

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200983

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K 349.547 C452. Accession No. K. 52 20

Author శంకర శర్మ శర్మ .

Title లలితాదేవి శర్మ 1945.

This book should be returned on or before the date last marked below.

ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಗ್ರಂಥರತ್ನಮಾಲಾ

ಸಂಖ್ಯಾ ೨೩.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

(ನಾನಾವಳೀ - ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಸಹಿತ)

೨

ಅನುವಾದಕ :

ಆಸ್ಕಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಪಾಟೀಣಕರ ಚಂದ್ರಶೇಖರಭಟ್ಟ

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ ಬ್ರಾಂಚ್, ಮೈಸೂರು

೧೯೪೫

ಮುನ್ನುಡಿ.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣದ ಉತ್ತರಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಲಲಿತೋಪಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಕೆ, ಸ್ತೋತ್ರ ಮತ್ತು ಫಲಶ್ರುತಿ ಭಾಗಗಳು ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ಐವತ್ತು ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ. ಉಪಕ್ರಮ ಉಪಸಂಹಾರಗಳು ನಾಮಾವಳಿಯ ಪೂರ್ವ-ಉತ್ತರ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಣ ಮಾಡುತ್ತ ಇದರ ಮಹಿಮಾತಿಶಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

ಆಗಸ್ಯಮುನಿಯು ಹಯಗ್ರೀವ ಗುರುವಿನಿಂದ ಲಲಿತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನೂ, ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ, ತಿಳಿದರೂ, ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯು ಲಭಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಶೋಚಿಸುತ್ತ ಇನ್ನಾವದಾದರೂ ಜ್ಞಾತವ್ಯಾಂಶವು ಇದ್ದರೆ ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರುಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಗುರುವು ಆತಿ ರಹಸ್ಯವಾದ ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಯ ಆದೇಶದಂತೆ ಉಪದೇಶಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಅವನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡದೆ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಡೆಂದು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಶಿಷ್ಯನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಗುರುಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ಸುದೃಢವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಯು ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಸಂಗಡ ಗುರುವಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು ಭಕ್ತ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಆಗಸ್ಯಮುನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಲು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತಳು. ಆಗ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಪ್ರಸಾದವು ಉಂಟಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಇದು ಸ್ತೋತ್ರದ ಪೂರ್ವ ಪೀಠಿಕೆಯು ಮತ್ತು ಸಹಸ್ರ ನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ದೇವಿಯ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾದ ವಾಗ್ಗೀವತೆಯರು ಮಾಡಿರುವರೆಂದೂ ಸರ್ವ ಪೂರ್ತಿಕರ ಸ್ತೋತ್ರವೆಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತವಾದ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಕಾಮೇಶ ಕಾಮೇಶಿಯರು ರಚಿಸಿರುವರೆಂದೂ ಉಪಕ್ರಮ-ಉಪಸಂಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾದುದೆಂದೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಮಾತ್ರದಿಂದ ಲಭ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದು.

ಈ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಾಮಗಳು ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುವು. ಸಂಚದಶೀ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಣದಿಂದ

ಉಪಕ್ರಮವಾಗುವ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯ ನಾಮಗಳಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಸ್ತೋತ್ರವು ಮೂರು ನೂರು ನಾಮಗಳಿಂದ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿರುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗುಣಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ದೇವತಾ ಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವ ಇತರ ನಾಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಈ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಾತ್ಮಕಳಾದ ದೇವತೆಯ ಸನ್ನಿಧಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬೀಜವರ್ಣಮಯವಾದ ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆಯ ಅರ್ಥಪರಿಚ್ಛಾನವು ನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ಪಂಚದಶೀವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ವಿವಕ್ಷಿತವಾದ ಅರ್ಥವು ಗುರು ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವಿಯ ಉಪಾಸನಾ ತತ್ಪರರಿಗೆ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಜ್ಞಾನ ಸಹಿತ ಉಪಾಸನೆಯು ವೀರ್ಯಾತಿಶಯ ಸಹಿತವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಾರಿ ಹೇಳುವುದು. ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಬೀಜವರ್ಣವು ದೇವತಾ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿರುವುದು. “ಜ್ಞಾಪಕಂ ದೇವತಾನಾಂ ಯದ್ಬೀಜಮಕ್ಷರಮುಚ್ಯತೇ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಬೀಜಾಕ್ಷರವು ದೇವತಾ ಸ್ಮಾರಕವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. “ಕಕಾರ ರೂಪಾ” ಮುಂತಾದ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಗುಣ ವಾಚಕ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಏಕ ದೇಶವಾಗಿದ್ದ ಬೀಜಾಕ್ಷರವು ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಏಕ ದೇಶವಾದ ಸತ್ಯಾ ಎಂಬುದು ಪೂರ್ಣ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ಪೂರ್ಣ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ದೇವಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಅಥವಾ ಅರ್ಥ ಸಾಕಾಂಕ್ಷವಾದ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಮುಂತಾದ ಶಕ್ತಿಗ್ರಾಹಕ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ತ್ರಿಶತೀ ಸ್ತೋತ್ರವೆಂಬ ಮಹಾ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರವಾಗಿ “ಕಕಾರ ರೂಪಾ” ಮುಂತಾದ ಯೌಗಿಕ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ನಾಮೈಕ ದೇಶಗಳಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ದೇವಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. “ಭಜಂತೇ ವರ್ಣಾಸ್ತೇ ತವ ಜನನಿ ನಾಮಾವಯವ ತಾಮ್” ಎಂಬ ಸೌಂದರ್ಯಲಹರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯ ಭಗವತ್ಪಾದರವರ ವಚನದಿಂದ ತ್ರಿಶತೀ ಸ್ತೋತ್ರ ನಾಮಗಳಿಗೆ ಬೀಜಾಕ್ಷರಗಳು ಅವಯವಗಳೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ನಾಮ ಅಥವಾ ನಾಮಾವಯವಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಂತ್ರವು ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಪಾಸ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಮಸ್ತೋತ್ರ-ನಾಮಾವಳಿಗಳು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಉಪಾಸನಾಂಗವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಚ್ಛಂಕರಾಚಾರ್ಯರವರಿಂದ ಲಲಿತವಾಗಿ ಭಾಷ್ಯ ರೂಪವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಷ್ಯವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾ ಮಯವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್. ಐ. ರವರು ಇತ್ತ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನ ಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ ಬ್ರಾಂಚ್, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷ್ಯ, ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ನಾಮಾವಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಸಜ್ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪಾರ್ಥಿವ ಸಂವತ್ಸರದ
ಆಶ್ವಯುಜ ಶುಕ್ಲ ಬಿದಿಗೆ
ಸೋಮವಾರ; ತಾ. 8-10-45

ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್
ಪಾಟೀಣಕರ ಚಂದ್ರಶೇಖರಭಟ್ಟ.
ಅನುವಾದಕ

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಪುಟ

ವಿಷಯ

ಪುಟ

ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮಾವಳಿಃ

i-xij

೧-೨೮

ತ್ರಿಶತೀ ಸ್ತೋತ್ರ ಭೂಮಿಕೆ

೧

೧- ೪

ಭಾಷ್ಯ ಭೂಮಿಕೆ

೯

ಪ್ರಕಾಶ ೧. ಕಕಾರಾದಿನಾಮ

೧

೧- ೬

೧೧

೨

೭-೧೧

೧೮

೩

೧೨-೧೪

೨೨

೪

೧೫-೨೦

೨೬

ಪ್ರಕಾಶ ೨. ಏಕಾರಾದಿನಾಮ

೫

೧- ೫

೩೧

೬

೬- ೯

೪೦

೭

೧೦-೧೪

೪೮

೮

೧೫-೧೮

೫೪

೯

೧೯-೨೦

೫೯

ಪ್ರಕಾಶ ೩. ಈಕಾರಾದಿನಾಮ

೯

೧- ೩

೬೨

೧೦

೪- ೭

೬೫

೧೧

೮-೧೩

೬೯

೧೨

೧೪-೧೭

೭೩

೧೩

೧೮-೨೦

೭೬

ಪ್ರಕಾಶ ೪. ಲಕಾರಾದಿನಾಮ

೧೩

೧- ೩

೭೭

೧೪

೪- ೮

೭೯

೧೫

೯-೧೪

೮೨

೧೬

೧೫-೨೦

೮೭

ಪ್ರಕಾಶ ೧೧. ಹ್ರೀಂಕಾರಾದಿನಾಮ

ಁಲ	೧- ೪	೧೭೬
ಁ಼	೫- ೮	೧೮೦
ಁ೦	೯-೧೨	೧೮೫
ಁ೧	೧೩-೧೬	೧೮೯
ಁ೨	೧೭-೨೦	೧೯೩

ಪ್ರಕಾಶ ೧೨. ಸಕಾರಾದಿನಾಮ

ಁ೩	೧- ೫	೧೯೯
ಁ೪	೬-೧೧	೨೦೪
ಁ೫	೧೨-೧೬	೨೧೦
ಁ೬	೧೭-೨೦	೨೧೫

ಪ್ರಕಾಶ ೧೩. ಕಕಾರಾದಿನಾಮ

ಁ೭	೧- ೩	೨೧೮
ಁ೮	೪- ೭	೨೨೦
ಁ೮	೮-೧೧	೨೨೫
ಁ೯	೧೨-೧೫	೨೨೭
ಁ೦	೧೬-೨೦	೨೩೦

ಪ್ರಕಾಶ ೧೪. ಲಕಾರಾದಿನಾಮ

ಁ೧೧	೧- ೬	೨೩೩
ಁ೧೨	೭-೧೨	೨೩೯
ಁ೧೩	೧೩-೧೭	೨೪೪
ಁ೧೪	೧೮-೨೦	೨೪೮

ಪ್ರಕಾಶ ೧೫. ಹ್ರೀಂಕಾರಾದಿನಾಮ

ಁ೧೪	೧- ೨	೨೫೦
ಁ೧೫	೩- ೬	೨೫೨
ಁ೧೬	೭-೧೦	೨೫೬
ಁ೧೭	೧೧-೧೩	೨೬೦
ಁ೧೮	೧೪-೧೬	೨೬೫
ಁ೧೯	೧೭-೨೦	೨೭೨

ಪ್ರಕಾಶ ೫. ಹ್ರೀಂಕಾರಾದಿನಾಮ

೧೭	೧- ೬	೯೦
೧೮	೭-೧೩	೯೫
೧೯	೧೪-೨೦	೧೦೦

ಪ್ರಕಾಶ ೬. ಹಕಾರಾದಿನಾಮ

೨೦	೧- ೬	೧೦೫
೨೧	೭-೧೧	೧೦೭
೨೨	೧೨-೧೫	೧೦೯
೨೩	೧೬-೨೦	೧೧೧

ಪ್ರಕಾಶ ೭. ಸಕಾರಾದಿನಾಮ

೨೪	೧- ೮	೧೧೩
೨೫	೯-೧೪	೧೧೮
೨೬	೧೫-೨೦	೧೨೨

ಪ್ರಕಾಶ ೮. ಕಕಾರಾದಿನಾಮ

೨೭	೧- ೭	೧೨೬
೨೮	೮-೧೨	೧೩೦
೨೯	೧೩-೧೮	೧೩೪
೩೦	೧೯-೨೦	೧೩೯

ಪ್ರಕಾಶ ೯. ಹಕಾರಾದಿನಾಮ

೩೦	೧- ೩	೧೪೧
೩೧	೪- ೮	೧೪೫
೩೨	೯-೧೩	೧೪೯
೩೩	೧೪-೧೮	೧೫೩
೩೪	೧೯-೨೦	೧೫೬

ಪ್ರಕಾಶ ೧೦. ಲಕಾರಾದಿನಾಮ

೩೪	೧- ೩	೧೫೭
೩೫	೪- ೮	೧೬೧
೩೬	೯-೧೩	೧೬೫
೩೭	೧೪-೧೭	೧೬೯
೩೮	೧೮-೨೦	೧೭೩

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಅಥ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾತ್ರಿಶತೀನಾಮಾವಳಿಃ

॥ ಓಂ ॥

ಓಂ ಕಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲ್ಯಾಣೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಶಾಲಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಮನೀಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲಾವತ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಮಲಾಕ್ಷ್ಮೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲ್ಮಷಘ್ನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕರುಣಾಮೃತಸಾಗರಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕದಮ್ಬಕಾನನಾನಾಸಾಯೈ ನಮಃ ೧೦

ಓಂ ಕದಮ್ಬಕುಸುಮಪ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕನ್ದರ್ಪವಿದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕನ್ದರ್ಪಜನಕಾಪಾಜ್ಞವೀಕ್ಷಣಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಪೂರವೀಟೀಸೌ ರಭ್ಯಕಲ್ಲೋಲಿತಕಕುಪ್ತಟಾಯೈ
ನಮಃ

ಓಂ ಕಲಿದೋಷಹರಾಯೈ ನಮಃ

- ಓಂ ಕಣ್ವಲೋಚನಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕನ್ರುನಿಗ್ರಹಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕರ್ಮಾದಿಸಾಕ್ಷಿಣ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾರಯಿತ್ರೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ ೨೦
 ಓಂ ಏಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಾಕ್ಷರೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಾನೇಕಾಕ್ಷರಾಕೃತ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏತತ್ತದಿತ್ಯನಿರ್ದೇಶಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಾನಂದಚಿದಾಕೃತ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏವಮಿತ್ಯಾಗಮಾಬೋಧಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಭಕ್ತಿಮದರ್ಶಿತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಿರ್ಧಾರಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಷಣಾರಹಿತಾದೃತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಲಾಸುಗನ್ಧಿಚಿಕುರಾಯೈ ನಮಃ ೩೦
 ಓಂ ಏನಃಕೂಟವಿನಾಶಿನೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಭೋಗಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕರಸಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕೈಶ್ವರೈಪ್ರದಾಯಿನೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಾತಪತ್ರಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಾಂತಪೂಜಿತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಧಮಾನಪ್ರಭಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಜದನೇಕಜಗದೀಶ್ವರೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕವೀರಾದಿಸಂಸೇನ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಏಕಪ್ರಾಭವಶಾಲಿನೈ ನಮಃ ೪೦
 ಓಂ ಈಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶಿತ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಸ್ಮಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈದೃಗಿತೃನಿನಿರ್ದೇಶ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶ್ವರತ್ವನಿಧಾಯಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶಾನಾದಿಬ್ರಹ್ಮನುಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶಿತ್ವಾದ್ಯಷ್ಟಸಿದ್ಧಿದಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಕ್ಷಿತ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಕ್ಷಣಸೃಷ್ಟಾಣ್ಣಕೋಟೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶ್ವರವಲ್ಲಭಾಯೈ ನಮಃ

೫೦

ಓಂ ಈಡಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶ್ವರಾರ್ಥಾಜ್ಞಶರೀರಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶಾಧಿದೇವತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶ್ವರಪ್ರೇರಣಕರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶತಾಣ್ಡವಸಾಕ್ಷಿಣೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶ್ವರೋತ್ಸಂಗನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈತಿಬಾಧಾವಿನಾಶಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಹಾವಿರಹಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಶಶಕ್ತೈ ನಮಃ

ಓಂ ಈಷತ್ಸ್ಮಿತಾನನಾಯೈ ನಮಃ

೬೦

ಓಂ ಲಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಲಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಣೇನಿಷೇವಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಾಕಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಲನಾರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಸದ್ಗಾಡಿನುಪಾಟಲಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಲಂತಿಕಾಲಸತ್ಫಾಲಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಲಾಟನಯನಾರ್ಚಿತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಕ್ಷಣೋಜ್ಜ್ವಲದಿವ್ಯಾಂಗೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಕ್ಷಣೋಟ್ಟಿಣ್ಣನಾಯಿಕಾಯೈ ನಮಃ

೭೦

ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮಾರ್ಥಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಕ್ಷಣಾಗಮ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಬ್ಧಕಾಮಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲತಾತನ್ವೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಲಾಮರಾಜದಳಿಕಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲವಿಮುಕ್ತಾಲತಾಂಚಿತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲನ್ಮೋವರಪ್ರಸ್ತೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಭ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಜ್ಜಾಢ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಯವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ

೮೦

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಪದಪ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಬೀಜಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮನ್ತ್ರಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಲಕ್ಷಣಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಜಪಸುಪ್ರೀತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಮತ್ತೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂವಿಭೂಷಣಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಶೀಲಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಪದಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಗರ್ಭಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಪದಾಭಿಧಾಯೈ ನಮಃ

೯೦

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರನಾಚ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪೂಜ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಸೀರಿಕಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರವೇದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಚಿನ್ಮಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಶರೀರಿಣೈ ನಮಃ

೧೦೦

ಓಂ ಹಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಲಭೃತ್ಪೂಜಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಿಣೇಕ್ಷಣಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಸ್ತ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರವಂದಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಯಾರೂಢಾಸೇವಿತಾಂಘ್ರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಯಮೇಧಸಮರ್ಚಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರೈಕ್ಷ್ಮನಾಹನಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಂಸನಾಹನಾಯೈ ನಮಃ

೧೧೦

ಓಂ ಹತದಾನನಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹತ್ಯಾದಿಪಾಪಶಮನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಿದಶ್ವಾದಿಸೇವಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಸ್ತಿಕುಂಭೋತ್ತುಜ್ಗಕುಚಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಸ್ತಿಕೃತ್ತಿಪ್ರಿಯಾಜ್ಞನಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಿದ್ರಾಕುಂಭುನಾದಿಗ್ಧಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರೈಶ್ವಾದ್ಯಮರಾರ್ಚಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಿಕೇಶಸಖೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಾದಿವಿದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಾಲಾನುದಾಲಸಾಯೈ ನಮಃ

೧೨೦

ಓಂ ಸಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಜ್ಞಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವೇಶೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಮಜ್ಞಳಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಕರ್ತ್ರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಭಕ್ತ್ರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಹಕ್ತ್ರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸನಾತನಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಾನಂದಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಾಜ್ಞಸುಂದರೈ ನಮಃ

೧೩೦

ಓಂ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಣೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಾತ್ಮಿಕಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಾತ್ರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವವಿಮೋಹಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಾಧಾರಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಗತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಾವಗುಣವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಾರುಣಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಮಾತ್ರೇ ನಮಃ

ಓಂ ಸರ್ವಭೂಷಣಭೂಷಿತಾಯೈ ನಮಃ

೧೪೦

ಓಂ ಕಕಾರಾರ್ಥಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾಲಹನ್ತ್ರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾಮೇಶೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾನಿತಾರ್ಥದಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾಮಸಂಜೀವಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಠಿನಸ್ತನಮಣ್ಣಲಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕರಭೋರ್ದೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲಾನಾಥಮುಖ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಚಜಿತಾಂಭುಜಾಯೈ

೧೫೦

ಓಂ ಕಟಾಕ್ಷಸೃನ್ದಿಕರುಣಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಸಾಲಿಪ್ರಾಣನಾಯಿಕಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾರುಣ್ಯವಿಗ್ರಹಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾನ್ತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾನ್ತಿಧೂತಜಪಾವಳೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲಾಲಾಪಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಮ್ಬುಕಣೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕರನಿರ್ಜಿತಪಲ್ಲವಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಸಮಭುಜಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಸ್ತೂರಿತಲಿಕಾಂಚಿತಾಯೈ ನಮಃ

೧೬೦

ಓಂ ಹಕಾರಾರ್ಥಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಂಸಗತ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಾಟಕಾಭರಣೋಜ್ವಲಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಾರಹಾರಿಕುಚಾಭೋಗಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಾಕಿಣೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಲ್ಮನರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರಿತ್ಪತಿಸಮಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹಠಾತ್ಕಾರಹತಾಸುರಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹರ್ಷಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹನಿಭೋಕ್ತೈ ನಮಃ

೧೭೦

ಓಂ ಹಾರ್ದಸಂತಮಸಾಪಹಾಯೈ ನಮಃ

- ಓಂ ಹಲ್ಲಿಸಲಾಸ್ಯಸಂತುಷ್ಟಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹಂಸಮನ್ತ್ರಾರೂಪಿಣ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹಾನೋಪಾದಾನನಿರ್ಮುಕ್ತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹರ್ಷಿಣ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹರಿಸೋದರ್ಶ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹಾಹಾಹೂಹೂಮುಖಸ್ತುತ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿನಿವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹಯ್ಯಂಗವೀನಹೃದಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹರಿಗೋಪಾರುಣಾಂಶುಕಾಯೈ ನಮಃ ೧೮೦
 ಓಂ ಲಕಾರಾಖ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲತಾಪೂಜ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಯಸ್ಥಿತ್ಯುದ್ಭವೇಶ್ವರೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಾಸ್ಯದರ್ಶನಸಂತುಷ್ಟಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಾಭಾಲಾಭನಿವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಂಘ್ಯೇತರಾಜ್ಞಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಾವಣ್ಯಶಾಲಿನೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಘುಸಿದ್ಧಿದಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಾಕ್ಷಾರಸಸವರ್ಣಾಭಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಅಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಪೂಜಿತಾಯೈ ನಮಃ ೧೯೦
 ಓಂ ಲಭ್ಯೇತರಸ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಬ್ಧಭಕ್ತಿಸುಲಭಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಾಂಗಲಾಯುಧಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಗ್ನಚಾನುರಹಸ್ತಶ್ರೀಶಾರದಾಪರಿವೀಜಿತಾಯೈ
 ನಮಃ
 ಓಂ ಲಜ್ಜಾಪದಸಮಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಮ್ಬಟಾಯೈ ನಮಃ

- ಓಂ ಲಕುಳೇಶ್ವರೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಬ್ಧಮಾನಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಬ್ಧರಸಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಲಬ್ಧಸಮೃತ್ಸಮುನ್ನತೈ ನಮಃ ೨೦೦
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಿಣೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂನುಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಶಿಖಾಮಣೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕುಣ್ಡಾಗ್ನಿಶಿಖಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಶಶಿಚಂದ್ರಿಕಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಭಾಸ್ಕರರುಚೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಮೋದಚ್ಛಾಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕನ್ದಾಜ್ಞುರಿಕಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರೈಕಸರಾಯಣಾಯೈ ನಮಃ ೨೧೦
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರದೀರ್ಘಿಕಾಹಂಸೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರೋದ್ಯಾನಕೇಕಿನೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧ್ಯಾಹರಿಣೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾವಾಲವಲ್ಲರೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪಲ್ಲವಶುಕ್ಲೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಜ್ಞಾನದೀಪಿಕಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕನ್ದರಾಸಿಂಹೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಮೋಜಭೃಂಗಿಕಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಸುಮನೋಮಾಧ್ವೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರತರುಮಿಲ್ಲರೈ ನಮಃ ೨೨೦
 ಓಂ ಸಕಾರಾಖ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಮರಸಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಸಕಲಾಗಮಸಂಸ್ತುತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸರ್ವವೇದಾನ್ತತಾತ್ಪರ್ಯಭೂಮ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸದಸದಾಶ್ರಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಕಲಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸದ್ಗತಿದಾಯಿನೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸನಕಾದಿಮುನಿಧ್ಯೇಯಾಯೈ ನಮಃ

೨೩೦

ಓಂ ಸದಾಶಿವಕುಟುಂಬಿನೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಕಲಾಧಿಷ್ಠಾನರೂಪಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸತ್ಯರೂಪಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಮಾಕೃತ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚಾನಿರ್ಮಾತ್ರೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಮಾನಾಧಿಕವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸರ್ವೋತ್ತಮಗಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಜ್ಜಹೀನಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸದ್ಗುಣಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಸಕಲೇಷ್ಟದಾಯೈ ನಮಃ

೨೪೦

ಓಂ ಕಕಾರಿಣ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾವ್ಯಲೋಲಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರನುನೋಹರಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಾಣನಾಡ್ಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾಮೇಶೋತ್ಸರ್ಗವಾಸಿನೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಾಲಿಂಗಿತಾಂಗೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಸುಖಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ
 ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಣಯಿನೈ ನಮಃ

ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರವಿಲಾಸಿನೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರತಪಸ್ಸಿದ್ವೈ ನಮಃ	೨೫೦
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಮನಃಪ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಪ್ರಾಣನಾಥಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರವಿಮೋಹಿನೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಗೃಹೇಶ್ವರೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಾಹ್ಲಾದಕರೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಮಹೇಶ್ವರೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಮಕೋಟಿನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಕಾಂಕ್ಷಿತಾರ್ಥದಾಯೈ ನಮಃ	೨೬೦
ಓಂ ಲಕಾರಿಣೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧರೂಪಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧಧಿಯೇ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧನಾಂಭಿತಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧಪಾಪನುನೋದೂರಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧಾಹಂಕಾರದುರ್ಗಮಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧಶಕ್ತೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧದೇಹಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧೈಶ್ವರೈ ಸಮುನ್ನತೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧವೃದ್ಧೈ ನಮಃ	೨೭೦
ಓಂ ಲಬ್ಧಲೀಲಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧಯೌವನಶಾಲಿನೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧಾತಿಶಯಸರ್ವಾಂಗೈ ಸೌಂದರ್ಯಾಯೈ ನಮಃ	
ಓಂ ಲಬ್ಧವಿಭ್ರಮಾಯೈ ನಮಃ	

ಓಂ ಲಬ್ಧರಾಗಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಬ್ಧಪತ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಬ್ಧನಾನಾಗಮಸ್ಥಿತೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಬ್ಧಭೋಗಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಬ್ಧಸುಖಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಲಬ್ಧಹರ್ಷಾಭಿಪೂರಿತಾಯೈ ನಮಃ

೨೮೦

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮೂರ್ತ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಸೌಧಶೃಂಗಕಪೋತಿಕಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಸುಧಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕಮಲೇಂದ್ರಿರಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಣಿದೀಪಾರ್ಚಿಸೇ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರತರುಶಾರಿಕಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪೇಟಕಮಣ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾದರ್ಶಬಿಂಶಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕೋಶಾಸಿಲತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಸ್ಥಾನನರ್ತಕೈ ನಮಃ

೨೯೦

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಶುಕ್ತಿಕಾಮುಕ್ತಾಮಣ್ಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಬೋಧಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಯಸೌವರ್ಣಸ್ತಂಭವಿದ್ರುಮಪುತ್ರಿ-

ಕಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರನೇದೋಪನಿಷದೇ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧ್ವರದಕ್ಷಿಣಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರನಂದನಾರಾಮನವಕಲ್ಪಕವಲ್ಲರೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಹಿಮವದ್ಗಂಗಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾರ್ಣವಕೌಸ್ತುಭಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮನ್ತ್ರಸರ್ವಸ್ವಾಯೈ ನಮಃ

ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪರಸೌಖ್ಯದಾಯೈ ನಮಃ

ಇತಿ ಶ್ರೀಲಲಿತಾತ್ರಿಶತೀನಾಮಾವಳಿಸ್ಸಂಪೂರ್ಣ.

॥ ೩ ॥

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯ ಭೂಮಿಕಾ

॥ ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಹಯಗ್ರೀವ ದಯಾಸಿಂಧೋ ಭಗವನ್ ಶಿಷ್ಯವತ್ಸಲ ।

ತ್ವತ್ತಃ ಶ್ರುತಮಶೇಷೇಣ ಶ್ರೋತವ್ಯಂ ಯದ್ಯದಸ್ತಿ ತತ್ ॥ ೧ ॥

ರಹಸ್ಯನಾಮಸಾಹಸ್ರಮಪಿ ತ್ವತ್ತಃ ಶ್ರುತಂ ಮಯಾ ।

ಇತಃ ಸರಂ ಮೇ ನಾಸ್ತೇನ ಶ್ರೋತವ್ಯಮಿತಿ ನಿಶ್ಚಯಃ ॥ ೨ ॥

ತಥಾಪಿ ಮಮ ಚಿತ್ತಸ್ಯ ಸರ್ವಾಪ್ತಿನೈವ ಜಾಯತೇ ।

ಕಾತ್ಸರ್ಯಾರ್ಥಃ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಇತ್ಯೇವ ಶೋಚಯಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಂ

ಪ್ರಭೋ ॥ ೩ ॥

೧. ಶಿಷ್ಯನಾದ ಅಗಸ್ಯಮುನಿಯು ಹಯಗ್ರೀವನೆಂಬ ಗುರು ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು: ಪೂಜ್ಯನೂ, ಶಿಷ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಿಯೂ, ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನೂ ಆದ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯೇ, ಮಾನವನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಲು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿರುವೆನು.

೨. ಹಾಗೂ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಾನು ಲಲಿತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮವೆಂಬ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿರುವೆನು. ಇಷ್ಟುಹೊರತು ಶ್ರವಣಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಇನ್ನಾವ ವಿಷಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುತ್ತೇನೆ.

೩. ಪ್ರಭುವೆ! ಹಾಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದುದು

ಕಿಮಿದಂ ಕಾರಣಂ ಬ್ರೂಹಿ ಜ್ಞಾತವ್ಯಾಂಶೋಽಸ್ಮಿ ನಾ ಪುನಃ |
ಅಸ್ಮಿ ಚೇನ್ಮಮ ತದ್ಬ್ರೂಹಿ ಬ್ರೂಹೀತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಪುನಃ ತಮ್ ||

|| ಸೂತ ಉವಾಚ ||

ಸಮಾಲಲಂಬೇ ತತ್ಪಾದಯುಗಳಂ ಕಲಶೋದ್ಭವಃ |
ಹಯಾನನೋ ಭೀತಭೀತಃ ಕಿಮಿದಂ ಕಿಮಿದಂ ತ್ವಿತಿ || ೫ ||
ಮುಂಚ ಮುಂಚೇತಿ ತಂ ಚೋಕ್ತ್ವಾ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತೋ
ಬಭೂವ ಸಃ |
ಚಿರಂ ವಿಚಾರ್ಯ ನಿಶ್ಚಿನ್ವನ್ ವಕ್ತವ್ಯಂ ನ ನುಯೇತ್ಯಸೌ || ೬ ||

ಸಾಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದೊಂದು ಆಶೆಯಿಂದ ನಾನು ಶೋಕಪಡುತ್ತೇನೆ.

೪. ಗುರುವೆ ! ಈ ಚಿತ್ತ ಚಾಪಲಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವು ? ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಿಷಯವು ಇದೆಯೇ ? ಹೇಳು. ಹಾಗೆ ಅಂತಹ ವಿಷಯವು ಇರುವುದಾದರೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸು. ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಗುರುವಿಗೆ ವಂದಿಸಿದನು.

೫. ಸೂತ ಮುನಿಯು ಇಂತೆಂದನು : ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹಯಗ್ರೀವ ಗುರುವಿನ ಚರಣ ಯುಗಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡನು. ಆಗ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು, ಇದೇನು ! ಎಂದು ಅತಿಯಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡನು.

೬. ಮತ್ತು ಅಗಸ್ತ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು, ಬಿಡು, ಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಆ ಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಬಾರದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು.

ತೂಷ್ಣೀಂ ಸ್ಥಿತಃ ಸ್ಮರನ್ನಾಜ್ಞಾಂ ಲಲಿತಾಂಬಾಕೃತಾಂ ಪುರಾ ।
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ವಿಪ್ರಂ ಸ ಮುನಿಸ್ತತ್ಪಾದಾವತ್ಯಜನ್ ಸ್ಥಿತಃ ॥ ೭ ॥
 ವರ್ಷತ್ರಯಾವಧಿ ತಥಾ ಗುರುಶಿಷ್ಯೌ ತಥಾ ಸ್ಥಿತೌ ।
 ತಚ್ಛೃಣ್ವಂತಶ್ಚ ಪಶ್ಯಂತಃ ಸರ್ವೇ ಲೋಕಾಃ ಸುವಿಸ್ಮಿತಾಃ ॥ ೮ ॥
 ತತಃ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾದೇವೀ ಕಾಮೇಶ್ವರಸಮನ್ವಿತಾ ।
 ಸ್ರಾದ್ಧಭೂಯ ಹಯಗ್ರೀವಂ ರಹಸ್ಯೇವಮಚೋದಯತ್ ॥

॥ ಶ್ರೀ ದೇವ್ಯನಾಚ ॥

ಅಶ್ವಾನನಾವಯೋಃ ಪ್ರೀತಿಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶ್ವಾಸಿನಿ ತ್ವಯಿ ।
 ರಾಜ್ಯಂ ದೇಯಂ ಶಿರೋ ದೇಯಂ ನ ದೇಯಾ ಷೋಡಶಾಕ್ಷರೀ ॥

೭. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಯು ತನಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಅಗತ್ಯಮುನಿಯು ಗುರುವನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

೮. ಹೀಗೆಯೇ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತರು. ಇದನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದ ಮತ್ತು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡರು.

೯. ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾದೇವಿಯು ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಸಂಗಡ ಹಯಗ್ರೀವಮುನಿಗೆ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ರಾದ್ಧಾರ್ಪವಿ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ) ಮುನಿಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಳು.

೧೦. ಶ್ರೀ ದೇವಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು: ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯೇ ! ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ನಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಸಹಜವಾಗಿರುವುದು. ರಹಸ್ಯವಾದ ಷೋಡಶಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ, ಶಿರವನ್ನಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟಾದರೂ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಸ್ವನೂತ್ಯಜಾರವದ್ಗೋಪ್ಯಾ ವಿದ್ಯೈಷೇತ್ಯಾಗಮಾ ಜಗುಃ |
 ತತೋಽತಿಗೋಪನೀಯಾ ಮೇ ಸರ್ವಮೂರ್ತಿಕರೀ ಸ್ತುತಿಃ ||೧೧||
 ಮಯಾ ಕಾಮೇಶ್ವರೇಣಾಪಿ ಕೃತಾ ಸಂಗೋಪಿತಾ ಭೃಶಮ್ |
 ಮದಾಜ್ಞಯಾ ವಚೋದೇವ್ಯಶ್ಚಕ್ರನಾಮಸಹಸ್ರಕಮ್ ||೧೨||
 ಅನಾಭ್ಯಾಂ ಕಥಿತಾ ಮುಖ್ಯಾ ಸರ್ವಪೂರ್ತಿಕರೀ ಸ್ತುತಿಃ |
 ಸರ್ವಕ್ರಿಯಾಣಾಂ ವೈಕಲ್ಯಪೂರ್ತಿಯೌಜ್ವಲತೋ ಭವೇತ್ ||೧೩||
 ಸರ್ವಪೂರ್ತಿಕರಂ ತಸ್ಮಾದಿದಂ ನಾನು ಕೃತಂ ಮಯಾ |
 ತದ್ಬ್ರೂಹಿ ತ್ವನುಗತ್ಯಾಯ ಪಾತ್ರಮೇವ ನ ಸಂಶಯ ||೧೪||

೧೧. ಪುತ್ರನು ಜಾರಿಣಿಯಾದ ತನ್ನ ಜನನಿಯ ಜಾರಪುರುಷನನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಡುವಂತೆ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ವೇದಗಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ನನ್ನ ಸ್ತುತಿಪಾಠವು ಅತ್ಯಂತ ಗೋಪನೀಯವಾದುದು.

೧೨. ಈ ರಹಸ್ಯವಾದ ಸ್ತುತಿಯು ನನ್ನಿಂದಲೂ ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಂದಲೂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞಾವಶರಾಗಿ ವಾಗ್ದೇವಿಯರು ನಾನು ಸಹಸ್ರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು.

೧೩. ಸಕಲ ಕರ್ತವ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ಸ್ತುತಿಯು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರುವುದು. ಇದರ ಜಪ ಮಹಿಮೆಯು ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು.

೧೪. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ತುತಿಗೆ “ ಸರ್ವಪೂರ್ತಿಕರ ” ಎಂದು ನಾನುವು ನನ್ನಿಂದ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀನು ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡು. ಈ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಪಾತ್ರನಾಗಿರುವನು, ಸಂಶಯ ಪಡಬೇಡ.

ಸತ್ಯಸ್ಯ ಲೋಪಾಮುದ್ರಾಖ್ಯಾ ಮಾಮುಪಾಸ್ತೇತಿಭಕ್ತಿತಃ ।

ಅಯಂ ಚ ನಿತರಾಂ ಭಕ್ತಸ್ತಸ್ಮಾದಸ್ಯ ವದಸ್ವ ತತ್ ||೧೫||

ಅಮುಂಚಮಾನಸ್ತ್ವತ್ಪಾದೌ ವರ್ಷತ್ರಯಮಸೌ ಸ್ಥಿತಃ ।

ಏತಜ್ಞಾತುಮತೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಹೀದಮೇವ ನಿದರ್ಶನಮ್ ||೧೬||

ಚಿತ್ತಸರ್ವಾಪ್ತಿರೇತಸ್ಯ ನಾನ್ಯಥಾ ಸಂಭವಿಷ್ಯತಿ । -

ಸರ್ವಪೂರ್ತಿಕರಂ ತಸ್ಮಾದನುಜ್ಞಾತೋ ಮಯಾ ವದ ||೧೭||

|| ಸೂತ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾಂತರಥಾದಂಬಾ ಕಾಮೇಶ್ವರಸಮನ್ವಿತಾ ।

ಅಥೋತ್ಥಾಸ್ಯ ಹಯಗ್ರೀವಃ ಸಾಣಿಭ್ಯಾಂ ಕುಂಭಸಂಭವಮ್ ||

೧೫. ಇವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯಿತನಾದ ಭಕ್ತನಾಗಿರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡು.

೧೬. ಇವನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಡದೇ ನಿಂತಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

೧೭. ಇವನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಹೊರತು ಈತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನೀನು ಸರ್ವಪೂರ್ತಿಕರ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡು.

೧೮. ಸೂತ ಮುನಿಯು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಗನ್ಮಾತೆಯು ಹೇಳಿ ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಸಂಗಡ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು, ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದನು.

ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ನಿಕಟೇ ನಾಚಮುನಾಚ ಭೃಶವಿಸ್ತೃತಃ ।

॥ ಹಯಗ್ರೀವ ಉನಾಚ ॥

ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸಿ ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸಿ ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸಿ

ಘಟೋದ್ಭವ ॥೧೯॥

ತ್ವತ್ಸಮೋ ಲಲಿತಾಭಕ್ತೋ ನಾಸ್ತಿ ನಾಸ್ತಿ ಜಗತ್ತ್ರಯೇ ।

ಯೇನಾಗಸ್ಯ ಸ್ವಯಂ ದೇವೀ ತವ ವಕ್ತವ್ಯಮನ್ವಶಾತ್ ॥೨೦॥

ಸಚ್ಚಿಷ್ಯೇಣ ತ್ವಯಾ ಚಾಹಂ ದೃಷ್ಟವಾನಸ್ಮಿ ತಾಂ ಶಿವಾಮ್ ।

ಯತಂತೇ ದರ್ಶನಾರ್ಥಾಯ ಬ್ರಹ್ಮವಿಶ್ವೇಶಪೂರ್ವಕಾಃ ॥೨೧॥

ಅತಃ ಪರಂ ತೇ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಪೂರ್ತಿಕರಂ ಸ್ತವಮ್ ।

ಯಸ್ಯ ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರೇಣ ಪರ್ಯಾಪ್ತಿಸ್ತೇ ಭವೇದ್ಭವಿ ॥೨೨॥

೧೯. ಮತ್ತು ಅತಿಯಾಗಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ವಚನವನ್ನು ಆಡಿದನು. ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಹೇಳಿರುವುದೇ ನೆಂದರೆ ಅಗಸ್ತ್ಯನೇ, ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ! ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ! ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ!!

೨೦. ಅಗಸ್ತ್ಯನೇ! ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಲಲಿತಾಂಬಾ ಭಕ್ತನು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ, ನಿನಗೋಸ್ಕರ ದೇವಿಯು ತಾನಾಗಿ ಬಂದು ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕಾದುದನ್ನು ನನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು.

೨೧. ಸಚ್ಚಿಷ್ಯನಾದ ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ಕೂಡ ಶಿವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಜಗನ್ಮಾತೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದೆನು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನೆಂಬ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳು ಲಲಿತಾಂಬೆಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

೨೨. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸರ್ವಪೂರ್ತಿಕರ ವೆಂಬ ದೇವೀ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನಿನ್ನ

ರಹಸ್ಯನಾನುಸಾರಹಸ್ಯಾದಪಿ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಮುನೇ |
 ಅವಶ್ಯಕಂ ತತೋಽಪ್ಯೇತಲ್ಲಲಿತಾಂ ಸಮುಪಾಸಿತುಮ್ ||೨೩||
 ತದಹಂ ಸಂಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಲಲಿತಾಂಬಾನುಶಾಸನಾತ್ |
 ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚದಶಾಕ್ಷರ್ಯಾಃ ಕಾದಿವರ್ಣಾನ್ ಕ್ರಮಾನುನೇ ||
 ಸ್ಫುಭಗ್ನಿಂಶತಿನಾಮೂನಿ ಕಥಿತಾನಿ ಘಟೋದ್ಭವ |
 ಅಹತ್ಯ ನಾನ್ಮೂಂ ತ್ರಿಶತೀ ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ತಿಕಾರಿಣೀ ||೨೪||
 ರಹಸ್ಯಾತಿರಹಸ್ಯೈಷಾ ಗೋಪನೀಯಾ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ತಾಂ ಶೃಣುಷ್ವ ಮಹಾಭಾಗ ಸಾವಧಾನೇನ ಚೇತಸಾ ||೨೫||

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನವು ಉದಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು.

೨೩. ಮುನಿಯೇ! ರಹಸ್ಯವಾದ ಸಹಸ್ರನಾನು ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಗೋಪನೀಯವಾದುದು. ಲಲಿತಾ ದೇವಿಯನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ಅತ್ಯಂತೋಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

೨೪. ಮುನಿಯೇ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಲಲಿತಾದೇವಿಯ ಅಜ್ಞಾನಸಾರವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಗತ್ಯನೆ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚದಶಾಕ್ಷರೀ ವಿದ್ಯೆಯ ಕಾದಿವರ್ಣಗಳಿಂದ ಉಪಕ್ರಮವಾಗುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಮಗಳು ಪರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

೨೫. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ನಾಮತ್ರಿಶತಿಯು ಆಗುವುದು.

೨೬. ಇದು ಎಲ್ಲ ರಹಸ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಮಹಾ ಭಾಗ್ಯ ಶಾಲಿಯೇ! ಸಾವಧಾನವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ನಾಮತ್ರಿಶತಿಯನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯ ಭೂಮಿಕಾ

ಕೇವಲಂ ನಾಮಬುದ್ಧಿಸ್ತೇ ನ ಕಾರ್ಯಾ ತೇಷು ಕುಂಭಜ ।
ಮಂತ್ರಾತ್ಮಕತ್ವಮೇತೇಷಾಂ ನಾಮ್ನಾಂ ನಾಮೂತ್ಮತಾಪಿ ಚ ॥
ತಸ್ಮಾ ದೇಕಾಗ್ರಮನಸಾ ಶ್ಲೋತವ್ಯಂ ಚ ತ್ವಯಾ ಸದಾ ।

॥ ಸೂತ ಉವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ತಂ ಹಯಗ್ರೀವಃ ಪ್ರೋಚೇ ನಾಮಶತತ್ರಯಮ್ ॥

೨೭. ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯೇ! ಈ ಮೂರುನೂರು ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಾಮ ಮಾತ್ರವೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ಒಂದೊಂದು ನಾಮಗಳು ನಾಮರೂಪವಾಗಿದ್ದು ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಇವು ಮಂತ್ರರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ.

೨೮. ಅದುದರಿಂದ ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಶ್ರವಣಮಾಡಬೇಕು. ಸೂತ ಮುನಿಯು ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು:- ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೂರುನೂರು ನಾಮಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ ॥

ನಂದೇ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರಂ ದೇವಂ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಿನಮ್ ।
 ನಾನಾಂಕಾರೂಢನಾಮಾಕ್ಷೀಕರಪಲ್ಲವಪೂಜಿತಮ್ ॥ ೧ ॥
 ಪಾಶಾಂಕುಶೇಕ್ಷುಸುನುರಾಜಿತಪಂಚಶಾಖಾಂ
 ಪಾಟಿಲ್ಯಶಾಲಿಸುಷಮಾಂಚಿತಗಾತ್ರವಲ್ಲಿನಮ್ ।
 ಪ್ರಾಚೀನನಾಕ್ಷ್ಣಾತಪದಾಂ ಪರದೇವತಾಂ ತ್ವಾಂ
 ಪಂಚಾಯುಧಾರ್ಚಿತಪದಾಂ ಪ್ರಣಮಾಮಿ ದೇವೀನಮ್ ॥ ೨ ॥

೧. ಶ್ರೀಮಚ್ಚಂಕರ ಭಗವತ್ಪೂಜ್ಯಪಾದರು ಸ್ತೋಪಾಸ್ಯಪರದೇವತೆ ಯಾದ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಯ ನಾಮತ್ರೀತಿ ಭಾಷ್ಯದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ ಕ್ರಮಿಸಿದ ಗ್ರಂಥರಚನೆಯು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಕೊನೆಗಾಣುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಿಷ್ಯಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಂಗಳ ಪದ್ಯವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನೂ, ವಾಮಭಾಗದ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸುಂದರಿಯಾದ ಸತಿಯ ಹಸ್ತವೆಂಬ ಕಮಲದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಫಲದಾನಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಗಣೇಶದೇವನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

೨. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ತರುವಾಯ ತಮ್ಮ ಉಪಾಸ್ಯಳಾದ ದೇವಿಯ ವಂದನಪರವಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯ ಮಂಗಳಪದ್ಯವನ್ನು ಪಠಿಸುವರು. ಪಾಶ, ಅಂಕುಶ, ಇಕ್ಷು, ದಂಡ, ಕಮಲವುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಸ್ತ ಗಳುಳ್ಳ, ರಕ್ತವರ್ಣಮಯವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾಗಿರುವ ಲತೆಯಂತೆ

ಲೋಪಾಮುದ್ರಾಪತಿಂ ನತ್ವಾ ಹಯಗ್ರೀವಮುಪೇಶ್ವರಮ್ |
 ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರಾಜಸಂಸಿದ್ಧಿ ಕಾರಿಪಂಕಜವೀಕ್ಷಣಾಮ್ || ೩ ||
 ವಿಸ್ತಾರಿತಾಂ ಬಹುನಿಧಾಂ ಬಹುಭಿಃ ಕೃತಾಂ ಚ
 ಟೀಕಾಂ ವಿಲೋಕಯಿತುಮುಕ್ತಮತಾಂ ಜನಾನಾಮ್ |
 ತತ್ರತ್ಯಸರ್ವಪದಯೋಗವಿವೇಕಭಾನುಂ
 ತುಷ್ಣೈಃ ಕರೋಮಿ ಲಲಿತಾ ಪದಭಕ್ತಿಯೋಗಾತ್ || ೪ ||

ಕೋಮಲ ಮತ್ತು ಕೃಶವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ, ಅನಾದಿಯಾಗಿರುವ ವೇದವಾಕ್ಯ
 ಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚರಣಗಳುಳ್ಳ, ಕಾಮದೇವನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
 ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಪರದೇವತೆಯಾದ ಲಲಿತಾದೇವಿಯನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

೩. ಮುಂದೆ ಗುರು ನಮಸ್ಕಾರಪರವಾದ ಮಂಗಲಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಪಠಿಸಿರುವರು. ಲೋಪಾಮುದ್ರಾ ಎಂಬ ಪತಿಯ ಪತಿಯಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿ, ಮತ್ತು ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರರಾಜದ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಮಲ ಸಮಾನವಾದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಮೇಶ್ವರನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಭಾಷ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುವೆನು.

೪. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ರಚಿಸಿರುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಟೀಕಾ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಅಶಕ್ತರಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಸಮಸ್ತ ಪದಗಳ ಅವಯವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತಿರುವ ಭಾಷ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾಂಬಾ ದೇವಿಯ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿ ಯೋಗದಿಂದ ಪರವಶನಾಗಿ ಅಂಬಾತ್ಯಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಕಾರರೂಪಾ ಕಲ್ಯಾಣೀ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಶಾಲಿನೀ |

ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲನಿಲಯಾ ಕಮನೀಯಾ ಕಲಾನತೀ ||

೧. ಓಂ ಕಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಬಹುಕಾಲಂ ಸುಭಕ್ತಿಮಹಿಮಾ ಗುರುಸಾದಾಂಬುಜನುನಲಂಬ್ಯ
ಸ್ಥಿತಾಯ ಕುಂಭಯೋನಿನುನಯೇ ಶಿವದಂಪತಿಕೃತನಾಮಶತತ್ರ
ಯೋಕ್ತೌ ಪ್ರೇರಿತೋ ಹಯಗ್ರೀವ ಉನಾಚ.

ಕಕಾರರೂಪೇತಿ ಕಕಾರಃ ಕವರ್ಣಃ ರೂಪಂ ಜ್ಞಾಪಕವಿಶೇ
ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಸ್ಯ ತಥಾ | ಕಾದಿವಿದ್ಯಾವಿಗ್ರಹೇತ್ಯರ್ಥಃ |
ಅಥವಾ ಕಕಾರಃ ರೂಪಂ ವಾಚಕಂ ಯೇಷಾಂ ತೇ ಕಕಾರ
ರೂಪಾಃ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಃ ಉದಕಂ ಉತ್ತಮಾಂಗಂ ಸುಖಾ
ದಯಶ್ಚ | ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಿಷ್ಕಜಗದ್ಧಾರಕತ್ವಜಗತ್ಕಾರಕತ್ವಾದಿ

೧. ಸೂತಮುನಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು :- ಅನೇಕ ಕಾಲ ಪರಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಗುರುಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಗೆ ಶಿವದಂಪತಿ ರಚಿತ
ನಾದ ಲಲಿತಾನಾಮತ್ರಿಶತೀ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಲು ದೇವಿಯಿಂದ
ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಅದನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಲು ಉಪ
ಕ್ರಮಿಸಿದನು. ದೇವಿಯು “ಕ” ಎಂಬ ವರ್ಣವು ಬೋಧಕ ವಿಶೇಷಣವುಳ್ಳವ
ಳಾಗಿ ಇರುವಳು. ಎಂದರೆ ಕಕಾರವು ಆದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬೀಜಾಕ್ಷರ ಮಯ
ನಾದ ಮಂತ್ರಶರೀರವುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥವಾ ಕ ವರ್ಣ
ರೂಪವಾದ ಶಬ್ದವು ಬ್ರಹ್ಮ, ನೀರು, ಶಿರ, ಮತ್ತು ಸುಖವೆಂಬ ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ
ವಾಚಕವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕಕಾರವು ವಾಚಕವಾಗಿ ಇರುವ ಅರ್ಥಗಳು
ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದುವುಗಳಾಗಿವೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಸಾಧಾ
ರಣ ಗುಣಗಳು ದೇವಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿರೂಪಳಾಗುವಳು.
ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಧಾರಕತ್ವ, ಜಗತ್ಸತ್ಯತ್ವಗಳು ಇರುವಂತೆ ವರ್ಣಮಾಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಆದಿಯಾದ ಕಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುವು. ಜಲ

ಗುಣವತ್ತ್ವಂ ಕಕಾರಸ್ಯ ವ್ಯಂಜನಾದಿನುವರ್ಣತೇನ ವರ್ತತ
ಇತಿ ತದ್ವಾಚ್ಯ ಇತಿ ತಥಾ । ಉದಕನಿಷ್ಠಾನ್ನಾದಿದ್ವಾರಾ
ಜಗತ್ಸಂಜೀವನಹೇತುತ್ವನುಸಿ ಕಕಾರಸ್ಯ ವಿದ್ಯಾಗ್ನಿಮವರ್ಣ
ತಯಾಸ್ತೀತಿ ತದ್ರೂಪಾ ವಾ । ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ
ಶಿರಸ್ಯನ್ಯತಮಸ್ತೀತಿ ಯೋಗಮಾಗೇಣ ಕುಂಡಲಿನೀಗಹ್ವರೇ
ತತ್ರತ್ಯತತ್ರನಾಹಾ ಪ್ಲುತಯೋಗಿನಾನಿಾಶ್ವರಸಾಮ್ಯಂ
ಜಾಯತ ಇತಿ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ಪ್ರಸಿದ್ಧಮ್ । ತದ್ವತ್ತ್ವ
ವರ್ಣಃ ಮಂತ್ರಾದಿಮುಖಾಗಸ್ಥಃ ತತ್ಪುರಶ್ಚರ್ಯಾಪರಾಯ
ಣಾನಾಂ ಶಿವಭಾವಮೇವ ಯಚ್ಛತೀತಿ ನಾ ತದ್ರೂಪೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೨. ಓಂ ಕಲ್ಯಾಣೈ ನಮಃ

ಕಲ್ಯಾಣೇತಿ । ಕಲ್ಯಾಣಾನಿ ಸುಖಾನಿ ಯುವಸಾರ್ವಭೌಮಾ-

ದಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯವನ್ನು ಪೋಷಣಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ಸಂಜೀವನ ಕಾರಿತ್ವವು
ಇರುವಂತೆ ಮಂತ್ರದ ಆದ್ಯಕ್ಷರವಾದ ಕಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವ್ಯುತವು ಇರುವುದರಿಂದ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಕುಂಡಲಿನೀ
ಉತ್ಥಾಪನ ಮೂಲಕ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅವ್ಯುತ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ
ನೆನೆದಿರುವ ಯೋಗಿಗಳ ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರಸಾಮ್ಯವು ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು
ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು. ಅದರಂತೆ ಲಲಿತಾ ಮಂತ್ರದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ
ರುವ ಕಕಾರವು ಪುರಶ್ಚರಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಶಿವಭಾವವನ್ನು ಕೊಡುವು
ದಾಗಿದೆ. “ಕಂ ಬ್ರಹ್ಮಖಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ
ದಹರಾಕಾಶ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ ಸುಖವು ಪರಮಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಮುಮು
ಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಲಾಷ ಗೋಚರವಾಗಿರುವುದು. ಕಕಾರವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಾ
ಸ್ಪದವಾದ ಮೂಲ ಮಂತ್ರದ ಆದಿ ಅಕ್ಷರವಾದ್ದರಿಂದ ಪೂಜ್ಯವಾದುದರಿಂದ
ಅಭಿಲಾಷಗೋಚರವಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿ
ಸುವ ಕಕಾರ ದೊಡನೆ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಮಂತ್ರ ಶರೀರಳಾದ ದೇವಿಯು ಹೊಂದಿರು
ವಳು.

೨. ಕಲ್ಯಾಣವೆಂದರೆ ಸುಖ ಎಂದು ಅರ್ಥ, ಆ ಸುಖಗಳು ಯುವ ಸಾರ್ವ

ನಂದಾದಾರಭ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪರ್ಯಂತಂ ತೈತ್ತಿರೀಯಕಾದೌ
ಪ್ರತಿಪಾದಿತಾನಿ ತತ್ತದುಸಾಧಿಭೇದೇಷ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನಸ್ವರೂಪತಃ
ಯಾ ತಾನಿ ಕಲ್ಯಾಣಶಬ್ದನಾಚ್ಯಾನಿ ಏತಸ್ಯೈವಾನಂದಸ್ಯಾನ್ಯಾನಿ
ಭೂತಾನಿ ಮಾತ್ರಾ ಮುಪಜೀವಂತೀತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಸಮಷ್ಟಿವ್ಯಷ್ಟಿ
ಮತ್ತ್ವಂ ಉಪಹಿತಸ್ವರೂಪೇಣ ಸಂಭವತೀತಿ ಮತುಃ
ಸಮಾಸೋಪಪತ್ತಿಃ | ತಥಾ ಚ ರಾಹೋಃ ಶಿರ ಇತಿವತ್
ಸಮಾಸಾಂತರ್ಗತಷಷ್ಠಾರ್ಥಭೇದಸ್ಯ ಅವಿವಕ್ಷಿತತಯಾ
ಆನಂದೈಕವಿಗ್ರಹವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ
ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

೩. ಓಂ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಶಾಲಿನ್ಯೈ ನಮಃ |

ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಶಾಲಿನೀತಿ | ಕಲ್ಯಾಣಾ ಗುಣಾಃ ಸುಖಕರ್ತಾರೋ

ಭೌಮಸುಖ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಪರ್ಯಂತ ವಿವಿಧವಾಗಿ ತೈತ್ತಿ
ರೀಯಾದಿ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವು “ಏತಸ್ಯೈವಾ
ನಂದಸ್ಯ ಅನ್ಯಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಮಾತ್ರಾ ಮುಪ ಜೀವಂತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾ
ಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉತ್ತಮಾಧಮ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆಯಾಯ ಉಪಾಧಿ
ಗಳಿಂದ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪರಿಪೂರ್ಣಾನಂದದ ರೂಪಳಾಗಿವೆ.
ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣ ಶಬ್ದವು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ
ಉಪಾಧಿಯೋಗದಿಂದ ಸಮಷ್ಟಿವ್ಯಷ್ಟಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸುಖಗಳ ಆಧಾರ
ರತ್ನವು ಸಂಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಆಧಾರತ್ವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಮತುಃ
ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತ ಸಮಾಸವು ಅಬಾಧಿತವಾಗಿರುವುದು. ಆನಂದಸ್ಯ—ಮಾತ್ರಾಂ
ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದದ ಲೇಶವೆಂದು ಒಂದುಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೇದಭಾವನೆ
ಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವುದು ಶಿರೋಮಾತ್ರ ಸ್ವರೂಪನಾದ ರಾಹುವನ್ನು
ಕಂಡು ರಾಹುವಿನ ತಲೆ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಭೇದಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿ
ಸುವಂತೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾದುದು. ಭೇದವನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ
ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು “ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಎಂಬ
ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಆನಂದರೂಪವಾದ
ಆಕಾರವುಳ್ಳವಳು-ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

೩. ಕಲ್ಯಾಣ ಶಬ್ದವು ಸುಖಕರ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು.

ಯೇ ಗುಣಾಃ ಸತ್ಯಕಾಮಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯಸರ್ವೇ
ಶಾನತ್ವನಾನೀತ್ಯಸಂಯದ್ವಾನುತ್ವಾದಯಃ | ತೇ ಅಸ್ಯಾಃ
ಶಾಲಂತ ಇತಿ ತಥಾ | ಏನಾಂ ಶೋಭಯಂತೀತಿ ನಾ | ತೈಃ
ಶಾಲ್ಯತ ಇತಿ ನಾ | ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಶಾಲಿನೀ | ತಥಾ ಚ ಕಲ್ಯಾ
ಣಾಶ್ಚ ತೇ ಗುಣಾಶ್ಚ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಃ ಅಸ್ಯಾಃ ಶಾಲಂತ ಇತಿ
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಃ ಶಾಲಯಂತೇನಾಮಿತಿ ನಾ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ
ಶಾಲಿನೀ | ಅಸ್ಮಿನ್ ಸಮಾಸೇ ದೇವತಾಯಾಂ ಪರಾಧೀನಗುಣ
ವತ್ತ್ವಂ ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧಚೈತನ್ಯತ್ವಂಚ ಸ್ಫುರಿತಮ್ | ಕಲ್ಯಾಣಗುಣೈಃ
ಶಾಲ್ಯತ ಇತ್ಯತ್ರ ತು ಗುಣವತ್ತ್ವನಾತ್ರಂ ದೇವತಾಯಾಃ
ಪ್ರತೀಯತೇ | ತಸ್ಯೋಪಾಧಿತ್ವಂ ವೈದಿಕಮಪಿ ಸ್ತುತೌ ತದ
ಪ್ರಥನಂ ನ ದೋಷಾಯ | ಯದಿ ಗುಣಾನಾಮಾರೋಪಿತ
ತ್ವೇನ ತತ್ಸಂಕೀರ್ತನಸ್ಯ ಭೇದಬುದ್ಧಿಸಮಯೇ ತತ್ಕೃಪಾ
ಪ್ರಾಪ್ತಿರ್ಹೇತುತ್ವೇನ ಅವಶ್ಯಕತ್ವಂ, ತಥಾಪಿ ತದಪವಾದ

ದೇವಿಯ ಸುಖಕರವಾದ ಅಮೋಘಕಾಮ, ಸಂತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ, ಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯ, ಸರ್ವ
ನಿಯಾಮಕತ್ವ, ಕರ್ಮಫಲದಾತ್ಯತ್ವ, ಸರ್ವಕಾಮಾವಾಪ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತ
ಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುವು. ಅಥವಾ ದೇವಿಯನ್ನು ಆ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಾರಪಡಿ
ಸುವುವು. ಅಥವಾ ಗುಣಗಳಿಂದ ದೇವಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಡುವಳು ಎಂದು
ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಾಃ ಶಾಲಂತೇ ಅಸ್ಯಾಃ ಇತಿ ಶಾಲಯಂತಿ ಏನಾಮಿತಿ, ಕಲ್ಯಾಣ
ಗುಣೈಃ ಶಾಲ್ಯತೇ ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಅರ್ಥವು ತೋರುವುದು.
ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಯು ಸ್ವತಃ
ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯರೂಪಳೂ ಪರಾಧೀನಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಳೂ ಎಂದು ಅರ್ಥ
ವಾಗುವುದು, ಮೂರನೆಯ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳ ಸಂಪರ್ಕವು
ತೋರುವುದು. ಅದು ಶ್ರುತಿಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಔಪಾಧಿಕವೆಂದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದರೂ
ಅದನ್ನು ಈ ಸ್ತುತಿಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಮಾಡದಿರುವುದು ನ್ಯೂನ
ತಾಕರವಲ್ಲ. ಭೇದಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಗುಣ ಸಂಪರ್ಕವು
ಆರೋಪಿತವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ದೇವೀಕೃಪಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಹೇತುವಾಗುವುದಾದರೂ
ಆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಪವಾದಮಾಡಿ ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯಾಭೇದದ ಅನುಸಂಧಾನವೆಂಬ

ಪುರಸ್ಕರಂ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯಾಭೇದಧ್ಯಾನರೂಪಮುಖ್ಯಭಜನಂ
ಮುಖ್ಯನೇನೇತಿ ಸಂಸಾದಯಿತುಂ ಸ್ವಗುರೂಪದಿಷ್ಟಮಾ
ರ್ಗೇಣ ಸುಕರನೇನೇತಿ ನಾತಿವಿಸ್ತಾರ್ಯತೇ ।

೪. ಓಂ ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲನಿಲಯೇತಿ । ಶಿಲಾನಾಂ ವಿಕಾರಃ ಶೈಲಃ ಶಿಲಾ
ಘನಇತ್ಯರ್ಥಃ । ಕಲ್ಯಾಣಂ ಸುಖನೇನ ಶೈಲಃ ಘನೀಭೂತ
ಇತ್ಯರ್ಥಃ । ತಸ್ಮಿನ್ ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲೇ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೇ ಆನಂದ
ಘನೇ ನಿಲಯತಿ ತಿಷ್ಠತಿ ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲನಿಲಯಾ । ಸ ಭಗವಃ
ಕಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಇತಿ ಸ್ವೇ ಮಹಿಮ್ನೀತಿ ಹೋವಾಚ । ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ ದೇವ ದತ್ತಃ ಸ್ವಸ್ಮಿನ್ನೇವ ಸ್ವಯಂ ವರ್ತತ ಇತಿ ಲೌಕಿಕ
ಪ್ರಯೋಗಾಚ್ಚ ದೇವತಾಯಾಃ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೇ ಸ್ವಾವಸ್ಥಾನಂ

ಭಜನವು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಸದ್ಗುರೂಪದೇಶ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಂಪಾ
ದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೪. ಶಿಲೆಗಳ ಘನಾವಸ್ಥಾರೂಪವಾದ ವಿಕಾರವು ಶೈಲವೆನಿಸುವುದು.
ದೇವಿಯು ಘನಾಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸುಖವೆಂಬ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವಾದ ಕಲ್ಯಾಣ
ಶೈಲದಲ್ಲಿ ಇರುವವಳು. ಈ ಅರ್ಥವು “ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲೇ ಆನಂದಘನೇ ನಿಲಯತಿ
ತಿಷ್ಠತಿ” ಎಂಬ ಸಮಾಸದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರದೇವ
ತೆಯು ಇರುವಳು ಎಂದು “ಸ ಭಗವಃ ಕಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಇತಿ ಸ್ವೇ ಮಹಿಮ್ನಿ”
ಎಂಬ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ರೂಪವಾದ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ದೇವ
ದತ್ತನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ಇರುವನೆಂಬುದಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೋಕ
ಪ್ರಯೋಗವು ಇರುವಂತೆ ದೇವತೆಯು ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂಬುದು ವಿರು
ದ್ಧವಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಶಿಲಾವಿಕಾರದಂತೆ ಘನಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣವು
ಕಲ್ಯಾಣಶೈಲವು. ಅದು ಆನಂದಮಯ ಕೋಶವು. ದೇವಿಯು ಅದನ್ನು ಭವನ
ವನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಶೈಲೋ
ನಿಲಯೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಎಂಬ ಸಮಾಸವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸು
ವುದು ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ. ಆನಂದಮಯ ಕೋಶವನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸಿ “ಬ್ರಹ್ಮ ಪುಚ್ಛಂ

ಯುಜ್ಯತ ಇತಿ | ಕಲ್ಯಾಣನೋವ ಶೈಲವದ್ವನೀಭೂತಂ ಕಲ್ಯಾಣ
ಶೈಲಃ ಆನಂದಮಯಕೋಶಃ ಸ ನಿಲಯಂ ಯಸ್ಯಾಸ್ಮಾ ಇತಿ
ಬಹುವ್ರೀಹಿಸಮಾಸೋ ನ ವಿರುದ್ಧಃ | ಬ್ರಹ್ಮ ಪುಚ್ಛಂ
ಪ್ರತಿಷ್ಠೇತಿ ಉಕ್ತಶ್ರುತಿಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಾತ್ | ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣ
ಶೈಲಃ ಮಹಾನೋರುಃ ನಿಲಯಂ ಗೃಹಂ ಯಸ್ಯಾಸ್ಮಾ ತಥಾ
ಸುನೋರುಶೃಂಗಮಧ್ಯಸ್ಥೇತ್ಯರ್ಥಃ ||

೫. ಓಂ ಕಮನೀಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಮನೀಯೇತಿ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪತ್ವೇನ ಪರಮಪ್ರೇಮಾ
ಸ್ವರೂಪಾ | ಕೋ ಹ್ಯೇವಾನಾನ್ಯಾತ್ಮಃ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಾ | ಯದೇಷ
ಆಕಾಶ ಆನಂದೋ ನ ಸ್ಯಾದಿತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಸುಖಸ್ಯ ಮನೋ
ಹರತ್ವೇನ ಸರ್ವೇಷ್ವಾನಿಷಯತ್ವವತ್ ಮಾಯಾವೃತಾನಾಂ
ಸುಖಪ್ರಾಪಕತ್ವೇನ ಸ್ವಸ್ವೇಷ್ಟದೇವತಾ ಸುಪ್ರೀತ್ಯತಿಶಯೇನ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಶೈಲ ವೆಂದರೆ ಪರ್ವತವು, ಅದು ಗೃಹವಾಗಿರುವವಳು. ಈ
ಅರ್ಥವು “ ಸುನೋರುಮಧ್ಯಶೃಂಗಸ್ಥಾ” ಎಂಬ ದೇವೀನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾಗಿರುವುದು.

೫. “ ಕೋ ಹ್ಯೇವಾನಾನ್ಯಾತ್ಮ ಕಃ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಾ, ಯದೇಷ ಆಕಾಶ ಆನಂ
ದೋ ನ ಸ್ಯಾತ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಆನಂದ ರೂಪವಾದ ವಸ್ತುವು ಜಗತ್ತಿಗೆ
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ರೂಪವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯು ಚಲನ ಮತ್ತು ನಿಶ್ವಾಸಾದಿ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸಬಲ್ಲದು? ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಪರಮಾ
ನಂದ ರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಪರಮ ಪ್ರೇಮಾಸ್ವದಳು.
ಅಥವಾ ಮನೋಹರವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೋರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಯಾ
ಪಾಶಬದ್ಧರಾದ ಜನಗಳು ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವೇಷ್ಟ ದೇವತೆಯ ಪೂಜಾ
ದಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೋರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ
ದೇವತೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಮನೋಹರಳು. ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗೆ

ತತ್ಸೂಜಾದೌ ಪ್ರವರ್ತತಾಂ ತತ್ಪಲದಾನೇನ ಮನೋಹರ
ತ್ವಾದ್ವಾ ಕಮನೀಯಾಃ ಜ್ಞಾನಿನಾಮಾನಂದಘನೀಭಾವಾತ್ಮಕ
ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಮುತ್ಯಯಾ ವಾ ಕಮನೀಯಾ ॥

೬. ಓಂ ಕಲಾವತ್ಯೈ ನಮಃ |

ಕಲಾವತೀತಿ | ಕಲಾಃ ಶಿರಃಪಾಣ್ಯಾದ್ಯವಯವಾಃ ಚತುಷ್ಟಸ್ವಿ
ಕಲಾ ವಿದ್ಯಾರೂಪಾ ವಾ ಚಂದ್ರಕಲಾ ವಾ ಭಕ್ತಧ್ಯಾನಾಯ
ಅಸ್ಯಾಃ ಸಂತೀತಿ ಕಲಾವತೀ

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ರೂಪಳಾದ ದೇವಿಯು ಆನಂದ ಘನೀಭಾವರೂಪವಾದ ಸುಂದರ
ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗುವುದರಿಂದ ಮನೋಹರಳಾಗಿರುವಳು.

೬. ದೇವಿಯು ಭಕ್ತರ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ಸು-ಪಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಅವಯವಗಳು, ವಿದ್ಯಾರೂಪವಾದ ಚತುಃ
ಷ್ವಿ ಕಲೆಗಳು, ಅಥವಾ ಚಂದ್ರಕಲೆ ಇವುಗಳಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಿಯು
ಕಲಾವತಿ ಎನಿಸಿರುವಳು.

೨

ಓಂ ಕಮಲಾಕ್ಷೀ ಕಲ್ಮಷಘ್ನೀ ಕರುಣಾಮೃತಸಾಗರಾ |
ಕದಂಬಕಾನನಾನಾಸಾ ಕದಂಬಕುಸುಮಪ್ರಿಯಾ

೭. ಓಂ ಕಮಲಾಕ್ಷ್ಯೈ ನಮಃ |

ಕಮಲಾಕ್ಷೀತಿ | ಕಮಲೇ ಇವ ಅಕ್ಷೀಣೇ ಯಸ್ಯಾಸ್ಯಾ ತಥಾ |
ಕಮಲಾಯಾಃ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಃ ಅಕ್ಷಿಶಬ್ದೇನ ತನ್ನಿಮಿತ್ತಕಂ ಜ್ಞಾನಂ
ಲಕ್ಷ್ಯತೇ | ವಿಷಯತಾಸಂಬಂಧೇನ ತದ್ವತೀತ್ಯರ್ಥಃ |
ಕಮಲಾಯಾ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕಶ್ರಿಯಃ ಹೇತುಭೂತೇ
ಅಕ್ಷೀಣೇ ಅಸ್ಯಾಃ ಸ್ತು ಇತಿ ಸ್ವಕೀಯವೀಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರೇಣ
ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರಾಪಿಕೇತಿ ಭಾವಃ |

೮. ಓಂ ಕಲ್ಮಷಘ್ನೈ ನಮಃ |

ಕಲ್ಮಷಘ್ನೀತಿ | ಕಲ್ಮಷಾಣಿ ಪಾಪಾನಿ ಹಂತಿ ನಾಶಯತೀತಿ

೭. ಕಮಲಾಕ್ಷೀ ಶಬ್ದವು “ ಕಮಲೇ ಇವ ಅಕ್ಷೀಣೇ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ”
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹದಿಂದ ಕಮಲಗಳಂತೆ ನೇತ್ರವುಳ್ಳವಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುವುದು, “ ಕಮಲಾಯಾಃ ಅಕ್ಷಿ ಯಸ್ಯಾಂ ಸಾ” ಎಂಬ ಸಮಾಸದಿಂದ
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗೋಚರಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಕಮಲಾಯಾಃ : ಅಕ್ಷೀಣೇ + ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂಬ ಸಮಾಸದಿಂದ
ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ಭೋಗ ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದರ್ಶನವುಳ್ಳವಳು ಎಂಬ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಯಾಗುವುದೆಂದು ಮೂರನೇ ಅರ್ಥದ ಸಾರವು.

೮. “ ಕಲ್ಮಷಾಣಿ ಹಂತಿ,” ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವಳು, ನಾನು
ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು “ ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವ
ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ” ಎಂಬ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ವಚನವು ಇರುವುದು.
ಇದರಿಂದ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಮೋಚನ ಶಕ್ತಿಯು ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಅಥವಾ

ಕಲ್ಮಷಘ್ನೀ | ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷ
ಯಿಷ್ಯಾಮೀತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ | ಅಥನಾ ವೇದಾಂತ ಮಹಾ
ನಾಕ್ಯಜನ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರೂಪಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ | ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಃ
ಸರ್ವ ಕರ್ಮಾಣಿ ಭಸ್ಮಸಾತ್ಕುರುತೇ ತಥಾ ಇತಿ ಸ್ಮೃತೇಃ |
ನ ಸ ಪಾಪಂ ಶ್ಲೋಕಂ ಶೃಣೋತಿತಿ ಶ್ರುತೇಶ್ಚ |

೯. ಓಂ ಕರುಣಾಮೃತಸಾಗರಾಯೈ ನಮಃ |

ಕರುಣಾಮೃತಸಾಗರೇತಿ | ಕರುಣಯಾ ಕೃಪಯಾ ಜಾತಂ
ಯದಮೃತಂ ಮೋಕ್ಷರೂಪಂ ತಸ್ಯ ಸಾಗರ ಇವ ಸಾಗರಾ
ಯಥಾ ಅಮೃತ ಸಮುದ್ರಃ ಸ್ವಯಮಮೃತ ಸ್ವರೂಪಸ್ಸನ್
ಅನ್ಯಾನಪಿ ಲೋಕಾನ್ ಅಮೃತಪಾಯಿನೋಘಾತ್
ಮುಕ್ತಾಮೃತೇನ ಸಂಜೀವಯತಿ | ತಥಾ ಬ್ರಹ್ಮವೇದ
ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ, ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾಪೋತಿ ಪರಮಿತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ

ವೇದಾಂತ ಮಹಾ ನಾಕ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯು
“ನ ಸ ಪಾಪಂ ಶ್ಲೋಕಂ ಶೃಣೋತಿ, ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಃ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಾಣಿ ಭಸ್ಮ
ಸಾತ್ಕುರುತೇಽರ್ಜುನ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪಾಪಗಳನ್ನು
ಭಸ್ಮಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ವೇದಿಯು ಕಲ್ಮಷಘ್ನಿ
ಯಾಗಿರುವಳು.

೯. ಕರುಣಾಮೃತ ಸಾಗರಾ | ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದೊರಕುವ
ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರ ರೂಪಳು. ಅಮೃತ ಸಮುದ್ರದಿಂದ
ಮೋಘವು ಅಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂಜೀವನ ಗೊಳಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಮೋಘದ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿನ
ಸಂಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಮೃತ ಸಮುದ್ರವು ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಅದರಂತೆ ವೇದಿಯು
“ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾಪೋತಿ ಪರಮಾ” “ಬ್ರಹ್ಮ ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ” ಎಂಬ
ಶ್ರುತೃನುಸಾರವಾಗಿ ಅಮೃತ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿರುವಳು, ಮತ್ತು ಆಯಾಯ
ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ- ಉಪಾಸನೆಗಳಿಂದ

ಸ್ವಯಮುನ್ಮತರೂಪಾ ಸತೀ । ಲಭತೇ ಚ ತತಃ ಕಾಮಾನ್
ಮಯೈವ ವಿಹಿತಾನ್ ಹಿತಾನಿತಿ ಭಗವದ್ವಚನೇನ ತತ್ತದಾ
ಕಾರ ಕೃತಕರ್ಮೋಪಾಸನಾದಿಫಲಸ್ಯ ದೇವತಾಪ್ರಾಪಣೇ
ಯಸ್ಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೌ ತತ್ತದಧಿಕಾರಿಣಾಂ ತತ್ತತ್ಸಲಂ
ಸ್ಥಿತಮಿತಿ ಸಂಭಾವ್ಯತ ಇತಿ ಸಾಗರೋಪಮಾ । ಅನ್ಯತವತ್ಸರ್ವ
ಸಂಜೀವಿನೀ ಕರುಣಾರಸಸ್ಯಾನ್ಮತಸ್ಯಾಭಿನ್ನಾಶ್ರಯತ್ವಾ ತ್ಸಾ
ಗರಾ ಚ । ಕರುಣಾ ಚ ಭಕ್ತವಿಷಯಕಪರಿಸಾಲ್ಯತಾ
ಬುದ್ಧಿಃ । ಯದ್ವಾ ಕರುಣಯಾ ಕೃಪಯಾ ಅನ್ಯತಾಃ
ಶಾಶ್ವತಕೀರ್ತಿಮತ್ತೇನ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಲೋಕಂ ಗತಾಃ
ಸಾಗರಾಃ ಸಗರರಾಜವಂಶ್ಯಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಯದ್ವಾ
ಕರುಣಯಾ ದಯಯಾ ಹೇತುನಾ ಅನ್ಯತಾಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಃ
ಸಾಗರಃ ಸಮುದ್ರಃ ಯಯಾಸಾ ಭಾಗೀರಥೀ, ಕರುಣಾ
ನ್ಮತ ಸಾಗರಾ ।

ಪ್ರಸನ್ನರಾದ ಆಯಾಯ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಫಲಗಳೆಂಬ
ಅನ್ಯತಕ್ಕೆ ಸಾಗರ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿರುವಳು ಎಂದು ಸಾಗರದ ಉಪಮೆಯಿಂದ
ತಿಳಿಯುವುದು. “ ಲಭತೇ ಚ ತತಃ ಕಾಮಾನ್ ಮಯೈವ ವಿಹಿತಾನ್ ಹಿ
ತಾನ್ ” ಎಂಬ ಭಗವದುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾರಾಧನದಿಂದ ಹೊಂದುವ
ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಭಗವದಾಯತ್ತವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಕರುಣೆಯೆಂದರೆ
ಭಕ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೀಯರೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು. ಇದು ಅನ್ಯತದಂತೆ ಸರ್ವ
ಸಂಜೀವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು. ಜಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸಾಗರವೇ ಗತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ
ಇಂತಹ ಕರುಣಾನ್ಮತಕ್ಕೆ ದೇವಿಯು ಒಬ್ಬಳೇ ಆಶ್ರಯವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಗರ
ಸ್ವರೂಪಳು, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕೃಪಾ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಅನ್ಯತರಾಗಿರುವಂತೆ ಶಾಶ್ವತ
ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವ ಸಗರ ರಾಜಪುತ್ರರುಳ್ಳ
ವಳು ಅಥವಾ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅನ್ಯತ ಲಾಭಕ್ಕೋಸರ ಸಮುದ್ರವನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವ ಭಾಗೀರಥೀ ರೂಪಳು. ಇಲ್ಲಿ “ ಕರುಣಯಾ ಅನ್ಯತಂ ತಸ್ಯ
ಸಾಗರ ಇವ, ಕರುಣಯಾ ಅನ್ಯತಾಃ ಸಗರಸ್ಯ ಅಪತ್ಯಾನ್ವಿ ಪುಮಾಂಸಃ, ಕರು
ಣಯಾ ಅನ್ಯತಾಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಃ ಸಾಗರೋ ಯಯಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಮಾಸ
ರೂಪಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

೧೦. ಓಂ ಕದಂಬಕಾನನಾನಾವಾಸಾಯೈ ನಮಃ |

ಕದಂಬ ಕಾನನಾವಾಸೇತಿ | ಕದಂಬ ನಾಮಕ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ
ಯುಕ್ತಂ ಯತ್ಕಾನನಂ ತತ್ರಾವಾಸೋ ಗೃಹಂ
ಯಸ್ಯಾಸ್ಮಾ ತಥಾ

೧೧. ಓಂ ಕದಂಬ ಕುಸುಮಪ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಕದಂಬ ಕುಸುಮ ಪ್ರಿಯೇತಿ | ಕದಂಬಾನಾಂ ಕುಸುಮಾನಿ
ಕದಂಬ ಕುಸುಮಾನಿ | ತೇಷು ಪ್ರೀತಿನುತೀತಿ ಯಾವತ್ |
ಯದ್ಯಪಿ ಪ್ರಿಯಶಬ್ದಃ ಪ್ರೀತಿವಿಷಯವಾಚಕಃ | ತಥಾಪಿ
ಕುಸುಮಜನ್ಯ ಪ್ರೀತೇರ ಭಾವೇನ ತದ್ವಿಷಯತಾಯಾ ವಕ್ತು
ಮಶಕ್ಯತ್ವಾತ್ತಥೋಕ್ತಮ್

೧೦. ಕದಂಬವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು
ವವಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವು, “ಕದಂಬಯುಕ್ತಂ ಕಾನನಂ, ತತ್ರ, ವಾಸೋ,
ಯಸ್ಯಾಃ” ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೧೧. ಕದಂಬವೆಂಬ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಇಲ್ಲಿ ಅಚೇತನ
ವಾದ ಕದಂಬ ಕುಸುಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಉದಯವು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕುಸುಮ
ಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ವಿಷಯಳೆಂದು ಪ್ರಿಯ ಶಬ್ದದ ಯಥಾಶ್ರುತಾರ್ಥವನ್ನು ಪರಿ
ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಕದಂಬಾನಿ ಚ ತಾನಿ + ಕುಸುಮಾನಿ ಚ ತೇಷು
ಪ್ರಿಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩

ಕಂದರ್ಪವಿದ್ಯಾ ಕಂದರ್ಪಜನಕಾಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣಾ |
ಕಪೂರವೀಟೀಸೌ ರಭ್ಯಕಲ್ಲೋಲಿತಕಕುಸ್ತಟಾ

೧೨. ಓಂ ಕಂದರ್ಪವಿದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಂದರ್ಪವಿದ್ಯೇತಿ | ಕಂದರ್ಪಸ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ವಿತ್ತಿಃ ವಿದ್ಯಾ
ತನ್ನಿಷ್ಠಪ್ರತ್ಯಗ್ಬುಹ್ಮೈಕೈಜ್ಞಾನಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾ
ಪ್ರಾಪಕತ್ವಾತ್ತ್ವದ್ವಿಷ್ಟಮೂಲಮಂತ್ರ ವರ್ಣಸಮುದಾಯೋ
ವಿದ್ಯೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ವೇದವಾಕ್ಯೇಷೂ ಪನಿಷತ್ಪದವತ್ | ತದ್ವಾ
ಚ್ಯಾರ್ಥತ್ವಾತ್ತ್ವಾ ದೇವೀ ಸೂಚ್ಯತೇ |

೧೩. ಓಂ ಕಂದರ್ಪಜನಕಾಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಂದರ್ಪಜನಕಾಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣೇತಿ | ಅಪಾಂಗಾಭ್ಯಾಂ ವೀಕ್ಷ
ಣಂ ಅಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣಂ ಈಷದ್ಧರ್ಶನ ಮಿತ್ತಿಯಾನತ್ | ಕಂದ

೧೨. ಕಂದರ್ಪನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂ
ಪಳು. ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಮದೇವನಿಂದ ಉಪಾಸನೆ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂಲಮಂತ್ರ ವರ್ಣ ಸಮುದಾಯವು ವಿದ್ಯಾ ಶಬ್ದದಿಂದ
ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಆ ವಿದ್ಯೆಗೆ ದೇವಿಯು ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪಳು. ಉಪನಿ
ಷತ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯು ಮುಖ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯಾ
ಸಾಧನವಾದ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ ಎಂದು ಕರೆದಂತೆ ವಿದ್ಯಾ
ಸಾಧನವನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದು.
ಕಂದರ್ಪಸ್ಯ + ವಿದ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಅಪಾಂಗ ವೀಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಅಲ್ಪವಾದ ನೋಟವು, ದೇವಿಯು
ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಅಲ್ಪಮಾತ್ರ ದರ್ಶನವುಳ್ಳವಳು. ಇದರಿಂದ
ಕುರೂಪಿಗಳಾದ ಜಡ ಜನರು ದೇವಿಯ ಸಕ್ಕದ್ಧರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಮನ್ಮಥ

ಪರ್ವಸ್ಯ ಜನಕಂ ಅಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ | ಅನೇನ
ನಾನ್ಮಾ ಯೇಷಾಂ ಜಡಾನಾನುಪಿ ಕುರೂಪಿಣಾಂ ಜನಾ
ನಾಂ ಉಪರಿ ಸಕೃದೀಷದ್ವೀಕ್ಷಣಮಭಿಜಾಯತೇ ತೇ ಕಂದರ್ಪ
ವದ್ರೂಪಯೌವನಸಾಮರ್ಥ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಭಾಜೋ ಭವಂತೀತಿ
ಧ್ವನಿತಮ್ | ಯದ್ವಾ ಕಂದರ್ಪಸ್ಯ ಮನ್ಮಥಸ್ಯ ಜನಕಃ
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಃ ಸ ಯಸ್ಯಾ ಅಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣೇ
ಈಷದ್ವ್ಯವಲ್ಲಿಚಲನೇ ವರ್ತತೇ, ಯಸ್ಯಾ ಆಜ್ಞಾವಶ್ಯ
ತಯಾ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಃ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾದಿ ಕಾರ್ಯಂ ಕರೋತಿ
ಸಾ ತಥೇತಿ | ಅಥವಾ ಕಂದರ್ಪಜನಕಾ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಃ |
ಯಸ್ಯಾ ಅಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣೇ ಪ್ರೇರ್ಯತಯಾ ವರ್ತತೇ |
ಸಾ ತಥಾ | ಕಂದರ್ಪಸ್ಯ ಮನ್ಮಥಸ್ಯ ಜನಕಾಃ ಉತ್ಪಾದಕಾಃ
ಸೃಕ್ಷಂದನಾದಿಭೋಗ್ಯವಿಷಯಾಃ ತೇ ಯಸ್ಯಾ ಅಪಾಂಗ
ವೀಕ್ಷಣೇ ಭವಂತಿ ಸಾ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಚಂದ್ರಸ್ಯ ವಾಮ

ನಂತೆ ರೂಪಯೌವನ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಗುಣಪೂರ್ಣ
ರಾಗುವರು, ಎಂಬ ದೇವಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ವರ್ಣಿತವಾಗುವುದು. ಅಥವಾ
ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಜನಕನಾದ ನಾರಾಯಣನು ಹುಬ್ಬಿನ ಚಲನೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿ
ಸುವುದೆಂಬ ದೇವಿಯ ಅಪಾಂಗ ವೀಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಧೀನನಾಗಿ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾದಿ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಜ್ಞಾ
ಕರನಾದ ನಾರಾಯಣನುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಕಂದರ್ಪ ಜನಕಳಾದ ಮಹಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ದೇವಿಯ ಅಪಾಂಗ ವೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವೃದ್ಧವನವಳಾಗಿ ಇರು
ವಳು. ಅಥವಾ ಕಂದರ್ಪ ವಿಕಾರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ
ಮೊದಲಾದ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಪಾಂಗ ದರ್ಶನ
ವುಳ್ಳವಳು, ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನು ವಾಮನೇತ್ರ ರೂಪನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವೀಕ್ಷ
ಣವು ಚಂದ್ರಿಕಾ ರೂಪವಾಗುವುದು. ಮನ್ಮಥ ವಿಕಾರ ಜನಕವಾದ ಚಂದ್ರಿಕೆ
ಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವ ವಾಮನೇತ್ರವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಕಂದರ್ಪಜನಕ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ
ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಆಧಾರವಾದ ಕಮಲ ಎಂದು ಅರ್ಥ.
ಆ ಕಮಲದಂತಿರುವ ನೋಟದಿಂದ ಜಗತ್ಸಂಜೀವನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ

ನೇತ್ರತಯಾ ಅಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣಂ ಚಂದ್ರಿಕೋಚ್ಯತೇ ।
ಕಂದರ್ಪಜನಕಂ ಅಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।
ಕಂದರ್ಪಜನಕ ಶಬ್ದೇನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸ ಕಮಲಂ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯತೇ
ತದ್ವದಪಾಂಗಂ ಕಮಲಾಕ್ಷೀತ್ಯರ್ಥಃ, ತನ್ನಿ ರೂಪಿತ ವೀಕ್ಷಣಂ
ಲೋಕಸಂಜೀವನಂ ಯಸ್ಯಾಸ್ಯಾ ತಥಾ ।

೧೪. ಓಂ ಕರ್ಪೂರವೀಟೀಸೌ ರಭ್ಯಕಲ್ಲೋಲಿತ
ಕಕುಪ್ತಟಾಯೈ ನಮಃ

ಕರ್ಪೂರವೀಟೀಸೌ ರಭ್ಯಕಲ್ಲೋಲಿತಕಕುಪ್ತಟೇತಿ । ಕರ್ಪೂರ
ಯುಕ್ತಾಶ್ಚ ತಾ ವೀಟೈಶ್ಚ ತಾಂಬೂಲಕಬಲಾನಿತಾಸಾಂ
ಸೌ ರಭ್ಯಂ ಸೌಗಂಧ್ಯಂ ತೇನ ಕಲ್ಲೋಲಿತಾನಿ ಅಸಕ್ಯ
ತ್ಪರಿಮಳೀಕೃತಾನಿ ಕಕುಭಾಂ ದಿಶಾಂ ತಟಾನಿ ಪ್ರದೇಶಾ

ವೀಕ್ಷಣವುಳ್ಳವಳು. “ಅಪಾಂಗಾಭ್ಯಾಂ ವೀಕ್ಷಣಮ್, ಕಂದರ್ಪಸ್ಯ ಜನಕಂ
ಅಪಾಂಗ ವೀಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ, ಕಂದರ್ಪ ಜನಕಃ ಅಪಾಂಗ ವೀಕ್ಷಣೇ
ಯಸ್ಯಾಃ, ಕಂದರ್ಪ ಜನಕಾ ಅಪಾಂಗ ವೀಕ್ಷಣೇ ಯಸ್ಯಾಃ ಕಂದರ್ಪ,
ಜನಕಾಃ ಅಪಾಂಗ ವೀಕ್ಷಣಾತ್ ಯಸ್ಯಾಃ, ಕಂದರ್ಪ ಜನಕವತ್ ಅಪಾಂಗಂ
ತೇನ ವೀಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಯಾಯ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತ
ವಾದ ವಿಗ್ರಹ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೧೪. ಕರ್ಪೂರ ಚೂರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ತಾಂಬೂಲಗಳ ಸುವಾಸನೆ
ಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಿಗಂತ ಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ
ವಳು, ಮುಖದ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ತಾಂಬೂಲವು ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ
ಸುಗಂಧ ಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದೆಂದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತ
ವಾದ ಅರ್ಥವು. ಮಹಾರಾಜ ಭೋಗದಿಂದ ಕೂಡಿರುವಳು ಎಂದು
ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಯಸ್ಯಾಸ್ಸಾ, ಮುಖವಾಸಿತಪರಿಮಳೇನ ಜಗನ್ನಾತ್ರಂ ಸುರಭೀ
ಕೃತಮಿತಿ ಸ್ವರೂಪಾತಿಶಯೋಕ್ತಿಃ ಅಸ್ಮಿನ್ನಾಮ್ನಿ ವ್ಯಜ್ಯತೇ |
ಮಹಾರಾಜಭೋಗಿನೀತ್ಯರ್ಥಃ |

ಕರ್ಪೂರಯುಕ್ತಾಶ್ಚ ತಾ ವೀಟ್ಯಶ್ಚ, ತಾಸಾಂ ಸೌರಭ್ಯಂ, ತೇನ
ಕಲ್ಲೋಲಿತಾಸಿ ದಿಕ್ತಟಾಸಿ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪

ಕಲಿದೋಷಹರಾ ಕಂಜಲೋಚನಾ ಕಮ್ರವಿಗ್ರಹಾ |
ಕರ್ಮಾದಿಸಾಕ್ಷೀ ಕಾರಯಿತ್ರೀ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾ

೧೫. ಓಂ ಕಲಿದೋಷಹರಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಲಿದೋಷಹರೇತಿ | ಕಲೀಃ ನಿಂದ್ಯಾಜ್ಞಾಯಮಾನಾನಾಂ
ಪುರುಷಾಣಾಂ ಜನ್ಮಮಾತ್ರೇಣ ಯೇ ದೋಷಾಃ ಪಾಪಾನಿ
ಆಯಾಂತಿ, ತಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶ್ರುತಾ ಸಂಸ್ತುತಾ ಕೀರ್ತಿತಾ
ಪೂಜಿತಾ ಧ್ಯಾತಾ ಸತೀ ಹರತೀತಿ ತಥಾ, ಕಲೀರನ್ಯೋನ್ಯವಾದಿ
ನಾಂ ಕಲಹಾತ್ಮತ್ವನೃತಾಭಿನಿವೇಶನಶಾಜ್ಞಾಯಮಾನಾಃ ಯೇ
ದೋಷಾಃ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವ ನಾಸ್ತಿತ್ವ ದೇಹಾ
ದಿವ್ಯತಿರಿಕ್ತತ್ವ ಭಿನ್ನತ್ವಾಭಿನ್ನತ್ವ ಗುಣಿತ್ವಾದಿಸಾಧಕ
ಯುಕ್ತ್ಯಾಭಾಸ ತದನುಗುಣಸಮ್ಮತ್ಯಾಭಾಸ ಶ್ರುತಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ವಿಘಟನಾನೃಥಾಕರಣ ದುರಾಗ್ರಹ ಜನ್ಯಕಾಮಕ್ರೋಧಪರನಶ
ಪುರುಷಕ್ರಿಯಮಾಣ ನಿಂದಾಸಹನಾದಿರೂಪಾ ಬಹುಧಾ
ದೋಷಾಃ ತಾನದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ಮುಕ್ತಿರೂಪೇಣ
ಹರತೀತಿ ಕಲಿದೋಷ ಹರಾ |

೧೫. ಕಲಿಯುಗದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮಾನವ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಮಾತ್ರ
ದಿಂದ ಕಂಡುಬರುವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ದರ್ಶನ, ಶ್ರವಣ, ಕೀರ್ತನ, ಸ್ತುತಿ, ಪೂಜಾ,
ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವಿಯು ಅಪಹರಿಸುವವಳಾಗಿರುವಳು.
ಅಥವಾ ಆಯಾಯ ಮತ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ
ವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ನಾಸ್ತಿತ್ವ ದೇಹಾದಿ
ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತ್ವ, ಅವ್ಯತಿರಿಕ್ತತ್ವ, ಭೇದ, ಅಭೇದ ಮುಂತಾದ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ
ಪಕ್ಷಸಾಧಕವಾದ ಯುಕ್ತ್ಯಾಭಾಸ, ಸಮ್ಮತ್ಯಾಭಾಸ, ಶ್ರುತಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ವಿಘಟನ, ಅನೃಥಾಕರಣ, ದುರಾಗ್ರಹ, ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಪರುಷ ಭಾಷಣ,
ನಿಂದಾ, ಅಸಹನ ಮುಂತಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಅದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಲಭಿ
ಸುವ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅಪಹರಿಸುವವಳು. ಕಲೀಃ + ದೋಷಾಃ,
ತಾನ್ ಹರತೀತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಓಂ ಕಂಜಲೋಚನಾಯೈ ನಮಃ

ಕಂಜಲೋಚನೇತಿ | ಕೇಭ್ಯಃ ಜಾಯಂತ ಇತಿ ಕಂಜಾನಿ
ಕಂಜ ಶಬ್ದೇನ ಅರವಿಂದ ನೀಲೋತ್ಪಲ ದಳಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಯಂತೇ
ತದ್ವಲ್ಲೋಚನೇ ಯಸ್ಯಾಸ್ಮಾ | ತಥಾ | ಅಥ ನಾ ಕಂಜಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ || ಶ್ಲೋ “ಅಯಂ ಪೂರ್ವಮಪಸ್ಪೃಷ್ವಾ
ತಾಸು ವೀರ್ಯಮನಾಸೃಜತ್ | ತದಂಡಮಭವದ್ಧೈಮು”
ಮಿತಿ ವಚನಾತ್ | ಕಂಜಾನಿ ಅನೇಕಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾನಿ
ಲೋಚನಯೋಃ ಕೃತನೀಕ್ಷಣಾತ್ ಯಸ್ಯಾಸ್ಮಾ ತಥಾ
“ಸೇಯಂ ದೇವತೈಕ್ಷತೇ” ತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೧೭. ಓಂ ಕಮ್ರವಿಗ್ರಹಾಯೈ ನಮಃ

ಕಮ್ರವಿಗ್ರಹೇತಿ | ಕಮ್ರಃ ಅತಿಮನೋಹರಃ ಗಾಂಭೀರ್ಯ
ಧೈರ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯಾದಿಬಹುಗುಣೋಪೇತತ್ವಾತ್ ವಿಗ್ರಹಃ

೧೬. ಕಂಜ ಶಬ್ದವು ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕನ್ನೈದೆಲೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಅದರಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತಳು, ಅಥವಾ ಕಂಜ ಶಬ್ದವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಕ=ನೀರಿನಲ್ಲಿ, ಜ=ಹುಟ್ಟಿರುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥವು. “ಅಯಂ ಪೂರ್ವಮಪಸ್ಪೃಷ್ವಾ ತಾಸು ವೀರ್ಯಮನಾಸೃಜತ್, ತದಂಡ ಮಭವದ್ಧೈಮು” ಎಂಬ ಪುರಾಣ ವಚನದಿಂದ ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಜಲದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಜನಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಕಣ್ಣುಗಳ ವೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವವಳು. “ಸೇಯಂ ದೇವತೈಕ್ಷತ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಈಕ್ಷಣದಿಂದ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವುದು. ಕಂಜವತ್ + ಲೋಚನೇ ಯಸ್ಯಾಃ, ಕಂಜಾನಿ ಲೋಚನಾತ್ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ಮಾಧುರ್ಯ, ಮುಂತಾದ ಬಹು ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾದ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. “ಅನಂದ

ಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ಥಾಪನಾ ತಥಾ । ಅನಂದರೂಪಮಮೃತಂ
ಯದ್ವಿಭಾತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಅನಂದಸ್ವರೂಪತ್ವಾತ್ಕಮ್ರ
ವಿಗ್ರಹಾ—ಲಲಿತಾ ರೂಪೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೮. ಓಂ ಕರ್ಮಾದಿಸಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ನಮಃ

ಕರ್ಮಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿಣೀತಿ । ಕರ್ಮ ಆದಿಯೇಷಾಂ ತಾನಿ
ಕರ್ಮಾದೀನಿ ಉಪಾಸನಾ ಯೋಗ ಶ್ರವಣ ಮನನ ನಿಧಿಧ್ಯಾ
ಸನಾನಿ ತೇಷಾಂ ಸಾಕ್ಷಿಣೀ ಅಸಂಬಂಧಿ ದೃಷ್ಟೀ “ಸಾಕ್ಷೀ ಚೇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ” ಅಥವಾ ಕರ್ಮಾದಯಃ ಸಾಕ್ಷಿ ಭೂತಾಃ ಜೀವ
ನಿಷ್ಕಾಃ ತದನಾಶ್ರಯತಯಾ ಆತ್ಮದರ್ಶನ ಸಾಧನಾನಿ ಸೃಜ್ಯ
ಮಾನ ಜಗದುಪಾದಾನಭೂತಾನಿ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

ರೂಪಮಮೃತಂ ಯದ್ವಿಭಾತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ಅನಂದ ರೂಪವೆಂದು ಬೋಧಿಸಿ ಅತಿ ಮನೋಹರತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.
ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಂದ ರೂಪತ್ವದಿಂದ ಅತಿ ಮನೋಹರವಾದ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳ
ವಳು. ಲಲಿತಾ ರೂಪಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು, ಕಮ್ರಃ ವಿಗ್ರಹಃ ಯಸ್ಯಾಃ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಕರ್ಮವು ಆದಿಯಾಗಿರುವ ಉಪಾಸನಾ, ಯೋಗ, ಶ್ರವಣ,
ಮನನ, ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ರೂಪಳು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ
“ಸಾಕ್ಷೀ ಚೇತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಪ್ರಮಾಣವು, ಅಥವಾ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ
ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಮಾದಿಗಳು ಅಕರ್ಮಾತ್ಮ ದರ್ಶ
ನಕ್ಕೆ ಸಾಧನಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಸಾಕ್ಷಿ ಭೂತಗಳಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಸಂಗಾತ್ಮ
ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ ಕರ್ಮಾದಿಗಳುಳ್ಳವಳು. ಕರ್ಮ ಆದಿಯೇಷಾಂ
ತಾನಿ, ತೇಷಾಂ ಸಾಕ್ಷಿಣೀ, ಕರ್ಮಾದಯಃ ಸಾಕ್ಷಿ ಭೂತಾಃ ಯಸ್ಯಾಸ್ಸಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಓಂ ಕಾರಯಿತ್ಯೈ ನಮಃ

ಕಾರಯಿತ್ರಿತಿ | ಕಾರಯಿತ್ಯತ್ವಂ ನಾನು ಕುರ್ವಿತ್ಯಾಜ್ಞಾಪಯಿತ್ಯತ್ವಂ ಜಾಯಮಾನ ಕಾರ್ಯಗೋಚರಕೃತ್ಯತ್ವತ್ರಿಹೇತು ಕರ್ಮಬೋಧಕತ್ವಂ, ಇದಂ ಚ ಲಿಜುಲೋಟಿವ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಯಾನಾಮರ್ಥಃ ವಿಧಿನಿಷ್ಕಭಾವನೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ತೇಷಾಂ ಶಬ್ದಾತ್ಮಕತಯಾ ಜಡಾನಾಂ ತಥಾತ್ವಾಸಂಭವಾತ್ ತದಧಿಷ್ಠಾನಚೈತನ್ಯರೂಪತಯಾ ಸರ್ವೇ ವೇದಾ ಯತ್ರೈಕಂ ಭವಂತೀತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ವೇದಸ್ಯಾತ್ಮಾಭೇದೇನ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶತಯಾ ಅರ್ಥಪ್ರಕಾಶನದ್ವಾರಾ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಂ ವಿಧೀನಾಮಹಿ ವೇದೈಕದೇಶತಯಾ ಪ್ರೇರಣರೂಪತ್ವಾತ್ತದಧಿಷ್ಠಾನಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನಾ ಕಾರಯತೀತಿ ತಥಾ | ಏಷ ಹ್ಯೇವ ಸಾಧು ಕರ್ಮ ಕಾರಯತೀತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೨೦. ಓಂ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ

ಕರ್ಮಫಲಪ್ರದೇತಿ | ಕೃತಾನಾಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ಕಾಲಾಂತರ

೧೯. ಸೃಷ್ಟವ್ಯ ವಸ್ತುವಿನ ಸೃಷ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರವು ಹುಟ್ಟಲು ಕಾರಣವಾದ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮೋದ್ಬೋಧಕವಾದ ವಿಧಿಪ್ರತ್ಯಯ ರೂಪವಾದ ಶಬ್ದ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಕೇತದಂತೆ ವಿಧಿ ಭಾವನೆಯು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಅಚೇತನ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಕತ್ವ ಧರ್ಮವು ಅಸಂಗತವಾದ್ದರಿಂದ ಶಬ್ದಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ವೇದಗಳಿಗೆ ಕಾರಯಿತ್ಯತ್ವವು ಬರುವುದು. “ಸರ್ವೇ ವೇದಾ ಯತ್ರೈಕಂ ಭವಂತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ವೇದಗಳು ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಗಳಾದ ವೇದಗಳು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರೇರಕವಾದ ವೇದ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವಳು.

೨೦. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸತ್ಕರ್ಮ

ಭಾವಿಫಲಪ್ರದಾನೇ ಅದೃಷ್ಟಂ ಕಾರಣಮಿತ್ಯನೀಶ್ವರ
ಮಾಮಾಂಸಕಾದಿಮತಂ; ತನ್ನ ಜಡಾನಾಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣಾಂ
ಅದೃಷ್ಟಾನಾಂ ಚೇತನಧರ್ಮಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾನ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಯೋಗಾತ್ ಕೃತಾನಾಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ಫಲಾ
ವಶ್ಯಂ ಭಾವೇ ಕರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ, ಮಯೈವ ವಿಹಿತಾನ್ ಹಿತಾನ್
ಹಿತಾನಿ ಸ್ಮೃತೇಶ್ಚ, ಫಲಮತ ಉಪಪತ್ತೀರಿತಿ
ನ್ಯಾಯಾಚ್ಛ ಪರದೇವತಾ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾ.

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರನಾಮಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಕಕಾರವರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶಃ ಪ್ರಥಮಃ

ಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಳು. ಅದೃಷ್ಟವು ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವು
ದೆಂದು ಕರ್ಮ ಮಾಮಾಂಸಾ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರ ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಅದು ಸಮಂಜ
ಸವಾಗಲಾರದು. ಅಚೇತನವೂ ಜಡವೂ ಆದ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಚೇತನ ಧರ್ಮ
ವಾದ ಕರ್ಮಫಲದಾನ ಶಕ್ತಿಯು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಿತವಾದ
ಕರ್ಮಗಳು ಫಲವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಕರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷ
ಳಾದ ಪರದೇವತೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು. ಪರದೇವತೆಯು ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು
ಕೊಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು “ಕರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷಃ” “ಮಯೈವ ವಿಹಿತಾನ್ ಹಿತಾನ್”
“ಫಲಮತ ಉಪಪತ್ತೇಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿ, ನ್ಯಾಯಗಳು ಸಾರಿ
ಹೇಳುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಕರ್ಮ ಫಲ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವವಳು.
ಕರ್ಮಣಾಂ ಫಲಂ ಪ್ರದದಾತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೨೫

ಏಕಾರರೂಪಾ, ಚೈಕಾಕ್ಷಯೇಕಾನೇಕಾಕ್ಷರಾಕೃತಿಃ |
ಏತತ್ತದಿತ್ಯನಿದೇಶ್ಯಾ ಚೈಕಾನಂದ ಚಿದಾಕೃತಿಃ

೧. ಓಂ ಏಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ |

ಏಕಾರ ರೂಪೇತಿ | ಏಕಾರಃ ರೂಪಂ ಮಂತ್ರದ್ವಿತೀಯಾವ
ಯವ ಜ್ಞಾಪಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೨. ಓಂ ಏಕಾಕ್ಷಯೈ ನಮಃ |

ಏಕಾಕ್ಷರೀತಿ | ಏಕಂ ಮುಖ್ಯಂ ಈಶ್ವರೋಪಾಧಿತ್ವೇನ
ನ ಕ್ಷರತ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನೇನ ವಿನಾ ಮುಕ್ತೇಃ ನ ನಶ್ವತೀತ್ಯಕ್ಷರಂ
ಕೂಟಸ್ಥಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯಂ ಮಾಯಾ, ತತ್ತತಿಬಿಂಬ ನಿಷ್ಠ
ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದ್ಯಾಧಾಯಕವಿಶೇಷಣತ್ವೇನ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ
ಏಕಾಕ್ಷರೀ | ಏಕಂ ಅಕ್ಷರಂ ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿತ್ವಾತ್ ಪರಾಪರ

೧. ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಾಕ್ಷರವಾಗಿದ್ದು ಮಂತ್ರ ಶರೀರಳಾದ ದೇವಿ
ಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಏಕಾರವೆಂಬ ರೂಪವುಳ್ಳವಳು.
ಏಕಾರಃ ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಮುಖ್ಯನಾದ ಅಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಮಾಯೆಯೆಂಬ ಉಪಾಧಿಯುಳ್ಳ
ವಳು. ಮಾಯೆಯು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಉಪಾಧಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ
ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಅಂತಹ ಮಾಯೆಯು
ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವವರೆಗೂ ನಾಶವಾಗದಿರುವುದರಿಂದ
ಕೂಟಸ್ಥವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಅಕ್ಷರ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡು
ವುದು. ಅಥವಾ ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಏಕಾಕ್ಷರವುಳ್ಳವಳು. ಸಕಲ ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ
ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥಗಳಿಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಓಂಕಾರವು. ಇದನ್ನು

ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತೀಕತಯಾ ತದುಪಾಸನಯಾ ತದುಭಯಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಸಾಧನತ್ವೇನ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮರೂಪಲಕ್ಷ್ಯತಲಕ್ಷ್ಯಕಶಬ್ದಃ ಪ್ರಣವಃ
ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ನಾ | ಏಕಃ ಅಖಂಡೈಕಚೈತನ್ಯರೂಪಃ
ಅಕ್ಷರಃ ಅನಶ್ವರಃ ಅವಿನಾಶೀ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ಅರ್ಧಶರೀರತ್ವೇನ
ಅಸ್ಯಾಮಸ್ತೀತಿ ನಾ | ಏಕಾನಿ ಅಕ್ಷರಾಣಿ ಮಾಯಾ
ಬೀಜಾದೀನಿ ತದುಪಾಸನಾಪ್ರತೀಕತ್ವೇನ ಅಸ್ಯಾಃ ಸಂತೀತಿ
ನಾ | ಅಥ ಪರಾ ಯಯಾ ತದಕ್ಷರ ಮಧಿಗಮ್ಯತೇ ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ | ಅಖಂಡಾಕಾರವೃತ್ತಿ ಪ್ರತಿಫಲನಯೋಗ್ಯಚೈತನ್ಯ
ರೂಪತಯಾ ತದ್ವೃತ್ತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿನಾತ್ರೇಣ ಅಕ್ಷರ ಪದಲಕ್ಷ್ಯ
ಚೈತನ್ಯಂ ವಿಷಯತಾಸಂಬಂಧೇನ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ನಾ
ಏಕಾಕ್ಷರೀ | ಚಕಾರಃ ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಪಿ ಸಗುಣ
ಬ್ರಹ್ಮವಿಶೇಷಸದ್ಭಾವಸಮುಚ್ಚಯಪರಃ ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ
ದೃಷ್ಟವ್ಯಃ | ಸಚ್ಚಿನ್ಮಯಃ ಶಿವಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಸ್ಯಾನಂದಮಯಿ
ಶಿವಾ | ಇತಿ ವಚನೇನ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಾಂ ಚಿಂತಯೇದ್ಧೇವೀಂ
ಪುಂರೂಪಮುಥನೇಶ್ವರಮ್ | ಅಥನಾ “ ನಿಷ್ಕಲಂ ಧ್ಯಾಯೇ

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಪರ-ಅಪರ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿ
ಪರಾಪರ ಬ್ರಹ್ಮತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು
ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ, ಅಖಂಡಾನಂದ
ಚೈತನ್ಯರೂಪನಾದ, ಅನಶ್ವರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅರ್ಧ ಶರೀರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ರುವವಳು. ಅಥವಾ ಮಾಯಾಬೀಜ ಮುಂತಾದ ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಉಪಾಸನಾ
ಪ್ರತೀಕವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವಳು. ಅಥವಾ ಅಖಂಡಾಕಾರವಾದ ವೃತ್ತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮಾತ್ರ
ವಿವಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅಕ್ಷರ ಪದದ ಅರ್ಥವಾದ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಷಯಳಾಗುವವಳು.
“ ಅಥಪರಾ ಯಯಾ ತದಕ್ಷರಮಧಿಗಮ್ಯತೇ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ವೃತ್ತಿ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷರ ರೂಪ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವುದು.
ಸುಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷಣ ಧರ್ಮಗಳು ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಸಂಸಕ್ತವಾಗುವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಚಕಾರವು
ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಧರ್ಮಕವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಔಪಾಧಿಕ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧಗಳು

ತ್ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ವಿಗ್ರಹಾಮ್” ಇತಿ ಸ್ತೋತ್ರಾಚ “ತ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀ
ತ್ವಂ ಪುಮಾನ್” ಇತಿ ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷದಿ ಉಪಾಧಿ
ಕೃತ ನಾನಾರೂಪಸಂಭವೋಕ್ತೇಶ್ಚ | ಅತ ಏವ “ ಸೇಯಂ
ದೇವತೈಕ್ಷತ” ಇತ್ಯಾದೌ “ ತತ್ಸತ್ಯಂ ಸ ಆತ್ಮಾ” ಇತ್ಯಂತೇ
ಚ ಶ್ರುತೌ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಾಂತದೇವತಾದಿಪದಾನಾಂ ತತ್ಸತ್ಯ
ಮಿತಿ ನಪುಂಸಕಾಂತಸ್ಯ ಸ ಆತ್ಮೇತಿ ಪುಲ್ಲಿಂಗಾತ್ಮಶಬ್ದಸ್ಯ
ಏಕಾರ್ಥತ್ವಂ ಅಸಿವಕ್ಷ್ಯತೋಪಾಧಿಮುತ್ಪಯಾ ತತ್ತ್ವಂಪದ
ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಸ್ಯೈಕತ್ವಾತ್ | ತಸ್ಮಾತ್ ತತ್ತ್ವಂ ಪದಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥೇ
ಸರ್ವೇಷು ಗುಣಾ ವರ್ಣಿತುಂ ಸಂಭವಂತೀತಿ ಹಯಗ್ರೀವೇಣ
ಅಸ್ಯಾಂ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ಬಹವಶ್ಚಕಾರಾ ಉಪಾತ್ತಾಃ | ತೇನ
ವಯಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸರ್ವತ್ರ ನ ಪಾರ್ಥಕ್ಯೇನ ಪ್ರಯೋಜ
ನಾಂತರಂ ಪಶ್ಯಾಮಃ ||

ಸಂಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ “ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ವಿಗ್ರಹಾಮ್” ತಸ್ಯಾನಂದಮಯಿ
ಶಿವಾ, ಸ್ತ್ರೀರೂಪಾಂ ಚಿಂತಯೇದ್ದೇವೀಂ ಪುಂರೂಪಾಮಧವೇಶ್ವರೀಮ್ |
ಅಥವಾ ನಿಷ್ಕಲಂ ಧ್ಯಾಯೇತ್ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ವಿಗ್ರಹಾಮ್,” “ ತ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀ
ತ್ವಂಪುಮಾನಸಿ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ವಚನಗಳು ಪ್ರಮಾಣ ಭೂತಗಳಾ
ಗಿವೆ. ಔಪಾಧಿಕ ಧರ್ಮಗಳು ನಿರ್ಧರ್ಮಕ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ
“ ಸೇಯಂ ದೇವತೈಕ್ಷತ, ತತ್ ಸತ್ಯಂ ಸ ಆತ್ಮಾ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಾಂತವಾದ ದೇವತಾ ಶಬ್ದ, ನಪುಂಸಕಲಿಂಗಾಂತವಾದ ತತ್ಸತ್ಯಂ
ಎಂಬ ಶಬ್ದ “ ಸ ಆತ್ಮಾ” ಎಂಬ ಪುಲ್ಲಿಂಗಾಂತ ಶಬ್ದಗಳು ಉಪಾಧಿ ವಿವಕ್ಷ್ಯ
ಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ತತ್ತ್ವಂಪದಲಕ್ಷ್ಯವಾದ ಜೈತನ್ಯವೆಂಬ ಏಕಾರ್ಥವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ತತ್ತ್ವಂಪದ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಗುಣ
ಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಲು ಅವಕಾಶ ವಿದೆಯೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಈ ನಾಮ ತ್ರಿಶತೀ
ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಅನೇಕ ಚಕಾರಗಳನ್ನು ಸಮುಚ್ಚಯ
ವೆಂಬ ಅರ್ಥಲಾಭಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವನು, ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿರುವ
ಚಕಾರಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
ಏಕಂ + ಅಕ್ಷರಂ = ಯಸ್ಯಾಃ, ಏಕಃ + ಅಕ್ಷರಃ = ಯಸ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಓಂ ಏಕಾನೇಕಾಕ್ಷರಾಕೃತಯೇ ನಮಃ |

ಏಕಾನೇಕಾಕ್ಷರಾಕೃತಿಃ ಏಕಂ ಈಶ್ವರಪ್ರತಿಬಿಂಬೋಪಾಧಿ
ತಯಾ ಶುದ್ಧ ಸತ್ತ್ವಪ್ರಧಾನಂ ಅಕ್ಷರಮಜ್ಞಾನಂ, ಅನೇಕಾನಿ
ಮಲಿನಸತ್ತ್ವ ಪ್ರಧಾನತಯಾ ಜೀವೋಪಾಧಿ ಭೂತಾನ್ಯಕ್ಷ
ರಾಣ್ಯಜ್ಞಾನಾನಿ, “ಮಾಯಾ ಚಾವಿದ್ಯಾ ಚ ಸ್ವಯಮೇವ
ಭವತಿ”ತಿ ಶ್ರುತೇಃ ಏಕಂ ಚಾನೇಕಾನಿ ಚ ಏಕಾನೇಕಾನಿತಾನಿ
ಚ ಅಕ್ಷರಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ತಥಾ “ಮಾಯಾಂ ತು ಪ್ರಕೃತಿ” ನಿತಿ
ಶ್ರುತೇಃ | ತೇಷ್ವಾ ಕೃತಯಃ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಾನ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನಾನಿ ವಾ
ಚೈತನ್ಯಾನಿ ಘಟಿಸ್ಥೋದಕಾನವಚ್ಛಿನ್ನಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತಾಕಾಶವದ್ಯ
ಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಏಕಾನಿ ಚ ಪ್ರಣವಾದ್ಯಾನಿ ಅನೇಕಾನಿ
ಚ ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ಷಕಾರಾಂತಾನಿ ಅಕ್ಷರಾಣಿ ವರ್ಣಾಃ ಆಕೃತಿಃ
ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ, ಮಾತೃಕಾಸ್ವರೂಪತ್ವೇನ ವಾ
“ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ಷಕಾರಾಂತಾ ಮಾತೃಕೇತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ” ಇತಿ

೩. ಏಕ, ಮತ್ತು ಅನೇಕವಾದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಜ್ಞಾನವಿಶೇಷಗಳು;
ಈಶ್ವರ ರೂಪವಾದ ಚೈತನ್ಯ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಉಪಾಧಿಯಾಗಿರುವ ಶುದ್ಧ ಸತ್ತ್ವ
ಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಜ್ಞಾನವು ಏಕಾಕ್ಷರವು. ಜೀವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬೋಪಾಧಿ
ರೂಪವಾಗಿರುವ ಮಲಿನ ಸತ್ತ್ವಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಜ್ಞಾನಗಳು ಅನೇಕಾಕ್ಷರಗಳು.
“ಮಾಯಾ ಚಾವಿದ್ಯಾ ಚ ಸ್ವಯಮೇವ ಭವತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಜೀವೇ
ಶ್ವರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬೋಪಾಧಿಗಳ ಭೇದವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಇವು ಮಾಯಾ
ಶಬ್ದದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವವೂ ಪ್ರಕೃತಿ ರೂಪಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಮಾಯಾಂತು
ಪ್ರಕೃತಿಂ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುವುದು.
ಆ ಅಕ್ಷರವೆಂಬ ಅಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅಥವಾ ಅವಚ್ಛಿನ್ನ
ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬರೂಪ ಅಥವಾ ಅವಚ್ಛಿನ್ನರೂಪಗಳಿಂದ ಇರುವುದು. ಅದರಂತೆ ಇರುವ
ಚೈತನ್ಯವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಪ್ರಣವ ಮುಂತಾದುದು ಏಕಾಕ್ಷರವು. ಅಕಾರ
ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಕ್ಷಕಾರ ಸರ್ವಂತವಿರುವ ವರ್ಣಗಳು ಅನೇಕಾಕ್ಷರಗಳು
ಅಂತಹ ಎಲ್ಲ ವರ್ಣಗಳು ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳೂ “ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ಷಕಾರಾಂತಾ

ನಚನಾತ್ ಅಥನಾ ಏಚ ಕಶ್ಚ ಏಕಾರಕಕಾರೌ ತೌ ಚೇತ
ರಾಣ್ಯ ನೇಕಾಕ್ಷರಾಣಿ ಚ ಸರ್ವಂ ಮಿಳಿತಾಸ್ವ ಸಂಚದಶ
ವರ್ಣಾತ್ಮಿಕಾ ಮೂಲವಿದ್ಯಾ ಆಕೃತಿಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ಸಾಕ್ಷಿತಯಾ ಏಕೀಭೂತಾ ಅನೇಕಾಕ್ಷರೇಷು ಅನೇಕಾಜ್ಞಾ
ನೇಷು ಆಕೃತಿಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಶೋಧಿತ ತತ್ತ್ವಂ ಪದಾರ್ಥ
ಸಾಮರಸ್ಯಾತ್ಮಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೪. ಓಂ ಏತತ್ತದಿತ್ಯನಿರ್ದೇಶ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಏತತ್ತದಿತ್ಯನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ | ಏತತ್ ಏತತ್ಕಾಲೇಽಪಿ ಇಯತ್ತಾ ಪರಿ
ಚ್ಛೇದವದ್ವಸ್ತು ತತ್ ಪರೋಕ್ಷಮನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ವರೂಪಂ | ಏತಚ್ಚ
ತಚ್ಚ ಏತತ್ತತ್ ಇತಿಕಾರಃ ಇತ್ಯಂಭಾನೇ ತೃತೀಯಾರ್ಥೇ
ತಥಾಚ ಏತತ್ತ್ವ ತತ್ತ್ವಾಭ್ಯಾ ಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಏತತ್ತದಿತ್ಯನೇನ
ನಿರ್ದೇಷ್ಟುಂ ನಿರ್ವಕ್ತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ ಸಾ ನ ಭವ

ಮಾತೃಕೇತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ” ಎಂಬ ನಚನದಿಂದ ವರ್ಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾತೃಕಾ
ರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ಮಾತೃಕಾಕಾರವುಳ್ಳವಳೂ ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ಅಥವಾ
“ ಏ ” + “ ಕ ” ಎಂಬ ಎರಡು ವರ್ಣಗಳು, ಮಿಕ್ಕ ಅನೇಕಾಕ್ಷರಗಳು ಸೇರಿ
ಹದಿನೈದು ವರ್ಣಸ್ವರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರದ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ
ಏಕಭೂತವಾಗಿ ಅನೇಕಾಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶೋಧಿತತತ್ತ್ವಂ ಪದಾರ್ಥಸಾಮ
ರಸ್ಯವೆಂಬ ಆಕಾರವುಳ್ಳವಳು. ಅಕ್ಷರಂ ಚ + ಅಕ್ಷರಾಣಿ-ಚಅಕ್ಷರಾಣಿ= ಏಕಂ
ಚ + ಅನೇಕಾನಿ ಚ + ಏಕಾನೇಕಾನಿ ತಾನಿ ಅಕ್ಷರಾಣಿ ಚ, ತೇಷು ಆಕೃತಿಃ
ಯಸ್ಯಾಃ, ಏಕಾನಿಚ ಅನೇಕಾನಿಚ, ತಾನಿ ಅಕ್ಷರಾಣಿ ಆಕೃತಿಯಸ್ಯಾಃ,
ಏ- ಚ + ಕಶ್ಚ-ಏಕೌ, ತೌಚ + ಅನೇಕಾಕ್ಷರಾಣಿ ಚ, ತಾನಿ ಆಕೃತಿಯಸ್ಯಾಃ,
ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯವು.

೪. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಯತ್ತೆಯಿಂದ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ವಸ್ತುವು
ಏತತ್ ಎಂದೂ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಪರೋಕ್ಷ ವಸ್ತುವು ತತ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯ
ಲ್ಪಡುವುವು. “ ಇತಿ ” ಶಬ್ದವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಬೋಧಕ
ವಾಗಿದೆ. ಇಯತ್ತಾ ಪರಿಚ್ಛೇದ ರೂಪದಿಂದಾಗಲಿ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಪರೋಕ್ಷರೂಪ

ತೀತಿ ಅನಿರ್ದೇಶ್ಯಾಃ । ಲೋಕೇ ಸನಿಶೇಷೋ ಹಿ ಪದಾರ್ಥಃ
 ಪರೋಕ್ಷತ್ವಾಪರೋಕ್ಷತ್ವಾದಿ ಧರ್ಮವಿಶೇಷೇಣ ತದ್ಗತೇನ
 ನಿರ್ವಕ್ತುಂ ಶಕ್ಯಃ । ಶಬ್ದಪ್ರವೃತ್ತಿನಿಸಿತ್ತಜಾತಿಗುಣ
 ಕ್ರಿಯಾಷಷ್ಠ್ಯರ್ಥಾನಾಂ ಯತ್ರ ಸಂಬಂಧೋ ನಾಸ್ತಿ “ಅಶಬ್ದ
 ಮಸ್ಪರ್ಶಮರೂಪಮನ್ಯಯಮ್” “ನಿರ್ಗುಣಂ ನಿಷ್ಕಲಂ”
 ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತ್ಯಾ ತಾದೃಗ್ವಸ್ತು ಕೇನ ಕರಣೇನ ಕೇನ ನಾ
 ವಚನೇನ ನಿರ್ದೇಷ್ಯುಂ ಶಕ್ಯಮ್ । ಯದ್ವಾಚಾನಭ್ಯುದಿತಮ್”
 ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಅತಃ ಏತತ್ತದಿತ್ಯನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ ನಾಜ್ಞಾನಸಾ ತೀತೇ
 ತ್ಯರ್ಥಃ । ಅಥನಾ ಏತತ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ಧಂ
 ಕಾರ್ಯಂ ಪಶ್ಯಾದ್ಭಾವಿ । ತತ್ ಪರೋಕ್ಷತ್ವಾದಿ ನಿಶಿಷ್ಟಂ
 ಪೂರ್ವಕಾಲಸಂಬಂಧಿ ವ್ಯವಹಿತಂ ಕಾರಣಮುಚ್ಯತೇ । ಇತಿ
 ಶಬ್ದಃ ಉಭಯತ್ರ ಸಂಬಂಧನೀಯಃ । ಕಾರ್ಯಮಿತಿ ಕಾರಣ
 ಮಿತ್ಯಪಿ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯರೂಪಾ ಅನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ, ಕಾರ್ಯತ್ವ

ದಿಂದಾಗಲಿ ದೇವಿಯು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅಶಕ್ಯಳಾಗಿರುವಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ವಿಶೇಷ ಧರ್ಮಸಹಿತನಾದ ಪದಾರ್ಥವು ಪರೋಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಎಂಬ
 ಬಗೆಯಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಬೋಧಿಸಲು ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ಗುಣ, ಕ್ರಿಯಾ
 ಸಂಬಂಧಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವು. ಸರಬ್ರಹ್ಮ
 ವಸ್ತುವು “ಅಶಬ್ದಮಸ್ಪರ್ಶಮರೂಪಮನ್ಯಯಂ” ನಿರ್ಗುಣಂ ನಿಷ್ಕಲಂ
 ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಜಾತ್ಯಾದಿ ಧರ್ಮರಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
 ಅಂತಹ ವಸ್ತುವು ಯಾವ ಸಾಧನದಿಂದ ಯಾವ ವಚನದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು
 ಅರ್ಹವಾದೀತು? ಶಬ್ದವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅನರ್ಹವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು “ಯದ್ವಾ
 ಚಾನಭ್ಯುದಿತಂ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏತತ್
 ತತ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅನರ್ಹಗಳು. ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿ
 ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಾರ್ಯವು ಏತತ್
 ಎಂದೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಹಿತ ವಸ್ತುವು ತತ್
 ಎಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು. ಇತಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಏತತ್ + ತತ್ ಎಂಬ ಎರಡು

ಕಾರಣತ್ವಘಟಿಕೋಪಾಧಿವಿರಹಿತತ್ವೇನ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ
ಭಾವಾಭಾವೇ ತದ್ವ್ಯಾಚಕಶಬ್ದೈರ್ವಿಷಯೀಕರ್ತುಮಶಕ್ಯ
ತ್ಯಾತ್ । ಅಥವಾ ಏತತ್ ಅಪರೋಕ್ಷತಯಾ ಅಹಮಿತಿ
ಪ್ರತೀಯಮಾನಂ ಜೀವಚೈತನ್ಯಂ ತ್ವಂಪದನಾಚ್ಯಾರ್ಥಃ, ತತ್
ಪರೋಕ್ಷತಯಾ ಪ್ರತೀಯಮಾನಮಿತ್ಯರಚೈತನ್ಯಂ ತತ್ಪದ
ನಾಚ್ಯಾರ್ಥಃ ಇತಿ-ಶಬ್ದ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ । ತಥಾ ಚ ನಾದಿಭೇದ
ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅನೂದಿತಃ । ಸಾಂಖ್ಯಮತೇ ಪ್ರಕೃತಿರ್ಜಗತ್ಪ್ರೀತಿ,
ಜೀವೋ ನಾನಾಚೇತನೋ ಭೋಕ್ತಾ ಇತ್ಯತ ಈಶ್ವರ ಏವ
ನಾಸ್ತೀತ್ಯಂಗೀಕೃತಮ್ । ಭಾಗವತಮತೇ ತು “ಗುಣೇ
ಸರ್ವವಿತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ನಿತ್ಯಗುಣವಿಶಿಷ್ಟಾತ್
ಪರಮೇಶ್ವರಾದ್ವಿಜ್ಞೋರ್ಜೀವಾನಾನುತ್ಪತ್ತಿನಿಶ್ಚಯವತ್ತೇನ
ಅನಿತ್ಯತ್ಯಾತ್ ಸ ಏವ ಭಗವಾನ್ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಃ ಏಕ
ಇತ್ಯಂಗೀಕೃತಮ್ । ತದುಭಯವಾದಿಸಿದ್ಧಾಂತಸ್ಯ ಔಷನಿಷದ

ಶಬ್ದಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪಳಾದ
ದೇವಿಯು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಸರ್ವೋಪಾಧಿವರ್ಜಿತಳಾಗಿ
ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಭಾವದಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕಾರಣರೂಪ
ಗಳಿಂದ ನಿರ್ದೇಶನಾರ್ಹಳು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಅಪರೋಕ್ಷ
ವಾಗಿ ಆಹಂ ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿರುವ ತ್ವಂಪದದ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಜೀವ
ಚೈತನ್ಯವು ಏತತ್ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು. ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರುವ ತತ್ಪದ ವಾಚ್ಯಾ
ರ್ಥವಾದ ಈಶ್ವರ ಚೈತನ್ಯವು ತತ್ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು. ಇತಿ ಎಂಬುದು ಅವಧಾರ
ಣಾರ್ಥವನ್ನು, ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಅನೇಕವಾದಿಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂ
ತವು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಸಾಂಖ್ಯಮತದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪ್ರತ್ಯವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ
ತತ್ತ್ವ ಭೋಕ್ತೃಸ್ವರೂಪಾನೇಕಚೇತನಾತ್ಮಕ ಜೀವತತ್ತ್ವಗಳೆರಡರಿಂದ
ಸಕಲಾರ್ಥಗಳು ನಿರ್ವಹವಾಗುವುದರಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು
ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ಗುಣೇ ಸರ್ವವಿತ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ
ನಿತ್ಯಾನೇಕ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಜೀವಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವ
ಭಾಗವತಮತದಲ್ಲಿ ಜೀವರಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿನಾಶಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅಶಾಶ್ವತರಾಗಿರು

ಮತೇ ನಿರಸ್ತತ್ವಾತ್ ತದುಭಯ ವಿಧಯಾ ಅನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ, ಪರ
ಮಾರ್ಥಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪತಯಾ ಛಾಂದೋಗ್ಯಗತ ದೇವತಾ
ಶಬ್ದಾರ್ಥಸ್ಯ ಪ್ರತಿಸಾದನಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಅಥವಾ
ತಟಸ್ಥೇಶ್ವರವಾದಿಕಾಣಾದಾದಿಸಿದ್ಧಾಂತವತ್ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ
ಭೇದವಜ್ಜೀವೇಶ್ವರ ರೂಪತಯಾ ಅನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ ಭೇದವ್ಯವ
ಸ್ಥಾಯಾ ಏನ ಸಾಧಿತುಮಶಕ್ಯತ್ವಾದಿತಿ ಏತತ್ತ ದಿತ್ಯ
ನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ |

೫. ಓಂ ಏಕಾನಂದಚಿದಾಕೃತಯೇ ನಮಃ |

ಏಕಾನಂದಚಿದಾಕೃತಿಃ | ಏಕಾ ಮುಖ್ಯಾ ಮೋಕ್ಷರೂಪತ್ವೇನ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ತಿತಾ | ಆನಂದಃ ಸುಖಂ | ಚಿತ್ ಚೈತನ್ಯಂ ಪ್ರಕಾಶ
ಜ್ಞಾನಂ | ಆನಂದಾಶ್ಚ ಸೌಚಿಚ್ಛ ಆನಂದಚಿತ್ ಏಕಾ ಚಾಸಾ
ವಾನಂದಚಿಚ್ಛ ಏಕಾನಂದಚಿತ್ ಅಕೃತಿಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಲಕ್ಷಣವತೀತ್ಯರ್ಥಃ “ ವಿಜ್ಞಾ

ವುದರಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಒಬ್ಬನೇ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ತತ್ತ್ವವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಅಂಗೀ
ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಔಪನಿಷದ ಮತದಲ್ಲಿ ಆ ಎರಡು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ
ರುವುದರಿಂದ ಜೀವನೇ ತತ್ತ್ವ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನೇ ತತ್ತ್ವವೆಂದು ಜೀವೇಶ್ವರ
ಮಾತ್ರ ರೂಪದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅನರ್ಹಳು. ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ರುವ ದೇವತಾ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ, ಅಥವಾ
ತಟಸ್ಥೇಶ್ವರವಾದಿ ತಾರ್ಕಿಕಾದಿಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ ಭೇದವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತ
ಮಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದರಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಭೇದದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜೀವ
ಈಶ್ವರ ತತ್ತ್ವಗಳ ರೂಪದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅನರ್ಹಳು. ಏತಚ್ಚ + ತಚ್ಚ =
ಏತತ್ತತ್, ಏತತ್ತತ್ + ಇತಿ ಏತತ್ತದಿತಿ, ಏತತ್ತದಿತಿ ನಿರ್ದೇಷ್ಟಂ ಶಕ್ಯಾ
ನ ಭವತೀತಿ ತಥಾ, ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾಗಿ ಲಭಿಸುವುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಆನಂದ
ರೂಪವಾದ ಚೈತನ್ಯ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವಳು, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ
ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಆನಂದ ಪ್ರಕಾಶಗಳು ಬ್ರಹ್ಮನಸ್ವರೂಪ

ನಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮ” “ಆನಂದೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ವ್ಯಜಾನಾತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ “ಆನಂದಾದಯಃ ಪ್ರಧಾನಸ್ಯ” ಇತಿನ್ಯಾಯಾಚ್ಛದೀಪ್ತಿಸ್ವರೂಪಪ್ರಕಾಶಾತ್ಮಕಪರಮಾನಂದಸ್ವರೂಪಸ್ಯ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ್ಯವಸ್ಥಾಯಾಂ ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನವತ್ ಪುರುಷಾನುಭವರೂಪಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಮಾಣಗೋಚರತ್ವಮಸ್ಯಾ ಇತಿ ವಾ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಏಕೇಷಾಮಾನುಭಾವಿಕಾನಾಂ ಯೋಗಿನಾಮಾನಂದಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರೂಪಾ ಆಕೃತಿಃ ನಿರಾವರಣಪ್ರಕಾಶರೂಪಾಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಆನಂದಃ ಶಿವಾ, ಚಿತ್ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ಏಕೇ ಮೂರ್ತಿಭೇದರಹಿತೇ ಆನಂದಚಿತ್ತೌ ಆಕೃತಿಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

ಲಕ್ಷಣವೆಂಬುದನ್ನು “ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮ, ಆನಂದೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ವ್ಯಜಾನಾತ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನಗಳೂ ಆನಂದಾದಯಃ ಪ್ರಧಾನಸ್ಯ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರೋಕ್ತ ನ್ಯಾಯವೂ, ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ದೀಪ್ತಿ ಎಂಬ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದ ಪರಮಾನಂದಸ್ವರೂಪವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಂತೆ ಅನುಭವ ಗೋಚರವಾಗುವುದರಿಂದ ಆನಂದಾನುಭವರೂಪವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವಳು, ಅಥವಾ ಆನಂದರೂಪಳಾದ ಶಿವಾ, ಚಿದ್ರೂಪನಾದ ಈಶ್ವರ, ಎಂಬೀರ್ವರ ಅಭಿನ್ನವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಅನುಭವಿಕ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಆನಂದಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ರೂಪವಾದ ನಿರಾವರಣಪ್ರಕಾಶದ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಆನಂದಶ್ವಾಸೌ ಚಿಚ್ಛ + ಆನಂದ ಚಿತ್, ಏಕಾ ಚಾಸೌ ಆನಂದ ಚಿಚ್ಛ ಏಕಾನಂದಚಿತ್, ಸಾ ಆಕೃತಿಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಏಕೇಷಾಂ + ಆನಂದಚಿತ್ + ಆಕೃತಿಃ ಯಸ್ಯಾಸ್ಸಾ, ಏಕೇ + ಆನಂದಚಿತ್ತೌ + ಆಕೃತಿಃ ಯಸ್ಯಾಸ್ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬

ಏವಮಿತ್ಯಾಗಮಾಬೋಧ್ಯಾ ಚೈಕಭಕ್ತಿಮದರ್ಚಿತಾ ।
ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಿರ್ಧಾರತಾ ಚೈಷ್ವಕಾರಹಿತಾದೃತಾ

೬. ೬೦ ಏವಮಿತ್ಯಾಗಮಾಬೋಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಏವಮಿತ್ಯಾಗಮಾಬೋಧ್ಯಾ । ನನು ಆನಂದ ಶಬ್ದಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯ
ಣಯಾ ಆನಂದಮಯೋ ವಾಚ್ಯಃ “ಯ ಏಕೋ ಜಾಲ
ವಾನೀಶತ ಈಶನೀಭಿಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತೈಕತ್ವಮಪಿ
ಜೀವೇ ಸಿದ್ಧೃತಿ । ತಥಾ ಚ ಏಕಶ್ವಾಸಾವಾನಂದಶ್ಚ ತಸ್ಯ ಚಿತ್
ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಪ್ರಕಾಶಕ ಚೈತನ್ಯಮಾಕೃತಿಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ
ವಿಗ್ರಹಃ ಸಂಭವತಿ “ಬ್ರಹ್ಮಪುಚ್ಛಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ” ಇತಿ ತತ್ತ್ವ
ಕಾಶಕ ಚೈತನ್ಯಸ್ಯ ಪುಚ್ಛಶಬ್ದೇನ ಪರಾಮರ್ಶಾತ್ ಏವಂ ಚ
ಸತಿ ಪ್ರಕಾಶಕ ನಿತ್ಯತ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ನಿತ್ಯತ್ವಾಪೇಕ್ಷತ್ವಾತ್
“ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಇತ್ಯಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ
ಲಕ್ಷ್ಯಣವಾಕ್ಯೇಷು ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯೇನ ವಿಧಿಮುಖೇ

೬. ಇಂತಹ ವಿಶೇಷರೂಪದಿಂದ ಕೂಡಿರುವಳೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆಗಮ
ಗಳಿಂದ ಬೋಧಿಸಲು ಅಶಕ್ಯವಾದವಳು. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ಆಗಮ ಬೋಧ್ಯತ್ವವು
ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೋಧ್ಯತ್ವವನ್ನು ಉಪಪಾದಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ
ಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು. ಆನಂದ ಶಬ್ದವು ಲಕ್ಷ್ಯಣಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಆನಂದ
ಮಯನನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. “ಯ ಏಕೋ ಜಾಲವಾನ್ ಈಶತ ಈಶನೀ
ಭಿಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಜಾಲವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಜೀವನು ಅನೇಕ
ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಿಯಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಏಕತ್ವವು
ಜೀವಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಭವಿಸುವುದು. ಆಗ ಆನಂದಮಯನೆಂಬ ಏಕಾ
ನಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾಶಕವಾದ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಚೈತನ್ಯವು ಆಕೃತಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು
ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯದಿಂದ ತೋರಿಸಬಹುದು. “ಬ್ರಹ್ಮಪುಚ್ಛಂ
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವು ಪ್ರಕಾಶಕವಾದ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು

ನೈವ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತಿಪಾದನೇ ಅತದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತಿರೂಪನಿಷೇಧ
ಮುಖೇನ ಲಕ್ಷಣಾರ್ಥಪ್ರಾಧಾನ್ಯೇನ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣ
ಪ್ರತಿಪಾದನಾಯೋಗೇ ತತ್ತ್ವಮುಸಿನಾಕ್ಕೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಂ
ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಃ ಸಂಭವತೀತಿ ಚೇತ್, ನೇತ್ಯಾಹ, ಏವಮಿತ್ಯಾಗಮಾ
ಬೋಧ್ಯೇತಿ, ಏವಂ ವಿಶಿಷ್ಟತಯಾ ಇತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧತೇನ
ಆಗಮೈಃ ವೇದೈಃ ಜ್ಞಾಪನೀಯಾ ನ ಭವತಿ ಆನಂದಶಬ್ದಸ್ಯಾ
ನಂದಮಾತ್ರವಾಚಕಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಚುರೇ ಸಂಭಾವಿತೇಷದ್ವೈ ಖೇ
ಜೀವೇ ಲಕ್ಷಣಾಯಾಂ ತ್ರಯೋ ದೋಷಾಃ | ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ
ಭಿನ್ನಸತ್ತಾಕವಸ್ತುಂತರಾಭಾವೇನ ತತ್ತ್ವಂ ಪದವಾಚ್ಯಾರ್ಥ
ನಿಷ್ಠವಿಶೇಷಣದ್ವಯಸ್ಯಾನ್ಯೋನ್ಯವಿರೋಧವತ್ತಯಾ ತಮಃ
ಪ್ರಕಾಶವದ್ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಯೋಗೇ ಅಖಂಡಾರ್ಥೋ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಃ
ಸಂಪದ್ಯತೇ | ತಥಾ ಚ ಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣವಾಕ್ಯೇಷು ವಾಚ್ಯಾ

,

ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ “ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಮುಂತಾದ
ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಸ್ತುವಿನ
ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನಿತ್ಯತ್ವಧರ್ಮಾಕ್ರಾಂತವಾದ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವನ್ನು ನಿಧಿರೂಪದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು
ಅವಲಂಬಿಸಿ ಅತದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತಿ=ತದ್ವೈತಿಕ್ತವಲ್ಲದ್ದು ಎಂಬ ರೀತಿಯ ನಿಷೇಧ
ರೂಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತತ್ತ್ವ
ಮುಸಿನಾಕ್ಕೆ ವಾಕ್ಯವು ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಬಾಧವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಬಲ್ಲದು
ಎಂದು ಆಗಮ ಬೋಧ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು
ನಿರ್ದುಷ್ಪವಾಗಲಾರದು. ಆನಂದಶಬ್ದವು ಪರಿಪೂರ್ಣಾನಂದವನ್ನು
ಬೋಧಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಪದುಃಖ ಸಂಪೃಕ್ತನಾದ ಜೀವನನ್ನು
ಬೋಧಿಸುವುದೆಂದು ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ
ಶ್ರುತಹಾನಿ ಮುಂತಾದ ದೋಷಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾಗಿ ದೈವತ
ವಸ್ತುವು ಸಂಭವಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ತತ್ತ್ವಂ ಪದಗಳ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ
ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ ತಮಃಪ್ರಕಾಶಗಳಂತೆ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯು ಅಸಂಗತ
ವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಗತ್ಯಾಗ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅಖಂಡಾರ್ಥ

ರ್ಥಸ್ಯ “ಅತೋಽನ್ಯದಾರ್ತಮ್” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದನಾರ್ಥ ನಿಷೇಧಮುಖೇನೈವ ಅತದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಪ್ರತಿಪಾದನೇನ ಲಕ್ಷಣವಾಕ್ಯಾನಿ ಸಮಂಜಸಾನಿ ಭವಂತೀತಿ ಭಾವಃ ।

೭. ಓಂ ಏಕಭಕ್ತಿಸುದರ್ಶಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಏಕಭಕ್ತಿಸುದರ್ಶಿತಾ । ಏಕಸ್ಮಿನ್ನಭೇದೇ ಜೀವಬ್ರಹ್ಮಣೋಃ ಭಕ್ತಿಃ ಭಜನೀಯತ್ವಬುದ್ಧಿಃ ತತ್ಪರಿಜಿಜ್ಞಾಸಾ ಯೇಷಾಂ ಅಸ್ತಿ ತೈರರ್ಚಿತಾಪೂಜಿತಾ ಇತ್ಯೇತದ್ವಾಕ್ಯಂ ಸ್ತುತಾ ಧ್ಯಾತಾ ನಮಸ್ಕರಣೀಯಮಾದೀನಾಂ, “ಯನ್ಮನಸಾ ಧ್ಯಾಯತಿ ತದ್ವಾಚಾ ವದತಿ ತತ್ಕರ್ಮಣಾ ಕರೋತಿ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ, ಮಾನಸಿಕವ್ಯಾಪಾರ ಪೂರ್ವಕಾಣಿ ಹಿ ಇತರೇಂದ್ರಿಯಕರ್ಮಾಣಿ ಭವಂತೀತ್ಯಭಿಸ್ಪ್ರಾಯಃ! ಅಥವಾ ಅಸ್ಮಿನ್ ಸಂಸಾರಮಂಡಲೇತತ್ಸ್ವರೂಪಪರಿಜ್ಞಾತಾರಃ ಯೇ ಕೇಚನ ತೇಷಾಂ ಭಜನೀಯತ್ವಾಭ್ಯವ

ವನ್ನು ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾಯ ಪದವಾಚ್ಯಾರ್ಥಗಳು “ಅತೋಽನ್ಯದಾರ್ತಮ್” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದುವುಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ನಿಷೇಧ ರೂಪದಿಂದ ಲಕ್ಷಣವಾಕ್ಯಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದೆಂಬುದು ಉಚಿತವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಗಮಗಳಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪದಿಂದ ಬೋಧಿಸಲು ಅಶಕ್ಯವಾದವಳು. ಏವಮಿತಿ ಆಗಮೈರ್ಬೋಧಯಿತುಂ ರಕ್ತ್ಯಾ ನ ಭವತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೮. ಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುಗಳ ಅಭೇದದಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯೆಂಬ ಭಜನೀಯತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿ ಧ್ಯಾನ ನಮಸ್ಕಾರ ಪೂಜಾದಿ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಸತ್ಪರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. “ಯನ್ಮನಸಾ ಧ್ಯಾಯತಿ ತದ್ವಾಚಾ ವದತಿ ತತ್ಕರ್ಮಣಾ ಕರೋತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಮಾನಸ ವ್ಯಾಪಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇತರೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಅರ್ಚಿತ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ

ಸಾಯೋ ಭಕ್ತಿಃ ತದೇಕಪ್ರವಣತಾ ಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷಯಾ
ಅಷ್ಟವಿಧಾ ತೈರೇಕಭಕ್ತಿಮುಗ್ಧಿ ರಾರ್ಜಿತಾ ಅಂತರ್ಯಾಗ- ಬಹಿ
ರ್ಯಾಗ- ಮಹಾಯಾಗ ಪ್ರಕಾರೈಃ ಪೂಜಿತಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ |

೮. ಓಂ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಿರ್ಧ್ಯಾತಾಯೈ ನಮಃ

ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ ನಿರ್ಧ್ಯಾತಾ | ಏಕಂ ಏಕೈರೂಪಂ ಅಗ್ರಂ ಅಲಂ
ಬನಂ ವಿಷಯಃ ನಿಜಾತೀಯ ಪ್ರತ್ಯಯ ತಿರಸ್ಕಾರಪೂರ್ವಕ
ಸಜಾತೀಯವೃತ್ತಿಕಾಭಿಃ ನಿರಂತರವ್ಯಾಪ್ತಿವಿಷಯಾಕೃತ
ಚೈತನ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ತತ್ತಾದ್ಯುರು ಚಿತ್ತಮಂತಃಕರಣಂ ಯೇಷಾಂ
ತೈಃ ಯಮನಿಯಮಾಸನ - ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ - ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ
ಧಾರಣಾ-ಧ್ಯಾನ- ಸಮಾಧೀನಾಂ ಪರಿಪಾಕಾತಿರಹೀನ ಪಶ್ಚಾ
ತ್ಸಂ ಸದ್ಯಮಾಸಾ ಸಂಪ್ರಚ್ಛಾತಸಮಾಧೇಃ ತ್ರಿವಿಧಾ ಭೂಮಿಕಾ |

ಧ್ಯಾನಾದಿ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಸತ್ಪರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡ
ಬೇಕು. ಅಥವಾ ಏಕ ಭಕ್ತಿಮಂತರೆಂದರೆ ಈ ಸಂಸಾರಮಂದಲವಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಭಜನೀಯತೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತತ್ಪರರಾಗಿರುವ ಭಕ್ತಿನಿಷ್ಠ
ಯುಳವರು, ಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಅಂತಹ ಸುಕೃತಿಗಳಿಂದ ಅಂತರ್ಯಾಗ-ಬಹಿರ್ಯಾಗ-ಮಹಾಯಾಗ
ವೆಂಬ ಹೇಳು ಅರ್ಚನಾಕಲ್ಪೋಕ್ತ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಏಕ
ಸ್ಮಿನ್ + ಭಕ್ತಿಃ, ನಾ ಯೇಷಾಮಸ್ತಿ, ತೈರರ್ಜಿತಾ ಎಂಬ ವಿಗ್ರಹವು.

೮. ಏಕೈವಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಲಂಬಿಸಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿಜಾತೀಯ
ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಮುಟ್ಟುತ್ತಲಿರುವ ಸಜಾತೀಯ
ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಜೈತನ್ಯವು ವಿಷಯವಾಗುವುದು. ಹಾಗೆ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ವಿಷಯಾಕರ
ಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅಂತಃಕರಣವುಳ್ಳ ಯೋಗಿಗಳಿಂದ ಅಸಂಪ್ರಜ್ಞಾತ
ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಯಮ-ನಿಯಮ
ಆಸನ- ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ-ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ-ಧಾರಣಾ-ಧ್ಯಾನ-ಸಮಾಧಿಗಳೆಂಬ
ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಪರಿಪಾಕದಿಂದ

ಋತಂಭರಾ, ಪ್ರಜ್ಞಾಲೋಕಾ, ಪ್ರಶಾಂತನಾಹಿತಾ ಚೇತಿ ।
 ಋತಂ ಯಥಾಭೂತಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಭರತಿ
 ವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತೌ ವಿಷಯಾಕರೋತಿತಿ ಪ್ರಥಮಾ ತಥಾ “ಆತ್ಮ
 ನೈವ ವಶಂ ನಯೇತ್” ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ । ಪ್ರಜ್ಞಾ
 ಲೋಕಾ । ಪ್ರಜ್ಞಾ ಯಾಂ ಅಖಂಡಾಕಾರ ವೃತ್ತೌ ನಿತ್ಯನಿರಂತ
 ರಾಭ್ಯಾಸೇನ ಪರಿಪಾಕಂ ನೀತಾಯಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯಿಣ್ಯಾಂ
 ಅವರಣಾಭಿಭವಂ ಕುರ್ವಂತ್ಯಾಂ ಸತ್ಯಾಂ, “ಪ್ರಜ್ಞಾ
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಪ್ರಜ್ಞಾಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಾಯಾ
 ಆಲೋಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಃ ಯಸ್ಯಾಂ ಸಂಪದ್ಯತೇ
 ಸಾ ಕಾರಣವಿಜ್ಞಾನಂ “ಯಸ್ಮಿನ್ ವಿಜ್ಞಾತೇ ಸರ್ವಮಿದಂ
 ವಿಜ್ಞಾತಂ ಭವತಿ” ತ್ವೇಕವಿಜ್ಞಾನೇನ ಸರ್ವವಿಜ್ಞಾನರೂಪಂ ।
 ಸ್ಮಾರಬ್ಧವಶಾತ್ತದಾ ಚಿತ್ತಂ ತದಧ್ಯಸ್ತಂ ಸರ್ವಜಗದ್ಗುಪ್ತು
 ಮಿಚ್ಛತಿ ಯದಿ, ತದಾನೀಂ ಚೈತನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶೇನೈವ ಪ್ರಕಾಶಿತಂ

ಹುಟ್ಟುವ ಅಸಂಪ್ರಜ್ಞಾತಸಮಾಧಿಯು ಮೂರು ಭೂಮಿಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರು
 ವುದು. ಆ ಭೂಮಿಕೆಗಳಿಗೆ ಋತಂಭರಾ ಪ್ರಜ್ಞಾಲೋಕಾ, ಪ್ರಶಾಂತನಾ
 ಹಿತಾ ಎಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆಸರು. ಋತಂ ಭರತಿ ಎಂಬ ವೃತ್ತವೃತ್ತಿಯಿಂದ
 ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸರೂಪನಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ವಿಷಯಾ
 ಕರಿಸುವ ಸಮಾಧಿಭೂಮಿಕೆಯು ಆ ರಬ್ಧದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು “ಆತ್ಮನೈವ
 ವಶಂ ನಯೇತ್” ಎಂದು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಪ್ರಮೃತ್ತಿಯು ಇರುವುದು.
 ಪ್ರಜ್ಞಾಲೋಕಾ ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಭೂಮಿಕೆಯು. ಪ್ರಜ್ಞಾಯಾಂ
 ಆಲೋಕಃ ಯಸ್ಯಾಂ ಸಾ ಎಂದು ಆ ಸಂಜ್ಞಾ ರಬ್ಧದ ವೃತ್ತವೃತ್ತಿಯು. ಅಖಂಡಾ
 ಕಾರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ ನಿರಂತರಾಭ್ಯಾಸಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಅವರಣವು ಭಗ್ನವಾಗಿ
 “ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನದಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ವರೂಪನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ
 ವಸ್ತುವಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಅದು “ಯಸ್ಮಿನ್ ವಿಜ್ಞಾತೇ ಸರ್ವ
 ಮಿದಂ ವಿಜ್ಞಾತಂ ಭವತಿ” ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಸರ್ವವಿಜ್ಞಾನರೂಪ
 ನಾದ ಕಾರಣವಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದು. ಆ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವು ಸ್ಮಾರಬ್ಧಾ
 ಧೀನತೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಸ್ತವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಬಯಸುವುದಾದರೆ ಚೈತನ್ಯ

ಜಗತ್ಸಾಕ್ಷು ಸದಾರ್ಥವದಶೇಷಂ ಭಾಸತೇ| ಇದಂ ಚ ಭರದ್ವಾ
ಜಾದೀನಾನುಸ್ಥಿತಿ ಪುರಾಣಾದಿಪ್ರಮಾಣವೇದ್ಯಮಸ್ಮಾಕಮ್|
ತಥಾ ಚ ತಸ್ಯಾಂ ಭೂಮಿಕಾಯಾಂ ನಿರುದ್ಧಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ
ಸದಂತಃಕರಣಂ ಸಾಕಾರಸ್ವರೂಪಂ ನಿರ್ವಾಸನಂ ಯದಾ ನಶ್ಯತಿ
ತದಾ ಪ್ರಶಾಂತವಾಹಿತಾ ಭವತಿ | ವಹಃ ಪ್ರವಾಹಃ ಸಂತತ
ವೃತ್ತಿಃ ಧಾರಾ ಅಸ್ಯ ಅಸ್ಥಿತಿ ವಾಹೀ, ವಾಹಿನಃ ಭಾವೋ
ವಾಹಿತಾ, ಪ್ರಶಾಂತಾ ಚ ಸಾ ವಾಹಿತಾ ಚ ಪ್ರಶಾಂತವಾಹಿತಾ|
ಅಥವಾ ಪ್ರಶಾಂತಃ ವಾಹಃ ಅಸ್ಯ ಅಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾಹೀ,
ಪ್ರಶಾಂತವಾಹಿನಃ ಭಾವಃ ಪ್ರಶಾಂತವಾಹಿತಾ “ಮನಸೋ
ವೃತ್ತಿ ರೂನ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರತಯಾ ಸ್ಥಿತಿಃ | ಅಸಂಪ್ರಜ್ಞಾತ
ನಾಮೇತಿ ಸಮಾಧಿಯೋಗಿನಾಂ ಪ್ರಿಯಃ” ಇತಿ ವಚನಾತ್
“ಪ್ರಶಾಂತಮಾನಸಂ ಹ್ಯೇನಂ” ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್
“ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋಽನಿಲಖೇ ಸಮುತ್ಥಿತೇ ಪಂಚಾತ್ಮಕೇ

ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಜಗತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ವಪ್ನವಸ್ತುವು ಭಾಸವಾಗುವಂತೆ
ತೋರುವುದು. ಇಂತಹ ಜಗದ್ವರ್ತನವು ಭರದ್ವಾಜಾದಿ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಂ
ಬುದು ಪುರಾಣಾದಿಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ನಮಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕ್ಷಯದಿಂದ ಅಂತಃಕರಣವು ಸಾಕಾರಸ್ವರೂಪವಾಸನೆಯನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸಿ ಲಯಹೊಂದಿದರೆ ಆಗ ಪ್ರಶಾಂತವಾಹಿತಾ ಎಂಬ ಭೂಮಿಕೆಯು
ಉದಯಿಸುವುದು. ಪ್ರವಹ ಏವ ಪ್ರವಾಹಃ ಸೋಽನ್ಯಾಸ್ಥಿತಿ ವಾಹೀ,
ತಸ್ಯ ಭಾವಃ, ಪ್ರಶಾಂತಾ ಚ ಸಾ ವಾಹಿತಾ ಚ ಎಂದು ಒಂದುವಿಧದ ವ್ಯುತ್ಪ
ತ್ತಿಯು. ಅಥವಾ ಪ್ರಶಾಂತೋ ವಾಹೋಽನ್ಯಾಸ್ಥಿತಿ ತಸ್ಯ ಭಾವಃ ಎಂದು
ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯು. ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿ ಬರುವ ಸಂತತ
ವೃತ್ತಿಯು ಶಾಂತವಾಗಿರುವದೆಂಬುದು ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಲಭ್ಯಾರ್ಥವು. “ಮನಸೋ
ವೃತ್ತಿರೂನ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರತಯಾ ಸ್ಥಿತಿಃ | ಅಸಂಪ್ರಜ್ಞಾತನಾಮೇತಿ ಸಮಾ
ಧಿಯೋಗಿನಾಂ ಪ್ರಿಯಃ” “ಪ್ರಶಾಂತಮಾನಸಂ ಹ್ಯೇನಮ್,” “ಪೃಥಿವ್ಯ
ಪ್ತೇಜೋಽನಿಲಖೇ ಸಮುತ್ಥಿತೇ ಪಂಚಾತ್ಮಕೇ ಯೋಗಗುಣೇ ಪ್ರವೃತ್ತೇ | ನ
ತಸ್ಯ ರೋಗೋ ನ ಜರಾ ನ ಮೃತ್ಯುಃ ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಾಗ್ನಿಮಯಂ ಶರೀ

ಯೋಗಗುಣೇ ಪ್ರವೃತ್ತೇ । ನ ತಸ್ಯ ರೋಗೋ ನ ಜರಾ ನ
ಮೃತ್ಯುಃ ಸ್ವಾಪ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಾಗ್ನಿಮಯಂ ಶರೀರಮ್” ಇತಿ
ಶ್ರುತ್ಯಾ ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣಸಾಧನಪರಿಸಾಕವಶಾದ್ಭವತಿ । ತೈ
ರ್ನಿರ್ಧ್ಯಾತಾ ಧ್ಯಾನಸ್ಯ ನಿರ್ಗತತ್ವಾತ್ ಭೇದಾಸ್ಪೂರ್ತೌ ಧ್ಯಾನ
ವಿಷಯೋ ನ ಭವತಿ ಧ್ಯಾತುಃ ಸ್ವರೂಪಮೇವ ಪ್ರಕಾಶತೇ,
“ಬ್ರಹ್ಮ ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ” ಇತಿಶ್ರುತೇಃ । ನಿರ್ಧ್ಯಾತಾ
ಇತಿ ಸಾತೇ ನಿತರಾಂ ಶ್ರವಣ-ಮನನ-ನಿದಿಧ್ಯಾಸನೇನ ಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಪ್ರತಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ

೯. ಓಂ ಏಷಣಾರಹಿತಾದೃತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಏಷಣಾರಹಿತಾದೃತಾ । ಏಷಣಾ ಇಚ್ಛಾ । ಸಾ ತ್ರಿವಿಧಾ ಏತ
ಲ್ಲೋಕಜಯಾಯ ಪುತ್ತ್ಯೆಷಣಾ । ಪಿತೃಲೋಕ ಜಯಸಾಧನ
ಕರ್ಮಸಂಪಾದನಾಯ ವಿತ್ತೈಷಣಾ । ಉಪಾಸನಾದಿನಾ ಜಯ

ರಮ್” ಎಂಬ ವಚನಗಳಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಕೆಯು ಸಾಧನಾಭ್ಯಾಸಪರಿಸಾಕ
ದಿಂದ ಬರುವುದು. ಇಂತಹ ಅಸಂಪ್ರಜ್ಞಾತಸಮಾಧಿಭೂಮಿಕಾರೂಢರು
ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರು. ಇವರಿಂದ ಧ್ಯಾನರೂಪವೃತ್ತತಿಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
ವಳು. ಆಗ ಧ್ಯಾತೃ-ಧ್ಯೇಯಭೇದವು ತೋರದಿದ್ದರೆ ಧ್ಯೇಯವಸ್ತುವು ಧ್ಯಾನ
ವಿಷಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾತೃಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು. ಈ ಅಂಶ
ವನ್ನು “ಬ್ರಹ್ಮ ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಬೋಧಿಸು
ವುದು. ನಿರ್ಧ್ಯಾತಾ ಎಂದು ಮೂಲವಾತವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅಂತಹ ಯೋಗಿ
ಗಳಿಂದ ಶ್ರವಣ-ಮನನ-ನಿದಿಧ್ಯಾಸನಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ವಳು. ಏಕಂ + ಅಗ್ರಂ ಯಸ್ಯ ತತ್, ತಾದೃಶಂ ಚಿತ್ತಂ ಯೇಷಾಂ, ತೈಃ
ನಿರ್ಧ್ಯಾತಾ (ನಿರ್ಧ್ಯಾತಾ) ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಏಷಣಾ ಎಂದರೆ ಇಚ್ಛೆಯು, ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಭೇದ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಹ ಲೋಕಜಯಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಸಂತತಿಯ ಬಯ
ಕೆಯು ಒಂದು ಪುತ್ತ್ಯೆಷಣೆಯು, ಪಿತೃಲೋಕಜಯಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಕರ್ಮ

ಸಾಧನಂ ದೇವಲೋಕಃ, ತಸ್ಮಿನ್ನೇಷಣಾ ಲೋಕೈಷಣಾ | ಅಭಿಃ
ರಹಿತೈಃ ಅನಾಕೃಷ್ಯಚಿತ್ತೈಃ | “ ತೇ ಹ ಸ್ಮ ಪುತ್ರೈಷಣಾಯಾರ್ಹ
ನಿತ್ತೈಷಣಾಯಾರ್ಹ ಲೋಕೈಷಣಾಯಾರ್ಹ ವೃತ್ತಾಯಾಥ
ಭಿಕ್ಷಾಚರ್ಯಂ ಚರಂತಿ” ಇತಿ ರ್ರುತೇಃ, ಏಷಣಾರಹಿತಾ ಯೇ
ಪರಮಹಂಸ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಃ ಸನ್ನಾಸಿನಃ ತೈಃ ಆದರೇಣ ಅತಿ
ಶಯಪ್ರೇಮಾ ಸ್ಪೃಷ್ಟರೂಪೇಣ ಆದೃತಾ ಅಂಗೀಕೃತಾ ನಿರಂತರ
ಧ್ಯಾನೇನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರತಾ ಸತೀ ಮೋಕ್ಷರೂಪತಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ |

ಸಂಸಾರನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಪಡುವ ಆಶೆಯು ನಿತ್ಯೈಷಣೆಯು, ಉಪಾಸ
ನಾದಿಗಳಿಂದ ಲಭಿಸುವ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಶೆಯು ಲೋಕೈಷಣೆಯು. ಈ ಏಷ
ಣಾತ್ರಯದಿಂದ ನಿರ್ಮುಕ್ತರಾದ ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾದಿಯೋಗಿವರ್ಯ
ರಿಂದ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರಂತರಧ್ಯಾನದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಿಸ
ಲ್ಪಟ್ಟವಳಾಗಿ ಮುಕ್ತಿರೂಪದಿಂದ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟವಳು. “ ತೇ ಹ ಸ್ಮ ಪುತ್ರೈಷ
ಣಾಯಾರ್ಹ ನಿತ್ತೈಷಣಾಯಾರ್ಹ ಲೋಕೈಷಣಾಯಾರ್ಹ ವೃತ್ತಾಯಾಥ ಭಿಕ್ಷಾ
ಚರ್ಯಂ ಚರಂತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಏಷಣಾತ್ರಯರಹಿತರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವು
ಪ್ರಾಪ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಏಷಣಾಭಿಃ ರಹಿತಾಃ, ತೈಃ ಆದೃತಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಏಲಾಸುಗಂಧಿಚಿಕುರಾ ಚೈನಃಕೂಟಿನಿನೀ |
ಏಕಭೋಗಾ ಚೈಕರಸಾ ಚೈಕೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರದಾಯಿನೀ

೧೦. ಓಂ ಏಲಾಸುಗಂಧಿ ಚಿಕುರಾಯೈ ನಮಃ |

ಏಲಾಸುಗಂಧಿ ಚಿಕುರಾ | ಏಲಾವದಿತಿ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಪ್ರದರ್ಶನಂ
ಸೌಗಂಧ್ಯಮಾತ್ರ ಸದ್ಭಾವಪ್ರದರ್ಶನೇನಾಕಲ್ಪಿತದಿವ್ಯಪರಿ
ಮಲಸದ್ಭಾವೇ ಹೇತುಃ | ಸ ತು ಪ್ರಾಕೃತತ್ವದರ್ಶನಪರಮ್
ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಯತ್ವಾತ್, ತದ್ವತ್ ಸುಗಂಧ ಇತಿ
ಸಾಜಾತ್ಯಮಾತ್ರಂ ವ್ಯಜ್ಞತೇ ಗುಣಮಾತ್ರಾದಾನೇನ ಸರ್ವತ್ರ
ಪದಾರ್ಥಾಂತರಸ್ಯ ದೃಷ್ಟಾಂತೀಕರಣಾತ್ | ಸುಗಂಧಾ
ಯೇಷಾಂ ಸಂತೀತಿ ಸುಗಂಧಿನಃ ತಾದೃಶಾಃ ಚಿಕುರಾಃ

೧೦. ಏಲಕ್ಕಿಯಂತೆ ಸುಗಂಧ ಯುಕ್ತವಾದ ಮುಂಗೂದಲುಗಳಿಂದ
ಶೋಭಿತಳು. ಇಲ್ಲಿ ಏಲಾ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಾಕೃತಸುಗಂಧವನ್ನು ದೇವಿ
ಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ
ಮಾಯೆಯು ಸ್ವಾಧೀನವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಯಾವ ಗುಣ
ವನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಸುಗಂಧ
ವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದು ಅಕಲ್ಪಿತವಾದ ದಿವ್ಯಪರಿಮಳವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಏಲಾಗಂಧಕ್ಕೆ ಸಜಾತಿಯವಾದ ದಿವ್ಯಸುಗಂಧವು ದೇವೀಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ
ಯೆಂದು ಈ ನಾಮದಿಂದ ವಿವಕ್ಷಿತವಾದುದು. ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು
ಸಾಮಾನ್ಯಗುಣವನ್ನು ಸ್ವರೂಪವರ್ಣನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಪರಿಗ್ರಹ
ಸಲ್ಪಡುವುದು. ದೃಷ್ಟಾಂತದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟೇ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಉಪಮೇಯವಸ್ತು
ವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಸಲಾಗದು, ಇಲ್ಲಿ ನಿಖರ ಅವಯವ
ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಬದಲು ಚಿಕುರವೆಂಬ ಒಂದು ಅವಯವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿ

ಕುಂತಲಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ, ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧ ದಿವ್ಯಪರಿಮಲ
ಶಾಲಿ ಸರ್ವಾಂಗಸೌ ರಭ್ಯವತೀ, ಚಿಕುರಪದಸ್ಯ ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಣ
ತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ |

೧೧. ಓಂ ಏನಃಕೂಟವಿನಾಶಿನೈಶ್ಚ ನಮಃ |

ಏನಃ ಕೂಟವಿನಾಶಿನೀ | ಏನಸಾಂ ಪಾಪಾನಾಂ ಕೂಟಂ ಸಮು
ದಾಯಃ ಆಗಾಮಿಸಂಚಿತಪ್ರಾರಬ್ಧಭೇದೇನ ಸಮಷ್ಟಿರೂಪೇಣ
ದೃಢತರಂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನೇನ ವಿನಾ ಅನ್ಯಸ್ಯ ಭೋಗಮಾತ್ರಸ್ಯ
ತದ್ವಿನಾಶಕತ್ವಾನಗಮಾತ್ | ತೇಷಾಂ ಚ ಕಲ್ಪಕೋಟಿಕಾಲಂ
ಕೃಮಿಕಭೋಗಪ್ರದಾನಂ ವಿನೋಪಾಯಾಂತರೇಣ ಕ್ಷಯೇ
ಪೂನಾಮಾತ್ಮಬ್ರಹ್ಮಾ ಭೇದಜ್ಞಾನ ವಿಷಯತಯಾ ಚೈತನ್ಯಂ
ನಾಶಯತೀತಿ ತಥಾ “ ಏವಂವಿದಿ ಪಾಪಂ ಕರ್ಮ ನ ಸ್ಲಿಷ್ಯತೇ”

ರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕದಿವ್ಯಪರಿಮಳದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ನಿಖಿಲಾವಯವ
ಗಳುಳ್ಳವಳೆಂಬುದು ವಿವಕ್ಷಿತವಾದ ಅರ್ಥವು. ಏಲಾವತ್ ಸುಗಂಧಾಃ +
ಯೇಷಾಂ ತೇ, ತಾದೃಶಾಃ ಚಿಕುರಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾದ ಹೊರತು ಫಲಾನುಭವಮಾತ್ರದಿಂದ
ನಾಶ್ಯವಾಗಿರುವ ದೃಢವಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿರುವ ಆಗಾಮಿ-ಸಂಚಿತ-ಪ್ರಾರಬ್ಧವೆಂಬ
ಮೂರುವಿಧವಾದ ಪಾಪಗಳ ಸಮಷ್ಟಿಯು ಏನಃಕೂಟವೆಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಪ್ರತಿ
ಪಾದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳು ಕಳೆದರೂ ಭೋಗವನ್ನು ಕೊಡದೆ ನಾಶ
ವಾಗದಿರುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕ್ಷಯಮಾಡುವ ಉಪಾಯಾನೇಷಣಪರರಿಗೆ
ಆತ್ಮಬ್ರಹ್ಮಾಭೇದ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆ ಪಾಪಕರ್ಮಪುಂಜವನ್ನು
ನಾಶಮಾಡುವವಳು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ “ ಅಶರೀರಂ ನಾವ ಸಂತಂ ನ ಪ್ರಿಯಾ
ಪ್ರಿಯೇ ಸ್ಪೃಶತಃ” “ ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ”
ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿವಚನಗಳು ಆಧಾರವು. ಅಥವಾ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ
ಅವುಗಳ ಕಾರಣವಾದ ಕಸಟವಚನೋಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣ

“ಅಶರೀರಂ ನಾನ ಸಂತಂ ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೇ ನ ಸ್ಪೃಶತ”
ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ, “ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷ
ಯಿಷ್ಯಾಮಿ” ಇತಿ ಸ್ತೃತೇ ಶ್ವ. ಅಥವಾ ಏನಾಂಸಿ ಚ
ತತ್ಕಾರಣೇ ಭೂತಂ ಕೂಟಂ ಕಪಟನಚನಾಭಿಧಾನಂ ಚ
ತತ್ಕಾರಣಂ ನಾಯಾಂ ಚ ನಾಶಯತೀತಿ ತಥಾ |

೧೨. ಓಂ ಏಕಭೋಗಾಯೈ ನಮಃ |

ಏಕಭೋಗಾ | ಏಕೇನ ಕಾಮೇಶ್ವರೇಣ ಸಾಕಂ ಭೋಗಃ
ಮುಕ್ತಿಃ ಭೋಗಃ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾನಂದಾನುಭವಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ತಥಾ | ಅಥವಾ ಏಕಸ್ಯ ಅಜ್ಞಾನತತ್ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಕಾರ್ಯ
ಕಾರಣರೂಪೇಣ ಅಭಿನ್ನಸ್ಯ ತದಧಿಷ್ಠಾನತಯಾ ಸ್ವಸತ್ತಾ
ಧಾಯಕತ್ವೇನ ಭೋಗಃ ಪರಿಪಾಲನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ |

ನಾದ ಮಾಯೆಯನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವವಳು. ಏನನಾಂ + ಕೂಟಂ + ಏನಾಶಯ
ತೀತಿ | ಏನಶ್ಚ + ಕೂಟಂ ಚ ನಾಶಯತಿ ಇತಿ ಎಂದು ಎರಡುಬಗೆಯ ವಿಗ್ರಹಗಳು.

೧೨. ಕಾಮೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಾನುಭವವೆಂಬ ಭೋಗವುಳ್ಳ
ವಳು. ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಕಾರಣರೂಪದಿಂದ ಅಭಿನ್ನನಾದ ಅಜ್ಞಾನ ತತ್ಕಾರ್ಯ
ಗಳ ಪರಿಪಾಲನ ಎಂಬ ಭೋಗವುಳ್ಳವಳು. ಪ್ರದಂಚೋತ್ಪತ್ತಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ನಾಶ
ಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕಳು ಎಂದು
ಅರ್ಥವು. ಅಥವಾ “ಏಕಾಕೇ ನ ರಮತೇ ತತಃ ಪತಿಶ್ಚ ಪತ್ನೀ ಚಾಭವ
ತಾಮ್” ಎಂಬ ಪುರುಷವಿಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಚನದಿಂದ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಐಚ್ಛಿಕ
ವಾದ ಭೇದವಿರುವುದರಿಂದ ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ಏಕಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ
ಭೋಗವು ಅಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಏಕಭೋಗವುಳ್ಳವಳು, ಏಕೇನ +
ಭೋಗೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಅಥವಾ, ಏಕಃ + ಭೋಗಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಪ್ರಪಂಚೋತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿನಾಶಹೇತುನಾಮಯೋಪಾಧಿಕಚೈತನ್ಯ
ಮಿತ್ಯರ್ಥಃ “ಏಕಾಕೀ ನ ರಮತೇ ತತಃ ಪತಿಶ್ಚ ಪತ್ತೀಚಾ
ಭವತಾಮ್” ಇತಿ ಪುರುಷವಿಧಬ್ರಾಹ್ಮಣವಚನಾತ್ ದಂಪ
ತ್ಯೋರೈಚ್ಛಿಕಭೇದಕತ್ವಾವಗಮೇನ ಪರಮಾರ್ಥತಃ ಏತ
ತ್ಸ್ವರೂಪಸ್ಯೈಕ ಚೈತನ್ಯರೂಪತಾವಗಮಾತ್, ತದುಭಯ
ಭೋಗಸ್ಯಾಪಿ ತದ್ವತ್ತೀತಿ ವಾ |

೧೩. ಓಂ ಏಕರಸಾಯೈ ನಮಃ |

ಏಕರಸಾ | ಏಕಃ ಅಭಿನ್ನಃ, ರಸಃ ಸಾಮರಸ್ಯಂ ಯಸ್ಯಾಃ | ಸಾ
“ರಸಗ್ಂ ಹೈವಾಯಂ ಲಬ್ಧ್ವಾಂನಂದೀ ಭವತಿ”ತಿ ಶ್ರುತೇಃ
ಏಕಃ ನವರಸೇಷು ಮುಖ್ಯಃ ಶೃಂಗಾರರಸಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ
ಅಥವಾ ಏಕೇನ ಪರಮೇಶ್ವರೇಣ ಆಸ್ಯಾಂ ಕ್ರಿಯಮಾಣಃ
ಪ್ರೀತ್ಯತಿಶಯರೂಪಃ ರಸಃ ಏತದ್ವಿಷಯಕಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ |
ಅಥವಾ ಏಕಸ್ಮಿನ್ನೇವ ಸ್ವಭರ್ತರಿ ರಸಃ ನಿರತಿಶಯಪ್ರೀತಿಃ

೧೩. ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಸಾಮರಸ್ಯವೆಂಬ ಏಕ ರಸವುಳ್ಳವಳು, “ರಸಂ
ಹೈವಾಯಂ ಲಬ್ಧ್ವಾಂನಂದೀ ಭವತಿ” ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಚನವು ರಸರೂಪ
ವನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದು. ಅಥವಾ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ
ವಾಗಿರುವ ಶೃಂಗಾರವೆಂಬ ರಸವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದ
ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವೆಂಬ ರಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾದವಳು. ಅಥವಾ
ತನ್ನ ಭರ್ತೃವಾದ ಕಾಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನುರಾಗವೆಂಬ ನಿರತಿಶಯಪ್ರೀತಿ
ಯುಳ್ಳವಳು. ಸತ್ತ್ವಗುಣಪ್ರಧಾನವಾದ ಮಾಯೋಪಾಧಿಕವಾದ ಚೈತನ್ಯ
ಸ್ವರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಸದ್ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಧುರರಸವು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಿಯ
ವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. “ರಸ್ಯಾಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾಃ ಸ್ನಿರಾ ಹೃದ್ಯಾ ಆಹಾರಾಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ
ಪ್ರಿಯಾಃ” ಎಂಬ ಗೀತೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಧುರಾದಿರಸವು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಿಯ
ವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಏಕಃ + ರಸಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಏಕೇನ ಏಕಸ್ಮಿನ್ ವಾ
ರಸಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹಗಳು.

ಅನುರಾಗಸಂಜ್ಞಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ | ಅಥವಾ ಪದ್ರಸೇಷು
ಮುಖ್ಯಃ ಮಧುರರಸಃ ಪ್ರಿಯತ್ನೇನ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ | ಸತ್ತ್ವ
ಗುಣಪ್ರಧಾನಮಾಯೋಸಾಧಿಕಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪತ್ವಾತ್ |
“ರಸ್ಯಾಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾಃ ಸ್ಥಿರಾ ಹೃದ್ಯಾ ಆಹಾರಾಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ
ಪ್ರಿಯಾ” ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ |

೧೪. ಓಂ ಏಕೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರದಾಯಿನೈಃ ನಮಃ |

ಏಕೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರದಾಯಿನೀ | ಈಷ್ವೇ ಪ್ರೇರಯತಿ ಅಂತ
ರ್ಯಾಮಿತ್ಯೇನ ಸರ್ವಾಣಿ ಇತಿ ಈಶ್ವರಃ ಯಃ ಸರ್ವೇಷು
ಭೂತೇಷು ತಿಷ್ಠನ್ ಯಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನ್ಯಂತರೋ
ಂಘಮಯತಿ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ತತ್ಪ್ರೇರಯಮಾಣಾನಾಂ ಜೀವಾ
ನಾಂ ಭೂತಶಬ್ದವಾಚ್ಯಾನಾಂ ಅಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವಾರ್ಥಾಂತಕರ
ಣೋಪಹಿತಪ್ರತಿಬಿಂಬಚೈತನ್ಯರೂಪಾಣಾಂ ಜಾಗ್ರದಾದ್ಯವ
ಸ್ಥಾಭಿಮಾನಿನಾಂ ಅಖಂಡಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇಲಾಯಾಂ ಅ
ಭೇದಾನುಭವಾತ್ “ತತ್ತ್ವಮಸೀ” ತಿ ಶ್ರುತೇಶ್ಚ ಏಕಮೇ
ವಾದ್ವಿತ್ತೀಯಮಿತಿ ವಿಶೇಷಿತತ್ವಾಚ್ಚ | ಏಕಶ್ಚಾಸಾನೀಶ್ವರಶ್ಚ

೧೪. ಸರ್ವಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೇರಿಸುವವನು
ಈಶ್ವರನು, “ಯಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಿಷ್ಠನ್ ಯಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ
ಅಂತರೋ ಯಮಯತಿ” ಎಂಬುದು ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸು
ತ್ತಿದೆ. ಅಂತಹ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಭೂತಗಳು ಅಜ್ಞಾನತ
ತ್ವಾರ್ಥಗಳೆಂಬ ಉಪಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಚೈತನ್ಯರೂಪಗಳಾಗಿಯೂ
ಜಾಗ್ರದಾದಿ ಅವಸ್ಥಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಜೀವರೂಪಗಳಾಗಿವೆ.
ಅಂತಹ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಅಖಂಡಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನುಯದಲ್ಲಿ “ತತ್ತ್ವ
ಮಸೀ” “ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತ್ತೀಯಂ” ಎಂದು ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ಸಾರಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿ
ರುವ ಈಶ್ವರೈಕ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾಧನಾದಿಸಂಪನ್ನರಾದ
ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ವಿದ್ಯಾಧನಾದಿಸಂಪನ್ನನೆಂದು ನಿರ್ದೇ
ಶಿಸಿದರೆ ಅವನ ವಿದ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವು ತೋರುವುದು. ಅದರಂತೆ ನಿರತಿಶಯ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಏಕೇಶ್ವರಃ ತಸ್ಯ ಭಾವಃ ತದೈಕ್ಯಂ ತತ್ ಪ್ರದದಾತೀತಿ ತಥಾ |
ಬಹುಷು ವಿದ್ಯಾಧನವತ್ಸು ತೇಷ್ವೇಕೋ ವಿದ್ಯಾಧನವಾನಿ
ತ್ಯುಕ್ತೇ ತತ್ರತ್ಯಜನನಿಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾಭಾವೇ ತದತಿಶಯಪ್ರತೀತಿ
ವತ್ | ಏಕಂ ಚ ನಿರತಿಶಯನುಣಿನಾದಿಕನ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಂ ನಿಶ್ಚ್ರೀ
ಯಸಂ ಪ್ರದದಾತೀತಿ ನಾ | ಯದ್ವಾ ಏಕಂ ಮಾನುಷಂ
ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಣಂ ಸಾರ್ವಭೌ ಮತ್ಸಾದಿಲಕ್ಷಣಮಭ್ಯುದಯ
ಸಾಮಾನ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯಂ ಪ್ರದದಾತೀತಿ ನಾ ತಥಾ |

ನಾದ ಅಣಿಮಾದಿ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಅಥವಾ ಮಾನುಷವೂ
ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವೂ ಆದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವಾದೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು.
ಈಷ್ಟೇ ಇತಿ ಈಶ್ವರಃ ಏಕರತ್ನಸಾವೀಶ್ವರಶ್ಚ, ತಸ್ಯ ಭಾವಃ ಏಕೈಶ್ವರ್ಯಂ
ತತ್ ಪ್ರದದಾತೀತಿ, ಅಥವಾ ಏಕಂ ಐಶ್ವರ್ಯಂ ಪ್ರದದಾತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ
ವಿಗ್ರಹವು.

ಏಕಾತಪತ್ರಸಾನ್ರಾಜ್ಯಪ್ರದಾ ಚೈಕಾಂತಪೂಜಿತಾ ।
ಏಧನಾನಪ್ರಭಾ ಚೈಜದನೇಕಜಗದೀಶ್ವರೀ ॥

೧೫. ಓಂ ಏಕಾತಪತ್ರಸಾನ್ರಾಜ್ಯಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ ।

ಏಕಾತಪತ್ರಸಾನ್ರಾಜ್ಯಪ್ರದಾ । ಆತಸಾತ್ ಆ ಸಮಂತಾತ್
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಧಿದೈವತಾಧಿಭೂತಾನಿ ಆ ಶಬ್ದಾರ್ಥಃ ತೇಭ್ಯೋ
ಜಾತಾಃ ತಾಪಾಃ ಆತಪಾಃ ತಪಂತಿ ಶೋಷಯಂತೀತಿ ತಪಾಃ
ಆತಪೇಭ್ಯಃ ತ್ರಾಯತಿ ರಕ್ಷತೀತಿ ಆತಪತ್ರಂ ಸರ್ವಸಂಸಾರ
ದುಃಖೋಪಶಮಾತ್ಮಕನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಂ । “ಯಜ್ಞಾತ್ಮಾ ನ
ಪುನರ್ಮೋಹಮೇವಂ ಯಾಸ್ಯಸಿ” ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ ।
ಅಖಿಲದುಃಖನಿದಾನಾಜ್ಞಾನನಿವರ್ತಕಮೇಕಂ ಲಕ್ಷಣಯಾ
ಅಭಿನ್ನಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಏಕಂ ಚ ತದಾತಪತ್ರಂ
ಚ ಅಖಂಡಾಕಾರಜ್ಞಾನಂ ತೇನ ಜಾಯಮಾನಂ ಯತ್

೧೫. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ-ಅಧಿದೈವ-ಅಧಿಭೂತಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಮತ್ತು ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತಲೂ ನ್ಯಾಸಿಸಿರುವ ತಾಪಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದೂ ಅದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮ
ವಿಷಯಕವೂ ಸಮಸ್ತ ದುಃಖ ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶ
ಮಾಡುವುದೂ ಆದ ಸರ್ವಸಂಸಾರದುಃಖೋಪಶಮರೂಪವಾದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ
ವನ್ನು ಏಕಾತಪತ್ರ ಎಂಬ ಪದವು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಅಂತಹ ಅಖಂಡಾಕಾರ
ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಸಾನ್ರಾಜ್ಯರೂಪವಾದ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು
ಕೊಡುವವಳು. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ದುಃಖೋಪಶಮ ರೂಪವಾದುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ
“ಯಜ್ಞಾತ್ಮಾ ನ ಪುನರ್ಮೋಹಮೇವಂ ಯಾಸ್ಯಸಿ” ಎಂಬ ಗೀತಾವಚ
ನವು ಆಧಾರವು. ಅಥವಾ ಏಕಚ್ಛತ್ರಾಧಿಪತ್ಯರೂಪವಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮಪದ
ವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಆ+ ಸಮಂತಾತ್ + ತಪಂತೀತಿ=ಆತಪಾಃ ತೇಭ್ಯಃ
ತ್ರಾಯತ ಇತಿ ಆತಪತ್ರಂ, ಏಕಂ ಚ ತತ್ ಆತಪತ್ರಂ ಚ, ತೇನ ಸನ್ಮಾಜೋ

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ಸಮ್ರಾಜೋ ಭಾವಃ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಂ ತತ್ಪ್ರದ
ದಾತೀತಿ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಏಕಾಂತಪತ್ರಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ಚಕ್ರ
ವರ್ತಿತ್ವಂ ತತ್ಪ್ರದದಾತೀತಿ ನಾ ||

೧೬. ಓಂ ಏಕಾಂತಪೂಜಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಏಕಾಂತಪೂಜಿತಾ | ಏಕಸ್ಯ ಅದ್ವಿತೀಯಸ್ಯ ಶೋಧಿತತ್ವಂ
ಪದಾರ್ಥಸ್ಯ ಅಂತೇ ಉಪಾಧೌ ಹೃದಿ ಪರಿಚ್ಛೇದಕತ್ವಾತ್
ಪೂಜಿತಾ ಅಹಮಿತ್ಯಪರೋಕ್ಷೀಕೃತಾ “ಯತ್ಸಾಕ್ಷಾದ
ಪರೋಕ್ಷಾದ್ಬ್ರಹ್ಮ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಏಕಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಅಂತೇ
ಉಪಪೂಜಿತಾ ಷಡ್ ಗತ್ಯವಸಾನಾರ್ಥಯೋರಿತಿ | ಧಾತು
ಪಾಠಾತ್ ಉಪನಿಷದ್ಬ್ರಹ್ಮಮಾತ್ರತಯಾ ಪರ್ಯವಸ್ಯತೀ
ತ್ಯರ್ಥಃ | ಏಕಾಂತಪೂಜಿತೇತಿ ನಾನೋಪನಿಷದಿತ್ಯರ್ಥಃ |
ಅಥವಾ ಏಕಾಂತೇ “ಗುಹಾನಿವಾತಾಶ್ರಯೇಣ ಪ್ರಯೋಜ

ಭಾವಃ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ತತ್ ಪ್ರದದಾತೀತಿ, ಆತಪಾತ್ ತ್ರಾಯತೀತಿ, ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು. ದ್ವಿತೀಯವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಭಾಗವು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಇದೆಯೆಂದು
ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

೧೬. ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಶೋಧಿತತ್ವಂ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಪರಿಚ್ಛೇದವನ್ನಂಟು
ಮಾಡುವ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಹಂ ಭಾವದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ವಿಷಯವೆಂಬುದನ್ನು “ಯತ್ಸಾಕ್ಷಾದಪರೋಕ್ಷಾದ್ಬ್ರ
ಹ್ಮ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಅದ್ವಿತೀಯಬ್ರಹ್ಮನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ
ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದುವ ಉಪನಿಷದ್ರೂಪಳು “ಷಡ್ ಗತ್ಯವಸಾನಯೋಃ”
ಎಂಬ ಧಾತುಪಾಠಾನುಸಾರವಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್ತು ರಬ್ಬವು, ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ
ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಏಕಾಂತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ
“ಗುಹಾನಿವಾತಾಶ್ರಯಣೇ ಪ್ರಯೋಜಯೇತ್” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು
ಅನುಸರಿಸಿ ಧ್ಯಾನಾದಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಯೋಗಿಗಳಿಂದ ವಿಷಯಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು,
ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರವರ್ತನಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಮೊದಲನೆಯ
ಸಾಧನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಬಹಿಯಾಗಕ್ರಮದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ

ಯೇತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ಏಕಾಂತಸ್ಥಲೇ ಧ್ಯಾನಾದಿನಾ ಯೋಗಿ
ಭಿರ್ವಿಷಯಾಕ್ಯತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರೇಣ ಏಕಾಂತೇ
ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗೇ ಪೂಜಿತಾ | ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರವೃತ್ತ್ಯರ್ಥಮಾದೌ
ಈಶ್ವರೇಣ ಬಹಿರ್ಯಾಗಕ್ರಮೇಣ ಆದಿನುಸಾಧನೇನ ಸರ್ಗಾ
ದ್ಯಕಾಲೇ ಪೂಜನಾದಿನಾ ಸಂತೋಷಿತತ್ವಾತ್ ಭೂತಾರ್ಥವ್ಯ
ಪದೇಶಃ | ಏಕಾಂತೇ ಸರ್ವಪ್ರವಿಲಾಪನಸಮಯೇ ಪೂಜಿತಾ
ಧ್ಯಾನಾದಿನಾ ಸಂಪಾದಿತಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತೇತ್ಯರ್ಥಃ “ ಕಶ್ಚಿದ್ಧೀರಃ
ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಾನಮೈಕ್ಷದಾವೃತ್ತಚಕ್ಷುರನ್ಯತತ್ಸಮಿಚ್ಛನ್ ”
ಇತಿ ಶ್ರುತೇರಿತಿ ನಾ ||

೧೭. ಓಂ ಏಧಮಾನಪ್ರಭಾಯೈ ನಮಃ |

ಏಧಮಾನಪ್ರಭಾ | ಏಧಮಾನಾ ವಿವರ್ಧಮಾನಾ ಸರ್ವಾತಿ
ಶಾಯಿನೀ ಪ್ರಭಾ ಕಾಂತಿಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ | “ ತಮೇವ ಭಾಂತ
ಮನುಭಾತಿ ಸರ್ವಂ ತಸ್ಯ ಭಾಸಾ ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿಭಾತಿ ”
ತಿಶ್ರುತೇಃ |

ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಅಥವಾ ಸರ್ವಪ್ರವಿಲಾ
ಪನಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು, ಸರ್ವಪ್ರವಿಲಾಪನ ಸಮಯ
ದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವುದೆಂಬುದು “ ಕಶ್ಚಿದ್ಧೀರಃ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಾನಮೈಕ್ಷದಾ
ವೃತ್ತಚಕ್ಷುರನ್ಯತತ್ಸಮಿಚ್ಛನ್ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಲಭಿಸು
ವುದು. ಏಕಸ್ಯ + ಅಂತೇ + ಪೂಜಿತಾ, ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. “ ತಮೇವ ಭಾಂತಮನುಭಾತಿ ಸರ್ವಂ ತಸ್ಯ ಭಾಸಾಸರ್ವಮಿದಂ
ವಿಭಾತಿ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಸರ್ವಾತಿಶಯವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿ
ರುವ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಏಧಮಾನಾ ಪ್ರಭಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಓಂ ಏಜದನೇಕಜಗದೀಶ್ವರ್ಯೈ ನಮಃ |

ಏಜದನೇಕಜಗದೀಶ್ವರೀ | ಏಜಂತಿ ಕಂಪಮಾನಾನಿ ಚೇಷ್ಟ
ಮಾನಾನಿ ಪ್ರಾಣವಂತಿ ಜೀವಂತಿ ಅನೇಕಾನಿ ನಾನೋಪಾಧಿ
ಕಾನಿ ಜಗಂತಿ ಜಂಗಮಾನಿ ವಿಚರತ್ ಪ್ರಾಣಿನ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಈಷ್ಟೇ
ಪ್ರೇರಯತೀತಿ ಈಶ್ವರೀ | ಸ್ಥಾವರಾಣಾಂ ಸುಖದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಾನಭಿಜ್ಞತ್ವೇಂಪಿ ಸ್ವಜೀವನಹೇತು
ಭೂತೋದಕಪಾನಾದಿಪ್ರವೃತ್ತಿದರ್ಶನಾಚ್ಚೇಷ್ಟಾವತ್ತ್ವಂತತಾ
ಪ್ರಾಪ್ತೀತಿ ಜಗಚ್ಛಬ್ದೋ ನಿರ್ವಿಶೇಷಪ್ರಪಂಚಮಾತ್ರ
ಪರೋ ವಕ್ತವ್ಯಃ | ಅನ್ಯಥಾ “ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ”
ಇತಿಶ್ರುತೌ ಚರಪ್ರಾಣಮಾತ್ರಪರತ್ವೇ ಸಂಕೋಚಾಪತ್ತೇಃ |
ಅಸತಿ ವಿರೋಧೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಚಕಸ್ಯ ಶಬ್ದಸ್ಯ ವಿಶೇಷ
ಲಕ್ಷಣಾಂಗೀಕಾರಸ್ಯ ಅನ್ಯಾಯ್ಯತ್ವಾತ್ | ಅನ್ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ

೧೮. ಪ್ರಾಣವ್ಯಾಪಾರಾದಿ ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ, ಅನೇಕೋಪಾಧಿ
ಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವೃತ್ತಿಗಳಾದ ಚರ-ಅಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವವಳು.
ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸುಖದುಃಖಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಪರಿಹಾರಗಳ ಉಪಾಯ
ಗಳನ್ನು ಅರಿಯದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾಧನವಾದ ಉದಕಪಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದ ಚೇಷ್ಟಾಶ್ರಯತ್ವವು ಸ್ಥಾವರಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ
ಜಗತ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚಸಾಮಾನ್ಯವು ಅರ್ಥವೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುವುದು
ಉಚಿತವು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ “ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ” ಎಂಬ ವಚನದಲ್ಲಿರುವ
ಭೂತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಚರಪ್ರಾಣಿಸಾಮಾನ್ಯವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ಸಂಕೋಚಮಾಡಿದ ದೋಷವು ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗುವುದು.
ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಚಕವಾದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ವಿಶೇಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದು ಅನ್ಯಾಯವು. ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು
ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯ
ಕರ್ತೃತ್ವವೆಂಬ ಕಾರಣತ್ವವು ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಸಾಮಾನ್ಯವೆಂಬ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ

ಪ್ರಸಂಚನಾತ್ಮೋತ್ಪತ್ತಾದಿಹೇತುತ್ವಂ ಸಂಕುಚಿತಂ
ಭವೇತ್ | ಅತಃ ಏನಾಕರೇ ಏಜತ್ವದಮುಪಾತ್ತಮ್ | ಯಥಾ
ಕಥಂಚಿತ್ ಕ್ರಿಯಾಶ್ರಯತ್ವೇನ ಪ್ರಾಣಪತ್ತ್ವಮಾತ್ರಸ್ಯ ಸಮ
ಷ್ಟಿಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಾಶ್ರಯತ್ವೇನ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪ್ರೇರ್ಯತ್ವಂ
ಸಂಭವತೀತಿ ಭಾವಃ ||

ಚಲನಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಏಜತ್ ಎಂಬ ಪದವು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
ಚಲನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ ಪ್ರಾಣಿಸಾಮಾನ್ಯವು ಸಮಷ್ಟಿ, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ
ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡುವಿಕೆಯು ಸಂಭವಿ
ಸುವುದು. ಏಜಂತಿ ಚ ತಾನಿ ಅನೇಕಾನಿ ಚ ತಾದೃಶಾನಿ ಚ ತಾನಿ ಜಗಂತಿ ಚ,
ತಾನಿ ಈಷ್ಟೇ ಇತಿ ಎಂದು ನಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯವು.

೯

ಏಕವೀರಾದಿಸಂಸೇವ್ಯಾ ಚೈಕಪ್ರಾಭವಶಾಲಿನೀ ।

ಈಕಾರರೂಪಾ ಚೇಶಿತ್ರಿ ಚೇಸ್ವಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಿನೀ ॥

೧೯. ಓಂ ಏಕವೀರಾದಿಸಂಸೇವ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಏಕವೀರಾದಿಸಂಸೇವ್ಯಾ । ಏಕಃ ಅನಿತರಸಾಧಾರಣಃ ವೀರಃ ಪುರಶ್ಚರ್ಯಾದಿನಾ ಕೃತಮಂತ್ರದೇವತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಲಬ್ಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಃ ಪುಮಾನ್ ನಿಜಯುಷಾಸ್ತಾಭ್ಯುದಯಶಾಲೀ । ರಾಜರಾಜನಿಷ್ಕಥೈರ್ಯುಗಾಂಭೀರ್ಯಾದಿಗುಣವತ್ತ್ವೇನ ತತ್ತ್ವದ್ವೇವತೋಪಾಸಕಾಃ ಪುರುಷಾಃ ವೀರಾಃ ಇತ್ಯುಚ್ಯಂತೇ । ಯಾಸಾಂ ಶಕ್ತೀನಾಮಾದಯೋ ಯೇಷಾಂ ಪ್ರಾಣಿಕೋಟೀನಾಂ ತಾ ಏಕವೀರಾದಯಃ ತಾಸಾಂ ಕದಂಬೈಃ ಸಂಸೇವ್ಯಾ ಸಂಸೇವಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾಃ । ಯದಾ ಈರ್ಷ್ಯಾ ಭಕ್ತಾನನುಗೃಹ್ಣಾತಿ ಸಗುಣವಿಗ್ರಹವತೀ ಸ್ಯಾತ್ ತದಾ ಅನೇಕಪರಿವಾರದೇವತಾಪರಿಸೇವಿತಾ ಮಂತ್ರದೇವತಾತ್ವೇನೋಪಾಸನೀಯೇ

೧೯. ಇತರ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲದವರೂ ಪುರಶ್ಚರ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರದೇವತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ನಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಆಯಾ ದೇವತೋಪಾಸಕರು ರಾಜಾಧಿರಾಜರಲ್ಲಿರುವ ಧೈರ್ಯಗಾಂಭೀರ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಏಕವೀರರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವರು. ಅವರೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕರಕ್ತಿಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳ ಕದಂಬದಿಂದ ಸೇವಿಸಲು ಯೋಗ್ಯರು. ದೇವಿಯು ಭಕ್ತರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಸಗುಣವಾದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪರಿವಾರದೇವತೆಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರದೇವತಾರೂಪಳಾಗಿ ಉಪಾಸ್ಯಕಾಗಿರುವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥವಾ ಉಪಾಸಕರ ಇಷ್ಟಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲೂ ದೇವಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟವರಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರೇಣುಕಾ, ಶ್ಯಾಮಲಾ ಮುಂತಾದ ಪರಿವಾರ

ತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥನಾವಿ ಕವೀರಾ ರೇಣುಕಾ ತದಾದಯಃ ಶಕ್ತಯಃ
ಶ್ಯಾಮಲಾಪ್ರಮುಖಾಸ್ತಾಭಿಸ್ತತ್ಕಾಲಪ್ರಪಂಚೇ ಸ್ವಸ್ವಪೀಠೇ
ಸ್ಥಿತಾಃ ಸತ್ಯಃ ಉಸಾಸಕಾನಾಂ ಅಭೀಷ್ಟವರಪ್ರದಾತ್ಮೋ
ದೃಶ್ಯಂತೇ | ತಾ ಅಸ್ಯಾಃ ಪರಿಸೇವಕತ್ವೇನ ಸ್ವಯಮಭೀಷ್ಟ
ವರಕಾನಾಃ ಇತ್ಯಸ್ಯಾಃ ಪ್ರಕೃತಾಯಾಃ ಮಹಿಮಾತಿಶ
ಯೋಕ್ತಿಃ |

೨೦. ಓಂ ಏಕಪ್ರಾಭವಶಾಲಿನೈ ನಮಃ

ಏಕಪ್ರಾಭವಶಾಲಿನೀ | ಪ್ರಭೋಃ ಭಾವಃ ಪ್ರಾಭವಂ ರಕ್ಷ
ಕತ್ವಂ ಏಕಂ ಅನಿತರಸಾಧಾರಣಂ ಚ ತತ್ ಪ್ರಾಭವಂ ಚ
ತಚ್ಛಾಲಿತ ಇತಿ ತಥಾ | ಅಥನಾ ಪ್ರಾಭವಸ್ಯ ಸಾಪೇಕ್ಷಕಥರ್ಮ
ತ್ವಾದೇಕಪದಸ್ಯ ಚ ಅನನ್ಯಗಾಮಿತ್ವಾರ್ಥಸ್ಯ ಸಾಮಾನಾಧಿ
ಕರಣ್ಯೇನ ಸ್ವಾರಸ್ಯೇನ ಪರ್ಮಾತೋಚ್ಯಮಾನೇನ ಅಯಮರ್ಥಃ

ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲು ಅರ್ಹಳಾದವಳು. ಇದರಿಂದ ದೇವಿಯ ಮಹಿಮಾತಿ
ಶಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಏಕಶ್ವಾಸೋ ವೀರಶ್ಚ, ಸ ಆದಿಯೋಸಾಂ
ತಾಃ, ತಾಭಿಃ ಸಂಸೇವಿತುಃ ಯೋಗ್ಯಾ, ಅಥನಾ ಏಕವೀರಾ ಆದಿಯೋಸಾಂ
ತಾಭಿಃ ಸಂಸೇವ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಅನಿತರಸಾಧಾರಣವಾದ ರಕ್ಷಕತ್ವ ವೆಂಬ ಪ್ರಭುತ್ವಗುಣದಿಂದ
ಕೂಡಿರುವವಳು. ಅಥನಾ ಅನ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವವಿಲ್ಲದ ನಿಯಾಮಕತ್ವ
ವೆಂಬ ಧರ್ಮದಿಂದ ಆಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವಾದ ನಿಯಮ್ಯ
ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸಹಿತಳಾದವಳು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಯಾಮಕತ್ವಕ್ಕೆ ಏಕಶಬ್ದವು ವಿಶೇಷಣ
ವಾಗಿರುವುದು. ಅದು ಏಕಾರ್ಥಬೋಧಕವಾಗರಬೇಕೆಂಬುದು ಉತ್ಪರ್ಗ
ಸಿದ್ಧವು. ಅದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯದಿಂದ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನಿಯಾಮಕತ್ವವು ತೋರು
ವುದು. ನಿಯಾಮಕತ್ವವು ಸೃಷ್ಟಿಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ
ವಟರ್ಬಿಜದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗುವ ಮಹಾವೃಕ್ಷವು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿಂದ ಇದ್ದಂತೆ
ಕೂಟಸ್ಥಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರರೂಪವಾಗಿ ನಿಖಿಲನಿಯಮ್ಯಲೋಕಗಳೂ ಇವೆ

ಸೂಚ್ಯತೇ | ಪ್ರಾಭವಂ ಚ ನಿಯಮ್ಯ ಲೋಕೋದ್ಭವಂ ವಿನಾ
ಅನುಸಪದ್ಯಮಾನಂ ತದಂತರ್ಗತತತ್ಕಾರ್ಯಮರ್ಥಾಪತ್ಯಾ
ಸಿದ್ಧ್ಯತಿ | ತಥಾ ಚ ವಟಿಬೀಜವಸ್ತುಂತರ್ಗತಪಶ್ಚಾದ್ಭಾವ
ವಿಕಾರ್ಯವತ್ಕೂಟಸ್ಯ ಚೈತನ್ಯಮಿತಿ ಭಾವಃ | ಅಥವಾ
ಪ್ರಾಭವಂ ನಾನೋತ್ಪರತ್ವಂ ತದಾ ಕ್ಲಪ್ತನಿಯಮ್ಯಜಗಚ್ಛೋಪ
ಲಕ್ಷಣವಿಧಯಾ ಯಸ್ಯೈಕಸ್ಯಾಖಂಡಚೈತನ್ಯಸ್ಯ ತದೇಕ
ಪ್ರಾಭವಮ್ | “ಸಾದೋಽಸ್ಯ ಸರ್ವಾ ಭೂತಾನಿ; ಏಕಾಂಶೇ
ನಸ್ಥಿತೋ ಜಗತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಭ್ಯಾಂ ಭೂತಪೂರ್ವಗತ್ಯಾ
ಪ್ರಾಭವೋಪಲಕ್ಷಿತಮೇಕಂ ಸಚ್ಚಿಚ್ಛೈತನ್ಯರೂಪಂ ಶಾಲತೇ
ಅವಿಷ್ಕರೋತಿ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಏಕಂ ಚ ತತ್ ಪ್ರಾಭವಂ ಚ
ಏಕಪ್ರಾಭವಂ ಮುಖ್ಯಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವಮಿತಿ ಯಾವತ್ |
ಪ್ರಭುತ್ವಪರಂಪರಾಯಾಃ ಸವಿಶೇಷಾಯಾಃ ಕುತ್ರ ಚಿತ್
ಪರ್ಯವಸಾನಾವಶ್ಯಂಭಾವೇ “ಏಷ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಏಷ

ಯೆಂದು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅಥವಾ ಈಶ್ವರತ್ವವೂ ಅದರಿಂದ ಆಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ
ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಉಪಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಅಖಂಡಚೈತನ್ಯವು
ಏಕಪ್ರಾಭವಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು. ಅಂತಹ ಉಪಲಕ್ಷಣರೂಪಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ
ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಅವಿಷ್ಕರಿಸುವವಳು. ಅಖಂಡಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಲಕ್ಷಣವೆಂಬ
ಏಕಾಂಶದಿಂದ ಸಮಸ್ತಪ್ರಪಂಚವು ಇದೆಯೆಂದು “ಸಾದೋಽಸ್ಯ ಸರ್ವಾ
ಭೂತಾನಿ” “ಏಕಾಂಶೇನ ಸ್ಥಿತೋ ಜಗತ್” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ
ವಚನಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ಕೃ
ಷ್ಟವಿಧಿರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವಳು.
ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅನೇಕೋತ್ಕರ್ಷನಿಕರ್ಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು
ಕಡೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. “ಏಷ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಏಷ ಭೂತಾಧಿ
ಪತಿರೇಷ ಭೂತಪಾಲಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪರ
ಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ವಾಗಾದಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಪ್ರೇರಣಾರೂಪವಾದ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ
ಯತ್ನಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನಾದ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ದೇವಿಯು

ಭೂತಾಧಿಸತಿರೇಷ ಭೂತಸಾಲ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಅಂತರ್ಯಾ
ಮಿತಯಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪತ್ನತ್ವಾದಕತ್ವಯುಕ್ತ್ಯಾ ಚ ಇತರ
ನಾಗಾದ್ಯವಯವಪ್ರೇರಣಾತಿಶಯಾನಾಂ ಪರ್ಯಾಪ್ತಿರತ್ಯೈ
ನಾಸ್ತೀತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ । ತಥಾ ಚ ನಿರಂಕುಶಸ್ವತಂತ್ರಜಗ
ತ್ಕಾರಣತ್ವರೂಪ ತಟಿಸ್ಥಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತವೇದಾಂತಸಮನ್ವಯ
ವಿಷಯಿಭೂತಾ ಅಖಂಡಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಾ ಪರ
ದೇವತಾ ಅವಶ್ಯಂ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೇಣೈವ ಧ್ಯಾತವ್ಯೇತಿ ನಿಷ್ಕ
ಷ್ಪಾರ್ಥಃ ।

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ದ್ವಿತೀಯಾಕ್ಷರನಾಮನ್ಯಾಖ್ಯಾ
ಯಾಂ ಏಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ದ್ವಿತೀಯಃ ।

೧. ಓಂ ಈಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಈಕಾರರೂಪಾ । ಈಕಾರಃ ರೂಪಂ ತೃತೀಯಾನಯನಃ
ಯದ್ವಾಚಕಮಂತ್ರಸ್ಯ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

ಪರ್ಯವಸಾನಭೂಮಿಯಾಗಿರುವಳು. ನಿರಂಕುಶಸ್ವತಂತ್ರ ಜಗದಾವರಣತ್ವ
ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸರ್ವವೇದಾಂತಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ವಿಷಯಳಾಗಿಯೂ
ಅಖಂಡ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿಯೂ ದೇವಿಯು ಇರುವಳೆಂದು ತಾತ್ಪ
ರ್ಯವು. ಪ್ರಭೋರ್ಭಾವಃ ಪ್ರಾಭವಂ, ಏಕಂ ಚ ತತ್ ಪ್ರಾಭವಂ ಚ
ತಚ್ಚಾಲತೇಂಸ್ಯಾಮ್ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯನ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಪ್ರಕಾರವು ಸಮಾಪ್ತವು

೧. ಸ್ವಪ್ರತಿಪಾದಕಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಣವಾಗಿ ಈ ಕಾರ
ವುಳ್ಳವಳು ಈ ಕಾರಃ ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಓಂ ಈಶಿತ್ವೈ ನಮಃ

ಈಶಿತ್ವೇ | ಇಚ್ಛತಿ ಈಷ್ಟೇ ಇತಿ ಈಶಿತ್ವೇ ಸರ್ವಪ್ರೇರಿಕಾ
ಇತ್ಯರ್ಥಃ |

೩. ಓಂ ಈಸ್ವಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಿನೈ ನಮಃ |

ಈಸ್ವಿತಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಿನೀ | ಅರ್ಥ್ಯಂತೇ ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಂತೇ
ಇತ್ಯರ್ಥಾಃ | ಅಭ್ಯುದಯನಿಶ್ಚ್ರೇಯಸ್ವರೂಪಾಃ | ಅಪ್ತಂ
ಗಂತುಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಇಚ್ಛಾನ್ವಿಯಾಭೂತಾ ಈಸ್ವಿತಾಃ | ತೇ
ಚ ತೇ ಅರ್ಥಾರ್ಥೇತಿ ಕರ್ಮಧಾರಯಃ | ಈಸ್ವಿತಾರ್ಥಾನ್
ಪ್ರದದಾತಿತಿ ತಥಾ ಕೇವಲಕರ್ಮಣಾಮದೃಷ್ಟದ್ವಾರಾ
ಕಾಲಾಂತರಭಾವಿಫಲದಾತ್ಯತ್ವಮಚೇತನತ್ವಾನೋಪಪದ್ಯತೇ |
ತಾದೃಶಾನಾಂ ಕಸ್ಮಿನ್ಮಹ್ಯರ್ಥೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾದರ್ಶನಾತ್ |
ಚೇತನಾಧಿಷ್ಠಿತಾನಾಂ ತು ಕರ್ಮಣಾಂ ಭೃತ್ಯಕೃತಸರಾ
ಕ್ರಮಾದಿತುಷ್ಟರಾಜವತ್ತದಾರಾಧಿತಪರಮೇಶ್ವರಃ | ಕರ್ಮಾ
ಧ್ಯಕ್ಷಃ, ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ಯ ತತ್ತದಿಹಾರಿಕೃತಪುಣ್ಯಾ

೧. ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿನಿಯಾಮಕಳು ಅಥವಾ ನಿಯಮನವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವ
ವಳು. ಈಷ್ಟೇ ಇತಿ ಈಶಿತ್ವೇ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಭ್ಯುದಯ ನಿಶ್ಚೇಯಸಗಳೆಂಬ
ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಈ ನಾಮದಿಂದ ಅನೀಶ್ವರನಾದಿಮಾ
ಮಾಂಸಕರ ಮತವು ಖಂಡಿಸಲ್ಪಡುವುದು, ಅವರು ಕೇವಲಕರ್ಮದಿಂದಲೇ
ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಫಲವು ಹುಟ್ಟುವುದೆಂದು ವಾದಿಸುವರು. ಅದೃಷ್ಟದಮೂಲಕ
ಕೇವಲ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಚೇತನವಾದ್ದರಿಂದ ಫಲದಾನಶಕ್ತಿಯು ಸಂಭವಿಸುವು
ದಿಲ್ಲ. ಅಚೇತನವಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಚೇತನಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಫಲವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ
ಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಚೇತನಸಹಾಯವುಳ್ಳ ಕರ್ಮ
ಗಳಿಂದ ಫಲವು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಭೃತ್ಯರು ತೋರಿಸಿದ ಪರಾಕ್ರಮಾದಿ
ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ರಾಜನು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನುಕೊಡುವನು.

ಪುಣ್ಯಾನುರೂಪತಯಾ ಫಲಪ್ರದಾನೇ ಸಮರ್ಥಸ್ಯ ಸತ್ತ್ವ
ಕಲ್ಪನೇ ತದನ್ಯಸ್ಯ ಚೇತನಸ್ಯ ಜೀವಾದೇಸ್ತತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ವಿರಹಾತ್ ಸ ಏವ ತತ್ತದನುಗುಣವಿಷಯೇಚ್ಛೋತ್ಪಾದನೇನ
ತತ್ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾಪಯಿತಾ ಸನ್ ತತ್ಪಲಕಾನುನಾಂ ಪೂರಯ
ತೀತ್ಯನೀಶ್ವರಮೊನಾಂಸಕಮತನಿರಾಸೋ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ | ಅಥವಾ
ಈಸ್ಸಿತಾ ಜಿಜ್ಞಾಸಿತಾ ತಥಾ ಚ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಪ್ರತಿಪಾದಕ
ನೇದಾಂತಶ್ರವಣಮನನನಿಧಿಧ್ಯಾಸನನಿಷಯೀಕೃತಾ ಸತೀ
ಅರ್ಥಂ ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಮಾನಂ ಸರ್ವಾಭ್ಯರ್ಹಿತಮೋಕ್ಷರೂಪಂ
ಪುರುಷಾರ್ಥಂ ಪ್ರದದಾತೀತಿ ತಥಾ ||

ಅದರಂತೆ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಈಶ್ವರನು ಆಯಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದ
ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈರೀತಿ
ಯಿಂದ ಕರ್ಮಗಳು ಫಲಸಾಧನವಾಗುವುವು. ಕರ್ಮಫಲದಾನಶಕ್ತಿಯು
ಬೇರೊಬ್ಬ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಆಯಾಯ ವಿಷಯಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಾಧನಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಿಸಿ
ಆಯಾಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕಾಮನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವನು.
ಅಥವಾ ಜಿಜ್ಞಾಸಿತಳಾಗಿ ಆ ಜಿಜ್ಞಾಸಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುವ ನೇದಾಂತಶ್ರವಣ-ಮನನ-ನಿಧ್ಯಾಸನಗಳಿಂದ ವಿಷಯಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಅರ್ಥಾಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಾಃ,
ಆಪ್ತು ಮಿಷ್ಟಾ ಈಸ್ಸಿತಾಃ, ತೇ ಅರ್ಥಾಶ್ಚ, ತಾನ್ ಪ್ರದದಾತೀತಿ. ಅಥವಾ
ಅರ್ಥಂ ಪ್ರದದಾತೀತಿ ಅರ್ಥಪ್ರದಾಯಿನೀ, ಈಸ್ಸಿತಾ ಚ ಸಾ ಅರ್ಥ ಪ್ರದಾ
ಯಿನಿ ಚ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦

ಈದೃಗಿತೃನಿನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ ಚೇಶ್ವರತ್ವನಿಧಾಯಿನೀ ।
ಈಶಾನಾದಿಬ್ರಹ್ಮಮಯೀ ಚೇಶಿತ್ವಾದ್ಯಷ್ಟಸಿದ್ಧಿದಾ ॥

೪. ಓಂ ಈದೃಗಿತೃನಿನಿರ್ದೇಶ್ಯಾಯೈ ನಮಃ

ಈದೃಗಿತೃನಿನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ ಈದೃಕ್ ಏತಲ್ಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಏತಾದೃಶ
ಪರಿಮಾಣ ಏವಂಸ್ವರೂಪಃ ಏತಾದೃಶಧರ್ಮವಾನಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ಸಿದ್ಧಾರ್ಥೋ ನಿರ್ದೇಶ್ಯಂ ಶಕ್ಯತೇ । “ಯಚ್ಚಕ್ಷುಷಾ ನ
ಪಶ್ಯತಿ” ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತ್ಯಾ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗೋಚರತ್ವನಿರಾಕರ
ಣಾತ್ ನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ ನ ಭವತಿ ಔಪನಿಷದಾನಾಂ ಮತೇ ತು
ಉಪನಿಷದಾಂ ವೇದೈಕದೇಶತ್ವೇನ ಇತರಪ್ರಮಾಣಾನಪೇಕ್ಷ
ತಯಾ ಅಜ್ಞಾತಾರ್ಥಜ್ಞಾಪಕತ್ವೇನ ಪ್ರಮಾಣ್ಯಮುರರೀ
ಕೃತಮ್ । ಇದಮೇವ ಏತಾದೃಗೇನೇತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧಾರ್ಥ

೪. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ಅರ್ಥವನ್ನು, ಈ ತರಹವಿರು
ವುದು, ಇಷ್ಟು ಪರಿಮಾಣವು, ಈರೂಪವು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
ರುವುದೆಂದು ನಿರ್ದೇಶ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು “ಯಚ್ಚಕ್ಷುಷಾ ನ ಪಶ್ಯತಿ”
ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗದಿರುವ ಪರ
ದೇವತೆಯು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅಶಕ್ಯಳು. ಆದ್ದರಿಂದ “ಈದೃಕ್” ಮುಂತಾದ
ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಅನರ್ಹಳು. ಔಪನಿಷದರ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ವೇದಗ
ಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಇತರ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದಿರುವುದ
ರಿಂದ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣವಾದುವುಗಳು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಬೋಧಿಸಿದರೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದ
ರಿಂದ ಅನುವಾದಕವಾಗಿ ಇತರ ಪ್ರಮಾಣಸಾಪೇಕ್ಷತ್ವವೆಂಬ ಅಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವು
ಬರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅಪೂರ್ವವಾದ, ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಗಮ್ಯವಾದ ಪರ
ದೇವತೆಯನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಬೋಧಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಮಾಣ

ಜ್ಞಾಪನೇ ತಾಸಾನುನುವಾದಕತ್ವೇನ ಸಾಪೇಕ್ಷತ್ವರೂಪ
ಮಪ್ರಮಾಣ್ಯಂ ಪ್ರಸಜ್ಯೇತೇತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ |

೫. ಓಂ ಈಶ್ವರತ್ವವಿಧಾಯಿನ್ಯೈ ನಮಃ |

ಈಶ್ವರತ್ವವಿಧಾಯಿನೀ | ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಭಾವಃ ತಸ್ಯೈಕೈಕಂ ವಿದ
ಧಾತಿ | ಅವರಣವಿಕ್ಷೇಪಶಕ್ತಿಮದಜ್ಞಾನನಿವರ್ತಕಾಖಂಡಾ
ಕಾರಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಾ ಸತೀ ಭೇದಬುದ್ಧಿಮಾತ್ರಸಂಪಾದಿತ್ಯ
ಶ್ವಯೇದ್ಯುಕ್ತಾಯೋಗಭ್ರಮಂ ನಿವರ್ತಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಸ್ತೇನ
ರೂಪೇಣಾಭಿನಿಷ್ಯದ್ಯತೇ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಅಥವಾ ಈಶ್ವರತ್ವಂ
ನಾನು ನಾನಾದೇಶವಿದ್ಯಾಧನೋತ್ಕರ್ಷಾದಿಮುತ್ಪನ್ನಂ ತತ್ತತ್ತ್ವಾ
ಣಿ ನಿಕಾಯಪುಣ್ಯಪ್ರಾರಬ್ಧಾನುಸಾರೇಣ ಕರ್ಮಫಲಂ ಪ್ರಯ
ಚ್ಛತೀತಿ ವಾ |

ವಾಗುವು. ಈದೃಕ್ - ಇತಿ ವಿನಿರ್ದೇಷ್ಟುಂ ಶಕ್ತ್ಯಾ ನ ಭವತಿ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಅಖಂಡಾಕಾರಚೈತನ್ಯರೂಪಳಾದ ದೇವಿಯು ದ್ವೈತಭ್ರಮದಿಂದಂ
ಹಾದ ಅನೀಶ್ವರತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಅವರಣ-ವಿಕ್ಷೇಪ ಶಕ್ತಿದ್ವಯದಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ನಿವಾರಣಮಾಡಿ ಈಶ್ವರನ ಧರ್ಮವಾದ ಐಕ್ಯವನ್ನು
ಕೊಡುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಶ್ವರತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ದ್ವೈತಭ್ರಾಂತಿ
ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿಜರೂಪದಿರುವುದು ಮುಕ್ತಿಯು. ಎಂಬ ಅಂಶವು
“ಸ್ತೇನ ರೂಪೇಣಾಭಿನಿಷ್ಯದ್ಯತೇ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ
ಅನೇಕ ದೇಶ-ವಿದ್ಯಾ-ಧನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಕರ್ಷರೂಪವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು
ಆಯಾಯ ವಿಶಿಷ್ಟಶರೀರವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧಪುಣ್ಯಪರಿ
ಪಾಕಫಲವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡುವವಳು. ಈಶ್ವರತ್ವಂ - ವಿದಧಾತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಓಂ ಈಶಾನಾದಿಬ್ರಹ್ಮಮಯೈ ನಮಃ |

ಈಶಾನಾದಿಬ್ರಹ್ಮಮಯಾ | ಈಶಾನತತ್ಪುರುಷಾಘೋರ
ನಾಮದೇವಸದೋಜಾತಾಖ್ಯಾನಿ ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ತಾನಿ
ಮಯಂ ಸ್ವರೂಪನುಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ | ಅಥನಾ
ಈಶಾನಃ ಆದಿಯೇಷಾಂ ತೇ ತಥಾ ಅಧಿಕಾರಿಪುರುಷಾಃ
ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಯಃ, ತೇಷಾಮಸಿ ತತ್ತನ್ನಾಮರೂಪ
ವಿಶಿಷ್ಟಾನಾಂ ಅಹಂಬುದ್ಧಿಮತಾಂ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಸ್ವರೂಪೇಣ
ಬುದ್ಧಿಪ್ರೇರಕಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಸರಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪ್ರಕಾ
ಶಾತ್ಮನಾ ಸ್ಫುರತೀತಿ ತಥಾ |

೭. ಓಂ ಈಶಿತ್ವಾದ್ಯಷ್ಟಸಿದ್ಧಿದಾಯೈ ನಮಃ

ಈಶಿತ್ವಾದ್ಯಷ್ಟಸಿದ್ಧಿದಾ | ಈಶಿತ್ವಮಾದಿಯಾಸಾಂ ತಾಸ್ತಥಾ |
ಅಣಿಮಾ ಮಹಿಮಾ ಲಘ್ವೀ ಗರಿಮಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿರೀರತಾ | ಪ್ರಾ

೬. ಈಶಾನ-ತತ್ಪುರುಷ-ಅಘೋರ-ನಾಮದೇವ-ಸದೋಜಾತ, ಎಂಬ
ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಗಳು, ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರು. ಅಥವಾ ನಾಮರೂಪ
ಗಳೆಂದಲೂ ಆವಂಭಾವದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಈಶಾನ ಮುಂತಾದ ವಿಷ್ಣು
ಬ್ರಹ್ಮ-ಇಂದ್ರಾದಿ ಅಧಿಕಾರಿಕ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು
ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ರೂಪವಾಗಿ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವರು. ಈಶಾನಃ + ಆದಿಯೇಷಾಂ ತಾನಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಮಯಂ
ಯಸ್ಯಾಃ, ಅಥನಾಈಶಾನ ಆದಿಯೇಷಾಂ ತೇ ತೇಷಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಮಯಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಈಶಿತ್ವವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯೇ ಆದಿಯಾಗಿರುವ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವವರು. ಅಣಿಮಾ, ಮಹಿಮಾ, ಲಘ್ವೀ, ಗರಿಮಾ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ,
ಈಶಿತಾ, ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯಂ ವಶಿತ್ವಂ-ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳು “ಅಣಿಮಾ,
ಮಹಿಮಾ ಲಘ್ವೀ ಗರಿಮಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿರಿತಾ ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯಂ ಚ ವಶಿತ್ವಂ ಚ ಯತ್ರ

ಕಾಮ್ಯಂ ಚ ವಶಿತ್ವಂ ಚ ಯತ್ರ ಕಾಮಾಃ ಪರಾಗತಾ ಇತಿ
 ವಚನಾತ್ । ತಾಃ ಸಿದ್ಧೀರಷ್ಟ್ವಾದದಾತೀತಿ ತಥಾ । ಅಣಿಮಾ
 ಕ್ಷಣಮಾತ್ರೇಣ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾವಃ । ಮಹಿಮಾ ಮಹತೋ
 ಭಾವಃ । ಲಘ್ವೀ ಲಾಘವಂ । ಗರಿಮಾ ಗುರೋರ್ಭಾವಃ ।
 ಜಡತರಪರ್ವತಾದಿನತ್ ಭಾರವಶೇನಾಪ್ರಕಂಪಿತತ್ವನಿ
 ತ್ಯರ್ಥಃ । ಕ್ಷಣಮಾತ್ರೇಣ ವಿರಾಡಾಕೃತಿನುತ್ತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಃ ।
 ಹಸ್ತೇನ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಾದಿಸ್ಪರ್ಶಃ ಈಶಿತಾ, ಇಂದ್ರಾದೀ
 ನಾನುಪಿ ಪ್ರೇರಕತಾ । ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯಂ ಅಪ್ರತಿಹತಕಾಮನಾನ
 ತ್ತ್ವಂ, ನಾಂಛಿತಾರ್ಥಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿರಿತ್ಯರ್ಥಃ । ವಶಿತ್ವಂ ಸರ್ವ
 ಲೋಕವಶೀಕರಣಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ । ಯತ್ರ ಕಾಮಾಃ ಪರಾ
 ಗತಾಃ । ಕಾಮ್ಯಂತ ಇತಿ ಕಾಮಾ ವಿಷಯಾಃ ಯತ್ರ ಯಸ್ಮಿನ್
 ಐಶ್ವರ್ಯೇ ಸತಿ ಪರಾಗತಾಃ ಬಹಿರ್ಭೂತಾ ಭವಂತಿ । ವಿಷ
 ಯಾಣಾನುನುಭವಾಭಾವೇಽಪಿ ತಜ್ಜನ್ಯಸುಖವತ್ತ್ವಂ ಆಪ್ತ
 ಕಾನುತ್ಪನ್ನಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಏತಾಃ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಯಃ ।

ಕಾಮಾಃ ಪರಾಗತಾಃ'' ಎಂಬ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅತಿ
 ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅಣಿಮಾ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು, ಹಾಗೆಯೇ
 ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊಡ್ಡದಾಗುವಿಕೆಯು ಮಹಿಮಾ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು, ಹಗುರ
 ವಾಗಿರುವುದು ಲಘ್ವೀ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು. ಅತಿಭಾರವಾದ ಸರ್ವತದಂತೆ ಚಲಿಸ
 ದಂತಾಗುವ ಭಾರಹೊಂದುವುದು ಗರಿಮಾ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕ್ಕೆ
 ವಿರಾಡಾಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವಿಕೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು. ಹಸ್ತದಿಂದ
 ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು, ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು
 ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು ಈಶಿತಾ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು, ನಿರಂಕುಶವಾದ ಸರ್ವಕಾಮ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು, ಸರ್ವಲೋಕವಶೀಕರಣಸಾಮ
 ರ್ಥ್ಯವು ವಶಿತ್ವವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯು. ಆಪ್ತಕಾಮರಿಗೆ ವಿಷಯಾನುಭವವಿಲ್ಲದಿ
 ದ್ದರೂ ಅದರಿಂದಂಟಾಗುವ ಸುಖವು ಲಭಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿ
 ಯಿಂದ ಕಾಮಗಳು ಲಯಹೊಂದುವುವು, ಇಂತಹ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡು
 ವವಳು, ಅಷ್ಟೇ ಚ ತಾಃ ಸಿದ್ಧಯಶ್ಚ ತಾ ದದಾತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧

ಈಕ್ಷ್ವತ್ರೀಕ್ಷಣಸೃಷ್ಟಾಣ್ಣಕೋಟಿರಿಶ್ವರವಲ್ಲಭಾ ।
ಈಡಿತಾ ಚೇಶ್ವರಾರ್ಥಾಂಗಶರೀರೇಶಾಧಿದೇವತಾ ॥

೮. ಓಂ ಈಕ್ಷತ್ರೈಶ್ಚ ನಮಃ ।

ಈಕ್ಷತ್ರೀ । ಉದಾಸೀನದ್ರಷ್ಟ್ರೀ ಸಾಕ್ಷೀಣೇ ಅಸಂಗೋದಾ
ಸೀನಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪೇತ್ಯರ್ಥಃ । ಸಾಕ್ಷೀ ಚೇತಾ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।
ಅನಿಃ ಸಂನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಂ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೯. ಓಂ ಈಕ್ಷಣಸೃಷ್ಟಾಂಡಕೋಟಿಯೇ ನಮಃ ।

ಈಕ್ಷಣಸೃಷ್ಟಾಂಡಕೋಟಿಃ । ಅಂಡಾನಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾನಾಂ
ಕೋಟಿಯುಃ । ಅಸಂಖ್ಯಾಕಾಃ, ಭೂತಭಾವಿಕಾಲಭೇದೇನ
ಬಹುವಚನಂ ಕೋಟಿಶಬ್ದಸ್ಯ, ಅನಾದಿತ್ವಾತ್ ಸಂಸಾರಮಂಡ
ಲಸ್ಯ, ಈಕ್ಷಣೇನ ಭಾವಿಕಾರ್ಯಾಲೋಚನೇನ ಸೃಷ್ಟಾಃ ಅಂಡ

೮. “ಸಾಕ್ಷೀ ಚೇತಾ” “ಅನಿಃ ಸಂನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಂ” ಇತ್ಯಾದಿ
ರುಕ್ರಿವಚನದಿಂದ ಅಸಂಗೋದಾಸೀನಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಉದಾಸೀನಳಾಗಿ
ಸಾಕ್ಷೀರೂಪಳಾಗಿರುವಳು ಸಾಕ್ಷಾದೀಕ್ಷತೇ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. “ತದೈಕ್ಷತ ಬಹು ಸ್ಯಾಂ ಪ್ರಜಾಯೇಯ, ಸ ಈಕ್ಷಾಂಚಕ್ರೇ,
ಆತ್ಮಾವಾ ಇದಮೇಕ ಏವಾಗ್ರ ಆಸೀತ್ ನಾನ್ಯತ್ರಿಂಚನ ಮಿಷತ್ ಸ ಈಕ್ಷತ
ಲೋಕಾನ್ಮು ಸೃಜಾ ಇತಿ ಸ ಇಮಾನ್ ಲೋಕಾನಸೃಜತ” ಮುಂತಾದ
ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿಕಾರ್ಯಾಲೋಚನ ರೂಪ
ವಾದ ಈಕ್ಷಣವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ಕಾರಣ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ,
ಅಂತಹ ಈಕ್ಷಣದಿಂದ ಅನಾದಿಯಾದ ಸಂಸಾರ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಭೂತ-ಭಾವಿ
ವರ್ತಮಾನರೂಪಗಳಾದ ಗಣನಾತೀತವಾದ ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ
ಮಾಡಿರುವವಳು. ಪ್ರಕೃತಿಶ್ಚ ಪತಿಜ್ಞಾ-ದೃಷ್ಟಾಂತಾನುಪರೋಧಾತ್ ಎಂಬ

ಕೋಟಿಯೋ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ “ತದೈಕ್ಷತ ಬಹು ಸ್ಯಾಂ
ಪ್ರಜಾಯೇಯೇತಿ ಸ ಈಕ್ಷಾಂಚಕ್ರೇ” “ಆತ್ಮಾ ವಾ ಇದ
ಮೇಕಮಗ್ರ ಅಸೀತ್ ನಾನ್ಯತ್ಕಿಂಚನ ಮಿಷತ್ ಸ ಈಕ್ಷತ
ಲೋಕಾನ್ ಸೃಜಾ ಇತಿ ಸ ಇಮಾನ್ ಲೋಕಾನಸೃಜತ”
ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ । ಬಾಹ್ಯಕಾರಣಮನರ್ಪೇಕ್ಷ್ಯ ಊರ್ಣ
ನಾಭ್ಯಾದಿದೃಷ್ಟಾಂತಪ್ರದರ್ಶನೇನಚೇತನಸ್ಯಾ ಭಿನ್ನನಿಮಿತ್ತೋ
ಪಾದಾನಪ್ರದರ್ಶನಯುಕ್ತೇಃ, “ಪ್ರಕೃತಿಶ್ಚ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾದೃಷ್ಟಾಂ
ತಾನುಸರೋಧಾತ್” ಇತ್ಯಾದೇಶ್ಚೇತಿ ಭಾವಃ ॥

೧೦. ಓಂ ಈಶ್ವರವಲ್ಲಭಾಯೈ ನಮಃ ।

ಈಶ್ವರವಲ್ಲಭಾ । ಈಶ್ವರಃ ಕಾಮೇಶ್ವರಃ ವಲ್ಲಭಃ ಪತಿಃ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಈಶ್ವರಾಣಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುರುದ್ರಾ
ದೀನಾಂ ತತ್ತನ್ನಿಷ್ಠಮಹಿಮೋತ್ಕರ್ಷರೂಪೇಣ ಪ್ರೀತ್ಯತಿಶಯ
ವಿಷಯತ್ವೇನ ಅಭ್ಯರ್ಹಿತೇತ್ಯರ್ಥೋ ವಾ ।

ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರೋಕ್ತ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದಲೂ, ಯಥೋರ್ಣನಾಭಿಃ ಮುಂತಾದ
ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದಲೂ ಜೇತನವಸ್ತುವು ಜೇಡರಮಳುವಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಆ ಹುಳುವು
ನಿಮಿತ್ತ ಮತ್ತು ಉಪಾದಾನಕಾರಣವಾದಂತೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಭಿನ್ನನಿಮಿತ್ತೋ
ಪಾದಾನವೆಂದು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ
ವಳು. ಈಕ್ಷಣೇನ ಸೃಷ್ಟಾಃ । ಅಂದಾನಾಂ ಕೋಟಿಯಃ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಕಾಮೇಶ್ವರನೇ ಪತಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು, ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು
ರುದ್ರಮುಂತಾದ ಈಶ್ವರರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ
ಮಹಿಮೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಗೆ ಸಾತ್ರಳಾದುದರಿಂದ
ಅತಿಪೂಜ್ಯಳಾದವಳು. ಈಶ್ವರಃ ವಲ್ಲಭಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರಾಣಾಂ
ವಲ್ಲಭಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಓಂ ಈಡಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಈಡಿತಾ । ಈಡ ಸ್ತುತಾನಿತಿ ಧಾತುಸಾರಾತ್ ಸ್ತುತಿಭಿಃ ವಿಷಯಾಕೃತಾ, ನೈದಾಂತೈರಿತಿ ಶೇಷಃ । ಏಷ ನಿತ್ಯೋ ಮಹಿಮಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ ।

೧೨. ಓಂ ಈಶ್ವರಾರ್ಥಾಂಗಶರೀರಾಯೈ ನಮಃ ।

ಈಶ್ವರಾರ್ಥಾಂಗಶರೀರಾ । ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕಸ್ಯ ಶಿವಸ್ಯ ಅರ್ಥಂ ಚ ತತ್ ಅಂಗಂ ಚ ಅರ್ಥಾಂಗಂ ಅನಂದ ಸ್ವರೂಪತಾ ಶರೀರಂ ಶರೀರವತ್ ಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಸಚ್ಚಿನ್ಮಯಃ ಶಿವಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಸ್ಯಾನಂದಮಯಿ ಶಿವಾ ಇತಿ ಸ್ತೃತೇಃ । ಅಥವಾ ಈಶ್ವರಸ್ಯಾರ್ಥಾಂಗಂ ವಾಮುಭಾಗಃ ಶರೀರಂ ಮೂರ್ತಿಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ । ಅಥವಾ ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಹಕಾರಸ್ಯ ಅರ್ಥಾಂಗಂ ಶಕ್ತಿಬೀಜಂ ಶರೀರಂ ಮಂತ್ರಾತ್ಮಿಕಾ ಮೂರ್ತಿಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

೧೧. ವೇದಾಂತಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಈಡ ಧಾತುವು ಸ್ತುತಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಧಾತುಸಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ಏಷ ನಿತ್ಯೋ ಮಹಿಮಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ” ಮುಂತಾದ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಗಳು ಪರದೇವತೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

೧೨. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕನಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಅನಂದ ಸ್ವರೂಪವು ಶರೀರದಂತೆ ಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಥಾಂಗವಾದ ಅನಂದವೆಂಬ ಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳವಳು. ಇದು “ಸಚ್ಚಿನ್ಮಯಃ ಶಿವಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪ್ರಸ್ಯಾನಂದಮಯಿ ಶಿವಾ” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟವಾದುದು. ಅಥವಾ ಈಶ್ವರವಾಮುಭಾಗವೆಂಬ ಅರ್ಥಾಂಗವು ಶರೀರವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಹಕಾರ, ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಾಂಗವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಶಕ್ತಿಬೀಜ ಎಂಬ ಈ ವರ್ಣಮಯವಾದ ಮಂತ್ರವೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಅರ್ಥಾಂಗಂ ಶರೀರಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಓಂ ಈಶಾಧಿದೇವತಾಯೈ ನಮಃ |

ಈಶಾಧಿದೇವತಾ | ಈಶಸ್ಯೇತ್ಯುಪಲಕ್ಷ್ಯಣಂ ಜೀವಸ್ಯಾಪಿ, ಈಶಸ್ಯ ತತ್ಪದವಾಚ್ಯಾರ್ಥಸ್ಯ ಮಾಯೋಪಾಧಿಕಸ್ಯ ನಿಶಿಷ್ಟಸ್ಯ ಅಧಿ ಉಪರಿ ವಿಶೇಷಣದ್ವಯಸ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗೇ ದೇವತಾ ದ್ಯೋತ ಮಾನಾ ಕೂಟಸ್ಥಚಿನ್ಮಾತ್ರಶೋಧಿತತತ್ತ್ವಂಪದಾರ್ಥರೂಪೇ ತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಈಶಃ ಕಾಮೇಶ್ವರಃ ಅಧಿದೇವತಾ ಪೂಜ್ಯಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಪರಮಪತಿವ್ರತೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೩. ತತ್ಪದಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈಶ್ವರನ ಮತ್ತು ತ್ವಂ ಪದವಾಚ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಅಂತಃಕರಣೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜೀವನ ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣಾಂಶಗಳನ್ನು ತೃಜಿಸಲಾಗಿ ಕೂಟಸ್ಥ ಚೈತನ್ಯ ಮಾತ್ರರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವಳು. ಶೋಧಿತ ತತ್ತ್ವಂಪದಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರನು ಪೂಜ್ಯ ದೇವತೆ ಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು, ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಈಶಸ್ಯ + ಅಧಿ + ದೀವ್ಯತೀತಿ, ಅಥವಾ ಈಶಃ + ಅಧಿ ದೇವತಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨

ಈಶ್ವರಪ್ರೇರಣಕರೀ ಚೇಶತಾಂಡವಸಾಕ್ಷಿಣೀ ।

ಈಶ್ವರೋತ್ಸಂಗನಿಲಯಾ ಚೇತಿಬಾಧಾವಿನಾಶಿನೀ॥

೧೪. ಓಂ ಈಶ್ವರಪ್ರೇರಣಕರ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಈಶ್ವರಪ್ರೇರಣಕರೀ । ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಬಿಂಬಚೈತನ್ಯಸ್ಯ ಸ್ವರೂಪಾ ಸತೀ ಜಗತ್ಪರ್ಜನಾದಿಕಾರ್ಯಪ್ರೇರಯಿತ್ರೀ ಪ್ರೇರಣಕರೀ ಅಜ್ಞಾಸಿಕೇತ್ಯರ್ಥಃ । ಇಚ್ಛಾಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತ್ಯಾವರಣವಿಕ್ಷೇಪರಕ್ತಿಪ್ರತಿಫಲಿತಚಿತ್ತ್ವರೂಪಾ ಭಾವಿಕಾರ್ಯಾನುಕೂಲ ಪ್ರಾರಬ್ಧಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪರಮೇಶ್ವರೇಕ್ಷಣನಾ ಮುಛೇಯಪ್ರಕಾಶಾ ತ್ವಿಕಾ ಭವತಿತಿ ಭಾವಃ । ಈಶ್ವರಪ್ರೇರಣಂ ತದಾಜ್ಞಾನಮನು ಳ್ಲಂಘನೇನ ಕರೋತಿತಿ ವಾ । ತದೀಯಭಾರ್ಯಾತ್ವೇನ ನಿತರಾಂ ತದ್ವಶೇತಿ ಯಾನತ್ ।

೧೫. ಓಂ ಈಶತಾಂಡವಸಾಕ್ಷಿಣ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಈಶತಾಂಡವಸಾಕ್ಷಿಣೀ ಈಶಸ್ಯ ತತ್ಪದವಾಚ್ಯಾರ್ಥಸ್ಯ ತಾಂಡವಂ ನರ್ತನವದಪ್ರಯತ್ನ ಸಂಪಾದ್ಯಂ ಲೀಲಾಮಾತ್ರ

೧೪. ಬಿಂಬಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಜಗತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವವಳು. ವೇನಿಯು ಇಚ್ಛಾ-ಜ್ಞಾನ-ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಳೂ ಅವರಣ-ವಿಕ್ಷೇಪ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಚೈತನ್ಯರೂಪಳೂ ಆಗಿ ಭಾವವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾರಬ್ಧವನ್ನು ಆರಿತ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಈಕ್ಷಣವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪಳಾಗುವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನ ಭಾರ್ಯೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಈಶರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದಂತೆ ನೆರವೇರಿಸುವವಳು, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ವಶ್ಯವಾದವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರೇರಣಂ ಕರೋತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ತತ್ಪದಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಸ್ವರೂಪನಾದ ಈಶ್ವರನ ನರ್ತನದಂತೆ ಅನಾ ಯಾಸದಿಂದ ಆಚರಿಸುವ ಜಗತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರವೆಂಬ ಲೀಲಾಮಾತ್ರ

ಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಜಗತ್ಪರ್ಜನಾದಿರೂಪಾ ಕ್ರಿಯಾ ಚಲನರೂಪ
ಕರ್ಮತ್ವಸಾಮಾನ್ಯಾತ್ ತಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷೀಣೀ ಅಸಂಸರ್ಗ ಪ್ರಕಾಶ
ರೂಪಿಣೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಸಂಗೋ ನ ಹಿ ಸಜ್ಜತ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |
ಅಥವಾ ಈಶತಾಂಡವಸ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರ ನೃತ್ಯನಾಟ್ಯಾಭಿವ್ಯಂಜಿತ
ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಲೋಪದೇಶಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷೀಣೀ | ತದುಕ್ತಂ-
“ನರ್ತನಾದ್ಧಿ ಪರೇಶಸ್ಯ ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಲಾ ಜನಿಃ” ಇತಿ
ಪ್ರದೋಷಸ್ತೋತ್ರೇ | ಈಶತಾಂಡವನರ್ತನವರ್ಣನ
ಮತಿಸ್ಸುಟಮಿತಿ ನೇಹ ಲಿಖ್ಯತೇ |

೧೬. ಓಂ ಈಶ್ವರೋತ್ಸಂಗನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಈಶ್ವರೋತ್ಸಂಗನಿಲಯಾ | ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಸ್ವಭರ್ತುಃ ಉತ್ಸಂಗಃ
ಊರೂ ತೌ ನಿಲಯಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

ವನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀರೂಪದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವವಳು. ನರ್ತನವು ಚಲನಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ್ದರಿಂದ ಚಲನಧರ್ಮದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಲಕ್ಷಣಾನ್ವತ್ತಿ
ಯಿಂದ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. “ಅಸಂಗೋ ನ ಹಿ ಸಜ್ಜತೇ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ
ಯಿಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಸಂಸರ್ಗ ಪ್ರಕಾಶರೂಪವಾದ ಸಾಕ್ಷೀತ್ವವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನು ಆಚರಿಸುವ ನೃತ್ಯನಾಟ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಲೋಪದೇಶವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವವಳು.
“ನರ್ತನಾದ್ಧಿ ಪರೇಶಸ್ಯ ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಲಾಜನಿಃ” ಎಂಬ ಪ್ರದೋಷಸ್ತೋತ್ರ
ವಾಚನದಿಂದ ನರ್ತನದಿಂದ ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಲೆಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಉಪದಿಷ್ಟ
ವಾಗುವವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು. ಈಶಸ್ಯ + ತಾಂಡವಂ, ತಸ್ಯ :
ಸಾಕ್ಷೀಣೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಪತಿಯಾದ ಈಶ್ವರನ ಉತ್ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡವಳು. ಈಶ್ವ
ರಸ್ಯ + ಉತ್ಸಂಗಃ ಸ ನಿಲಯಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ- ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಓಂ ಈತಿಬಾಧಾವಿನಾಶಿನ್ಯೈ ನಮಃ |

ಈತಿಬಾಧಾವಿನಾಶಿನೀ | ಈತಿಬಾಧಾ | ದೈವಾದ್ಯುಪದ್ರವಃ |
ಕ್ಷುದ್ರಜಂತುಪೀಡಾ ನಾ | ತಾಂ ವಿನಾಶಯತೀತಿ ತಥಾ |

೧೭. ದೈವಾದ್ಯುಪದ್ರವ, ಕ್ಷುದ್ರ ಜಂತುಗಳಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವ ಪೀಡಾ-
ಮುಂತಾದ ಈತಿಬಾಧೆಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವವಳು. ಈತೀನಾಂ + ಬಾಧಾ
ತಾಂ ವಿನಾಶಯತೀತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩

ಈಹಾವಿರಹಿತಾ ಚೇಶಶಕ್ತಿರೀಷತ್‌ಸ್ಥಿತಾನನಾ |
ಲಕಾರರೂಪಾ ಲಲಿತಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಣೀನೀನೀನಿತಾ ||

೧೮. ಓಂ ಈಹಾವಿರಹಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಈಹಾವಿರಹಿತಾ | ಅಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಂ ಪ್ರತಿ ಇಚ್ಛಾ ಈಹಾ |
ತಯಾ ವಿರಹಿತಾ, ಅಪ್ರಕಾಶತತ್ವದ್ವಿರಹಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೯ ಓಂ ಈಶಶಕ್ತಯೇ ನಮಃ |

ಈಶಶಕ್ತಿಃ | ಈಶಸ್ಯ ಶಕ್ತಿಃ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಸ್ವರೂಪಸಾಮಾ-
ನ್ಯಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | “ದೇವಾತ್ಮಶಕ್ತಿಂ” ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ |

೨೦. ಓಂ ಈಷತ್ಸ್ಥಿತಾನನಾಯೈ ನಮಃ |

ಈಷತ್ಸ್ಥಿತಾನನಾ | ಈಷತ್ಸ್ಥಿತಂ ಮಂದಹಾಸಃ ಯಸ್ಯ ತತ್
ತಥಾ | ತಾದೃಗಾಸನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಪರ್ಯಾಪ್ತ

೧೮. ಅಪ್ರಕಾಶತಾದರಿಂದ ಹೊಂದದಿರುವ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು
ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ನಿಶೇಷದಿಂದ ರಹಿತಳಾದವಳು. ಈಹಯಾ+
ವಿರಹಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಈಶ್ವರನ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವವಿಧ ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಳು.
“ದೇವಾತ್ಮಶಕ್ತಿಂ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಈಶ್ವರನ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಶಕ್ತಿ-
ಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಶಸ್ಯ ಶಕ್ತಿಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ಶೋಭಿತಳಾದವಳು.
ಅಪ್ರಕಾಶತಾದರಿಂದ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಮುಖದಿಂದ ರಾಜಿ

ಕಾನುತ್ವೇನ ಸರ್ವದಾ ಪ್ರಸನ್ನಮುಖೀತ್ಯರ್ಥಃ | ದುಃಖಾ
ಸ್ಪರ್ಶಿಪರಮಾನಂದರೂಪತಯಾ ವಾ ತಥಾ |

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ತೃತೀಯಾಕ್ಷರನಾಮನ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಈಕಾರವರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶಃ ತೃತೀಯಃ |

೧. ಓಂ ಲಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಕಾರರೂಪಾ | ರೂಪೃತ ಇತಿ ರೂಪಂ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ಚತುರ್ಥ
ವರ್ಣತ್ವೇನ ಜ್ಞಾಪಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೨. ಓಂ ಲಲಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಲಿತಾ | ಲಲಿತಂ ತ್ರಿಷು ಸುಂದರಂ ಇತಿ ವಚನಾತ್ ಅತ್ಯಂತ
ಸೌಂದರ್ಯವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅನುಪಮಸೌಂದರ್ಯಾ ವಾ |

ಸುತ್ತಿರುವವಳು. ಅಥವಾ ದುಃಖ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ
ಳಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನಮುಖದಿರುವವಳು. ಈಷತ್- ಸ್ಥಿತಂ, ಯಸ್ಯ ತತ್, ತಾದೃಕ್ + ಅನನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯ ಪ್ರಕಾರವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೧. ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆನಯವನಾದ ಲಕಾರವೆಂಬ ಬೋಧಕ
ವಿಶೇಷಣವುಳ್ಳವಳು. ಲಕಾರಃ ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. “ಲಲಿತಂ ತ್ರಿಷು ಸುಂದರಂ” ಎಂಬ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಲಲಿತ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ
ಸುಂದರವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಅತಿರಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ಅಥವಾ
ನಿರುಪಮವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವಳು.

೩. ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಣೀನಿಷೇವಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಣೀನಿಷೇವಿತಾ । ಲಕ್ಷ್ಮೀ ರಮಾ ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯಾ
ಶಕ್ತಿಃ, ನಾಣೀ ಸರಸ್ವತೀ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಃ, ತಾಭ್ಯಾಂ
ನಿತರಾಂ ಅಕೃತ್ರಿಮಪ್ರೇಮ್ನಾ ಅನನ್ಯಭೂತಾ ಸತೀ ಸೇವಿತಾ ।
ಸೇವಾ ನಾಮ ಉನ್ನಿಲಿತಾಜ್ಞಾಪ್ರತೀಕ್ಷಾ । ತದ್ವತ್ತ್ವಾದಿ
ತ್ಯರ್ಥಃ ।

೨. ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯಾಭಿಮಾನಿ ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ
ಯಿಂದಲೂ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಳಾದ ನಾಣೀದೇವಿಯಿಂದಲೂ ಅಕೃ
ತ್ರಿಮಪ್ರೇಮ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನನ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು.
ನೇತ್ರದ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು
ಸೇವೆಯು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾಣಿಯರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸೇವಾಧರ್ಮವು ಇರುವುದು.
ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವ + ನಾಣೀ ಚ ತಾಭ್ಯಾಂ ನಿಷೇವಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪

ಲಾಕಿನೀ ಲಲನಾರೂಪಾ ಲಸದ್ವಾಡಿನು ಪಾಟಲಾ ।

ಲಲಂತಿಕಾಲಸತ್ಪಾಲಾ ಲಲಾಟನಯನಾರ್ಚಿತಾ ॥

೪. ಓಂ ಲಾಕಿನೈ ನಮಃ ।

ಲಾಕಿನೀ । ಕಂ ಸುಖಂ, ಕಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ, ತನ್ನ ಭವ
ತೀತ್ಯಕಂ ಬ್ರಹ್ಮಭಿನ್ನತಯಾ ಪ್ರತೀಯಮಾನಂ ದುಃಖಾತ್ಮಕಂ
ಜಗತ್ ಅಕಂ ಲೀಯತ ಇತಿ ಲಂ ಉಪಲಕ್ಷಣ ಮುತ್ಸ
ತ್ಪಾದೇಃ । ಲಮಕಂ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ಲಾಕಿನೀ ಅನ್ಯತ
ಜಡದುಃಖ ರೂಪಜಗತ್ಕಾರಣತದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತಸ್ಯ ರೂಪಬ್ರಹ್ಮ
ಭೂತಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೫. ಓಂ ಲಲನಾರೂಪಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಲನಾರೂಪಾ । ರೂಪ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಪ್ಯತೇ ಅನೇನೇತಿ ರೂಪಂ
ಜ್ಞಾಪಕಂ ತದ್ವಾಪ್ಯಲಿಂಗಂ ಚಿಹ್ನನಿತಿ ವಾ । ಲಲನಾನಾಂ
ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ರೂಪಂ ನೇಷಃ ಆಭರಣಾದ್ಯಲಂಕಾರೋ ವಾ ಅಕೃ

೪. ಉತ್ಪತ್ತಿ-ನಾಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಬ್ರಹ್ಮಭಿನ್ನವಾಗಿ ಭಾಸ
ನಾಗುವ ದುಃಖರೂಪವಾದ ಮತ್ತು ಅನ್ಯತ-ಜಡ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಜಗತ್ತು
ಉಳ್ಳವಳು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜಗದ್ವ್ಯಾವೃತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ವರೂಪಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. “ಲ” ಶಬ್ದವು ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಲಯಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನೂ “ಅಕ” ಶಬ್ದವು ದುಃಖರೂಪವಾದ ಜಗ
ತ್ತನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಯವು ಮೈಶಿಷ್ಟ್ಯೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿವೆ.
ಲಂ ಚ + ತತ್ ಅಕಂ ಚ ಲಕಂ, ತದಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ರೂಪವೆಂದರೆ ವಸ್ತು ಬೋಧಕವಾದ ವ್ಯಾಪ್ಯವಿಶೇಷಣ, ಅಥವಾ
ಚಿಹ್ನವು, ಲಲನೆಯರ ನೇಷ, ಆಭರಣಾದ್ಯಲಂಕಾರ, ಆಕಾರ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಲಲನೆಯರು ವಿಭೂತಿರೂಪರಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. “ಲಿಂಗಾಂ

ತರ್ನಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಲಲನಾಃ ಸ್ತ್ರಿಯಾಃ ರೂಪಾಣಿ
ಭೂತಯಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ “ಲಿಂಗಾಂಕಿತಮಿದಂ ಪಶ್ಯ
ಜಗದೇತದ್ಭಗಾಂಕಿತಮ್” ಇತಿ ಪುರಾಣವಚನಾತ್ .

೬. ಓಂ ಲಸದ್ವಾಡಿಮಪಾಟಲಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಸದ್ವಾಡಿಮಪಾಟಲಾ | ದಾಡಿಮಶಬ್ದೇನ ವಿಕಸಿತಂ ತತ್ಪುಷ್ಪಂ
ಲಕ್ಷ್ಯತೇ, ಲಸತ್ ಸದ್ಯೋ ವಿಕಸನಪ್ರಕಾರಂ ಚ ತತ್
ದಾಡಿಮಂ ಚ, ಇದಮುಪಲಕ್ಷ್ಯಣಂ ಬಂಧೂಕಾದೀನಾಂ ತದ್ವತ್ಪಾಟಲಾ
ಶ್ಲೇತಮಿಶ್ರರಕ್ತವರ್ಣಪ್ರಧಾನಮೂರ್ತಿಮತೀ
ತ್ಯರ್ಥಃ | “ಶ್ಲೇತರಕ್ತಂ ತು ಪಾಟಲಂ” ಇತಿ ವಚನಾತ್ |

೭. ಓಂ ಲಲಂತಿಕಾಲಸತ್ಪಾಲಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಲಂತಿಕಾಲಸತ್ಪಾಲಾ | ಲಲಂತಿಕಯಾ ಪರಿತಃ ಮುಕ್ತಾಫಲ
ಖಚಿತನವರತ್ನಮುಧ್ಯಯಾ ಲಲಾಟಮುಧ್ಯದೇಶಭೂಷಯಾ

ಕಿತಮಿದಂ ಪಶ್ಯ ಜಗದೇತದ್ಭಗಾಂಕಿತಮ್” ಎಂಬ ಪುರಾಣ ವಚನದಿಂದ
ದೇವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣ ಅಥವಾ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಲಲ
ನಾನಾಂ + ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ, ಅಥವಾ ಲಲನಾಃ + ರೂಪಾಣಿ ಯಸ್ಯಾಃ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಳಿರುವ ದಾಳಿಂಬ, ದಾರವಾಳ ಮುಂತಾದ ಪುಷ್ಪ
ಗಳಂತೆ ಬಿಳಿಯ ವರ್ಣದಿಂದ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಕೆಂಪುವರ್ಣವೆಂಬ ಪಾಟಲವರ್ಣಾ
ತಿಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಪಾಟಲ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು
ಶ್ಲೇತರಕ್ತ ವೆಂಬುದಾಗಿ “ಶ್ಲೇತರಕ್ತಂ ತು ಪಾಟಲಂ” ಎಂಬ ಸಿಘಂಟುವಿ
ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು. ಲಸಚ್ಚ ತತ್ ದಾಡಿಮಂ ಚ, ತದ್ವತ್ ಪಾಟಲಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಇರಿಸಿರುವ
ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಲಲಂತಿಕಾ ಎಂಬ ಒಂದು ಪದಕವು ಅಭರಣ
ವಿಶೇಷವು. ಅದರಿಂದಲೂ ಲಲಾಟಪಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಇತರಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದಲೂ

ಇದಮುಪಲಕ್ಷ್ಯಣಂ ಲಲಾಟಪಟ್ಟಾದೀನಾಮ್ । ಲಸತ್ ಘಾಲಂ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

೮. ಓಂ ಲಲಾಟನಯನಾರ್ಚಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಲಾಟನಯನಾರ್ಚಿತಾ| ಲಲಾಟೇ ನಯನಂ ಯೇಷಾಂ ತೇ ।
ಅತ್ರ ಲಲಾಟಶಬ್ದೇನ ಭ್ರೂಮಧ್ಯಂ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ ನಯನಶಬ್ದೇನ
ಜ್ಞಾನಮುಪಿ । ತಥಾ ಚೋರ್ಧ್ವದೃಷ್ಟಿಭಿಃ ಖೇಚರೀ
ಮುದ್ರಯಾ ವಿಲೀನಚಿತ್ತೈಃ ಅಸಿವರುಣಯೋರ್ಮಧ್ಯದೇಶಾಭಿ
ಧಾನಾನಿಮುಕ್ತ ಕೃತಪರಮೇಶ್ವರಾರಾಧನಪರಪುರುಷಪ್ರಾಪ್ತ
ತ್ವಾಭಿಧಾಯಕಾತ್ರಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರಜಾಬಾಲ ಶ್ರುತಿಗತ ಯಾಜ್ಞ
ವಲ್ಕ್ಯೋತ್ತರ ನಾಕ್ಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭೂಮಿಕಾ ಜಯಸಿದ್ಧಿ ಮತ್ತು
ರುಪೈಃ ಅರ್ಚಿತಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪತೇತ್ಯರ್ಥಃ । ಅಥವಾ ತೃತೀಯಾ
ನೇತ್ರವತಾ ಶಿನೇನ ತತ್ಸ್ವರೂಪರುದ್ರೋರ್ವಾ ಪೂಜಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹಣೆಯುಳ್ಳವಳು. ಲಲಂತಿಕಯಾ + ಲಸತ್ + ಘಾಲಂ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೮. ಲಲಾಟ ನಯನ ಎಂಬ ಉತ್ತಮಭೂಮಿಕಾರೂಢರಾದ ಯೋಗಿ
ಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಲಲಾಟವೆಂದರೆ ಭ್ರೂಮಧ್ಯವು. ನಯನ
ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಅರ್ಥವು. ಉರ್ಧ್ವದೃಷ್ಟಿಗಳೂ
ಖೇಚರೀ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಲಯಹೊಂದಿದ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳವರೂ ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅತ್ರಿಮುನಿಯಪ್ರಶ್ನ, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಮುನಿಯ ಉತ್ತರಗಳೆಂಬ ಸಂವಾದ
ರೂಪವಾದ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ, ಅವಿಮುಕ್ತವೆಂದು ಸಂಕೇತವಾದ
ಅಸಿವರುಣ ಮಧ್ಯಭಾಗವಾದ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರಾರಾಧನದಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ
ಭೂಮಿಕಾ ಜಯವುಳ್ಳವರೂ, ಆದ ಪುರುಷರು ಲಲಾಟನಯನರೆಂಬ ಮಹಾ
ಯೋಗಿಗಳು. ಅಥವಾ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯನೇತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವ
ನಿಂದ ಅಥವಾ ಶಿವರೂಪರಾಗಿರುವ ರುದ್ರರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಲಲಾಟೇ
ನಯನಂ ಯೇಷಾಂ ತೈಃ ಅರ್ಚಿತಾ, ಲಲಾಟೇ ನಯನಂ ಯಸ್ಯ ತೇನ
ಅರ್ಚಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫

ಲಕ್ಷಣೋಜ್ಜ್ವಲದಿವ್ಯಾಂಗೀ ಲಕ್ಷಕೋಟೈನ್ದ್ರನಾಯಿಕಾ ।
ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾರ್ಥಾ ಲಕ್ಷಣಾಗಮ್ಯಾ ಲಬ್ಧಕಾಮಾ ಲತಾತನುಃ ॥

೯. ಓಂ ಲಕ್ಷಣೋಜ್ಜ್ವಲದಿವ್ಯಾಂಗೈ ನಮಃ ।

ಲಕ್ಷಣೋಜ್ಜ್ವಲದಿವ್ಯಾಂಗೀ ದೀಪ್ಯತೇ ಪ್ರಕಾಶತ ಇತಿ ದಿವ್ಯಂ
ಲಕ್ಷಣೈಃ ಸ್ವರೂಪತಟಸ್ಥನಾಮಕೈಃ ಉಜ್ಜ್ವಲಂ ಶೋಭಿತಂ
ಶುದ್ಧಂ ಅಂಗಂ ಸ್ವರೂಪಂ ವಿಗ್ರಹೋ ವಾ । ಘೃತಕಾಲಿನ್ಯ
ನ್ಯಾಯೇನ “ತದಾತ್ಮಾನಂ ಸ್ವಯಮಕುರುತ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಘನೀಭೂತಜೀವಾತ್ಮಕೋ ವಿಗ್ರಹೋ ಯ
ಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಅಥವಾ ಸಾಮುದ್ರಿಕಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದಿವ್ಯಲಕ್ಷ
ಣೈರುಜ್ಜ್ವಲಾನಿ ಸಂಪೂರ್ಣಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ಯಾನಿ ಅಂಗಾನ್ಯವ
ಯನಾಃ ಶಿರಃಪಾಣಾದಯಃ ಅಸ್ಯಾಃ ಸಂತೀತಿ ವಾ ತಥಾ ।

೯. ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ತಟಸ್ಥ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿ
ಸುವ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. “ತದಾತ್ಮಾನಂ ಸ್ವಯ
ಮಕುರುತ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನವಾದ ಜೀವರೂಪವಾದ
ವಿಗ್ರಹ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಘೃತಕಾಲಿನ್ಯನ್ಯಾಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ಬೋಧಿಸು
ತ್ತಿದೆ. ಘೃತಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲಿನ್ಯ-ದ್ರವತ್ವಗಳೆಂಬ ಪರಿ
ಣಾಮ ಭೇದಗಳು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಜೀವಭಾವದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಸ್ವರೂಪ ಚ್ಯುತಿ
ಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಘೃತಕಾಲಿನ್ಯ ನ್ಯಾಯವು ಪೋಷಕವು. ಅಥವಾ
ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ತ ದಿವ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಶಿರಃ-ಪಾಣಾದಿ ನಿಖಿಲಾವಯವಗಳುಳ್ಳವಳು. ಲಕ್ಷಣೈರುಜ್ಜ್ವಲಂ
ದಿವ್ಯಂ ಅಂಗಂ ಯಸ್ಯಾಃ, ಲಕ್ಷಣೈರುಜ್ಜ್ವಲಾನಿ ದಿವ್ಯಾನ್ಯಂಗಾನಿ ಯಸ್ಯಾಃ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮಕೋಟ್ಯಿಣ್ಣನಾಯಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಕ್ಷ್ಮಕೋಟ್ಯಿಣ್ಣನಾಯಿಕಾ | ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಚ ಕೋಟ್ಯಿಣ್ಣ ಅಸಂಖ್ಯಾ
ತಾಪರಿಮಿತಾನೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಸಂಸಾರಸ್ಯಾನಾದಿತ್ವೇನ ಭೂತಭವಿಸ್ಯ
ದಾದಿಭೇದೇನ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾವತ್ತ್ವಮಂಡಾನಾಮ್, ತಾನಿ ಚ
ತಾನ್ಯಂಡಾನಿ ಚ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭವಿರಾಡ್ರೂಪಾಣಿ ಸಮಸ್ತಿವ್ಯ
ಷ್ಟಾತ್ಮನಾ ವಿಶ್ವತೈಜಸೋಪಾಧಿಭೂತಾನಿ, ತೇಷಾಂ ಅಧಿ
ಷ್ಠಾನಬಿಂಬಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನಾ ನಯತಿ ಸ್ವಸ್ತಾನ್ಮಾಸಾದಯ
ತೀತಿ ನಾಯಿಕಾ |

೧೧. ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮಾರ್ಪಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಕ್ಷ್ಮಾರ್ಪಾ | ಲಕ್ಷ್ಮಣಯಾ ಶೋಧನಯಾ ಜಹದಜಹಲ್ಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಯಾ ವಾ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯತೇ ವೇದಾಂತನುಹಾನಾಕ್ಯಾನಾಂ

೧೦. ಅನಾದಿಯಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಭೂತ-ಭವಿಸ್ಯತ್-ವರ್ತಮಾನ
ಗಳೆಂಬ ಗಣನೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮ-ಕೋಟಿ ಎಂದು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ತೋರುವ
ಸಮಸ್ತಿವ್ಯಷ್ಟಿರೂಪದಿಂದ ವಿಶ್ವ-ತೈಜಸೋಪಾಧಿರೂಪವಾದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ
ವಿರಾಟ್, ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಚೈತನ್ಯರೂಪದಿಂದ ಸತ್ತಿ
ಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಣಿಚ + ಕೋಟ್ಯಿಣ್ಣ, ತಾಃ ಚ ತಾನ್ಯಂ
ಡಾನಿ ಚ ತೇಷಾಂ + ನಾಯಿಕಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಶೋಧನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಅಥವಾ ಜಹದಜಹಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಸಾದಿಸಲ್ಪಡುವ ಅರ್ಥಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವಳು.
ಅಥವಾ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಸಂಕೇತವಾಗಿಯೂ ಗುರುವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿ
ಸಲ್ಪಡುವುದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪಾನಂದವೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮಾರ್ಪಸ್ವರೂಪ
ಳಾದವಳು. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ-ಆಂತರ-ಉರ್ಧ್ವ-ಅಧೋಭಾಗ, ಎಂಬ

ಯೋರ್ಥಃ ತತ್ಸ್ವರೂಪಾಃ | ಅಥವಾ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಬಹಿರಂತ ರೂರ್ಧ್ವಾರ್ಥಃ ಪ್ರದೇಶವಿಶೇಷರೂಪ ಭೂಮಿಕಾಸು
ಸ್ವಸ್ವಮನೋನಾಂಭಾವಿಷಯವಿಶೇಷಣತ್ವೇನ ನಿರ್ಗುಣತ್ವೇನ
ನಾ ಮನೋವಿಲಯರೂಪ ಹತ-ರಾಜಯೋಗಾದಿ ಸಾಧನಪರಿ
ಪಾಕವಶೇನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಂ ಚೈತನ್ಯಂ ಲಕ್ಷ್ಯ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ |
ಅರ್ಥತೇ ಯಾಚ್ಯತೇ ಗುರುಂ ಪ್ರತಿ ಇತಿ ಅರ್ಥಃ, ಲಕ್ಷ್ಯೋ
ಯೋರ್ಥಃ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪಪರಮಾನಂದರೂಪಃ, ಸೋಽಪಿ
ಸೈವೇತಿ ತಥಾ | “ ಬ್ರಹ್ಮೈವೇದಮನ್ಮೃತಂ ಪುರಸ್ತಾದ್ಬ್ರಹ್ಮ
ಪಶ್ಚಾದ್ಬ್ರಹ್ಮ ದಕ್ಷಿಣತಶ್ಚೋತ್ತರೇಣ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೧೨. ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗಮ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗಮ್ಯಾಃ | ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ನಾನು ಶಕ್ಯಾರ್ಥೇ ವಾಚಕಸ್ಯ
ಪದಸ್ಯ ಅನ್ವಯಾದ್ಯನುಪಪತ್ತೌ ತತ್ಸಂಬಂಧಿಸದಾರ್ಥಾಂತರ
ಜ್ಞಾನಹೇತುಃ ಶಕ್ಯಸಂಬಂಧಾದಿಸದಜನ್ಯಪದಾರ್ಥಾಂತರ

ಭೂಮಿಕಾ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಗಳ ಮನೋನಾಂಭಾವಿಷಯವಾದ ವಿಶೇಷಣ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ಗುಣವಾಗಿ ದಶಯೋಗ ರಾಜಯೋಗಾದಿ ಸಾಧನ
ಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಚಿತ್ತವಿಲಯ ಸ್ತರ್ವಕವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತವಲ್ಲದ, ಚೈತನ್ಯ
ವು ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೆಂದು ಸಂಕೇತದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥೋಭಾಗ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವಭೂಮಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು ಇದೆ ಯೆಂಬುದು “ ಬ್ರಹ್ಮೈವೇದಮನ್ಮೃತಂ ಪುರಸ್ತತ್
ಬ್ರಹ್ಮ ಪಶ್ಚತ್ ಬ್ರಹ್ಮ ದಕ್ಷಿಣತಶ್ಚೋತ್ತರೇಣ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಪ್ರಮಾಣ
ಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಲಕ್ಷ್ಯಃ + ಅರ್ಥಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಲು ಆಗದಿರುವವಳು.
ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಎಂಬುದು ಶಬ್ದವು ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ
ಒಂದು ಶಬ್ದವೃತ್ತಿಯು. ವಾಚಕ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಪಪತ್ತಿಯಿಂದ

ಜ್ಞಾನಹೇತುಃ ಶಬ್ದವೃತ್ತಿರಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ತಸ್ಯಾ ವಾಚ್ಯವಾಚಕ
ತತ್ಸಂಬಂಧಾದಿ-ಭೇದಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಿಕಾಯಾಃ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ-
ಸಾವಯವ-ಸದಾರ್ಥಸಂಬಂಧ-ಜ್ಞಾನಹೇತೋಃ ಕೇವಲ
ಚಿನ್ಮಾತ್ರೇ ನಿರುಪಾಧಿಕೇ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠೀ-ಜಾತ್ಯಾದೀನಾಂ
ಲಕ್ಷ್ಯತಾವಚ್ಛೇದಕಧರ್ಮಾಣಾಮುಭಾವೇ ಪ್ರವೃತ್ತಯೋ
ಗಾತ್ ತಯಾ ಅಗಮ್ಯಾ, ಗಂತುಂ ಜ್ಞಾತುಂ ಯೋಗ್ಯಂ ಗಮ್ಯಂ
ತನ್ನ ಭವತೀತ್ಯಗಮ್ಯಾ | ವೇದಾಂತಮತೇ ಜಹದಜಹಲ್ಲ
ಕ್ಷಣಯಾ ವಿಶೇಷಣಮಾತ್ರಪರಿತ್ಯಾಗಸ್ಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯ-ತಾದಾ
ತ್ಮಾನುಸರತತ್ವಾ ಬೋಧಿತತ್ವಾತ್ ತದರ್ಥಂ ಸಾ ಅವಶ್ಯಮಂಗೀ
ಕರ್ತವ್ಯಾ | ವಿಶೇಷ್ಯಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪತ್ವೇನ ನಿತ್ಯತಯಾ
ಲಕ್ಷಣಾಜನ್ಯತ್ವಾತ್ ತದರ್ಥಂ ಸಾ ನ ಅಪೇಕ್ಷ್ಯತ ಇತಿ ಭಾವಃ |
ತಥಾ ಚ ಪ್ರಕೃತಾಯಾ ದೇವತಾಯಾಃ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯಮಾತ್ರ

ಬಾಧವು ಬರುವಾಗ ಆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
ಮತ್ತೊಂದು ಸದಾರ್ಥ ಸ್ತೂತಿಯನ್ನು ಶಬ್ದವು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಗಂಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯು ಇರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯು ನಿಲ್ಲ
ಲಾರದಾದ್ದರಿಂದ ಗಂಗೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅದರ ತೀರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಈ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು
ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯು
ವಾಚಕಶಬ್ದ, ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ, ಅನುಸರತತ್ವ, ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಸಂಬಂಧ, ಇವು
ಗಳ ಭೇದಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ-ಸಾವಯವ-ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೋಧಿ
ಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರುಪಾಧಿಕವೂ ಜಾತಿ-
ಗುಣ-ಮುಂತಾದ ಲಕ್ಷ್ಯತಾವಚ್ಛೇದಕ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ರೂಢ್ಯವೂ ಆದ ಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜ್ಞೇಯ
ಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವೇದಾಂತಮತದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಐಕ್ಯವು ಬಾಧಿತ
ವಾದ್ದರಿಂದ ವಿಶೇಷಣಾಂಶ ಪರಿತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಜಹದಜಹಲ್ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು
ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ವಿಶೇಷ್ಯಾಂಶವು ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ
ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವೃತ್ತಿಜ್ಞಾನ ಜನ್ಯವಲ್ಲದ್ದರಿಂದ

ಸ್ವರೂಪತಯಾ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶತ್ವೇನ ಲಕ್ಷಣಾಗೋಚರ
ತ್ವಾತ್ ಲಕ್ಷಣಾಗಮೈತಿ ನಾನು ಯುಕ್ತಮಿತಿ ಭಾವಃ ।

೧೩. ಓಂ ಲಬ್ಧಕಾಮಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧಕಾಮಾ । ಲಬ್ಧಾಃ ಕಾಮ್ಯಂತ ಇತಿ ಕಾಮಾಃ ಐಹಿಕಾ
ಮುಷ್ಠಿಕಸುಖಸಾಧನಾನಿ, ಲಕ್ಷಣಯಾ ತತ್ತಜ್ಜನ್ಯಸುಖಾನಿ
ನಾ ತಥಾಭೂತಾಃ ಕಾಮಾಃ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ ಪರ್ಯಾಪ್ತ
ಕಾಮೇತ್ಯರ್ಥಃ । “ ಪರ್ಯಾಪ್ತಕಾಮಸ್ಯ ಕೃತಾತ್ಮನಸ್ತು
ಇಹೈವ ಸರ್ವೇ ಪ್ರವಿಲೀಯಂತಿ ಕಾಮಾಃ ”, ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ॥

೧೪. ಓಂ ಲತಾತನನೇ ನಮಃ ।

ಲತಾತನುಃ । ಲತಾ ಇವ ಲತಾಃ ಕಲ್ಪಾದಿವಲ್ಯಃ ಸಕಲ ಪುರು
ಷಾರ್ಥಪ್ರದತ್ವೇನ ಜಗತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಃ; ತಾ ಇವ ಸುಕುಮಾರ
ತ್ವಾದ್ಯಾಶ್ರಯಾ ತನುಃ ಮೂರ್ತಿಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಳಾದ
ಪರದೇವತೆಯು ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯರೂಪಳಾಗಿ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶರೂಪಳಾದುದರಿಂದ
ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಗೆ ಅಗೋಚರವು ಎಂಬುದು ಯುಕ್ತವಾಗುವುದು. ಲಕ್ಷ
ಣಯಾ ಗಂತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಸ ಭವತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಹೊಂದಿರುವ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಠಿಕ ಸುಖ ಸಾಧನ ಅಥವಾ ಸುಖಗಳು
ಉಳ್ಳವಳು. ಪರ್ಯಾಪ್ತ ಕಾಮಕಾದವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಸರ್ವ
ಕಾಮಗಳು ಪರ್ಯಾಪ್ತಕಾಮನಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು “ ಪರ್ಯಾಪ್ತ
ಕಾಮಸ್ಯ ಕೃತಾತ್ಮನಸ್ತು ಇಹೈವ ಸರ್ವೇ ಪ್ರವಿಲೀಯಂತಿ ಕಾಮಾಃ ” ಎಂಬ
ಶ್ರುತಿಯು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಲಬ್ಧಾಃ ಕಾಮಾಃ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಕಲ್ಪಲತಾದಿಗಳಂತೆ
ಸುಕುಮಾರತ್ವಾದಿ ಗುಣ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಲತಾ ಇವ +
ತನುಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬

ಲಲಾನುರಾಜದಲಿಕಾ ಲಂಬಿಮುಕ್ತಾಲತಾಂಚಿತಾ ।
ಲಂಬೋದರಪ್ರಸೂರ್ಲಭ್ಯಾ ಲಜ್ಜಾಢ್ಯಾ ಲಯವರ್ಜಿತಾ ॥

೧೫. ಓಂ ಲಲಾನುರಾಜದಲಿಕಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಲಾನುರಾಜದಲಿಕಾ । ಲಲಾನ್ಮಾ ಕಸ್ತೂರೀ ತ್ರಿಲೋಕೇನ
ಕಸ್ತೂರೀಪತ್ನೀಣಾ ನಾ ರಾಜತ್ ವಿಭ್ರಾಜತ್ ಪರಮಶೋಭಿ
ಅಲಿಕಂ ಲಲಾಟಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

೧೬. ಓಂ ಲಂಬಿಮುಕ್ತಾಲತಾಂಚಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಂಬಿಮುಕ್ತಾಲತಾಂಚಿತಾ । ಲಂಬಿನ್ಯಃ ಲಂಬಮಾನಾಃ ಅಥಃ
ಪ್ರಸೃತಾ ಮುಕ್ತಾಲತಾಃ ಹಾರಾ ಮುಕ್ತಾಫಲಾನಿ ನಾ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ನವರತ್ನಖಚಿತಸುವರ್ಣಮುಕ್ತಾಗುಚ್ಛೈಃ
ಸರ್ವಾಂಗೇಷು ಪ್ರಲಂಬಮಾನೈಃ ಲಲಾಟಪರ್ಯಂತಂ ಲಂಬ
ಮಾನ ಕಿರೀಟಿ ಪ್ರಥಮಭಾಗ ಲಲಾಟಿ ಪಟ್ಟಿನಾ ಸಾಗ್ರತಾಟಂ
ಕಾಢ್ಯಃ ಕರ್ಣದೇಶ ಕಂಠಪ್ರದೇಶ ಹಸ್ತ ಚತುಷ್ಟಯಾಂಗದಸ-

೧೫. ಕಸ್ತೂರೀ ತ್ರಿಲೋಕದಿಂದ ಅಥವಾ ಕಸ್ತೂರೀ ರಚಿತವಾದ ಪತ್ರರಚನೆ
ಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಲಲಾಟಭಾಗವುಳ್ಳವಳು. ಲಲಾನ್ಮಾ ರಾಜತ್ +
ಅಲಿಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ-ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳು ಅಥವಾ
ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಗಳುಳ್ಳವಳು. ಕಿರೀಟ, ಲಲಾಟಪಟ್ಟ, ನಾಸಾಮಣಿ, ತಾಟಂಕ,
ಕಂಠಾಭರಣ, ಹಸ್ತಾಭರಣ, ಅಂಗದ, ಕೂರ್ವಾಸ, ಪದಕ, ಕಾಂಚೀ, ಮುಂತಾದ
ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ಖಚಿತವಾದ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಆಭರಣಗಳ ಅಧೋಭಾಗ

ಮಾನಪ್ರದೇಶಕೂರ್ಪಾಸಪರಿತಃಪದಕಾಗ್ರದೇಶಕಟಿಬಿಬದ್ಧ--
ಕಾಂಚ್ಯಾದಿಷು ಪರಿಲಂಬಮಾನೈರೈತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೭. ಓಂ ಲಂಬೋದರಪ್ರಸವೇ ನಮಃ ।

ಲಂಬೋದರಪ್ರಸೂಃ । ಲಂಬೋದರಸ್ಯ ಮಹಾಗಣೇಶಸ್ಯ
ಪ್ರಸೂಃ ಜನಯಿತ್ರೀ ಮಾತೇತ್ಯರ್ಥಃ । ಲಂಬೋದರಂ
ಪ್ರಸೂತ ಇತಿ ವಾ ।

೧೮- ಓಂ ಲಭ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಭ್ಯಾ । ಸಂಸಾರದಶಾಯಾ ಮಾನಾರಕಾಜ್ಞಾನೇನ ಸ್ಫುಟಿಮ
ಪ್ರಕಾಶಮಾನಾ ಸತೀ ಶ್ರವಣಾದಿಸಂಸ್ಕೃತಾಂತಃಕರಣವೃತ್ತಾವ
ಖಂಡಾಕಾರಜ್ಞಾನಭೂಮಿಕಾಯಾಂ ಪ್ರತಿಫಲಿತ ಸ್ವರೂಪೇಣ
ವಿಸ್ಮೃತಕಂಠಗತಕನಕಭೂಷಣವತ್ ಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪ
ತಯಾ ಲಬ್ಧಂ ಯೋಗ್ಯೇತಿ ತಥಾ ।

ಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಬಾಯಮಾನವಾದ ಮುಕ್ತಾಮಣಿಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವಳು
ಲಂಬಿನೈಶ್ವ ತಾ ಮುಕ್ತಾಲತಾಶ್ಚ ತಾಭಿಃ + ಅಂಚಿತಾ-ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಲಂಬೋದರನಾಮವುಳ್ಳ ಗಣೇಶನ ತಾಯಿಯಾದವಳು. ಲಂಬೋ
ದರಸ್ಯ ಪ್ರಸೂಃ ಎಂದಾಗಲಿ ಲಂಬೋದರಂ ಪ್ರಸೂತೇ ಎಂದಾಗಲಿ ವಿಗ್ರಹವು

೧೮. ಸಂಸಾರದಶೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಾವರಣದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಶೂನ್ಯಳಾಗಿದ್ದು
ಶ್ರವಣ-ಮನನಾದಿ ಸಂಸ್ಕೃತವಾದ ಅಂತಃಕರಣವುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಖಂಡಾ
ಕಾರ ಜ್ಞಾನವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದರಿಂದ ಮರೆತ ಕಂಠಾ
ಭರಣವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಂದುವ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಲು ಯೋಗ್ಯಳಾದವಳು. ಲಬ್ಧಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಎಂದ
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಓಂ ಲಜ್ಜಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಜ್ಜಾಧ್ಯಾಯಃ | ಲಜ್ಜಯಾ, ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಣಮಂತಃಕರಣಧರ್ಮಾಣಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ, ಆಧ್ಯಾ ತದ್ವತ್ಪ್ರೀನ ಆಕಾರವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತಿರೋಧಾನಾದಿನಾ ಅಂತರ್ಹಿತಾ ಸತೀ ವರಾದಿ ಪ್ರಯಚ್ಛತೀತಿ ಲಜ್ಜಾಧ್ಯಾ ಭವತೀತಿ ಚ ಉಪಚರ್ಯತೇ |

೨೦. ಓಂ ಲಯವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಯವರ್ಜಿತಾ “ಅವಿನಾಶೀ ವಾ ಅರೇಯಮಾತ್ಮಾ ಅನುಚ್ಛಿತ್ತಿಧರ್ಮಾ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ಲಯೋ ವಿನಾಶಃ | ತೇನ ರಹಿತಾ ವರ್ಜಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಇದಮುಪಲಕ್ಷ್ಯಣಂ ಷಡ್ಭಾವವಿಕಾರಾಣಾಂ | “ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತೇಃ |

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ತುರೀಯಾಕ್ಷರನಾನುಷ್ಠಾಪ್ಯಾಯಾಂ ಲಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಚತುರ್ಥಃ

೧೯. ಅಂತಃಕರಣ ಧರ್ಮಗಳಾದ ಲಜ್ಜಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವಳು. ತಿರೋಧಾನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿದ್ದು ವರಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದರಿಂದ ಲಜ್ಜಾದಿಗುಣಗಳು ಪರದೇವತಾಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆಂಬುದು ಉಪಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಲಜ್ಜಯಾ + ಆಧ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಲಯ ಮುಂತಾದ ಷಡ್ಭಾವ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ವರ್ಜಿತಳಾದವಳು “ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿಕಾರಶೂನ್ಯತ್ವವನ್ನೂ “ಅವಿನಾಶೀ ವಾ ಅರೇ ಅಯಮಾತ್ಮಾ ಅನುಚ್ಛಿತ್ತಿಧರ್ಮಾ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಶಾಭಾವವನ್ನೂ ಹೇಳಿರುವುದು. ಲಯೇನ + ವರ್ಜಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಥಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೧೭

ಹ್ರೀಂಕಾರರೂಪಾ ಹ್ರೀಂಕಾರನಿಲಯಾ ಹ್ರೀಂಪದಪ್ರಿಯಾ |
ಹ್ರೀಂಕಾರಬೀಜಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಲಕ್ಷಣಾ ||

೧. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರರೂಪಾ | ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ರೂಪ್ಯತೇ ನಿರೂಪ್ಯತೇ
ನಿರ್ದೇಶ್ಯತ ಇತಿ ರೂಪಂ ಮಂತ್ರಸಂಚಮಾನವಯವಃ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸಾ ತಥಾ |

೨. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರನಿಲಯಾ | ಹ್ರೀಮುಕ್ತರಂ ನಿಲಯಃ ಗೃಹವದವಚ್ಛೇ
ದಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ಸ್ವೀಯವಾಚಕತ್ವಾರೋಪಿತವಾಚ್ಯ
ತಾವಚ್ಛೇದಕಧರ್ಮಾವಚ್ಛಿನ್ನತಾದಿಸಂಪಾದನೇನ ಗೃಹವರ್ತಿ
ಪುರುಷವತ್ ವ್ಯಾವೃತ್ತಸ್ವರೂಪೇಣ ಜ್ಞಾಪಕಂ ಭವತಿ |
ಅನ್ಯಥಾ ನಾನೋ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೋಗಾದಿತಿ
ಭಾವಃ |

೧. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಸಂಚಮಾಕ್ಷರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಂತ್ರಮಯ
ವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವಳು. ರೂಪವೆಂದರೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಸಂಚಮ
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ + ರೂಪಂ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಗೃಹದಂತೆ ಅವಚ್ಛೇದಕವಾಗಿರುವವಳು. ಗೃಹವು
ಅಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ಪುರುಷನನ್ನು ವ್ಯಾವೃತ್ತನನ್ನಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ಹ್ರೀಂ
ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ತನ್ನ ವಾಚಕತ್ವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಾಚ್ಯತಾವಚ್ಛೇದಕಧರ್ಮ
ಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿ ಧರ್ಮವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾವೃತ್ತಾಕಾರದಿಂದ
ಬೋಧಿಸುವುದು. ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಂಟಾಗಲಾರದು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ-ನಿಲಯಃ-ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಓಂ ಹ್ರೀಂ ಪದಪ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂ ಪದಪ್ರಿಯಾ | ಪದ್ಯತೇ ಗನ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಯತೇ ಅನೇನೇತಿ ಪದಂ ; ಪದ್ಯತೇ ಗನ್ಯತೇ ಪ್ರಾಪ್ಯತ ಇತಿ ನಾ ಪದಮ್ | ಹ್ರೀಂ ಕಾರಸ್ಯ ಮಂತ್ರಾನಯವತಯಾ ತದ್ದೇವತಾ ಪ್ರಕಾಶಕತ್ವೇನ ತಸ್ಯಾಂ ಶಕ್ತತ್ವಾತ್ ಶಕ್ತಂ ಪದಂ ಇತಿ ತಲ್ಲಕ್ಷಣತ್ವಾತ್ ತಥಾ ಪ್ರಥಮಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮ್ | ಹಕಾರರೇಫೇಕಾರಾನುಸ್ವಾರಾಣಾಂ ವರ್ಣಾನಾಂ ಸಮಷ್ಟಿಸ್ವರೂಪೇಣ ಸಮುದಾಯಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್ “ವರ್ಣಸಮುದಾಯಃ ಪದಂ” ಇತ್ಯಪಿ ಪದಲಕ್ಷಣತ್ವಂ ಅಸ್ಯ ಘಟಿತೇ | ಪುರಶ್ಚರ್ಯಾವತಾಂ ಸ್ವದೇವತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ದ್ವಾರಾ ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರಾಪಕತ್ವಾತ್ ದ್ವಿತೀಯವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ತಥಾ ಕೃತಮ್ | ತಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರಿಯಾ ಪ್ರೀತಿನುತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

೪. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಬೀಜಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಬೀಜಾ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಬೀಜಂ ಸ್ವನಾಚಕಮಂತ್ರ ಭಾಗಃ | “ಜ್ಞಾಪಕಂ ದೇವತಾನಾಂ ಯತ್ ಬೀಜಮಕ್ಷರ

೩. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬುವ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವ ಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಯುಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಮಂತ್ರದ ಅವಯವವಾದ್ದರಿಂದ ಪರದೇವತಾ ಪ್ರಕಾಶಕವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಚಕತ್ವವೆಂಬ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದರಿಂದ ಅದು “ಶಕ್ತಂ ಪದಂ” ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಪದರೂಪವಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪಕ ಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಕಾರ-ರೇಫ-ಈಕಾರ-ಅನುಸ್ವಾರಗಳು ಸಮಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ “ವರ್ಣಸಮುದಾಯಃ ಪದಂ” ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಅದು ಪದರೂಪವಾಗುವುದು. ಮಂತ್ರಪುರಶ್ಚರಣವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದವರಿಗೆ ಪರದೇವತಾ ಪ್ರಕಾಶನದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಅಂತಹ ಪದದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯು ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿರುವಳು. ಹ್ರೀಂ ಪದದೇ ಪ್ರಿಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ದೇವತಾವಾಚಕ ಮಂತ್ರಭಾಗವಾದ ಬೀಜವರ್ಣ

ಮುಚ್ಯತೇ” ಇತಿ ವಚನಾತ್ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಮಾಯಾಪ್ರಕಾಶ
ಕತ್ವೇನ, ವಟಿಧಾನಾದಿಃ ಸ್ವನಿಷ್ಠವ್ಯಕ್ತಾಭಿವ್ಯಂಜಕತ್ವೇನ
ಕಾರಣತಯಾ ಯಥಾ ಬೀಜಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಸತ್ಕಾರ್ಯವಾದಿ
ನಾಮವ್ಯಕ್ತನಾಮರೂಪಕಾರಣಂ ಬೀಜಂ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತನಾಮ
ರೂಪಾತ್ಮಕಂ ಪಶ್ಚಾದ್ಭಾವಿ ಕಾರ್ಯಮಿತ್ಯಂಗೀಕಾರಃ; ಸಕಲ
ಕಾರಣಸಮವಧಾನೇ ವಿಶೇಷನಾಮರೂಪವತ್ತಯಾ ಕಾರಣ
ಸ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿರುತ್ಪತ್ತಿಃ; ತಥಾ ಚೋಕ್ತಬೀಜಸ್ಯ ಮಾಯಾಸ
ಚ್ಛಿನ್ನಚೈತನ್ಯಾಭಿವ್ಯಂಜಕತ್ವೇನಾಪಿ ಬೀಜತ್ವಂ; ತಾದೃಶಂ
ಹ್ರೀಂಕಾರಬೀಜಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ।

೫. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರಾಯೈ ನಮಃ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರಾ, ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಮನನಾತ್ ತ್ರಾಯತೇ

ವುಳ್ಳವಳು. ಜ್ಞಾಪಕಂ ದೇವತಾನಾಂ ಯತ್ ಬೀಜಮಕ್ಷರಮುಚ್ಯತೇ”
ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ದೇವತಾ ಬೋಧಕವಾದ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಬೀಜವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯು
ಲಭಿಸುವುದು. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬುದು ಮಂತ್ರಭಾಗವಾದ್ದರಿಂದ ದೇವತಾ ಬೋಧ
ಕವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಮಾಯೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಅದು
ಅವ್ಯಕ್ತನಾಮರೂಪಸಮಷ್ಟಿರೂಪವಾದುದು. ಸತ್ಕಾರ್ಯವಾದಿಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತ
ದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ನಾಮರೂಪಾತ್ಮಕವಾದ ತತ್ತ್ವವು ಕಾರಣವು. ಸಕಲ ಕಾರಣಗಳು
ಸೇರಿ ವಿಶೇಷರೂಪದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ನಾಮರೂಪಾತ್ಮಕವಾದ
ಕಾರಣದ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ತತ್ತ್ವವು ಕಾರ್ಯವು. ವಟಿಬೀಜವು
ಮುಂದೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವ ಮಹಾವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು
ಬೀಜವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ವರ್ಣವು ಮಾಯೋಪಕಿತ ಚೈತನ್ಯಾ
ಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೀಜವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.
ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಬೀಜಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಹ್ರೀಂ ಕಾರವನ್ನು ಮನನಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ವಾಚ್ಯದೇವತೆ- ಮತ್ತು
ವಾಚಕಶಬ್ದಗಳ ಐಕ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ ರೂಪವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವವಳು.

ರಕ್ಷತಿ ನಾಚ್ಯನಾಚಕಯೋರಭೇದಾದಿತಿ ತಥಾ| ಹ್ರೀಂಕಾರ
ಘಟಿತೋ ಮಂತ್ರೋ ನಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಇತಿ ನಾ ತಥಾ|

೬. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಲಕ್ಷಣಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಲಕ್ಷಣಾ| ಹಕಾರಃ ಶಿವಃ ಆಕಾಶಬೀಜತ್ವಾದಾಕಾಶ
ವನ್ನಿರ್ಲೇಪಃ | ರೇಫಃ ವಹ್ನಿಬೀಜಂ ಕಾರ್ಯೋತ್ಪಾದಸನ್ನಿಹಿತ
ಶಕ್ತಿನುದೀಶ್ವರನಾಚಕಮ್| ತಥಾ ಚ ಹಕಾರಯುಕ್ತರೇಫಃ
ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯಮೇವಕಾರಣತಾವಚ್ಛಿನ್ನಂ ಇತಿ ವದತಿ ಈಕಾರಃ
ಮನ್ಮಥಬೀಜಂ ತತ್ಕಾರಣಲಕ್ಷಕತಯಾ ಸ್ಥಿತಿಹೇತುವಿಷ್ಣು
ರೂಪಚೈತನ್ಯಮಭಿದಧಾತಿ| ಅನುಸ್ವಾರಸ್ತಸ್ಥಿನ್ನೇನ ಪದಾರ್ಥೇ
ಅಭಿನ್ನನಿಮಿತ್ತೋಪಾದಾನೇ ಲಯಂ ವಕ್ತಿ ತಥಾ| ಚ ಹ್ರೀಮಿ
ತ್ಯುಕ್ತೇ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯಕಾರಣಂ ಚೈತನ್ಯಂ ಶಕ್ತ್ಯಾ

ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಂತ್ರವುಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ
ಮನನಾತ್ + ತ್ರಾಯತೇ ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಘಟಿತಃ ಮಂತ್ರಃ ಯಸ್ಯಾಃ
ಎಂದು ನಿಗ್ರಹವು.

೬. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಕಾರ-ರೇಫ-ಈಕಾರ-ಮತ್ತು ಅನು
ಸ್ವಾರಗಳು ಘಟಕಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಬೀಜವಾದ ಹಕಾರವು
ಆಕಾಶದಂತೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ವಹ್ನಿಬೀಜವಾದ
ರೇಫವು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖ ಶಕ್ತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹ ಮತ್ತು
ರೇಫ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಕಾರಣತಾ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು.
ಮನ್ಮಥ ಬೀಜವರ್ಣವಾದ ಈಕಾರವು ಮನ್ಮಥಕಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷಣಾ
ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಿತಿಹೇತುವಾದ ವಿಷ್ಣುವು ಈಕಾರಕ್ಕೆ
ಅರ್ಥವು. ಅನುಸ್ವಾರವು ಅಭಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತೋಪಾದಾನ ರೂಪವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಲಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಈ ಅವಯವಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿ-
ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯ ಕಾರಣೀಭೂತವಾದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಬೋಧಿಸು

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ನಾಚ್ಯಾರ್ಥಃ ಪ್ರತೀಯತೇ ತಸ್ಯೈವೋಪಾಧಿಪರಿತ್ಯಾಗ
ಲಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ| ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಲಕ್ಷಣಂ ತಟಸ್ಥ
ಲಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ನಾ ತಥಾ|

ತ್ತದೆ. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಉಪಾಧಿ ಪರಿತ್ಯಾಗವು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು.
ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ತಟಸ್ಥ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ
ಲಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ —ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮

ಹ್ರೀಂಕಾರಜಪಸುಪ್ರೀತಾ ಹ್ರೀಂಮತೀ ಹ್ರೀಂವಿಭೂಷಣಾ |
ಹ್ರೀಂಶೀಲಾ ಹ್ರೀಂಪದಾರಾಧ್ಯಾ ಹ್ರೀಂಗರ್ಭಾ ಹ್ರೀಂಪದಾ
ಭಿಧಾ ||

೭. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಬೀಜಸುಪ್ರೀತಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಜಪಸುಪ್ರೀತಾ | ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಜಪಃ ಹ್ರೀಂಕಾರ
ಜಪಃ ತೇನ ಸುಪ್ರೀತಾ |

೮. ಓಂ ಹ್ರೀಂಮತೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಮತೀ | ವಾಚಕತ್ವೇನ ಲಕ್ಷ್ಯಕತ್ವೇನ ವಾ ಲಕ್ಷ್ಯಪದಾರ್ಥ
ರೂಪೇಣ ವಾ ವಾಚ್ಯವಾಚಕಯೋರಭೇದೇನ ವಾ ಅಸ್ಯಾ
ಅಸ್ತೀತಿ ಹ್ರೀಂಮತೀ |

೯. ಓಂ ಹ್ರೀಂವಿಭೂಷಣಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂವಿಭೂಷಣಾ | ಕೇನಲ ಜಡಮಾಯಾವಾಚಕಃ ಹ್ರೀಂ
ಕಾರಃ | ತಥಾ ಹಿ, ಹಕಾರಃ ಶ್ವೇತವಾಚಕಃ, ರೇಫಃ ರೋಹಿ

೭. ಹ್ರೀಂಕಾರದ ಜಪದಿಂದ ಸುಪ್ರೀತಳಾದವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ
ಜಪಃ, ತೇನ + ಸುಪ್ರೀತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೮. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ದೇವಿಗೆ ವಾಚಕ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಯಕ ವಾಗಿರುವುದರಿಂ
ದಲೂ ಮತ್ತು ವಾಚ್ಯ-ವಾಚಕಗಳ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಯ-ಲಕ್ಷ್ಯಕಗಳ ಅಭೇದೋಪ
ಚಾರದಿಂದಲೂ ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದವುಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬುವ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ವಾಚ್ಯವಾದ ಮಾಯೆಯು ಭೂಷಣ

ತಾರ್ಥಕಃ, ಈಕಾರಃ ನೀಲಾರ್ಥಕಃ, ತಥಾ ಚ ವಿಶಿಷ್ಟಸ್ಯ
ಶುಕ್ಲರಕ್ತನೀಲವತ್ಸದಾರ್ಥನಾಚಕತಯಾ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋ
ಗುಣವತ್ಪ್ರಕೃತಿನಾಚಕತ್ವೇನ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾನೃತಜಡದುಃಖ
ಸ್ವರೂಪವಾಚ್ಯಾರ್ಥಕತಯಾ ಪ್ರಕಾಶರಾಹಿತೈನ ಅನು
ಸಾದೇಯತಾಯಾಂ ಸತ್ಯಾಂ ತದವಚ್ಛಿನ್ನಸ್ವಪ್ರಕಾಶಚೈತನ್ಯಾ
ಕಾರತಯಾ ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥಸ್ಯ ಅಸಾದನುಸ್ತಕಭೂಷಿತತರು
ಣೇನದಾನಂದಸ್ವರೂಪತಯಾ ತದ್ವಾಚಕಹ್ರೀಂಪದಸ್ಯ ಅಷ್ಟೈಶ್ಚ
ಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಪ್ರಧಾನಶಕ್ತ್ಯಾದಾಯಕತಯಾ ಶೋಭಾಯು
ಮಾನಂ ಭೂಷಣವತ್, ಕುಂಡಲೀ ಪುರುಷಃಇತ್ಯತ್ರ ಕುಂಡಲ
ಸ್ಯೋಪಲಕ್ಷಣತಯಾ ಇತರಸಜಾತೀಯಾದಿವ್ಯಾವರ್ತಕತ್ವಂ,

ವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಹಕಾರ-ರೇಫ-ಈಕಾರಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಹಕಾರವು ಶ್ವೇತಗುಣವನ್ನೂ ರೇಫವು ಕೆಂಪುವರ್ಣವನ್ನೂ ಈಕಾರವು ನೀಲ ವರ್ಣವನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಬ್ದವು ಮೂರುಗುಣ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ವರ್ಣತ್ರಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸತ್ತ್ವ-ರಜ-ತಮ ಎಂಬ ಗುಣಮಯವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು, ಅದು ಮಾಯಾರೂಪವು, ಅದು ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಅನೃತ-ಜಡ-ದುಃಖ ರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದ ತಮೋರೂಪವಾಗಿ ಉಪಾದೇ ಯವಾಗಲಾರದು. ಅಂತಹ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಉಪಹಿತವಾದ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ಚೈತನ್ಯರೂಪವಾದ ಮೂರ್ತಿಯು ಸಾದಾದಿಕೇಶಾಂತವಾದ ಭೂಷಿತ ಅವಯವ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆನಂದ ರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು. ಅದು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದಲೂ ಆನಂದಾಂಶರೂಪದಿಂದಲೂ ಉಪಾ ದೇಯವಾಗುವುದು. ಅಂತಹ ಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹ್ರೀಂಪದವು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದು. “ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇತರ ಪುರುಷರಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶೇಷವನ್ನು ಕುಂಡಲ ಪದವು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಹ್ರೀಂ ಎಂಬುದು ಇತರ ಬೀಜಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ವ್ಯಾವರ್ತನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕುಂಡಲದಂತೆ

ತಥಾಸ್ಯಾಪಿ ಬೀಜಸ್ಯೇತರ ವ್ಯಾವೃತ್ತನಾಚ್ಯಾರ್ಥಗೋಚರ
ಪ್ರಭಾಜನಕತ್ವೇನ ಭೂಷಣವತ್ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೧೦. ಹೀಂ ಹ್ರೀಂಶೀಲಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಶೀಲಾ | ಹ್ರೀಮಿತ್ಯನೇನ ತದ್ವ್ಯಾಚ್ಯಾರ್ಥಾಃ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು
ರುದ್ರಾ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂತೇ | ತೇಷಾಂ ಶೀಲಂ ಸ್ವಭಾವಃ ಪಾರಮಾ
ರ್ಥಿಕಂ ರೂಪಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕತಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |
ತನ್ನಿಷ್ಠಧರ್ಮಾಃ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣಾದಯೋ ವಾ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | “ಶೀಲಂ ಸ್ವಭಾವೇ ಧರ್ಮೇ ಚ” ಇತಿ
ವಚನಾತ್ |

ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಅಂತಹ ಮಾಯಾವಿಶಿಷ್ಟ, ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ತರುಣೀಮೂರ್ತಿಗೆ
ಭೂಷಣವಾಗುವುದು. ಹ್ರೀಂ + ವಿಭೂಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಹ್ರೀಂ ಪದಾರ್ಥಭೂತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ರುದ್ರ ರೆಂಬ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕರೂಪವಾದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕತ್ವವುಳ್ಳವಳು.
ಹ್ರೀಂ ಶಬ್ದವು ಗುಣೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಇರುವ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸು
ವುದು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದವೆಂಬ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕರೂಪವು ದೇವಿಯ
ದಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ತ್ವ-ರಜ-ತಮ-ಎಂಬ
ಗುಣ ಧರ್ಮಗಳು ದೇವಿಯ ಅಧೀನವಾದ ಮಾಯಾ ಸಂಬಂಧವಾದುವುಗಳಾ
ಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಸತ್ತ್ವಾದಿಧರ್ಮಗಳುಳ್ಳವಳು. “ಶೀಲಂ
ಸ್ವಭಾವೇ ಧರ್ಮೇ ಚ” ಎಂಬ ಕೋರದಿಂದ ಶೀಲಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವ-ಧರ್ಮ
ಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಹ್ರೀಂ + ಶೀಲಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಓಂ ಹ್ರೀಂಪದಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಪದಾರಾಧ್ಯಾ | ಹ್ರೀಂಪದೇನ ಏಕಾಕ್ಷರಬೀಜಮಂತ್ರೇಣ
ಆರಾಧಯಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ತಥಾ | “ಹ್ರೀಂಕಾರೇಣೈವ
ಸಂಸಿದ್ಧೋ ಭುಕ್ತಿಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ವಿಂದತಿ” ಇತಿ ಭುವನೇ
ಶ್ವರೀಕಲ್ಪವಚನಾದಿತಿ ಯಾವತ್ |

೧೨. ಓಂ ಹ್ರೀಂಗರ್ಭಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಗರ್ಭಾ | ಹ್ರೀಂಶಬ್ದಾರ್ಥಾಃ ಸಗುಣಮೂರ್ತಯಸ್ತಿಸ್ತಃ
ಗರ್ಭೇ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೇ ಸಶಕ್ತಿಕಾಃ ಅವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧೇನ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ, “ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಭ್ರಹ್ಮ
ತಸ್ಮಿನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾಮ್ಯಹಮ್” ಇತಿ ವಚನಾತ್ |

೧೧. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲು ಅರ್ಹಳಾದವಳು. “ಹ್ರೀಂ”
ಎಂಬುದು ಏಕಾಕ್ಷರರೂಪವಾದ ಭುವನೇಶ್ವರೀ ಮಂತ್ರವು. “ಹ್ರೀಂಕಾರೇ
ಣೈವ ಸಂಸಿದ್ಧೋ ಭುಕ್ತಿಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ವಿಂದತಿ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಭೋಗಾವ
ವರ್ಗಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಭುವನೇಶ್ವರೀ ದೇವಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸು
ವರು. ಹ್ರೀಂಪದೇನ + ಆರಾಧ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಹ್ರೀಂ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಾದ ಸಗುಣ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಉಳ್ಳವಳು. ಶಕ್ತಿ ಸಹಿತರಾದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧದಿಂದ
ದೇವಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು. “ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಭ್ರಹ್ಮ
ತಸ್ಮಿನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾಮ್ಯಹಮ್” ಎಂಬ ಗೀತಾ ವಚನದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ
ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳು ಗರ್ಭರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಹ್ರೀಂ
ಗರ್ಭೇ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಓಂ ಹ್ರೀಂಪದಾಭಿಧಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಪದಾಭಿಧಾ | ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಅಭಿಧಾ ನಾನು ಯಸ್ಯಾಃ
ಸಾ ತಥಾ | ಸಮಷ್ಟಿರೂಪಾಯಾಃ ಸಮಷ್ಟಿಶಬ್ದವಾಚ್ಯತ್ವ
ನಿಯಮಾದಿತ್ಯಭಿಸಂಧಿಃ |

೧೩. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಸಮಷ್ಟಿಸದವು ನಾನುರೂಪವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು.
ಸಮಷ್ಟಿ ರೂಪಳಾದ ದೇವಿಯನ್ನು ಹಕಾರಾದಿ ಸಮಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಪದವು
ಬೋಧಿಸುವುದು ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದವಾದುದು. ಹ್ರೀಂಪದಂ ಅಭಿಧಾ
ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯

ಹ್ರೀಂಕಾರನಾಚ್ಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಪೂಜ್ಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಪೀಠಿಕಾ ।
ಹ್ರೀಂಕಾರವೇದ್ಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಚಿಂತ್ಯಾ ಹ್ರೀಂ ಹ್ರೀಂಶರೀರೀಣೀ॥

೧೪. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರನಾಚ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರನಾಚ್ಯಾ । ನಾಯೋಪಾಧಿಕಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಕಲ್ಪಿತ
ಧರ್ಮೇಣ ಶಬ್ದಪ್ರವೃತ್ತೃಪಪತ್ತೇಃ ಹ್ರೀಂಸದಸ್ಯ ನಾಚ್ಯಾ
ರೂಢೈತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೫. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪೂಜ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಪೂಜ್ಯಾ । “ಮೂಲಮಂತ್ರೇಣ ಪೂಜಯೇತ್” ಇತಿ
ಪೂಜಾಂಗತ್ವೇನ ಮೂಲಮನೋವಿನಿಯೋಗಃ ಶ್ರೂಯತೇ ।
ಮೂಲಮನುಶ್ಚ ದೇವತಾಯಾಃ ಸ್ವಕಂ ನಾಮೇತಿ ವಚನಾತ್,

೧೪. ಹ್ರೀಂ ಕಾರದಿಂದ ಅಭಿಧಾ ಅಥವಾ ರೂಢಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ವೃತ್ತಿ
ಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವವಳು. ನಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದು
ಉಚಿತವು. ಹ್ರೀಂಕಾರೇಣ ನಾಚ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಹ್ರೀಂಕಾರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳಾದವಳು. “ಮೂಲ
ಮಂತ್ರೇಣ ಪೂಜಯೇತ್” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಮೂಲಮಂತ್ರವು ಪೂಜೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅಂಗವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಮೂಲಮಂತ್ರವು
ಉಪಾಸ್ಯದೇವತೆಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಾಮಧೇಯವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಮಂತ್ರ
ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಅಂತರ್ಮುಖರಾದವರು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ
ಗತವಾದ ಆಯಾಯ ಮಂತ್ರನಾಮಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನರಾಗಿರುವರು. ಆದುದ
ರಿಂದ “ಹ್ರೀಂ” ಎಂಬ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು “ನಮಃ” ಎಂಬ ಸದವನ್ನು

ಅಂತರ್ನುಬಾಹಾನಾಂನೇನ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ತನ್ನಾಮ್ನಾ
ವ್ಯತ್ಪನ್ನತ್ವಾತ್ | ಹ್ರೀಂಕಾರಂ ನನೋಽಂತರ್ನುಚ್ಚಾಯಃ
ಯಥಾ ಗುರುಸಂಪ್ರದಾಯಂ ಪ್ರೀಚಕ್ರಾದೌ ಮೂಲದೇವತಾ
ಪೂಜನೀಯೇತ್ಯಾಗಮರಹಸ್ಯಾತ್ ಹ್ರೀಂಬೀಜೇನೈವ ಪೂಜ
ಯಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ | ಅತಿಪ್ರಿಯಬೀಜನಾಮತ್ವಾದಿತ್ಯಭಿ
ಪ್ರಾಯಃ |

೧೬. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪೀಠಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಪೀಠಿಕಾ | ಅತ್ರ ಪೀಠಶಬ್ದಃ ಆಧಾರಲಕ್ಷ್ಯಕಃ | ನಾ
ಚ್ಯಾಥೋಽಹಿ ನಾಚಕಶಬ್ದಸ್ಯ ಸತ್ತಾಪ್ರದತ್ವೇನ ಆಧಾರೋ
ಭವತಿ | ಮಂತ್ರದೇವತಯೋರಭೇದೇಽಪಿ ಅರ್ಥನಿಷ್ಠ
ಮಹಿಮ್ನಃ ತದ್ವಾಚಕಪದೇಽದೃಶ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್ ಕಲ್ಪಿತಭೇದಂ
ಸಂಸಾದ್ಯೇದಮುಚ್ಯತೇ | ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಪೀಠಿಕಾ ವೃತ್ತಿ
ಸ್ಥಾನಂ ಶಕ್ತ್ಯಾ ಗೋಚರತಯಾ ವಿಷಯಾಭೂತೇತ್ಯರ್ಥಃ |

ಜೊತೆಗೆಸೇರಿಸಿ “ಹ್ರೀಂನಮಃ” ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಗುರು ಸಂಪ್ರದಾಯಾ
ನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಲದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಗಮ
ರಹಸ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹ್ರೀಂ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಪೂಜಿ
ಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದವಳೆಂಬುದು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ.
ಹ್ರೀಂಕಾರೇಣ ಪೂಜ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದವಳು. ಇಲ್ಲಿ ಪೀಠ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ
ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ನಾಚ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವು ನಾಚಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸತ್ತೆಯನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಆಧಾರವಾಗುವುದು. ಮಂತ್ರ-ವೇದವೆತಗಳಿಗೆ ಅಭೇದವಿದ್ದರೂ
ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಮೆಯು ಪದದಲ್ಲಿ ಕಾಣದಿರುವುದರಿಂದ ಭೇದವನ್ನು
ಕಲ್ಪಿಸಿ ಈ ಆಧಾರಾರ್ಥವಿಭಾವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಈ ಉಕ್ತಿಯು ಪ್ರಸಕ್ತ
ವಾಗಿರುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರದಿಂದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಷಯವಾಗುವಳು ಎಂದು
ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ + ಪೀಠಿಕಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರವೇದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರವೇದ್ಯಾ । ಸ್ವರೂಪತಃ ನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮತಯಾ
ಅಜ್ಞಾನನಿಷಯತ್ವಾ ಶ್ರಯತ್ವಾಭ್ಯಾಮಪ್ರಾಪ್ತಪುರುಷಾರ್ಥ
ರೂಪತಯಾ ಸಂಸಾರದಶಾಯಾಂ ಪ್ರತೀಯಮಾನತ್ವಾತ್
ಗುರೂಪಸದನ ಶ್ರವಣಾದಿರೂಪವಿಧ್ಯಪ್ರಾಮಾಣ್ಯನಿರಾಸಾಯ
ಲಕ್ಷಣಯಾ ಶುದ್ಧಸ್ವರೂಪಪರಮಾನಂದತಯಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಿತ
ತ್ವಾತ್, ಶ್ರವಣಾದಿಜನ್ಯವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ಯತ್ವರೂಪವೇದನಾವಿಷ
ಯತ್ವಮ್ । “ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಜ್ಞಾನನಾಶಾಯ ವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತಿರಿತೀ
ರ್ಯತೇ ಮಾನೇವ ಯೇ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ಮಾಯಾಮೇತಾಂ ”
ಇತ್ಯಾದಿವಚನಾತ್ ಭಗವತಾಪ್ಯಂಗೀಕೃತಮಿತಿ ಹ್ರೀಂಕಾರೇಣ
ಗುರುಮುಖೋದ್ಭೂತೇನ ವೇದ್ಯಾ ವೇದಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ।
ತತ್ಸ್ವರೂಪಪರಿಜ್ಞಾನದ್ವಾರಾ ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಪುರುಷಾರ್ಥ
ಹೇತುತ್ವಾದಿತಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಮ್ ।

೧೭. ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹ್ರೀಂಕಾರದಿಂದ ತಿಳಿಯಲು
ಅರ್ಹಳು. ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮವು ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಷಯವೂ ಆಶ್ರಯವೂ ಆಗಿ
ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಕಾರ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಗುರೂಪಸದನಶ್ರವಣಮನನ ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಮಾಣ್ಯದಿಂದ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ
ವೇದಾಂತ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಾಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ಯವಾಗಿ
ರುವುದರಿಂದ ಶ್ರವಣಾದಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಷಯ
ವಾಗುವುದು. “ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಜ್ಞಾನನಾಶಾಯ ವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತಿರಿತೀರ್ಯತೇ ”
“ ಮಾನೇವ ಯೇ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ಮಾಯಾಮೇತಾಮ್ ” ಎಂಬ ವಚನ
ಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ವೃತ್ತಿವಿಷಯವಾಗುವುದೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದ
ರಿಂದ ವೃತ್ತಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ವರೂಪಪರಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂಬ ಪುರು
ಷಾರ್ಥವು ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರೇಣ + ವೇದ್ಯಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಚಿಂತ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಚಿಂತ್ಯಾ | ಅಸ್ಯ ಬೀಜಸ್ಯ ಸಂಚಪ್ರಣವಾಂತರ್ಗತ
ತ್ವೇನ ಓಂಕಾರಭೇದೇ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತೀಕತ್ವಾವಿಶೇಷಾತ್ | ಪ್ರಣವೇ
ಯಥಾ ಪರಾಪರಬ್ರಹ್ಮೋಪಾಸನಹೇತುವದಸ್ಮಿನ್ ನಾ
ಪ್ರತೀಕೇ ತದ್ಭವತೀತಿ ವಿಕಲ್ಪಃ | ಯದಾ ಭಕ್ತಿಃ ಸಾರ್ಥಕೈನ
ಮಂತ್ರವಿಶೇಷೇಷು ಭವತೀತಿ ಯೋಗವೇದಮಾರ್ಗರಹಸ್ಯಂ
ನ ವಾದಜಲ್ಪಾದ್ಯವಕಾಶಃ | ಹ್ರೀಂಕಾರೇ ಉಭಯವಿಧಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ವರೂಪತಯಾ ಚಿಂತಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ | ಧ್ಯಾನಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಕಾರಂ ಪ್ರತ್ಯಾರಾದುಪಕಾರಕತ್ವೇನ ಧ್ಯಾತವ್ಯೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೯. ಓಂ ಹ್ರೀಂ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂ | ಹೃಷ್ ಹರಣ ಇತಿ ಧಾತುಸಾಠಾತ್ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯೈ

೧೮. ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಅರ್ಹಳಾದವಳು. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ
ಬೀಜವು ಸಂಚಪ್ರಣವಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ
ಓಂಕಾರದಂತೆ ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತೀಕವೆಂಬುದು ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಣವವು
ಪರಾಪರ ಬ್ರಹ್ಮೋಪಾಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಪರ-ಅಪರ
ಬ್ರಹ್ಮೋಪಾಸನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಓಂಕಾರ-ಹ್ರೀಂಕಾರ
ಗಳಿಗೆ ವಿಕಲ್ಪವು. ಭಕ್ತಿಯ ವೈವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾರಮ್ಯಗಳಿಂದ ಸಮಾನವಾದ
ಸಾಧ್ಯಾಂಶ ಗರ್ಭಿತ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇರುವುದು ಎಂಬ
ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ವಾದ-ಜಲ್ಪಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ
ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಪರ-ಅಪರ
ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರದಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳಾದ ದೇವಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಆರಾ
ದುಪಕಾಂಗವಾದ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಹ್ರೀಂ
ಕಾರೇ ಚಿಂತಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಸಮಸ್ತಾರೋಪಿತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವಳೂ ಅವಶೇಷ
ರೂಪವಾದ ಪರಮಾನಂದಸ್ವರೂಪಳೂ ಆದವಳು. ಹೃಷ್ ಹರಣೇ ಎಂದು

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಶ್ವರ್ಯಪ್ರದಾನಾದಿಶಕ್ತ್ಯಾರೋಪಾಧಿಷ್ಠಾನತ್ವೇ ಸತ್ಯಸವಾ
ದಾವಶೇಷಿತಪರಮಾನಂದರೂಪಮುಕ್ತಿರಿತ್ಯರ್ಥಃ |

೨೦. ಓಂ ಹ್ರೀಂಶರೀರಿಣೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಶರೀರಿಣೇ | ಮೂಲಮಂತ್ರಾತ್ಮಿಕೇತಿ ಯಾವತ್ | ಹ್ರೀ
ಮೇವ ಶರೀರಂ ಮೂರ್ತಿರಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ಹ್ರೀಂ ಶರೀರಿಣೇ |

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಕಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಪಂಚಮಾಕ್ಷರನಾಮನ್ಯಾಭ್ಯಾಯಾಂ
ಹ್ರೀಂಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಪಂಚಮಃ |

ಧಾತುಪಾಠವಿರುವುದು. ದೇವಿಯು ವಿದ್ಯಾ-ವಿಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಫಲಗಳನ್ನು
ನೀಡುವ ಆರೋಪಿತ ಶಕ್ತಿ ಸಹಿತಳಾಗಿರುವಳು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಷೇ
ಧಿಸಿ ಕೇವಲ ಪರಮಾನಂದ ರೂಪಳೂ ಆಗಿರುವಳು. “ ಹರತೀತಿ ಹ್ರೀಂ”
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಮೂಲಮಂತ್ರ ರೂಪವಾದ ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳು.
ಹ್ರೀಂ ಶರೀರಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮನ್ಯಾಭ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು

ಹಕಾರರೂಪಾ ಹಲಧ್ಯಕ್ಪೂಜಿತಾ ಹರಿಣೇಕ್ಷಣಾ |
ಹರಪ್ರಿಯಾ ಹರಾರಾಧ್ಯಾ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರವಂದಿತಾ ||

೧. ಓಂ ಹಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಕಾರರೂಪಾ | ಹಕಾರಃ ರೂಪಂ ಷಷ್ಠಾವಯವಃ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸಾ, ಮೂಲವಿದ್ಯಾವಾಚ್ಯಾರ್ಥವಾಚಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ತಥಾ |

೨. ಓಂ ಹಲಧ್ಯಕ್ಪೂಜಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಲಧ್ಯಕ್ಪೂಜಿತಾ | ಹಲಂ ಯುಗಂ ಧರತಿ ಇತಿ ಹಲಧ್ಯಕ್
ಬಲರಾಮಃ ತೇನ ಪೂಜಿತಾ | ಧ್ಯಾನಾದಿಭಿಃ ಆರಾಧಿತೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ |

೩. ಓಂ ಹರಿಣೇಕ್ಷಣಾಯೈ ನಮಃ |

ಹರಿಣೇಕ್ಷಣಾ | ಹರಿಣ್ಯಾಃ ಏಣ್ಯಾಃ ಈಕ್ಷಣಮಿವ ಈಕ್ಷಣಂ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಅತಿಸಂತೋಷೇಣ ಕಾತರಾಕ್ಷೀತಿ

೧. ಹಕಾರವು ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ಅವಯವವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು.
ಆಧವಾ ಮೂಲಮಂತ್ರವಾಚ್ಯವಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಾಚಕವಾದ ಹಕಾರವುಳ್ಳವಳು.
ಹಕಾರಃ + ರೂಪಂ, ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ನೇಗಿಲನ್ನು ಆಯುಧವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಬಲರಾಮನಿಂದ ಧ್ಯಾನಾದಿ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಹಲಂ ಧರತೀತಿ ಹಲಧ್ಯಕ್-ತೇನ
ಪೂಜಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಯ ನೋಟದಂತೆ ಚಂಚಲವಾದ ನೋಟವುಳ್ಳವಳು.
ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾದರ-ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಅತಿಚಂಚಲವಾದ ನೋಟ

ಭಾವಃ | ಸರ್ವತ್ರ ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವದ್ರಷ್ಟೀತಿ ನಾ | ಭಕ್ತೇ
ಷ್ವಾದರಹೇತುದರ್ಶನವತೀತಿ ಭಾವಃ |

೪ ಓಂ ಹರಪ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹರಪ್ರಿಯಾ | ಹರಸ್ಯ ಪ್ರಿಯಾ ಶಿವನಲ್ಲಭೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಹರಃ
ಪ್ರಿಯೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಇತಿ ನಾ |

೫. ಓಂ ಹರಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹರಾರಾಧ್ಯಾ | ಹರೇಣ ಸ್ವಭರ್ತ್ವಾ ಆರಾಧಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ,
ಕೇನಲಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪತ್ವಾತ್ |

೬. ಓಂ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರವಂದಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಹರಿಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರವಂದಿತಾ | ಹರಿಃ ರಮೇಶಃ, ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಾಣೀಶಃ,
ಇಂದ್ರೋ ದೇವೇಶಃ, ಉಪಲಕ್ಷಣಂ ಸರ್ವದೇವ ಭೇದಾನಾಂ,
ತೈರ್ವಂದಿತಾ ನಮಸ್ಕೃತಾ |

ದಿಂದ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.
ಹರಿಣ್ಯಾಃ ಈಕ್ಷಣಮಿವ ಈಕ್ಷಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಹರನ ಅತಿಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾದವಳು. ಅಥವಾ ಹರನೇ
ಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ಹರಸ್ಯ ಪ್ರಿಯಾ ಅಥವಾ ಹರಃ ಪ್ರಿಯಃ ಯಸ್ಯಾಃ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ವಲ್ಲಭನಾದ ಹರನಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳಾದವಳು. ಸಚ್ಚಿ
ದಾನಂದರೂಪದಿಂದ ಹರನಿಗೆ ದೇವಿಯು ಪೂಜ್ಯಳಾಗುವಳು. ಹರೇಣ +
ಆರಾಧಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ವಿಷ್ಣು, ವಾಣೀಪತಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮ, ದೇವ
ರಾಜನಾದ ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಸಕಲದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು.
ಹರಿಶ್ಚ + ಬ್ರಹ್ಮಾ ಚ + ಇಂದ್ರಶ್ಚ, ತೈರ್ವಂದಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೧

ಹಯಾರೂಢಾಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಹರ್ಯಮೇಧಸಮರ್ಚಿತಾ ।
ಹರ್ಯಕ್ಷವಾಹನಾ ಹಂಸವಾಹನಾ ಹತದಾನವಾ ॥

೭. ಓಂ ಹಯಾರೂಢಾಸೇವಿತಾಂಘ್ರೀನಮಃ ।

ಹಯಾರೂಢಾಸೇವಿತಾಂಘ್ರೀಃ । ಹಯಾರೂಢಾ ನಾನು ಅಶ್ವ
ಮಾತ್ರಸೇನಾನೀಶಕ್ತೀಃ ವಶ್ಯಕರೀ । ತಯಾ ಸೇವಿತಾ ಅಂಘ್ರೀ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

೮. ಓಂ ಹಯಮೇಧ ಸಮರ್ಚಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಯಮೇಧಸಮರ್ಚಿತಾ । ಹಯಮೇಧೇನ ಅಶ್ವಮೇಧೇನ
ಸಮರ್ಚಿತಾ ಪೂಜಿತಾ । ಪುರುಷತ್ವಾಪ್ರಾಪ್ತೈ ಇಲಾದಿಭಿ
ರಿತ್ಯರ್ಥಃ ।

೯. ಓಂ ಹರ್ಯಕ್ಷವಾಹನಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹರ್ಯಕ್ಷವಾಹನಾ । ವಾಹಯತೀತಿ ವಾಹನಂ, ಹರ್ಯಕ್ಷಃ

೭. ಹಯಾರೂಢಾ ಎಂಬ ಅಶ್ವಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸೇನಾನೀ ಅಭಿ
ಮಾನಿಯಾದ ವಶ್ಯಕರಣಮಾಡುವ ದೇವತೆಯಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾದ
ಕಮಲಗಳುಳ್ಳವಳು. ಹಯಾರೂಢಯಾ ಸೇವಿತಾ ಅಂಘ್ರೀ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೮. ಇಲಾದಿ ದೇವಿಯರಿಂದ ಪುರುಷತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಅಶ್ವಮೇಧ
ಯಾಗದಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಹಯಮೇಧೇನ + ಸಮರ್ಚಿತಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಸಿಂಹವೆಂಬ ಮಹಾನಾಹನವುಳ್ಳವಳು. ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀರೂಪ

ಕೇಸರೀ ವಾಹನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀರೂಪ
ದುರ್ಗೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೦. ಓಂ ಹಂಸವಾಹನಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಂಸವಾಹನಾ | ಹಂತಿ ಗಚ್ಛತೀತಿ ಹಂಸಃ ಸೂರ್ಯಃ ಪ್ರಾಣೋ
ನಾ, ವಾಹನವತ್ ಆಧಾರಭೂತಪ್ರತೀಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ
ಸ್ಥಾನಮಿತಿ ಯಾವತ್ | ಸ ಯಶ್ಚಾಯಂ ಪುರುಷೇ ಯಶ್ಚಾಸಾ
ನಾದಿತ್ಯೇ | ಸ ಏಕಃ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಅಥವಾ ಹಂಸವಾಹನಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮೀರೂಪೇಣೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೧. ಓಂ ಹತದಾನವಾಯೈ ನಮಃ |

ಹತದಾನವಾ | ಹತಾಃ ದಾನವಾಃ ಅನೇಕಪ್ರಕಾರಶಕ್ತಿರೂಪ
ಧರಯಾ ಭಂಡಾಸುರಾದಯಃ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ |

ಇದ ದುರ್ಗಾದೇವಿಗೆ ಸಿಂಹವು ವಾಹನವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಾಹಯತೀತಿ
ವಾಹನಂ, ಹರ್ಯಕ್ಷಃ ವಾಹನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಸೂರ್ಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣವು ವಾಹನದಂತೆ ಆಧಾರರೂಪವಾದ
ಪ್ರತೀಕವುಳ್ಳವಳು. ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದುವುದೆಂಬುದನ್ನು “ ಸ ಯಶ್ಚಾಯಂ ಪುರುಷೇ
ಯಶ್ಚಾಸಾವಾದಿತ್ಯೇ ಸ ಏಕಃ ” ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯವು ಬೋಧಿಸುವುದು
ಅಥವಾ ಹಂಸವೇ ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಮಾತೃಸ್ವರೂಪಳು. ಹಂತಿ
ಗಚ್ಛತೀತಿ ಹಂಸಃ ಸ ವಾಹನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಶಕ್ತಿದೇವತಾರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಂಹರಿಸ
ಲ್ಪಟ್ಟ ಭಂಡಾಸುರ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ದಾನವರುಳ್ಳವಳು. ಹತಾಃ + ದಾನ
ವಾಃ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೨

ಹತ್ಯಾದಿಸಾಪಶಮನೀ ಹರಿದಶ್ವಾದಿಸೇವಿತಾ ।
ಹಸ್ತಿಕುಂಭೋತ್ತುಂಗಕುಚಾ ಹಸ್ತಿಕ್ಯತ್ತಿಪ್ರಿಯಾಂಗನಾ ॥

೧೨. ಓಂ ಹತ್ಯಾದಿಸಾಪಶಮನೈ ನಮಃ ।

ಹತ್ಯಾದಿಸಾಪಶಮನೀ । ಹತ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಅದಿಯೇಷಾಂ
ತಾನಿ ತಥಾ ಸಾಪಾನಿ ಶಮಯತೀತಿ ತಥಾ, “ಹರಿಹರತಿ
ಸಾಪಾನಿ” ಇತಿ ವಚನಾತ್ ।

೧೩. ಓಂ ಹರಿದಶ್ವಾದಿಸೇವಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹರಿದಶ್ವಾದಿಸೇವಿತಾ । ಹರಿತ್ ಹರಿದ್ವರ್ಣಃ ಮರಕತ ಇವ
ಅಶ್ವೋ ಯಸ್ಯೇಂದ್ರಸ್ಯ ಸ ತಥಾ ಅದಿಯೇಷಾಂ ದಿಕ್ಪತೀನಾಂ
ತೈಃ ಸೇವಿತಾ ಚರಣಾರವಿಂದಸನ್ನಿಧಿಂ ಕಿಂಕರತಯಾಶ್ರಿತೈಃ
ತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೨. ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಧದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶ
ಮಾಡುವವಳು. “ಹರಿಹರತಿ ಸಾಪಾನಿ” ಮುಂತಾದ ವಚನಗಳ
ದೇವೀ ವಿಭೂತಿ ನಿರೇಷದಿಂದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಶಮನಮಾಡುವುದೆಂದು ಹೇಳು
ವುವು. ಹತ್ಯಾ + ಅದಿಃ ಯೇಷಾಂ ತಾನಿ, ತಾನಿ ಶಮಯತೀತಿ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಮರಕತ ಮಣಿಯಂತೆ ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ ಅಶ್ವವಾಹನವುಳ್ಳ ಇಂದ್ರ
ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಂದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿ ಚರಣಾರವಿಂದ
ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಹರಿದ್ವರ್ಣೋತ್ಪ್ಲವಃ ಯಸ್ಯ, ಸ + ಅದಿ
ಯೇಷಾಂ, ತೈಃ + ಸೇವಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಓಂ ಹಸ್ತಿಕುಂಭೋತ್ತುಂಗಕುಚಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಸ್ತಿ ಕುಂಭೋತ್ತುಂಗ ಕುಚಾ | ಹಸ್ತಃ ಅಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಲಿತಿ ಹಸ್ತೀ,
ತಸ್ಯ ಕುಂಭೌ ತದ್ವದುನ್ನತೌ ಕುಚೌ ಸಾಂದ್ರೌ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ತಥಾ |

೧೫. ಓಂ ಹಸ್ತಿಕೃತ್ತಿಪ್ರಿಯಾಂಗನಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಸ್ತಿಕೃತ್ತಿಪ್ರಿಯಾಂಗನಾ ಹಸ್ತಿನಃ ಕೃತ್ವಾ ಚರ್ಮಣಿ ಪ್ರಿಯಃ
ಪ್ರೀತಿಮಾನ್ ಶಿವಃ, ತಸ್ಯಾಂಗನಾ ಭಾಮಿನೀತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೪. ಸೊಂಡಿಲರೂಪವಾದ ಹಸ್ತವುಳ್ಳ ಅನೆಯ ಕುಂಭಗಳಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾದ ಸ್ತನಗಳುಳ್ಳವಳು. ಹಸ್ತಃ ಅಸ್ಯಾಸ್ತೀತಿ ಹಸ್ತೀತಸ್ಯ + ಕುಂಭಾ, ತದ್ವದುತ್ತುಂಗೌ + ಕುಚೌ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಗಜದ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವ ಶಿವನೆಂಬ ವಲ್ಲಿಭನ ಭಾಮಿನಿಯಾದವಳು. ಹಸ್ತಿನಃ ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರಿಯಃ, ತಸ್ಯ + ಅಂಗನಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೩

ಹರಿದ್ರಾಕುಂಕುಮಾದಿಗ್ಧಾ ಹರ್ಯಶ್ವಾದ್ಯಮರಾರ್ಚಿತಾ ।
ಹರಿಕೇಶಸಖೀ ಹಾದಿವಿದ್ಯಾ ಹಾಲಾನುದೋಲ್ಲಸಾ ॥

೧೬. ಓಂ ಹರಿದ್ರಾಕುಂಕುಮಾದಿಗ್ಧಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹರಿದ್ರಾಕುಂಕುಮಾದಿಗ್ಧಾ । ಹರಿದ್ರಾಕುಂಕುಮಾಭ್ಯಾಂ ಉಪ
ಲಕ್ಷಣಂ ಕಸ್ತೂರೀಪತ್ರಾದೀನಾಮ್ । ದಿಗ್ಧಾ ಲಿಪ್ತೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೭. ಓಂ ಹರ್ಯಶ್ವಾದ್ಯಮರಾರ್ಚಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹರ್ಯಶ್ವಾದ್ಯಮರಾರ್ಚಿತಾ । ಹರ್ಯಶ್ವಃ ಸುರೇಶ ಆದಿ
ರ್ಯೇಷಾಂ ಅನುರಾಣಾಂ ತೈರರ್ಚಿತಾ ಕಿಂಕರತಯಾ ನಿಯಾ
ಮಕತ್ವೇನ ಪೂಜಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೮. ಓಂ ಹರಿಕೇಶಸಖ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಹರಿಕೇಶಸಖೀ । ಹರಯಃ ಹರಿದ್ವರ್ಣಾಃ ಕೇಶಃ ಶಿರೋರುಹಾಃ
ಯಸ್ಯ “ಹಿರಣ್ಯಶ್ರುಶ್ರುಹಿರಣ್ಯಕೇಶಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೧೬. ಹರಿದ್ರಾ, ಕುಂಕುಮ ಮತ್ತು ಕಸ್ತೂರೀ ಪತ್ರ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಲೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಹರಿದ್ರಾ ಚ + ಕುಂಕುಮಂ ಚ ತಾಭ್ಯಾಂ
ಆದಿಗ್ಧಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ದೇವರಾಜನಾದ ಇಂದ್ರನು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಕಿಂಕರ
ರೂಪದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಯಾಮಕಳಾಗಿರುವವಳು. ಹರಿಃ + ಅಶ್ವಃ
ಸ + ಆದಿಯೇಷಾಂ, ತೇ ಚ ತೇ + ಅನುರಾಶ್ವ, ತೈರರ್ಚಿತಾ- ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣದ ಕೇಶಗಳುಳ್ಳ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜ
ನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಪಕಾರಮಾಡುವವಳು. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಶ್ರುಶ್ರು

ತಸ್ಯ ಸಖೀ ಪ್ರಯೋಜನಮನಪೇಕ್ಷ್ಯ ಉಪಕಾರಿಣೀತ್ಯರ್ಥಃ |
ಯದ್ವಾ ವರ್ಣೇನ ನೀಲೇನ ಹರಿಣಾ ವಿಷ್ಣುನಾ ಸಮಾಃ ಕೇಶಾ
ಅಸ್ಯ ಸಂತೀತಿ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರನಿತ್ಯಯೌ ವನಚಿದ್ರೂಪ
ಸಹಿತಕಾಮೇಶ್ವರಃ | ತಸ್ಯ ಸಖೀ |

೧೯. ಓಂ ಹಾದಿನಿದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಾದಿನಿದ್ಯಾ | ಲೋಸಾಮುದ್ರೋಪಾಸಿತಮನುರೂಪೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ |

೨೦. ಓಂ ಹಾಲಾಮದಾಲಸಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಾಲಾಮದಾಲಸಾ | ಹಾಲಾಯಾಃ ಅಮೃತಮಥನೋ
ದ್ಭೂತನಾರುಣಾಃ ಮದೇನ ಉಲ್ಲಾಸೇನ ಅಲಸಾ ಆರಕ್ತ
ನೇತ್ರಾಂತರೋಮಾಂಚಾದಿ ಚಿಹ್ನವತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ನಿದ್ಯಾಯಾಂ ಷಷ್ಠಾಕ್ಷರನಾಮನ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಹಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಷಷ್ಠಃ

ಹಿರಣ್ಯಕೇಶಃ ಮಂತಾದ ಶ್ರುತಿಯು ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣದ ಕೇಶಾದಿ ಸಗುಣಾ
ಕಾರದಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವುದು. ಅಥವಾ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ
ಸಮಾನವಾದ ಕೇಶಗಳುಳ ವನು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರ ನಿತ್ಯಯೌವನ ಚಿದ್ರೂಪ
ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಮೇಶ್ವರನು, ಅವನ ಸಖಿಯಾಗಿರುವವಳು. ಹರಯಃ +
ಕೇಶಾ ಯಸ್ಯ, ತಸ್ಯ + ಸಖೀ- ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಹಕಾರವೇ ಆದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲೋಸಾಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಉಪಾಸನೆ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರ ರೂಪಳಾಗಿರುವಳು. ಹಃ + ಆದಿಯರ್ಥಃ- ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಅಮೃತಮಥನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವಾರುಣಿ ಎಂಬ ಮದ್ಯದ ಮದದ
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ರಕ್ತನೇತ್ರ - ರೋಮಾಂಚ ಮಂತಾದ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಅಲಸಭಾವ ವುಳ್ಳವಳು. ಹಾಲಾಯಾಃ + ಮದಃ, ತೇನ + ಅಲಸಾ | ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ನ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಷಷ್ಠ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೨೪

ಸಕಾರರೂಪಾ ಸರ್ವಜ್ಞಾ ಸರ್ವೇಶೀ ಸರ್ವಮಂಗಲಾ ।
ಸರ್ವಕರ್ತ್ರೀ ಸರ್ವಭಕ್ತ್ರೀ ಸರ್ವದಂತ್ರೀ ಸನಾತನಾ॥

೧. ಓಂ ಸಕಾರರೂಪಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸಕಾರರೂಪಾ । ದ್ವಿತೀಯಖಂಡದ್ವಿತೀಯಾನಾಮತೈನ
ಜ್ಞಾಪಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

೨. ಓಂ ಸರ್ವಜ್ಞಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವಜ್ಞಾ । ಅಲುಪ್ತನಿತ್ಯಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪೇಣ ಸಾಮಾನ್ಯ
ರೂಪೇಣ ಸರ್ವಂ ಜಾನಾತೀತಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾ । “ಯಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ
ಸರ್ವವಿತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೩. ಓಂ ಸರ್ವೇಶೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವೇಶೀ । ಸರ್ವಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಅಂತರ್ಯಾಮಿರೂಪೇಣ
ಈಶೈ ಪ್ರೇರಯತೀತಿ ತಥಾ ।

೧. ದ್ವಿತೀಯ ಖಂಡದ ಮಂತ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಾಕ್ಷರ ರೂಪವಾದ ಅವ
ಯವದಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುವವಳು. ಸಕಾರಃ + ರೂಪಂ = ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ-
ಸಕಾರ ರೂಪಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಲೋಪವಿಲ್ಲದ ನಿತ್ಯಜ್ಞಾನರೂಪದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಸರ್ವ
ವನ್ನು ತಿಳಿದವಳು. “ಯಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವವಿತ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನವು
ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಂ ಜಾನಾತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸು
ವವಳು. ಸರ್ವಸ್ಯ ಈಶೈ ಇತಿ ಸರ್ವೇಶೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಓಂ ಸರ್ವಮಂಗಲಾಯೈ ನಮಃ |

ಸರ್ವಮಂಗಲಾ | ಸರ್ವಪ್ರಕಾರೇಣ ಶುದ್ಧವಿಶಿಷ್ಟಚೈತನ್ಯ
ರೂಪೇಣ ಮಂಗಲಾ ಪರಮಾನಂದಸ್ವರೂಪಾ | ಅತ್ರ ಬಹು
ಪ್ರೀಹೇರವಿನಕ್ಷಿತತ್ವಾತ್ ವಿನಕ್ಷಿತಾಯಾಂ ನಾ ಸುಂದರ
ಕಾಯೋ ರಾಜೇತ್ಯಾದಿನತ್ ಸಮಾಸಾರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಸರ್ವೇ
ಷಾಂ ಮಂಗಳಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಸರ್ವೈಃ ಪ್ರಕಾರೈಃ
ಧ್ಯಾನಕೀರ್ತನಪೂಜಾನಮಸ್ಕಾರಾದ್ಯರ್ಚನಭಕ್ತಿಜನ್ಯಕೈಂಕರ್ಯೈಃ
ಜಡಾನಾನುಪಿ ಮಂಗಳಂ ಸುಖಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಜಾಯತೇ
ಸಾ ತಥಾ | ಸರ್ವೇಷಾಮಾತ್ಮರೂಪತಯಾ ಪ್ರತೀಯಮಾನಂ
ಮಂಗಲಂ ಸುಖಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ವಾ | ಸರ್ವಶಬ್ದ
ವಾಚ್ಯಃ ಸರ್ವಕಾರಣಂ ಶಿವಃ, ತಸ್ಯ ಮಂಗಲಂ ಸುಖಂ ಯ
ಸ್ಯಾಃ ಜಾಯತೇ ಸಾ ತಥಾ | “ಸಚ್ಚಿನ್ಮಯಃ ಶಿವಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್
ತಸ್ಯಾನಂದಮಯಿಾ ಶಿವಾ” ಇತಿವಚನಾತ್ | ಅಥವಾ ಮಂಗ

೪. ಶುದ್ಧವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ಆಕಾರದಿಂದ ಸಕಲ ಪ್ರಕಾರ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಮಂಗಲವುಳ್ಳವಳು ಎಂಬ ಬಹು
ಪ್ರೀತಿ ಸಮಾಸದಿಂದ ತೋರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿನಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮಂಗಲ
ರೂಪವಾದ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಳು ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿರು
ತ್ತದೆ. ಬಹುಪ್ರೀತಿ ಸಮಾಸವನ್ನು ವಿನಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಸುಂದರ ದೇಹ
ವುಳ್ಳ ರಾಜನು ಎಂಬ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶರೀರವು
ಸುಂದರವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು
ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಅರ್ಥವು ಬಾಧಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸಮಸ್ತರಿಗೆ
ಮಂಗಳವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಕಾರಣ ಸ್ವರೂಪಳು. ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನ,
ಕೀರ್ತನ, ಪೂಜಾ, ನಮಸ್ಕಾರ, ಅರ್ಚನ ಮುಂತಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಲಂಬಿ
ಸುವ ಕೈಂಕರ್ಯದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂಗಲ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವವಳು.
ಅಥವಾ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಮಂಗಳರೂಪವಾಗಿ
ತೋರುವ ಸುಖಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ್ದ

ಲಶಬ್ದೇನ ಮಂಗಲಹೇತು ಭೂತಾಃ ಸ್ತ್ರಿಯಃ ಲಕ್ಷ್ಯಂತೇ । ಸ
ವೇಷಾಂ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಮಂಗಲಂ ಮಂಗಲಸಾಧನಭೂತಾಃ
ಯೋಷಾಃ ಸ್ವಾಭಿನ್ನಸಚ್ಚಿದಾನಂದವತ್ತ್ವೇನ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ತಥಾ ; “ಏತಸ್ಯೈವಾನಂದಸ್ಯಾನ್ಯಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಮಾತ್ರಾಮುಪ
ಜೀವಂತಿ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇರಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಅಶುಭಾನಿ ನಿರಾಚಕ್ಷೇ
ತನೋತಿ ಶುಭಸಂತತಿಮ್ । ಸ್ಮೃತಿಮಾತ್ರೇಣ ಯತ್ಪುಂಸಾಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂತಗಲಂ ವಿದುಃ ॥ ಅತಿಕಲ್ಯಾಣರೂಪತ್ವಾನ್ನಿತ್ಯ
ಕಲ್ಯಾಣಸಂಶ್ರಯಾತ್ । ಸ್ಮರ್ತೃಣಾಂ ವರದತ್ವಾಚ್ಚ ಬ್ರಹ್ಮ
ತನ್ಮಂಗಲಂ ವಿದುಃ” ಇತ್ಯಾದಿನಚನಾತ್ ।

ರಿಂದ ಸರ್ವಾತ್ಮಕನಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಮಂಗಲಪ್ರದಳಾದವಳು. ಶಿವನಿಗೆ ಮಂಗಲ
ರೂಪಳಾದವಳು ಎಂಬುದನ್ನು “ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಃ ಶಿವಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಾನ್ಯಾನಂದ
ಮಯಾ ಶಿವಾ” ಎಂಬ ವಚನವು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಅಥವಾ ಮಂಗಲ
ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣಾ ಎಂಬ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಮಂಗಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಗಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಂಗಳ ಸಾಧನರಾದ ಮತ್ತು
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪದಿಂದ ಇರುವ ವನಿತೆಯರುಳ್ಳವಳು. ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗದಿಂದ
ಉಂಟಾಗುವ ಸೌಖ್ಯವು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದ ಒಂದು ಮಾತ್ರಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದು.
“ಏತಸ್ಯೈವ ಆನಂದಸ್ಯ ಅನ್ಯಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಮಾತ್ರಾಮುಪ ಜೀವಂತಿ”
ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದು. ಮತ್ತು “ಅಶು
ಭಾನಿ ನಿರಾಚಕ್ಷೇ ತನೋತಿ ಶುಭ ಸಂತತಿಮ್ । ಸ್ಮೃತಿಮಾತ್ರೇಣ
ಯತ್ಪುಂಸಾಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ಮಂಗಲಂ ವಿದುಃ । ಅತಿ ಕಲ್ಯಾಣರೂಪತ್ವಾನ್ನಿತ್ಯ
ಕಲ್ಯಾಣ ಸಂಶ್ರಯಾತ್ । ಸ್ಮರ್ತೃಣಾಂ ವರದತ್ವಾಚ್ಚ ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ಮಂಗಲಂ
ವಿದುಃ” ಎಂಬ ವಚನಗಳು ಕೂಡ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಶುಭಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ
ಶುಭ ಮಂಗಲರೂಪಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಸರ್ವೇಣ
ಮಂಗಲಾನಿ ಯಸ್ಯಾಃ ಸ್ವಾ, ಅಥವಾ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಮಂಗಲಂ ಯಸ್ಯಾಃ,
ಅಥವಾ ಸರ್ವೈಃ ಮಂಗಲಂ ಯಸ್ಯಾಃ, ಸರ್ವಸ್ಯ ಮಂಗಲಂ ಯಸ್ಯಾಃ
ಎಂದು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ವಿಗ್ರಹಗಳು.

೫. ಓಂ ಸರ್ವಕರ್ತ್ರೇ ನಮಃ |

ಸರ್ವಕರ್ತ್ರೇ | ಸರ್ವಂ ಸಮಸ್ತಂ ಸ್ವಶಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಯಾ ರೂಪಯಾ ಕರೋತಿತಿ ತಥಾ, “ಈಕ್ಷತ ಈಶನೀಭಿಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೬. ಓಂ ಸರ್ವಭಕ್ತ್ರೇ ನಮಃ |

ಸರ್ವಭಕ್ತ್ರೇ | ಸರ್ವಂ ಬಿಭರ್ತಿತಿ ತಥಾ | “ಏಷ ವಿಧೃತಿ ರೇಷಾಂ ಲೋಕಾನಾಂ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೭. ಓಂ ಸರ್ವಹಂತ್ರೇ ನಮಃ |

ಸರ್ವಹಂತ್ರೇ | ಸರ್ವಂ ಹಂತೀತಿ ತಥಾ | ಏಭಿರ್ನಾಮು ತ್ರಯೈಃ “ಯತೋ ನಾ” ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತ ತಟಸ್ಥಲಕ್ಷಣತ್ರಯನುಭೂತಮಿತಿ ನೇದಿತವ್ಯಮ್ |

೫. ಮಾಯಾ ರೂಪವಾದ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವವಳು, “ಈಶತ ಈಶನೀಭಿಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ವಚನವು ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಆಧಾರವು. ಸರ್ವಂ ಕರೋತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಸರ್ವವನ್ನು ಭರಣಮಾಡುವವಳು “ಏಷ ವಿಧೃತಿರೇಷಾಂ ಲೋಕಾನಾಂ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವಿಧಾರಕತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಂ ಬಿಭರ್ತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಸಮಸ್ತವನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವವಳು. ಸರ್ವಕರ್ತ್ರೇ, ಸರ್ವಭಕ್ತ್ರೇ, ಸರ್ವಹಂತ್ರೇ ಎಂಬ ಮೂರು ನಾಮಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯ ಕಾರಣತ್ವವೆಂಬ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ ತಟಸ್ಥಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸರ್ವಸ್ಯ + ಹಂತ್ರೇ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

೮. ಓಂ ಸನಾತನಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸನಾತನಾ । “ ಅಜೋ ನಿತ್ಯಃ ಶಾಶ್ವತೋಽಯಂ ಪುರಾಣಃ ”
ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ನಿತ್ಯಸಿದ್ಧಸ್ವರೂಪೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೮. ನಿತ್ಯಸಿದ್ಧವಾದ ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವಳು, “ ಅಜೋ ನಿತ್ಯಃ
ಶಾಶ್ವತೋಽಯಂ ಪುರಾಣಃ ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಈ ಅಂಶವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರು
ವುದು. ಸನಾ + ಭವತೀತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೫

ಸರ್ವಾನವದ್ಯಾ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರೀ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಣೀ |
ಸರ್ವಾತ್ಮಿಕಾ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಾತ್ರಿ ಸರ್ವವಿಮೋಹಿನೀ ||

೯. ಓಂ ಸರ್ವಾನವದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಸರ್ವಾನವದ್ಯಾ | ಸರ್ವೈರ್ಜ್ಞಾನೈಶ್ಚರ್ಯಾದಿಗುಣೈರನವದ್ಯಾ |
ಅನದ್ಯಾ ನಾಮ ವಿದ್ಯಯಾ ಹೀನಾ ಜಡಪ್ರಕೃತಿಃ ಮಿಥ್ಯಾ
ಬಾಧ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್ | ತದ್ವಿಲಕ್ಷಣಾ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದರೂಪ
ತ್ವಾದನವದ್ಯಾ |

೧೦. ಓಂ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರ್ಯೈ ನಮಃ |

ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರೀ | ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ಅಂಗಾನಿ ಚ ಅವ
ಯನಾಃ ಶಿರಃಪಾಣ್ಯಾದಯಃ ; ತೇಷ್ವನ್ಯೂನಾನತಿರಿಕ್ತ
ಭಾವನತ್ವಾತ್ ಯಥಾ ಸಾಮುದ್ರಿಕಲಕ್ಷಣಂ ತದ್ವತ್ತ್ವೇನ
ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರೀ | ಅಥವಾ ಸರ್ವೇಷಾಮಂಗೇಷು ಶರೀ

೯. ಜ್ಞಾನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತ ಗುಣಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯಜ್ಞಾನಾ
ನಂದ ಸ್ವರೂಪಳಾದವಳು. ಅನದ್ಯಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಿಥ್ಯಾರೂಪವೂ ವಿದ್ಯಾಹೀನವೂ
ಆದ ಜಡ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು, ಅನವದ್ಯಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಅದಕ್ಕೆ
ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ
ಸರ್ವ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರದಾನಮಾಡುವವಳಾಗಿ ಸ್ತುತೃಳಾದವಳು.
ನ ಅನದ್ಯಾ, ಸರ್ವೈಃ ಅನವದ್ಯಾ, ಅಥವಾ ಸರ್ವೇಷಾಂ + ಅನವದ್ಯಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಶಿರಸ್ಸು, ಪಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವಾವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮುದ್ರಿಕ
ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಕಲ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನ್ಯೂನ-ಅಧಿಕ ಭಾವಗಳಿಲ್ಲದೆ
ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯಾಗಿರುವಳು. ಅಥವಾ

ತೇಷು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪತಯಾ ಅತ್ಯಂತಪ್ರೇಮವಿಷಯತ್ವೇನ
ಸುಂದರಪದಾರ್ಥವದವಿನಾಭಾವನಾಂಭಾವಿಷಯತ್ವಾತ್ ತಥಾ |

೧೧. ಓಂ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಣೈ ನಮಃ |

ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಣೇ | ಸರ್ವೇಷಾಂ ಜಡಾನಾಂ ಕಾರ್ಯಾಣಾಂ
ಸ್ಫೂರ್ತ್ಯಾಧಾಯಕತ್ವೇನ ಪ್ರಕಾಶಕತ್ವೇ ತಥಾ | ಸರ್ವಂ
ಸಾಕ್ಷಾದೀಕ್ಷತ ಇತಿ ವಾ ತಥಾ |

೧೨. ಓಂ ಸರ್ವಾತ್ಮಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಸರ್ವಾತ್ಮಿಕಾ | ಸರ್ವೇಷಾಂ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪತ್ವಾತ್ “ಯಚ್ಚಾ
ಪ್ನೋತಿ ಯದಾದತ್ತೇ ಯಚ್ಚಾತ್ಮಿ ವಿಷಯಾನಿಹ | ಯಚ್ಚಾಸ್ಯ
ಸಂತತೋ ಭಾವಸ್ತಸ್ಮಾದಾತ್ಮೇತಿ ಗೀಯತೇ” ಇತಿ ವಚ
ನಾತ್ಮಥಾ |

ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರೇಮ ವಿಷಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿಂದ
ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಆದರ ವಿಷಯವಾಗಿರುವವಳು.
ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ಅಂಗಾನಿ ಚ, ತೇಷು ಸುಂದರೀ, ಅಥವಾ ಸರ್ವೇಷಾಂ
ಅಂಗೇಷು ಸುಂದರೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಸರ್ವ ಜಡವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಚೈತನ್ಯ ರೂಪ
ದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು, ಅಥವಾ ಸಮಸ್ತವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
ನೋಡುವವಳು. ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸಾಕ್ಷಿಣೇ, ಅಥವಾ ಸರ್ವಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ +
ಈಕ್ಷತ ಇತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವಳು. “ಯಚ್ಚಾಪ್ನೋತಿ
ಯದಾದತ್ತೇ ಯಚ್ಚಾತ್ಮಿ ವಿಷಯಾನಿಹ | ಯಚ್ಚಾಸ್ಯ ಸಂತತೋ ಭಾವಸ್ತಸ್ಮಾ
ದಾತ್ಮೇತಿ ಗೀಯತೇ” ಎಂಬ ವಚನವು ಆತ್ಮನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವೂ ನಿತ್ಯವೂ
ಚೇತನವೂ ಆದ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವು ಆತ್ಮರೂಪವಾಗಿರುವುದು. ಸರ್ವೇಷಾಂ +
ಆತ್ಮಾ ಸರ್ವಾತ್ಮಿಕಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಓಂ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಾತ್ರೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಾತ್ರೀ । ಸುಖಿನಃ ಭಾವಃ ಸೌಖ್ಯಂ ಸರ್ವಾಣಿ
ಚ ತಾನಿ ಪ್ರಿಯಮೋದಪ್ರಮೋದಾನಂದ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯಾನಿ ।
ಇಷ್ಟದರ್ಶನಜನ್ಯಂ ಸುಖಂ ಪ್ರಿಯಂ, ತಲ್ಲಾಭಜನ್ಯಂ ಮೋದಃ ।
ತದನುಭವಜನ್ಯಂ ಪ್ರಮೋದಃ । ಅನಂದಃ ಸಮಷ್ಟಿಃ ಜೀವಃ
ಭೋಕ್ತಾ । ತಾನಿ ದದಾತೀತಿ ತಥಾ । ಸರ್ವಪ್ರಕಾರೈಃ ಸ್ಮರ
ಣಾದಿಭಿಃ ಸೌಖ್ಯಂ ದದಾತೀತಿ ವಾ । ಸರ್ವೇಷಾಂ ಅಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ತಂಬಪರ್ಯಂತಾನಾಂ ಯಥಾಕರ್ತೃವಾಸನಂ ಪ್ರತ್ಯ
ಕ್ಷೇಣ ದೃಶ್ಯಮಾನಂ ಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಸಹಿತಂ ಸುಖಂ
ದದಾತೀತಿ ವಾ ತಥಾ । “ ಏಷ ಹ್ಯೇವಾನಂದಯಾತಿ ” ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ ।

೧೩. ಸುಖಗಳು ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟ ವಸ್ತು ದರ್ಶನದಿಂದ
ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಿಯವೆಂಬಸುಖವು ಒಂದು, ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಆಗುವ
ಮೋದವು ಮತ್ತೊಂದುಬಗೆಯು, ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೊಂದಬಹುದಾದ
ಪ್ರಮೋದವೆಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯು. ಇವುಗಳ ಸಮಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅನಂದ
ವೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಇವುಗಳನ್ನು ಭೋಕ್ತೃಸ್ವರೂಪನಾದ ಜೀವನು ಅನು
ಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಮಸ್ತ ಭೋಕ್ತೃಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧವಾದ ಈ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವವಳು, ಅಥವಾ ಸ್ಮರಣ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಸೌಖ್ಯ
ವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು, ಅಥವಾ ಅಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಂಬಪರ್ಯಂತವಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಕರ್ಮ-ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಜ್ಞಾನ-ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು, ಸುಖವನ್ನು ಪ್ರದಾನ
ಮಾಡುವವಳು ಎಂಬ ಅಂಶದಲ್ಲಿ “ ಏಷ ಹ್ಯೇವಾನಂದಯಾತಿ ” ಎಂಬ
ವಚನವು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಸುಖಿನಃ + ಭಾವಾಃ ಸೌಖ್ಯಾನಿ, ಸರ್ವಾಣಿ
ಚ ತಾನಿ ಸೌಖ್ಯಾನಿ ಚ ತಾನಿ ದದಾತೀತಿ, ಅಥವಾ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸೌಖ್ಯದಾತ್ರೀ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಹಿಂ ಸರ್ವವಿಮೋಹಿನೈಃ ನಮಃ ।

ಸರ್ವವಿಮೋಹಿನೀ । ಸರ್ವಾನ್ ವಿಮೋಹಯತೀತಿ ಅನ್ಯಥಾ
ಗ್ರಾಹಯತೀತಿ ವಾ ತಥಾ । “ಅಜ್ಞಾನೇನಾವೃತಂ ಜ್ಞಾನಂ
ತೇನ ಮಹ್ಯಂತಿ ಜಂತವಃ, ಅನ್ಯತೇನ ಹಿ ಪ್ರತ್ಯೂಢಾಃ”
ಇತಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಭ್ಯಾಂ ಅಜ್ಞಾನಾವರಣಶಕ್ತಿಕಾರ್ಯಂ ಮೋಹ
ನಾದಿಸತ್ತಾಪ್ರಕಾಶಾದಿಪ್ರಧಾನಾಧಿಷ್ಠಾನತ್ವೇನ ಉಪಚಾರಾತ್
ಸರ್ವಂ ಮೋಹಯತೀತ್ಯುಚ್ಯತೇ, ಅಯೋ ದಹತೀತಿವತ್ ।

೧೪. ಸರ್ವರಿಗೂ ಅನ್ಯಥಾಗ್ರಹಣವೆಂಬ ಮೋಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡು
ವವಳು. “ಅಜ್ಞಾನೇನಾವೃತಂ ಜ್ಞಾನಂ ತೇನ ಮಹ್ಯಂತಿ ಜಂತವಃ”
‘ಅನ್ಯತೇನ ಹಿ ಪ್ರತ್ಯೂಢಾಃ’ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದ ಮಾಯೆಯು
ಆವರಣ ವಿಕ್ಲೇಪಗಳೆಂಬ ಶಕ್ತಿಯ ಮೋಹಾವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸತ್ತಾ-ಸ್ಫೂರ್ತಿ
ಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಧಿಷ್ಠಾನಪ್ರಕಾಶರೂಪಳಾಗಿರುವಳು. ಆದುದರಿಂದ
ಮೋಹಕಳೆಂದು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಆರೋಪಿತವಾದ ಅಗ್ನಿಯು ದಹಿಸಿದರೂ ಉಪಚಾರದಿಂದ ಲೋಹವು ಸುಡು
ವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಸರ್ವಾನ್ ವಿಮೋಹಯತಿ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೬

ಸರ್ವಾಧಾರಾ ಸರ್ವಗತಾ ಸರ್ವಾವಗುಣವರ್ಜಿತಾ ।
ಸರ್ವಾರುಣಾ ಸರ್ವಮಾತಾ ಸರ್ವಭೂಷಣಭೂಷಿತಾ ॥

೧೫. ಓಂ ಸರ್ವಾಧಾರಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವಾಧಾರಾ| ಸರ್ವಸ್ಯಾಧಾರಾ “ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುಚ್ಛಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ”
ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹೃದಯಾನಿ ಆಧಾರಃ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ
ಸ್ಥಾನಂ ಉಪಾಸನಾಯ ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ತಥಾ ।

೧೬. ಓಂ ಸರ್ವಗತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವಗತಾ । ಸರ್ವಂ ಗಚ್ಛತೀತಿ ತಥಾ । “ ಅನೇನ ಜೀವೇ
ನಾತ್ಮನಾನುಪ್ರವಿಶ್ಯ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೧೭. ಓಂ ಸರ್ವಾವಗುಣವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವಾವಗುಣವರ್ಜಿತಾ । ಅವಮಾನಹೇತವಶ್ಚತೇ ಗುಣಾಶ್ಚ
ತಥಾ ; ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಸಂಬಂಧೇನ ಆರೋಪಿತಾಃ ಸತ್ತ್ವಾದಯಃ

೧೫. ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಸ್ವರೂಪಳು. “ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುಚ್ಛಂ
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಸರ್ವಾಧಾರತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ
ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೃದಯವು ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ಥಾನವಾದ ಆಧಾರ
ವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ಸರ್ವಸ್ಯ + ಆಧಾರಾ ಅಥವಾ ಸರ್ವೇ ಆಧಾರಾ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಸರ್ವವನ್ನು ಅನುಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವವಳು. “ ಅನೇನ ಜೀವೇ
ನಾತ್ಮನಾನುಪ್ರವಿಶ್ಯ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸರ್ವವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸರ್ವಂ + ಗಚ್ಛತೀತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಅಧವತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ವೆಂಬ
ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸಮಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ತ್ವ ಮುಂತಾದ ಗುಣ

ಸಮುಷ್ಪಾ, ಅಂತಃಕರಣಧರ್ಮಾಃ ಕಾಮಾದಯಃ ವ್ಯುಷ್ಪಾ;
ಸರ್ವೇ ಚ ತೇ ಅವಗುಣಾಶ್ಚ ತಥಾ | ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿತ್ಯೇನ
ಸರ್ವಾನುಸೂತತ್ವೇಽಪಿ ತತ್ತದುಸಾಧಿನಿಷ್ಕೋತ್ತಮಾಧನು
ಧರ್ಮೈಃ ನ ಸಂಬಂಧ್ಯತೇ | ಘಟಾದಿನಿಷ್ಕಾಕಾಶವತ್ .
ಕೋಶಾಂತರ್ಗತಖಡ್ಗವದ್ವಾ | “ಸೂರ್ಯೋ ಯಥಾ ಸರ್ವ
ಲೋಕಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಃ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ಚಾಕ್ಷುಷೈರ್ಬಾಹ್ಯದೋಷೈಃ |
ಏಕಸ್ತಥಾ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ಲೋಕದುಃಖೇನ ಬಾಹ್ಯಃ” | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೧೮. ಓಂ ಸರ್ವಾರುಣಾಯೈ ನಮಃ |

ಸರ್ವಾರುಣಾ | ಸರ್ವೇಷ್ಟ್ಯಂಗೇಷ್ಟ್ಯಾರುಣಾ ಆರಕ್ತವತೀ | “ಅಸೌ
ಯಸ್ತಾಮ್ರೋ ಅರುಣಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

ಗಳಿಂದಲೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಮಾದಿಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ವರ್ಜಿತವಾದವಳು. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿರೂಪದಿಂದ ಸರ್ವೋಪಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಉಪಾಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ-ಮಧ್ಯಮ-ಅಧಮಭಾವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಘಟದ ಒಳಗಿನ ಆಕಾಶ, ಒರೆಯ ಒಳಗಿನ ಖಡ್ಗದಂತೆ ಹೊರಗಿನ ಉಪಾಧಿ ಧರ್ಮಗಳು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾರವು. “ಸೂರ್ಯೋ ಯಥಾ ಸರ್ವ ಲೋಕಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಃ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ಚಾಕ್ಷುಷೈರ್ಬಾಹ್ಯದೋಷೈಃ | ಏಕಸ್ತಥಾ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ಲೋಕದುಃಖೇನ ಬಾಹ್ಯಃ” ಎಂಬ ವಚನವನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೆಂದು ಅರಿಯಬೇಕು. ಅವಮಾನಹೇತವಶ್ಚ + ತೇ ಗುಣಾಶ್ಚ, ತೈಃ + ವರ್ಜಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. “ಅಸೌ ಯಸ್ತಾಮ್ರೋ ಅರುಣಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಕಲ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತವರ್ಣವುಳ್ಳವಳು. ಸರ್ವೇಷು + ಅರುಣಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯- ಓಂ ಸರ್ವಮಾತ್ರೇ ನಮಃ |

ಸರ್ವಮಾತಾ | ಸರ್ವೇಣ ಕಾರ್ಯೇಣ ಮಿಯತೇ ಅನುಮಿ
ಯತೇ ಅಭೇದೇನೇತಿ, ತಥಾ ಹಿ ಇದಂ ಜಗತ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಭಿನ್ನಂ
ತತ್ಸತ್ತಾಸ್ಥೂರ್ತಿನಿಯತಸತ್ತಾಪ್ರಕಾಶಜ್ಞಾನವಿಷಯತ್ವಾತ್ |
ಯಃ ಯನ್ನಿಯತಸತ್ತಾಪ್ರಕಾಶವಾನ್ ಸಃ ತದಭಿನ್ನಃ ಯಥಾ
ತಂತುಕಾರ್ಯಃ ಪಟಿ ಇತಿ | ಸರ್ವಾನ್ ಮಿನೋತಿ ಸ್ವಾಭೇ
ದೇನ ಜಾನಾತೀತಿ ತಥಾ |

೨೦. ಓಂ ಸರ್ವಭೂಷಣಭೂಷಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಸರ್ವಭೂಷಣಭೂಷಿತಾ | ಸರ್ವಾತ್ಮಕತ್ವೇನ ಯೇ ಯೇ
ಪ್ರಾಣಿನಃ ಯಾನಿ ಯಾನಿ ಭೂಷಣಾಲಂಕಾರಭೋಜನಾದೀನಿ
ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುನ್ಯಾತ್ಮಾರ್ಥಂ ಸಂಸಾದಯಂತಿ ತೇಷಾಂ
ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಯಾ ತೈಃ ಸರ್ವೈರ್ಭೂಷಿತಾ ಉಪ
ಕೃತೇತ್ಯರ್ಥಃ | “ಆತ್ಮನಸ್ತು ಕಾಮಾಯ ಸರ್ವಂ
ಪ್ರಿಯಂ ಭವತಿ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಅಥವಾ ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮಕ

೧೯. ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಕಾರಣರೂಪಳಾಗಿ ಉಹಿಸಲ್ಪಡು
ವವಳು. ತಂತುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಪಟವು ತಂತುವಿನ ಸತ್ತಾ-ಪ್ರಕಾಶ
ಗಳಿಗೆ ನಿಯತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಂತುವಿನೊಡನೆ ಏಕತತ್ತ್ವವಾಗಿರುವಂತೆ
ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಿಂದ ನಿಯತಸತ್ತಾ-ಪ್ರಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜಗತ್ತು
ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಭೇದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ
ಗೋಚರವಾಗುವಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಥವಾ ಸರ್ವರನ್ನೂ ಅಭೇದದಿಂದ
ತಿಳಿಯುವವಳು. ಸರ್ವೇಣ + ಮಿಯತ ಇತಿ, ಅಥವಾ ಸರ್ವಾನ್ ಮಿನೋತಿ
ಇತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ಭೂಷಣ-ಅಲಂಕಾರ-
ಭೋಜನ-ಮುಂತಾದ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯಗ್ರೂಪ
ಳಾದ ದೇವಿಯು ಉಪಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. “ಆತ್ಮನಸ್ತು ಕಾಮಾಯ ಸರ್ವಂ ಪ್ರಿಯಂ ಭವತಿ” ಎಂಬ
ಶ್ರುತಿಯು ಸಮಸ್ತ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆತ್ಮನಸ್ತುವಿಗೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗಿ

ತ್ವೇನ ಸರ್ವಭಕ್ತಜನಸ್ಯ ಸ್ವಸ್ವೇಷ್ಟದೇವತಾಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ
ಭೂಷಣಭೂಷಿತತ್ವೇನ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಸರ್ವೈರ್ಭಕ್ತಜನೈಃ
ತತ್ತದನಯನೇಷು ಭೂಷಣೈರಾರೋಪಿತಾಃ ಸ್ವಸ್ಯಾಃ ಮಹಾ
ರಾಜ್ಞೇತ್ವೇನ ಅಸಂಗೋದಾಸೀನಸ್ವಭಾವತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ |
ಯದ್ವಾ ಸರ್ವದೇಶಕಾಲಲೋಕೇಷು ಭೂಷಣೈಃ ತತ್ರ ತತ್ರ
ಭವೈಃ ಉಚ್ಚಾವಚೈಃ ಭೂಷಣೈರಾರೋಪಿತಾ ಹಸ್ತಶ್ವಾದಿ
ದೇಹೋಪಾಧಿಕಾ ಸತೀ ತತ್ತದೀಯಾಲಂಕಾರಾದಿಷು
ಜುಗುಪ್ಸಾರಹಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಭೂಷಯಂತಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವೇನ
ಪ್ರತಿಸಾದಯಂತೀತಿ ಭೂಷಣಾನಿ ನೇದಾಂತಮಹಾವಾಕ್ಯಾನಿ;
ಸರ್ವೈಃ ಸಮಸ್ತ್ಯೈಃ ಗತಿಸಾಮಾನ್ಯಾತ್ ಏಕತಾತ್ಪರ್ಯೇಣ
ಭೂಷಿತಾ ಲಕ್ಷಣಯಾ ಪರ್ಯವಸಿತಾ ಸಮನ್ವಿತಾ
ನೇತ್ಯರ್ಥಃ |

ಇತಿ ತ್ರಿಶತಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಸಪ್ತಮಾಕ್ಷರನಾಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಸಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಸಪ್ತಮಃ

ಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಸಕಲದೇವತಾಸ್ವರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಗೆ ಭಕ್ತರು ಅರ್ಪಿಸುವ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಅಥವಾ ಸಮಸ್ತಭಕ್ತಜನರಿಂದ ಆಯಾಯ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ
ಭೂಷಣ ಶೋಭೆಯುಳ್ಳವಳಂತೆ ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅಸಂ
ಗೋದಾಸೀನ ಸ್ವಭಾವಳಾದ್ದರಿಂದ ಭೂಷಣಾದಿ ಸಂಪರ್ಕವು ದೇವಿಯಲ್ಲಿ
ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸರ್ವದೇಶಕಾಲಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ವಳಾಗಿ ಆಯಾಯ ಹಸ್ತಿಅಶ್ವ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಶರೀರಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ
ನಾನಾವಿಧದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಪಡೆದೆ ಭೂಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಅಥವಾ
ಸರ್ವೋತ್ತಮರೂಪದಿಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನೇದಾಂತ
ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳು ಭೂಷಣಪ್ರಾಯವಾದುವುಗಳು. ಅಂತಹ ಸಕಲನೇದಾಂತ
ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಏಕತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ಸಮನ್ವಯ ಹೊಂದಿದವಳು.
ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ಭೂಷಣಾನಿ ಚ, ತ್ರೈಃ ಭೂಷಿತಾ, ಅಥವಾ ಭೂಷಣೈಃ,
ಭೂಷಿತಾ ಸರ್ವೈರ್ಭೂಷಣಭೂಷಿತಾ, ಅಥವಾ ಸರ್ವೇಷು ಭೂಷಣಭೂಷಿತಾಃ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾನುವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಮಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೨೭

ಕಕಾರಾರ್ಥಾ ಕಾಲಹಂತ್ರೀ ಕಾನೇಶೀ ಕಾಮಿತಾರ್ಥದಾ ।
ಕಾಮಸಂಜೀವನೀ ಕಲ್ಯಾ ಕಶಿನಸ್ತನಮಂಡಲಾ ॥

೧. ಓಂ ಕಕಾರಾರ್ಥಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಕಾರಾರ್ಥಾ । ಕಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಕಕಾರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥಕತ್ವೇನ ತದ್ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಸ್ಯಾತದರ್ಥಸ್ಯ ಬಾಧಿತತ್ವಾತ್ ।

೨. ಓಂ ಕಾಲಹಂತ್ರೈ ನಮಃ ।

ಕಾಲಹಂತ್ರೀ ಅಜಸಾರೂಪೇಣ ಪ್ರಾಣಾಪಾನನಾಮಕಚಂದ್ರಸೂರ್ಯನಿಯಮನೇ ಪುರುಷಾಣಾಂ ನಿಯಮಿತಪರಿಮಿತಾಯುಃ ಸ್ವರೂಪೈಕನಿಶತಿಷಟ್ಶತಾಧಿಕಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯಾಕನಿರ್ಗಮನರೂಪೇಣ ಕ್ಷಪಯಂತಿ ಅವಶೇಷಾಯುಷೋ

೧. ಕಕಾರವೆಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥಸ್ವರೂಪಳಾದವಳು. “ಕಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಕ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಸಮಸ್ತಪ್ರಪಂಚವೂ ಅನರ್ಥರೂಪವಾದುದು. ಕಕಾರಸ್ಯ ಅರ್ಥಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಕಾಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವಳು. ಅಜಸಾಮಂತೋಪಾಸನರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಾಣ-ಆಪಾನ ವೆಂಬ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ನಿಯಮಿತವಾದ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಆರು ನೂರು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪರಿಮಿತ ಆಯುಃಸ್ವರೂಪವು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ ಹಾಗೆ ಯುಗ-ಕಲ್ಪಾದಿ ರೂಪವಾದ ಕಾಲವು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಾಗಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಪಾಟವದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣ-ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಜಯದಿಂದ ವೃತ್ತಿಯು ಲಯವಾದರೆ ಮನೋನ್ಮನೀ ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. “ಪೃಥಿವ್ಯ

ಯುಗಕಲ್ಪಾದ್ಯನಿಶಿಷ್ಟಸ್ಯ ವೃದ್ಧೌ ಪುನಃ ಸಂಯಮನೇ ತಥಾ
ತಥಾ ವೃದ್ಧೌ ಸಂಯುಂಜಾನಸ್ಯ ಸರ್ವಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಸ್ಯ
ವೃತ್ತಿಲಯೇ ಮನೋನ್ಮನ್ಯವಸ್ಥಾ ನಿಷ್ಪದ್ಯತೇ | ತಥಾ ಚ
ಶ್ರುತಿಃ-“ ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋಽನಿಲಖೇ ಸಮುತ್ಥಿತೇ ಪಂಚಾ
ತ್ಮಕೇ ಯೋಗಗುಣೇ ಪ್ರವೃತ್ತೇ | ನ ತಸ್ಯ ರೋಗೋ ನ ಜರಾ
ನ ಮೃತ್ಯುಃ ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಾಗ್ನಿನುಯಂ ಶರೀರಮ್ ”
ಇತಿ | “ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯೋಗಾಧಿಗಮೇನ ದೇವಂ ಮತ್ಸಾ
ಧೀರೋ ಹರ್ಷಶೋಕೌ ಜಹಾತಿ ” ಇತಿ ಚ | ತಥಾ ಚ ತದಾ
ನೀಮಾನಿಭೂತಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪೇಣ “ ತತಃ ಸಂವತ್ಸ
ರೋಽಂಜಾಯತ ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತ್ಯಾತ್ಮಕಕಾಲೋ
ತ್ಪತ್ತಿಶ್ರವಣಾತ್ ತಸ್ಮಿನ್ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇವ ಲಯೇ ಕಾಲಂ ಹಂತಿ
ನಾಶಯತೀತಿ ತಥಾ ನಾಮನಿರ್ವಚನಂ ಯುಕ್ತಂ ವಕ್ತುಮಿತಿ
ಭಾವಃ |

೩. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರ ನಮಃ |

ಕಾಮೇಶೀ | ಕಾಮಾನಾಂ ಭೋಗ್ಯಪದಾರ್ಥಾನಾಂ ಯಥಾ
ದೃಷ್ಟಂ ಈಷ್ಟೇ ಪ್ರೇರಯತೀತಿ ತಥಾ |

ಪ್ರೇಜೋಽನಿಲಖೇ ಸಮುತ್ಥಿತೇ ಪಂಚಾತ್ಮಕೇ ಯೋಗಗುಣೇ ಪ್ರವೃತ್ತೇ | ನ
ತಸ್ಯ ರೋಗೋ ನ ಜರಾ ನ ಮೃತ್ಯುಃ ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಾಗ್ನಿನುಯಂ ಶರೀ
ರಮ್ ” “ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯೋಗಾಧಿಗಮೇನ ದೇವಂ ಮತ್ಸಾ ಧೀರೋ ಹರ್ಷ
ಶೋಕೌ ಜಹಾತಿ ” ಎಂಬ ವಚನಗಳು ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಮನೋನ್ಮನ್ಯವಸ್ಥಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲಾಗಿ ಜರಾ-ರೋಗಾದ್ಯವದ್ರವಗಳ ಶೂನ್ಯ
ತೆಯನ್ನೂ ಹರ್ಷ-ಶೋಕಾದಿ ವಿಗಮವನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ವರೂಪವು ಆವಿರ್ಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ
ಕಾಲವು ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಲಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ
ವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ಲಯಮಾಡುವಳೆಂದು ಈ ನಾಮದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥವು.
ಕಾಲಂ + ಹಂತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳೆಂಬ ಕಾಮಗಳನ್ನು ಅದೃಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ
ಪ್ರೇರಿಸುವವಳು. ಕಾಮಾನ್ + ಈಷ್ಟೇ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಓಂ ಕಾಮಿತಾರ್ಥದಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾಮಿತಾರ್ಥದಾ | ಕಾಮಿತಾನರ್ಥಾನ್ ದದಾತೀತಿ ತಥಾ |
ಆಪ್ತಕಾಮ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಸಂಸಾರದಶಾಯಾನಾವೃತಾನಂದ
ಸ್ಯ ಅನಾಪ್ತವದನಭಾಸಮಾನಸ್ಯ ಆತ್ಯಂತಿಕಸುಖಾತ್ಮಿಕಾ
ಮುಕ್ತೀರ್ನೇ ಸ್ಯಾದಿತಿ ಕಾಮ್ಯಮಾನತ್ವಾದಾತ್ಮನಃ ಕಾಮಿ
ತತ್ತ್ವಮ್ | ಕಾಮಿತಶ್ಚ ಸಾವರ್ಥಶ್ಚೇತಿ ತಸ್ಯೈವ ಜ್ಞಾನಸ್ಯಾನರ
ಣಾಭಿಭಾವಕತ್ವೇನ ಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪತಯಾ ತಂ ದದಾತಿ
ಪ್ರಯುಚ್ಛತೀತಿ ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪೇಣ ಅನುಭಾವಯತೀ
ತ್ಯರ್ಥಃ |

೫. ಓಂ ಕಾಮಸಂಜೀವನೈ ನಮಃ

ಕಾಮಸಂಜೀವನೀ | ಕಾಮಂ ಮನ್ಮಥಂ ಪರಮೇಶ್ವರನೇತ್ರಾಗ್ನಿ
ವಿಪ್ಲುಷ್ಠಂ ಭಂಡಾಸುರಾತ್ಮನಾ ಅನೇಕಕಾಲದೇವಲೋಕವಿ

೪. ಕಾಮಿತವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಸಂಸಾರ ದಲೆಯಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮಾನಂದವು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾದಂತೆ ತೋರುವುದು.
ಮುಮುಕ್ಷು ಮಾನವನಿಗೆ ಆತ್ಮಾನಂದವು ದೊರಕಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿರುವುದ
ರಿಂದ ಆತ್ಮವಸ್ತುವು ಕಾಮಿತವಾಗುವುದು. ಆದರ ಆವರಣವನ್ನು ನಾರಪಡಿಸಿ
ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಆತ್ಮಾನಂದವೆಂಬ
ಕಾಮಿತವಸ್ತುವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವಳು. “ಆಪ್ತ
ಕಾಮಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನಿಯು ಆಪ್ತಕಾಮನಾಗಿರುವ
ನೆಂದು ವರ್ಣಿಸುವುದು. ಕಾಮಿತಶ್ಚ ಸೌ ಅರ್ಥಶ್ಚ ತಂ ದದಾತೀತಿ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಪರಮೇಶ್ವರನ ತೃತೀಯನೇತ್ರಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಭಸ್ಮವಾಗಿದ್ದ, ಮತ್ತು
ಭಂಡಾಸುರರೂಪದಿಂದ ಅನೇಕಕಾಲದ ವರೆಗೆ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದ
ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಸಮಯದಲ್ಲಿ ರತಿದೇವಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
ಯಂತೆ ನಮ್ರವಾದ ಪೂರ್ವಕಾಯದಿಂದಲೂ ತಪಶ್ಚರ್ಯೆ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಕೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಪಕ್ಷಂ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಸಮಯೇ ರತಿದೇವೀಸ್ರಾರ್ಥನ
ಸಮಿಚೇನತದೀಯಪೂರ್ವಕಾಯಂ ತಪಶ್ಚರ್ಯಾದಿಪರಿಸಾಕ
ಫಲಭೂತಂ ಕರುಣಾರಸಪೂರಿತಾಸಾಂಗಾವಲೋಕನೇನ
ಸಂಜೀವಯತಿ ಸಪ್ರಾಣಂ ಕೃತ್ವಾ ತಸ್ಮೈ ನರಾದಿ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ
ತೇನ ತಂ ಹರ್ಷಯತೀತಿ ತಥಾ ।

೬. ಓಂ ಕಲ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಲ್ಯಾ । ಕಲಯಿತುಂ ಧ್ಯಾತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ । ಅಥನಾ
ಸರ್ವೋತ್ತಮದೇವತೈನ ಧ್ಯಾತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಕಲ್ಯಾ ।
ಕಲೇಃ ಕಾಮಧೇನುತೈನ ಯಥಾ ವಾಂಛಿತಾರ್ಥಕಾರಣಮ್ ।

೭. ಓಂ ಕಠಿನಸ್ತನಮುಂಡಲಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಠಿನಸ್ತನಮುಂಡಲಾ । ಸ್ತನಯೋಃ ಮುಂಡಲೇ ಆದಿನುಭಾಗೌ
ಸಾಂತಃಪ್ರದೇಶೌ ಕಠಿನೇ ಅಪ್ರಕಂಪೇ ಅತಿಸ್ಥಿರೇ ವಾ
ಯಸ್ಯಾಃ ತಥಾ ।

ಪರಿಪಾಕದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಕರುಣಾ ರಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಟಾಕ್ಷ
ವೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಸಂಜೀವನಮಾಡಿ ನರ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಳು.
ಕಾಮಂ ಸಂಜೀವಯತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಅರ್ಹಳಾದವಳು. ಅಥನಾ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ
ಳೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳು. ಕಲಿ ಎಂಬ ಧಾತುವು ಕಾಮಧೇನುವಿ
ನಂತೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಕಲಯಿತುಂಯೋಗ್ಯಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಚಲನವಿಲ್ಲದ ಅಥನಾ ಅತಿಸ್ಥಿರವಾದ ಮುಂಡಲಾಕಾರವಾದ ಸ್ತನ
ಗಳ ಪ್ರದೇಶವುಳ್ಳವಳು. ಕಠಿನೇ + ಸ್ತನಯೋರ್ಮುಂಡಲೇ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨೮

ಕರಭೋರುಃ ಕಲಾನಾಥಮುಖೀ ಕಚಚಿತಾಂಬುದಾ |
ಕಟಾಕ್ಷಸ್ಯಂದಿಕರುಣಾ ಕಸಾಲಿಸ್ರಾಣನಾಯಿಕಾ ||

ಲ. ಓಂ ಕರಭೋರವೇ ನಮಃ |

ಕರಭೋರುಃ | ಕರಭ ಇವ ಊರೂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |
“ಮಣಿಬಂಧಾದಾಕನಿಷ್ಠಂ ಕರಸ್ಯ ಕರಭೋ ಬಹಿಃ” ಇತಿ ಪ್ರಮಾ
ಣಾದಿತಿ ಭಾವಃ |

೯. ಓಂ ಕಲಾನಾಥಮುಖ್ಯೈ ನಮಃ |

ಕಲಾನಾಥಮುಖೀ | ಕಲಾಃ ಚತುಃಷ್ಠಿಕಲಾಃ ನಾಥಯತಿ
ಪ್ರೇರಯತೀತಿ ಕಲಾನಾಥಃ | “ನಿಶ್ಚಸಿತಮೇತದ್ವಿಗ್ನೇದೋ
ಯಜುರ್ವೇದಃ ಸಾಮವೇದಃ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತೇಃ |
ಶಾಸ್ತ್ರಯೋನಿತ್ವಾದಿತಿ ನ್ಯಾಯಾಚ್ಛ | ತಾದೃಶಮುಖಂ
ವದನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ತಥಾ | ಕಲಾನಾಥಶ್ಚಂದ್ರ ಇವ
ಮುಖಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಇತಿ ವಾ |

ಲ. ಕಿರಿಬೆರಳಿನವರೆಗಿರುವ ಹಸ್ತ ಪಾರ್ಶ್ವವೆಂಬ ಕರಭದಂತೆ ತೊಡೆಗಳುಳ್ಳ
ವಳು. “ಮಣಿಬಂಧಾದಾಕನಿಷ್ಠಂ ಕರಸ್ಯ ಕರಭೋ ಬಹಿಃ” ಎಂಬ ಕೋಶ
ದಿಂದ ಕರಭಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಂಗೈಯ ಪಾರ್ಶ್ವವೆಂಬ ಅರ್ಥವು ಲಭಿಸುವುದು. ಕರಭ
ಇವ ಊರೂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳೆಂಬ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ
ಮುಖವುಳ್ಳವಳು. “ಶಾಸ್ತ್ರಯೋನಿತ್ವಾತ್” ಎಂಬ ಸೂತ್ರೋಕ್ತನ್ಯಾಯ,
“ನಿಶ್ಚಸಿತಮೇತದ್ವಿಗ್ನೇದೋ ಯಜುರ್ವೇದಃ ಸಾಮವೇದಃ” ಮುಂತಾದ
ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ವೇದಾದಿಗಳಿಗೆ ಸರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.
ಅಥವಾ ಹದಿನಾರು ಕಲಾಧಿಪತಿಯಾದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಮುಖವುಳ್ಳ
ವಳು. ಕಲಾಃ ನಾಥಯತೀತಿ ಕಲಾನಾಥಂ, ತಾದೃಶಂ ವದನಂ ಯಸ್ಯಾಃ
ಅಥವಾ ಕಲಾನಾಂ + ನಾಥಃ ತದ್ವತ್ ವದನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಓಂ ಕಚಜಿತಾಂಬುದಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಚಜಿತಾಂಬುದಾ । ಕಚೇನ ಕೇಶಭಾರೇಣ ಕಬರೇಣ ನೇತ್ಯರ್ಥಃ । ಜಿತಾಃ ಅಧರೀಕೃತಾಃ ಅಂಬುದಾ ಮೇಘಾ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ । ಮೇಘಃ ಮಂಡಲಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಉರ್ಧ್ವಗಾಮಿ ಶಿರೋರುಹಭಾರಾ ವ್ಯೋಮಕೇಶೀತಿ ಭಾವಃ । ಅಥವಾ ಕೇಶವೃತ್ತಿ ನೀಲರೂಪೇಣ ಸಾದೃಶ್ಯಾಸಹತ್ವೇನ ಧಿಕೃತಾಃ ಮೇಘಾಃ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ ।

೧೧. ಓಂ ಕಟಾಕ್ಷಸ್ಯಂದಿಕರುಣಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಟಾಕ್ಷಸ್ಯಂದಿಕರುಣಾ । ಯದ್ಯಪಿ ದೀನೇಷು ಪರಿಪಾಲೃತಾ ಬುದ್ಧಿದೋಷಾನಾಂ ಮಹತಾಂ ಕರುಣೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ । ತಥಾಪಿ ತಸ್ಯಾ ಅಂತರತ್ವೇನ ಅಜ್ಞಾಯಮಾನತಯಾ ತೇಷು ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯೇನ ಪ್ರವೃತ್ತಾರ್ಥಂ ಸೇವಾದೌ ತದ್ವತ್ಪ್ರಜ್ಞಾನಸ್ಯಾವಶ್ಯಕಫಲಪ್ರದಾನಾದಿಹೇತುತಯಾ ನಿಶ್ಚಯೇನ ತದನುರೂಪಕ

೧೦. ಕೇಶಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಿರೂಪವಾದ ಕಬರದಿಂದ ಅಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮೋಡಗಳುಳ್ಳವಳು ಮೇಘಮಂಡಲಕ್ಕಿಂತ ಉರ್ಧ್ವಭಾಗವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಕೇಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯೋಮಕೇಶೀ-ಆಕಾಶವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಕೂದಲುಗಳುಳ್ಳವಳೆಂಬ ಅರ್ಥವು ತೋರುವುದು. ಅಥವಾ ಕೇಶಗಳು ಅತಿಶಯವಾದ ತನ್ನ ನೀಲರೂಪದಿಂದ ಮೋಡಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕೇಶಭಾರದಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೋಡಗಳುಳ್ಳವಳು. ಕಚೇನ + ಜಿತಾಃ + ಅಂಬುದಾಃ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಸಾತ್ವಿಕ ವೀಕ್ಷಣ ರೂಪವಾದ ಕಟಾಕ್ಷದರ್ಶನದಿಂದ ಸುರಿಯುವ ಕರುಣಾರಸವುಳ್ಳವಳು. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೂ ದೀನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಪಾಲೃರೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಕರುಣೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಕರುಣೆಯು ಅಂತರವಾದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಅತಿಶಯವಿಂದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಅದರ ಜ್ಞಾನವು ಅವಶ್ಯ

ಸಾತ್ವಿಕವೀಕ್ಷಣಸ್ಮೇರಸಂಭಾಷಣಾದಿಸತ್ತ್ವಂ ತತ್ರಾವಶ್ಯಂ
ಭವತೀತಿ ಕಾರ್ಯಸತ್ತ್ವಪ್ರಸಂಜಿತಕಾರಣಸತ್ತ್ವವತ್ತ್ವಾತ್ |
ಕರುಣಾಯಾ ನವರಸೇಷ್ವಂತರ್ಭಾವಾತ್ ; ರಸಶಬ್ದಸ್ಯ ಮಧು
ರಾದೌ ರೂಢತ್ವಾತ್ ತೇಷಾನ್ಮನಿರ್ವಚನೀಯತ್ವೇಽಪಿ ಅನು
ಭವಗೋಚರತಾಯಾಮಿಕ್ಷ್ವಾದಿಸಾರದ್ರವ್ಯಪದಾರ್ಥನಿಷ್ಠ-
ತ್ವೋಪಲಬ್ಧೀಃ ತತ್ಸಂಬಂಧವಶಾತ್ ಪರಂಪರಯಾ ದ್ರವ
ದ್ರವ್ಯವೃತ್ತಿಸ್ಯಂದನರೂಪಕ್ರಿಯಾಶ್ರಯತ್ವಮುಪಚರ್ಯತೇ |
ತಥಾ ಚ ಕಟಾಕ್ಷಸ್ಯಂದಿನೀ ಕರುಣಾ ಪರಿಸಾಲ್ಯತಾಬುದ್ಧಿ
ರೂಪಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೧೨. ಓಂ ಕಪಾಲಿಸ್ಪ್ರಾಣನಾಯಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಪಾಲಿಸ್ಪ್ರಾಣನಾಯಿಕಾ | ಕಪಾಲನುಸ್ಯ ಅಸ್ತೀತಿ ಕಪಾಲೀ
ಆನಂದಭೈರವಃ | ತಸ್ಯ ಸ್ಪ್ರಾಣನಾಯಿಕಾ | ಸ್ಪ್ರಾಣಸ್ಯೇತ್ಯುಪ

ಸೇವಾಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವಳು ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು.
ಆದುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಕರುಣೆಯು ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾತ್ವಿಕ
ವೀಕ್ಷಣ, ಮಂದಹಾಸ, ಮೃದುಸಂಭಾಷಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಅವಶ್ಯಕವು.
ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಕಾರಣದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಊಹಿಸಿ ತಿಳಿಯ
ಬಹುದು. ಕರುಣಾ ಎಂಬುದು ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ರಸಶಬ್ದವು
ಮಧುರ ಮುಂತಾದ ರಸಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾಗಿ
ದ್ದರೂ ಇಕ್ಷು ಮುಂತಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಸಾರದ ಪಾನದಿಂದ ಅನುಭವ ವೇದ್ಯ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ದ್ರವದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಯಂದನ ರೂಪ
ವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಕಟಾಕ್ಷಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕರುಣೆಯು
ಹರಿಯುವದೆಂಬುದು ಉಪಚಾರದ ವರ್ಣನೆಯು. ಕಟಾಕ್ಷಯೋಃ ಸ್ಯಂದಿನೀ
ತಾದೃಶೀ ಕರುಣಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಕಪಾಲವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಆನಂದಭೈರವ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣ
ಗಳಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವವಳು. “ ನ ಪ್ರಾಣೇನ ನಾಪಾ,

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಂಚಾನಾಂ ನಾಯಿಕಾ ಅಧಿಷ್ಠಾನತ್ವೇನ ಪ್ರೇರಿಕಾ |
“ನ ಪ್ರಾಣೇನ ನಾಪಾನೇನ ಮರ್ತ್ಯೋರ್ಜೀವತಿ ಕಶ್ಚನ |
ಇತರೇಣ ತು ಜೀವಂತಿ ಯಸ್ಮಿನ್ನೇತಾವುಪಾಶ್ರಿತೌ” ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ ತಸ್ಯಾಪಿ ಹೃದಯಾಂತರ್ವರ್ತಿಸರಮೇಶ್ವರರೂಪೇತಿ
ಯಾವತ್ | ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೇತಿ ವಾ, ಪ್ರಿಯೇತಿ ಭಾವಃ |

ನೇನ ಮರ್ತ್ಯೋರ್ಜೀವತಿ ಕಶ್ಚನ | ಇತರೇಣ ತು ಜೀವಂತಿ ಯಸ್ಮಿನ್ನೇತಾವುಪಾ
ಶ್ರಿತೌ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಪ್ರಾಣ-ಅಪಾ
ನಾದಿ ಉಪಕರಣ ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ರೂಪವೆಂದು ಅರಿಯಬೇಕು. ಅಥವಾ
ಅನಂದಭೈರವಮೂರ್ತಿಯ ಹೃದಯದ ಅಂತರ್ವರ್ತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರರೂಪ
ವುಳ್ಳವಳು. ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯಾದ ಪ್ರಿಯೆಯು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಪಾಲ
ಮಸ್ಯಾಸ್ತೀತಿ ಕಪಾಲೀ, ತಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಸ್ಯ ನಾಯಿಕಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦

ಕಾರುಣ್ಯವಿಗ್ರಹಾ ಕಾಂತಾ ಕಾಂತಿಧೂತಜಸಾನಲಿಃ |
ಕಲಾಲಾಸಾ ಕಂಬುಕಂಠೀ ಕರನಿರ್ಜಿತಪಲ್ಲವಾ ||

೧೩. ಓಂ ಕಾರುಣ್ಯವಿಗ್ರಹಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾರುಣ್ಯವಿಗ್ರಹಾ | ಕಾರುಣ್ಯಂ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಕೃಪಾಂ | ಕರು
ಣಸ್ಯ ಭಾವಃ | ತತ್ ವಿಗ್ರಹಃ ಮೂರ್ತಿಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ
ತಥಾ | ಕಾರುಣ್ಯಸ್ಯಾಂತಃಕರುಣಪರಿಣಾಮಬುದ್ಧಿರೂಪತ್ವೇನ
ನೇತ್ರಾಂತವೀಕ್ಷಾಸಮ್ಮಿತಭಾಷಾದಿನಾನುಮಾಯಮಾನತ್ವೇಪಿ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಜ್ಞಸ್ಯಮನೋವಾಂಛಿತವರಪ್ರದಾನಾದೀನಾಂ ಶರೀ
ರಾವಯವವಿಶೇಷಜನ್ಯತಯಾ ಕಾರುಣ್ಯಂ ವಿಗ್ರಹೋ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸೇತಿ ಸಮಾಸೋಪಪತ್ತಿಃ | ಮಾಯೋಪಾಧಿಕಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ
ಜಗತ್ಪುಷ್ಪ್ಯನುಕರಣಹೇತು ಭೂತಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಮಾತ್ರನಿಮಿತ್ತಕ-

೧೩. ಕಾರುಣ್ಯವೆಂಬ ವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳವಳು. ದಯಾಮಯನ ಭಾವವು
ಕಾರುಣ್ಯವು. ಅದು ಅಂತಃಕರಣದ ಪರಿಣಾಮವೆಂಬ ಬುದ್ಧಿವಿಶೇಷ ರೂಪ
ವಾಗಿ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ ಮಂದಹಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಭಾಷಣ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಉಹಿಸಲ್ಪಡುವುದಾದರೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯವಾದ ಇಷ್ಟವರದಾನಾದಿ
ಗಳು ಶರೀರಾವಯವಗಳಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯರೂಪದಿಂದ
ವಿಗ್ರಹರೂಪವಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಕಾರುಣ್ಯಮಯವಾದ ಉಪಾಸನಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು. ಮಾಯೋಪಾಧಿಯುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು
ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಆವಿರ್ಭವಿಸುವ,
ಕರ್ಮಾನಧೀನವಾದ ಮತ್ತು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಘನವಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿ
ಸುವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿನಹ ಬುದ್ಧಿ ಗೋಚರವಾಗದಿರುವುದ
ರಿಂದ ಅದರ ಸಗುಣೋಪಾಸನವು ಅಶಕ್ಯವಾಗುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರ
ಗಳಿಂದ ವಿಗ್ರಹ ಮುಂತಾದುವು ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು.

కర్మానధిన సజ్జి దానందఘని భూతాత్మక భక్తాను—
 గ్రాహకవిగ్రహవత్త్వం వినా దేవతాయాః బుద్ధావనా
 రోపేణ సగుణోపాసనమనుపపద్యమానం స్యాత్,
 తదర్థం దేవతాధికరణే మంత్రప్రకాశితా దేవాః
 “వజ్రహస్తః పురందర” ఇత్యాదిస్వతఃప్రమాణవేద
 నాక్యవశాత్ బాధకాభావే విగ్రహవంతః అంగీకర్తవ్యా
 ఇతి ప్రతిష్ఠాపితమ్ । తథా “బహుశోభమానా
 మునాం ధ్యేమవతీం” ఇతి కేనోపనిషద్భాష్యే
 ధ్యేమాని హేమవికారాణి భూషణాని యస్యాః సేతి నా
 తథా । హిమవతః అపత్నం స్మృతి జ తథేతి పరదేవ
 తాయాః దివ్యవిగ్రహవత్త్వం ప్రతిష్ఠాపితమ్ । తథా జ
 మహానుభావానాం స్వప్రకాశజ్యేతన్యరూపాణామేవం
 భూతానాం సర్వాత్మనా సర్వోత్తమనాం మూర్తి
 త్రయదేవానాం ధ్యానాద్యుపకారాయ తాదృశమూర్తి

“వజ్రహస్తః పురందరః” ముంతాద మంత్రభాగగళు స్వతః ప్రమాణ
 వాదుదరింద దేవతేగే విగ్రహాదిసత్తేయన్ను బోధిసువువు. హాగేయే
 “బహు శోభమానామునాం ధ్యేమవతీం” ఎంబ కేనోపనిషత్తిన
 భాష్యదల్లి సువర్ణమయవాద ఆభరణవుళ్ళవళు ఎంబుదాగి ధ్యేమ
 వతీం ఎంబ పదక్కే అర్థమాదిరువుదరింద దేవతావిగ్రహాదిగళన్ను
 అంగీకరిసిదంతే ఆగిరువుదు. “ధ్యేమవతీం” ఎంబ పదక్కే హిమ
 వంతన మగళు ఎందు అర్థమాదిదరే దివ్య విగ్రహవిదేయేంబుదన్ను
 మత్తస్వ స్పష్టపడిసిదంతాగువుదు. ఆద్దరింద మహామహిమేయుళ్ళ
 వరూ, స్వప్రకాశజ్యేతన్యరూపరూ, సర్వోత్తమరూ ఆద త్రిమూర్తి
 ముంతాద దేవతేగళ ధ్యాన-అర్చన ముంతాదువుగళన్ను మాడలు
 అనుకూలవాగి త్రిమూర్తిగళిగే విగ్రహాదిగళు ఁంటేంబుదు సిద్ధాంతవు.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತಿಃ ಭಾಷ್ಯಂ

ಮತ್ತ್ವಂ ಅಸ್ತೀತಿ ನ ಕಿಂಚಿದನೀತ್ವರವಾದಪ್ರಸಂಗಾನಕಾಶ
ಇತಿ ಆಸ್ತಾಂ ವಿಸ್ತರಃ |

೧೪. ಓಂ ಕಾಂತಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾನ್ತಾ | “ಕನ ದೀಪ್ತಾ” ಇತಿ ಧಾತೋಃ ಅತ್ಯಂತಮನೋ
ಹರತನೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಮದನಗೋಪಾಲವಿಗ್ರಹಾ ನಾ, | “ಕದಾ
ಚಿದಾದ್ಯಾ ಲಲಿತಾ ಪುಂರೂಪಾ ಕೃಷ್ಣವಿಗ್ರಹಾ | ವಂಶನಾದ
ವಿನೋದೇನ ಕರೋತಿ ವಿನಶಂ ಜಗತ್”, ಇತಿ ತ್ರಿಪುರಾತಾಪ
ನೀಯೇ |

೧೫. ಓಂ ಕಾಂತಿಧೂತಜಸಾವಲ್ಲೈ ನಮಃ |

ಕಾಂತಿಧೂತಜಸಾವಲಿಃ | ಜಸಾನಾಂ ಜಸಾಪುಷ್ಪಾಣಾಂ

ಇದರಿಂದ ಯಾವವಿಧವಾದ ಅಪಸಿದ್ಧಾಂತವು ತಲೆದೋರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.
ಕಾರುಣ್ಯಂ ವಿಗ್ರಹಃ= ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರಳಾದವಳು, ಅಥವಾ ಮದನಗೋಪಾಲರೂಪ
ವಾದ ವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳವಳು. “ಕನ ದೀಪ್ತಾ” ದೀಪ್ತಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುವ ಕನಧಾತುವಿನಿಂದ ಕಾಂತ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ರೂಪಗೊಂಡಿರುವುದ
ರಿಂದ ಮನೋಹರಳೆಂಬ ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿನರಿಸಿದೆ. ಮದನ
ಗೋಪಾಲಸುಂದರೀ ರೂಪದಿಂದಲೂ ರಾಮಣೀಯಕವನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ
ವರ್ಣಿಸಬಹುದೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.
“ಕದಾಚಿದಾದ್ಯಾ ಲಲಿತಾ ಪುಂರೂಪಾ ಕೃಷ್ಣವಿಗ್ರಹಾ ವಂಶನಾದವಿನೋದೇನ
ಕರೋತಿ ವಿನಶಂ ಜಗತ್” ಎಂಬ ವಚನವು ಆದ್ಯಳಾದ ಲಲಿತಾ ದೇವಿ
ಯು ಗೋಪಾಲರೂಪವಾದ ಪುರುಷ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವಳೆಂಬ ಅಂಶ
ವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು.

೧೫. ಅಪ್ರಾಕೃತವೂ, ಸ್ವಚ್ಛವೂ, ಮತ್ತು ಪರಮಾನಂದರೂಪವೂ ಆದ
ಕಾಂತಿಯಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಕವಿಗಳು ಉಪಮಾನವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸುವ ರೂಢಿಗೆ

ಉಪಲಕ್ಷಣಂ ಅನ್ಯೇಷಾಮಾರಕ್ತವರ್ಣಾನಾಂ, ಅವಲಿಃ
ಸಂಕ್ತಿಃ ದೃಷ್ಟಾಂತತ್ವೇನ ಕವಿಭಿರುತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿತಾ । ಕಾಂತ್ಯಾ
ಅಸ್ರಾಕೃತಸ್ವಚ್ಛಪರಮಾನಂದಚಿದ್ಭಾಸಾ ಧೂತಾಃ ಪರಿ
ತ್ಯಕ್ತಾಃ ಸ್ರಾಕೃತತ್ವೇನ ಅಲ್ಪಕಾಂತಿಮುತ್ತಯಾ ಉಪಮಾ
ಯೋಗ್ಯತಯಾ ಯಯಾ ಸಾ । “ನ ಹಿ ಮಹಾಂತೋ
ನೀಚೈರುಪಮಾಯಂತೇ” ಇತಿ ನ್ಯಾಯಾದಿತಿ ಭಾವಃ ।

೧೬. ಓಂ ಕಲಾಲಾಸಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಲಾಲಾಸಾ । ಕಲಾಃ ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕಲಾಃ ಅಲಾಪೋ ವ್ಯಾಸ
ಹಾರಿಕಶಬ್ದಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ, “ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಮಯೀ
ವಾಣೀ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಪರದೇವತಾ” ಇತಿ ವಚನಾತ್ । ಕಲಃ
ಅವ್ಯಕ್ತಮಧುರಃ ಸಪ್ರಯೋಜನಃ ಅಲಾಪಃ ಸಂಲಾಪೋ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ನಾ ತಥಾ । “ಅವ್ಯಕ್ತಾ ಭಾರತೀ ತಥಾ”
ಇತಿ ಮಹಾಪುರಷಸಾಮುದ್ರಿಕವಚನಾತ್ ।

ಸಾತ್ರಗಳೂ ಅಲ್ಪಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದುವುಗಳೂ ಆದ ಜಪಾಕುಸುಮ
ಮುಂತಾದ ಕೆಂಪು ಪುಷ್ಪಗಳ ಸಂಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಉದಾರ ಗುಣಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಸ್ಸಾರವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಅನ್ಯಾಯವು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಜಪಾಕುಸುಮ ಸಂಕ್ತಿಯು ಉಪಮಾನ ಭಾವವನ್ನು ಕೂಡ
ಹೊಂದದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಜಪಾನಾಂ + ಅವಳಿ, ಕಾಂತ್ಯಾ ಧೂತಾ,
ಕಾಂತಿಧೂತಾ ಜಪಾವಳಿ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಚತುಃಷಷ್ಟಿ ಕಲಾ ರೂಪವಾದ ವ್ಯವಹಾರವುಳ್ಳವಳು. “ವೇದ
ಶಾಸ್ತ್ರಮಯೀ ವಾಣೀ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಪರದೇವತಾ” ಎಂಬ ವಚನಾನುಸಾರ
ವಾಗಿ ಪರದೇವತೆಯ ವ್ಯವಹಾರವು ಅರವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕಲಾರೂಪವಾಗಿದೆ
ಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಥವಾ “ಅವ್ಯಕ್ತಾ ಭಾರತೀ ತಥಾ” ಎಂಬ
ಸಾಮುದ್ರಿಕ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಮಧುರವೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಜನ
ಗರ್ಭಿತವೂ ಆದ ವ್ಯವಹಾರವುಳ್ಳವಳು. ಕಲಃ + ಅಲಾಪಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಅಥವಾ
ಕಲಾಃ ಅಲಾಪಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಓಂ ಕಂಬುಕಂತ್ಯೈ ನಮಃ |

ಕಂಬುಕಂಠೀ | ಕಂಬುಶಬ್ದೇನ ಅತ್ರ ಶಂಖನಿಷ್ಠ ರೇಖಾತ್ರಯಂ
ಲಕ್ಷ್ಯತೇ | ತದ್ವಾನ್ ಕಂಠೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ತಥಾ ಗುಣ
ನಾಮೇದಮ್ |

೧೮. ಓಂ ಕರನಿರ್ಜಿತಪಲ್ಲವಾಯೈ ನಮಃ |

ಕರನಿರ್ಜಿತಪಲ್ಲವಾ | ಕರಶಬ್ದೇನ ಕರತಲಂ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ | ಪಲ್ಲವಾ
ಶಬ್ದೇನ ತನ್ನಿಷ್ಠ ಪಾಟಿಲ್ಯಂ ಸ್ನಿಗ್ಧತಾ ಲಕ್ಷ್ಯಣಯಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ |
ತಥಾ ಚ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಗುಣಯೋರ್ಜಯ ಸರಾಜಯೇ ಅರ್ಥಾತ್ತ್ವ
ದ್ವತೋರಸಿ ತೌ ಸಿದ್ಧಾವಿತಿ ತನ್ನಾನೋಪಪತ್ತಿಃ “ವಿನಾಹಶ್ಚ
ವಿನಾದಶ್ಚ ಸಮಯೋರೇವ ಶೋಭತೇ” ಇತಿ ವಚನಾತ್
ಕರತಲೇ ತತ್ಸಾನ್ಯಧ್ವನಿರನೇನ ನಾನ್ಮಾ ಕೃತಃ | ಕರೇಣ
ನಿರ್ಜಿತಾಃ ಪಲ್ಲವಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೧೭. ಶಂಖದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ರೇಖಾತ್ರಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಂಠವುಳ್ಳವಳು.
ಶಂಖ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೇಖಾತ್ರಯವೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯಣೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ.
ಇದು ಸಗುಣಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಣವಿಶೇಷವಾಚಕವಾದ ಶಬ್ದವು, ಕಂಬು
ವತ್, ಕಂಬುಮಾನ್ ವಾ ಕಂಠಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಪಾಣಿಯ ತಲಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪಾಟಿಲ್ಯ-ಸ್ನಿಗ್ಧತ್ವ ಮುಂತಾದ ಗುಣ
ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂಕುರಗಳುಳ್ಳವಳು. ಪಾಣಿತಲದ ಗುಣ
ದಿಂದ ಪಲ್ಲವದ ಗುಣಕ್ಕೆ ಅಸಜಯವಾದರೆ ಪಾಣಿತಲದಿಂದ ಪಲ್ಲವವು ಅಸ
ಜಯ ಹೊಂದಿದಂತಾಗುವುದು. “ವಿನಾದಶ್ಚ ವಿನಾಹಶ್ಚ ಸಮಯೋರೇವ
ಶೋಭತೇ” ಎಂಬನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪಾಣಿತಲ ಪಲ್ಲವಗಳಿಗೆ ಸಾನ್ಯವು
ಈ ವಚನದಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕರೇಣನಿರ್ಜಿತಾಃ ಪಲ್ಲವಾಃ ಯಯಾ ಸಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩೦

ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಸಮಭುಜಾ ಕಸ್ತೂರೀತಿಲಕಾಂಚಿತಾ ।
ಹಕಾರಾರ್ಥಾ ಹಂಸಗತಿಹಾರ್ತಿಕಾಭರಣೋಜ್ಜ್ವಲಾ ॥

೧೯. ಓಂ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಸಮಭುಜಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಸಮಭುಜಾ । ಯಥಾ ದಿವ್ಯವೃಕ್ಷಾಃ ನಂದನೋ
ದ್ಯಾನೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಃ ತಥಾ ತದಲಂಕಾರಾಯ ವಲ್ಲಭದ
ಯೋಽಪಿ ಕಲ್ಪಯಂತಿ ಸಂಸಾದಯಂತೀತಿ ಕಲ್ಪಾಃ । ಕಲ್ಪಾ
ಶ್ಚತಾ ವಲ್ಯಶ್ಚ ವ್ರತತ್ಯಃ ತಾಭಿಃ ಸಮಾಃ ಭುಜಾಃ ಹಸ್ತಾಃ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಕನಿಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರಾಪ್ತ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀಭು
ಜಾನಾಂ ವಲ್ಲಿಸಾಮೋಕ್ತಿರಿತಿ ಮಂತವ್ಯಮ್ । ಅತ್ರ ಸಮ
ಪದಸ್ವಾರಸ್ಯೇನ ತೇಷಾಮಪಿ ತದನಚ್ಛಿನ್ನಚೈತನ್ಯದ್ವಾರಾ
ಯಥಾಪ್ರಾರಬ್ಧಂ ಚೇತನವಲ್ಲೋಕವಾಂಛಿತಫಲಕರ್ತೃತ್ವ
ಮಿತಿ ಧ್ವನಿತಮ್ । “ ಏಕಸ್ತಥಾ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ

೧೯. ನಂದನೋದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ
ಸಮಾನವಾದ ಭುಜಗಳಿಲ್ಲವಳು. ಬೇಕಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಕರಿಗೆ
ಕೊಡುವ ವೃಕ್ಷ ಅಥವಾ ಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಅಥವಾ ಕಲ್ಪಲತೆಗಳೆನ್ನು
ವರು. ಕವಿಗಳ ವರ್ಣನೆಯು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀಮೂರ್ತಿಯ
ಭುಜಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಲತೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಕಲ್ಪಲತೆಯು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಕೊಡುವಂತೆ ದೇವಿಯ ಭುಜಗಳು ಚೈತನ್ಯದ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅವರವರ
ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪ
ರ್ಯವು. “ ಏಕಸ್ತಥಾ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾರೂಪಂ ರೂಪಂ ಪ್ರತಿರೂಪೋ
ಬಹಿಶ್ಚ, ತತ್ತದೇವಾವಗಚ್ಛ ತ್ವಂ ಮಮತೇಜೋಂಶಸಂಭವಮ್ ” ಎಂಬ
ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಮೃತಿಗಳಂತೆ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತು
ಗಳು ಸರಮಾತ್ಮನ ಅಂಶವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಕಲ್ಪಲತಾರೂಪ

ರೂಪಂ ರೂಪಂ ಪ್ರತಿರೂಪೋ ಬಹಿಶ್ಚ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |
 “ತತ್ತದೇನಾನಗಚ್ಛತ್ಸಂ ನುನು ತೇಜೋಂಶಸಂಭವಮ್”
 ಇತಿ ಸ್ಫೂತೌ ಚ ಭಗವತಾ ಸ್ವಕೀಯಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಾ
 ನವಸ್ಥಿತಿರೇವೋಕ್ತಾ | ಅತ ಏನ ಪರದೇವೀಭುಜಾನಾಂ
 ನೈವ ಸಾನ್ಯೋಕ್ತಿರಿತಿ ಶಂಕಾ ನಿರಸ್ತಾ ವೇದಿತವ್ಯಾ, ಔಪಾಧಿಕ
 ಚೈತನ್ಯೇನ ತಥಾಭೂತಚೈತನ್ಯಸ್ಯ ಸಾನ್ಯೋಪಪತ್ತೇಃ |

೨೦. ಓಂ ಕಸ್ತೂರಿತಲಿಕಾಂಚಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಸ್ತೂರಿತಲಿಕಾಂಚಿತಾ | ಕಸ್ತೂರಿತಲಿಕೇನ ಲಲಾಟದೇಶ
 ಸಂಸ್ಥಾಪಿತಬಿಂದುವ್ಯಾಕಾರವ್ಯುಗನಾಭಿನಾ ಅಂಚಿತಾ | ಚಿಹ್ನಿತಾ
 ಅಲಂಕೃತೇತ್ಯರ್ಥಃ |

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಅಷ್ಟಮಾಕ್ಷರನಾಮವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ
 ಕಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಅಷ್ಟಮಃ |

ನಾದ ಉಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಸ್ವರೂಪಾನಂದ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ
 ಉಪಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ದೇವೀಭುಜಗಳಿಗೆ ಉಪಮಾನವು ಇಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಶಂಕಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪಯಂತೀತಿ ಕಲ್ಪಾಃ, ತಾಶ್ಚ ತಾ
 ವಲ್ಲಶ್ಚ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಶ್ಚಃ, ತಾಭಿಃ + ಸಮಾಃ, ತಾದೃಶಾ ಭುಜಾ ಯಸ್ಯಾ ಸ್ಯಾ
 ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಹಣೆಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬಿಂದುವಿನ
 ಆಕಾರವುಳ್ಳ ಕಸ್ತೂರಿ ತಲಿಕದಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಕಸ್ತೂರ್ಯಾಃ +
 ತಲಿಕಂ, ತೇನ ಅಂಕಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೧. ಓಂ ಹಕಾರಾರ್ಥಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಕಾರಾರ್ಥಾ । ಹಕಾರಸ್ಯ ಆಕಾಶಬೀಜಸ್ಯ ಅರ್ಥಾ, ಅರ್ಥಃ ಸ್ವರೂಪಚೈತನ್ಯಂ ಆಕಾಶವಿಗ್ರಹೇತ್ಯರ್ಥಃ, “ ಆಕಾಶೋ ಹ ವೈ ನಾಮ ನಾಮರೂಪಯೋರ್ನಿರ್ವಹಿತಾ । ತೇ ಯದಂತರಾ ತದ್ಬ್ರಹ್ಮ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೨. ಓಂ ಹಂಸಗತ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಹಂಸಗತಿಃ । ಹಂತಿ ಗಚ್ಛತೀತಿ ಹಂಸಃ ಪ್ರಾಣಃ । ಆದಿತೋಽನಾ, ಹಂಸಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಸ್ಯ ಗತಿಃ ಗಮನಾಗಮನೇ ಲಕ್ಷ್ಯಣಯಾ ತಜ್ಞಾಪ್ಯಾಜಸಾಮಂತ್ರರೂಪಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ “ ಹಕಾರೇಣ ಬಹಿರ್ಯಾತಿ ಸಕಾರೇಣ ಪುನರ್ವಿಶೇತ್ ” ಇತಿವಚನಾತ್ । ಯದ್ವಾ ತದಭಿಮಾನಿದೇವತಾರೂಪಾಗ್ನೀಷೋಮಾ

೧. ಆಕಾಶವೆಂಬ ಮಹಾಭೂತದ ಬೀಜಾಕ್ಷರವಾದ ಹಕಾರದ ಅರ್ಥವಾದ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪವಾದವಳು. “ ಆಕಾಶೋ ವೈ ನಾಮ ನಾಮರೂಪಯೋರ್ನಿರ್ವಹಿತಾ, ತೇ ಯದಂತರಾ ತದ್ಬ್ರಹ್ಮ ” ಎಂದು ಶ್ರುತಿವಚನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆಕಾಶ ಶರೀರಳಾಗಿರುವಳೆಂಬ ಅಂಶವು ಈ ನಾಮದಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಕಾರಸ್ಯ + ಅರ್ಥಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಅಂತರ್ಭಾಗ-ಬಹಿರ್ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಾಗಮನವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣನಾಯುವಿನ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅಜಸಾಮಂತ್ರ ಜಪದಿಂದ ಜಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವಳು. “ ಹಕಾರೇಣ ಬಹಿರ್ಯಾತಿ ಸಕಾರೇಣ ಪುನರ್ವಿಶೇತ್ ” ಎಂಬ ವಚನವು ಹಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬಹಿರ್ಗಮನವನ್ನೂ ಸಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಾಣದ ಅಂತರ್ಗಮನವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಹ-ಸ-ಕಾರ ಅಭಿಮಾನಿದೇವತಾರೂಪರಾದ ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಸೋಮಸ್ವರೂಪರಾದ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಗತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಹೋರಾತ್ರರೂಪವಾದ ಕಾಲರೂಪವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಒಂದು ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ದೇಹಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ

ತ್ವಕಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಗತೀ ಅಹೋರಾತ್ರಾತ್ಮಕಕಾಲಸ್ವರೂಪಾಯಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ | ಅಥವಾ ಹಂತಿ ದೇಹಾದ್ವೇಹಾಂತರಂ ಗಚ್ಛತಿ ಸ್ವಕರ್ಮವಶೇನೇತಿ ಹಂಸೋ ಜೀವಃ | ತಸ್ಯ ಗತಿಃ ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಥಾನಂ ಮುಕ್ತಿರಿತ್ಯರ್ಥಃ | “ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾಪೋತಿ ಪರಮ್”, “ಯದ್ಗತ್ವಾ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ” ಇತಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿವಚನಾತ್ | ಅಥವಾ ಹಂತಿ ಸ್ವಕಾರ್ಯಭೂತಂ ಜಗತ್ಪ್ರವಿಶತೀತಿ ಹಂಸಃ | “ಹಂಸಸ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರಃ” ಇತಿ ನೃಸಿಂಹತಾಪನೀಯೇ | ಗಮ್ಯತೇ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಶರಣತ್ವೇನ ಪ್ರಪದ್ಯತೇ ಚತುರ್ವಿಧಭಕ್ತ್ಯಿರಿತಿ ಗತಿಃ ಹಂಸಶ್ಚಾಸೌ ಗತಿಶ್ಚ ಇತಿ ಸಾಮಾನಾಧಿಕರಣ್ಯಸಮಾಸಃ | “ಹಂಸಃ ಶುಚಿಷತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಆಹೋಸ್ವಿತ್ ಹಂಸಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾಹನಸ್ಯ ಗತಿರಿವ ಗಮನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | ಉತಾಹೋ ಹಂಸಶಬ್ದೇನ ನಾಮೈಕದೇಶೇನ ಹಂಸಕಂ ಪಾದಕಟಿಕಮುಚ್ಯತೇ | ಗಮ್ಯತೇನೇನೇತಿ ಗತಿಃ ಚರಣಂ, ಹಂಸಯುಕ್ತೇ ಗತೀ ಪಾದಾರವಿಂದೇ

ಜೀವಾತ್ಮನ ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಥಾನವಾದ ಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಳಾದವಳು. “ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾಪೋತಿ ಪರಮ್” “ಯದ್ಗತ್ವಾ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ವಾ ಮ ಪರಮಂ ಮಮ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿವಚನಗಳಿಂದ ದೇವಿಯು ಪುನಃವೃತ್ತಿರಹಿತವಾದ ಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಕಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವು ಹಂಸ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು “ಹಂಸಸ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರಃ” ಎಂಬ ನೃಸಿಂಹತಾಪನೀಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಆರ್ತ ಮುಂತಾದ ಚತುರ್ವಿಧಭಕ್ತರಿಂದ ಪ್ರಪತ್ತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಲ್ಪಡುವವಳು. ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪಳು, ಭಕ್ತರಿಂದ ಭಜಿಸಲ್ಪಡುವವಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವು. “ಹಂಸಃ ಶುಚಿಷತ್” ಎಂಬ ವಚನವು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಾಹನವಾದ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಮಂದವೂ ರಮ್ಯವೂ ಆದ ಗಮನವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಕಾಲುಕಡಗವೆಂಬ ಅಭರಣದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚರಣವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ-ಸಾರಾಸಾರ-ಜಡಾಜಡವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ

ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಯದ್ವಾ ಹಂಸಶಬ್ದೇನ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯಾ
ಸಾರಾಸಾರ-ಜಡಾಜಡಾದಿನಸ್ತು ನಿವೇಕಸಮರ್ಥಾಃ ; ಹಂತಿ
ಗಚ್ಛಂತಿ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮಂ ಪ್ರತಿದೇಶಂ ಇತಿ ಹಂಸಾಃ ಪರಿವ್ರಾ
ಜಕಾಃ ಚತುರ್ಥಾಶ್ರಮಿಣಃ ನಿಷ್ಕಾಮಾಃ । ತೇಷಾಂ ಗತಿಃ
ಗಮ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಯತೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕ್ರಿಯತೇ ಇತಿ ಗತಿಃ
“ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗಾದ್ಯತಯಃ ಶುದ್ಧಸತ್ತಾಃ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।
“ ಯೇ ಪೂರ್ವಂ ದೇವಾ ಋಷಯಶ್ಚ ತದ್ವಿದುಃ ತೇ
ತನ್ಮಯಾ ಅನ್ಯತಾ ವೈ ಬಭೂವುಃ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।
ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಪುರುಷಾನುಭೂಯಮಾನಪರಮಾನಂದಮುಕ್ತಿ
ಸ್ವರೂಪೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೩. ಓಂ ಹಾಟಕಾಭರಣೋಜ್ವಲಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಾಟಕಾಭರಣೋಜ್ವಲಾ । ಹಾಟಕಸ್ಯ ಸುವರ್ಣಸ್ಯ

ನೀರಕ್ಷೀರಗಳಂತೆ ವಿವೇಕಬುದ್ಧಿ ಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿ
ಸುತ್ತಿರುವ ಪರಮಹಂಸರಾದ ನಿಷ್ಕಾಮಿಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವವಳು,
ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗದಿಂದ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತರು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು
ಹೊಂದುವರೆಂದು ಬೋಧಿಸುವ “ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗಾದ್ಯತಯಃ ಶುದ್ಧಸತ್ತಾಃ ”
ಎಂಬ ವಚನವು ಪ್ರಮಾಣವು. ಮತ್ತು “ ಯೇ ಪೂರ್ವಂ ದೇವಾ ಋಷ
ಯಶ್ಚ ತದ್ವಿದುಃ ತೇ ತನ್ಮಯಾ ಅನ್ಯತಾ ವೈ ಬಭೂವುಃ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ
ರಿಂದ ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಡುವ ಪರಮಾನಂದರೂಪವಾದ ಮುಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ
ಕೂಡಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹಂತೀತಿ + ಹಂಸಃ, ತಸ್ಯ
ಗತಿಃ ಯಸ್ಯಾಸ್ಸಾ, ಹಂಸಯೋರ್ಗತೀ ಯಸ್ಯಾಃ, ಹಂಸಸ್ಯ + ಗತಿಃ, ಹಂಸ
ಶ್ಚಾಸೌ + ಗತಿಶ್ಚ, ಹಂಸಸ್ಯ + ಗತಿರಿವ ಗತಿಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ, ಹಂಸಯುಕ್ತೇ
ಗತೀ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ, ಹಂಸಾನಾಂ + ಗತಿಃ ಎಂದು ಆಯಾಯ ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ
ಉಚಿತವಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ವಿಗ್ರಹಗಳು.

೩. ಸುವರ್ಣನಿರ್ಮಿತವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು.
ಅಥವಾ ಸುವರ್ಣಾಂಡದಂತೆ ಇರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಆಭರಣದಂತೆ ಸತ್ತಾ

ಕಾರ್ಯಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ಆಭರಣಾನಿ ಚ ಹಾಟಿಕಾಭರಣಾನಿ
ತೈರುಜ್ಜ್ವಲಾ ತಥಾ । ಪ್ರಕಾಶಿತಾ ಅಲಂಕೃತೇತ್ಯರ್ಥಃ ।
ಹಾಟಿಕಸ್ಯ ಸುವರ್ಣರೂಪಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸ್ಯ ಆಭರಣವದುಜ್ಜ್ವಲಾ
ಪ್ರಕಾಶಕರೀ ಸತ್ತಾಸ್ಫೂರ್ತಿಕರೀತ್ಯರ್ಥಃ । ಯದ್ವಾ ತಸ್ಮಿನ್
ಆಭರಣೈಃ ಮಂಗಲಸೂತ್ರಾದಿಭಿಃ ಸನಾಥಸ್ತ್ರೀಮಂಡಲಸ್ವ
ರೂಪೈರುಜ್ಜ್ವಲತೀತಿ । ಆಹೋಸ್ವಿತ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಣದ್ವಯ
ರೂಪವಸುದಾನೇನ ವಸುಸ್ವರೂಪೇಣ ನಾ ಉಜ್ಜ್ವಲತಿ
ಪ್ರಕಾಶತ ಇತಿ ತಥಾ “ವಸುರಂತರಿಕ್ಷಸತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವವಳು. ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ದಲ್ಲಿ ಮಂಗಲಸೂತ್ರ ಮುಂತಾದ ಸ್ವವಾಸಿನಿಯ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸು
ವವಳು. ಅಥವಾ ಸುವರ್ಣ, ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಒಡವೆಗಳೆಂಬ
ದ್ವಿವಿಧವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯದ ದಾನದಿಂದಲೂ ಐಶ್ವರ್ಯಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೂ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವಳು. “ವಸುರಂತರಿಕ್ಷಸತ್” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ
ವಸು-ಐಶ್ವರ್ಯರೂಪತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಟಿಕಸ್ಯ + ಆಭರಣಾನಿ,
ತೈರುಜ್ಜ್ವಲಾ, ಹಾಟಿಕಸ್ಯ + ಆಭರಣವದುಜ್ಜ್ವಲಾ, ಹಾಟಿಕೈಃ ಆಭರಣೈ
ರುಜ್ಜ್ವಲಾ, ಹಾಟಿಕಂ ಚಾಭರಣಾನಿಚ ತೈರುಜ್ಜ್ವಲಾ ಎಂದು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ
ವಿಗ್ರಹಗಳು.

೩೩

ಹಾರಹಾರಿಕುಚಾಭೋಗಾ ಹಾಕಿನೀ ಹಲ್ಯವರ್ಜಿತಾ ।
ಹರಿತ್ವತಿಸಮಾರಾಧ್ಯಾ ಹತಾತ್ಕಾರಹತಾಸುರಾ ॥

೪. ಓಂ ಹಾರಹಾರಿಕುಚಾಭೋಗಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಾರಹಾರಿಕುಚಾಭೋಗಾ । ಹರಸ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಇಮೇ
ಸಂಬಂಧಿನಃ ಹಾರಾಃ ಈಶ್ವರತ್ವಾಪ್ತಕಾಮತ್ವನಿತ್ಯತ್ವಪ್ತತ್ವಾ
ದಯೋ ಗುಣಾಃ, ತಾನ್ ಹರಿತಿ ತದ್ವಿಪರೀತನಿದ್ಯಾದ್ಯಾಧಾ
ನೇನ ಉತ್ಪಾದಯತೀತಿ ಹಾರಹಾರೀ ಕುಚಯೋರಾಭೋಗಃ
ಪರ್ಯಂತಭೂಮಿಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ
ತದ್ವಿಷಯಕವಾಂಛಯಾ ತದೇಕಸಕ್ತಮನಸ್ತ್ವೇನ ತತ್ಕಾರಣೇ
ಭೂತಾವಿದ್ಯಾವಶವೃತ್ತಿತ್ವೇನ ವಶೀಕೃತಮಾಯತ್ಸಸ್ವರೂಪೇ
ಶ್ವರತ್ವಸಮಾನಾಧಿಕರಣಾಪ್ತಕಾಮತ್ವಾದಯಃ ಅಪಹೃತಾಃ
ಜೀವೇಶ್ವರಯೋರೇಕತ್ರ ತೇಷಾಂ ತದ್ಗುಣಾನಾಂ ಚ ಸಾಮಾ

೪. ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿರುವ ಈಶ್ವರತ್ವ-ಆಪ್ತಕಾಮತ್ವ-ನಿತ್ಯತ್ವಪ್ತತ್ವ
ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅವಿದ್ಯಾ ಎಂಬ ಉಪಾಧಿ
ಬಲದಿಂದ ಅಪಹರಿಸುವ ಸ್ತನಾಗ್ರಪ್ರದೇಶವುಳ್ಳವಳು. ಪರಮೇಶ್ವರನು
ಮಾಯಾವಶನಾಗಿ ದೇವಿಯ ಕುಚಾಭೋಗದಲ್ಲಿ ಆಶಿಸುವ ಮಾನಸವುಳ್ಳವ
ನಾಗಿ ವ್ಯಸನಿಯಾಗುವನು. ಅದರಿಂದ ವಶೀಕೃತಮಾಯತ್ಸ-ಈಶ್ವರತ್ವ-ಆಪ್ತ
ಕಾಮತ್ವ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳು ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಡುವುವು. ಜೀವ ಮತ್ತು
ಈಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧ ಗುಣಗಳು ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾ
ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾಧನತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯು
ಉದಯಿಸುವುದೇ ಬಹುಭವನಸಂಕಲ್ಪರೂಪವಾದುದರಿಂದ ಆ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅನು
ಗುಣವಾಗಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಜಗದಾಕಾರತ್ವವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಅಧಿಕಗುಣಗಳಿಂದ
ದೇವಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಳೆಂದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥವಾ

ನಾಧಿಕರಣ್ಯಾಯೋಗಾದಿತ್ಯರ್ಥಃ । ತಥಾ ಚ ಈಶ್ವರಸ್ಯ
ಮದಿಷ್ಟಸಾಧನಮಿತ್ಯನ್ಯತ್ರ ಪದಾರ್ಥೇ ಬುದ್ಧಿಮುತ್ಪ್ರಸ್ಯೈವ
ಬಹುಭವನರೂಪತಯಾ ತಸ್ಯ ಜಗದಾಕಾರತ್ವಾಧಾಯಕಾ
ಇತ್ಯಧಿಕಗುಣೋತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾ ವಿಷಯತ್ವೇನ ಭೋಗಸ್ಯಾತಿಶಯೋ
ಕ್ತಿರಿತಿ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮ್ । ಅಥವಾ ಹಾರಾನ್ ಮುಕ್ತಾಸ್ತಜಃ
ಹರತಿ ಅದತ್ತ ಇತಿ ಹಾರಹಾರೀ ಕುಚಾಭೋಗೋ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸೇತಿ ತಥಾ ಸುಟ್ಟಿಕಾರೇಣ ಯಥೋಚಿತಕಾಲಂ ಭೂಷಿತವ
ತಿತಿ ಭಾವಃ ।

೫. ಓಂ ಹಾಕಿನ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಹಾಕಿನೀ । ಹಾಕಯತಿ ಜನ್ಮಮರಣಯೋಃ ಭೇದಯತೀತಿ
ಹಾಕಿನೀ; ಹಾಕ್ ಭೇದೇ ಇತಿ ಧಾತುಸಾರಾತ್ ।

೬. ಓಂ ಹಲ್ಯವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಲ್ಯವರ್ಜಿತಾ । ಹಲಸಂಬಂಧಿ ಹಲ್ಯಂ ಕೃಷ್ಯಾದಿವ್ಯಾರಾ ಜನ
ಕತ್ಯಂ ತದ್ವರ್ಜಿತಾ । ಕಾಮಾದಿವಿಹೀನಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪ

ವಿವಿಧವಾದ ಮುತ್ತಿನಹಾರಗಳನ್ನು ಆಯಾಯಸಮಯ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ಕುಚಗಳ ಅಗ್ರಭಾಗವುಳ್ಳವಳು. ಹರಸ್ಯ + ಇಮೇ ಹಾರಾಃ
ತಾನ್ ಹರತೀತಿ ಹಾರಹಾರೀ, ಕುಚಯೋಃ + ಅಭೋಗಃ ಹಾರಹಾರೀ ಕುಚಾ
ಭೋಗಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುವವಳು. ಭೇದನವೆಂಬ
ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ ಎಂಬ ಧಾತುವು ಪರಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಕಯತೀತಿ ಹಾಕಿನೀ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ನೇಗಲಿನಿಂದ ಸಾಧಿಸುವ ಕೃಷಿ ಮುಂತಾದ ಜೀವನಸಾಧನವು
ಹಲ್ಯ ಎಂಬ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಕಾಮಾದಿ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ಹೀನವಾದ

ತ್ವಾತ್ | ಹಲ್ಯಂ ಕಸಟಿಃ ಮಿತ್ರೇಷ್ಯಸ್ಯನ್ಯಥಾ ಸ್ವಾಂತಃ
ಕರಣಾವಿಷ್ಕೃತಿಃ ತೇನ ವರ್ಜಿತಾ | ಅವಿದ್ಯಾನಿರಹಿತ ತತ್ತ್ವಂಪದ
ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಭೂತತ್ವಾದಿತಿ ಯಾವತ್ |

೭. ಓಂ ಹರಿತ್ವತಿಸಮಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹರಿತ್ವತಿಸಮಾರಾಧ್ಯಾ | ಹರಿತಾಂ ದಿಶಾಂ ಪತಯಃ ಮಹೇಂ
ದ್ರಾದಯಃ ತೈಃ ಸನ್ಮುಕ್ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಆರಾಧಿ
ತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ | ತದ್ವಿಪಕ್ಷನಿಬರ್ಹಣೇಷ್ವಪ್ರಾಪಕದೈವತತ್ವಾ
ದಿತ್ಯಭಿಸಂಧಿಃ |

೮. ಓಂ ಹಠಾತ್ಕಾರಹತಾಸುರಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಠಾತ್ಕಾರಹತಾಸುರಾ | ಹಠಾತ್ಕಾರೇಣ ಅತಿಶೀಘ್ರತಯಾ
ಹತಾಃ ಪರಾಭೂತಾಃ ಅಸುರಾಃ ಅಸುರಪಕ್ಷಾ ಮುಹಿಷಾದ

ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ನ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ವರ್ಜಿತಳಾದ
ವಳು. ಅಥವಾ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಂತಃಕರಣ
ಭಾವನೆಯು ಕೃತ್ರಿಮವು. ಅದು ಹಲ್ಯ ವೆಂಬ ರಬ್ಬದ ಅರ್ಥವು. ಅವಿದ್ಯಾ
ಮುಂತಾದ ದೋಷಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ತತ್, ತ್ವಂ ಪದಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯ
ಸ್ವರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಕಸಟದಿಂದ ವರ್ಜಿತಳು. ಹಲೈನ ವರ್ಜಿತಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಮಹೇಂದ್ರನು ನೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಂದ ಅವರವರ ವಿಷತ್ತು
ಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಶ್ರದ್ಧಾ, ಭಕ್ತಿ, ಆದರ
ಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳಾದವಳು. ಹರಿತಾಂ ಪತಯಃ ತೈಃ,
ಆರಾಧಯಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೮. ಬಹುಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ ಅತಿತ್ವರೆಯಿಂದ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮುಹಿ
ಷಾದಿ ಅಸುರರುಳ್ಳವಳು. ಸಮಬಲರಾದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಯೋ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ | ಸಮಬಲಯೋಃ ಕಿಲ ಲೋಕೇ
ಸಾನಾದ್ಯುಪಾಯಃ ಬಲಾಬಲವಿಚಾರಣಾ ಚ ಭವತಿ ಪ್ರಬಲ
ಸ್ಯ ತು ದುರ್ಬಲೇಷು ನೈರಿಷು ಸಿಹ್ಮಸ್ಯ ನೇಷೇಷ್ವಿನ ತದ
ಯೋಗೇನಾತಿತ್ವರಯಾ ಅವಿಚಾರೇಣೈವ ದೇವಲೋಕಸುಖ
ಪ್ರದಾ ಇತಿ ನಾನಾರ್ಥವಿಚಾರಣಾಯಾನಿತರೇಷು ಕೈನು
ತಿಕ್ಸನ್ಯಾಯೇನ ತತ್ಕಾರಣತ್ವಂ ಧ್ವನಿತಮಿತಿ ಯೋಜನೀ
ಯಮ್ |

ಸಾಮ ಮುಂತಾದ ಉಪಾಯಪ್ರಯೋಗವೂ, ಬಲಾಬಲ ನಿರ್ಧಾರಣವೂ
ಅವಶ್ಯಕವಾದುದರಿಂದ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಗಳು ವಿಲಂಬ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುವು.
ಸಿಹ್ಮಕ್ಕೆ ಕುರಿಮರಿಯೊಡನೆ ಬಲಾಬಲಚಿಂತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅತಿ ಶೀಘ್ರ
ವಾಗಿ ಸುರ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ದೇವಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು
ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಳಿಸುವಳು, ಹಠಾತ್ಕಾರೇಣ + ಹತಾಃ + ಅಸುರಾಃ ಯಯಾ ಸಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩೩

ಹರ್ಷಪ್ರದಾ ಹವಿರ್ಭೋಕ್ತೀ ಹಾರ್ದಸಂತನುಸಾಪಹಾ |
ಹಲ್ಲೀಸಲಾಸ್ಯಸಂತುಷ್ಟಾ ಹಂಸಮಂತ್ರಾರ್ಥರೂಪಿಣೀ ||

೯. ಓಂ ಹರ್ಷಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ |

ಹರ್ಷಪ್ರದಾ | ಹರ್ಷಃ ಆನಂದಕಾರಕಃ ಮುಖವಿಕಾಸಾದಿಕಾ
ಯೋಗೋನ್ನೇಯಃ ಸ್ವಾತ್ಮಸಂಭಾವನೇತರಪರಿಭವನಿನಿಮಿತ್ತಚಿತ್ತ
ವೃತ್ತಿನಿಶೇಷಃ | ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಕಾರಣಾನಿಭಾವಿತಯಾ
ತತ್ಪ್ರದಾನಂ ತದ್ಧೇತೋರಪ್ಯಾಕ್ಷಿಪತೀತಿ ಸುಖಪ್ರದೇತ್ಯರ್ಥಃ |
ಪ್ರದದಾತೀತಿ ಪ್ರದಾ | ಅಥವಾ ಹರ್ಷಂ ಧನಯೌವನಾ
ದಿಸುಖಂ ಪುತ್ರ ಬಂಧುವರ್ಗಾದಿರೂಪೇಣ ಪರಿಹೃತ್ಯ ಪ್ರಕ
ರ್ಷೇಣ ದೃತಿಖಂಡಯತೀತಿ ವಾ ತಥಾ |

೧೦. ಓಂ ಹವಿರ್ಭೋಕ್ತೈ ನಮಃ |

ಹವಿರ್ಭೋಕ್ತೀ | “ ಸ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸ ಶಿವಃ ಸ ಹರಿಃ ಸೇಂದ್ರಃ

೯. ಆನಂದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ, ಮುಖ ವಿಕಾಸ ಮುಂತಾದ
ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಉಪಿಸಬಹುದಾದ, ಮತ್ತು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು
ಪರರಲ್ಲಿ ಅಪಕರ್ಷ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಹರ್ಷ
ವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸುಖವನ್ನೂ ಕೊಡುವವಳು. ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಿನಾಭೂತವಾಗಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುವು
ದೆಂಬುದು ಸಹಜವು, ಅಥವಾ ಧನ-ಯೌವನ ಮುಂತಾದುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ
ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಪುತ್ರ ಬಂಧು ವರ್ಗ ಮುಂತಾದ ರೂಪದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಿ ಅಂತಹ
ಮಾದಕ ಹರ್ಷವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವವಳು. ಹರ್ಷಂ ಪ್ರದದಾತೀತಿ, ಹರ್ಷಂ
ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ದೃತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. “ ಸ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸ ಶಿವಃ ಸ ಹರಿಃ ಸೇಂದ್ರಃ ಸೋಮೇಶ್ವರಃ ಪರಮಃ
ಸ್ವರಾಟ್ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ವಸು ರುದ್ರ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ

ಸೋಽಕ್ಷರಃ ಪರಮಃ ಸ್ವರಾಟ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ನಸುರುದ್ರಾ
ದಿತ್ಯಾಕಾರೇಣ ಹವೀಂಷಿ ಯಜಮಾನೇನ ಅಗ್ನೌ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತಾನಿ
ಸ್ವಾಹಾಮುಖೇನ ಭುಂಕ್ತು ಇತಿ ತಥಾ | ಯದ್ವಾ ಹವೀಂಷಿ
ಕಾಲಾಂತರಭಾವಿಫಲಾನಿ ಅದೃಷ್ಟಾತ್ಮನಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಾಣಿ
ತತ್ತ್ವದೃಜಮಾನಜೀವಗತಾನಿ ಭೂತಸೂಕ್ಷ್ಮಭಿಧಾನಾನಿ
ಸಮಷ್ಟಿವ್ಯಷ್ಟಾತ್ಮನೇಶ್ವರಜೀವೋಪಾಧಿಭೂತಾನಿ ಮಾಯಾ
ವಿದ್ಯಾಶಬ್ದಿತಾನಿ ಮುಕ್ತಿಪರ್ಯಂತಂ ಭುನಕ್ತಿ ಪಾಲಯತೀತಿ
ನಾ ತಥಾ | ಅನ್ಯಥಾ ಸಂಸಾರಸ್ಯ ಅನಾದಿತ್ಯಾಭಾವೇನ ಆದಿ
ಮಶರೀರಾದ್ಯುತ್ಪತ್ತೌ ಅಂಗೀಕ್ರಿಯಮಾಣಾಯಾಂ ಪ್ರಪಂ
ಚಸ್ಯಾಕಸ್ಮಿಕತ್ವಮುಕ್ಯತಾಭ್ಯಾಗಮಪ್ರಸಂಗಶ್ಚ ಸ್ಯಾದಿತಿ ಭಾವಃ |

೧೧. ಓಂ ಹಾರ್ದಸಂತನುಸಾಪಹಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಾರ್ದಸಂತನುಸಾಪಹಾ | ಹೃದಯಾನಚ್ಛಿನ್ನಃ ಹಾರ್ದಃ
“ಯೋ ವೇದ ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಮ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನು ಹಾಕಿರುವ ಅನೇಕ ಹವಿಸ್ಸು
ಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಹಾದೇವಿಯು ಮುಖದಿಂದ ಭುಂಜಿಸುವವಳು. ಅಥವಾ ಕಾಲಾಂ
ತರದಲ್ಲಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅದೃಷ್ಟ ವೆಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿಂದ ಆಯಾಯ
ಯಜಮಾನ ಜೀವರಲ್ಲಿರುವ, ಭೂತಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅಂಕಿತವಾದ
ಜೀವ ಈಶ್ವರರಿಗೆ ಸಮಷ್ಟಿ ವ್ಯಷ್ಟಿ ರೂಪವಾದ ಉಪಾಧಿದ್ವಯದ ಆಕಾರದಿಂದ
ಮಾಯಾ-ಅವಿದ್ಯಾ ಎಂದು ಎರಡು ಭೇದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹವಿಸ್ಸುಗಳನ್ನು
ಮುಕ್ತಿ ಪರ್ಯಂತವೂ ಪಾಲಿಸುವವಳು. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪದೇ ಸಂಸಾರದ ಅನಾ
ದಿತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಆದಿ ಶರೀರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೆ,
ಪ್ರಪಂಚವು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಬೇಕೆಂಬ ಮತ್ತು ಅಕೃತಾಭ್ಯಾಗಮ, ಕೃತ
ಪ್ರಣಾಶಗಳೆಂಬ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು. ಹವೀಂಷಿ ಭುಂಕ್ತು ಇತಿ
ಹವೀಂಷಿ ಭುನಕ್ತಿ ಇತಿ, ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಹೃದಯದೇಶದಿಂದ ಅವಚ್ಛಿನ್ನನಾಗಿರುವ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಆವಾ
ರಕವಾಗಿರುವ ಅತ್ಮವಸ್ತುವಿನ ಆಶ್ರಯ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಜ್ಞಾನ

ಅಸ್ಮಿನ್ ಯತ್ಸಂತಮಸಂ ಅವಾರಕತ್ವಾತ್ “ತಮ ಅಸೀತ್”
ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಚ ಆತ್ಮವಿಷಯಕಂ ತದಾಶ್ರಯನುಜ್ಞಾನಂ
ಅನರ್ಥಕರಂ ಅನ್ಯಾಕೃತಾಕಾಶಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ । ಮಹಾವಾಕ್ಯ
ಶ್ರವಣಜನ್ಯಧೀವೃತ್ತಿಪ್ರತಿಫಲಿತಾಕಾರೇಣಾಪಹಂತೀತಿ ಸಾ
ತಥಾ । ನಾಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಸಂಸಾರೀ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾಸ್ಮಿ ನ ಭಾತಿ
ಚ-ಇತ್ಯಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಸೋಪಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
ಲಕ್ಷಣಃ ಇತಿ ಏಕಾಕಾರವೃತ್ತಿಬಾಧ್ಯತ್ವನಿರುದ್ಧೇನ ಬಾಧಾ
ಧಿಷ್ಠಾನಂ “ನೇಹ ನಾನಾ” ಇತಿ ಶ್ರುತಿಸಿದ್ಧಬ್ರಹ್ಮರೂಪೇತಿ
ಯಾವತ್ ।

೧೨. ಓಂ ಹಲ್ಲಿಸಲಾಸ್ಯಸಂತುಷ್ಟಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಲ್ಲಿಸಲಾಸ್ಯಸಂತುಷ್ಟಾ । ಹಲ್ಲಿಸ್ಯೈ ಚಿತ್ರದಂಡೈಃ ಕುಮಾರಿ

ವೆಂಬ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವಳು. ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೃದಯಾವ
ಚ್ಛಿನ್ನನಾಗಿರುವನೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು “ಯೋ ವೇದ ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಮ್”
ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನವು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ “ತಮ ಅಸೀತ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು
ಆತ್ಮಾವಾರಕವಾದ ಅಜ್ಞಾನದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ
ಅನ್ಯಾಕೃತಾಕಾಶವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರುಂಟು. ಮಹಾವಾಕ್ಯ ಶ್ರವಣ
ದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಜ್ಞಾನವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಚೈತನ್ಯಾಕಾರವು ಆ
ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅಜ್ಞಾನವು “ನಾಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಸಂಸಾರೀ
ಬ್ರಹ್ಮ ನಾಸ್ಮಿ ನ ಭಾತಿ ಚ” ಎಂಬಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನ ಸತ್ತಾ-ಭಾನಗಳನ್ನು
ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಎಂಬ
ಅಖಂಡಾಕಾರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅಂತಹ ಅಜ್ಞಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶ
ಹೊಂದುವುದರಿಂದ “ನೇಹ ನಾನಾಸ್ಮಿ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿವಚನದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸುವ
ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಸ್ವರೂಪಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹೃದಾಅವಚ್ಛಿನ್ನಃ ಹಾರ್ದಃ,
ತಸ್ಮಿನ್ ಸಂತಮಸಂ ತತ್ ಅಪಹಂತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಚಿತ್ರದಂಡಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯರು ಏಕತಾಲಾದಿಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಗೀತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತು

ಕಾಛಿಃ ಏಕತಾಲಾದಿಯುಕ್ತಗೀತಪೂರ್ವಕಂ ಯತ್ ಲಾಸ್ಯಂ
ನರ್ತನಂ ತಸ್ಮಿನ್ ಸಂತುಷ್ಟಾ ಪ್ರೀತಿನುತೀತ್ಯರ್ಥಃ | “ನಾರೀ
ಣಾಂ ಮಂಡಲೀನ್ಯತ್ಯಂ ಬುಧಾ ಹಲ್ಲಿಸಕಂ ವಿದುಃ” ಇತಿ
ಹಾರಾವಲೀಕೋಶಾತ್ ಮಂಡಲಾಕಾರನ್ಯತ್ಯಸಂತುಷ್ಟೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೩. 'ಓಂ ಹಂಸಮಂತ್ರಾರ್ಥರೂಪಿಣ್ಯೈ ನಮಃ |

ಹಂಸಮಂತ್ರಾರ್ಥರೂಪಿಣೀ | ಹಂಸೈಃ ಪರಮಹಂಸೈಃ ಉಪಾ
ಸ್ಯೋ ಯೋ ಮಂತ್ರಃ ಪ್ರಣವಃ ತಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಬೋಧಿತ ತತ್ತ್ವಾ
ರ್ಥರೂಪಿಣೀ | ನಾಚ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಸ್ವರೂಪೇಣ ಜ್ಞಾಯ
ಮಾನೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಹಂಸಮಂತ್ರಃ ಅಜಸಾ | ಹಂಕಾರ
ಸಕಾರೌ ಶೋಧಿತತತ್ತ್ವಂ ಪದಾರ್ಥೌ, ಹಂಕಾರಸ್ಯ ಪರೋಕ್ಷ
ವಾಚಿನಃ ಸಕಾರಸ್ಯ ತಾದೃಶಸ್ಯ ಚ ಭಾಗತ್ಯಾಗಲಕ್ಷ್ಯಣಯಾ
ನಿಷ್ಪ್ರಪಂಚನಿತ್ಯಶುದ್ಧಮುಕ್ತಬುದ್ಧಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ |

ಷ್ಠಳಾಗುವವಳು. “ನಾರೀಣಾಂ ಮಂಡಲೀನ್ಯತ್ಯಂ ಬುಧಾ ಹಲ್ಲಿಸಕಂ ವಿದುಃ”
ಎಂಬ ಕೋಶದಿಂದ ಕನ್ನಿಕೆಯರ ಕೋಲಾಟವು ಹಲ್ಲಿಸವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪ
ಡುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಲಿಸೈಃ + ಲಾಸ್ಯಂ, ತಸ್ಮಿನ್ ಸಂತುಷ್ಟಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಪರಮಹಂಸರಿಂದ ಉಪಾಸನೆಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಣವಮಂತ್ರಕ್ಕೆ
ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಸ್ವರೂಪಳಾದವಳು, ಪ್ರಣವದಿಂದ
ಅಭಿಧಾವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೂ ದೇವಿಯ ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣ
ರೂಪಗಳು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವವು, ಅಥವಾ ಅಜಸಾ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವು ಹಂಸ
ವೆನಿಸಿರುವುದು. ಹಂಕಾರ, ಮತ್ತು ಸಕಾರಗಳು ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತತ್ + ತ್ವಂ
ಪದಾರ್ಥಗಳು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರೋಕ್ಷಾದಿ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಿಶಿಷ್ಟ
ಚೇತನಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಹಂ-ಸ-ಕಾರಗಳಿಂದ ಭಾಗತ್ಯಾಗ ವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣಾ
ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಮುಕ್ತಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವು ಬೋಧಿ
ಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಂಸೈಃ ಉಪಾಸ್ಯೋ ಮಂತ್ರಃ, ತಸ್ಯ + ಅರ್ಥಃ, ತಸ್ಯ
ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ, ಅಥವಾ ಹಂಸ ಇತಿ ಮಂತ್ರಃ, ತಸ್ಯ ಅರ್ಥಃ, ಸ್ವರೂ
ಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೨

ಹಾನೋಪಾದಾನನಿರ್ಮುಕ್ತಾ ಹರ್ಷಿಣೀ ಹರಿಸೋದರೀ |
ಹಾಹಾಹೂಹೂಮುಖಸ್ತುತ್ಯಾ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿವಿವರ್ಜಿತಾ ||

೧೪. ಓಂ ಹಾನೋಪಾದಾನನಿರ್ಮುಕ್ತಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಾನೋಪಾದಾನನಿರ್ಮುಕ್ತಾ | ಅನಿಷ್ಟಸಾಧನೇ ಹಾನಂ ಪರಿತ್ಯಾಗಕ್ರಿಯಾ | ಇಷ್ಟಸಾಧನೇ ಉಪಾದಾನಂ ಸ್ವೀಕಾರ ಕ್ರಿಯಾ | ಪರಿಜಿಹೀರ್ಷಾ ಆದಿತ್ಯಾ ವಾ | “ಅಪ್ರಾಣೋ ಹ್ಯಮನಾಃ ಶುಭ್ರಃ” “ಆಕಾಯಂ” “ಅಶರೀರಂ ವಾನ ಸಂತಂ ನ ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೇ ಸ್ಪೃಶತಃ” ಇತಿ ಬಹುಶ್ರುತೇಃ | ಅಶರೀರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಂತಃಕರಣಾದಿ ಧರ್ಮಾಣಾಮುಸಂಭವಾತ್ ತಾಭ್ಯಾಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತಾ ನಿಸ್ಸಂಗೇ ತ್ಯರ್ಥಃ | ವಿಮುಕ್ತಶ್ಚ “ವಿಮುಚ್ಯತ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೧೫. ಓಂ ಹರ್ಷಿಣ್ಯೈ ನಮಃ |

ಹರ್ಷಿಣೀ | “ಏಷ ಹ್ಯೇವಾನಂದಯಾತಿ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೧೪. ಅನಿಷ್ಟಸಾಧನವಸ್ತುವನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವುದು, ಇಷ್ಟ ಸಾಧನವಸ್ತುವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂಬ ಹಾನ-ಉಪಾದಾನಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಆ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಶೂನ್ಯಳಾದವಳು. ಅಪ್ರಾಣೋ ಹ್ಯಮನಾಃ ಶುಭ್ರಃ, ಆಕಾಯಮ್, ಅಶರೀರಂ ವಾನ ಸಂತಂ ನ ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೇ ಸ್ಪೃಶತಃ ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ಅಶರೀರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ಮಾನಸ ಧರ್ಮಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ಮುಕ್ತಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. “ವಿಮುಕ್ತಶ್ಚ ವಿಮುಚ್ಯತೇ” ಎಂಬುದು ಸರ್ವಧರ್ಮ ನಿರ್ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಹಾನಂ ಚ + ಉಪಾದಾನಂ ಚ, ತಾಭ್ಯಾಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಏಷ ಹ್ಯೇವಾನಂದಯಾತಿ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದಂತೆ ಆನಂದ ಪರಿ

ಹರ್ಷಯತಿ ಸಂತೋಷಯತೀತಿ ನಾ ।

೧೬. ಓಂ ಹರಿಸೋದರ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಹರಿಸೋದರೀ । ಹರಿಣಾ ಕೃಷ್ಣೇನ ಸಮಾನಂ ಏಕಂ ಉದರಂ
ಉತ್ ಈಷತ್ ಅರಂ ಭೇದಕಂ ಅನಚ್ಛೇದಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ।
ಉಚ್ಚೈರರಂ ಕೂಟೋ ನಾ ಅತ್ಯಲ್ಪಮಿಥ್ಯಾಭೂತ ಮಾಯೋ
ಸಾಧಿಕಚೈತನ್ಯಾವಸ್ಥಾವಿಶೇಷರೂಪಾ । “ಅಪರೇಯಮಿ
ತಸ್ತ್ವನ್ಯಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೇ ಪರಾಮ್ । ಜೀವಭೂತಾಂ
ಮಹಾಬಾಹೋ ಯಯೇದಂ ಧಾರ್ಯತೇ ಜಗತ್”
“ದೇವಾತ್ಮಶಕ್ತಿಂ ಸ್ವಗುಣೈರ್ನಿಗೂಢಾಮ್” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿ
ಸ್ಮೃತಿಭ್ಯಾಂ ಈಶ್ವರಸ್ಯ ರೂಪಭೇದವತ್ತ್ವಾನಗಮಾದಿತಿ ಮಂತ
ವ್ಯಮ್ ।

೧೭. ಓಂ ಹಾಹಾಹೂಹೂಮುಖಸ್ತುತ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಾಹಾಹೂಹೂಮುಖಸ್ತುತ್ಯಾ । ಹಾಹಾಹೂಹೂನಾಮು

ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಸರ್ವರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವವಳು. ಹರ್ಷಯತೀತಿ ಹರ್ಷಿಣೀ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ಅಭಿನ್ನವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಭೇದಕವುಳ್ಳವಳು.
ಅಥವಾ ಉದರ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಮಿಥ್ಯಾಸ್ವರೂಪವಾದ ಮಾಯೋಸಾಧಿ
ಸಂಪರ್ಕವುಳ್ಳ ಚೈತನ್ಯ ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವಳು.
“ಅಪರೇಯಮಿತಸ್ತ್ವನ್ಯಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೇ ಪರಾಮ್ । ಜೀವಭೂತಾಂ
ಮಹಾಬಾಹೋ ಯಯೇದಂ ಧಾರ್ಯತೇ ಜಗತ್, ದೇವಾತ್ಮಶಕ್ತಿಂ ಸ್ವಗುಣೈ
ರ್ನಿಗೂಢಾಮ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿವಚನಗಳಿಂದ ಶಕ್ತಿಭೂತವಾದ ಮಾಯಾ
ಮತ್ತು ಈಶ್ವರರಿಗೆ ರೂಪಭೇದವುಂಟೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಹರಿಣಾ ಸ
ಮಾನಂ ಏಕಂ ಉತ್ ಅರಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಹಾಹಾ ಹೂಹೂ ಮುಂತಾದ ಗಂಧರ್ವ ಮುಖ್ಯರಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲು

ಕಗಂಧವೌ ನುಖ್ಯೌ ಯೇಷಾಂ ಜನಾನಾಂ ತೈಸ್ತಥಾ |
ಸ್ತುತ್ಯಾ ಗುಣೇನಿಷ್ಠಗುಣಾಭಿಧಾನಂ ಸ್ತುತಿಃ | ತದಾಶ್ರಯತ್ವೇನ
ಪ್ರತಿಸಾದನೀಯೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೮. ಓಂ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿವಿವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಹಾನಿವೃದ್ಧಿವಿವರ್ಜಿತಾ | ಅವಯವೋಪಚಯರೂಪಾ ವೃದ್ಧಿಃ
ತದಪಚಯರೂಪಾ ಹಾನಿಃ; ತಾಭ್ಯಾಂ ವರ್ಜಿತಾ | “ನ
ಕರ್ಮಣಾ ವರ್ಧತೇ ನೋ ಕನೀಯಾನ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |
ಉಪಲಕ್ಷಣಂ ಷಡ್ಭಾವವಿಕಾರಾಣಾಂ ಶರೀರಧರ್ಮತ್ವೇನ
ಕರ್ಮನಿಮಿತ್ತತ್ವಾದೀಶ್ವರೇ ತದಭಾವೇನ ನಿರ್ವಿಕಾರೇತ್ಯರ್ಥಃ |

ಯೋಗ್ಯಳಾದವಳು. ಗುಣವೈಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಯು ಸ್ತೋತ್ರ
ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವಳಾಗಿರುವಳು. ಹಾಹಾಶ್ಚ
ಹೂಹೂಶ್ಚ ತೌ ನುಖೇ ಯೇಷಾಂ, ತೈಃ ಸ್ತೋತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಅವಯವಗಳ ಉಪಚಯವೆಂಬ ವೃದ್ಧಿ ವಿಕಾರ, ಅವುಗಳ ಅಪ
ಚಯವೆಂಬ ಹಾನಿವಿಕಾರಗಳಿಂದ ರಹಿತಳಾದವಳು. “ನ ಕರ್ಮಣಾ ವರ್ಧತೇ
ನೋ ಕನೀಯಾನ್” ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಚನದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು
ವೇದ್ಯವಾಗುವುದು, ಷಡ್ಭಾವವಿಕಾರಗಳು ಶರೀರಧರ್ಮವಾದುದರಿಂದ ಈಶ್ವರ
ನಿಗೆ ಕರ್ಮನಿಮಿತ್ತವಾದ ಶರೀರವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಜನ್ಮ ಮಂತಾದ ಯಾವ ಭಾವ
ವಿಕಾರಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಲು ಉಪಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿ ಹಾನಿಗಳ
ರಾಹಿತ್ಯವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಾನಿಶ್ಚ + ವೃದ್ಧಿಶ್ಚ ತಾಭ್ಯಾಂ ವರ್ಜಿತಾ, ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨೨

ಹಯ್ಯಂಗವೀನಹೃದಯಾ ಹರಿಗೋಪಾರುಣಾಂಶುಕಾ ।
ಲಕಾರಾಖ್ಯಾ ಲತಾಪೂಜ್ಯಾ ಲಯಸ್ಥಿತ್ಯುದ್ಭವೇಶ್ವರೀ ॥

೧೯. ಓಂ ಹಯ್ಯಂಗವೀನಹೃದಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹಯ್ಯಂಗವೀನಹೃದಯಾ । ಹಯ್ಯಂಗವೀನವತ್ ನವನೀತ
ಸದೃಶವಿರಲಮೃದ್ವನಯನಪರಿಣಾಮದ್ರವತ್ಸಸಾದೃಶ್ಯ—
ಯೋಗಿಹೃದಯಕೃಪಾರಸರೂಪಪರಿಣಾಮವತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ ।
ಹೃದಯಾಭಾವೇಽಪಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಕತಯಾ ತದ್ವತ್ತ್ವಮ್ । ಈಕ್ಷ
ಣಾದಿವನ್ಮಾಯಾಪರಿಣಾಮರೂಪಾ ದಯಾ ನಾ ಹೃದಯ
ಶಬ್ದೇನ ಉಚ್ಯತೇ । “ಅನಾಗಮನಾಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ
ಸರ್ವನಿಷೇಧಾತ್ ।

೨೦. ಓಂ ಹರಿಗೋಪಾರುಣಾಂಶುಕಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹರಿಗೋಪಾರುಣಾಂಶುಕಾ । ಹರಿಗೋಪಃ ಇಂದ್ರಗೋಪಃ ।

೧೯. ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅವಯವಗಳ ವಿರಲಭಾವವೆಂಬ ಮೃದುತ್ವ,
ದ್ರವಪರಿಣಾಮ ಮುಂತಾದ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹೃದಯದ ಕೃಪಾರಸ
ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳವಳು. ಹೃದಯರೂಪವಾದ ಕರಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರ್ವಾಂಶಗಳ
ಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಪಾರಸವೇ ಮೂರ್ತಿರೂಪವಾಗಿರುವುದು. ಈಕ್ಷಣ, ಸಂಕಲ್ಪಗಳಂತೆ
ಮಾಯಾಪರಿಣಾಮರೂಪವಾದ ದಯಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೃದಯಶಬ್ದವು ಬೋಧಿ
ಸುವುದೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಶರೀರೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ
“ಅನಾಗಮನಾಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಪ್ರಮಾಣವು. ಹೈಯಂಗವೀನ,
ವತ್ + ಹೃದಯಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಆದ್ರಾ-ಮುಘಾನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಎಂಟುಕಾಲು,
ರಕ್ತವರ್ಣ, ಮೃದುನಾದ ದೇಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಟವನ್ನು

ಆದ್ರ್ಯಮುಘಾನಕ್ಷತ್ರೇ ವರ್ಷಾಸೂದ್ಭವಾಃ ಅಷ್ಟಸಾದಾಃ
ರಕ್ತನರ್ಣಾಃ ಮೃದ್ವಂಗಾಃ ಕೀಟಿವಿಶೇಷಾಃ ತಥಾ ಶೋಣ
ಮಂಶುಕಂ ಅಂಬರಂ, ಸ್ವಾರ್ಥೇ ಕಪ್ರತ್ಯಯಃ; ಕಿರಣಾನಿ
ವಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಕಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ನವಮಾಕ್ಷರನಾಮಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಹಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ನವಮಃ ।

೧. ಓಂ ಲಕಾರಾಖ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಕಾರಾಖ್ಯಾ । ಲಕಾರಯುಕ್ತಃ ಮೂಲಮಂತ್ರಃ ಆಖ್ಯಾ
ವಾಚಕಶಬ್ದಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಲಕಾರಸ್ಯ ಶಕ್ರಬೀಜಸ್ಯ
ವಾರ್ಥಃ; ಸೇಂದ್ರ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಲಕಾರಯುಕ್ತಸ್ಯ
ಮಾಯಾಬೀಜಸ್ಯ ವಾ ಸ್ತಬ್ಧಮಾಯೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

ಇಂದ್ರಗೋಪವೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಆ ಕೀಟದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು
ಧರಿಸಿದವಳು. ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಕೆಂಪಾದ ಅಂಶು-ಕಿರಣವುಂಜವುಳ್ಳವಳು.
ಹರಿಗೋಪವತ್ + ಅರುಣಂ + ಅಂಶುಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಅಥವಾ ಅಂಶವ
ವಿವ ಅಂಶುಕಾಃ ಅರುಣಾ ಅಂಶುಕಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನವಮಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೧. ಲಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದ್ವಿತೀಯಖಂಡವುಳ್ಳ ಮೂಲಮಂತ್ರವು
ವಾಚಕವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ಆ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.
ಅಥವಾ ಇಂದ್ರನ ಬೀಜವರ್ಣವಾದ ಲಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಥರೂಪಳಾದವಳು.
“ ಸೇಂದ್ರಃ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಇಂದ್ರಾತ್ಮಕತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.
ಅಥವಾ ಮಾಯಾಬೀಜಾಕ್ಷರದ ಅರ್ಥಸ್ವರೂಪಳು. ಸ್ತಬ್ಧವಾದ ಮಾಯಾ
ಸ್ವರೂಪಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಲಕಾರಃ ಆಖ್ಯಾ ಯಸ್ಯಾಃ, ಲಕಾರಸ್ಯ
ಆಖ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು,

೨- ಓಂ ಲತಾಪೂಜ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲತಾಪೂಜ್ಯಾ । ಲನಂತಿ ವಿನಮಂತಿ ಅತ್ಯಂತನಮ್ರಾ ಭವಂ
ತೀತಿ ಲತಾಃ ಪರಮಪತಿವ್ರತಾಃ ಅರುಂಧತ್ಯಾದಯಃ ಸ್ತ್ರೀಯಃ
ತಾಭಿಃ ಸ್ಥಿರಮಾಂಗಲ್ಯಾಯ ಸ್ವೇಷ್ಟದೇವತಾತ್ಮೇನ ಪೂಜ್ಯಾ
ಪೂಜನೀಯಾ, ತದುಕ್ತಂ-“ ಸಮಾರಾಧ್ಯ ಮಹೇಶಾನೀಂ
ಭುಕ್ತಿಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ವಿಂದತಿ ” ಇತಿ । ಅಥವಾ ಕೇದಾರ
ರಾದಿಗೌರೀವಿಶೇಷಮೂರ್ತೌ ಲತಾಭಿಃ ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಣಂ ವನ್ಯ
ಪೂಜೋಪಕರಣೈಃ ಪೂಜ್ಯಾ ಅಲಂಕೃತಾ । ಶಬರೀ ವಾ
ವನದುರ್ಗಾ ವೇತಿ ಭಾವಃ ।

೩- ಓಂ ಲಯಸ್ಥಿತ್ಯುದ್ಭವೇಶ್ವರ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಲಯಸ್ಥಿತ್ಯುದ್ಭವೇಶ್ವರೀ । ವೈಪರೀತ್ಯೇನ ವಿಶೇಷಣಂ
ಯೋಜ್ಯಮ್ । ಉದ್ಭವತೀತ್ಯುದ್ಭವಃ ಕಾರ್ಯಾತ್ಮನಾ ಅಭಿ
ವ್ಯಕ್ತಿಃ । ಸ್ಥಿತಿಃ ಜ್ಞಾನನಿಷಯತಾಯೋಗ್ಯಕಾಲಾವಚ್ಛೇದಃ

೨. ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿನಮನ (ಬಗ್ಗುವುದು) ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ
ಪತಿವ್ರತೆಯರಾದ ಅರುಂಧತೀ ಮುಂತಾದವರಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮಾಂಗಲ್ಯ
ಲಾಭಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟದೇವತಾರೂಪದಿಂದ ಪೂಜ್ಯಳಾಗಿರುವವಳು. “ ಸಮಾರಾಧ್ಯ
ಮಹೇಶಾನೀಂ ಭುಕ್ತಿಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ವಿಂದತಿ ” ಎಂಬ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ
ಭೋಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದೇವೀಕೃಪಾಧೀನವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಅಥವಾ ಕೇದಾರ
ಮುಂತಾದ ಗೌರಿಯ ವಿಶೇಷಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲತಾ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಪೂಜಾ
ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜ್ಯಳಾದವಳು, ಮತ್ತು ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು.
ಅಥವಾ ಲತೆಯಿಂದ ಪೂಜ್ಯಳಾದ ಶಬರಮೂರ್ತಿ, ಅಥವಾ ವನದುರ್ಗಾ
ಮೂರ್ತಿಯು. ಲತಾಭಿಃ ಪೂಜ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯವು.

೩. ಕಾರ್ಯರೂಪದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವಿಕೆಯು ಉತ್ಪತ್ತಿಯು,
ಹುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುವು ಜ್ಞಾನ (ಅನುಭವ)ಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು.
ಸ್ಥಿತಿಯು, ಉತ್ಪನ್ನಕಾರ್ಯವು ಕಾರಣರೂಪವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೊಂದುವುದು

ಅನುಭವಸತ್ತಾವತ್ವನಿತಿ ಯಾವತ್ | ಲಯಃ ಉತ್ಪನ್ನ
ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಕಾರಣಾತ್ಮನಾ ಅವಸ್ಥಿತಿಃ ವಾಚಾರಂಭಣ
ಯೋಗ್ಯತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಾಸಾಂ ಕ್ರಿಯಾಣಾಂ ಅಚೇತನ
ಕಾರ್ಯತ್ವಾಯೋಗೇನ ಘಟಾದಿಕಾರ್ಯೇ ಚೇತನಸ್ಯ ನಿಮಿ
ತ್ತತಾದರ್ಶನಾತ್ ಏಕತಟಸ್ಥೇಶ್ವರತ್ವಂ ನಾ ಗೋಪುರಾದೌ
ನಾನಾಚೇತನದರ್ಶನಾತ್ಪ್ರಾದೃಶನಾನೇಶ್ವರತ್ವಂ ನೇತಿ ವಿಶಯೇ
“ಯತೋ ವಾ ಇಮಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ” ಇತಿ
ಶ್ರುತೌ “ಯತಃ” ಇತ್ಯೇಕವಚನಸಂಚಮ್ಯಾ ನಾನಾತ್ವತಟ
ಸ್ಥತ್ವೇ, “ಜನಿಕರ್ತುಃ ಪ್ರಕೃತಿಃ” ಇತಿ ಸೂತ್ರಮ್ | ಜನಿಕರ್ತುಃ
ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿರುಪಾದಾನಮುಪಾದಾನಸಂಜ್ಞಾ ಸ್ಯಾತ್ |
“ಅಪಾದಾನೇ ಸಂಚಮಿಾ” ಇತಿ ಶಾಸನಾತ್ ಅಭಿನ್ನನಿಮಿ
ತ್ತೋಪಾದಾನತ್ವನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮನಿತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಃ | ತಟಸ್ಥಲಕ್ಷಣ

ಲಯವು. ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಸ್ವರೂಪವು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದುದು.
ಕಾರ್ಯದ ನಾನು-ರೂಪಗಳು ವ್ಯವಹಾರ (ವಾಚಾರಂಭಣ) ಮಾತ್ರರೂಪ
ವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅಂತಹ ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳು ಅಚೇತನದಿಂದ
ಹುಟ್ಟುವ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಸಾಮಾನ್ಯವು ಚೇತನದಿಂದ ಹುಟ್ಟು
ತ್ತದೆ, ಎಂಬುದು ಘಟಾದಿಕಾರ್ಯ-ಕುಲಾಲ ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳ
ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಚೇತನನಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ಈಶ್ವರನು
ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ-ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ, ಅಥವಾ ಗೋಪುರ ಮುಂತಾದ
ಒಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚೇತನವರ್ಗವು ಸೇರಿ ಕಾರಣವಾಗು
ವಂತೆ ಅನೇಕ ಚೇತನರು ಕಾರಣ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು.
“ಯತೋ ವಾ ಇಮಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ” ಎಂಬ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥದ
ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಆ ಸಂಶಯವು ನಿವಾರಣವಾಗುವುದು. ಯತಃ
ಎಂದು ಸಂಚಮಿಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದವಿರುವುದು. “ಜನಿಕರ್ತುಃ
ಪ್ರಕೃತಿಃ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರವು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ
ಪ್ರಕೃತಿದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾದಾನ ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಪಾದಾನ
ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯು ಬಂದ ನಂತರ “ಅಪಾದಾನೇ ಸಂಚಮಿಾ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರ
ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಂಚಮೀ ವಿಭಕ್ತಿಯು ಬರುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ

ನೇತತ್; ಜ್ಞಾಯಮಾನಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಲಕ್ಷಣಪ್ರಮಾಣ
ಯೋಃ ಅವಶ್ಯವಾಚ್ಯತ್ವಾದಿತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ | ಆದೌ ಲಯ
ಶಬ್ದೋಪಾದಾನೇನ ಅನಾದಿತ್ವಂ ಪ್ರಪಂಚಸ್ಯ ಸೂಚಿತಮ್ |
ಜಗತ ಇತಿ ಶಬ್ದಪೂರಣೇನ ನಾನು ಯೋಜನೀಯಮ್ | ತಥಾ
ಚ ಜಗತಃ ಲಯಶ್ಚ ಸ್ಥಿತಿಶ್ಚ ಉದ್ಭವಶ್ಚ ತೇಷಾಮೀಶ್ವರೀ
ಕೂಟಿಸ್ಥಚೈತನ್ಯಮಾತ್ರಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾಧಾಯಕತಯಾ ವಿವ
ರ್ತಕಾರಣನಿತ್ಯರ್ಥಃ |

ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಕಾರಣವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿನ್ನ
ನಿಮಿತ್ತೋಪಾದಾನತ್ವವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದರಿಂದ ನಾನಾ ಈಶ್ವರವಾದ-ತಟಸ್ಥೇ
ಶ್ವರವಾದಗಳು ನಿರವಕಾಶವಾಗುವುವು. ಈ ನಾಮವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ “ಜಗತಃ”
ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅಧ್ಯಾಹಾರ ವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಲಯ-ಸ್ಥಿತಿ-
ಉದ್ಭವ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಲೋಮಕ್ರಮದಿಂದ ಪರಿಸಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು.
ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ- ಲಯಗಳಿಗೆ ಅಭಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತೋಪಾದಾನ ಸ್ವರೂಪಳು.
ಇದು ತಟಸ್ಥ ಲಕ್ಷಣವು. ಜ್ಞೇಯಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿನ ಲಕ್ಷಣಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು
ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕವು. ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಲಯ
ವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಜಗತ್ತು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡುವುದು.
ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಸಂಹಾರ ಕಾರಣತ್ವವೆಂಬ ತಟಸ್ಥ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಲಕ್ಷಿತಳಾಗಿ ಸಚ್ಚಿ
ದಾನಂದಾತ್ಮಕತ್ವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಿವರ್ತಕಾರಣಳೆಂದು ತಾತ್ಪ
ರ್ಯವು. ಲಯಶ್ಚ + ಸ್ಥಿತಿಶ್ಚ + ಉದ್ಭವಶ್ಚ, ತೇಷಾಮೀಶ್ವರೀ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೩೫

ಲಾಸ್ಯದರ್ಶನಸಂತುಷ್ಟಾ ಲಾಭಾಲಾಭವಿವರ್ಜಿತಾ ।
ಲಂಘ್ಯೇತರಾಜ್ಞಾ ಲಾವಣ್ಯಶಾಲಿನೀ ಲಘುಸಿದ್ಧಿದಾ ॥

೪. ಓಂ ಲಾಸ್ಯದರ್ಶನಸಂತುಷ್ಟಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಾಸ್ಯದರ್ಶನಸಂತುಷ್ಟಾ । ಯಥಾ ರಾಜಾ ಸಂಪೂರ್ಣಕಾಮಃ
ಪ್ರಯೋಜನನುದ್ದಿಶ್ಯಾಪಿ ಮೃಗಯಾದಿಲೀಲಾವಿಶೇಷಾನ್
ಪಶ್ಯತಿ ಬಾಲಕಾದಿನೃತ್ಯಂ ನಾ ತಥಾ ಅಜ್ಞಾನಾತ್ ಇಷ್ಟಾ
ನಿಷ್ಕಮಿಶ್ರೋದಾಸೀನಪದಾರ್ಥಚತುಷ್ಟಯಾನುಭವಜನ್ಯ-
ಹರ್ಷಶೋಕಾದಿಸಂಭವನ್ಮದೋದ್ರೇಕಶೋಕಾತಿರೇಕಹೇತುಕ
ವಿಹಿತಾದಿಕರಣಾಕರಣರೂಪಚರಣಾದ್ಯಂಗಪರಿಸ್ಪಂದರೂಪ-
ನಾನಾವಿಧಪ್ರಾಣಿಕಾಯನಿಕಾಯಜನ್ಯಲಾಸ್ಯದರ್ಶನೇನ ಅನು-
ದ್ದಿಶ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಯೋಜನಂ ಸಂತುಷ್ಟಾ ತತ್ತತ್ಕರ್ಮಾನುಸಾರೇಣ
ಫಲಪ್ರಾಪಕೇಶ್ವರತಯಾ ಸರ್ವಸಮಾನತ್ವಾತ್,

೪. ಅಜ್ಞಜನರ ಇಷ್ಟ-ಅನಿಷ್ಟ-ಮಿಶ್ರ ಮತ್ತು ಉದಾಸೀನವೆಂಬ
ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹರ್ಷಾ
ತಿರೇಕ-ಶೋಕಾತಿರೇಕಗಳಿಂದ ವಿಹಿತಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ನಿಷಿದ್ಧಸೇವನ ಮುಂತಾದ
ಕ್ರಿಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಚರಣಾದಿ ಅವಯವಗಳ ಚಲನ ರೂಪವಾದ ನೃತ್ಯವನ್ನು
ನೋಡಿ ಸಂತುಷ್ಟಳಾದವಳು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಮನಾದ ರಾಜನು ಬೇರೊಂದು
ಪ್ರಯೋಜನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇಟೆ ಅಥವಾ ಬಾಲಕರ ನೃತ್ಯ ಮುಂತಾದುದನ್ನು
ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವನು. ಅದರಂತೆ ದೇವಿಯು ಸ್ವನ್ಯಾಪಾರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ
ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯ-ಕರಣ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ತನಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ
ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ಆಯಾಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ಮ
ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವಳು. ನಾದತ್ತೇ ಕಸ್ಯ ಚಿತ್ತಾಪಂ ನ ಚೈವ ಸುಕೃತಂ
ವಿಭುಃ- ಎಂಬ ಭಗವದ್ವಚನದಿಂದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು ಉಚಿತ
ಫಲ ಪ್ರದಾನದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣನೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

“ನಾದತ್ತೇ ಕಸ್ಯ ಚಿತ್ಸಾಪಂ ನ ಚೈವ ಸುಕೃತಂ ವಿಭುಃ”
ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ | ಲಾಸ್ಯಂ ದೇವತಾದಿವಾರನನಿತಾದಿಭಿಃ
ಕ್ರಿಯಮಾಣಂ ತಾಲಗೀತಯುಕ್ತಂ ನೃತ್ಯಂ ತದ್ವರ್ತನೇನ
ಸಂತುಷ್ಟಾ | ತದೀಯಫಲಪ್ರದಾನೋನ್ಮುಖಕೃಪಾರಸನತೀ
ತ್ಯರ್ಥಃ |

೫. ಓಂ ಲಾಭಾಲಾಭವಿವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಾಭಾಲಾಭವಿವರ್ಜಿತಾ | ಅಸ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿರ್ಲಾಭಃ,
ಕೃತೇಽಪಿ ಯತ್ತೇ ತದಸ್ರಾಪ್ತಿರಲಾಭಃ | ತಾಭ್ಯಾಂ ವಿವ
ರ್ಜಿತಾ, ಸರ್ಯಾಪ್ತಕಾಮತ್ಪೇನ ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತತ್ವಾತ್ “ನ
ಮೇ ಪಾರ್ಥಾಸ್ತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ಕಿಂಚನ”
ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ |

ಅಥವಾ ದೇವವೇಶೈಯರಾದ ಅಪ್ಸರಃಸ್ತ್ರೀಯರ ತಾಲಗೀತಗಳ ಉಪಕರಣ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಡುವ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವವಳು. ನೃತ್ಯ ದರ್ಶನ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಫಲದಾನದಲ್ಲಿ ಉನ್ಮುಖವಾದ ಕೃಪಾರಸವು
ಳ್ಳವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಲಾಸ್ಯಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ತೇನ ಸಂತುಷ್ಟಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಹೊಂದದಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಲಾಭವು. ಯತ್ನ
ಮಾಡಿದರೂ ಆ ವಸ್ತುವು ಲಭಿಸದಿರುವುದು ಅಲಾಭವು. ಲಾಭ-ಅಲಾಭಗಳು
ಅಭಿಸಂಧಿಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮಲಾಭವನ್ನು ಹೊಂದುವುವು.
ದೇವಿಯು ಸರ್ಯಾಪ್ತಕಾಮಳಾಗಿ ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಲಾಭಾಲಾಭ
ಗಳಿಂದ ವರ್ಜಿತಳಾದವಳು. “ನ ಮೇ ಪಾರ್ಥಾಸ್ತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ತ್ರಿಷು
ಲೋಕೇಷು ಕಿಂಚನ” ಎಂಬ ಭಗವದ್ವಚನದಿಂದ ಆಪ್ತಕಾಮತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟ
ವಾಗುವುದು. ಲಾಭಶ್ಚ + ಅಲಾಭಶ್ಚ ತಾಭ್ಯಾಂ ವಿವರ್ಜಿತಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಓಂ ಲಂಘೈತರಾಜ್ಞಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಂಘೈತರಾಜ್ಞಾ । ಇತರೇಷಾಂ ಜೀವಭ್ರಾಂತಿಕಲ್ಪಿತಾನಾಂ ಗುಣಮೂರ್ತ್ಯಾದೀನಾಂ ಉಪಾಸನಾವಿಧಿರೂಪಾ ನಾ ಕರ್ಮ ವಿಧಿರೂಪಾ ನಾ ಆಜ್ಞಾ ಪ್ರೇರಣಾ ಲಂಘ್ಯಾ ಅವಿಷಯಾಕೃತಾ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯಸ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟಕ್ರಿಯಾದ್ಯಾತ್ಮಕತ್ವಾ ಭಾವೇನ ವಿಧ್ಯವಿಷಯತ್ವಾದಿತಿ ಯಾವತ್ । ಅಥವಾ ಕಿಂಕರೀತ್ವಾ ಭಾವೇನ ಇತರೇಷಾಂ ದೇವತಾನಾಂ ಆಜ್ಞಾ ಪ್ರೇರಣಾ ಲಂಘ್ಯಾ ಉಪೇಕ್ಷ್ಯಣೀಯಾ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ “ ಸರ್ವಸ್ಯಾಧಿಪತಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯೇಶಾನಃ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ, ಈಶ್ವರಸ್ಯ ಸರ್ವನಿಯಂತ್ಯತ್ವೇನ ಸ್ವೇತರಾನಿಯಂತ್ಯತ್ವಾದಿತಿ ಜ್ಞಾತವ್ಯಮ್ ।

೭. ಓಂ ಲಾವಣ್ಯಶಾಲಿನೈ ನಮಃ ।

ಲಾವಣ್ಯಶಾಲಿನೀ । ಲಾವಣ್ಯಂ ಸೌಂದರ್ಯಂ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪತಯಾ ಅತಿಶಯಪ್ರೀತಿವಿಷಯತ್ವಂ ಶಾಲತ ಇತಿ

೬. ವಿಷಯಾಕರಿಸದಿರುವ (ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದಿರುವ) ಜೀವಾತ್ಮರ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಅನೇಕ ಸಗುಣ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಉಪಾಸನಾವಿಧಿ ಅಥವಾ ಕರ್ಮವಿಧಿ ಯೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವಳು. ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯವು ವಿಶಿಷ್ಟಕ್ರಿಯಾ ಸ್ವರೂಪವಲ್ಲದುದರಿಂದ ನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕಿಂಕರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಉಪೇಕ್ಷಾರ್ಹವಾದ ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಆಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವಳು. ಸರ್ವಸ್ಯಾಧಿಪತಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯೇಶಾನಃ ಎಂಬ ವಚನಗಳಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವನಿಯಾಮಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ತಾನು ನಿಯಮ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರೇಷಾಂ + ಆಜ್ಞಾ ಇತರಾಜ್ಞಾ ಲಂಘ್ಯಾ ' ಇತರಾಜ್ಞಾ, ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಪರಮಾನಂದಸ್ವರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಅತಿಶಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವಿಕೆಯೆಂಬ ನಿರುಪಮೆ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವಳು. ಅಥವಾ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ತಥಾ , ಸರ್ವಾನಯನಸಾಧಾರಣಸುಂದರಭಾವನತೀತಿ ನಾ ।

೮. ಓಂ ಲಘುಸಿದ್ಧಿದಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಘುಸಿದ್ಧಿದಾ । ಲಘುನಾ ಉಪಾಯೇನ ಸಿದ್ಧಿಂ ನಾಂಛಿತಾರ್ಥ ಸ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಂ ದದಾತೀತಿ ತಥಾ । ಲಘುಶಬ್ದಃ ಲಕ್ಷಣಯಾ ಲಘಿನಾಸಿದ್ಧಿಪರಃ । ತಥಾ ಚ ಲಘಿನಾದೃಷ್ಟೈಶ್ಚರ್ಯಪ್ರ ದೇತಿ ನಾ । ಅಥನಾ ಲಘೂನಾಂ ಅತ್ಯಂತಾಲ್ಪಜ್ಞಾನಭಾಗ್ಯ ಶರೀರರೂಪಚರಣವತಾಮುಕ್ತಿನಿಕ್ಲೃಷ್ಟಾನಾಂ ತೀರ್ಯಗಾದೀ ನಾನುಪಿ ಸಿದ್ಧಿಂ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯತಾಹೇತುಜ್ಞಾನಾದಿಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತಿಂ ತತ್ಕಾರ್ಯಮುಹಿಮಾತಿಶಯೋನ್ನೇಯಾಂ ದದಾ ತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ ।

ಸರ್ವಾನಯನಗಳಲ್ಲಿ ಏಕವಿಧವಾದ ಉಜ್ವಲ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವಳು. ಲಾವಣ್ಯೇನ ಶಾಲತೇ ಇತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೮. ಲಘುವಾದ ಉಪಾಯದಿಂದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡು ವವಳು. ಅಥನಾ ಲಘಿನಾ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಲಘು ಶಬ್ದದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲಘಿನಾ ಮುಂತಾದ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವಳು. ಅಥನಾ ಅತ್ಯಂತ ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನ-ಭಾಗ್ಯ ಶರೀರ ಮುಂತಾದ ಉಪಕ ರಣವುಳ್ಳ ಅತಿ ನಿಕ್ಲೃಷ್ಟರಿಗೆ ಕೂಡ ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಮಹಿಮಾತಿಶಯ ದಿಂದ ಊಹಿಸಬಹುದಾದ ಮುಕ್ತಿಲಾಭಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಸಿದ್ಧಿಂ ದದಾತೀತಿ ಸಿದ್ಧಿದಾ, ಲಘುನಾ ಸಿದ್ಧಿದಾ, ಅಥನಾ ಲಘೂನಾಂ ಸಿದ್ಧಿದಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩೬

ಲಾಕ್ಷ್ಮಾರಸಸವರ್ಣಾಭಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಪೂಜಿತಾ ।
ಲಭ್ಯೇತರಾ ಲಬ್ಧಭಕ್ತಿಸುಲಭಾ ಲಾಂಗಲಾಯುಧಾ ॥

೯. ಓಂ ಲಾಕ್ಷ್ಮಾರಸಸವರ್ಣಾಭಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಾಕ್ಷ್ಮಾರಸಸವರ್ಣಾಭಾ । ಲಾಕ್ಷ್ಮಾರಸೇನ ಲಾಕ್ಷ್ಮಾದ್ರವೇಣ
ಸಮಾನೋ ವರ್ಣೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ, ತಥಾಭೂತಾ ಶೋಭಾ
ಕಾಂತಿಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಅತಿಸಾಟಲವಿಗ್ರಹಪ್ರಭೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೦. ಓಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಪೂಜಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಗ್ರಜಪೂಜಿತಾ । ಅಗ್ರೇ ಜಾಯೇತೇ ಇತ್ಯಗ್ರಜಾ
ರಾಮಭರತೌ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯಾಪಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಭೂತರಾಮಾಚಾರಾನು
ಕಾರಿತ್ವೇನ ಚತುರ್ಭಿರಪಿ ದಾಶರಥಿಭಿಃ ಪೂಜಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೯. ಲಾಕ್ಷ್ಮಾರಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವಳು.
ಅತ್ಯಂತ ಸಾಟಲ ವರ್ಣದ ವಿಗ್ರಹ ಶೋಭೆಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದೆಂದು ತಾತ್ಪ
ರ್ಯವು. ಲಾಕ್ಷ್ಮಾರಾಃ ರಸಃ ತೇನ ಸಮಾನಃ ವರ್ಣಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ತಾದೃಶೀ ಶೋಭಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಅಗ್ರಜರಾದ ರಾಮ ಭರತ ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ದಶರಥ
ಪುತ್ರರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದ ರಾಮನ ಆಚಾರವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ
ರೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಚರಿಸುವರು. ರಾಮನು ಶಿವ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ
ಮಾಡಿ ಶಿವದಂಪತಿ ಪೂಜಾ ನಿರತನಾಗಿರುವನೆಂದು “ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠಾತಾ ”
ಮುಂತಾದ ನಾಮದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು. ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಆ ವಂಶದ ಪ್ರಜೆ
ಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಳೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ್ರೇ

ರಾನುಸ್ಯ-“ ಶಿನಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠಾತಾ ”- ಇತಿ ನಾನುವತ್ತಾನ್ಯ
ಥಾನುಸಪತ್ಯಾ ಶಿನದಂಪತಿಪೂಜಕತ್ವೇನ ತದಿತರೇಷಾಂ
ತದ್ವಂಶಸ್ಮಿಪುರುಷಾಣಾಂ ತತ್ಸಿದ್ಧಿರಿತಿ ಧ್ವನಿತೋರ್ಥಃ ।

೧೧. ಓಂ ಲಭ್ಯೇತರಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಭ್ಯೇತರಾ । ಲಭ್ಯಾನಿ ಲಬ್ಧವ್ಯಾನಿ ಕರ್ಮೋಪಾಸನಾವಿಶೇ
ಷಾಣಾಂ ಫಲತ್ವೇನ ಸಾಧ್ಯಾನಿ ಭಾವ್ಯಾನೀತ್ಯರ್ಥಃ । ತೇಭ್ಯ ಇತ
ರಾ ನಿಲಕ್ಷಣಾ । “ ತತ್ಸತ್ಯಂ ಸ ಆತ್ಮಾ, ನಿತ್ಯೋ ನಿತ್ಯಾ
ನಾಂ ಚೇತನಶ್ಚೇತನಾನಾಂ ಏಕೋ ಬಹುನಾಂ ಯೋ
ವಿದಧಾತಿ ಕಾಮಾನ್ । ತಮಾತ್ಮಸ್ಯಂ ” ಇತಿ “ ಯತ್ಸಾಕ್ಷಾ
ದಪರೋಕ್ಷಾದ್ಬ್ರಹ್ಮ ” ಇತ್ಯಾದಿಭಿಃ ಶ್ರುತಿಭಿಃ ಆತ್ಮನಃ
ನಿತ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಸ್ವರೂಪತ್ವೇನ ಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯರೂಪತಯಾ
ಮೋಕ್ಷರೂಪತ್ವೇನ ಚತುರ್ವಿಧಕ್ರಿಯಾಫಲತ್ವಾಭಾವಾದಿತಿ
ಮಂತವ್ಯಮ್ । ಅಥವಾ ಇತರಾಣಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮರೂ
ಪತ್ರಿವರ್ಗರೂಪಾಣಿ ಫಲಾನಿ ಲಬ್ಧವ್ಯಾನಿ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಾನಿ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸಕಾಶಾದಿತಿ ಸಾ ತಥಾ, ಉಕ್ತಶ್ರುತೇಃ ।

ಜಾಯೇತೇ ಇತ್ಯಗ್ರಜೌ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ಯ ಅಗ್ರಜೌ, ತಾಭ್ಯಾಂ ಪೂಜಿತಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಕರ್ಮ-ಉಪಾಸನಾ ಮುಂತಾದ ಸಾಧನ ಕಲಾಪಗಳಿಂದ ಜನಿಸುವ
ಫಲರೂಪವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳಿಗಿಂತ ವಿಲಕ್ಷಣಳಾದವಳು. ತತ್ ಸತ್ಯಂ
ನಿತ್ಯೋ ನಿತ್ಯಾನಾಂ ಚೇತನಶ್ಚೇತನಾನಾಮೇಕೋ ಬಹುನಾಂ ಯೋ ವಿದಧಾತಿ
ಕಾಮಾನ್ । ತಮಾತ್ಮಸ್ಯಮ್, ಯತ್ಸಾಕ್ಷಾದಪರೋಕ್ಷಾದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ
ಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಆತ್ಮವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಮೋಕ್ಷರೂಪವೆಂದು
ತಿಳಿಯುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಜನಿಸುವ ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ
ಫಲಸ್ವರೂಪಳಾಗಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಗಳೆಂಬ ತ್ರಿವರ್ಗ ಪುರುಷಾ
ರ್ಥಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಲಭ್ಯೇಭ್ಯಃ ಇತರಾ, ಅಥವಾ ಲಭ್ಯಾನಿ
ಇತರಾಣಿ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಓಂ ಲಬ್ಧಭಕ್ತಿಸುಲಭಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧ ಭಕ್ತಿಸುಲಭಾ । ಭಕ್ತಿಃ ಸಾಮಾನ್ಯವಿಶೇಷಕಾರಣಾ ದ್ವಿನಿಧಾತತ್ವಾದ್ವಾ ಆರ್ತಜಿಜ್ಞಾಸ್ವರ್ಥಾರ್ಥಿಭಿಃ ಯೈರ್ಲಬ್ಧಾ ತತ್ತ್ವಲೋದ್ದೇಶೇನ ಸಮಯವಿಶೇಷೇ ವಿಚ್ಛಿದ್ಯ ವಿಚ್ಛಿದ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ತೇಷಾಂ ಸುಲಭಾ ತತ್ತ್ವತ್ಪಾರಬ್ಧಾನುಸಾರೇಣ ಫಲದಾನೋನ್ಮುಖಸ್ವಾತ್ಮರೂಪತಯಾ ಸನ್ನಿಹಿತತ್ವಾತ್ । ದ್ವಿ ತೀಯಾ ಭಕ್ತಿಸ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವತಾ ಪುರುಷೇಣ ಯೇನೈಕಭಕ್ತಿತಯಾ ಲಬ್ಧಾ “ಏಕಭಕ್ತಿರ್ವಿಶಿಷ್ಟತೇ” ಇತಿ ಸ್ಮೃತೇಃ, ತಸ್ಯ ಸುಲಭಾ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪತಯಾ ಸದಾ ಜ್ಞಾಯಮಾನತ್ವಾತ್ । “ಜ್ಞಾನೀ ತ್ವಾತ್ಮೈವ ಮೇ ಮತಮ್” ಇತಿ ಗೀತಾಸು । ಅಥವಾ ಲಬ್ಧಾ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಸತ್ಯಪಿ ಕಂಠಗತಚಾಮಿಕರವತ್ ಲಬ್ಧಭಕ್ತೀನಾಂ ಸುಲಭಾ ಸು ಖೇನ ಅನಾಯಾಸೇನ ಕಷ್ಟೇನ ವಿನಾ ಸಾಧ್ಯತಯಾ ಲಾಭಃ

೧೨. ಹೊಂದಿದ ಮುಖ್ಯಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಏಕಭಕ್ತಿ ಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಆತ್ಮರೂಪವಾಗಿ ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಲಭಿಸುವವಳು. ಸಾಮಾನ್ಯ-ವಿಶೇಷ ರೂಪವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯು ಎರಡು ಬಗೆಯಿಂದಿರುವುದು. ಆರ್ತ, ಜಿಜ್ಞಾಸು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಭಕ್ತಿಯು ಆಯಾಯ ಫಲಕಾಮನೆಯಿಂದ ಆಯಾಯ ದೇವತಾರಾಧನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಕ್ತವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯಭಕ್ತಿಯು, ಅಂತಹ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲದಾನದಲ್ಲಿ ಉನ್ಮುಖಳಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿಂದ ಸನ್ನಿಹಿತಳಾದವಳು. “ಏಕಭಕ್ತಿರ್ವಿಶಿಷ್ಟತೇ, ಜ್ಞಾನೀ ತ್ವಾತ್ಮೈವ ಮೇ ಮತಮ್” ಎಂಬ ಗೀತಾವಚನಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನಾಭ್ಯಾಸ ತತ್ಪರನಿಂದ ಏಕಭಕ್ತಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಆತ್ಮರೂಪದಿಂದ ಗೋಚರಳಾದವಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಥವಾ ಪ್ರಾಪ್ತಳಾಗಿದ್ದರೂ ವಿಸ್ಮೃತ ಕಂಠಚಾಮಿಕರ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಲಭಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳಾದವಳು. “ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮಭಿಜಾನಾತಿ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಗಮ್ಯತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟ

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಕ್ತಾಃ ಸಾ ತಥಾ “ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮುಭಿಜಾ
ನಾತಿ ” ಇತಿ ಸ್ಮೃತೇಃ ।

೧೩. ಓಂ ಲಾಂಗಲಾಯುಧಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಾಂಗಲಾಯುಧಾ । ಶೇಷರೂಪತಯಾ ಹಲಾಯು
ಧೇತ್ಯರ್ಥಃ । “ ಅನಂತಶ್ಚಾಸ್ತಿ ನಾಗಾನಾಮ್ ” ಇತಿ ಶ್ರೀ
ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ ।

ವಾಗಿರುವುದು. ಲಬ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ ತೇಷಾಂ ಸುಲಭಾ, ಭಕ್ತ್ಯಾ
ಸುಖೇನ ಲಬ್ಧಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಭಕ್ತಿಸುಲಭಾ, ಲಬ್ಧಾ ಚಾಸೌ ಭಕ್ತಿಸುಲಭಾ
ಚ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ನೇಗಿಲು ಬಲರಾಮನು ಧರಿಸಿರುವ ಆಯುಧವು. ಬಲರಾಮನು
ಆದಿಶೇಷನ ಅವತಾರವು. ನಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು
ಲಾಂಗಲಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿದವಳು, ಲಾಂಗಲಂ ಆಯುಧಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨೭

ಲಗ್ನಚಾನುರಹಸ್ತಶ್ರೀಶಾರದಾಪರಿನೀಜಿತಾ ।

ಲಜ್ಜಾಪದಸಮಾರಾಧ್ಯಾ ಲಂಪಟಾ ಲಕುಲೇಶ್ವರೀ ॥

೧೪. ಓಂ ಲಗ್ನಚಾನುರಹಸ್ತಶ್ರೀಶಾರದಾಪರಿನೀಜಿತಾಯೈ
ನಮಃ ।

ಲಗ್ನಚಾನುರಹಸ್ತಶ್ರೀಶಾರದಾಪರಿನೀಜಿತಾ । ಲಗ್ನಾ ಕರ
ಸಂಬದ್ಧಾ ಧೃತಾನಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಲಗ್ನಾ ಚಾನುರಾ ಯ
ಯೋಸೌ ತಾದೃಶಾ ಹಸೌ ಯಯೋಸ್ತೇ ಶ್ರೀಶ್ಚ ಮಹಾ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಶಾರದಾ ಚ ತೇ ತಾಭ್ಯಾಂ ನೀಜಿತಾ ಪರಿನೀಜಿತಾ
ಅನಾದಿಕಾಲಾದಾರಭ್ಯ ಪರಿಚರ್ಯಯಾ ವೀಜ್ಯಮಾನಾ ।
ಇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೫. ಓಂ ಲಜ್ಜಾಪದಸಮಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಜ್ಜಾಪದಸಮಾರಾಧ್ಯಾ । ಲಜ್ಜಾ ನಾಮ ಅಂತಃಕರಣಧರ್ಮಃ
ಜುಗುಪ್ಸಾಹೇತುಃ ಗೌಹನಸಾಧನಮ್, ಉಪಲಕ್ಷಣಂ

೧೪. ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಚಾನುರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತ್ತು
ಶಾರದಾ ದೇವಿಯರಿಂದ ಚಾನುರಗಳನ್ನು ಬೀಸುವ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ವಳು. ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.
ಲಗ್ನಾ ಚಾನುರಾ ಯಯೋಸೌ ತಾದೃಶಾ ಹಸೌ ಯಯೋಸ್ತೇ ಶ್ರೀಶ್ಚ
ಶಾರದಾ ಚ ತೇ ಚ ತೇ ಶ್ರೀ ಶಾರದೇ ಚ, ತಾಭ್ಯಾಂ ಪರಿನೀಜಿತಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಜುಗುಪ್ಸೆಗೆ ಕಾರಣವೂ ಮರೆ ಮಾಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧನವೂ ಆಗಿ
ರುವ ಅಂತಃಕರಣಧರ್ಮವು ಲಜ್ಜೆಯು. ಲಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದ ಅಂತಃಕರಣ
ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಲು ಅರ್ಹಳಾದವಳು.
“ ಕಾಮಃ ಸಂಕಲ್ಪೋ ವಿಚಿಕಿತ್ಸಾ ಶ್ರದ್ಧಾಶ್ರದ್ಧಾ ಧೃತಿರಧೃತಿರ್ಹೀರ್ಧೀರ್ಭೀಃ

ಮನೋಧರ್ಮಾಣಾಂ ತಸ್ಯ ಪದಂ ಆಶ್ರಯಃ, “ಕಾನುಃ ಸಂಕಲ್ಪೋ ವಿಚಿಕಿತ್ಸಾ ಶ್ರದ್ಧಾಃ ಶ್ರದ್ಧಾ ಧೃತಿರಧೃತಿರ್ಹೀರ್ಧೀರ್ಭೀರಿತ್ಯೇತತ್ಸರ್ವಂ ಮನಃ ಏವ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ, ತಸ್ಮಿನ್ ಸಮಾ ರಾಧ್ಯಾ ಚಿಂತನೀಯೇತ್ಯರ್ಥಃ। “ಯ ಆತ್ಮನಿ ತಿಷ್ಠನ್ನನ್ತರೋ ಯಮಯತಿ” “ಗುಹಾಹಿತಂ ಗಹ್ವರೇಷ್ಠಂ ಪುರಾಣಂ” “ತಮಾತ್ಮಸ್ಥಂ ಯೇನುಪಶ್ಯಂತಿ ಧೀರಾಃ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿ ಭ್ಯಃ। ಅಥವಾ ಲಜ್ಜಾಪದಂ ಜೀವಚಕ್ರಂ, ತಸ್ಮಿನ್ ತದಧಿಷ್ಠಾನಾನಂದಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಹೇತುತಯಾ ಬಹಿರ್ಯಾಗಕ್ರಮೇಣ ಪೂಜನೀಯೇತ್ಯರ್ಥಃ।

೧೬- ಓಂ ಲಂಪಟಾಯೈ ನಮಃ।

ಲಂಪಟಾ। ಲಮಿತಿ ಪೃಥ್ವೀನಾಚಕಬೀಜೇನ ತದುಪಲಕ್ಷಿತಂ ಜಗಲ್ಲಕ್ಷ್ಯತೇ। ಪಟಶಬ್ದೇನ ಆವಾರಕತ್ವಧರ್ಮವತ್ತಯಾ ಅವಿದ್ಯಾ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ। ಲಮಃ ಜಗತಃ ಪಟಃ ಕಾರಣೇಭೂತಾ

ಇತ್ಯೇತತ್ ಸರ್ವಂ ಮನಃ ಏವ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಕಾನು ಲಜ್ಜಾದಿಗಳನ್ನು ಮನೋ ಧರ್ಮವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು. “ಯ ಆತ್ಮನಿ ತಿಷ್ಠನ್ ಅಂತರೋ ಯಮಯತಿ, ಗುಹಾಹಿತಂ ಗಹ್ವರೇಷ್ಠಂ ಪುರಾಣಮ್, ತಮಾತ್ಮಸ್ಥಂ ಯೇನುಪಶ್ಯಂತಿ ಧೀರಾಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನಗಳು ಮನಸ್ಸು ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ಲಜ್ಜಾ ಪದಕ್ಕೆ ಜೀವಚಕ್ರವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ಆ ಜೀವಚಕ್ರದ ಅಧಿಷ್ಠಾನವಾದ ಆನಂದಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಳಾಗಿ ಬಹಿರ್ಯಾಗ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲು ಅರ್ಹಳು, ಲಜ್ಜಾಯಾಃ ಪದಂ ತಸ್ಮಿನ್ ಆರಾಧಯಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. “ಲಂ” ಎಂಬುದು ಪೃಥಿವಿಯ ಬೀಜಾಕ್ಷರವು. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ಣದಿಂದ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆವಾರಕವಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವಳು. “ಮಾಯಿ ನಂ ತು ಮಹೇಶ್ವರಮ್, ಯ ಏಕೋ ಜಾಲವಾನ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಗಳು ಮತ್ತು

ಅವಿದ್ಯಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । “ನಾಯಿನಂ ತು ಮಹೇ
ಶ್ವರಂ” “ಯ ಏಕೋ ಜಾಲನಾನ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಅಜ್ಞಾ
ನೇನಾವೃತಂ ಜ್ಞಾನಂ” ಇತಿ ಸ್ಮೃತೇಶ್ಚ । ಅಥವಾ ಲಂಪ
ಟೋ ನಾನು ತಂದ್ರೀ ಅಲಸ್ಯಂ ಕರ್ಮೋಪಾಸನಾಬಾಹು
ಲ್ಯೇಷಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಭೂಯಸ್ತ್ವೇ ಶೀಘ್ರತಯಾ ಪರಮೇ
ಶ್ವರಸ್ಯ ಫಲದಾನೋನ್ಮುಖತಾಯಾಂ ರಾಜಾದಿನಚ್ಚಿರವಿಲಂಬಿ
ತಸೇವಾಫಲದಾನವೈಮುಖ್ಯೇ ತದ್ವತ್ತೋಪಚಾರಾತ್ ಲಂಪ
ಟೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಅಥವಾ ಲಂಪಟಾದೀನಾನುಂ
ತಕರಣಧರ್ಮಾಣಾಮಧ್ಯಾಸವಶೇನ ತದವಚ್ಛಿನ್ನೇ ಚೈತನ್ಯೇ
ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮಃಕಾರ್ಯಾಣಾಂ ಉಪಲಬ್ಧೇಸ್ತದ್ವತ್ತ್ವಂ
ವಾ ।

೧೭. ಓಂ ಲಕುಲೇಶ್ವರೈಃ ನಮಃ ।

ಲಕುಲೇಶ್ವರೇ । ಕುಃ ಸೃಧಿವ್ಯುಪಲಕ್ಷಿತಜಗತ್ ಲೀಯತೇ
ಅಸ್ಥಿನ್ನಿತಿ ಕುಲಂ ಮಾಯೋಪಾಧಿಕಚೈತನ್ಯಂ ಪ್ರಲಯಾಧಿ

“ಅಜ್ಞಾನೇನಾವೃತಂ ಜ್ಞಾನಮ್” ಎಂಬ ಸ್ಮೃತಿಯು ಸರಬ್ರಹ್ಮನ
ಮಾಯಾಂಶದಿಂದ ಜಗತ್ತು ಅವೃತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ.
ಅಥವಾ ಕರ್ಮ-ಉಪಾಸನಾ ಮುಂತಾದ ಸಾಧನಗಳು ಅನಂತವಾಗಿದ್ದರೂ
ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ದುರಿತಗಳು ಅನಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ಸೇವಾ ಫಲ
ದಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ವಿಲಂಬಿತವಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕರ್ಮಫಲ ದಾನೋನ್ಮುಖ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಅಲಸ್ಯವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಲಂಪಟ ಮುಂತಾದ ಅಂತಃಕರಣ ಧರ್ಮ
ಗಳ ಮತ್ತು ಸತ್ತ್ವ-ರಜಃ-ತಮೋಗುಣ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಾಸದಿಂದ ಅಂತಹ
ಗುಣವುಳ್ಳವಳು. ಲಂಪಟಃ ಲಮಃ + ಪಟಃ, ಸೋಽಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಸೃಧಿವಿಯಿಂದ ಉಪಲಕ್ಷಿತವಾದ ಜಗತ್ತಿನ ಲಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ
ವಾದ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪಳು, ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರಿಯು, “ಯತ್
ಪ್ರಯಂತ್ಯಭಿ ಸಂವಿಶಂತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಲಯಾಧಿಷ್ಠಾನ ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯ

ಷ್ಠಾನಮ್ | “ಯತ್ಪ್ರಯಂತ್ಯಭಿಸಂವಿಶಂತಿ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ
ಲೀಯಮಾನಂ ಕುಲಂ ಲಕುಲಂ ನಿರುಪಾಧಿಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ |
ತಚ್ಚ ಸಾ ಈಶ್ವರೀ ಚ ಸಾ ತಥಾ | ಅಥವಾ ಲಕುಲಂ
ಸ್ಥಾನವಿಶೇಷಃ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಂ ಮಣಿಪೂರಕಂ ವಾ, ತಸ್ಯೇಶ್ವ
ರೀ, ವಿಷ್ಣುರುದ್ರಾತ್ಮಿಕೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಭೂತಸೃಷ್ಟಿಶ್ರುತೌ ಪೃಥಿ
ವ್ಯಾ ಉದಕೇ ತಸ್ಯ ತೇಜಸಿ ತಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಿ ಲಯಶ್ಚನ
ಣಾತ್ | “ಸದಾಯತನಾಃ ಸತ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಃ” ಇತಿ, ತಸ್ಯೇಶ್ವರೀ
ವಿಭೂತಿವಿಶೇಷೋ ವಾ |

ವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಲಕುಲವೆಂದರೆ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ, ಅಥವಾ ಮಣಿ
ಪೂರಕವೆಂಬ ಸ್ಥಾನ ವಿಶೇಷವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರಿಯಾದ
ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರಾತ್ಮಕಳು. ಭೂತ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ
ಪೃಥಿವಿಗೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ಕೆ ತೇಜಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ
ಲಯವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ಸದಾಯತನಾಃ ಸತ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಃ” ಎಂಬ
ಶ್ರುತಿಯು ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಲಯಾಧಿಷ್ಠಾನವೆಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ರೂಪವೆಂದು
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ಸ್ಥಾನ ವಿಶೇಷಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ವಿಭೂತಿ
ವಿಶೇಷ ರೂಪಳು, ಲಂ ಚ ತತ್ ಕುಲಂ ಚ ತಸ್ಯ ಈಶ್ವರೀ ಎಂದು ನಿಗ್ರಹವು.

೩೮

ಲಬ್ಧಮಾನಾ ಲಬ್ಧರಸಾ ಲಬ್ಧಸಂಪತ್ತಮುನ್ನತಿಃ ।

ಹೀಂಕಾರಿಣೀ ಹೀಂಕಾರಾದ್ಯಾ ಹೀಂನುಧ್ಯಾ ಹೀಂ
ಶಿಖಾಮಣಿಃ ॥

೧೮. ಓಂ ಲಬ್ಧಮಾನಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧಮಾನಾ । ಸರ್ವೈಃ ಪ್ರಾಣಿಭಿಃ ಲಬ್ಧಃ ಮಾನಃ ಅಧ್ಯಸ್ತಾ
ಹಂಕಾರಃ । “ಅಭಿಮಾನಾತ್ಮಕಸ್ತದ್ವದಹಂಕಾರಃ ಪ್ರಕೀ
ರ್ತ್ಯತೇ” ಇತಿ ಸ್ಮರಣಾತ್ । ಅಧ್ಯಾಸೇನಾಹಂಕಾರಾಧಿಷ್ಠಾನೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ । ಅಥವಾ, “ಮಾನ ಪೂಜಾಯಾಂ” ಇತಿ ಸ್ಮರಣಾತ್
ಯೈರ್ಯೈಃ ಪ್ರಾಣಿಭಿಃ ವಿದ್ಯೈಶ್ಚಯಕುಲಸೌಂದರ್ಯಾತಿ
ಶಯಾದಿನತಾತ್ ಪೂಜಾ ಲಭ್ಯತೇ ಸುಖಹೇತುಃ ಸಾ ತದಂತ
ರ್ಯಾಮಿಣಾ ಪೂರ್ವಮೇವ ಲಬ್ಧಾ ಪೂಜಾದಿಜನ್ಯೋಪಕಾ
ರಸ್ಯ ಸುಖಾದೇಃ ಸ್ವಸ್ವರೂಪತಯಾ ಲಬ್ಧತ್ವಾತ್ । ಯದ್ಯಾ
ಮಾನಃ ಪರಿಮಾಣಃ ಅಣುಮಹದ್ದೀರ್ಘಹ್ರಸ್ವಭೇದೇನ ಪ್ರ

೧೮. ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿಮಾನವೆಂಬ ಅಹಂ
ಕಾರಾಧ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ರೂಪಳಾದವಳು. “ಅಭಿಮಾನಾತ್ಮಕಸ್ತದ್ವದ
ಹಂಕಾರಃ ಪ್ರಕೀರ್ತ್ಯತೇ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಅಭಿಮಾನವು ಅಹಂಕಾರ ರೂಪ
ವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಿದ್ಯಾ-ವಶ್ಚಯಕುಲ-
ಸೌಂದರ್ಯಾತಿಶಯ, ಮುಂತಾದ ನಿಮಿತ್ತಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸುವ ಮೊದಲು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪದಿಂದಲೂ ಪೂಜಾತಿಶಯದಿಂದ
ಹುಟ್ಟುವ ಸುಖವು ಸ್ವಸ್ವರೂಪವಾದುದರಿಂದಲೂ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟ ಪೂಜಾದಿ
ಮರ್ಯಾದೆಗಳುಳ್ಳವಳು. ಮಾನ ಧಾತುವು ಪೂಜಾ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರಿತ
ವಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಅಣು, ಮಹತ್, ದೀರ್ಘ, ಹ್ರಸ್ವ ವೆಂಬುವು ನಾಲ್ಕು
ವಿಧವಾದ ಪರಿಮಾಣಗಳು. ಜಲಸೂರ್ಯಾದಿಗಳಂತೆ ಉಪಾಧಿ ಧರ್ಮಗಳು
ಉಪಹಿತ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರುವುದು ಸ್ವಭಾವವಾದುದರಿಂದ ಗಜ-ಸ್ತಂಭ

ಸಿದ್ಧಃ | “ಸ ನಾ ಏಷ ಮಹಾನಜ ಆತ್ಮಾ ಮಹಾನ್ ಪ್ರಭುರ್ವೈ ಪುರುಷಃ” “ಅಣೋರಣೀಯಾನ್ ಮಹತೋ ಮಹೀಯಾನ್” ಇತ್ಯಾದಿ ವೇದವಾಕ್ಯೈರ್ಜಲಸೂರ್ಯಾದಿ ವದುಸಾಧಿಧರ್ಮಾಣಾಮುಪಹಿತೇ ಗಜ-ಸ್ತಂಭ-ಮತ್ಕುಣ-ಸರ್ಪಾದೌ ಪ್ರತೀಯಮಾನತ್ವಾತ್ | ಲಬ್ಧಃ ಮಾನಃ ಪರಿ ಮಾಣಃ ಉಪಹಿತತಯಾ ಜಗತಃ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ |

೧೯. ಓಂ ಲಬ್ಧರಸಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧರಸಾ | “ರಸೋ ವೈ ಸಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ರಸವತ್ ರಸ್ಯತೇ ಸಂಬಂಧತ ಇತಿ ಅತ್ಯಂತಪ್ರೀತಿವಿಷಯಃ ಆನಂದಃ, ಸಃ ಸ್ವಸ್ವರೂಪತ್ವೇನ ಲಬ್ಧೋ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ | ಶೃಂಗಾರರಸೋ ವಾ | ತದ್ವ್ಯಂಜಕಮಂಗಲಾಭರಣಪುಷ್ಪಾಲಂಕಾರ ವತ್ತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಪ್ರಧಾನಮಾಯೋಸಾಧಿ ಕತಯಾ “ರಸ್ಯಾಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾಃ ಸ್ಥಿರಾ ಹೃದ್ಯಾ ಆಹಾರಾಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಿಯಾಃ” ಇತಿ ಗೀತಾನುಚಿನಾತ್, ನೈವೇದ್ಯಾದೌ

ಮುಂತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಣು-ಮಹತ್-ದೀರ್ಘ-ಹ್ರಸ್ವ ವೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪರಿಮಾಣಗಳು ಉಪಹಿತ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವುದರಿಂದ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಿಮಾಣವುಳ್ಳವಳು. “ಸ ನಾ ಏಷ ಮಹಾನಜ ಆತ್ಮಾ ಮಹಾನ್ ಪ್ರಭುರ್ವೈ ಪುರುಷಃ ಅಣೋರಣೀಯಾನ್ ಮಹತೋ ಮಹೀಯಾನ್” ಇತ್ಯಾದಿ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಉಪಾಧಿ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಉಪಹಿತ ಚೈತನ್ಯವು ನಾನಾ ವಿಧ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಲಬ್ಧಃ ಮಾನಃ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಆಸ್ವಾದಿಸಲ್ಪಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ವಿಷಯವಾದ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಸ್ವಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವಳು. ಅಥವಾ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟ ಶೃಂಗಾರರಸ ವ್ಯಂಜಕವಾದ ಮಂಗಲಾಭರಣ-ಪುಷ್ಪಾಲಂಕಾರಗಳ ಧಾರಣದಿಂದ ಶೃಂಗಾರ ರಸವುಳ್ಳವಳು. ಅಥವಾ ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಮಾಯೋಸಾಧಿ

ಕಟ್ಟಾವ್ನುಲವಣಾದೀನಾಂ ದೇವಾದಿವಿಷಯೇ ನಿಷೇಧಾಚ್ಛ,
ಪ್ರೀತಿವಿಷಯತ್ವೇನ ಮಧುರರಸೋ ಲಬ್ಧೋ ಯಯೇತಿ
ವಾ ತಥಾ ।

೨೦. ಓಂ ಲಬ್ಧಸಂಪತ್ಸಮುನ್ನತ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧಸಂಪತ್ಸಮುನ್ನತಿಃ । ಲಬ್ಧಾಃ ಸ್ವಸ್ವರೂಪತಯಾ ಸ್ವತಃ
ಸಿದ್ಧಾಃ ಯಾಃ ಸಂಪದಃ ಸತ್ಯಕಾಮತ್ವಾದಯಃ ಸಚ್ಚಿದಾ
ನಂದಾದಯೋ ವಾ ತಾಭಿಃ ಸಮುನ್ನತಿಃ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟತಾ
ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ತಥಾ । ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಮಾಯಾಮಾತ್ರೋಪಾ
ಧಿನಾ ಅಭಿವ್ಯಜ್ಯಮಾನಾಃ ಗುಣಾಃ ಕರ್ಮಾನುದ್ಭೂತತ್ವಾ
ದನಾಕಸ್ಮಿಕಾಃ ಸಂತಃ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟಭಾವಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ
ಜ್ಞಾಪಯಂತಿ । “ ತಮೀಶ್ವರಾಣಾಂ ಪರಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ
ತಂ ದೇವತಾನಾಂ ಪರಮಂ ಚ ದೈವತಮ್ । ಪತಿಂ ಪತೀ
ನಾಂ ಪರಮಂ ಪುರಸ್ತಾದ್ವಿದಾಮದೇವಂ ಭುವನೇಶಮಿ
ಡ್ಯಮ್ ॥, ಸತ್ಯಕಾಮಃ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಃ, ಏಷ ಸರ್ವೇಶ್ವರ

ಯಿಂದಲೂ ನೈವೇದ್ಯಾದಿ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ಆನ್ಯ-ಮುಂತಾದ ಆಹಾರ
ನಿವೇದನವು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿ ವಿಷಯವಾದ
ಮಧುರಾದಿ ರಸವುಳ್ಳವಳು. ಲಬ್ಧಃ + ರಸಃ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಸ್ವಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಸತ್ಯಕಾಮತ್ವ ಅಥವಾ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದಂಟಾದ ಸರ್ವೋತ್ಕರ್ಷವುಳ್ಳವಳು. ಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಪರವಶತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯೋಪಾಧಿ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಭಿ
ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದುವ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಪೂಜ್ಯ ಗುಣಗಳು ಸರ್ವಾಧಿಕ್ಯವನ್ನು
ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. “ ತಮೀಶ್ವರಾಣಾಂ ಪರಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ತಂ ದೇವತಾನಾಂ
ಪರಮಂ ಚ ದೈವತಮ್ । ಪತಿಂ ಪತೀನಾಂ ಪರಮಂ ಪುರಸ್ತಾದ್ವಿದಾಮ
ದೇವಂ ಭುವನೇಶಮಿಡ್ಯಮ್, ಸತ್ಯಕಾಮಃ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪಃ, ಏಷ ಸರ್ವೇ

ಏಷ ಸರ್ವಜ್ಞ ಏಷೋಽಂತರ್ಯಾಮ್ಯೇಷ ಯೋನಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯ, ಇತಿ, ಗತಿರ್ಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ” ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ಶತೇಭ್ಯಃ | “ಏಷ ನಿತ್ಯೋ ಮಹಿಮಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ” ಇತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಿತ್ಯೋತ್ಕರ್ಷವತ್ತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಮೇವೇತಿ ನಾತ್ರ ನಿಚಾರಣೇಯಂ ಕಿಂಚಿದಸ್ತೀತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ |

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ದಶಮಾಕ್ಷರನಾಮಾನ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಲಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ದಶಮಃ

೧. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಿಣ್ಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಿಣೀ | ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ದ್ವಿತೀಯಖಂಡಸಮಾಪ್ತವಯ
ವತಯಾ ವಾಚ್ಯವಾಚಕಸಂಬಂಧೇನ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ತಥಾ |

ಶ್ವರ ಏಷ ಸರ್ವಜ್ಞ ಏಷೋಽಂತರ್ಯಾಮ್ಯೇಷ ಯೋನಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯ, ಗತಿ
ರ್ಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಮೃತಿ ವಚನಗಳಿಂದ ಪಾರಮ್ಯ,
ಸತ್ಯಕಾನುತ್ವ ಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ವಾದಿ ಗುಣಗಳ ಅತಿಶಯವು ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿದೆ
ಯೆಂಬುದು ನೇದ್ಯವಾಗುವುದು. “ಏಷ ನಿತ್ಯೋ ಮಹಿಮಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ”
ಎಂಬಂತೆ ಈ ನಿತ್ಯೋತ್ಕರ್ಷವು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅತಿಶಯದಿಂದ
ಇರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಲಬ್ಧಾಶ್ಚ ತಾಃ ಸಂಪದಶ್ಚ, ಶಾಭಿಃ + ಸಮುನ್ನ
ತಿಃ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ದಶಮ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೧. ದ್ವಿತೀಯಖಂಡದ ಸಮಾಪ್ತಿ ಅವಯವವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಹ್ರೀಂಕಾರ
ವನ್ನು ವಾಚ್ಯ-ವಾಚಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೊಂದಿರುವವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ
ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಹಿಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಾದ್ಯಾ | ಅತ್ರ ಹ್ರೀಂಕಾರಶಬ್ದೇನ ತತ್ಕಾರ್ಯ ಭೂತಾಃ ವೇದಾಃ, ತೇಷಾನ್ಮಹ್ಯರ್ಥತಯಾ ಕಾರಣತಯಾ ನಾ ಆದ್ಯಾ ಆದೌ ಭವಾ ಪೂರ್ವಭಾವೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಶಬ್ದಸ್ಯ ಅರ್ಥ ವಿಷಯತ್ವೇನ ಪ್ರಸ್ಪತ್ತೇಃ ಶಕ್ತಿಗ್ರಹಾದೌ ಕಾವ್ಯಾದಿಕೃತೌ ಚ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗದರ್ಶನಾದರ್ಥಸ್ಯ ಪೂರ್ವಭಾವಿತ್ವನುಕ್ತಮಿತಿ ಭಾವಃ |

೩. ಹ್ರೀಂಮಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಮಧ್ಯಾ | ಅಸ್ಯ ಬೀಜಸ್ಯ ಜಗದಭಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತೋಪಾದಾನ ಭೂತಮಾಯಾವಿಶಿಷ್ಟಚೈತನ್ಯವಾಚಕತಯಾ ತತ್ಪ್ರತೀಕತ್ವೇನ ತನ್ನಿಷ್ಠಯಾನದ್ಗುಣನತ್ವಂ ತದುಪಾಸನಾತಿಶಯಮಹಿಮ್ನಾ-
ಭಿವ್ಯಜ್ಯತೇ | ಅನ್ಯಥಾ ಮಂತ್ರಪುರಶ್ಚಯೋಸ್ವಿಷ್ಟಸಿದ್ಧ್ಯಭಾವ ಪ್ರಸಂಗಃ ಸ್ಯಾತ್ | ಅನ್ಯನಹಿತಪೂರ್ವನಾಮ್ನಾನಭಿವ್ಯಕ್ತ

೨. ಹ್ರೀಂಕಾರದ ಕಾರ್ಯಗಳಾದ ವೇದಗಳಿಗೆ ವೇದ ಶಬ್ದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಅರ್ಥ ರೂಪದಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ವೇದಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ರೂಪದಿಂದಲೂ ಆದಿ ಯಲ್ಲಿರುವವಳು. ಶಬ್ದವು ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಷಯೀಕರಿಸಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಶಕ್ತಿಗ್ರಹ, ಕಾವ್ಯಾದಿ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋ ಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದರಿಂದಲೂ ಅರ್ಥವು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯೆಂಬುದು ಸಮ್ಮ ತವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ + ಆದ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರವು ಜಗದಭಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತೋಪಾದಾನವಾದ ಮಾಯಾವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಚಕವಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರತೀಕವಾದುದರಿಂದ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಗುಣಾಶ್ರಯತ್ವವು ಉಪಾಸ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಅಂತಹ ಪೂಜ್ಯ ಗುಣಾಧಾರತ್ವವು ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ

ಸ್ವರೂಪಸ್ಯಾಪಿ ಶಬ್ದಜಾಲಸ್ಯ ಏತದ್ವಿಜಮಾತ್ರಾತ್ಮನೈವಾಂ
ಕುರಿತಬೀಜಾರ್ಥವತ್ತಯಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿತ್ವಮುಕ್ತಮ್ ।
ಇದಾನೀನುಭಿವ್ಯಕ್ತಾತ್ಮಕಸ್ವಾರ್ಥಕತಯಾ ವಿನರ್ತನಾದ
ಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ನಾಚಾರಂಭಣಾಕಾರೇಣ ನಾನುರೂಪದ್ವಯವತ್ತ್ವ
ಮುಚ್ಯತೇ । ಹೀಂಕಾರಬೀಜಾರ್ಥಃ ತೇನ ಶಬ್ದೇನ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ
ಮಧ್ಯೇ ವ್ಯವಹಾರಕಾಲೇ ಹೀಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।
ಘಟಾದಿಷು ವಸ್ತುಷು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಪ್ರತೀತ್ಯಾ ವ್ಯವಹಾರ
ಕಾಲೇಽಪಿ ಪ್ರಸಂಚಕಾರಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಸ್ಯೂತತಯಾ ಭಾಸ
ಮಾನಂ ಜಗತ್ಕಾರಣಂ ಇತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಃ । ಅನೇನಾಚೇತನ
ಪರಿಣಾಮಾರಂಭಾದಿನಾದಾಃ ನಿಷ್ಪ್ರಮಾಣತಯಾ ಯುಕ್ತ್ಯಾ
ದ್ವಾಭಾಸಕತ್ವೇನ ನಿರಸ್ತಾ ನೇದಿತವ್ಯಾಃ ।

ದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪುರಶ್ಚರ್ಯೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಯು ದೊರೆಯಲಾರದು. ಇದರ ಹಿಂದಿನ ನಾಮ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವ ಶಬ್ದ ಜಾಲವು ಈ ಬೀಜಾಕ್ಷರ ರೂಪದಿಂದ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿ ರುವುದರಿಂದ ನಾಮ ಮಂತ್ರವು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿರುವುದು. ಈ ನಾಮ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ “ನಾಚಾರಂಭಣಂ” ಎಂಬ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ವಿವರ್ತನಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾದ ನಾಮ-ರೂಪಗಳೆಂದು ಅರ್ಥ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಂ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬೀಜಾರ್ಥವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಧ್ಯೇ ವ್ಯವಹಾರ ಕಾಲೇ ಹೀಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು. ಘಟಾದಿ ಬಾಹ್ಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾಂಶವು ವ್ಯವಹಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಸಂಚಕ ಕಾರಣವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವು ಕಾರ್ಯಜಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಅಚೇತನದಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವಾದ ಆರಂಭವಾದ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

೪. ಓಂ ಹ್ರೀಂಶಿಖಾಮುಣಿಯೇ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಶಿಖಾಮುಣಿಃ | 'ಲೋಕೇ ಯಥಾ ಚೂಡಾಮುಣಿಃ
ಸರ್ವಾಂಗರಚಿತಾಭರಣಾಪೇಕ್ಷಯಾ ತದ್ವಿಜಾತೀಯಪ್ರಕಾಶ
ಸತ್ತ್ವಾದ್ಯಾಶ್ರಯನಾನ್ ಉತ್ತಮಾಂಗಸ್ಥಾನವಿಶೇಷೇ ಸ್ಥಾಪಿತಃ
ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಾದಿ ತದ್ವತಃ ಪುರುಷಸ್ಯ ಜ್ಞಾಪಯತಿ | ತಥಾ
ಸರ್ವಶಬ್ದಜಾಲತದ್ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಭೂತಚಿಜ್ಜಡಸಂಬಂಧರೂಪ
ಪ್ರಪಂಚವಾಚಕಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಹ್ರೀಂವರ್ಣಾತ್ಮಕಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರಾಜ
ಬೀಜಸ್ಯ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದಾತ್ಮಕಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಭೂತಾ ಸತೀ
ಹ್ರೀಂಬೀಜಜಾಪಕಾನಾಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಪ್ರದಾನೇನ ಸಾರಮೈಶ್ವ
ರ್ಯಂ ನ್ಯಂಜಯತೀತಿ ಗುಣಯೋಗಕೃತನಾಮೇದಮ್ |
ತಥಾ ಚ ಹ್ರೀಮುಃ ಶಿಖಾಮುಣಿಃ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯೇಣ
ಜ್ಞಾಪಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

೪. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇತರಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮಸ್ತಾಭರಣಗಳಿ
ಗಿಂತಲೂ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಅತಿಶಯ ಪ್ರಕಾಶಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿಖಾ
ಮುಣಿಯು ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ, ಮತ್ತು ಧರಿಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಮಹೈಶ್ವರ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದೂ ಆಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಕಲ
ಶಬ್ದಜಾಲ ಅದರ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಚಿಜ್ಜಡ ಸಂಬಂಧರೂಪವಾದ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ
ವಾಚಕವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಾಜ ಬೀಜಾಕ್ಷರವಾದ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ
ಹ್ರೀಂ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕಳೂ ಹ್ರೀಂ ಬೀಜವನ್ನು
ಜಪಿಸುವವರಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪರಮೇಶ್ವರತ್ವವನ್ನು
ಸೂಚಿಸುವವಳೂ ಆಗಿರುವಳು. ಹ್ರೀಮುಃ + ಶಿಖಾಮುಣಿಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩೯

ಹ್ರೀಂಕಾರಕುಂಡಾಗ್ನಿಶಿಖಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಶಶಿಚಂದ್ರಿಕಾ ।
ಹ್ರೀಂಕಾರಭಾಸ್ಕರರುಚಿಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಭೋದಚಂಚಲಾ

೫. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕುಂಡಾಗ್ನಿಶಿಖಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಕುಂಡಾಗ್ನಿಶಿಖಾ । ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಕುಂಡಂ
ವಾಚ್ಯವಾಚಕಸಂಬಂಧೇನ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಚ್ಛೇದಕತಯಾ ಅಹ
ವನೀಯಾದಿಸದೃಶಮ್ । ತಸ್ಯಾಗ್ನಿಶಿಖಾ “ ಉದ್ವೀಪ್ತೇಽಗ್ನೌ
ಜುಹೋತಿ ”—ಇತಿ ಪ್ರಮಾಣೇನ “ ಅಹವನೀಯೇ ಜುಹೋತಿ ”
ಇತಿ ನಿಧಿವಾಕ್ಯಾನಗತಹೋಮಾಧಾರತಾಯಾಃ ಕೇವಲಾ
ಹವನೀಯಸ್ಯಾಯೋಗ್ಯತಯಾ ಸಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲಸ್ಯ ಹೋಮಾಧಾರ
ತಾಯಾಂ ಜ್ಞಾಯಮಾನಾಯಾಂ ಅದೃಷ್ಟದ್ವಾರಾ ಸ್ವರ್ಗಸಂ
ಬಂಧೇನ ಸಾರ್ಥಕತಯಾ ತಜ್ಞಾ ಸಕವೇದವಾಕ್ಯಸ್ಯಾಪಿ ಪುರು
ಷಾರ್ಥ ಸಂಬಂಧಿತ್ವಮಾಹವನೀಯನಿಷ್ಠ ಹೋಮಾಧಿಕರಣದೀ-

೫. ಅಹವನೀಯ ಮುಂತಾದ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅಹವನೀಯಾದಿ ಅಗ್ನಿ
ಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ಹೋಮ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ಮತರ ಪ್ರಯೋಗ ವಿಧಾನವು.
ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲಾ ಶೂನ್ಯವಾದ ಕೇವಲ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡವು ಹೋಮ ಮಾಡಲು ಅರ್ಹ
ವಲ್ಲ. “ ಉದ್ವೀಪ್ತೇಽಗ್ನೌ ಜುಹೋತಿ ”, “ ಯದಾಹವನೀಯೇ ಜುಹೋತಿ ”
ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ಅಂಶವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡವು ಅಗ್ನಿ
ಜ್ವಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ಹವಿಸ್ಸಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ
ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡವು
ಶ್ರೇಯಃಸಾಧನವಾಗುವುದು. ಇಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ವೇದ
ವಾಕ್ಯವು ಈ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಶ್ರೇಯಃ ಸಾಧನವಾಗುವುದು, ಮತ್ತು
ಕುಂಡಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು. ಹಾಗೆ “ ಮಂತ್ರೈರುಪಾಸೀತ ”
ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಉಪಾಸನಾ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಹೊಂದುವ ಮಂತ್ರ

ಸ್ವಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲಾಸ್ವಾಧಾರ ಭೂತಕುಂಡಸಾರ್ಥಕೈಸಂಪಾದಕೇ-
ನಾಭಾತಿ । ತಥಾ ಸ್ವನಾಚಕಬೀಜಸ್ಯಾಪಿ “ಮಂತ್ರೈರುಪಾ-
ಸೀತ” ಇತಿ ವಿಧಿಗತದೇವತೋಪಾಸನಕರಣಾನಾಂ ಮಂತ್ರಾ-
ಣಾನುಪಿ ಸ್ವನಾಚಕತಯಾ ಸಾರ್ಥಕೈಸಂಪಾದನಾತ್ತಥೋ-
ಚ್ಯತೇ ।

೬. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಶಶಿಚಂದ್ರಿಕಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಶಶಿಚಂದ್ರಿಕಾ । ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಶಶೀ ಚಂದ್ರಃ
ತಸ್ಯ ಸ್ವರೂಪಾಭೇದಭೂತಪ್ರಕಾಶಚೈತನ್ಯಂ ಚಂದ್ರಿಕಾಪದೇ-
ನೋಪನಿಯತೇ । ಯಥಾ ಚಂದ್ರಸ್ವರೂಪಭೂತಾನ್ಯುತ-
ಪ್ರಸಾರಭೂತಾ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ ದೇವಾದಿಸರ್ವಲೋಕಾನಾಂ
ಸಂಜೀವನಕತಯೋಪಕರೋತಿ । ತಥಾ ದೃಢತರಭಕ್ತಿಪರವಶ-
ಪುರುಷಧೌ ರೇಯಾದೀನಾಂ ಹ್ರೀಂಕಾರವಾಚ್ಯಾರ್ಥತಯಾ

ಗಳಿಗೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಉಪಾಸನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ವಿವಿಧೋ-
ಪಾಸನ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹ್ರೀಂಕಾರಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ
ಗೊಳಿಸುವಳಾದ್ದರಿಂದ ವಾಚ್ಯ-ವಾಚಕ ಭಾವವೆಂಬ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
ವಸ್ತುವಿಗೆ ಅವಚ್ಛೇದಕವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಕುಂಡಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿ ಶಿಖೆಯಂತೆ
ಇರುವವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಕುಂಡಂ, ತಸ್ಯ ಅಗ್ನಿ ಶಿಖಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬುವ ಚಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತಿರುವ ಸ್ವರೂಪಾಂಶ
ವಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪಳು ; ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಕಾಶ ಚೈತನ್ಯವು ಚಂದ್ರಿಕೆ
ಯಿಂದ ಹೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಚಂದ್ರಮಂಡಲದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಅನ್ಯುತ ಪ್ರಸ-
ರಣ ಶೀಲವುಳ್ಳ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ದೇವಾದಿ ಲೋಕದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸಂಜೀವನ
ಗೊಳಿಸಿ ಉಪಕರಿಸುವುದು. ಅದರಂತೆ ತೀವ್ರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾತ್ಮ-
ರಿಗೆ ಹ್ರೀಂಕಾರ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಭಿನ್ನಳೂ ಮತ್ತು ಜಗ-
ತ್ತಿಗೆ ವಿನರ್ತಕಾರಣ ರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಜೀ-

ತದಭಿನ್ನತ್ವೇನ ಜಗದ್ವಿವರ್ತಕಾರಣತಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾ
ಧಾಯಕತ್ವೇನ ಸಂಜೀವಯತೀತಿ ಭಾವಃ ।

೭. ಹೀಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಭಾಸ್ಕರರುಚಯೇ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಭಾಸ್ಕರರುಚಿಃ । ಭಾಸಃ ಕಾಂತೀಃ ಕರೋತಿ ಪ್ರಸಾರ
ಯತಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಾಯೇತಿ ತಥಾ । ಸೂರ್ಯಃ
ತಸ್ಯ ರುಚಿಃ ಪ್ರಚಂಡಭಾನುಃ । ಯಥಾ ಲೋಕೇ ಸೂರ್ಯಃ
ವರ್ಷಾಸ್ವತಿಗಾಢತರಸ್ತ್ರವದುದಕಧಾರಾಸಂವ್ಯಾಪ್ತದಿಗಂತ
ರಾಸು ದಿನಾ ವಿದ್ಯಮಾನೋಽಪಿ ಸೂರ್ಯಃ ಸಾಕ್ಷಾದಯ
ಮಿತಿ ಚಾಕ್ಷುಷಜ್ಞಾನಗೋಚರೋ ನ ಭವತಿ । ತದಭಾವೇ
ಶಿಷ್ಯಾನಾಂ ಭೋಜನಾದಿಸಂಜೀವಕವ್ಯವಹಾರಾಭಾವೇನ
ತದುಪಾಯಸಿದ್ಧಾ ಪ್ರಸನ್ನಮನಾಂಸಿ ಭವಂತಿ ತಥಾ ಜ್ಞಾನ
ಮಾರ್ಗನಧಿಕಾರಿಣಾಂ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗೋಪಾಯ

ವನಗೊಳಿಸುವವಳೂ ಆಗಿರುವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಶತೀ, ತಸ್ಯ ಚಂದ್ರಿಕಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಿರಣಸ್ವರೂಪಳು.
ಸೂರ್ಯನು ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ಬೀರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ದಿಗಂತಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮುಸಲಧಾರಾಕಾರ
ವಾಗಿ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯು ಬೀಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಉದಯಿಸಿದ್ದರೂ
ಕೂಡ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಸೂರ್ಯನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರಾಣಧಾರಕನಾದ ಭೋಜನಾದಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಲೋಪಹೊಂದಿ
ವಿಷಾದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮೋಕ್ಷ
ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರುವುದರಿಂದ ಮೋಡದಿಂದ ಸೂರ್ಯನು ಮುಚ್ಚಿ
ಹೋಗಿರುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವರು. ಆಗ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸುಕೃತ
ಫರಿಪಾಕದಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಪಾತ್ರತೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿ

ಭೂತಾನಿವಿದಿತದೇವತಾರೂಪಹ್ರೀಂಕಾರಾಣಾಂ ಜನಾನಾಂ
ಬಹುತರಪುಣ್ಯಮುಹಿನ್ನಾ ಮಹಾನಾತೇನೇನ ಮೇಘಾ
ವಲೌ ದೂರೀಕೃತಾಯಾಂ ಚಂಡಭಾನುರಿವ ಸುಖಸಾಧನಂ
ಗುರುಕೃಪಾಸಾಂಗಾನಲೋಕನರೂಪದೀಕ್ಷಾವಶೇನ ಪ್ರತಿ
ಬಂಧಕದುರಿತಾಪಗಮೇ ಪರದೇವತಾರೂಪಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಃ
ಪುರಶ್ಚರ್ಯಯಾ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಾಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ
ಹೇತುರ್ಭವತಿ | ಚಿರಕಾಲನೈರಂತರ್ಯಭಾವನಾ ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ
ತಸ್ಮಿನ್ನಭಿಮುಖೇ ಸತಿ ತಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥರೂಪಸರಮಾನಂದ
ಚಿತ್ಕಲಾ ಸ್ವಯಮೇವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಾ ಸತ್ಯಾನಂದಾನುಭವಾ
ಮೃತೇನ ಸುಖಯುತೀತಿ ತಥೋಚ್ಯತೇ |

೮. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಭೋದಚಂಚಲಾಯೈ ನಮಃ

ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಭೋದಚಂಚಲಾ | ಅಂಭಾಂಸಿ ಅಮೃತಾನಿ
ದದತೀತ್ಯಂಭೋದಾಃ ಹ್ರೀಂಕಾರೋಽಪಿ ಕಾಮವರ್ಷತ್ನೇನ
ತ್ಯೇರುಪನಿಯುತೇ | ತೇಷು ಚಂಚಲಾ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ ವಿದ್ಯ

ಬಂಧಕವಾದ ಪಾಪ ಜಾಲವು ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಮೋಡಗಳು ಹಾರಿ
ಹೋದಂತೆ ದೂರವಾಗಲು ಪರದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಸೂರ್ಯ
ನಂತೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥದ ಅಪರೋಕ್ಷಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು.
ದೀರ್ಘಕಾಲನೈರಂತರ್ಯ ಭಾವನಾ ಪ್ರಕರ್ಷದಿಂದ ಪರದೇವತಾ ರೂಪವು
ಅಭಿಮುಖವಾಗಲು ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಸರಮಾನಂದರೂಪವಾದ ಚೈತನ್ಯ
ಕಲೆಯು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಆನಂದಪ್ರದವಾಗುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ
ಭಾಸ್ಕರಃ ತಸ್ಯ ರುಚಿರಿವ ರುಚಿಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಇರುವವಳು. ಮೋಡ
ಗಳು ಅಮೃತ ರೂಪವಾದ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು. ಹಾಗೆ ಹ್ರೀಂಕಾರವು
ಕಾಮ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು. ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನ್ನಪ್ರಕಾಶ ರೂಪ
ವಾಗಿ ಮಿಂಚುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಲಿದ್ದು ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಸ್ಯಾದಿ

ತದಭಿನ್ನತ್ವೇನ ಜಗದ್ವಿವರ್ತಕಾರಣತಯಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾ
ಧಾಯಕತ್ವೇನ ಸಂಜೀವಯತೀತಿ ಭಾವಃ ।

೭. ಹೀಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಭಾಸ್ಕರರುಚಯೇ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಭಾಸ್ಕರರುಚಿಃ । ಭಾಸಃ ಕಾಂತೀಃ ಕರೋತಿ ಪ್ರಸಾರ
ಯತಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಾಯೇತಿ ತಥಾ । ಸೂರ್ಯಃ
ತಸ್ಯ ರುಚಿಃ ಪ್ರಚಂಡಭಾನುಃ । ಯಥಾ ಲೋಕೇ ಸೂರ್ಯಃ
ವರ್ಷಾಸ್ವತಿಗಾಢತರಸ್ತ್ರವದುದಕಧಾರಾಸಂವ್ಯಾಪ್ತದಿಗಂತ
ರಾಸು ದಿನಾ ವಿದ್ಯಮಾನೋಽಪಿ ಸೂರ್ಯಃ ಸಾಕ್ಷಾದಯ
ಮಿತಿ ಚಾಕ್ಷುಷಜ್ಞಾನಗೋಚರೋ ನ ಭವತಿ । ತದಭಾವೇ
ಶಿಷ್ಯಾನಾಂ ಭೋಜನಾದಿಸಂಜೀವಕವ್ಯವಹಾರಾಭಾವೇನ
ತದುಪಾಯಸಿದ್ಧ್ಯಾ ಪ್ರಸನ್ನಮನಾಂಸಿ ಭವಂತಿ ತಥಾ ಜ್ಞಾನ
ಮಾರ್ಗಾನಧಿಕಾರಿಣಾಂ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗೋಪಾಯ

ವನಗೊಳಿಸುವವಳೂ ಆಗಿರುವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಶತೀ, ತಸ್ಯ ಚಂದ್ರಿಕಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಿರಣಸ್ವರೂಪಳು.
ಸೂರ್ಯನು ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ
ಬೀರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ದಿಗಂತಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮುಸಲಧಾರಾಕಾರ
ವಾಗಿ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಯು ಬೀಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಉದಯಿಸಿದ್ದರೂ
ಕೂಡ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಸೂರ್ಯನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರಾಣಧಾರಕನಾದ ಭೋಜನಾದಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಲೋಪಹೊಂದಿ
ವಿಷಾದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮೋಕ್ಷ
ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರುವುದರಿಂದ ಮೋಡದಿಂದ ಸೂರ್ಯನು ಮುಚ್ಚಿ
ಹೋಗಿರುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವರು. ಆಗ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸುಕೃತ
ಫರಿಪಾಕದಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ಸದ್ಗುರು ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಪಾತ್ರತೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿ

ಭೂತಾನಿದಿತದೇವತಾರೂಪಹ್ರೀಂಕಾರಾಣಾಂ ಜನಾನಾಂ
ಬಹುತರಪುಣ್ಯಮುಹಿನ್ನಾ ಮಹಾವಾತೇನೇನ ಮೇಘಾ
ವಲೌ ದೂರೀಕೃತಾಯಾಂ ಚಂಡಭಾನುರಿವ ಸುಖಸಾಧನಂ
ಗುರುಕೃಪಾಪಾಂಗಾನಲೋಕನರೂಪದೀಕ್ಷಾ ವಶೇನ ಪ್ರತಿ
ಬಂಧಕದುರಿತಾಪಗಮೇ ಪರದೇವತಾರೂಪಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಃ
ಪುರಶ್ಚರ್ಯಯಾ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಾಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನ
ಹೇತುರ್ಭವತಿ | ಚಿರಕಾಲನೈರಂತರ್ಯಭಾವನಾ ಪ್ರಕರ್ಷಣ
ತಸ್ಮಿನ್ನಭಿಮುಖೇ ಸತಿ ತಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥರೂಪಸರಮಾನಂದ
ಚಿತ್ಕಲಾ ಸ್ವಯಮೇವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಾ ಸತ್ಯಾನಂದಾನುಭವಾ
ಮೃತೇನ ಸುಖಯುತೀತಿ ತಥೋಚ್ಯತೇ |

೮. ಹ್ರೀಂ ಕಾರಾಂಭೋದಚಂಚಲಾಯೈ ನಮಃ

ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಭೋದಚಂಚಲಾ | ಅಂಭಾಂಸಿ ಅನ್ಯುತಾನಿ
ದದತೀತ್ಯಂಭೋದಾಃ ಹ್ರೀಂಕಾರೋಽಪಿ ಕಾಮವರ್ಷತ್ನೇನ
ತ್ವಿರುಪನಿಯತೇ | ತೇಷು ಚಂಚಲಾ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ ವಿದ್ಯ

ಬಂಧಕನಾದ ಪಾಪ ಜಾಲವು ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಮೋಡಗಳು ಹಾರಿ
ಹೋದಂತೆ ದೂರವಾಗಲು ಪರದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಸೂರ್ಯ
ನಂತೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥದ ಅಪರೋಕ್ಷಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು.
ದೀರ್ಘಕಾಲನೈರಂತರ್ಯ ಭಾವನಾ ಪ್ರಕರ್ಷದಿಂದ ಪರದೇವತಾ ರೂಪವು
ಅಭಿಮುಖವಾಗಲು ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಸರಮಾನಂದರೂಪವಾದ ಚೈತನ್ಯ
ಕಲೆಯು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಆನಂದಪ್ರದವಾಗುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ
ಭಾಸ್ಕರಃ ತಸ್ಯ ರುಚಿರಿವ ರುಚಿಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಇರುವವಳು. ಮೋಡ
ಗಳು ಅವೃತ ರೂಪವಾದ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು. ಹಾಗೆ ಹ್ರೀಂಕಾರವು
ಕಾಮ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು. ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನ್ನಪ್ರಕಾಶ ರೂಪ
ವಾಗಿ ಮಿಂಚುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಲಿದ್ದು ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಸ್ಯಾದಿ

ನಾನಾ ತದಭಿನ್ನಪ್ರಕಾಶನಾನಾ ಸತೀ ವರ್ಷೋದಕದ್ವಾರಾ
ಸಸ್ಯಾದ್ಯುತ್ಪಾದಕತ್ವಂ ಯಥಾ ವ್ಯನಕ್ತಿ ತಥಾ ಹ್ರೀಂಕಾರ
ವಾಚ್ಯತಯಾ ತದಭಿನ್ನಾಪಿ ತತ್ಸ್ವರೂಪನಿಚಾರಣಾಯಾಂ
ಶುದ್ಧಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಸ್ವರೂಪಾ ಸತ್ಯಪಿ ಅನಿರ್ವಚನೀಯಸ್ವನಾಚ
ಕಮಂತ್ರಪ್ರಕಾಶಿತದೇವತಾತ್ವೇನ ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಪುರುಷಾರ್ಥ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಹೇತುಭೂತೇತ್ಯಭಿಸಂಧಿಃ |

ಗಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಢೋಡಗಲು ಪರನು ಸಹಾಯಕಗಲೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುಡಿುವು. ಅದರಂತೆ ಪರದೇವತೆಯು ಹ್ರೀಂಕಾರವಾಚ್ಯಲಾಗಿ ಸ್ವರೂಪ ಏನುರ್ಶದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪಲೆಂದು ತಿಲಯಲ್ಪಟೈವಲಾದರೂ ಉಪಾಸಕ ಜನರಿಗೆ ವಾಚಕ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ್ಯವಾದ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪ ಲಾಗಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣಲೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಂಭಾಂಸಿ ದದ ತೀತ್ಯಂಭೋದಾಃ, ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಅಂಭೋದಾ ಇವ ತೇಷು ಚಂಚಲೇವ ಚಂಚಲಾ ಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೦

ಹ್ರೀಂಕಾರಕಂದಾಂಕುರಿಕಾ ಹ್ರೀಂಕಾರೈಕಪರಾಯಣಾ ।
ಹ್ರೀಂಕಾರದೀರ್ಘಿಕಾಹಂಸೀ ಹ್ರೀಂಕಾರೋದ್ಯಾನಕೇಕಿನೀ ॥

೯. ಹಿಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕಂದಾಂಕುರಿಕಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಕಂದಾಂಕುರಿಕಾ । ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಕಂದಂ ದೃಢ
ತರಬೀಜಭಾವಃ ತಸ್ಯ ಅಂಕುರಿಕಾ ಅದಿಪ್ರಸವಃ ನೂತನಾಭಿ
ವ್ಯಕ್ತಿರಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಯಥಾ ಲೋಕೇ ಅಂಕುರಾದಿಕಂ ಕಂದಾದಿ
ನಿಷ್ಕೋತ್ಪಾದಕಶಕ್ತಿನುನಭಿಭೂಯೈವ ಸ್ವಯಂ ಸ್ಕಂಧ-ಶಾಖಾ
ಪತ್ರ-ಪುಷ್ಪ-ಫಲಾದ್ಯಾತ್ಮನಾ ಯಥಾ ವಿವರ್ತಮಾನಂ ತತ್ಸಾ
ಮರ್ಥ್ಯಪ್ರಕಟನಕಾರಣಂ ಭವತಿ, ತಥಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ವೇದ್ಯ
ಕದೇಶತ್ವೇನ ಇತರಪ್ರಮಾಣಾನಪೇಕ್ಷಿತಯಾ ಸ್ವನಾಚ್ಯಾರ್ಥ
ಜ್ಞಾಪನೇನ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯೇ ಸ್ಥಿತೇಽಪಿ ತಜ್ಜನ್ಯಜ್ಞಾನ
ವಿಷಯತಾನಚ್ಛೇದಕಧರ್ಮರೂಪನಾನಾಪ್ರಕಾರ ಜಗತ್ಪರಿಣಾ

೯. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ದೃಢಬೀಜರೂಪವಾದ ಗಡ್ಡೆಯ ನೂತನವಾಗಿ
ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಮೊಳಕೆಯಂತಿರುವವಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಥಮಾಂಕುರವು ಕಂದದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆ ಮಾಡದೆ ತಿರುಳು,
ರೆಂಬೆ, ಎಲೆ, ಹೂ, ಮತ್ತು ಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ಬೀಜ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ವೇದದ ಏಕ ದೇಶ
ವಾಗಿ ಇತರ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ತನ್ನ
ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾವಿಧ ಜಗತ್ಪರಿಣಾಮದೇತುತ್ವ
ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು, ಅಂತಹ ಜಗತ್ಪರಿಣಾಮವು ಜ್ಞಾನ ವಿಷಯತೆಯಲ್ಲಿ
ಅವಚ್ಛೇದಕವಾಗಿರುವುದು. ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಜಗತ್ಕಾರಣತ್ವ ಸಂಪಾದಕವು
ಅಘಟಿತ ಘಟನಾಚತುರವಾದ ಮಾಯೆಯು. ಆ ಮಾಯಾವಶದಿಂದ ಪರ

ಮಹೇತುತ್ವಸಾಧಕಾಘಟಿತಘಟಿನಾಪಟೀಯಸೀಮಾಯೋಸಾ
ಧಿಕತ್ವೇನ ತದರ್ಥದ್ವಯರೂಪಾ ಸತೀ ತನ್ಮಾತ್ರಪ್ರಮಾಣವೇ
ದೈತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೦. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರೈಕಪರಾಯಣಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರೈಕಪರಾಯಣಾ । ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಏಕಂ ಅನಿತರ
ಸಾಧಾರಣಂ ಚತುರ್ವಿಧಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧಕತಯಾ ಪರಂ
ಅಯನಂ ಜ್ಞಾಪಕಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ ।
ಅಸ್ಯ ಬೀಜಸ್ಯ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥೋ ಮಾಯಾ, ಸಾ ನಿರಧಿಷ್ಠಾನಾ
ನ ಸಿದ್ಧ್ಯತೀತಿ ತದಾಶ್ರಯತ್ವವಿಷಯತ್ವಾಭ್ಯಾಂ ತದ್ರಹಿತಂ
ತೇನ ಜ್ಞಾಪ್ಯತ ಇತಿ ಭಾವಃ ।

೧೧. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರದೀರ್ಘಿಕಾಹಂಸೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರದೀರ್ಘಿಕಾಹಂಸೀ । ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ದೀರ್ಘಿಕಾ
ರಾಜೋದ್ಯಾನವನಕ್ರಿಡಾನಾಪೀ । ಸಂಸಾರಕಾನನಸಂಚಾರಿ

ದೇವತೆಯು ಹ್ರೀಂಕಾರದ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥವೆಂಬ ಅರ್ಥದ್ವಯ
ರೂಪಳಾಗಿರುವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಕಂದಃ, ತಸ್ಯ ಅಂಕುರಿಕಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಇತರ ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲದಂತೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕ
ವೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಜ್ಞಾಪಕ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರ
ವೆಂಬ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಮಾಯೆಯು ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವು. ಆ ಮಾಯೆಯು ವಿಷಯ
ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲದೇ ಸಿದ್ಧಿಸಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಆಶ್ರಯ ವಿಷಯಭಾವ
ದಿಂದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಂಬಂಧ ಶೂನ್ಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡು
ತ್ತದೆ. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಏಕಂ ಪರಂ ಅಯನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ರಾಜೋದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೀಡಾನಾಪಿಯಲ್ಲಿ
ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಇರುವವಳು. ಸಂಸಾರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಶ್ರಾಂತರಾದ

ಲೋಕವಿಶ್ರಾಂತಿಕಾರಣತ್ವೇನ ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ತಯೋಪಮಾ
ಯತೇ | “ಆರಾಮಮಸ್ಯ ಪಶ್ಯಂತಿ ನ ತಂ ಪಶ್ಯತಿ ಕಶ್ಚನ”
ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಆ ಸಮಂತಾತ್ ರಮತಿ ಅಸ್ಮಿನ್ನಿತಿ ಆರಾಮಃ,
ಅಥವಾ ಜಗತ್ | ತತ್ಪ್ರೋಪಾಸನಾದಿನಾ ಪರಮಾನಂದ
ಪ್ರಾಪಕತಯಾ ವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಉಪಮೀಯತೇ | ತಸ್ಮಿನ್
ಹಂಸೀ ಸ್ತ್ರೀಹಂಸಃ | ಯಥಾ ಲೋಕೇ ಸಾರಾಸಾರವಿವೇಕಿ
ಹಂಸ್ಯಾ ಆಧಾರಸುವರ್ಣಕಮಲಾದಿನುತೀ ವಾಪಿಕಾ ಮಹಾ
ರಾಜಸಂಬಂಧಿನೀ ವಿಜ್ಞಾಪ್ಯತೇ, ತದ್ವದ್ವಾಚ್ಯಾರ್ಥರೂಪ
ತಯಾ ಪ್ರಕಾಶಮಾನಾ ಸತೀ ಸ್ವಸಂಬಂಧಿಬೀಜಸ್ಯ ಸುಖೋ
ತ್ಪಾದಕತ್ವನೋಕ್ಷಹೇತುತ್ವಂ ದ್ಯೋತಯತೀತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ |

೧೨. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರೋದ್ಯಾನಕೇಕಿನೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರೋದ್ಯಾನಕೇಕಿನೀ | ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಉದ್ಯಾನ

ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹ್ರೀಂಕಾರವನ್ನು ಕ್ರೀಡಾ
ವಾಪಿಯೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. “ಆರಾಮ ಮಸ್ಯ ಪಶ್ಯಂತಿ ನ ತಂ ಪಶ್ಯತಿ ಕ
ಶ್ಚನ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಹ್ರೀಂಕಾರವನ್ನು ಕ್ರೀಡೋದ್ಯಾನ ರೂಪದಿಂದ
ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸುಖ ಸಾಧನವೆಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಆ ಸಮಂತಾತ್
ರಮಂತ್ಯಸ್ಮಿನ್ನಿತಿ ಆರಾಮಃ ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಮ ಪದಕ್ಕೆ
ಜಗತ್ತು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಉಪಾಸನಾ ಮೂಲಕ ಪರಮಾ
ನಂದಪ್ರದವಾದ್ದರಿಂದ ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ಹೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತಹ ಕ್ರೀಡಾ
ವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದು. ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿಯು ಮಹಾ
ರಾಜ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಂಸಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಸಾರಾಸಾರ
ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಪರದೇವತೆಯು ತನಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿರುವ ಸುಖೋತ್ಪಾದಕತ್ವ ನೋಕ್ಷ ಕಾರಣತ್ವ
ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ದೀರ್ಘಿಕಾ, ತಸ್ಯಾಂ ಹಂಸೀ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಉಪಾಸನಾ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ

ನತ್ ಫಲಾನುಭಾವಕತ್ವಾತ್ತಥೋಚ್ಯತೇ ತಸ್ಯ ಕೇಕಿನೀ
ಮಯೂರೀ। ಯಥಾ ಲೋಕೇ ಬಹುಷು ಸಕ್ಷಿಷು ಆರಣ್ಯ
ಕೇಷು ಸತ್ಸಪಿ ತಸ್ಯಾಃ ರೂಪಧ್ವನಿಭ್ಯಾಂ ಸುಖತಯಾ ದರ್ಶನ
ಶ್ರವಣಾದಿಜನ್ಯಪ್ರಮೋದಸಾಧಕತಯಾ ಉದ್ಯಾನಾಲಂಕರಿ
ಷ್ಣತ್ವಂ ತಥಾ ಹ್ರೀಂಕಾರರೂಪದೇವತಾಧ್ವನೇಃ ಸಚ್ಚಿದಾ
ನಂದರೂಪತದ್ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಸ್ಯ ಚ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧಕ
ತ್ವೇನ ಅವಿಶಿಷ್ಟತ್ವೇನ ಪಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ರುದ್ರಾದಿಮೂರ್ತಿಷು
ಉದ್ಯಾನತರುವಲ್ಲಿಕಕ್ಷಗುಲ್ಮಾದಿನದುತ್ತಮನೀಚ ದೇವತೆ-
ರ್ಯಜ್ಞನುಷ್ಠಾದಿಷು ಚ ಮಯೂರೀವ ಸ್ವೇಚ್ಛಯಾ ಸರ್ವ
ವ್ಯಾಪಕತ್ವೇನ ತದಾತ್ಮರೂಪತಯಾ ಶರೀರೇಂದ್ರಿಯಪ್ರಾ
ಣಾದ್ಯಾಧಾರಪರಮಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದ ಪರಮಾನಂದರೂಪ ಪ್ರತ್ಯ-
ಗ್ಗೋಚರಾಹಂವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ಯತಯೈತದ್ವಿಜಪ್ರಕಾಶ್ಯಾ ಭವತೀ
ತ್ಯರ್ಥಃ ।

ಉದ್ಯಾನವನದಂತಿರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ನವಿಲಿನಂತೆ ಇರುವವಳು, ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ವನಚರಸಕ್ಷಿಗಳು ಗಣನಾತೀತವಾಗಿದ್ದರೂ ನವಿಲು ಸೌಂದರ್ಯ-ಧ್ವನಿಗಳೆಂಬ
ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳಿಂದ ದರ್ಶನ ಶ್ರವಣಾನಂದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ
ಅಲಂಕಾರ ಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದು. ಅದರಂತೆ ವಾಚಕ, ವರ್ಣಧ್ವನಿ,
ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಸುಂದರ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರ
ದೇವತೆಯು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ವೃಕ್ಷಗುಲ್ಮಾದಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ
ನೀಚ ಭಾವದಿಂದ ಇರುವ ದೇವ, ತೀರ್ಥಜ್ಞ, ಮನುಷ್ಯ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿಯೂ
ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಾಧಕರೆಂದೆನಿಸಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಅವಿಶಿಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮರೂಪದಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಶರೀರ ಇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಾಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ
ಆಧಾರ ಪ್ರಾಯಳೂ ಪರಮ ಪ್ರೇಮ ಗೋಚರವಾದ ಆನಂದ ರೂಪಳೂ
ಪ್ರತ್ಯಗ್ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿಷಯೀಕರಿಸಿದ ಅಹಂ ಎಂಬ ವೃತ್ತಿ ವಿಷಯಳೂ ಆಗಿ
ಈ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ್ಯಳಾಗುವಳು, ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಉದ್ಯಾನಂ ತತ್ರ
ಕೇಕಿನೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೧

ಹ್ರೀಂಕಾರಾರಣ್ಯಹರಿಣೀ ಹ್ರೀಂಕಾರಾವಾಲವಲ್ಲರೀ |
ಹ್ರೀಂಕಾರಪಂಜರಶುಕೀ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಗಣದೀಪಿಕಾ ||

೧೩. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾರಣ್ಯಹರಿಣ್ಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಾರಣ್ಯಹರಿಣೀ | ಹ್ರೀಂಕಾರನಾಚ್ಯಾರ್ಥಕದೇಶಭೂತ
ನಾಯಾವಿದ್ಯಾ-ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಾಣಾಂ ಬಂಧರೂಪತಯಾ ಗಹ
ನೇ ನ್ಯಾಘ್ರಾದೀನಾಮಿನ ಭಯಹೇತೂನಾಂ ಸದ್ಭಾವೇನ
ದುಷ್ಟವೇಶತ್ವರೂಪಧರ್ಮಸಾಮ್ಯೇನ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಅರ
ಣ್ಯೋಪನಿತತ್ವಮ್ | ತಥಾ ಚ ಅರಣ್ಯಮಿನ ಹ್ರೀಂಕಾರಃ
ಇತಿ ಸರ್ವತ್ರೋಪಮಾನೋತ್ತರಪದಸಮಾಸಃ | ತತ್ತ್ವೇನಂ
ಸತಿ ಯಥಾರಣ್ಯಗತಪುರುಷಸ್ಯ ಶೀಘ್ರಂ ದೃಷ್ಟಿಪಥಂ ಗತಾ
ಹರಿಣೀ ಏಣೀ ನ್ಯಾಘ್ರಾದ್ಯಭಾವನಿಶ್ಚಯೇನ ತದಧಿಗಮು

೧೩. ಹ್ರೀಂಕಾರದ ನಾಚ್ಯಾರ್ಥದ ಒಂದು ಅನಯವದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ-
ಅವಿದ್ಯಾ-ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ದುಃಖ ಕಾರಣವಾದ್ದ
ರಿಂದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು, ನ್ಯಾಘ್ರ ಮುಂತಾದ ಭಯಕಾರಣ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳಿಂದ ಅರಣ್ಯವು ಸುಖ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಚಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಹ್ರೀಂಕಾರವು
ಬಂಧ ಕಾರಣಗಳ ಸಂಸರ್ಕದಿಂದ ದುಷ್ಟವೇಶವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಉತ್ತರ ಪದಾರ್ಥದ ಹೋಲಿಕೆಯು ಪೂರ್ವ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬರು
ವಂತೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಸ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಮಾನೋತ್ತರ ಪದ
ಕರ್ಮಧಾರಯವೆಂಬ ಸಮಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಧೀರ ಪುರುಷನು ಅರಣ್ಯ
ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನೊದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಯು
ನ್ಯಾಘ್ರಾದಿ ದುಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಭಾವವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶ
ಲಭ್ಯವಾದ ಫಲವ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾಗುವುದು. ಅದರಂತೆ ದೇವಿಯು ನಿರಂ
ತರ ಭಕ್ತಿ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾದ ಮಾನವರಿಗೆ ಉಪಾಸನಾ ಪರಿಪಾಕದ
ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ವಿಷಯಳಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವ

ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನತಾನುವಗಮಯತಿ ಧೀರಪುರುಷಸ್ಯ ತಥಾ
ನಿರಂತರ ಭಕ್ತಿಭಜನಪರಪ್ರಾಣಲೋಕಸ್ಯ ಉಪಾಸನಾಪರಿ
ಪಾಕಮಹಿಮ್ನಾ ಅಪರೋಕ್ಷೀಕೃತಾಜ್ಞಾನನಿವೃತ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ
ಭಯಾಪಕರಣೇನಾನಂದಂ ಪ್ರಾಪಯತೀತಿ ತಯೋಪಮಿತೇ
ತಿ ಭಾವಃ | “ತಮೇವ ವಿದಿತ್ವಾತಿಮೃತ್ಯುಮೇತಿ” ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ |

೧೪. ಹೀಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾವಾಲವಲ್ಲಯೈಃ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಾವಾಲವಲ್ಲಯೈಃ | ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರವಾಚಕತಾನಿ
ರೂಪಿತವಾಚ್ಯತಾನಾಮಕಸಂಬಂಧಾವಚ್ಛಿನ್ನ ಪರದೇವತಾಸ್ವ-
ರೂಪತ್ವೇನ ತದುಪಾಸನಾವಿಷಯಫಲದಾನಸಮರ್ಥಾ ಸತೀ
ಅನಾಲಮಾತ್ರಪ್ರರೋಹದ್ವಿವೃದ್ಧವಲ್ಲಯೋಪಮಿಯತೇ |

ಮೂಲಕ ಭಯ ಕಾರಣ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡು
ವಳು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇವಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಯ ಉಪಮಾನವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪ
ಟ್ಟಿದೆ. ದೇವೀ ರೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಭಯಕಾರಣವನ್ನು
ನಾಶಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು “ತಮೇವ ವಿದಿತ್ವಾತಿಮೃತ್ಯುಮೇತಿ”
ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಅರಣ್ಯಮಿವ, ತತ್ರ ಹರಿ
ಣೀವ, ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಮಂತ್ರವು ಪರದೇವತೆಗೆ ವಾಚಕವು. ಇದಕ್ಕೆ
ದೇವತೆಯು ವಾಚ್ಯಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮ ಮಂತ್ರದ ವಾಚ್ಯತಾ
ಸಂಬಂಧವು ಇರುವುದು, ಹೀಗೆ ಮಂತ್ರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪರದೇವತೆಯು
ಆಯಾಯ ಉಪಾಸನೆಯ ಫಲದಾನಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥಳಾಗುವಳು, ಪಾತಿಯಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಲತೆಯು ಪಾತಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿ ಫಲ
ದಾನೋನ್ಮುಖವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಪಾತಿಯ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೂ
ದೇವಿಯು ಲತೆಯ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಗೆ

ತಥಾ ಚ ತತ್ಸಂಬಂಧಿತಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಜನಾದಿನಾ ಆ
ವಾಲ ಇವ ಸರ್ವದಾ ಸಂರಕ್ಷಣೀಯ ಇತಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥಃ
ಪರಿನಿಷ್ಪನ್ನ ಇತಿ ಯಾವತ್ |

೧೫. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪಂಜರಶುಕ್ಲೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಪಂಜರಶುಕ್ಲೇ | ಮಂದಾಧಿಕಾರಿಣಾನುಸಿ ಉಪಾ
ಸನಾಕಾರಣಸಾಧಾರಣಸಾರ್ವತೀಪ್ರತೀಕತಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ
ಬಾಲಕಾದಿಲಾಲನನಿಷಯತ್ವಧರ್ಮಪುರಸ್ಕಾರೇಣ ಪಂಜರೋ
ಪಮಾ | ತಥಾ ಚ ತತ್ರೈಶುಕ್ಲೇನ ಸಂಲಾಪಾದಿನಾ ಮನು
ಷ್ಯಾದಿಚಿತ್ತರಂಜಿನೀ | ಏವಂ ತತ್ತದಪೃಷ್ಠಾನುಸಾರೇಣ ಫಲ
ದಾತ್ರೀ ಸತೀ ತಯೋಪನಿತೇತಿ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮ್ | ಹ್ರೀಂಕಾರಃ
ಪಂಜರಮಿವ ತಸ್ಯ ಶುಕ್ಲೇ ತತ್ಸಾರ್ಥಕ್ಯಕಾರಿಣೀತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ |

ಸಂಬಂಧವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರವನ್ನು ಲತೆಯ ಫಲಾರ್ಥಗಳು ಅದರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು
ಹೊಂದಿದ ಪಾತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಜಪ-ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ
ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಆವಾಲಮಿವ, ತತ್ರ ವಲ್ಲರೀವ,
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಬಾಲಕರು ಪಂಜರವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಲಾಲನಾದಿ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಅದರಂತೆ ಮಂದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಪ್ರತೀಕ
ದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಯ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ
ವನ್ನು ಲಾಲಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ ಪಂಜರದ
ಸಾಮ್ಯವು, ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತವಾದ ಗಿಣಿಯು ಮಧುರ ವಚನಾದಿಗಳಿಂದ
ಮನುಷ್ಯಾದಿಗಳ ಚಿತ್ತವನ್ನು ರಂಜನಮಾಡುವಂತೆ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಪ್ರತೀಕದಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಸಿದ ದೇವಿಯು ಆಯಾಯ ಉಪಾಸಕರ ಪುಣ್ಯ ಪರಿಪಾಕಾನುಗುಣವಾಗಿ
ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚಿತ್ತವನ್ನು ರಂಜನ ಮಾಡುವಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಗೆ
ಗಿಣಿಯ ಹೋಲಿಕೆಯು ಸಂಗತವಾಗಿದೆ. ಪಂಜರದಂತಿರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರವನ್ನು
ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿರುವವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಪಂಜರಮಿವ
ತತ್ರ ಶುಕ್ಲೇನ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಗಣದೀಪಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಗಣದೀಪಿಕಾ | ಅಂಗಣವತ್ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ
ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಾನತಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ತದುಪಮಾ ತಸ್ಯ
ದೀಪಿಕಾ | ಯಥಾಂಗಣಾರೋಪಿತದೀಪಃ ಬಾಹ್ಯಾಂಭ್ಯಂತರ
ನಸ್ತುಜಾತಂ ಪ್ರಕಾಶಯನ್ ತತ್ರತ್ಯಲೋಕಾನಾಮುಂಧಕಾ
ರಾದಿನಿವರ್ತನಪೂರ್ವಕಮುಭೀಷ್ಟವ್ಯವಹಾರಹೇತುತಯಾ ಸ
ರ್ವಾನ್ ಶ್ಲಾಘಯತಿ ಸ್ವಯಮುಪಿ ತೈಃ ಸಂರಕ್ಷ್ಯತೇ, ತಥಾ
ಹ್ರೀಂಕಾರಬೀಜಾರ್ಥಶ್ರವಣ-ಮನನ-ನಿದಿಧ್ಯಾಸನ-ನಿರಂತರಾ
ಭ್ಯಾಸಾದಪರೋಕ್ಷೀಕೃತಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಾನಂದರೂಪಾ ಸತೀ
ಸ್ವಸೇವಕಾನ್ ಸರ್ವೋತ್ಕರ್ಷಯತೀತಿ ತದುಪಮಿತಾ ಸತೀ
ತಥೋಚ್ಯತೇ |

೧೬. ಅಂಗಣವು ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಾನವು. ಹ್ರೀಂ
ಕಾರವು ಸಕಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಉಪಾಸನಾ ವಿಷಯವಾಗುವುದು. ಅದುದರಿಂದ
ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಗಣ ಸಾಮ್ಯವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂಗಣದಲ್ಲಿನ ದೀಪವು
ಹೊರಗೆ ಒಳಗೆ ಇರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ಜನರ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಇಷ್ಟವಾದ ವ್ಯವ
ಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಜನರನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಾ ಪಾತ್ರರನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುವುದು. ಮತ್ತು ತಾನು ಈ ಪ್ರಯೋಜನ ಲಾಭಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರಿಂದ
ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರಂತೆ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಮಂತ್ರ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ-ಮನನ
ನಿದಿಧ್ಯಾಸನಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದಿದ
ಜನರಿಗೆ ದೇವಿಯು ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಾನಂದ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವಭಕ್ತ
ರನ್ನು ಸರ್ವೋತ್ತಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಗಣದಂತಿರುವ
ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ದೀಪದಂತೆ ಭಾಸಿಸುವವಳು, ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಅಂಗಣಮಿವ
ತತ್ರ ದೀಪ ಇವ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೨

ಹ್ರೀಂಕಾರಕಂದರಾಸಿಹ್ಮೀ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಭೋಜಭೃಂಗಿಕಾ ।
ಹ್ರೀಂಕಾರಸುನುನೋನಾಧ್ವೀ ಹ್ರೀಂಕಾರತರುನುಂಜರೀ ॥

೧೭. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕಂದರಾಸಿಹ್ಮೀ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಕಂದರಾಸಿಹ್ಮೀ । ಪರ್ವತಶಿಖರಾಗ್ರವರ್ತಿಗುಹಾ
ಕಂದರಾ ದರೀತ್ಯರ್ಥಃ । ನೇದಮೌಲಿಪತಿಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ
ಗ್ರಾಮ್ಯನಿಷಯಲಿಪ್ತಪ್ರಾಣಿಪ್ರವೇಶಯೋಗ್ಯತಾವಿಕಲತಯಾ
ಕಂದರೋಪನಾ । ತತ್ರ ಯಥಾ ಸಿಹ್ಮೀ ಸ್ವೇತರಕ್ಷುದ್ರಮೃಗ
ಪ್ರವೇಶಭಯಹೇತುಸಹಾದಿಸ್ವನ್ಯಾಸ್ಯಚಿಹ್ನಾನುಮಿತಾ ತಸ್ಯಾಃ
ಸ್ವಾಶ್ರಯಮಾತ್ರತಾಂ ಧೀರಸ್ಯ ತತ್ಪರಿಸರನುಮಿರ್ಘಾತಮು
ಕ್ತಾಫಲಾದಿಸ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಂ ಚ ನಯತಿ । ತಥಾ ಮುಂದಭಕ್ತಿತಂದ್ರೀ
ಬುಭುಕ್ಷಾದಿಕಲುಷಿತ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾಭಿಮಾನದೇವತಾಂತರ ಪ್ರತಿ

೧೭. ಪರ್ವತದ ಶಿಖರಾಗ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಗುಹೆಯು ಕಂದರಾ ಶಬ್ದದ
ಅರ್ಥವು. ನೇದ ಶಿರೋಭಾಗ (ವೇದಾಂತ) ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರವು
ಗ್ರಾಮ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಆಶೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರವೇ
ಶಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಂದರೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಯೋಗ್ಯ
ವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಂದರೆಯ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ ವರ್ಣಿ
ಸಿದೆ. ಕಂದರಾವಾಸಿಯಾದ ಸಿಹ್ಮವು ಇತರ ಕ್ಷುದ್ರ ಮೃಗ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು
ತಡೆಯುವಂತೆ ಭಯ ಕಾರಣವಾದ ತನ್ನ ಸಹಾದಿ ಚಿಹ್ನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ
ಪ್ರಾಣಿ ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು.
ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಧೀರ ಪುರುಷನಿಗೆ ಗಜ ಕುಂಭಗಳನ್ನು ನುಡಿದ
ಭೇದಿಸಿದಾಗ ಚಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತು ಮುಂತಾದ ಭಾಗ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡು
ವುದು. ಮುಂದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಆಲಸ್ಯ, ಹಸಿವು ಮುಂತಾದ ದೋಷಗಳಿಗೆ
ವಶರಾದ ಜನರ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾಭಿಮಾನದಿಂದ ದೇವತಾಂತರವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿ
ಸುವ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವುದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಅವರಿಗೆ ಕಂದರೆಯಂತಿ

ಸಾದಕಬೀಜತಯಾ ಸ್ವದೇವತೈಕ್ಯಭಾವಂ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಂ ಚ
ಪ್ರಾಪಯತೀತಿ ಸಿಹ್ಮುಪಮಿತಾ ಸತೀ ತಥೋಚ್ಯತೇ |

೧೮. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಭೋಜಭೃಂಗಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಾಂಭೋಜಭೃಂಗಿಕಾ | ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಅಷ್ಟೈಶ್ವ
ರ್ಯಾತ್ಮಕಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧಕನಾನಾಶಕ್ತಿಮತ್ತಯಾ ನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರವರ್ಣಾಂತರಘಟಿತತ್ವೇನ ಪರಾಗಪರಿಮಲಾದಿಮತ್ಕಮ
ಲೋಪಮಿತತ್ವಮಿತಿ ಯೋಜನೀಯಮ್ | ಕಮಲೇ ಯಥಾ
ಮಧುಮಾತ್ರಸಾರಗ್ರಾಹಿಣೀ ಭೃಂಗೀ ರಮತೇ ಸರ್ವಪುಷ್ಪ
ರಸಮಧುಪಾನಸ್ವಾಭಾವ್ಯೇನ ಸರ್ವಸಮಾಪಿ ಮಧ್ವಾಧಿಕ್ಯವಿವಿ
ದಿಷಯಾ ಪ್ರಭೂತಮಧುನತ್ವೇನ ಚ ತಸ್ಮಿನ್ನೇವ ವಿಶಿಷ್ಟಾ
ಸಕ್ತಿಮತೀ, ತಥಾ ಸರ್ವಮಂತ್ರಬೀಜವಾಚ್ಯದೇವತಾತ್ಮನಾ
ಸರ್ವಾನುಗತಾಪಿ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟಗುಣವತ್ವೇನ ಸರ್ವೋ

ರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ತಡೆದು ಧೀರ ಭಾವದಿಂದ ಬಂದ ಉಪಾಸಕ
ನಿಗೆ ಸರ್ವದೇವತೈಕ್ಯವನ್ನೂ ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸು
ವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಹ್ಮದಂತೆ ಇರುವವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಕಂದರೇವ, ತತ್ರ
ಸಿಹ್ಮೀವ, ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಕಮಲದಂತಿರುವ ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಯಂತಿರು
ವವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ರೂಪವಾದ ನಾನಾ ವಿಧ ಪುರು
ಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಡುವ ಅನೇಕ ಶಕ್ತಿಗಳೂ, ಅನೇಕವಿಧವಾದ
ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತತ್ತ್ವಗಳೂ, ಇರುವುದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರವನ್ನು ಪರಾಗ.
ಪರಿಮಲ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಮಲಪುಷ್ಪ
ದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ದುಂಬಿಯು ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮಧುವೆಂಬ ಸಾರಾಂಶ
ವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ ರಮಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಜಾತಿಯ ಪುಷ್ಪ
ರಸ ಮಧುಪಾನದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಸಕಲ ಪುಷ್ಪಗಳಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ
ಅಧಿಕವಾದ ಮಧು ರಸದ ಲಾಭವನ್ನು ಆತನು ಅಧಿಕ ಮಧುರಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ
ವಾದ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು. ಅದರಂತೆ

ಪಾದಾನಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತಿಪಾದಕತಯಾ ತದೀಯಸ್ವರೂಪ
ತಟಸ್ಥಲಕ್ಷಣವತ್ವೇನ ತದಭಿನ್ನಸ್ವರೂಪತಯಾ ಸರ್ವಶಬ್ದ
ಜಾಲಪ್ರಕೃತಿತ್ವೇನ ಚ ರೂಢ್ಯಾ ಲಕ್ಷಣಯಾ ನಾ ತತ್ಸಂ
ಬಂಧಿನೀ ಸತೀ ತದುಪಾಸಕಾನಾಂ ತದಧಿಷ್ಠಾನತಯಾ ಚ
ತೈರ್ಲಕ್ಷ್ಯತ ಇತಿ ಭೃಂಗ್ಯುಪಮಯಾ ವರ್ಣಿತೇತಿ ತಾತ್ಪ
ರ್ಯಮ್ ।

೧೯. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಸುಮನೋಮೂರ್ಧ್ವೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಸುಮನೋಮೂರ್ಧ್ವೀ । ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ವಾಂಛಿತಫಲ
ಪ್ರದಾನಸಾಧಕತಯಾ ಸುಮನಃಸಾದೃಶ್ಯಮ್ । ಅಥವಾ
ಪುಷ್ಪಾಣಿ ವ್ಯವಹಾರಸಮಯೇ ಬಹುಪಾನಧಾನತಯಾ ವ್ಯ
ವಹರ್ತವ್ಯಾನಿ, ಪರಮಮಾರ್ಗವಾಧಿಕರಣತ್ವೇನ ಬಹುಮಾ
ನ್ಯತ್ವಾತ್, ತಥಾ ಹ್ರೀಂಕಾರೋಽಪ್ಯುಪಾಸನವೇಲಾಯಾಂ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾಚಕತ್ವೇನ ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕಮೇಕಾಗ್ರಮನ

ದೇವಿಯು ಸರ್ವ ಮಂತ್ರಗಳ ಬೀಜಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ವಾಚ್ಯಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವ
ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಗತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳಿರುವುದ
ರಿಂದಲೂ, ಸಕಲ ಜಗದುಪಾದಾನವಾದ ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ್ದ
ರಿಂದಲೂ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನ ಸ್ವರೂಪ ತಟಸ್ಥ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ
ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ಅಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಶಬ್ದಜಾಲಕ್ಕೆ
ಪ್ರಕೃತಿರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದಲೂ ರೂಢಿ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ
ದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಳಾಗಿ ಹ್ರೀಂಕಾರೋಪಾಸಕರಿಗೆ ಆ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಕಾರ ಪಾತ್ರಳಾಗುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯನ್ನು ದುಂಬಿಯ ಉಪಮಾನ
ದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಅಂಭೋಜಮಿವ ತತ್ರ ಭೃಂಗೀವ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಪುಷ್ಪ ಸಮಾನವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಧುರಸ ಸಮಾನಳಾಗಿರುವ
ವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವೆಂಬ ಫಲವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿರು
ವುದರಿಂದ ಪುಷ್ಪ ಸಾಮ್ಯವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಮೃದುವಾದ
ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರದಂತೆ

ಸಾ ದೇವತಾಭಿನ್ನತ್ವೇನ ಧ್ಯಾತವ್ಯ ಇತಿ ನಿಯಮಸಂಸಾದ
ನಾರ್ಥಂ ಪುಷ್ಪೋಪಮಾನುಮಿತಿ ವಿಭಾವನೀಯಮ್ । ತಥಾ ಚ
ನಾಯ್ವಾದಿನಾ ಶುಷ್ಕಾಣಿ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ನಿರ್ಮಧುತ್ವೇನ ಫಲಾ
ನ್ಯಜನಯಿತ್ವಾ ಪರಿಸತಂತಿ ಫಲಜನಕಶಕ್ತೀರಭಾವೇನ; ತದಿತಿ
ರಾಣಿ ತು ತದ್ವತ್ತ್ವೇನ ತಜ್ಜನಕಾನಿ ಲೋಕೇ ದೃಷ್ಟಾನಿ ।
ಪುಷ್ಪರಸಶ್ಚ ಪೃಥಿವೀಕಾರಣಭೂತೋದಕತನ್ಮಾತ್ರಸ್ವರೂಪ
ಮಧುರರಸಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್ ಪುಷ್ಪಾಣಾಂ ಫಲಜನಕಶಕ್ತಿಜ್ಞಾಪ
ಕೋ ಭವತಿ; ತಥಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯಾಪಿ ಸರ್ವಜನಕತಾಶಕ್ತ್ಯಾ
ಧಾಯಕತದಧಿಷ್ಠಾನಸಚ್ಚಿದಾನಂದಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಾ ಸತೀ
ತನ್ಮಾತ್ರಪ್ರಾಪ್ತ್ಯಾ ಯಥೋಕ್ತಫಲಹೇತುತಯಾ ತದರ್ಥ

ಬಹುವಾಗಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಸಾವಧಾನತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ
ಉಪಾಸನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾಚಕವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಯತ್ನ ಪುರ್ವಕವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ದೇವತೈಕ್ಯಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟು
ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಾಧಿಕೃತದಿಂದ ನಿಯಮವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿ
ಸಲು ಹ್ರೀಂಕಾರವನ್ನು ಪುಷ್ಪದ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ
ಒಣಗಿದ ಪುಷ್ಪಗಳು ವಾಯುವಿನಿಂದ ನೀರಸವೂ ನಿರ್ಮಧುವೂ ಆಗಿ ಫಲವನ್ನು
ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಾಶವಾಗುವುವು.
ಸರಸ ಪುಷ್ಪಗಳು ಫಲಜನಕ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಫಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ
ವಾಗುವುವು. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಿದೆ. ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿರುವ ರಸವು ಪೃಥಿವೀ
ಭೂತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಜಲತನ್ಮಾತ್ರ ರೂಪವಾದ ಮಧುರರಸ ರೂಪವಾದುದು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಫಲಜನಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸೂಚಕವಾದುದು. ಅಂತಹ ಮಧುರಸ
ದಂತೆ ದೇವಿಯು ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಫಲಜನಕತಾ ಶಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಕೊಡುವಳಾದುದರಿಂದಲೂ, ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧಿಷ್ಠಾನವಾದ ಸಚ್ಚಿದಾ
ನಂದಾತ್ಮಕ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿಂದ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಮಂತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಯಿಂದ ಅಂತಹ ಅನಂತ ಫಲಗಳು ಲಭಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿರು
ವಳು. ಅದುದರಿಂದ ದೇವಿಗೆ ಮಾಧ್ವೀಸಾಮ್ಯವು ಉಪಪನ್ನವಾಗುವುದೆಂದು ವಿವೇ

ರೂಪೇಣ ತದ್ವೃತ್ತಿಭವತೀತಿ ಮಾಧ್ವೀಸಮಾನಧರ್ಮವತ್ತ್ವ
ಮಸ್ಯಾ ಉಪಪದ್ಯತ ಇತಿ ವಿನೇಚನೀಯನಿತಿ ಯಾವತ್ |

೨೦. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರತರುಮಂಜಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರತರುಮಂಜರೀಃ ಫಲಾರ್ಥಿನಃ ಸ್ವಾರೂಢಾನ್ ಜನಾನ್
ಪತನಾದಿಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿಬಂಧಕೇಭ್ಯಸ್ತಾರಯತಿ ಪಾರಂ ಪ್ರಾಪ
ಯತಿ ಫಲಲಾಭೇನ ಸಂತೋಷಯತೀತಿ ತರುಃ | ಹ್ರೀಂಕಾರ
ಸ್ಯ ಕಲ್ಪಾದಿತರುದ್ವೃಷ್ಟಾಂತೀಕೃತಃ | ಪ್ರೇಕ್ಷಾವತಾಂ ಸಂನಾ
ದಿಪ್ರವೃತ್ತಿಜನಕತ್ವೇನ ಶಾಖೋಪಶಾಖಾಗ್ರಗತಾ ಪುಷ್ಪಮಂ
ಜರೀ ಫಲಕಾರಣಯೋಗ್ಯತಾಂ ಜ್ಞಾಪಯತೀತಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಾ
ರ್ಥಿನಾಂ ಅಸಂಶಯಪ್ರವರ್ತಕತ್ವೇನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸ್ವರೂಪಾ
ಸತೀ ಗುರೂಪದಿಷ್ಟಮಂತ್ರದೇವತಾತ್ಮಕತಯಾ ಮಂತ್ರೋ
ಪಾಸನಾಯಾನುಭಿಮುಖೀಕರಣೇನ ಪುರುಷಾರ್ಥಾನ್ ಪ್ರಾಪ

ಚಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಸುಮನಾಂಸೀವ ತತ್ರ ಮಾಧ್ವೀವ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ವೃಕ್ಷದಂತಿರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಮಂಜರಿಯಂತೆ ಇರು
ವವಳು, ಫಲಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಮರವನ್ನು ಎರಿದ ಜನರನ್ನು ಪತನಾದಿ ರೂಪವಾದ
ಪ್ರತಿಬಂಧಕದಿಂದ ತಾರಣ ಮಾಡಿ ಪಾರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಫಲ
ಪ್ರದಾನದಿಂದ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ತರು ಎಂದು
ಕರೆಯುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷವು ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ
ದೃಷ್ಟಾಂತವು, ಶಾಖೋಪ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪುಷ್ಪ ಮಂಜರಿಯು
ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಫಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಫಲೋತ್ಪತ್ತಿ ಕಾರಣತಾ
ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು. ದೇವಿಯು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ
ಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹ್ರೀಂಮಂತ್ರ ಜಪಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ
ಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಳು. ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವರೂಪಳೂ ಗುರೂಪದಿಷ್ಟ
ಮಂತ್ರ ದೇವತಾತ್ಮಕಳೂ ಆಗಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಮುಖಮಾಡಿ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಯತೀತಿ ಮಂಜರೀಸಾದೃಶ್ಯಂ ಸ್ತಾಪ್ತಂ ಪರದೇವತಯಾ
ಇತಿ ನಿವೇಚನೀಯಮ್ ।

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ನಿಧ್ಯಾಯಾಂ ಏಕಾದಶಾಕ್ಷರನಾನುಷ್ಠಾಪ್ಯಾಯಾಂ
ಹ್ರೀಂಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಏಕಾದಶಃ ।

ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಗೆ ಪುಷ್ಪಮಂಜರೀ
ಸಾನ್ಯವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ತರುವ ತತ್ರ ಮಂಜರೀವ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾನು ಷ್ಠಾಪ್ಯನದಲ್ಲಿ ಏಕಾದಶ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೪೩

ಸಕಾರಾಖ್ಯಾ ಸಮರಸಾ ಸಕಲಾಗಮಸಂಸ್ತುತಾ |
ಸರ್ವವೇದಾಂತತಾತ್ಪರ್ಯಭೂಮಿಃ ಸದಸದಾಶ್ರಯಾ ||

೧- ಓಂ ಸಕಾರಾಖ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಸಕಾರಾಖ್ಯಾ | ಸಕಾರಯುಕ್ತಾ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾನಾಮಿಕಾ ಆಖ್ಯಾ
ನಾಚಕಶಬ್ದಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೨. ಓಂ ಸಮರಸಾಯೈ ನಮಃ |

ಸಮರಸಾ | ಸಮಃ ಏಕಃ ರಸಃ ಮಧುರಾದಿರಸವದ್ಗುಣಸಿಂ
ಡಾದೌ ಏಕರೂಪೇಣ ಕಾರ್ಯೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ |
ಅಥನಾ ಸಂಸಾರದಶಾಯಾಂ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಕಿಂಚಿಜ್ಞತ್ವಾದಿ
ವಿಶೇಷಣಭೇದೇನ ಭಿನ್ನರಸವತ್ ಭಿನ್ನಸ್ವಭಾವವತ್ ಪ್ರತೀ
ಯಮಾನಯೋರೀಶ್ವರಜೀವಯೋರ್ವೇದಾಂತ ಶ್ರವಣಾದಿನಾ
ಜನ್ಯಾಖಂಡಾಕಾರವೃತ್ತಿನ್ಯಾಸ್ಮಾ “ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ”

೧. ಸಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆ ಎಂಬ ನಾಚಕ ಸಂಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವಳು.
ಸಕಾರಃ ಆಖ್ಯಾ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಸಮನಾದ ರಸವುಳ್ಳವಳು. ಮಧುರಾದಿ ರಸವು ಗುಡಾದಿ ಘನ
ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಏಕ ರೂಪದಿಂದ ಇರುವವಳು
ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥನಾ ಅಭಿನ್ನನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚೈತನ್ಯ ರೂಪವುಳ್ಳವಳು.
ಸಂಸಾರದಶೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ-ಕಿಂಚಿಜ್ಞತ್ವ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ವಿಶೇಷಣ
ಗಳ ಭೇದದಿಂದ ಜೀವ-ಈಶ್ವರರು ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ತೋರುವರು. ವೇದಾಂತ
ಮಹಾ ನಾಕೃ ಶ್ರವಣ- ಮುಂತಾದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಖಂಡಾ
ಕಾರ ವೃತ್ತಿ ಸ್ಫುರಣದಿಂದ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಎಂದು ಅಭೇದಾನುಭವ ದಶೆ

ಇತ್ಯಭೇದಾನುಭವದಶಾಯಾನೇಕರೂಪತಯಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಿಯತೇ ಇತಿ ಸಾ ತಥೋಚ್ಯತೇ । “ ರಸೋ ವೈ ಸಃ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ರಸಶಬ್ದಾರ್ಥಃ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಃ ಅಭಿನ್ನಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯೇ ತ್ಯರ್ಥಃ ।

೩. ಓಂ ಸಕಲಾಗಮಸಂಸ್ಕೃತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸಕಲಾಗಮಸಂಸ್ಕೃತಾ । ಆ ಸಮಂತಾತ್ ಗಮಯಂತೀತಿ ಆಗಮಾಃ, ಸಕಲಪದಾರ್ಥಗೋಚರಸವಿಕಲ್ಪಕಪ್ರಮಾಜನಕವೇದಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ । ಸಕಲೈರನ್ಯಾನಾನತಿರಿಕ್ತೇತಿಹಾಸಪುರಾಣಸಹಿತಯಾನದಂಗೋಪಾಂಗರಹಸ್ಯಾದಿಯೋಗಿತ್ವಂ ಸಕಲಶಬ್ದಾರ್ಥಃ । ತೈಃ ಸಂಸ್ಕೃತಾ ಸನ್ಯುಕ್ ನಾತಃ ಪರಂ ಕಿಂಚಿದಸ್ತೀತಿ ನಿಶ್ಚಯಪೂರ್ವಕಂ ಸ್ಕೃತಾ ಗುಣನಿಷ್ಠಗುಣಾಭಿಧಾನ

ಯಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮರಸಕೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಳು. “ ರಸೋ ವೈ ಸಃ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರಸಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಸಮಃ ರಸಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಸಕಲ ಆಗಮಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು, ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ತಿಳಿಸುವವು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ವೇದಗಳು ಆಗಮವೆಂದು ಎನಿಸಿರುವವು. ಅವು ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸವಿಕಲ್ಪಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವವು. ನ್ಯಾನಾತಿರೇಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇತಿಹಾಸ-ಪುರಾಣ-ಅಂಗೋಪಾಂಗರಹಸ್ಯ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಸಕಲಾಗಮಗಳೆಂದು ಸಕಲ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಅರ್ಥವು. ಅಂತಹ ಸಕಲಾಗಮಗಳಿಂದ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ತತ್ವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿನ್ನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವಳು. ಗುಣಶಾಲಿಯಾದ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಯು ಸ್ತುತಿಯು. ಇಂತಹ ಆಗಮರಚಿತವಾದ ಸ್ತುತಿಗೆ ದೇವಿಯು ವಿಷಯಳಾಗುವುದ

ವಿಷಯತಯಾ ತದುಪಜೀವಕೇತ್ಯರ್ಥಃ । ಸರ್ವಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶ
ಕವೇದಾನಾಂ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವೇನ್ನೈದಂಪರ್ಯೇಣ ತದೀಯಸ್ತುತಿ
ವಿಷಯತಯಾ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕತಯಾ ಮೋಕ್ಷಕಾರಣೀ
ಭೂತಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪತ್ವೇನ ಜಿಜ್ಞಾಸ್ಯೇತಿ ಧ್ವನಿತೋಽರ್ಥಃ ।

೪. ಓಂ ಸರ್ವವೇದಾಂತತಾತ್ಪರ್ಯಭೂಮಯೇ ನಮಃ ।

ಸರ್ವವೇದಾಂತತಾತ್ಪರ್ಯಭೂಮಿಃ । ವೇದಾನಾಮಂತಃ
ಅವಸಾನಂ ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾದಿಮಹಾವಾಕ್ಯಾನಿ, ತೇಷಾಂ ತಾ
ತ್ಪರ್ಯಂ ಸಮನ್ವಯಃ ಸಾಮಾನ್ಯಾಧಿಕರಣ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ।
ತಸ್ಯ ಭೂಮಿಃ ವಿಷಯಃ ಜ್ಞಾಪ್ಯಮಿತಿ ಯಾವತ್ । ‘ಉಪ
ಕ್ರಮೋಪಸಂಹಾರಾವಭ್ಯಾಸೋಪೂರ್ವತಾ ಫಲಮ್’ ಅರ್ಥ
ವಾದೋಪಪತ್ತೀ ಚ ಲಿಂಗಂ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯೇ’ ಇತಿ ವಚ

ರಿಂದ ಆಗಮಗಳಿಗೆ ಉಪಜೀವಕಳಾಗುವಳು, ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ
ಪಡಿಸುವ ವೇದಗಳು ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಗುಣ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಸ್ತುತಿ ವಿಷಯವಾಗುವ ಶುದ್ಧ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ವಾದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ರೂಪದಿಂದ ಜಿಜ್ಞಾಸ್ಯಳಾದವಳು ಎಂದು ಇದರಿಂದ
ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗುವುದು. ಸಕಲಾಶ್ಚ ತೇ ಆಗಮಾಶ್ಚ, ತೈಃ ಸಂಸ್ತುತಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಸಮಸ್ತವೇದಾಂತ ಸಮನ್ವಯಕ್ಕೆ ವಿಷಯಳಾದವಳು. ವೇದಗಳ ಕಡೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ವೇದಾಂತಗಳು. ಅಲ್ಲಿರುವ “ತತ್ತ್ವಮಸಿ”
ಮುಂತಾದ ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳ ಏಕಾರ್ಥಸಮನ್ವಯ ರೂಪವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ್ಕೆ
ದೇವಿಯು ವಿಷಯಳಾದವಳು. ಸರ್ವವೇದಾಂತಗಳು ಸಮನ್ವಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ದೇವಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿವೆ. ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಣ
ಯಿಸಲು ಉಪಕ್ರಮ-ಉಪಸಂಹಾರ, ಅಭ್ಯಾಸ, ಅಪೂರ್ವತ್ವ, ಫಲ, ಅರ್ಥ
ವಾದ ಮತ್ತು ಉಪಪತ್ತಿ ಎಂಬ ಆರು ಲಿಂಗಗಳು ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು
“ಉಪಕ್ರಮೋಪಸಂಹಾರಾವಭ್ಯಾಸೋಪೂರ್ವತಾ ಫಲಮ್” ಅರ್ಥವಾದೋ

ನೋಕ್ತತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಾಯಕಪ್ರಮಾಣ ಬಲೇನಾತಿಂದ್ರಿಯ ಧರ್ಮಾದಿಗೋಚರವಾಕ್ಯವತ್ ಸರ್ವೇಷಾಂ ವೇದಾಂತಾನಾಮುಪಾಸನಾಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ವಿನಾ ಕರ್ಮಶೇಷತಯಾ ಅಜ್ಞಾತಜ್ಞಾತಪಕತ್ವೇನ ಶಂಸನಾದೇನ ಶಾಸ್ತ್ರಶಬ್ದವಾಚ್ಯಾನಾದ್ವೈತೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಗತಿಸಾಮಾನ್ಯೇನ ಕರ್ಮೋಪಾಸನಾಕಾಂಡದ್ವಯಾರ್ಥೋಪಕಾರ್ಯತ್ವೇನ ಮೋಕ್ಷಹೇತುಜ್ಞಾನಜನಕತ್ವೇನ ಪರ್ಯವಸಾನಮಿತಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಷಯತಾ ಅಖಂಡಚೈತನ್ಯಸ್ಯೇತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಾರ್ಥ ಇತ್ಯಭಿಸಂಧಿಃ | 'ಸಾಮಾನಾಧಿಕರಣ್ಯಂ ಚ ವಿಶೇಷಣವಿಶೇಷ್ಯತಾ | ಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷಣಭಾವಶ್ಚ ಪದಾರ್ಥಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನಾಮ್' ಇತಿ ನ್ಯಾಯೇನ ಸಂಬಂಧತ್ರಯೇಣಾಖಂಡಾರ್ಥಂ ವೇದಾಂತಾಃ ಬೋಧಯಂತೀತಿ "ತತ್ತು ಸಮನ್ವಯಾತ್" ಇತ್ಯಧಿಕರಣೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತಮಿತಿ ಅಲಮುತಿವಿಸ್ತರೇಣ |

ಪಪತ್ತೀ ಚ ಲಿಂಗಂ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯೇ" ಎಂಬ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪಠಿತಗಳಾಗಿವೆ. ಧರ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಕರ್ಮಕಾಂಡ ವಾಕ್ಯಗಳು ಈ ಲಿಂಗಗಳ ಸಹಾಯಗಮ್ಯವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ವೇದಾಂತಪ್ರಮಾಣವು ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸದೆ ಕರ್ಮಶೇಷವಲ್ಲದ ಅಜ್ಞಾತ ಅತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದೆಂಬ ಶಂಸನದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವೆನಿಸಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಗತಿಸಾಮಾನ್ಯದಿಂದ ಅದ್ವೈತಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯ ರೂಪವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಕರ್ಮ-ಉಪಾಸನಾ ಕಾಂಡಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಕಾರಣವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಕೃತಕೃತ್ಯವಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅಖಂಡಚೈತನ್ಯರೂಪಳಾದ ದೇವಿಯು ಸರ್ವವೇದಾಂತ ತಾತ್ಪರ್ಯ ವಿಷಯಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಸಾಮಾನಾಧಿಕರಣ್ಯಂಚ ವಿಶೇಷಣವಿಶೇಷ್ಯತಾ | ಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷಣಭಾವಶ್ಚ ಪದಾರ್ಥ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನಾಮ್, ಎಂಬ ವಚನೋಕ್ತ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಸರ್ವವೇದಾಂತಗಳು ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಾಮಾನಾಧಿಕರಣ್ಯ, ವಿಶೇಷ್ಯವಿಶೇಷಣಭಾವ, ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷಣಭಾವವೆಂಬ ಮೂರು ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಖಂಡಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎಂಬುದು "ತತ್ತು ಸಮನ್ವಯಾತ್" ಎಂಬ ವ್ಯಾಸಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸರ್ವೇ ಚ ತೇ ವೇದಾಂತಾಶ್ಚ, ತೇಷಾಂ ತಾತ್ಪರ್ಯಸ್ಯ ಭೂಮಿಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಓಂ ಸದಸದಾಶ್ರಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಸದಸದಾಶ್ರಯಾ | ಅಪರೋಕ್ಷತಯಾ ಸನ್ನಿತಿ ಪ್ರತೀತಿನಿಷ್ಠ
ಯತಯಾ ವ್ಯವಹಿಯಮಾಣಂ ಸತ್ಕಾರ್ಯಂ ರೂಪಾದಿ
ಮತ್ತಯಾ ನ್ಯಾವಹಾರಿಕಸತ್ತಾಶ್ರಯಂ ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋ
ಭೂತತ್ರಯಂ ಸದಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಅಸತ್ ಸದ್ಭಿನ್ನತಯಾ ಪರೋ
ಕ್ಷಜ್ಞಾನಗೋಚರಂ ನಾಯ್ವಾಕಾಶಾದಿ ತತ್ಕಾರ್ಯಂ ಚ
ರೂಪಾದಿಭಿನ್ನಗುಣಾಶ್ರಯಮುಚ್ಯತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಯೋರಾ
ಶ್ರಯಾ ಉಪಾದಾನತ್ವೇನ ತದಧಿಷ್ಠಾನಭೂತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಆರೋ
ಪಿತಸ್ಯಾಧಿಷ್ಠಾನಸತ್ತಾತಿರಿಕ್ತಸತ್ತಾಶೂನ್ಯತಯಾ ಸತ್ತಾಸ್ಥೂ
ರ್ತಿಪ್ರದತ್ವೇನ ಸರ್ವದಾ ತದನುಸ್ಥೂತೇತಿ ಧ್ಯೇಯಮ್ |

೫. ಸತ್ ಮತ್ತು ಅಸತ್ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಳು. ಸತ್ ಎಂಬ ಪ್ರತೀ
ತಿಗೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ, ಕಾರ್ಯರೂಪವೂ,
ರೂಪಾದಿಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ನ್ಯಾವಹಾರಿಕಸತ್ತಾಶ್ರಯವೂ ಆದ ಪೃಥಿವಿ
ಜಲ ತೇಜೋರೂಪವಾದ ಭೂತತ್ರಯವು ಸತ್ ಎನ್ನಲ್ಪಡುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ
ಭಿನ್ನವೂ ಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗೋಚರವೂ ರೂಪಾದಿ ಭಿನ್ನ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ
ವೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ ಆದ ವಾಯು, ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ ಭೂತದ್ವಯವು
ಅಸತ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ದೇವಿಯು ಸತ್-ಅಸತ್ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ
ಉಪಾದಾನಕಾರಣಳಾದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ರೂಪಳಾಗಿರುವಳು, ಆರೋಪಿತ
ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಸತ್ತಾತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಸತ್ತಾಧರ್ಮವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ
ಸತ್ತಾಸ್ಥೂರ್ತಿಪ್ರದಳಾಗಿ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಸ್ಥೂತಳಾಗಿ
ರುವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಸಚ್ಚಅಸಚ್ಚ ಸದಸತೀ, ತಯೋಃ ಆಶ್ರಯಾ ಎಂದಾ
ವಿಗ್ರಹವು.

೪೪

ಸಕಲಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾ ಸಾಧ್ಯಾ ಸದ್ಗತಿದಾಯಿನೀ ।
ಸನಕಾದಿಮುನಿಧ್ಯೇಯಾ ಸದಾಶಿವಕುಟುಂಬಿನೀ ॥

೬. ಓಂ ಸಕಲಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸಕಲಾ । ಆರೋಪಿತಕಲಾಭಿಃ ಉಪಾಸನಾರ್ಥಂ ಕಲ್ಪಿತಾಭಿಃ
ಜಾಬಾಲಿನಾ ಸತ್ಯಕಾಮುಂ ಪ್ರತ್ಯುಕ್ತಷೋಡಶಕಲಾಯುಕ್ತ
ಪುರುಷೋಪಾಸನಪ್ರತಿಸಾದಕಚ್ಛಾಂದೋಗ್ಯವಚನರೀತ್ಯಾ
ಕಲಾಶಬ್ದಿತಾನಯನ್ಮೈಃ ಸಹ ವರ್ತತ ಇತಿ ಸಾ ತಥಾ । ಚತುಃ
ಷಷ್ಟಿಚಂದ್ರಕಲಾಭ್ಯಾಂ ನಾ ಸಹಿತಾ । ಅಥವಾ ಕಲಾಶಬ್ದಃ
ಸುಖಾದಿಕಾಂತಿವಚನಃ ತಯಾ ಸಹಿತೇತಿ ನಾ ।

೬. ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವಳು. ಜಾಬಾಲಿಯು ಸತ್ಯಕಾಮನನ್ನು
ಕುರಿತು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಷೋಡಶ ಕಲಾ ಯುಕ್ತಪುರುಷೋಪಾಸನವನ್ನು ಪ್ರತಿ
ಪಾದಿಸುವ ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷದ್ವಚನದ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಲಾ ಶಬ್ದದಿಂದ
ಪ್ರತಿಸಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉಪಾಸನೆಗೋಸ್ಕರ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಅವಯವಗಳಿಂದ
ದೇವಿಯು ಕೂಡಿರುವಳು, ಅಥವಾ ಚುತುಷ್ಪಷ್ಟಿ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನ
ಕಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸಕಲಾರೂಪಳು, ಅಥವಾ ಸುಖಾದಿ ಕಾಂತಿ
ರೂಪವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲಾ ಶಬ್ದವು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಅದರಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು
ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಲಾಭಿಃ ಕಲಯಾ ನಾ ಸಹಿತಾ ಸಕಲಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಓಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾಯೈ ನಮಃ |

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾ | ಸಚ್ಚಾಸೌ ಚಿಚ್ಚ ಸಚ್ಚಿತ್ ಸಚ್ಚಿ ಜ್ಞಾಸಾನಾ
ನಂದಶ್ಚ, ಕಾಲತ್ರಯಾಬಾಧ್ಯತ್ವಂ ಸತ್ತ್ವಂ, ಸ್ವೇತರಪ್ರಕಾಶಾ
ಪ್ರಕಾಶ್ಯತ್ವಂ ಚಿತ್ತ್ವಂ, ಪರಮಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದತ್ವನಾನಂದತ್ವಂ,
“ ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಮ್ ”, “ ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಮ್ ”,
“ ಸದೇವ ಸೋಮ್ಯೇದಮಗ್ರಾಸೀತ್ ”, “ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
ಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ಬ್ರಹ್ಮ ” “ ಅನಂದೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ವ್ಯಜಾನಾತ್ ”,
“ ಅನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದ್ವಾನ್ ನ ಬಿಭೇತಿ ಕುತಶ್ಚನ ”
ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿಭ್ಯಃ | ತೇ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ
ತಥೋಕ್ತಾ | ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣ
ಲಕ್ಷಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೪. ಓಂ ಸಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಸಾಧ್ಯಾ | ಕರ್ನೋಪಾಸನಾದಿಭಿಃ ಮಹಾವಾಕ್ಯಶ್ಚವಣಜನ್ಯ

೨. ಸತ್- ಚಿತ್- ಅನಂದಗಳ ರೂಪವುಳ್ಳವಳು. ಕಾಲತ್ರಯದಲ್ಲಿ
ಬಾಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಸತ್ತ್ವವು. ಸ್ವೇತರಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ್ಯವಾಗದೆ ಸ್ವಯಂ
ಪ್ರಕಾಶರೂಪವು ಚಿತ್ತ್ವವು. ಪರಮ ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದತ್ವವು. ಅನಂದತ್ವವು. ಸಚ್ಚಿ
ದಾನಂದಗಳು ಈ ರೂಪವಾದುವುಗಳೆಂದು “ ಸತ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಮನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ,
ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸದೇವ ಸೋಮ್ಯೇದಮಗ್ರಾಸೀತ್, ಪ್ರಜ್ಞಾ
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ, ಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ಬ್ರಹ್ಮ, ಅನಂದೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ವ್ಯಜಾನಾತ್, ಅನಂದಂ
ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದ್ವಾನ್ ನ ಬಿಭೇತಿ ಕುತಶ್ಚನ ” ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಶ್ರುತಿವಚನ
ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಟ್ಟೆನೆ. ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪಗಳು ದೇವಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ
ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವಳು. ಸಚ್ಚಾಸೌ,
ಚಿಚ್ಚ ಸಾ ಚ ಸಾ ಅನಂದಶ್ಚ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಸಾಧಿಸಲು ಅರ್ಹಳಾದವಳು. ಕರ್ಮ-ಉಪಾಸನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ
ದಿಂದ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನೂ ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ ಸಂಪತ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ

ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾತ್ವೇನ ಸಾಧನಚತುಷ್ಟಯಸಂಪನ್ನಾಧಿಕಾರಿಣಾ
ಅಪರೋಕ್ಷತಯಾ ಸಾಧಿತುಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಮರ್ಹಾ, ಫಲಸ್ವರೂ
ಪತ್ವಾದಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಸಾಧ್ವೀತಿ ವಾ ಪಾರೇ ಸಾಧೋಃ ಸ್ತ್ರೀ ಸತ್ತ್ವ
ಗುಣಸಂಪನ್ನತ್ವಾತ್ಸಾಧುಃ | ಸಕಲವಿದ್ಯಾಸಾರಗತ್ವೇ ಸತಿ
ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನಃ ದೈವೀಸಂಪತ್ತಿನಾನಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತದೇಕ
ನಿಷ್ಠಾ ಪರಮಪತಿನ್ರತಾ ಸತೀ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಸಂಪ್ರ
ದಾಯಪ್ರವರ್ತಕೇತಿ ಯಾವತ್ |

೯. ಓಂ ಸದ್ಗತಿದಾಯಿನೈ ನಮಃ |

ಸದ್ಗತಿದಾಯಿನೀ | ಸಮೀಚೀನಾ ಪುನರಾವೃತ್ತಿರಹಿತಾ ಸುಖ
ಮಾತ್ರರೂಪಾ ಗತಿಃ, ಗಮ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಯತೇ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಇತಿ
ವಾ ಗತಿಃ | ಯತ್ ಜ್ಞಾಯತೇ ತದೇವ ಗತಿಃ, ತದನ್ಯಸ್ಯಾ
ಜ್ಞಾತತ್ವಾತ್ ಗತಿತ್ವಾನುಪಪತ್ತೇಃ | ಜ್ಞಾತೇ ಫಲೇ ಇಚ್ಛಯಾ
ತತ್ಸಾಧನೇಷು ಪುರುಷಃ ಪ್ರವರ್ತತೇ, ನತ್ವಜ್ಞಾತಫಲಸಾಧನೇ
ಇತ್ಯನ್ವಯವ್ಯತಿರೇಕಾಭ್ಯಾಂ “ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಪೋತಿ ಪರಮ್,

ಅಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಮಹಾವಾಕ್ಯ ಶ್ರವಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾರೂಪವಾದ
ಫಲಸ್ವರೂಪಳಾಗಿ ಸ್ವತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲು ಅರ್ಹಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.
ಸಾಧ್ವೀ ಎಂಬ ಪಾಠಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸಾಧುವಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ಸಕಲವಿದ್ಯಾ
ಪಾರಂಗತನೂ ಸದಾಚಾರಸಂಪನ್ನನೂ ದೈವೀಸಂಪತ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಮತ್ತು
ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನನೂ ಸಾಧುವು, ಅಂತಹ ಸಾಧುವಿನಲ್ಲಿ ಪರಮ ಪತಿನ್ರತಾ
ರೂಪದಿಂದ ಇದ್ದು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ವ್ರತ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಕ
ಳಾಗುವಳು. ಸಾಧಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಸಾಧ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಗಮ್ಯತೇ, ಜ್ಞಾಯತೇ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ
ಎಂಬ ವೃತ್ಯಪ್ತಿಯಿಂದ ಗತಿಶಬ್ದವು ಪುನರಾವೃತ್ತಿರಹಿತವಾದ ಸುಖಮಾತ್ರ
ರೂಪವಾದ ಗತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಅಜ್ಞಾತವಾದ ಸುಖಾದಿಗಳು ಗತಿ
ಯಾಗಲಾರದಾದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಾಸ್ಪದವು ಗತಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಾಗುವುದು. ಪರ

ಬ್ರಹ್ಮ ನೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ, ಯೇ ಪೂರ್ವಂ ದೇವಾ ಋಷಯಶ್ಚ ತದ್ವಿದುಃ ತೇ ತನ್ಮಯಾ ಅಮೃತಾ ವೈ ಬಭೂವುಃ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಚ ಪರದೇವತಾಸ್ವರೂಪಮೇವ ಮುಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪತಯಾ ಸದ್ಗತಿಃ | ತದಾನಾರಕಾಜ್ಞಾನಾಭಿಭವೇನ ಸ್ವರೂಪಾನಂದಮುಭಿವ್ಯಂಜಯತೀತಿ ದಾಯಿನೀ| ಅಭೇದೇಃ ಪಿ ಗತಿದಾನಯೋಃ ಕರ್ಮಕರ್ತೃಪ್ರಯೋಗಃ ಉಪಪದ್ಯತೇ “ತದಾತ್ಮಾನಂ ಸ್ವಯಮಕುರುತ” ಇತ್ಯಾದಿವದಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಸತೀಂ ವಾ ಸತ್ತ್ವಗುಣಯುಕ್ತಾಂ ದೇವಯಾನಾದಿಗತಿಂ ವಾ ದದಾತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ |

೧೦. ಓಂ ಸನಕಾದಿಮುನಿಧೈರಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಸನಕಾದಿಮುನಿಧೈರಯಾ | ಮನನಶೀಲಾಃ ಮುನಯಃ,

ದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪವು ಮುಕ್ತಿರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಗತಿಯು. ಅಂತಹ ಜ್ಞಾತ ಫಲದ ಅರ್ಥಿಯು ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವನು. ಫಲವು ಅಜ್ಞಾತವಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪರದೇವತಾಸ್ವರೂಪವು ಸದ್ಗತಿರೂಪವಾದ ಫಲವಾಗಿ ಜ್ಞಾತವಾಗಿರುವುದು. “ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾವೋತಿ ಪರಮ್”, ಬ್ರಹ್ಮವೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ, ಯೇ ಪೂರ್ವಂ ದೇವಾ ಋಷಯಶ್ಚ ತದ್ವಿದುಃ ತೇ ತನ್ಮಯಾ ಅಮೃತಾ ವೈ ಬಭೂವುಃ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಗಳು ಇದನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ ಆನಂದವನ್ನು ಆವರಣಮಾಡಿದ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಸ್ವರೂಪಾನಂದ ರೂಪವಾದ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಸದ್ಗತಿದಾಯಕಳಾಗುವಳು. ಗತಿ-ದಾನಗಳು ಅಭಿನ್ನ ತತ್ತ್ವಗಳಾದರೂ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕರ್ತೃಕರ್ಮರೂಪ ದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶವು ಉಚಿತವು. ‘ತದಾತ್ಮಾನಂ ಸ್ವಯಮಕುರುತ’ ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿ ಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧವಾದ ನಿರ್ದೇಶವು ಕಂಡಿರುವುದು. ಸಾಧುವಾದ, ಸತ್ತ್ವ ಗುಣ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ದೇವಯಾನಾದಿಗತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸದ್ಗತಿದಾಯಿನಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸತೀ ಚ ಸಾ ಗತಿಶ್ಚ, ತಾಂ ದದಾತೀತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರವು.

೧೦. ಸನಕ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಅರ್ಹಳಾದವಳು.

ಮನನಶಬ್ದೇನ ಲಕ್ಷಣಯಾ ತತ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ,
ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಮಾನಸಿಕಪುತ್ರಾಃ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಾದಿಬಹುಲಾಃ
ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕಾಃ, ಸನಕಃ ಆದಿಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ
ಮುನಯಃ ಸನಂದನಸನಾತನ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಪ್ರಮುಖಾಃ
ನಿರೈಷಣಾಃ ನಿಶ್ಚಿಂತಾಃ; ತೈರ್ಭೇದಯಾ ಅತ್ಯಾದರೇಣ ಸ್ವಾತ್ಮಾ
ಭೇದ ಜ್ಞಾನೇನ ಸರ್ವದಾ ವಿಷಯಾಕೃತೇತ್ಯರ್ಥಃ, “ತ್ವಂ ನಾ
ಅಹಮಸ್ಮಿ ಭಗವೋ ದೇವತೇ ಅಹಂ ವೈ ತ್ವಮಸಿ, ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂ
ಚಾಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ, ಆತ್ಮಾನಂ ಚೇದ್ವಿಜಾನೀಯಾದಹ
ಮಸ್ಮೀತಿ ಪೂರುಷಃ, ಅಥ ಯೋಽನ್ಯಾಂ ದೇವತಾಮುಪಾಸ್ತೇ
ಅನ್ಯೋಽಸಾವನ್ಯೋಽಹಮಸ್ಮಿ ಇತಿ ನ ಸ ವೇದ ಯಥಾ
ಪಶುಃ, ಮೃತ್ಯೋಃ ಸ ಮೃತ್ಯುಮಾಪ್ನೋತಿ ಯ ಇಹ ನಾನೇವ
ಪಶ್ಯತಿ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಶತೇಭ್ಯಃ |

ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರೂಪವೆಂಬ ಮನನಶೀಲರಾದವರು ಮುನಿ
ಗಳು. ಸನಕ-ಸನಂದನ-ಸನಾತನ-ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮುಂತಾದ ಏಷಣಾ ರಹಿ
ತರೂ ನಿಶ್ಚಿಂತರೂ, ಆದ ಮುನಿಗಳು ಜ್ಞಾನ-ವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ ಭೂಷಿ
ತರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸ ಪುತ್ರರಾಗಿರುವರು.
ಅವರಿಂದ ದೇವಿಯು ಆದರದಿಂದ ಆತ್ಮಾಭೇದಾನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಸರ್ವಕಾಲ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. “ ತ್ವಂ ನಾ ಅಹಮಸ್ಮಿ ಭಗವೋ ದೇವತೇ
ಅಹಂ ವೈ ತ್ವಮಸಿ, ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂ ಚಾಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ, ಆತ್ಮಾನಂ ಚೇದ್ವಿಜಾ
ನೀಯಾದಹಮಸ್ಮೀತಿ ಪೂರುಷಃ, ಅಥ ಯೋಽನ್ಯಾಂ ದೇವತಾಮುಪಾಸ್ತೇಃ
ನ್ಯೋಽಸಾವನ್ಯೋಽಹಮಸ್ಮೀತಿ ನ ಸ ವೇದ ಯಥಾ ಪಶುಃ, ಮೃತ್ಯೋಃ ಸ
ಮೃತ್ಯುಮಾಪ್ನೋತಿ ಯ ಇಹ ನಾನೇವ ಪಶ್ಯತಿ” ಮುಂತಾದ ನೂರಾರು
ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಮೃತಿ ವಚನಗಳಿಂದ ಸ್ವಾತ್ಮಾಭೇದಾನುಸಂಧಾನವು ವಿಹಿತವಾಗಿದೆ.
ಸನಕಃ ಆದಿಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ ತೈಃ ಧ್ಯಾತುಂ ಯೋಗ್ಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಓಂ ಸದಾಶಿವಕುಟುಂಬಿನೈ ನಮಃ ।

ಸದಾಶಿವಕುಟುಂಬಿನೀ । ಸದಾಶಿವಃ ಕುಟುಂಬಂ ಅಸ್ಯಾ
ಅಸ್ತೀತಿ ತಥಾ ।

೧೧. ಸದಾಶಿವನು ಕುಟುಂಬ ರೂಪನಾಗಿರುವವಳು. ದೇವಿಯ ಪೋಷ್ಯ
ರೂಪವಾದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸದಾಶಿವನು ಸೇರಿರುವನು. ಸದಾಶಿವಃ ಕುಟುಂಬಂ
ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೫

ಸಕಲಾಧಿಷ್ಠಾನರೂಪಾ ಸತ್ಯರೂಪಾ ಸಮಾಕೃತಿಃ |
ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚನಿರ್ಮಾತ್ರೀ ಸಮಾನಾಧಿಕವರ್ಜಿತಾ ||

೧೨. ಓಂ ಸಕಲಾಧಿಷ್ಠಾನರೂಪಾಯೈ ನಮಃ

ಸಕಲಾಧಿಷ್ಠಾನರೂಪಾ | “ ಅಥಾತ ಆದೇಶೋ ನೇತಿ ನೇತಿ,
ನೇಹ ನಾನಾಸ್ತಿ ಕಿಂಚನ” ಇತ್ಯಾದಿ ನಿಷೇಧಶ್ರುತಿಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿ
ಪನ್ನಾ | ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಧಾಯಾಂ
ಸಾಮಾನಾಧಿಕರಣ್ಯಂ ಅವಗಮ್ಯತೇ | ಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಕಾರಣಾ
ಭೇದಜ್ಞಾನಂ ಬಾಧಾ | ತದ್ಭಿನ್ನತಾಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಭ್ರಮರೂಪ
ತ್ವಾತ್ | ತಥಾ ಚ ಶ್ರುತಿನಿಷೇಧಸ್ಯಾವಧ್ಯವೇಕ್ಷಾಯಾಂ ಪ್ರಕೃ
ತ್ಯಾದೀನಾಮಪಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನೇನ ನಿವೃತ್ತೌ ಭೂತಪೂರ್ವ
ಗತ್ಯಾ ಸರ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನತ್ವೇನ ಅನುಭೂಯತ ಇತಿ ಭಾವಃ |

೧೨. ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ರೂಪಳಾಗಿರುವವಳು
“ ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿವಚನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ಜಗತ್ತು
ಗಳ ಸಾಮಾನಾಧಿಕರಣ್ಯವು ಬಾಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅತಿರಿಕ್ತ
ರೂಪದಿಂದ ಕಾರ್ಯವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿಯುವುದು ಬಾಧಾರೂಪವು. ಕಾರ್ಯ
ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಿನ್ನರೂಪಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಅಜ್ಞಾನವು ಭ್ರಮ
ರೂಪವಾದದ್ದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಮುಂತಾದ ತತ್ತ್ವಗಳು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದ
ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವವು. ಆದ್ದರಿಂದ “ ಅಥಾತ ಆದೇಶೋ ನೇತಿ ನೇತಿ, ನೇಹ
ನಾನಾಸ್ತಿ ಕಿಂಚನ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ನಿಷೇಧಕ್ಕೆ
ಅವಧಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಸರ್ವನಿಷೇಧಾಧಿಷ್ಠಾನಳಾಗಿ
ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವಳು. ಸಕಲಾನಾಂ ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಓಂ ಸತ್ಯರೂಪಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸತ್ಯರೂಪಾ । ಸತ್ಯಂ ಜಡಾನೃತಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವ್ಯಾವೃತ್ತತ್ವಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ । ಪರಿಣಾನುವಾದಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸತ್ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಯೋಗ್ಯಾನಿ ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇ ಜಾಂಸಿ, ತ್ಯತ್ತು ಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವಿಷಯಾಃ ನಿತ್ಯಾನುಮೇಯಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ । “ಸಚ್ಚ ತ್ಯಚ್ಚಾ ಭವತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಸತ್ಯಂ ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಸ್ಸ ತಥಾ ।

೧೪. ಓಂ ಸಮಾಕೃತಯೇ ನಮಃ ।

ಸಮಾಕೃತಿಃ । ಸಮಾ ಅಭಿನ್ನಾ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪೈಕರಸಾ ಆಕೃತಿಃ ಮೂರ್ತಿಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥೋಕ್ತಾ । ಸಮಾ ಅನ್ಯೂನಾನತಿರಿಕ್ತಾಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣಂ ಮೂರ್ತಿರ್ವಿಗ್ರಹೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಇತಿ ನಾ । ಸಮಾ ಸದಾಶೀನೇನ

೧೩. ಸತ್ಯವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವಳು. ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ಜಡ-ಅನೃತ-ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ವ್ಯಾವೃತ್ತವಾದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪವೆಂದು ಅರ್ಥವು. ಅಥವಾ ಪರಿಣಾನುವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಭೂತತ್ರಯವು ಸತ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಹಾಗೆ ಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವಿಷಯವಾದ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಾನುಮೇಯವಾದ ವಾಯು-ಆಕಾಶ ಭೂತಗಳು ತ್ಯತ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುವು. “ಸಚ್ಚ ತ್ಯಚ್ಚಾ ಭವತ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವು ಕಂಡಿದೆ. ಅಂತಹ ಸತ್-ತ್ಯತ್ ಆತ್ಮಕವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವಳು. ಸತ್ಯಂ ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಅಥವಾ ಸತ್ ತ್ಯತ್ ರೂಪಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಸಮವಾದ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪದಿಂದ ಏಕರಸವಾದ ಅಭಿನ್ನಮೂರ್ತಿಯು ದೇವಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಅಥವಾ ದೇವಿಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅನ್ಯೂನಾನತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಸಮವಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಗುಣ-ಸೌಂದರ್ಯ-ಬಲ-ವೀರ್ಯ-ಯಶಸ್ಸು-

ಗುಣಸೌಂದರ್ಯಬಲವೀರ್ಯಶೋಗಾಂಭೀರ್ಯಧೈರ್ಯೇಂಗಿತಾದಿ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿ ಬಹುಲಧರ್ಮವಿಶೇಷೈಃ ಮೂರ್ತೀರ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಇತಿ ನಾ | ಚತುರ್ವಿಧಭೂತಗ್ರಾಮೇಷು ತತ್ತತ್ಪ್ರಾಭಾಧಾನುಸಾರೇಣ ಸಮಾ ತತ್ರ ತತ್ರ ನಿವಾಸಯೋಗ್ಯಾ ಮೂರ್ತೀರ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ಇತಿ ನಾ | ಕರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷತಯಾ ತತ್ತತ್ಪಲವಿಶೇಷದಾನೇಷು ಸಮಾ ಪಕ್ಷಪಾತರಹಿತಾ ಮೂರ್ತೀರ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ | ಸಮಾ ಬಾಲ್ಯಸ್ಥವಿರತ್ವಾದಿಭಾವವಿಕಾರವರ್ಜಿತಾ ಏಕಪ್ರಕಾರಾ ನಿತ್ಯಯೌವನಶಾಲಿನೀ ಮೂರ್ತೀರ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ | “ ಸಮಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಮದ್ಭಕ್ತಿಂ ಲಭತೇ ಪರಾಮ್, ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರಃ ಪುರುಷೋಽಂತರಾತ್ಮಾ ಸದಾ ಜನಾನಾಂ ಹೃದಯೇ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಟಃ ಇತಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಭ್ಯಾನ್ವೇಕರೂಪತ್ವಾವಗಮಾದಿತ್ಯಾಶಯಃ |

ಗಾಂಭೀರ್ಯ-ಧೈರ್ಯ-ಇಂಗಿತಾದಿಪರಿಜ್ಞಾನ-ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಚತುರ್ವಿಧ ಭೂತಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸುಕೃತ-ದುಷ್ಕೃತ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲದಾನದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಿಂದಲೂ ಪಕ್ಷಪಾತರಹಿತವಾದಿಂದಲೂ ಸಮವಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ಬಾಲ್ಯ-ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಮುಂತಾದ ಭಾವವಿಕಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾದ ನಿತ್ಯ ಯೌವನ ಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸಮವಾಗಿರುವುದು. ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿವಿಧಾರ್ಥಗಳನ್ನು “ ಸಮಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಮದ್ಭಕ್ತಿಂ ಲಭತೇ ಪರಾಮ್, ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರಃ ಪುರುಷೋಽಂತರಾತ್ಮಾ ಸದಾ ಜನಾನಾಂ ಹೃದಯೇ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಟಃ ” ಎಂಬ ಸ್ಮೃತಿ ಶ್ರುತಿವಚನಗಳು ವಿವರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸಮಾ- ಆಕೃತಿಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಓಂ ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚನಿರ್ಮಾತ್ರೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚನಿರ್ಮಾತ್ರೀ । ಸಂಸಾರಸ್ಯಾನಾದಿತಯಾ ನೋ
ಕ್ಷಸ್ಥಾಯಿತ್ಯೇನ ಚ ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನಗತ್ಯಾ ಸರ್ವಶಬ್ದ
ವಾಚ್ಯತ್ವಂ ಪ್ರಪಂಚಸ್ಯ ; ಪ್ರಪಂಚ್ಯತೇ ವಿಸ್ತಾರ್ಯತೇ ವಿನ
ರ್ತತ ಇತಿ ಪ್ರಪಂಚಃ, “ಏಕಂ ಬೀಜಂ ಬಹುಧಾ ಯಃ
ಕರೋತಿ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ತಸ್ಯ ನಿರ್ಮಾತ್ರೀ ನಿರ್ಮಾಣಮು
ಭಿವ್ಯಕ್ತಿಃ ತನ್ನಿಮಿತ್ತತಯಾ ತತ್ತ್ವತ್ಯತ್ವತ್ವನುಪಚರ್ಯತೇ,
ದೇವದತ್ತಃ ಪಚತೀತಿವತ್ ।

೧೬. ಓಂ ಸಮಾನಾಧಿಕವರ್ಜಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸಮಾನಾಧಿಕವರ್ಜಿತಾ । ಕುಲಶೀಲಜಾತಿಗುಣಾದಿಭಿಃ ತುಲ್ಯಃ
ಸಮಾನಃ, ತೈಃ ಶ್ರೇಯಾನಧಿಕಃ, ತೈರ್ವರ್ಜಿತಾ । “ನ ತಸ್ಯ

೧೫. ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದವಳು. ಸಂಸಾರವು ಅನಾದಿ
ಯಾದುದರಿಂದಲೂ ಭೂತ-ಭವಿಷ್ಯತ್-ವರ್ತಮಾನವೆಂಬ ಕಾಲತ್ರಯದಲ್ಲಿರು
ವುದರಿಂದಲೂ ನೋಕ್ಷಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ
ಅದನ್ನು ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚ್ಯತೇ
ವಿಸ್ತಾರ್ಯತೇ ಎಂದು ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಸ್ತು ಜಾಲವು ಎಂದು
ಅರ್ಥವು ಲಭಿಸುವುದು. “ಏಕಂ ಬೀಜಂ ಬಹುಧಾ ಯಃ ಕರೋತಿ”
ಎಂದು ಏಕಬೀಜಕ್ಕೆ ಬಹುಭಾವವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಿರ್ಮಾಣವೆಂದರೆ
ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವಿಯು ನಿಮಿತ್ತಳಾದುದರಿಂದ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃ
ತ್ವವು ಉಪಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “ದೇವದತ್ತಃ ಪಚತಿ” ಎಂಬಲ್ಲಿ ದೇವದತ್ತನಲ್ಲಿ
ಪಾಕಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತತ್ವ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು
ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು. ಸರ್ವಶ್ಚಾಸೌ ಪ್ರಪಂಚಶ್ಚ, ತಸ್ಯ ನಿರ್ಮಾತ್ರೀ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೂನ್ಯಳಾದವಳು.
ಕುಲ-ಶೀಲ-ಜಾತಿ-ಗುಣ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ದೇವಿಗೆ ತುಲ್ಯವೂ ಅಧಿ

ಪ್ರತಿನಾಸ್ತಿ, ನಿಶ್ವಾಧಿಕೋ ರುದ್ರೋ ಮಹರ್ಷಿಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | “ಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯಂ ಕುರುತೇ ಮಹಾತ್ಮಾ” ಇತಿ “ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮ್, ನ ತ್ವತ್ಸಮೋಽಸ್ಮಭ್ಯಧಿಕಃ ಕುತೋಽನ್ಯಃ ಲೋಕತ್ರಯೇ” ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಸ್ತುತಿಭ್ಯಾಂ ಚೇತಿ ಭಾವಃ | ಏತದ್ವಿಷ್ಣು ಸಮಾನನೀಯಃ ಸಮಾನಃ ಪೂಜನೀಯೋಽಧಿಕಃ ತದ್ವಿಯೇನ ವರ್ಜಿತಾ | “ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ” ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇರಿತಿ ನಾರ್ಥಃ |

ಕವೂ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬೇರೊಂದು ಇಲ್ಲ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು “ನ ತಸ್ಯ ಪ್ರತಿ ಮಾಸ್ತಿ, ನಿಶ್ವಾಧಿಕೋ ರುದ್ರೋ ಮಹರ್ಷಿಃ, ಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯಂ ಕುರುತೇ ಮಹಾತ್ಮಾ, ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮ್, ನ ತ್ವತ್ಸಮೋಽಸ್ಮಭ್ಯಧಿಕಃ ಕುತೋಽನ್ಯಃ ಲೋಕತ್ರಯೇ,” ಮುಂತಾದ ವಚನಗಳು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ಸಮಾನ ವೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯವೆಂದೂ ಅಧಿಕವೆಂದರೆ ಪೂಜ್ಯವೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. “ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮ್” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ದೇವಿಯು ಅದ್ವೈತತತ್ತ್ವರೂಪದಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಪೂಜ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಸಮಾನಶ್ಚ ಅಧಿಕಶ್ಚ ತಾಭ್ಯಾಂ ವರ್ಜಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೬

ಸರ್ವೋತ್ತಮಂಗಾ ಸಂಗಹೀನಾ ಸಗುಣಾ ಸಕಲೇಷ್ಟದಾ ।
ಕಕಾರಿಣೀ ಕಾವ್ಯಲೋಲಾ ಕಾಮೇಶ್ವರಮನೋಹರಾ ॥

೧೭. ಓಂ ಸರ್ವೋತ್ತಮಂಗಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸರ್ವೋತ್ತಮಂಗಾ । ಕಾರ್ಯಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಕಾರಣಸ್ಯಾಧಿಕ
ತ್ವಾತ್ ಸರ್ವಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಉತ್ತಮಂಗಾ ಉನ್ನತಾ “ಸಾ
ದೋಃಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾ ಭೂತಾನಿ । ತ್ರಿಸಾದಸ್ಯಾಮೃತಂ ದಿವಿ”
ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೧೮. ಓಂ ಸಂಗಹೀನಾಯೈ ನಮಃ ।

ಸಂಗಹೀನಾ । ನಿರವಯವತ್ವೇನ ನಿಷ್ಕಾರಣತ್ವೇನ ವಾ ನಿರ್ಗು
ಣತ್ವೇನ ವಾ ನಿರಾಶ್ರಯತ್ವೇನ ವಾ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಬುದ್ಧ ಮುಕ್ತ
ಸ್ವರೂಪತ್ವೇನ ಸಂಬಂಧರಹಿತಾ ವಾ; ಅಸಂಗೋ ನ ಹಿ
ಸಜ್ಜತೇ, ನ ಚಾಸ್ಯ ಕಶ್ಚಿಜ್ಜನಿತಾ ನ ಚಾಧಿಪಃ” ಇತ್ಯಾದಿ
ಶ್ರುತೇರಿತ್ಯಾಶಯಃ ।

೧೭. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉನ್ನತಳಾದವಳು. ಕಾರ್ಯವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ
ಕಾರಣವು ಅಧಿಕವಾದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ಪೈಕಿ ದೇವಿಯು ಉನ್ನತಳಾದ
ವಳು. “ಸಾದೋಃಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾ ಭೂತಾನಿ ತ್ರಿಸಾದಸ್ಯಾಮೃತಂ ದಿವಿ” ಎಂಬಲ್ಲಿ
ಸರ್ವೋನ್ನತಭಾವವು ಪ್ರತಿಸಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಉನ್ನತಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಸಂಗದಿಂದ ಹೀನಳಾದವಳು. ದೇವಿಯು ನಿರವಯವಳೂ, ಕಾರಣ
ಶೂನ್ಯಳೂ, ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪಳೂ, ಆಶ್ರಯಾಪೇಕ್ಷಾಶೂನ್ಯಳೂ, ಮತ್ತು ನಿತ್ಯ
ಶುದ್ಧ-ಬುದ್ಧ-ಮುಕ್ತ ಸ್ವಭಾವಳೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ದ್ವಿತೀಯ ವಸ್ತು ಸಂಪ
ರ್ಕದಿಂದ ರಹಿತಳಾದವಳು. ಇದಕ್ಕೆ “ಅಸಂಗೋ ನ ಹಿ ಸಜ್ಜತೇ, ನ ಚಾಸ್ಯ
ಕಶ್ಚಿಜ್ಜನಿತಾ ನ ಚಾಧಿಪಃ” ಮುಂತಾದ ವಚನಗಳು ಆಧಾರವು. ಸಂಗೇನ
ಹೀನಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯- ಓಂ ಸಗುಣಾಯೈ ನಮಃ

ಸಗುಣಾ | ಸಮಾಃ ಏಕಪ್ರಕಾರಾಃ ಗುಣಾಃ ಸತ್ಯಕಾನುತ್ವಾ ದಯಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ | “ಗುಣೇ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಃ, ಸತ್ಯ ಕಾನುಃ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಃ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತೇಃ | ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪತಯಾ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣೈಃ ಸಹ ವರ್ತತ ಇತಿ ನಾ ತಥಾ |

೨೦. ಓಂ ಸಕಲೇಷ್ಟದಾಯೈ ನಮಃ |

ಸಕಲೇಷ್ಟದಾ | ಇಚ್ಛಾವಿಷಯಾಭೂತಾನಿ ಇಷ್ಟಾನಿ ಕಾಮ್ಯಾ ನೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಸಕಲಾನಿ ಚ ತಾನೀತ್ಯಭೇದಸಮಾಸಃ | ಅನ್ಯಥಾ ಜೀವಾದಿನತ್ ಕಸ್ಮಿಂಶ್ಚಿ ದ್ವಿಷ್ಟಯೇ ಅಸಾನುರ್ಥ್ಯ ಶಂಕಾ ಸ್ಯಾತ್ | ಏಕಸ್ಯ ಪದಾರ್ಥಸ್ಯ ಬಹೂನಾನಿಚ್ಛಾವಿಷಯತ್ವದರ್ಶನಾತ್, ಏಕತ್ರ ಕಾನುನಾಯಾಮಪಿ ತತ್ಸಹಭಾವಿತ್ವೇನ ಸರ್ವಸ್ರಾಪ ಕತ್ವೋಕ್ತೌ ಪರದೇವತಾಯಾಃ ಬಹುಫಲಪ್ರದಾತ್ಯತ್ವೇನ

೧೯. ಸಮಾನ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು. ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕಾನುತ್ವ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳು ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿವೆ. ಈ ಅಂಶವು “ಗುಣೇ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಾಃ, ಸತ್ಯಕಾನುಃ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಃ” ಮುಂತಾದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ರುವುದು. ಅಥವಾ ದೇವಿಯು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ರೂಪದಿಂದ ಇರುವುದರಿಂದ ಸತ್ತ್ವ ರಜಃ-ತಮೋ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಳು. ಸಮಾನಾ ಗುಣಾಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ, ಅಥವಾ ಗುಣೈಃ ಸಹಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಸಕಲವಾದ ಇಷ್ಟ (ಕಾಮ್ಯ) ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಇಲ್ಲಿ ಸಕಲ-ಇಷ್ಟಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಕರ್ಮಧಾರಯವೆಂಬ ಅಭೇದಸಮಾಸವು ವಿವಕ್ಷಿತವು. ಅದರಿಂದ ಜೀವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಾನುರ್ಥ್ಯವು ಇರುವಂತೆ ದೇವಿಗೆ ಒಂದಾನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಶಕ್ತಿಯು ಇರಬಹುದೆ? ಎಂಬ ಶಂಕೆಯು ನಾರಿತನಾಗುವುದು. ಸಕಲರಿಗೆ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು

ಅತ್ಯಂತವಿಶ್ವಸನೀಯತಯಾ ಅತಿಶಯಪ್ರತಿಭಾಶಾಚ್ಚೇತ್ಯರ್ಥಃ |
ಅಥವಾ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಪರಿಮಿತಭಾಗ್ಯವತ್ತಾಣಿನಃ ಸರ್ವಸ್ಯ
ಸರ್ವತ್ರ ಇಚ್ಛಾಯಾನುಪಿ ಯಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸ್ವಬುದ್ಧಾಃ
ಶಾಸ್ತ್ರಾನಿರೋಧೇನೇಷ್ವಾನಿ ಏಷಿತನ್ಯಾನಿ ನಾಂಭಿತನ್ಯಾನಿ
ತಾನ್ಯೇನ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ದದಾತಿ ನ ತದಧಿಕಾನಿ, ಲೋಕೇಚ್ಛಾ
ಯಾಃ ಬಹುಪ್ರಕಾರತ್ವೇನ ದುಷ್ಪಾರಣೀಯತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ |
ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಇಷ್ಟಾಃ ಇಜ್ಯಯಾ ಪೂಜಯಾ
ವಿಷಯೀಕೃತಾ, ಯಜ್ಞೇನ ವಾ ಸಮಾರಾಧಿತಾ ತಸ್ಯ ಫಲ
ಪ್ರದೇತ್ಯರ್ಥಃ | “ಅಹಂ ಚ ಸರ್ವಯಜ್ಞಾನಾಂ ಭೋಕ್ತಾ
ಚ ಪ್ರಭುರೇವ ಚ, ಏಷ ಹ್ಯೇನ ಸಾಧು ಕರ್ಮ ಕಾರಯತಿ
ಯಮೇಭ್ಯೋ ಲೋಕೇಭ್ಯ ಉನ್ನಿನೀಷತಿ” ಇತಿ ಸ್ಮೃತಿ
ಶ್ರುತಿಭ್ಯಾಂ ಪರಮೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಬುದ್ಧಾಃ ಕ್ರಿಯಮಾಣಸ್ಯೈವ
ಕರ್ಮಣಃ ಶುಭಫಲತ್ವಾತ್ ಮುಕ್ತಿಹೇತುತ್ವೇನ, ಕಾಮ್ಯ
ಫಲಾರ್ಥಿನಾಂ ಜನ್ಮನುರಣಾದಿಬಂಧಕತ್ವೇನ ಸ್ವಲ್ಪಫಲತಯಾ

ಎಂಬ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವುಂಟು. ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಿ
ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಚ್ಛೆಯು ಬರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಅದೊಂದನ್ನು ಅನೇಕರಿಗೆ
ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುತ್ತವಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ
ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ದೇವಿಯು ಹೊಂದಿಸುವಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ
ದರೆ ಪರದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಫಲಪ್ರದಾನ ಸ್ತುತಿಯು ತೋರಿ ಪ್ರಭಾವಾತಿಶ
ಯವು ತೋರುವುದು. ಅಥವಾ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ-ಪರಿಮಿತ-ಭಾಗ್ಯ ಶಾಲಿಗಳಿಗೆ
ಸರ್ವಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯು ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಾನಿರೋಧದಿಂದ ವಿವೇಕ
ದಿಂದ ಆಶಿಸಬೇಕಾದ ಇಷ್ಟವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವಳು.
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯು ಬಹುರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕೇಚ್ಛೆಯು ದುಷ್ಪಾರಣೀ
ಯವಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥವಾ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪೂಜೆ
ಯಿಂದಲೂ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸಾಧುಕರ್ಮದಿಂದಲೂ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳಾಗಿ ಪೂಜಕ
ನಿಗೆ ಫಲದಾನ ಮಾಡುವವಳು. ಪರಮೇಶ್ವರಾರ್ಪಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
ಸತ್ಕರ್ಮಗಳು ಶುಭ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಕಾರಣವಾಗುವವು.

ಅನಾದರಣೀಯತ್ವಾದಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಅಥವಾ ಕಲಾಭಿಃ ಅನ
ಯವೈಃ ತರತಮಭಾವೈರಿತ್ಯರ್ಥಃ । ತೈಃ ಸಹಿತಾನಿ ಇಷ್ಟಾನಿ
ಫಲಾನಿ ಮನುಷ್ಯಾನಂದಾದಿಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪರ್ಯಂತಾನಿ
ಫಲಾನಿ ಅನಂದಸ್ವರೂಪಾಣಿ ದದಾತೀತಿ ತಥಾ ।

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ನಿದ್ಯಾಯಾಂ ದ್ವಾದಶನಾನುಷ್ಠಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಸಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ದ್ವಾದಶಃ ।

೧. ಓಂ ಕಕಾರಿಣ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಕಕಾರಿಣೀ । ತೃತೀಯಖಂಡದ್ವಿತೀಯವರ್ಣರೂಪಃ । ಕಕಾ
ರಾನಯನಃ ವಾಚಕಃ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ತಥಾ ।

ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮಗಳು ಜನ್ಮ-ಮರಣಾದಿ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಬಂಧಕಗಳಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ಮಾತ್ರ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಅದರಣೀಯವಲ್ಲ. “ ಅಹಂ
ಚ ಸರ್ವಯಜ್ಞಾನಾಂ ಭೋಕ್ತಾ ಚ ಪ್ರಭುರೇವ ಚ, ಏಷ ಹೈವ ಸಾಧು
ಕರ್ಮ ಕಾರಯತಿ ಯಮೇಭ್ಯೋ ಲೋಕೇಭ್ಯ ಉನ್ನಿನೀಷತಿ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ-
ಸ್ಮೃತಿ ವಚನಗಳು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ನ್ಯೂನಾಧಿಕ
ಭಾವವೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾನಾ ಅವಯವರೂಪವಾದ ಮನುಷ್ಯಾ
ನಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಅನಂದ ರೂಪವಾದ
ಅನಂತ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಸಕಲಾನಿ ಚ ತಾನಿ ಇಷ್ಟಾನಿ ಚ ಸಕಲಾ
ನಾಂ ಇಷ್ಟಾನಿ ತಾನಿ ದದಾತಿ ಅಥವಾ ಸಕಲಾನಾಂ ಇಷ್ಟಾಸತೀ ದದಾತಿ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೧. ತೃತೀಯ ಖಂಡದ ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಣರೂಪವಾಗಿ ಕಕಾರವೆಂಬ ಅವ
ಯವವು ವಾಚಕಾಕ್ಷರವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ಕಕಾರಃ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತಿ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಓಂ ಕಾವ್ಯಲೋಲಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾವ್ಯಲೋಲಾ | ನಾಲ್ಮೀಕಿವೇದವ್ಯಾಸಾದಿ ಕೃತೇಷು ಕಾವ್ಯೇ
ಷು ಲೋಲಾ ನಾಚ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಭೇದೇನ ತತ್ರ ಸಂಬದ್ಧೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಕವಿಭಿಃ ಕೃತೇಷು ಸ್ತುತಿವಿಶೇಷೇಷು
ಪ್ರೀತಿನುತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

೩. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಮನೋಹರಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾಮೇಶ್ವರಮನೋಹರಾ | ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಮನಃ ಹರತೀತಿ
ತಥಾ |

೨. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಲಳಾದವಳು. ನಾಲ್ಮೀಕಿ ವೇದವ್ಯಾಸಾದಿ
ರಚಿತವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಚ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಾರೂಪವಾದ ಅರ್ಥರೂಪದಿಂದ ಇರು
ವಳು. ಅಥವಾ ಕವಿಕೃತವಾದ ಸ್ತುತಿರೂಪ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು
ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಾವ್ಯೇಷು ಲೋಲಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವಳು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ
ಮನಃ ಹರತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೭

ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಾಣನಾಡೀ ಕಾಮೇಶೋತ್ಸಂಗವಾಸಿನೀ |
ಕಾಮೇಶ್ವರಾಲಿಂಗಿತಾಂಗೀ ಕಾಮೇಶ್ವರಸುಖಪ್ರದಾ ||

೪. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಾಣನಾಡ್ಯೈ ನಮಃ |

ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಾಣನಾಡೀ | ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣನಾಡೀ |
ಯಥಾ ನಾಡ್ಯಾ ಪ್ರಾಣಃ ಸಂಚರತಿ ಸಾ ತಥಾ | ಜೀವನಾಡೀ
ತ್ಯರ್ಥಃ “ಇಡಯಾ ತು ಬಹಿರ್ಯಾತಿ” ಇತಿ ನಾಡೀಖಂಡ
ವಚನಾತ್ | ಲೋಕೇ ನಿಶಸ್ಯಮಾನೇ ಸಶೌಹೃದಯಂ
ಪುಂಡರೀಕಾಕಾರಂ ಮಾಂಸಖಂಡಾತ್ಪ್ರಕಾಂತಃಸುಷಿರಾಷ್ಟದ
ಲೋಪೇತಮಂಗುಷ್ಠಪರಿಮಾಣಸುಷಿರಯುತಾಧೋಭಾಗಕ
ರ್ಣಿಕಾಮಧ್ಯಃ ದೃಶ್ಯತೇ | ತಸ್ಯಾಃ ಕರ್ಣಿಕಾಯಾಃ ಕೇಸರಾ

೪. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾಣನಾಡೀರೂಪಳು. ಪ್ರಾಣವು ನಾಡೀರೂಪ
ದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣನಾಡಿಯು ಮುಖ್ಯ ರೂಪವಾದುದು. ಅದರಂತೆ
ದೇವಿಯು ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮುಖ್ಯಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದಳಾಗಿ ಜೀವನಾಡಿಯಂತೆ ಇರು
ವಳು “ಇಡಯಾ ತು ಬಹಿರ್ಯಾತಿ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ನಾಡೀ
ದ್ವಾರಾ ಸಂಚಾರವು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಶುವನ್ನು ಯಜ್ಞಕರ್ಮ
ದಲ್ಲಿ ವಿಶಸನ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳಗೆ ಪುಂಡರೀಕಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಂಸಖಂಡವು ಕಾಣು
ವುದು. ಅದು ಅಷ್ಟದಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೂ, ಅಂಗುಷ್ಠಪರಿಮಾಣದ ರಂಧ್ರ
ದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೂ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧೋಮುಖಕರ್ಣಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ
ಆಗಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಸರಗಳಂತೆ ಒಂದುನೂರು ಒಂದು ನಾಡಿಯ ಅಂಕುರ
ಗಳು ಪುರಿತತ್ ಎಂಬ ವೇಷ್ಟನ ನಾಡಿಯ ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿರುವುವು. ಸುಷುಮ್ನಾ ಎಂಬ ಒಂದು ನಾಡಿಯು ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ
ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು. ಆ ನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಯಾಯ ಮಾತೃಕಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಳಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ಯಮಾಣಾಃ ಏಕಶತಂ ನಾಡೀನಾಮುಂಕುರಾಃ ತದ್ವೇಷ್ಟನಪು
ರೀತನ್ನಾಮಕನಾಡೀಸುಷಿರನಿನ್ಯಸ್ತಮೂಲಾಃ ಭವಂತಿ | ತತ್ರ
ಸುಷುಮ್ನಾನಾಮಕನಾಡೀ ಮೂಲಾಧಾರಾದಾರಭ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ
ರಂಧ್ರಪರ್ಯಂತಂ ಗತಾ ತಸ್ಯಾಂ ಷಟ್ಪ್ರಕಾಣಿ ಮೂಲಾ
ರಾದೀನಿ ತತ್ತ್ವನ್ಮಾತೃಕಾವರ್ಣಸಹಿತಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತದಲ
ಸಂಯುತಾನಿ ಸಂನದ್ಧಾನಿ ವರ್ತಂತೇ | ತಸ್ಯಾ ಮೂಲೇ
ಪೃಥ್ವೀದೇವತಾ ಬಿಸತಂತುತನೀಯಸೀ ಕುಂಡಲಿನ್ಯಧೋಮು
ಖಾನರಣಶಕ್ತಿರ್ನಿದ್ರಾತಿ | ತಸ್ಯಾಃ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗೇ ಇಲಾ ನಾಮ
ನಾಡೀ ಭೂಮಧ್ಯಪರ್ಯಂತಂ ಪ್ರಸೃತಾ | ನಾಮೇ ಪಿಂ
ಗಲಾ ತಥಾ ತಥಾ ಚ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥಾಯಾಂ ನೇತ್ರಯೋಃ ದಂ
ಪತ್ಯಾತ್ಮನಾ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದಿತಃ, ಸ್ವಪ್ನೇ ಮನಃಸಾಧಿಕಃ,
ಸುಷುಪ್ತಾವಜ್ಞಾನೋಪಾಧಿಕಃ, ಜಾಗ್ರತಿ ಸ್ಥೂಲಶರೀರಾ
ಭಿಮಾನೀ ವಿಶ್ವ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ, ಸ್ವಪ್ನೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಿಮಾನೀ

ಮೂಲಾಧಾರ ಮುಂತಾದ ಆರು ಚಕ್ರಗಳು ಇವೆ. ಆ ನಾಡಿಯ ಮೂಲಭಾಗ
ದಲ್ಲಿ ತಾನರೆಯ ನಾರಿನಂತೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪೃಥ್ವೀದೇವತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಆವರಣ ಶಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಮಲಗಿದೆ. ಅದರ ಬಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಇಳಾ ನಾಡಿಯು ಹುಬ್ಬಿನವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಡ ಭಾಗ
ದಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳಾ ನಾಡಿಯು ಇರುವುದು. ಜೀವನು ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ
ಶರೀರಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವ ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞಾಂಕಿತನಾಗಿಯೂ ವಾಮ-
ದಕ್ಷಿಣ ನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದಂಪತಿರೂಪದಿಂದ ಇರುವನೆಂದೂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಶರೀರಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿಯೂ ತ್ರೈಜಸ ನಾಮಾಂಕಿತನಾಗಿಯೂ ಮನ ಉಪಾಧಿ
ಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವನೆಂದೂ ಸುಷುಪ್ತಿ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಭಿಮಾನಿ
ಯಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾಜ್ಞಾನಾಮಾಂಕಿತನಾಗಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ
ರುವನೆಂದೂ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳು ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುವು. ಅವು ಸ್ಥೂಲ-ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ
ದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಭೋಗಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿ

ತೈಜಸಃ, ಸುಷುಪ್ತೌ ಕಾರಣಾಭಿಮಾನೀ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ | ಸುಷುಪ್ತೌ ಕಾರಣಾತ್ಮನಾ ಸ್ಥಿತಾನಿ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಜನ್ಯಭೋಗಸಾಧನಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮವಶೇನ ಪುರೀತದ್ವಾರಾ ನಾಡೀಮಾರ್ಗೇಣ ತತ್ತದ್ಗೋಲಕಾನಿ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ | ತದುಪರಮಪ್ರಾರಬ್ಧೋದ್ಬೋಧೇ ಅಂದೋಲಿಕಾಯಾಂ ವಿದ್ಯಮಾನೋ ರಾಜಾ ಗೃಹಾಂತರೇ ಸೋಪಾನಮಾರ್ಗದ್ವಾರಾ ಪ್ರಾಸಾದೇ ನಿಹೃತ್ಯ ತದವಚ್ಛಿನ್ನಾಂತಃಪುರಪರ್ಯಂಕೇ ಶಯಾನ ಇವ ನಾಡೀದ್ವಾರಾ ಪುರೀತತ್ವವಿಶ್ಯ ತದವಚ್ಛಿನ್ನಹೃದಯೋಪಾಧಿಕಂ ಪರಮಾತ್ಮಾನಂ ಯದಾ ಪ್ರವಿಶತಿ ತದಾ ಸುಪ್ತ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಲಿಂಗಶರೀರಂ ಕಾರಣಾತ್ಮನಾ ಲೀಯತೇ | ತದಾ ಪ್ರಾಣಾದಿನಾಯನಃ ಪ್ರಲೀನವೃತ್ತಯಃ ಸಂತಃ ಆಯುಃಸ್ವರೂಪೇಣ ಶರೀರಂ ರಕ್ಷಂತಿ | ತಥಾ ಚ ಭಾವಿಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನಭೋಗಾನುಕೂಲಕರ್ಮಾನುಬಂಧಪ್ರಾಣಧಾರಣಂ ಸುಷುಪ್ತೌ ಸೋಪಾಧಿಕಚೈತನ್ಯಸ್ಯೈವ ದೃಶ್ಯತೇ | ತತ್ಪ್ರತ್ಯಯಾ ಚ ನಾಡೀನಾಂ ಪ್ರಾಣಸಂಚಾರಯೋಗ್ಯತಾಃ |

ಪುರೀತತ್ ಎಂಬ ನಾಡಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಯಾಯ ಗೋಲಕಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಕರ್ಮವು ಲಯವಾಗಲು ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜನು ಗೃಹಾಂತರಕ್ಕೆ ಸೋಪಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪ್ರಾಸಾದದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡುವಂತೆ ನಾಡಿಯ ಮೂಲಕ ಪುರೀತತ್ ನಾಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದರೊಳಗಿನ ಹೃದಯೋಪಹಿತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುವು. ಆಗ ಜೀವನು ಸುಪ್ತನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವನು. ಲಿಂಗ ಶರೀರವು ಕಾರಣ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಲಯವಾಗುವುದು. ಆಗ ಪ್ರಾಣಾದಿ ವಾಯುಗಳು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆಯುಷ್ಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುವು. ಅದರಿಂದ ಸೋಪಾಧಿಕ ಚೈತನ್ಯವು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಜಾಗ್ರತ್ ಸ್ವಪ್ನ ಭೋಗಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಧಾರಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದ ನಾಡಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಚಾರ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಲಭಿಸುವುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರಾಣನಾಡೀ ಶಬ್ದದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯಣೆಯಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡು

ಏವಂ ಚ ಸತಿ “ ನ ಪ್ರಾಣೇನ ನಾಪಾನೇನ ಮರ್ತ್ಯೋ ಜೀವತಿ ಕಶ್ಚನಾ ಇತರೇಣ ತು ಜೀವಂತಿ ಯಸ್ಮಿನ್ನೇತಾವುಪಾಶ್ರಿತೌ ” । ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಜೀವ ಪ್ರಾಣಧಾರಣೇ ಇತಿ ಧಾತುಸಾಠಾಚ್ಛ ಪ್ರಾಣನಾಡೀಶಬ್ದಸ್ಯ ಲಕ್ಷಣಯಾ ಪರಮಾತ್ಮವೋಚ್ಯತೇ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯೈವಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಜನ್ಯಶರೀರನಾತ್ರಾಭಾವೇಽಪಿ ಘೃತಕಾಠಿನ್ಯನ್ಯಾಯೇನ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಯಾ ತದಂತರ್ಯಾಮಿಸಂಭಾವನಯಾ ಏತನ್ನಾಮ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣನಾಡೀ ತದಧಿಷ್ಠಾನಚೈತನ್ಯಮಿತಿ ಫಲಿತೋಽರ್ಥಃ ।

೫. ಓಂ ಕಾಮೇಶೋತ್ಸಂಗವಾಸಿನೈಃ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶೋತ್ಸಂಗವಾಸಿನೀ । ಕಾಮೇಶಸ್ಯ ಉತ್ಸಂಗೇ ನಾ ಮಾಂಕೇ ವಸತೀತಿ ತಥಾ । “ ಅನೇಕಮನ್ಮಥಾಕಾರಕಾಮೇಶೋತ್ಸಂಗವಾಸಿನೀ ” ಇತಿ ಲಲಿತಾತಾಪನೀಯೇ ।

ವನು. “ ನ ಪ್ರಾಣೇನ ನಾಪಾನೇನ ಮರ್ತ್ಯೋ ಜೀವತಿ ಕಶ್ಚನ, ಇತರೇಣ ತು ಜೀವಂತಿ ಯಸ್ಮಿನ್ನೇತಾವುಪಾಶ್ರಿತೌ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯೂ ಜೀವ ಪ್ರಾಣಧಾರಣೇ ಎಂಬ ಧಾತುಸಾಠವೂ ಈ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿವೆ. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮಾಯತ್ತವಾದ ಈ ವಿಧದ ದೇಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಘೃತಕಾಠಿನ್ಯ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಮೂರ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿರೂಪದಿಂದಿರುವಳೆಂಬ ಸಂಭಾವನೆಯಿಂದ ಈ ನಾಮವು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದೆ. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾಣನಾಡಿಯು ; ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಚೈತನ್ಯಳೆಂದು ಅರ್ಥವು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣನಾಡೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಕಾಮೇಶನ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವಳು. “ ಅನೇಕಮನ್ಮಥಾಕಾರಕಾಮೇಶೋತ್ಸಂಗವಾಸಿನೀ ” ಎಂಬ ಲಲಿತಾತಾಪನೀಯ ವಚನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕಾಮೇಶ್ವರನ ವಾಮಾಂಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಾಮೇಶಸ್ಯ ಉತ್ಸಂಗೇ ವಸತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಾಲಿಂಗಿತಾಂಗೈಃ ನಮಃ |
ಕಾಮೇಶ್ವರಾಲಿಂಗಿತಾಂಗೀ | ತೇನ ಅಲಿಂಗಿತಂ ಅಂಗೀಕೃತಂ
ಅಂಗಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೭. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಸುಖಪ್ರದಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾಮೇಶ್ವರಸುಖಪ್ರದಾ | ಕಾಮೇಶ್ವರಾಯ ಸುಖಂ ಪ್ರದ
ದಾತೀತಿ ನಾ | ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಯತ್ಸುಖಂ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಾತ್ಮಕಂ, “ ದೇವೋ ಭೂತ್ವಾ
ದೇವಾನಮೈತಿ ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತನ್ಯಾಯಾತ್ ಸ್ವಕೀಯಭಕ್ತಾ
ನಾಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಾಭೇದರೂಪಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಘನಾತ್ಮಕಂ
ಮೋಕ್ಷಂ ದದಾತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

೬. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಅಲಿಂಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂಗವುಳ್ಳವಳು. ಕಾಮೇ
ಶ್ವರೇಣ ಅಲಿಂಗಿತಂ ಅಂಗಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೭. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರನ
ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಕಾಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿರುವ ಸುಖವು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸ್ವರೂಪವಾದುದು. “ ದೇವೋ ಭೂತ್ವಾ ದೇವಾನ
ಮೈತಿ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಾದಿಂದ ಸ್ವಕೀಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಾಮೇಶ್ವರಾಭೇದರೂಪ
ವೂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪವೂ ಆದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು ಎಂದು ಎರಡ
ನೆಯ ಅರ್ಥದ ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಾಮೇಶ್ವರಾಯ ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಸುಖಂ
ತತ್ ಪ್ರದದಾತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೮

ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಣಯಿನೀ ಕಾಮೇಶ್ವರವಿಲಾಸಿನೀ ।
ಕಾಮೇಶ್ವರತಪಃಸಿದ್ಧಿಃ ಕಾಮೇಶ್ವರಮನಃಪ್ರಿಯಾ ॥

೮. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಣಯಿನೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಣಯಿನೀ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೇ ಪರ
ಮಾನಂದಘನೇ ಯಾ ಪ್ರೀತಿಃ ತದ್ವಿಷಯಭೂತೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೯. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರವಿಲಾಸಿನೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರವಿಲಾಸಿನೀ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ವಿಲಾಸಃ ಕಾರ್ಯಾ
ತ್ಮನಾ ವಿನರ್ತೋಽಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ತಥಾ ।

೧೦. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರತಪಃಸಿದ್ಧಿಃ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರತಪಃಸಿದ್ಧಿಃ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ತಪಃ ಜಗದಾಲೋಚ

೮. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾದವಳು. ಕಾಮೇಶ್ವರನ
ಸ್ವಸ್ವರೂಪವು ಪರಮಾನಂದ ಘನ ರೂಪವಾದುದು. ಅಂತಹ ಸ್ವಸ್ವರೂಪ
ದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿಗೆ ವಿಷಯಳಾದವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ
ಪ್ರಣಯಃ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ವಿಲಾಸಿನಿಯು. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಕಾರ್ಯಜನ್ಮರೂಪ
ವಾದ ವಿನರ್ತವುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ವಿಲಾಸಃ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ
ವಿಲಾಸಿನೀ ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ವಿಲಾಸಿನೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಿದ್ಧಿಸ್ವರೂಪಳು. ಕಾಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಜಗ
ದಾಲೋಚನರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸು ಇರುವುದು. ಸಿದ್ಧಿಪದವು ಸಿದ್ಧಿಪ್ರೀತಿ ಅನಯಾ
ಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧನವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಸ್ತ್ರೀ-
ಪುರುಷರೆಂಬ ಕಲ್ಪಿತಭೇದ ವಶದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನಳಾದವಳು

ನಾತ್ಮಕಂ, ಸಿದ್ಧಾಂತನಯೇತಿ ಸಿದ್ಧಿಃ, ತಪಸಃ ಸಾಧನಭೂತೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ | ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಾತ್ಮನಾ ಕಲ್ಪಿತಭೇದನಶಾತ್ ಜಗತ್ಸ
ರ್ಜನಸಾಧನಭೂತೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೧. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಮನಃಪ್ರಿಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾಮೇಶ್ವರಮನಃಪ್ರಿಯಾ | ಮನಸಃ ಪ್ರಿಯಾ ತಥಾ ನಿರವಧಿ
ಕಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದೇತ್ಯರ್ಥಃ |

ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ, ತಪಃ, ತಸ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಿಯಳು. ದೇವಿಯು ಕಾಮೇಶ್ವರ
ಮಾನಸಕ್ಕೆ ನಿರವಧಿಕ ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದಳಾಗಿರುವಳು. ಮನಸಃ ಪ್ರಿಯಾ,
ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಮನಃಪ್ರಿಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪೯

ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಾಣನಾಥಾ ಕಾಮೇಶ್ವರವಿನೋಹಿನೀ ।
ಕಾಮೇಶ್ವರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ ಕಾಮೇಶ್ವರಗೃಹೇಶ್ವರೀ ॥

೧೨. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಾಣನಾಥಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರಪ್ರಾಣನಾಥಾ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಃ ಹಿರಣ್ಯ
ಗರ್ಭಃ ತಂ ನಾಥಯತಿ ಪಾಲಯತೀತಿ ತಥಾ । ಕಾಮೇಶ್ವರಃ
ಪ್ರಾಣನಾಥೋ ವಲ್ಲಭೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಸೇತಿ ವಾ ತಥಾ ।

೧೩. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರವಿನೋಹಿನೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರವಿನೋಹಿನೀ । ವಿನೋಹಯತಿ ಸ್ವಯಂ ಭಿನ್ನವಿಗ್ರ
ಹವತೀ ಸತೀ ಆನಾಂ ದಂಪತೀ ಇತಿ ದ್ವಿಸ್ತಕಾರಕಜ್ಞಾನ
ವಂತಂ ಕರೋತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ । ಅಭೇದಜ್ಞಾನವತಃ ತದ್ವಿ
ಪರೀತಜ್ಞಾನವತ್ತ್ವಂ ನೋಹಃ ತತ್ಕರೋತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ ।
ಅಥವಾ ನೋಹೋ ನಾನು ಬುದ್ಧಿರೇಕಾಲಂಬನತಯಾ

೧೨. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ನಾಥರೂಪಳು. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ
ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನು ಪ್ರಾಣಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುವನು. ದೇವಿಯು ಅವನನ್ನು ಪಾಲಿ
ಸುವವಳು. ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರನು ವಲ್ಲಭನಾಗಿರುವವಳು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಣನಾಥ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಲ್ಲಭನೆಂದು ಅರ್ಥವು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಃ, ತಂ
ನಾಥಯತಿ, ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರಃ ಪ್ರಾಣನಾಥಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಕಾಮೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಹಪಡಿಸುವವಳು. ದೇವಿಯು ತಾನು
ಭಿನ್ನಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತೆ ಇದ್ದು ನಾವಿಬ್ಬರು ದಂಪತಿಗಳೆಂಬ ಭಿನ್ನ
ವ್ಯಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ರೂಪವಾದ ನೋಹವನ್ನು ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವಳು.
ಅಭೇದವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಭೇದಜ್ಞಾನವು ನೋಹವು, ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಯು
ಒಂದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿಷಯೀಕರಿಸ

ತದನ್ಯಾವಿಷಯಕತ್ವಂ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಪರದೇವತಾ
ಪರಮಾನಂದಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರೇಣ ಸ್ಥಾಣುವನ್ನಿಶ್ಚ ಲತಯಾ ಉಪ
ಚಾರೇಣ ಮೋಹವತ್ತಯಾ ತದಿತರಪ್ರಪಂಚಾಕಾರಕೃತ್ಯಾದ್ಯಾ
ಶ್ರಯತಾದರ್ಶನೇನ ಮೋಹಯತೀತ್ಯುಪಚಾರನಾಮ ಮೋ
ಹಯತೀವೇತ್ಯರ್ಥಃ । ಅಂತಃಪುರಗತಂ ರಾಜಾನಂ ಸ್ತ್ರಿಯಾ
ಸಕ್ತಮಿತಿವದಿತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೪. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಂಪದಾರ್ಥ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಭೂತೇತ್ಯರ್ಥಃ । “ಯಃ ಸಾಕ್ಷಾದಪರೋಕ್ಷಾ
ದ್ಬ್ರಹ್ಮ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೧೫. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಗೃಹೇಶ್ವರ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರಗೃಹೇಶ್ವರೀ । ಗೃಹ್ಯತ ಇತಿ ಗ್ರಹಃ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಂ

ದಿರುವುದು ಮೋಹವು. ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವೂ ಪರದೇವತಾತ್ಮಕವೂ ಆದ
ಪರಮಾನಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸ್ಥಾಣುವಿನಂತೆ ನಿಶ್ಚಲತೆ ಯಿರುವುದರಿಂದ
ಉಪಚಾರದಿಂದ ಮೋಹವಿದ್ದಂತೆ ಆಯಿತು. ಅಂತಹ ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಇತರ
ಪ್ರಪಂಚಾಕಾರಕೃತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ದೇವಿಯನ್ನು ಮೋಹ ಪಡಿಸುವ
ವಳೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ರಾಜನು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ತ್ರೀ
ಸಂಗಾಸಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಈ ನಾನುವು ಅರ್ಥವನ್ನು
ಬೋಧಿಸುವುದು. ಕಾಮೇಶ್ವರಂ ವಿಮೋಹಯತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾರೂಪಳು “ಯಃ ಸಾಕ್ಷಾದಪ
ರೋಕ್ಷಾದ್ಬ್ರಹ್ಮ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಕಾಮೇಶ್ವರನ ತತ್ತ್ವಂಪದಾರ್ಥಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಕಾರ ಸ್ವರೂಪಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರಿಯು. ಗೃಹವೆಂದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವು.
ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಸರ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಷಯಾಧಿಷ್ಠಾನರೂಪದಿಂದ ದೇವಿಯು ನಿಯಾ

ತಸ್ಯ ಈಶ್ವರೀ ವಿಷಯಾಧಿಷ್ಠಾನಭೂತತ್ವೇನ ನಿಯಾಮಿಕೇತ್ಯ
ರ್ಥಃ । ಅಥವಾ “ಗೃಹಿಣೀ ಗೃಹಮುಚ್ಯತೇ” ಇತಿ ನ್ಯಾ
ಯಾತ್ ಕಾಮೇಶ್ವರಃ ಗೃಹೇಶ್ವರಃ ಸ್ವಸ್ಯಾಃ ಅಧಿಪತಿಃ ಅಸ್ಯಾ
ಅಸ್ತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ ।

ಮಕಳು, ಅಥವಾ “ಗೃಹಿಣೀ ಗೃಹಮುಚ್ಯತೇ” ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕಾಮೇ
ಶ್ವರನು ಗೃಹೇಶ್ವರನಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ
ಗೃಹಂ ತಸ್ಯ ಈಶ್ವರೀ, ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರಃ ಗೃಹೇಶ್ವರಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೫೦

ಕಾಮೇಶ್ವರಾಹ್ಲಾದಕರೀ ಕಾಮೇಶ್ವರನುಹೇಶ್ವರೀ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರೀ ಕಾಮಕೋಟಿನಿಲಯಾ ಕಾಂಕ್ಷಿತಾರ್ಥದಾ ॥

೧೬. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರಾಹ್ಲಾದಕರ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರಾಹ್ಲಾದಕರೀ । ಆಹ್ಲಾದಃ ತೃಪ್ತಿಜನ್ಯಸುಖಂ
ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ನಿತ್ಯತ್ವಸ್ತತ್ಪರೂಪಾ ಶಕ್ತಿಃ ; ಪರದೇವತಾತ್ಮ
ಕತಯಾ ತಂ ಕರೋತಿತಿ ತಥಾ ।

೧೭. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರನುಹೇಶ್ವರ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರನುಹೇಶ್ವರೀ । ನುಹತೀ ಚ ಸಾ ಈಶ್ವರೀ ನಿರು
ಪಾಧಿಕೈಶ್ವರ್ಯವತೀ, “ ನುಹಾನ್ ಪ್ರಭುವೈ ಪುರುಷಃ ”
ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ನುಹದೈಶ್ವರ್ಯಂ ಅಸ್ಯಾಃ
ಅಸ್ತಿತಿ ತಥಾ ಭಗವತೀತ್ಯರ್ಥಃ । ಐಶ್ವರ್ಯಸ್ಯ ಸಮಗ್ರಸ್ಯ

೧೬. ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವಳು. ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಸುಖವು ಆಹ್ಲಾದವು. ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯತ್ವಸ್ತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ತೃಪ್ತಿರೂಪ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರದೇವತಾರೂಪದಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡುವಳು. ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಆಹ್ಲಾದಃ ತಂ ಕರೋತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಮಹೈಶ್ವರ್ಯಯುಕ್ತಳು. ಮಹೇಶ್ವರಿಯೆಂದರೆ ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವು. “ ನುಹಾನ್ ಪ್ರಭುವೈ ಪುರುಷಃ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯು ಪರದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು. ಕಾಮೇಶ್ವರನ ಮಹೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವಿಯು ಪಾತ್ರಳಾದವಳು. “ ಐಶ್ವರ್ಯಸ್ಯ ಸಮಗ್ರಸ್ಯ ವೀರ್ಯಸ್ಯ ಯಶಸಃ ಶ್ರಿಯಃ । ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಯೋಶ್ಚೈವ ಸತ್ತ್ವಾಂ ಭಗ ಇತೀರಣಾ ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳ ಗುಂಪು ಭಗಶಬ್ದದಿಂದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ವೀರ್ಯಸ್ಯ ಯಶಸಃ ಶ್ರಿಯಃ | ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಯೋಶ್ಚೈವ
ಷಣ್ಣಾಂ ಭಗ ಇತಿರಣಾ", ತಮಿಾಶ್ವರಾಣಾಂ ಪರಮಂ ಮಹೇ
ಶ್ವರಮ್" ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೧೮. ಓಂ ಕಾಮೇಶ್ವರ್ಯೈ ನಮಃ |

ಕಾಮೇಶ್ವರೀ! ಮನ್ಮಥೋಪಾಸಿತಕಾದಿವಿದ್ಯಾರೂಪೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೯. ಓಂ ಕಾಮಕೋಟಿನಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ |

ಕಾಮಕೋಟಿನಿಲಯಾ | ಷಣ್ಣವತಿಸೀಲೇಷು ಮಧ್ಯೇ ಕಾಮ
ಕೋಟಿಃ ಶ್ರೀಚಕ್ರಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ನಿಲಯಂ ಗೃಹಂ ಯಸ್ಯಾಃ
ಸಾ ತಥಾ |

ಅಂತಹ ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಳು. “ ತಮಿಾಶ್ವರಾಣಾಂ
ಪರಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಮ್” ಎಂದು ಶ್ರುತಿವಚನವು ಇದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸು
ವುದು. ಮಹತೀ ಚ ಸಾ ಈಶ್ವರೀ ಚ, ಕಾಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರೀ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಮನ್ಮಥನಿಂದ ಉಪಾಸನೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾದಿವಿದ್ಯಾ ರೂಪಿಣಿ
ಯಾದ ಕಾಮೇಶ್ವರಿಯು.

೧೯. ಕಾಮಕೋಟಿಪೀಠವು ನಿಲಯವಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು. ತೊಂಭ
ತ್ತಾರು ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮಕೋಟಿ ಪೀಠವೆಂಬ ಶ್ರೀಚಕ್ರವು ದೇವಿಗೆ ಪೀಠ
ವಾಗಿ ನಿಲಯರೂಪವಾಗಿರುವುದು. ಕಾಮಕೋಟಿಃ ಪೀಠಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಓಂ ಕಾಂಕ್ಷಿತಾರ್ಥದಾಯೈ ನಮಃ ।

ಕಾಂಕ್ಷಿತಾರ್ಥದಾ । ಕಾಂಕ್ಷಿತಾನ್ ಕಾಂಕ್ಷಾನಿಷಯಿಭೂ
ತಾನ್, ಪ್ರಾಪ್ತಸಜಾತೀಯೇಚ್ಛಾ ಕಾಂಕ್ಷಾ ತದ್ಗೋಚರಾನ್
ಪದಾರ್ಥಾನ್ ದದಾತೀತಿ ತಥಾ । ಕಾಂಕ್ಷಿತಾ ಸತೀ ಉಪಾಸ್ಯ
ದೇವತಾ ಮೇ ಪ್ರಸನ್ನಾ ಭೂಯಾದಿತೀಚ್ಛಯಾ ಚಿರಕಾಲೋ
ಪಾಸಿತಾ ಸತೀ ಪುರುಷಾರ್ಥಾನ್ ಅಪ್ರಾರ್ಥಯಮಾನಸ್ಯಾಪಿ
ಸ್ವಯಮೇವ ದದಾತೀತ್ಯರ್ಥಃ ।

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ತ್ರಯೋದಶಾಕ್ಷರನಾಮವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಕಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ತ್ರಯೋದಶಃ

೨೦. ಕಾಂಕ್ಷಿತವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಹಿಂದೆ ಹೊಂದಿದ
ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸಜಾತೀಯವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯು ವಾಂಛೆಯು. ಅಂತಹ ವಾಂಛಾ
ವಿಷಯವಾದ ಸಮಗ್ರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಳು ಅಥವಾ ತಾನು
ಕಾಂಕ್ಷಿತಳಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವಳು, ಉಪಾಸ್ಯದೇವತೆಯು
ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಲಿ ಎಂಬ ಇಷ್ಟದಿಂದ ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ
ದೇವಿಯು ಚಿರಕಾಲ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಕಾಂಕ್ಷಿತಳಾಗುವಳು. ಆಗ ಪುರುಷಾ
ರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಕಾಂಕ್ಷಿತಾಶ್ಚ ತೇ ಅರ್ಥಾಶ್ಚ
ತಾನ್ ದದಾತಿ ಕಾಂಕ್ಷಿತಾ ಚ ಸಾ ಅರ್ಥದಾ ಚ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀನಾಮ ವಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತ್ರಯೋದಶ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೫೧

ಲಕಾರಿಣೀ ಲಬ್ಧರೂಪಾ ಲಬ್ಧಧೀರ್ಲಬ್ಧನಾಂಞಿತಾ ।
ಲಬ್ಧಪಾಪನುನೋದೂರಾ ಲಬ್ಧಾಹಂಕಾರದುರ್ಗಮಾ ॥

೧. ಓಂ ಲಕಾರಿಣ್ಯೈ ನಮಃ ।

ಲಕಾರಿಣೀ । ಲಕಾರಃ ತೃತೀಯಖಂಡತೃತೀಯನರ್ಣತ್ವೇನ
ನಾಚಕತಯಾ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತೀತಿ ಸಾ ತಥಾ ।

೨. ಓಂ ಲಬ್ಧರೂಪಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧರೂಪಾ । ರೂಪ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಪ್ಯತೇ ಏಭಿರಿತಿ ರೂಪಾಣಿ
ಲಕ್ಷಣಾನಿ ಸ್ವರೂಪತಟಸ್ಥಭೇದೇನ ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣಪರಾಣಿ
ಲಬ್ಧಾನಿ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ । ರೂಪ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಪ್ಯತ ಇತಿ
ರೂಪಂ ಅರ್ಥಃ । ಉಪಲಕ್ಷಣಂ ನಾಮೋಽಪಿ ಲಬ್ಧೇ ನಾನು
ರೂಪೇ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ । ಆದೌ ಸ್ವಯಂ ಮಾಯೋ

೧. ತೃತೀಯಖಂಡದ ತೃತೀಯನರ್ಣರೂಪದಿಂದ ಮೂಲ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ
ನಾಚಕವಾಗಿ ಲಕಾರವುಳ್ಳವಳು. ಲಕಾರಃ ಅಸ್ಯಾ ಅಸ್ತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಹೊಂದಿದ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳವಳು. ರೂಪವೆಂದರೆ ರೂಪ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಪ್ಯತೇ
ಏಭಿಃ ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷಣ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಸಗುಣ-
ನಿರ್ಗುಣ ಪರವಾದ ತಟಸ್ಥಲಕ್ಷಣ ಸ್ವರೂಪಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದು ಲಕ್ಷಣವು ಎರಡು
ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ರೂಪ್ಯತೇ ಜ್ಞಾಪ್ಯತೇ ಇತಿ ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ
ರೂಪಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೆಂದು ಅರ್ಥವು. ಇದು ನಾನುಕ್ಕೆ ಉಪಲಕ್ಷಣವು. ಅದು
ದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಮಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಶಬ್ದಾರ್ಥಭಾವನನ್ನು ಹೊಂದಿ

ಸಾಧಿನಾ ಶಬ್ದಾರ್ಥಭಾವನಾಸದ್ಯ ಸಶ್ಚಾತ್ ವ್ಯಾಕರಣಮು
ಕರೋದಿತಿ ಭಾವಃ |

೩. ಓಂ ಲಬ್ಧಧಿಯೇ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧಧೀಃ | ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಿಕಾಃ ಸವಿಕಲ್ಪನಾಮಕಾಃ ಅಂತಃಕರಣ
ವೃತ್ತಯೋ ಧಿಯಃ | ತಾಃ ಉಸಾಧಿತ್ವೇನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಾಧಿಷ್ಠಾ
ನತ್ವೇನ ಲಬ್ಧಾ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ | ವೃತ್ತಾರೂಢಂ ಚೈತನ್ಯಂ
ಜ್ಞಾನಮಿತಿ ನಾ, ಚೈತನ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಾ ವೃತ್ತಿರ್ವೇತಿ ನೇದಾಂತ
ಸಿದ್ಧಾಂತಃ | ಜಡಾನಾಂ ಪಿಷಯಾಣಾಂ ಗ್ರಹಣೇ ತಾದೃಶೀ
ನಾಂ ವೃತ್ತಿನಾಂ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯೇ ಜಗದಾಂಧ್ಯಪ್ರಸಂಗೇನ
ಸ್ವರೂಪಚೈತನ್ಯಮಂತಃಕರಣಾದ್ವ್ಯುಪಹಿತಂ ಫಲಚೈತನ್ಯತಯಾ
ಪ್ರಕಾಶಯತಿ | ತಥಾ ಚ “ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಜ್ಞಾನನಾಶಾಯ ವೃತ್ತಿ

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿರುವಳಾದ್ದರಿಂದ ಹೊಂದಿದ ನಾಮರೂಪ
ವುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ಲಬ್ಧಂ ರೂಪಂ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೩. ಹೊಂದಿದ ಅಂತಃ ಕರಣ ವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವೂ
ಸವಿಕಲ್ಪವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞಾಂಕಿತವೂ ಆದ ಅಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಗಳು ಧೀ ಶಬ್ದದ
ಅರ್ಥವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಾಧಿಷ್ಠಾನವಾದ ಉಸಾಧಿರೂಪದಿಂದ ಹೊಂದಿ
ರುವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ನೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಚೈತ
ನ್ಯವೂ, ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವೃತ್ತಿಯೂ, ಜ್ಞಾನಶಬ್ದದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುವು.
ಎಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಲೌಕಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಜಡರೂಪವಾಗಿರುವುವು. ಅಂತಃಕರಣ
ವೃತ್ತಿಯು ಜಡರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ವಸ್ತು ಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಜಗತ್ತು ಅಂಧರೂಪವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವರೂಪಚೈತನ್ಯವು ಅಂತಃಕರಣವೃ
ತ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಹಿತವಾಗಿ ಫಲಚೈತನ್ಯರೂಪದಿಂದ ವಸ್ತುಪ್ರಕಾಶಕವಾಗುವುದು.
ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾದಿ ಮಹಾವಾಕ್ಯ ಶ್ರವಣದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ
ವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. “ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಜ್ಞಾನ
ನಾಶಾಯ ವೃತ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತಿರಹೇಷ್ಯತೇ” ಮುಂತಾದ ವಚನದಿಂದ ವೃತ್ತಿವ್ಯಾ

ನ್ಯಾಪ್ತಿರಿಹೇಷ್ಯತೇ” ಇತಿ ನ್ಯಾಯೇನ ಲಬ್ಧಾ ಧೀಃ ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾದಿಮಹಾನಾಕೃಶ್ಚನಣಜನ್ಯವೃತ್ತಿನ್ಯಾಪ್ತಿಯಯಾ ಸೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಧೀಶಬ್ದೇನ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಕಮುಚ್ಯತೇ | ತತ್ ಲಬ್ಧಂ ಯಯೇತಿ ನಾ, ಯಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವವಿತ್ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೪. ಓಂ ಲಬ್ಧನಾಂಭಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧನಾಂಭಿತಾ | ನಾಂಭಾಯಾ ವಿಷಯಾಭೂತಂ ನಾಂಭಿತಂ ಇಷ್ಟಫಲಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಲಬ್ಧಂ ಪೂರ್ವನೇವ ಸ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ತದ್ಧಯೇತಿ ತಥಾ | ಆಪ್ತಕಾನೇತಿ ಯಾನತ್ |

೫. ಓಂ ಲಬ್ಧಸಾಪಮನೋದೂರಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧಸಾಪಮನೋದೂರಾ | ಸಾಪಸ್ಪ್ರಧಾನಾನಿ ಚ ತಾನಿ ಮನಾಂಸಿ ಚ ಸಾಪಮನಾಂಸಿ ಲಬ್ಧಾನಿ ಸಾಪಮನಾಂಸಿ ಯೈಸ್ತೇ ಸದಾ ಸಾಪಚಿಂತಕಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತೇಷಾಂ ದೂರಾ ಅನೇ

ಪ್ರಿಯು ಪ್ರತಿಸಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅಥವಾ ಧೀಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಹೊಂದಿದ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಗಳುಳ್ಳವಳು, ಎಂಬ ಅರ್ಥಾಂತರವು ಲಭಿಸುವುದು. “ಯಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವವಿತ್” ಮುಂತಾದ ವಚನಗಳಿಂದ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಗಳು ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಿತವಾಗಿವೆ. ಲಬ್ಧಾಃ ಧಿಯಃ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಹೊಂದಿದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳುಳ್ಳವಳು. ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿಷಯವಾದ ಫಲವು ನಾಂಭಿತವು. ಅಂತಹ ಫಲವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು ಆಪ್ತಕಾನುಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಲಬ್ಧಾನಿ ನಾಂಭಿತಾನಿ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಸಾಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪಾಪಿಜನಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯಲ್ಲದವಳು. ಸಾಪಸ್ಪ್ರಧಾನವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪಾಪಚಿಂತಕರು ಲಬ್ಧಸಾಪರೆಂದು ಹೇಳ

ದೈತ್ಯರ್ಥಃ | “ಅನ್ಯತ್ರ ಧರ್ಮಾಧನ್ಯತ್ರಾಧರ್ಮಾದನ್ಯತ್ರಾ
ಸ್ಮಾತ್ ಕೃತಾಕೃತಾತ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ತಮೇತಂ ವೇದಾ
ನುವಚನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವಿವಿಧಿಷಂತಿ ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ವಿಹಿ
ತಾನಾಂ ತತ್ತದ್ವರ್ಣಾಶ್ಚನುಧರ್ಮಾಣಾಮಿಶ್ವರಾರ್ಪಣ
ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಾಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಾಧನತಯಾ
ಶ್ರೂಯಮಾಣತ್ವಾತ್ ತದನ್ಯೇಷಾಂ ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನ
ತ್ವೇನ ಸಾಪವಾಸನಾಪ್ರಾಧಾನ್ಯೇನ ದುರಧಿಗಮೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೬. ಓಂ ಲಬ್ಧಾಹಂಕಾರದುರ್ಗಮಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧಾಹಂಕಾರದುರ್ಗಮಾ | ಅಹಂಕಾರೋಽಭಿಮಾನಃ
ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಣಂತತ್ಕಾರ್ಯಾಣಾಮಾಸುರಸಂಪತ್ತಿವಿಶೇಷಾಣಾಂ
ಲಬ್ಧಃ ಅಹಂಕಾರಃ ರಾಜಸತಾಮಸಾತ್ಮಕಃ ಯೈಸ್ತೇ ದುಃಖೇ
ನಾಪ್ಯಧಿಕಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕ್ರಿಯಮಾಣಸಾಧನಕಲಾಪೇನ ಅಧಿ
ಗಂತುಂ ಜ್ಞಾತುಮಶಕ್ಯಾಃ | ಸತ್ತ್ವಗುಣಾಭಾವೇ ದೇಹೇಂದ್ರಿ

ಲ್ಪಟೈರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಅನೇದ್ಯಳಾದ್ದರಿಂದ ದೇವಿಯು ದೂರವಿರುವಳು.
“ಅನ್ಯತ್ರ ಧರ್ಮಾದನ್ಯತ್ರಾಧರ್ಮಾದನ್ಯತ್ರಾಸ್ಮಾತ್ ಕೃತಾಕೃತಾತ್” ಎಂಬ
ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಅಧರ್ಮ ದೂರತ್ವವು ತಿಳಿಯುವುದು. “ತಮೇತಂ ವೇದಾನು
ವಚನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವಿವಿಧಿಷಂತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ವಿಹಿತವರ್ಣಾಶ್ಚನು
ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ
ಸಾಧನವಾಗುವುವು. ಮಿಕ್ಕ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳು ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನ
ವಾಗುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಪ ವಾಸನಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯದಿಂದ ದೇವಿಯು ಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಪಾರಸಾತ್ರಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಬ್ಧಂ ಪಾಪಂ ಯೈಃ ತೇಷಾಂ ಮನಾಂಸಿ,
ತೇಭ್ಯೋ ದೂರಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ಹೊಂದಿದ ಅಹಂಕಾರವುಳ್ಳ ಜನರಿಗೆ ಅಜ್ಞೇಯಳು. ಇಲ್ಲಿ ಅಹಂ
ಕಾರ ವೆಂಬುದು ಅದರಿಂದಾಗುವ ಅಸುರಸಂಪತ್ತಿ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಣವು.
ರಾಜಸ-ತಾಮಸ ರೂಪವಾದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನರಿಗೆ ದುಃಖ
ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಹಾಸಾಧನಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ಯಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ

ಯಾದೌ ಸುಖಪ್ರಕಾಶಾವ್ಯಾಪ್ತೌ ಮನಃಸ್ಥೈರ್ಯಾಭಾ
ವೇನ ರಜಸಃ ಪ್ರವರ್ತಕಸ್ಯ ವಿಕ್ಷೇಪಕಸ್ಯ ತಮಸಶ್ಚಾ
ವರಣಪ್ರಧಾನಸ್ಯ ವಿವೇಕಜ್ಞಾನಪ್ರತಿಬಂಧಕಸ್ಯ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಾ
ದಿಸಮುದ್ಭವಸ್ಯ ಕಾರ್ಯೇಣ ಜಾಮಿತ್ವಾದಿರೂಪೇಣ ಶ್ರೇ
ಯೋನಾರ್ಗಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನೇ ಗುರುವೇದಯೋಃ ಶ್ರದ್ಧಾ
ಕ್ಷಯೇ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಸಂಸಾದನವ್ಯಗ್ರೇ ಮನಸಿ ಲಾಭಾ
ಲಾಭಹೇತುಕಹರ್ಷಶೋಕಜನ್ಯರಾಗದ್ವೇಷಪರತಂತ್ರೇ ಅನಾ
ತ್ಮಜ್ಞಾನುರೂಪಸಂಪತ್ತಿನುತಾಂ ಚಿತ್ತೇ ನ ಭಾತೀತ್ಯಾಶಯಃ |
ಪ್ರತ್ಯುತ ಜನನಮರಣಪ್ರವಾಹತೂಪಸಂಸಾರನೋನಾನುಭ
ವಂತಿ | “ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್” ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚ
ನಾತ್ | ಅತೋ ನಿರಭಿಮಾನಪುರುಷೇಣ ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಲಾ

ವನಲ್ಲಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಹ-ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣದ
ಕಾರ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನ-ಸುಖ-ಪ್ರಕಾಶಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಸ್ಥೈರ್ಯವು ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಜೋಗುಣವು ನಾನಾ ವಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನೂ, ತಮೋ
ಗುಣವು ಆವರಣವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿ ವಿವೇಕಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗು
ವುವು. ಆಗ ನಿದ್ರಾ-ಆಲಸ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯ ದೋಷದಿಂದ ಶ್ರೇಯೋನಾರ್ಗದ
ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಗುರು-ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಲೋಪ
ವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಸಾದನದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಗ್ರ
ವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಲಾಭ-ಅಲಾಭ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಹರ್ಷ-ಶೋಕಾದಿಗಳಿಗೂ ರಾಗ-
ದ್ವೇಷಗಳಿಗೂ ಅಧೀನವಾಗುವುದು. ಅಂತಹ ಆಸುರ ಸಂಪತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜನರ
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜನನ-ಮರಣ ಪ್ರವಾಹ
ರೂಪವಾದ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. “ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್”
ಎಂಬ ವಚನವು ಇದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ “ಯತಯಃ
ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಾಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ವಚನದಂತೆ ಮಾನವರು ಅಭಿಮಾನವನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸಿ ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿಂದ ಇಷ್ಟವಾದ ಶ್ರೇಯೋಲಾಭಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ವಕಾಲ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಭಾಯ ಚಿತ್ತೇ ಸದಾ ಚಿಂತನೀಯೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯತಯಃ
ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣೇಭ್ಯ ಇತಿ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮ್ |

ದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಲಬ್ಧಃ ಅಹಂಕಾರಃ ಯೈಸ್ತೇ, ತೇಷಾಂ
ದುಃಖೇನಾಪಿ ಗಂತುಂ ಅಶಕ್ಯಾ ಎಂದು ನಿಗ್ರಹವು.

೫೨

ಲಬ್ಧ ಶಕ್ತಿರ್ಲಬ್ಧ ದೇಹಾ ಲಬ್ಧೈಶ್ವರ್ಯಸಮುನ್ನತಿಃ |
ಲಬ್ಧವೃದ್ಧಿರ್ಲಬ್ಧಲೀಲಾ ಲಬ್ಧಯೌವನಶಾಲಿನೀ ||

೭. ಓಂ ಲಬ್ಧ ಶಕ್ತ್ಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧ ಶಕ್ತಿಃ | ಲಬ್ಧಾ ಶಕ್ತಿಃ ಸಕಲಸಾಮರ್ಥ್ಯಹೇತುಭೂತಾ
ಮಾಯಾತ್ಮಿಕಾ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ | ತೇ ಧ್ಯಾನಯೋಗಾ
ನುಗತಾ ಅಪಶ್ಯನ್ ದೇವಾತ್ಮಶಕ್ತಿಂ ಸ್ವಗುಣೈರ್ನಿಗೂಢಾಮ್
ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

೮. ಓಂ ಲಬ್ಧ ದೇಹಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧ ದೇಹಾ | ಲಬ್ಧಃ ದೇಹಃ ನಿಗ್ರಹಃ ಯಯಾ ಸಾ
ತಥಾ | ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಲಂಬಿತಮೂರ್ತಿಃ ಘೃತಕಾಶಿನ್ಯನ್ಯಾಯೇನ

೭. ಹೊಂದಿದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಇಲ್ಲಿ ಸಕಲವಸ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ “ ತೇ ಧ್ಯಾನಯೋಗಾನುಗತಾ ಅಪಶ್ಯನ್ ದೇವಾತ್ಮಶಕ್ತಿಂ
ಸ್ವಗುಣೈರ್ನಿಗೂಢಾಮ್ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಮಾಯೆಯು ಶಕ್ತಿ
ಯೆಂದು ವಿವಕ್ಷಿತವು. ಲಬ್ಧಾ ಶಕ್ತಿಃ ಯಯಾ ಎಂದು ನಿಗ್ರಹವು.

೮. ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳು. ಘೃತಕಾಶಿನ್ಯನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕರ್ಮಾ
ಧೀನವಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಜೀವಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯು ದೇವಿಯು
ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವುದು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಸ್ತವಾಗಿರುವ ಮಾಯಾ
ಶಕ್ತಿಯು ಅಭಿನ್ನ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿ
ರುವುದರಿಂದ “ ಪತಿಶ್ಚ ಪತ್ನೀ ಚಾಭವತಾಮ್ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಾನು

ಜೀವತ್ವಾಭಾವೇನ ಕರ್ಮಾಧೀನತ್ವಾಭಾವಾತ್ । ತಥಾ ಚ ಸತಿ ಅಧ್ಯಸ್ತಮಾಯಾಶಕ್ತೇಃ ಭೇದಕತ್ವಸ್ವಾಭಾವೈನ “ಸತಿ ಶ್ವ ಸತ್ತೀ ಚಾಭವತಾನಾ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಚ ದಂಪತಿಯೂ ತೀರ್ತನುತೀ ಬಭೂವೇತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ ।

೯. ಓಂ ಲಬ್ಧೈಶ್ವರ್ಯಸಮುನ್ನತೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧೈಶ್ವರ್ಯಸಮುನ್ನತಿಃ । ಐಶ್ವರ್ಯಾಣಾಂ ಸಮುನ್ನತಿಃ ಅಧಿಕೈಃ ಪರ್ಯವಸಾನನಿತ್ಯರ್ಥಃ; ಲಬ್ಧಾ ಐಶ್ವರ್ಯಸಮುನ್ನತಿಃ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ, “ತಮಿಶ್ವರಾಣಾಂ ಪರಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಮ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । “ನಾಂತೋಸ್ತಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ ವಿಭೂತೀನಾಂ ಪರಂತಪ” ಇತಿ ಸ್ಮೃತೇಶ್ಚ । ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಏಷ ಸರ್ವಜ್ಞ ಏಷೋಽಂತರ್ಯಾಮೈಷ ಯೋನಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯ” ಇತಿ ಶ್ರುತೌ ನಿರುಪಾಧಿಕಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪತ್ತೇಃ ತದುಪಾಸಕಾನಾಮಗಸ್ತ್ಯಾದಿಮಹರ್ಷೀಣಾಂ

ಸಾರವಾಗಿ ಭೇದಾಧಿಷ್ಠಾನವಾದ ದಂಪತಿ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು. ಲಬ್ಧಃ ದೇಹಃ ಯಯಾ ಸಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಐಶ್ವರ್ಯದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳು. ಐಶ್ವರ್ಯದ ಅತಿಶಯವು ಸಮುನ್ನತಿಯು. ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು “ತಮಿಶ್ವರಾಣಾಂ ಪರಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಮ್, ನಾಂತೋಸ್ತಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ ವಿಭೂತೀನಾಂ ಪರಂತಪ, ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಏಷ ಸರ್ವಜ್ಞ ಏಷೋಽಂತರ್ಯಾಮೈಷ ಯೋನಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿ-ಸ್ಮೃತಿ ವಾಕ್ಯಗಳು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅಗಸ್ತ್ಯಾದಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ನಿರುಪಾಧಿಕ ಮಹೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ದೇವಿಯ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಿಯ ಸಂಪತ್ತಿಯು ನಿರವಧಿಕವೆಂದು ಕೈಮುತಿಕ ನ್ಯಾಯದಿಂದ

ದರ್ಶನಾತ್ ತದೀಯಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಸ್ಯ ನಿರವಧಿಕತ್ವಮಿತಿ
ಕಿಮು ವಕ್ತವ್ಯಮಿತಿ ಜ್ಞಾಯತೇ ಇತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ ।

೧೦. ಓಂ ಲಬ್ಧವೃದ್ಧೈಃ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧವೃದ್ಧಿಃ । ವೃದ್ಧಿರ್ನಾಮ ವ್ಯಾಪ್ತಿಃ ಪರಿಪೂರ್ಣತೇತ್ಯರ್ಥಃ
ಅವಯವೋಪಚಯಾತ್ಮಕಾ ನ, ತಸ್ಯಾಃ ಕರ್ಮಜನ್ಯತ್ವೇನ
ವಿನಾಶಹೇತುತ್ವಾತ್ ; “ ಸ ವಾ ಏಷ ಮಹಾನಜ ಆತ್ಮಾ ನ
ವರ್ಧತೇ ಕರ್ಮಣಾ ” ಇತಿ ಶ್ರುತಿನಚನಾತ್ । ನಿಷ್ಕಲಂ
ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಂ ಇತಿ ಅವಯವಮಾತ್ರನಿಷೇಧಾಚ್ಛ ; ತಥಾ ಚ
ಲಬ್ಧಾ ವೃದ್ಧಿಃ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತಾ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೈವ ಸತೀ
ಉಪಾಧಿಭಿರ್ಜನ್ಯೈಸ್ತದಾಶ್ರಯಭೂತೈಃ ಅಭಿವ್ಯಜ್ಯತೇ । ಸ
ತ್ಸವಿದ್ಯಮಾನಾರೋಪಿತಾ ಇತಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷಾರ್ಥಃ ।

ತಿಳಿಯುವುದು. ಐಶ್ವರ್ಯಾಣಾಂ ಸಮುನ್ನತಿಃ, ಲಬ್ಧಾ ಐಶ್ವರ್ಯಸಮು
ನ್ನತಿಃ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಹೊಂದಿದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯುಳ್ಳವಳು. ಇಲ್ಲಿ ಅವಯವೋಪಚಯ
ರೂಪವಾದ ವೃದ್ಧಿಯು ಕರ್ಮಜನ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ನಾಶ ಹೇತುವಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲ. “ ಸ ವಾ ಏಷ ಮಹಾನಜ ಆತ್ಮಾ ನ ವರ್ಧತೇ ಕರ್ಮಣಾ ”
ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಅಂತಹ ವೃದ್ಧಿಯು ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು “ ನಿಷ್ಕ
ಲಂ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಮ್ ” ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅವಯವ
ಸಾಮಾನ್ಯವು ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ
ಕತಾರೂಪವಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೆಂಬ ವೃದ್ಧಿಯು ಉಪಾಧಿ ಜನ್ಯವಾದ
ಆಯಾಯ ಆಶ್ರಯಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲದ ವೃದ್ಧಿಯು ಆರೋಪಿ
ಸಲ್ಲಡುವುದಿಲ್ಲ. ಲಬ್ಧಾ ವೃದ್ಧಿಃ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೧. ಓಂ ಲಬ್ಧಲೀಲಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧಲೀಲಾ | ಲೀಲಾಃ ಅನ್ಯಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವ್ಯಾಪಾರಾಃ
ಸ್ವಹರ್ಷಮಾತ್ರಹೇತುಕಾ ನಾ, ತತ್ತ್ವತ್ಕಾಲೋಚಿತಶೃಂಗಾ
ರಾದಿನವರಸಾಂಗೀಕಾರಸಮಯೇ ತದುಚಿತಭಂಗೀವಿಶೇಷಾ
ನಾ ಲಬ್ಧಾ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ |

೧೨. ಓಂ ಲಬ್ಧಯೌ ವನಶಾಲಿನೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧಯೌ ವನಶಾಲಿನೀ | ಅಸ್ತಿತ್ವಜನನವರ್ಧನಭಾವವಿಕಾರಾ
ವಸ್ಥಾ ಬಾಲ್ಯಂ, ಪರಿಣಾನುಃ ಅಪಕ್ವಯೋ ನಾಶಃ ಉತ್ತರಾ
ವಸ್ಥಾ ಜರಾ, ದೇಹಾಭಾವೇನ ತದುಭಯನಿಷೇಧೇ ಅರ್ಥಾ
ದ್ಯೌವನಂ, ಯೌತಿ ಗಚ್ಛತೀತಿ ಯುನಾ ದೃಢಬಲವೀರ್ಯಃ,
ತಸ್ಯ ಭಾವಃ ಯೌವನಂ ತದುಭಯವಯೋಽವಸ್ಥಾರಾಹಿತೈ

೧೧. ಹೊಂದಿದ ಲೀಲೆಯುಳ್ಳವಳು. ಪರಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾದ
ವ್ಯಾಪಾರ, ಸ್ವಾನಂದಹೇತುವಾದ ಜೀರ್ಣೈ, ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವತ್ಕಾಲೋಚಿತವಾಗಿ
ಶೃಂಗಾರಾದಿರಸಮಯತಾ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾದ ಅಂಗ ಭಂಗಿಗಳು
ಲೀಲಾ ಶಬ್ದದಿಂದ ವಿವಕ್ಷಿತವಾದ ಅರ್ಥವು. ಲಬ್ಧಾಃ ಲೀಲಾಃ ಯಯಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಹೊಂದಿದ ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವಳು. ಜಾಯತೇ
ಮುಂತಾದ ನಿರ್ದೇಶವುಳ್ಳ ಆರು ಭಾವವಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ, ಅಸ್ತಿತ್ವ, ವೃದ್ಧಿ
ಗಳು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥಾರೂಪವೆಂದೂ ವಿಪರಿಣಾನು, ಅಪಕ್ವಯ, ನಾಶಗಳು
ವಾರ್ಧಕ್ಯರೂಪವೆಂದೂ ಅರಿಯಬೇಕು. ಅಶರೀರಳಾದ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವ
ವಿಕಾರಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಬಾಲ್ಯ-ವಾರ್ಧಕಗಳು ಶೂನ್ಯವಾದರೆ ತಾರು
ಣ್ಯವು ಮಾತ್ರ ಇದೆಯೆಂದು ನ್ಯಾಯಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಯೌತಿ ಗಚ್ಛತಿ
ಇತಿ ಯುನಾ, ತಸ್ಯ ಭಾವಃ, ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ದೃಢಬಲ-ವೀರ್ಯಾದಿ
ಸಂತ್ತಿಯು ಯೌವನವೆಂದಾಗುವುದು. ಬಾಲ್ಯ-ವಾರ್ಧಕಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಏಕ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಕೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ನೈಕಸ್ವರೂಪತಾ; ತಲ್ಲಬ್ಧಂ ಸ್ವಾಪ್ತಂ ಯೌವನಂ ಯಯಾ
ಸಾ ತಥಾ; “ ಅಜರೋಽನ್ಯತೋಽಭಯೋ ಬ್ರಹ್ಮ ” ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ ಸರ್ವದಾ ಏಕಪ್ರಕಾರಸ್ವರೂಪವತೀತಿ ಭಾವಃ |

ರೂಪತೆಯು ತಾರುಣ್ಯವು. “ ಅಜರೋಽನ್ಯತೋಽಭಯೋ ಬ್ರಹ್ಮ ” ಎಂಬ
ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತ್ವವು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಲಬ್ಧಂ
ಚ ತತ್ ಯೌವನಂ ಚ, ತೇನ ಶಾಲತ ಇತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಶಿಖಿ

ಲಬ್ಧಾತಿಶಯಸರ್ವಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಾ ಲಬ್ಧವಿಭ್ರಮಾ ।

ಲಬ್ಧರಾಗಾ ಲಬ್ಧಪತಿರ್ಲಬ್ಧನಾನಾಗಮಸ್ಥಿತಿಃ ॥

೧೩. ಓಂ ಲಬ್ಧಾತಿಶಯಸರ್ವಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧಾತಿಶಯಸರ್ವಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಾ । ಸುಂದರೋರುಚಿರಃ
ತಸ್ಯ ಭಾವಃ ಸೌಂದರ್ಯಂ, ಅವಯವಾನಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ
ಸೌಂದರ್ಯಮತಿಶಾಯಿ ಸರ್ವಾಂಗೇಷು ಸರ್ವಾನಯನೇಷು
ಲಬ್ಧಂ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ ; ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಾನಯವ
ವಿನ್ಯಾಸವಿಶೇಷತ್ವೇನ ಸರ್ವಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಮತೀತ್ಯ
ರ್ಥಃ । “ ನ ತಸ್ಯ ಪ್ರತಿಮಾಸ್ತಿ ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ।

೧೪. ಓಂ ಲಬ್ಧವಿಭ್ರಮಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧವಿಭ್ರಮಾ । ವಿಭ್ರಮೋ ಬಾಲಕ್ರೀಡಾ ಲಬ್ಧಾ ಯಯಾ
ಸಾ ತಥಾ । ಸರ್ವಾತ್ಮಕತಯಾ ಸರ್ವಕರ್ತೃತ್ವಾದ್ವಿತಿ ಭಾವಃ ।

೧೩. ಸರ್ವಾನಯನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ
ರುವವಳು. ಸಾಮುದ್ರಿಕಾದಿಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಕ್ರಮದಂತೆ ಉಚಿತವಾದ ಅವಯವ
ವಿನ್ಯಾಸ ವಿರುವುದರಿಂದ ಸಕಲಾನಯನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವಿ
ರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವಮನೋಹರವಾದ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.
ಇದನ್ನು “ ನ ತಸ್ಯ ಪ್ರತಿಮಾಸ್ತಿ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.
ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ಅಂಗಾನಿ ಚ, ಸುಂದರಸ್ಯ ಭಾವಃ ಸೌಂದರ್ಯಂ, ಅಂಗೇ
ಷು ಸೌಂದರ್ಯಂ ಅತಿಶಯೇನ ಸರ್ವಾಂಗೇಷು ಸೌಂದರ್ಯಂ ತತ್ ಲಬ್ಧಂ
ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೪. ಬಾಲಕ್ರೀಡಾ ರೂಪವಾದ ವಿಭ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವಳು.
ದೇವಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಾರ ಕರ್ತ್ರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಾಲಕ್ರೀಡಾರೂಪವಾದ
ವಿಭ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಕಾರಣಳಾಗುವಳು. ಲಬ್ಧಾಃ ವಿಭ್ರಮಾಃ ಯಯಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಓಂ ಲಬ್ಧರಾಗಾಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧಃ ಸಜಾತೀಯೋ ರಾಗಃ ಕಾಮಃ | “ಸೋಽಕಾಮು
ಯತ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ಜಗತ್ಸರ್ಜನಸ್ಯ ಕಾಮನಾಪೂರ್ವಕತ್ವ
ಪ್ರತಿಸಾದನಾತ್, ಲಬ್ಧೋ ರಾಗೋ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ
ಇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೬. ಓಂ ಲಬ್ಧಪತಯೇ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧಪತಿಃ | ಲಬ್ಧಃ ಸ್ವೇಚ್ಛಯೈವ ಸ್ವಯಂವರೇ ಪತಿಃ
ಕಾಮೇಶ್ವರೋ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ |

೧೭. ಓಂ ಲಬ್ಧನಾನಾಗಮಸ್ಥಿತ್ಯೈ ನಮಃ |

ಲಬ್ಧನಾನಾಗಮಸ್ಥಿತಿಃ | ಆ ಸಮಂತಾತ್ ನಾನಾಪ್ರಕಾರೈಃ
ಕರ್ನೋಪಾಸನಾಜ್ಞಾನಕಾಂಡತದಂಗತ್ವಾದಿಭಿಃ ಗಮಯಂತಿ
ಸ್ವಾರ್ಥಾನ್ ಪ್ರಕಾಶಯಂತೀತ್ಯಾಗಮಾಃ ವೇದಾಃ ನಾನಾ

೧೫. ಹೊಂದಿದ ರಾಗವುಳ್ಳವಳು. ಪ್ರಾಪ್ತವಸ್ತುವಿಗೆ ತುಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವಂ
ತರದಲ್ಲಿ ಕಾಮವು ರಾಗವು. “ಸೋಽಕಾಮುಯತ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ
ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಮನಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ
ರಾಗವು ದೇವಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಲಬ್ಧಃ ರಾಗಃ ಯಯಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಹೊಂದಿದ ಪತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಕಾಮೇಶ್ವರನೆಂಬ
ಪತಿಯನ್ನು ತಾನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವಳು. ಲಬ್ಧಃ ಪತಿಃ ಯಯಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೭. ಹೊಂದಿರುವ ನಾನಾವಿಧವಾದ ವೇದಗಳ ಪರಿಪಾಲನವುಳ್ಳವಳು.
ಅಥವಾ ಹೊಂದಿದ ನಾನಾವಿಧ ವೇದೋಕ್ತ ಮರ್ಯಾದೆಯುಳ್ಳವಳು. ಕರ್ಮ
ಕಾಂಡ, ಉಪಾಸನಾಕಾಂಡ, ಜ್ಞಾನಕಾಂಡ, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವೇದಾಂಗ

ಅನೇಕಶಾಖಾಪ್ರಭಿನ್ನಸಾನಾದಯಃ ತೇಷಾಂ ಸ್ಥಿತಿಃ ಪರಿ
ಪಾಲನಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ | ನಾನಾಗಮಸ್ಥಿತಿಃ
ವೇದಚತುಷ್ಟಯೋಕ್ತಮರ್ಯಾದಾ ಕಾಂಡತ್ರಯವಿಷಯಾ
ಲಬ್ಧ್ವಾ ಯಯಾ ಸೇತಿ ವಾ | ಸಂಸಾರಸ್ಯಾನಾದಿತ್ವೇನ ನಿರ
ಪೇಕ್ಷಪ್ರಮಾಣಭೂತಾನ್ ವೇದಾನ್ “ಸರ್ವೇ ವೇದಾ ಯ
ತ್ಯೈಕಂ ಭವಂತಿ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಭೂತಾನ್ ಮ
ಹಾಪ್ರಲಯೇ ಸಂರಕ್ಷ್ಯ ಸರ್ಗಾದೌ ಜಾಯಮಾನಹಿರಣ್ಯ
ಗರ್ಭಸ್ಯಾನ್ಯೂನಾನತಿರೇಕೇಣ ತಾನೇನ ಪ್ರತಿಭಾಸಯತಿ,
ಸ್ವಯಂ ದಂಪತೀ ಭೂತ್ವಾ ತದುಕ್ತಧರ್ಮಾನನುಷ್ಠಾಯ
ಪರೇಷಾನುಷ್ಠಾನುಷ್ಠಾಪಯತೀತಿ ಚ | “ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೇ ಮ
ಮೈವಾಚ್ಛೇ ವರ್ತ ಏವ ಚ ಕರ್ಮಣಿ | ಯದಿ ಹ್ಯಹಂ ನ
ವರ್ತೇಯಂ ಜಾತು ಕರ್ಮಣ್ಯತಂದ್ರಿತಃ | ಉತ್ಸೀದೇಯು

ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ವೇದಗಳು
ಆಗಮಯಂತಿ ಪ್ರಕಾಶಯಂತಿ ಎಂಬ ವೃತ್ತತ್ತಿಯಿಂದ ಆಗಮ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ
ಅರ್ಥವು. ಅವು ಅನೇಕ ಶಾಖಾರೂಪವಾಗಿ ನಾನಾವಿಧಗಳಾಗಿವೆ. ಅವು
ಗಳನ್ನು ದೇವಿಯು ಪರಿಪಾಲಿಸುವಳು. ವೇದ ಚತುಷ್ಟಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಡ
ತ್ರಯ ವಿಷಯವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯು ದೇವಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದು. ಸಂಸಾ
ರವು ಅನಾದಿಯಾದ್ದರಿಂದ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವಾದ ವೇದಗಳು ಮಹಾಪ್ರಳ
ಯದಲ್ಲಿ “ಸರ್ವೇ ವೇದಾ ಯತ್ಯೈಕಂ ಭವಂತಿ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿನಾಕ್ಯಾನು
ಸಾರವಾಗಿ ದೇವಿಯ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುವು. ದೇವಿಯು
ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟುವ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವಳು.
ಮತ್ತು ದಂಪತಿರೂಪದಿಂದ ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಪರ
ರಿಂದಲೂ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಸುವಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ವೇದಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು
ಶಾಶ್ವತ ಗೊಳಿಸುವಳು. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ “ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೇ ಮಮೈವಾಚ್ಛೇ,
ವರ್ತ ಏವ ಚ ಕರ್ಮಣಿ, ಯದಿ ಹ್ಯಹಂ ನ ವರ್ತೇಯಂ ಜಾತು ಕರ್ಮಣ್ಯತಂ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ರಿಮೇ ಲೋಕಾ ನ ಕುರ್ಯಾಂ ಕರ್ಮ ಚೇದಹಮ್ । ”
ಇತ್ಯಾದಿ ಭಗವದ್ವಚನಾದಿತಿ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮ್ ।

೨೨ತಃ । ಉತ್ತೀದೇಯುರಿಮೇ ಲೋಕಾ ನ ಕುರ್ಯಾಂ ಕರ್ಮ ಚೇದಹಮ್ ”
ಇತ್ಯಾದಿ ವಚನಗಳು ಪ್ರಮಾಣಗಳಾಗಿವೆ. ನಾನಾ ಚ ತೇ ಆಗಮಾಶ್ಚ,
ಗೀಷಾಂ ಸ್ಥಿತಿಃ, ಸಾ ಲಬ್ಧಾ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫೫

ಲಬ್ಧಭೋಗಾ ಲಬ್ಧಸುಖಾ ಲಬ್ಧಹರ್ಷಾಭಿಪೂಜಿತಾ ।
ಹೀಂಕಾರಮೂರ್ತಿ ಹೀಂಕಾರಸೌಧಶೃಂಗಕಪೋತಿಕಾ ॥

೧೮. ಓಂ ಲಬ್ಧಭೋಗಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧಭೋಗಾ । ಭೋಗಃ ಸುಖಮಾತ್ರಾನುಭವಃ ದುಃಖಾನು
ಭವೇ ಉಚ್ಯಮಾನೇ ಜೀವಾವಿಶೇಷಪ್ರಸಂಗಾತ್ । ಲಬ್ಧಃ
ಭೋಗಃ ಯಯಾ ಸಾ ತಥಾ । ಜೀವನತ್ ಕ್ರಮಿಕಸ್ವೇಷ್ಟ
ಪದಾರ್ಥಾನುಭವಾನಂತರಕಾಲೀನಂ ಸುಖಂ ನ ಭವತಿ ।
ಸ್ವಸ್ಯಾ ಆನಂದರೂಪತ್ವೇನ ಸಿದ್ಧಸ್ವರೂಪತ್ವಾತ್ । ಸಾಧನ
ಭೂತಭೋಗೋಽಪ್ಯೇತದ್ವಿಷಯೇ ಸಿದ್ಧ ಇತ್ಯುಪಚಾರ್ಯತೇ
ಇತಿ ಲಬ್ಧಭೋಗೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ।

೧೯. ಓಂ ಲಬ್ಧಸುಖಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧಸುಖಾ । ಲಬ್ಧಂ ಸುಖಂ ಅನುಕೂಲವೇದನೀಯಂ

೧೮. ಹೊಂದಿದ ಸುಖಾನುಭವವುಳ್ಳವಳು. ಭೋಗಶಬ್ದಾರ್ಥವಾಗಿ
ದುಃಖಭೋಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಜೀವೇಶ್ವರರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು.
ಜೀವನಿಗೆ ಕ್ರಮಿಕವಾಗಿ ಇಷ್ಟಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೊಂದಬಹುದಾದ
ಸುಖವು ಭೋಗರೂಪವು. ಆದರೆ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದ ರೂಪವಾಗಿ ಅದು
ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧನವಾದ
ಭೋಗವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಉಪಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಈ ನಾನುವು ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಗವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು. ಲಬ್ಧಃ ಭೋಗಃ
ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಹೊಂದಿದ ಸುಖವುಳ್ಳವಳು. ಅನುಕೂಲವೆಂದು ಸರ್ವರಿಂದ

ಸ್ವಸ್ವರೂಪಭೂತಂ ಸುಖಂ ತತ್ಸಾಧನಂ ಚ ಧರ್ಮಃ ಯಯಾ
ಸಾ ತಥಾ ।

೨೦. ಓಂ ಲಬ್ಧಹರ್ಷಾಭಿಪೂಜಿತಾಯೈ ನಮಃ ।

ಲಬ್ಧಹರ್ಷಾಭಿಪೂಜಿತಾ । ಲಬ್ಧಃ ಯೋ ಹರ್ಷಃ ತೃಪ್ತಿನಿಮಿ
ತ್ತಕಚಿತ್ತೋಲ್ಲಾಸವಿಶೇಷಃ ಮುಖಪ್ರಸಾದಶರೀರಪುಷ್ಪಾದಿ
ಕಾರ್ಯೋನ್ನೇಯಃ ಜಗತ್ಯಾಂ ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಪದಾರ್ಥಾನುಭ
ವಾದಿಜನ್ಯಃ ಸಂತೋಷ ಇತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಃ ತೇನಾಭಿಪೂರಿತಾ ಆ
ಭಿತಃ ಸಮಂತಾದನ್ಯೂನಾನತಿರೇಕೇಣಾವಿಚ್ಛಿನ್ನರೂಪತಯಾ
ಪೂರಿತಾ ಭರಿತಾ ತದ್ವಿಪರೀತದುಃಖಾದ್ಯನುತ್ಪಾದೇನ ತನ್ನಾತ್ರ
ಸಮಾಶ್ರಯಾ ನಿತ್ಯಪ್ರಸನ್ನಮುಖೀತ್ಯರ್ಥಃ ।

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಚತುರ್ದಶಾಕ್ಷರನಾಮಾಖ್ಯಾಯಾಂ
ಲಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಚತುರ್ದಶಃ ।

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಡುವ ಸುಖವೂ ತತ್ಸಾಧನವಾದ ಧರ್ಮವೂ ದೇವಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪ
ವಾದುದು. ಲಬ್ಧಂ ಸುಖಂ ಯಯಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಹೊಂದಿದ ಹರ್ಷದಿಂದ ತುಂಬಿದವಳು. ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ
ಚಿತ್ತದ ಉಲ್ಲಾಸವು ಹರ್ಷವು. ಅದು ಮುಖಪ್ರಸಾದ, ಶರೀರ ಪುಷ್ಪಿಗಳಿಂದ
ಊಹಿಸಲು ಶಕ್ಯವಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟಪದಾರ್ಥದ ಅನುಭವದಿಂದ
ಹುಟ್ಟುವ ಸಂತೋಷವೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವರು. ದೇವಿಯು, ಅದರಿಂದ
ನ್ಯೂನ-ಅತಿರೇಕಗಳಿಲ್ಲದಂತೆಯೂ, ವಿಚ್ಛೇದವಿಲ್ಲದಂತೆಯೂ, ಸುತ್ತಲೂ
ಪೂರ್ಣಳಾಗಿರುವಳು. ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ದುಃಖಾದಿಗಳು
ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸುಖಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯಳಾಗಿ ನಿತ್ಯಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳವ
ಳಾಗಿರುವಳು, ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಲಬ್ಧಶ್ವಾಸಾ ಹರ್ಷಶ್ಚ ತೇನ ಪೂರಿತಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಅಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ವಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಶ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

೧. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮೂರ್ತ್ಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಮೂರ್ತಿಃ | ನಾಚ್ಯನಾಚಕತಾಭೇದಸಂಬಂಧೇನ
ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಮೂರ್ತಿಃ ವಿಗ್ರಹೋ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಥಾ |

೨. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಸೌಧಶೃಂಗಕಪೋತಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಸೌಧಶೃಂಗಕಪೋತಿಕಾ | ಸುಧಾನುಯಂ ಸೌಧಂ
ಸುಧಾನಿಕಾರಃ ಅಟ್ಟಾಲಿಕೇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಸ್ಯ ಶೃಂಗಂ ಶಿಖರಂ
ಚಂದ್ರಶಾಲಾದಿಭಿತ್ತುಪರಿಭಾಗಃ | ನಿರುಸಾಧಿಕವಿಶ್ರಾಂತಿಜನ್ಯ
ಸುಖಾನುಭವಹೇತುತಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಸೌಧೋಪಮಾ;
ತತ್ರ ಹಕಾರಸ್ಯ ಶ್ವೇತನರ್ಣತಯಾ ಅಟ್ಟಾಲಿಕಸಾದೃಶ್ಯಮ್;
ರೇಫಸ್ಯ ಲೋಹಿತರೂಪತಯಾ ಇಷ್ಟಕಾದಿಕ್ಯತಾಢೋಭಿತ್ತು
ಪಮಾ; ಹಕಾರೋಪರಿ ಈಕಾರಸ್ಯ ಶೃಂಗೋಪಮಾ ಊರ್ಧ್ವ

೧. ನಾಚ್ಯ-ನಾಚಕಭಾವ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ ವೆಂಬ ಮೂರ್ತಿ
ಯುಳ್ಳವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಮೂರ್ತಿಃ ವಿಗ್ರಹಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೨. ಸೌಧದಂತಿರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರದ ಶೃಂಗದಲ್ಲಿ ಕಪೋತಪಕ್ಷಿಯಂತೆ
ಇರುವವಳು. ಸುಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೇಲ್ಬಾವಣಿ ಅಥವಾ ಅಟ್ಟಾಲಿಕೆಯು
ಸೌಧವು. ಅದರ ಶೃಂಗವೆಂದರೆ ಚಂದ್ರಶಾಲಾ ಮುಂತಾದುದರ ಭಿತ್ತಿಯ
ಮೇಲುಭಾಗವು. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ನಿರುಸಾಧಿಕವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಲಭ್ಯವಾದ
ಸುಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಂತಹ ಸೌಧಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ.
“ಹ್ರೀಂ” ಎಂಬ ಬೀಜವರ್ಣದಲ್ಲಿರುವ ಹಕಾರವು ಶುಭ್ರವರ್ಣದಿಂದಿರುವುದ
ರಿಂದ ಅಟ್ಟಾಲಿಕಾ ಸದೃಶವಾಗಿದೆ. ರೇಫವು ಅರುಣವರ್ಣವಾದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟ
ಕಾದಿರಚಿತ ಭಿತ್ತಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹಕಾರದ ಮೇಲಿರುವ ಈಕಾರವು
ಮೇಲುಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶೃಂಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೇಲುಗಡೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬಿಂದುವು ಇರುವುದು. ಅದು ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿಯಾದ ಶಬ್ದ-ಅರ್ಥಗಳ

ಗತ್ವಸಾನ್ಯಾತ್ | ತದುಪರಿತನಬಿಂದುಃ ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿಭೂತತ
ಬ್ಧಾರ್ಥಾತ್ಮಕತಯಾ ತದನಯವತ್ವೇನ ವಿಚಿತ್ರಸ್ವರೂ
ಪೋಃಪಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತಯಾ ಅಪನರಕಗತಕಪೋತಕಾಂತೇನ
ಜಾಗರೂಕಃ ದೃಶ್ಯತ ಇತಿ ತದರ್ಥತ್ವೇನ ಪರದೇವತೋಪ
ಮಾನಶಬ್ದೇನಾಭಿಧೀಯತ ಇತಿ ಭಾವಃ |

ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹ್ರೀಂಕಾರಾವಯವವಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರರೂಪದಿಂದ
ಇದ್ದರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ್ದರಿಂದ ಕೋಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಪೋತ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಾಂತೆ
ಯಂತೆ ಜಾಗರೂಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಶಬ್ದಾರ್ಥ
ವಾದ ಪರದೇವತೆಯು ಕಪೋತಕಾಂತೆಯ ಉಪಮಾನದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ
ರುವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಸೌಧಮಿವ, ತಸ್ಯ ಶೃಂಗಂ ತತ್ರ ಕಪೋತೀವ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨೫೨

ಹ್ರೀಂಕಾರದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಸುಧಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಕಮಲೇಂದಿರಾ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಮಣಿದೀಪಾರ್ಚ್ಛಿಹ್ರೀಂಕಾರತರುಶಾರಿಕಾ ॥

೩. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಸುಧಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಸುಧಾ । ದೋಹಾನ್ನಿಷ್ಪನ್ನಂ ದುಗ್ಧಮ್ ।
ಸ್ತನಗತಸ್ಯ ಪಯಸಃ ಸ್ವೀಯತಾಪಾದನಹಸ್ತಕ್ರಿಯಾನ್ವಿ
ಶೇಷೋ ದೋಹಃ ಉಪಲಕ್ಷ್ಯಣಂ ಚೋಷಣಾದೀನಾಮ್ ।
ತಥಾ ಚ ಪ್ರತೀಪಾಲಂಕಾರಃ ಸಿದ್ಧಃ, ಅನಂತೋದಕಪ್ರಸಾರ
ರಿತನಿನ್ನುಭೂಪ್ರದೇಶಃ ಅಬ್ಧಿರುಚ್ಯತೇ ಆಪಃ ಧೀಯಂತೇ
ಅಸ್ಮಿನ್ನಿತಿ ತಥಾ । ತಸ್ಮಿನ್ ಸಂಜೀವಕತ್ವಂ ಧರ್ಮಃ ಡಿಂಭಕ
ಸಂಜೀವನೇ ಸ್ತನ್ಯಾದೌ ದರ್ಶನಾತ್ । ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯಾಸಿ ಹ
ಕಾರಯುಕ್ತತಯಾ ಶ್ವೇತವರ್ಣತ್ವಾದಮೃತಹೇತೋಶ್ಚ ತತ್ಸಾ
ದೃಶ್ಯಮ್ । ತಸ್ಯ ಸುಧೇವ ಸುಧಾ ತದಭಿವ್ಯಕ್ತತ್ವಾನಿಶೇಷಾತ್

೩. ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ಇರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಮೃತದಂತೆ ಇರು
ವವಳು. ಸ್ತನದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತನ್ಯ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಸ್ವೀಯತ್ವವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ
ಹಸ್ತಾದಿ ಕ್ರಿಯಾ-ಚೋಷಣಾದಿ ವಿಶೇಷವೆಂಬ ದೋಹದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರು
ವುದು ದುಗ್ಧವು. ವಿಶಾಲವಾದ ಜಲರಾಶಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೂಮಿಯ ನಿಮ್ಮಭಾಗ
ವನ್ನು “ಆಪಃ ಧೀಯಂತೇ ಅಸ್ಮಿನ್” ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಲಭ್ಯವಾದ ಅಪಾರ
ಜಲಾಧಾರ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಅಬ್ಧಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಅದರಲ್ಲಿ
ಜಗತ್ಸಂಜೀವಕತ್ವವಿದೆ. ಶಿಶು ಸಂಜೀವಕವಾದ ಸ್ತನ್ಯವೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹ್ರೀಂ
ಕಾರವು ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದು. ಅಮೃತೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯು
ಶುಭ್ರವಾಗಿದೆ. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಅಂತಹ ಹಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿರುವುದು.
ಅಮೃತವು ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ದೇವಿಯು
ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದುವಳು. ಮತ್ತು ನಿತ್ಯರೂಪವಾದ ಅನೇಕ

ತತ್ಸೇವಕಾನಾಂ ನಿತ್ಯತ್ವೇ ಸತಿ ಬಹುವಿಧಮಹಿನುಶಾಲಿತಯಾ
ದರ್ಶನಾದಿತಿ ಭಾವಃ ।

೪. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕಮಲೇಂದಿರಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಕಮಲೇಂದಿರಾ । ಹ್ರೀಂಕಾರಬೀಜಸ್ಯ ವಿಚಿತ್ರವರ್ಣ
ತಯಾ ಪರಮಸ್ಪ್ರೀತಿನಿಷಯತಯಾ ಚ ಕಮಲೋಪಮಾ ।
ತಸ್ಯ ನಾಚ್ಯಾರ್ಥತಯಾ ತದುಪರಿತನತ್ವೇನ ಸರ್ವಪುರು
ಷಾರ್ಥಪ್ರದಾತ್ಮತ್ವಾಚ್ಚ ಕಮಲಶಬ್ದೇನಾಭಿಧೀಯತೇ ।
ತಸ್ಯಾಃ ಪದ್ಮಾಲಯತ್ವಾತ್ ಹ್ರೀಂಕಾರಕಮಲಸ್ಯ ಇಂದಿರಾ
ತದಧೀನ ಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ಯೇತ್ಯರ್ಥಃ ।

೫. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಣಿದೀಪಾರ್ಚಿಕೇ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಮಣಿದೀಪಾರ್ಚಿಕಃ । ಅಧಿದೈನಿಕಾದ್ಯುಪದ್ರವಾನಭಿ
ಭೂತತ್ವೇ ಸತಿ ಚಿರಕಾಲಾನುಸ್ಥಾಯಿತ್ವಂ ಮಣಿ ದೀಪಸಾ

ಮಹಿಮೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಳು. ದುಗ್ಧಸ್ಯ-ಅಬ್ಬಿ, ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ
ರಿನ ತತ್ರ ಸುಧೇವ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೪. ಕಮಲದಂತೆ ಇರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಂತೆ ಇರು
ವವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಬೀಜವರ್ಣವು ವಿಚಿತ್ರವರ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೂ,
ಪರಮಸ್ಪ್ರೀತಿನಿಷಯವೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ದೇವಿಯು
ಹ್ರೀಂಕಾರದ ನಾಚ್ಯಾರ್ಥರೂಪಳೂ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರದಳೂ ಆಗಿರುವಳು.
ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ಪದ್ಮಾಲಯಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ರೂಪದಿಂದ ಇರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧೀನನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ಯೆಯೆಂದು ತಾತ್ಪ
ರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಕಮಲಮಿವ, ತತ್ರ ಇಂದಿರೇವ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫. ಮಣಿಮಯ ದೀಪದಂತೆ ಇರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಸದೃಶಳಾಗಿ
ರುವವಳು. ವಾಯ್ವಾದ್ಯುಪದ್ರವವಿಲ್ಲದೆ ಬಹುಕಾಲ ಜ್ವಲಿಸುವ ಮಣಿದೀಪದ
ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಅಧಿದೈವಿಕಾದಿ ಉಪದ್ರವಗಳಿಂದ ಬಾಧವಿಲ್ಲದೆ ಚಿರಕಾಲ

ದೃಶ್ಯಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ | ತಸ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಃ ಅನಿತರಸಾಧಾರಣ
ಮಹಾತಿಶಯವತ್ವೇನ ಅನರ್ಘತ್ವಮಾನೇದಯತಿ | ತದು
ಸಾಸಕಸ್ಯ ನಿರವಧಿಕಮಹತ್ತ್ವಾಪಾದಕಹ್ರೀಂಕಾರವಾಚ್ಯ
ತಯಾ ತತ್ಪ್ರಕಾಶಕೇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಥಾ ಚ ನಿರಂತರತನೋಽಪಕರ
ಣೇನ ಚ ಸುಖಯುತೀತಿ ಫಲಿತೋಽರ್ಥಃ |

೬. ಹ್ರೀಂ ಕಾರತರುಶಾರಿಕಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರತರುಶಾರಿಕಾ | ತಾರಯತಿ ಫಲಾರ್ಥಿನಃ ಸ್ವಾರೂ
ಢಾನ್, ಪತನಾದೇ ರಕ್ಷತೀತಿ ತರುಕಃ ತಸ್ಯ ಶಾರಿಕಾ ಪಿಂಗ
ತುಂಡನೇತ್ರಚರಣಾ ಶಾರಿಕಾ ಅಭ್ಯಾಸಾತಿಶಯೇನ ಮನುಷ್ಯ
ಭಾಷಾಯಾನುಪಿ ಭಾಷತೇ ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನಲೋಕ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶವು ಇತರ
ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲದ ಮಹಿಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಅನರ್ಘತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು.
ಉಪಾಸಕನಿಗೆ ನಿರವಧಿಕವಾದ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಹ್ರೀಂ ಕಾರಕ್ಕೆ
ವಾಚ್ಯಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪಕೆಂದು ತಿಳಿ
ಯುವುದು. ಇದರಿಂದ ನಿರಂತರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವುದ
ರಿಂದಲೂ ಇಷ್ಟ ಸದಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಸುಖಸಾಧನ
ಳಾದವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಮಣಿದೀಪ ಇವ ತತ್ರ ಅರ್ಚರಿವ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೬. ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಇರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ ಶಾರಿಕೆಯಂತೆ ಇರುವವಳು.
ಫಲಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಸ್ವಾರೂಢಜನರನ್ನು ಪತನಾದಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದ “ ತಾರ
ಯತಿ ” ಎಂಬ ಅರ್ಥಸಾಂಗತ್ಯದಿಂದ ವೃಕ್ಷವು ತರು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡು
ವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ತಾರಕವಾದ್ದರಿಂದ ವೃಕ್ಷ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿ
ರುವುದು. ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೇತ್ರ-ಮುಖ-ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಂಗವರ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಶಾರಿಕಾ ಎಂಬ ಪಕ್ಷಿಯು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ
ಭಾಷೆಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾಷೆಯಿಂದ ಭೂತ
ಭವಿಷ್ಯತ್ ವರ್ತಮಾನವೆಂಬ ಕಾಲತ್ರಯದ ಲೋಕಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅರಿತು

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಕತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ಯಾತ್ರಾಪರಿಜ್ಞಾ ತ್ರೀ ಸತೀ ಶುಭಾಶುಭಫಲಸ್ರಾಪ್ತಿಂ ಚ ಸ್ವಭಾ
ಷಯಾ ವದತಿ | ಅಸ್ಯ ಬೀಜಸ್ಯ ನಾಚ್ಯಾರ್ಥತಯಾ ತತ್ಸಂ
ಬಂಧಿನೀ ಸತೀ ವೇದನಾಚಾ ಸರ್ವಂ ಪ್ರಕಾಶಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

ಶುಭಾಶುಭಫಲಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ
ಬೀಜಾಕ್ಷರಕ್ಕೆ, ನಾಚ್ಯಾರ್ಥರೂಪಳಾದುದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಸಂಬಂಧಿನಿಯಾ
ಗಿರುವ ದೇವಿಯು ವೇದನಾಕೃದಿಂದ ಕಾಲತ್ರಯದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸ್ಸ
ವಳು, ಎಂದು ಭಾವವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ತುರರಿವ, ತತ್ರ ಶಾರಿಕೇವ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೫೬

ಹ್ರೀಂಕಾರಪೇಟಿಕಮಣಿಹ್ರೀಂಕಾರಾದರ್ಶಬಿಂಬಿತಾ |
ಹ್ರೀಂಕಾರಕೋಶಾಸಿಲತಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಸ್ಥಾನನರ್ತಕೀ ||

೭. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪೇಟಿಕಮಣಿಯೇ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಪೇಟಿಕಮಣಿಃ | ಗೊಹನಸಾಧನತಯಾ ಹ್ರೀಂ
ಕಾರಃ ಪೇಟಿಕೇನ ದೃಷ್ಟಾಂತೀಕ್ರಿಯತೇ | ತಸ್ಯ ಮಣಿಃ
ವೈಡೂರ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಥಾ ಹೀರಾದಿಮಣಿಃ ಪೇಟಿ
ಕಾದೌ ಗೋಪಿತೋಽಪಿ ಸ್ವಕಾಂತ್ಯಾ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಂ ತಸ್ಯ
ಪ್ರಕಾಶಯನ್ನಿತರಪೇಟಿಕೇಭ್ಯಃ ತಂ ನ್ಯಾನರ್ತಯತಿ ತಥೇದ
ಮಪಿ ಬೀಜಂ ಸ್ವನಾಚಕತಯೇತರವರ್ಣೇಭ್ಯಃ ನಿರತಿಶಯ
ಮಹಿಮ್ನಾ ಭೇದಯತೀತಿ ಭಾವಃ |

೮. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾದರ್ಶಬಿಂಬಿತಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಾದರ್ಶಬಿಂಬಿತಾ | ಅಸ್ಯ ಬೀಜಸ್ಯ ಇತರಪ್ರಮಾಣಾ

೭. ಪೇಟಿಕೆಯಂತೆ ಇರುವ ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಂತೆ ಇರುವವಳು.
ರಹಸ್ಯಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗೋಪನ ಮಾಡಲು ಸಾಧನವಾದ್ದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾ
ರವನ್ನು ಪೇಟಿಕೆಯೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಪೇಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಪನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ
ಹೀರಾದಿಮಣಿಯು ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿ
ಸುತ್ತ ಇತರ ಪೇಟಿಕೆಗಳಿಗಿಂತ ತನಗೆ ಅಶ್ರಯವಾದ ಪೇಟಿಕೆಯನ್ನು ನ್ಯಾವೃತ್ತಿ
ಮಾಡುವುದು. ಅದರಂತೆ ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಬೀಜವು ದೇವೀನಾಚಕವಾದ್ದರಿಂದ
ನಿರತಿಶಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇತರ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ನ್ಯಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು
ವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ ಪೇಟಿಕಮಿವ, ತಸ್ಯ ಮಣಿಃ ಎಂದು ನಿಗ್ರಹವು.

೮. (ಆದರ್ಶ) ಕನ್ನಡಿಯಂತಿರುವ ಹ್ರೀಂ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದವಳು.
ಇತರ ಪ್ರಮಾಣಾನಪೇಕ್ಷವಾದ ವೇದಾಂತಗತವಾಗಿ ನಿರ್ದೋಷವಾದ್ದರಿಂದ

ನಪೇಕ್ಷ್ಯವೇದಾಂತರ್ಗತತಯಾ ನಿರ್ದೋಷತ್ವಾದಾದರ್ಶ
ಸಾಮ್ಯಂ ತಸ್ಮಿನ್ ಬಿಂಬಿತಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತಾ, ಮಾಯಾಪ್ರತಿ
ಬಿಂಬಿತಚೈತನ್ಯಸ್ಯೈವ ಜಗತ್ಕಾರಣತಯಾ ಸರ್ವತ್ರ ದರ್ಪಣೇ
ಮುಖಮಿನ ಪ್ರತಿಫಲಿತೀತಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥಃ |

೯. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಕೋಶಾಸಿಲತಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಕೋಶಾಸಿಲತಾ | ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಕೋಶಃ ತಸ್ಯಾ
ಸಿಲತಾ ಅತಿದೀರ್ಘಖಡ್ಗಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಸರ್ವವೈರ್ಯಾದಿಜನ್ಯ
ದುಃಖನಿವರ್ತಕತ್ವಮುಸಿಲತಾಯಾ ಇವ ಪರದೇವತಾಯಾ
ಅಪಿ | ತಥಾತ್ವೇನ ಬಹಿಃಪ್ರಕಟನಾಯೋಗ್ಯತಾಸಾದೃಶ್ಯೇನ
ಆಚ್ಛಾದಕಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ನಾಚಕಶಬ್ದತಯಾ
ಅರ್ಥಾನಾರಕತ್ವಾಪನ್ಯಾಸಸಿಕೋಶತುಲ್ಯತಾ | ತಥಾ ಚ
ಹ್ರೀಂಕಾರಕೋಶೇ ವಿದ್ಯಮಾನಾ ಅಸಿಲತೇನ ದುಃಖನಿನಾರ
ಕತ್ವೇ ಸತಿ ಭಕ್ತಾಭಯಕರಿಫಿ ಭಾನಃ | ಸರ್ವೇಷಾಮಾಯುಧ

ಹ್ರೀಂಕಾರಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶದ ಸಾಮ್ಯವು. ಮಾಯಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಚೈತನ್ಯವು ಜಗತ್ಕಾ
ರಣವಾದ್ದರಿಂದ ಮುಖವು ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಂತೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯವಸ್ತು
ದರ್ಪಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರಃ
ಆದರ್ಶ ಇವ, ತಸ್ಮಿನ್ ಬಿಂಬಿತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೯. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಖಡ್ಗಲತೆಯಂತೆ ಇರುವವಳು.
ಖಡ್ಗವು ಸಕಲ ಶತ್ರು ಜನಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದುಃಖಕ್ಕೆ ನಿವರ್ತಕವಾಗು
ವುದು. ಪರದೇವತೆಯು ಸರ್ವದುಃಖನಿವಾರಕಳಾಗಿರುವುದು ಸಹಜವು.
ಖಡ್ಗವು ಬಹಿಃ ಪ್ರಕಟನಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕೋಶವೆಂಬ ಆಚ್ಛಾದಕವನ್ನು
ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು. ಹಾಗೆ ಪರದೇವತೆಗೆ ನಾಚಕ ಶಬ್ದರೂಪದಿಂದ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಆವರಣ ಮಾಡುವ ಶೀಲವುಳ್ಳ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಪರದೇವತೆಯ ಕೋಶದಂತಿರು
ವುದು. ಪರದೇವತೆಯು ಹ್ರೀಂಕಾರ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾದ ಅಸಿಲತೆ
ಯಂತೆ ದುಃಖನಿವಾರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡು

ವಿಶೇಷಾಣಾಂ ಅಸಿಪದಮುಪಲಕ್ಷಣಂ । “ ಮಹದ್ಭಯಂ
ವಜ್ರಮುದ್ಯತಂ, ಭೀಷಾಸ್ಮಾದ್ವಾತಃ ಪವತೇ ” ಇತ್ಯಾದಿ
ಶ್ರುತೇಃ ।

೧೦. ಹ್ರೀಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಸ್ಥಾನನರ್ತಕೈಃ ನಮಃ

ಹ್ರೀಂಕಾರಾಸ್ಥಾನನರ್ತಕೀ । ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವಾಸ್ಥಾನಂ ಸಭಾ
ಮಂಡಪಃ ಸರ್ವಾಶ್ರಯತ್ವಾತ್ । ತಸ್ಯ ನರ್ತಕೀ ನಟನಸಂ
ಬಂಧಭೂಸಂಯೋಗಚರಣವಿನ್ಯಾಸೋಪಲಕ್ಷಿತತಾಲಾನುಸಾ-
ರಿಹಸ್ತಾದ್ಯಂಗಚೇಷ್ಟಾ ನರ್ತನಂ, ತತ್ಕರ್ತ್ರೀ ನರ್ತಕೀ ।
ಹ್ರೀಂಕಾರವಾಚ್ಯಾರ್ಥತಯಾ ಮಾಯಾದಿಸಂಬಂಧಾಸಂಬಂಧ
ನಿಮಿತ್ತಕನಿಚಿತ್ರತರಕಾರ್ಯೋತ್ಪಾದನವ್ಯಾಪಾರಾನುಕಾರವಿ-
ಕಾರ್ಯವಿಕಾರಿಸ್ವರೂಪವತ್ತಯಾ ದ್ರಷ್ಟೃಲೋಕಮನೋವ್ಯ

ವನಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಅಸಿಲತೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ವಾಯುಧಗಳಿಗೆ
ಉಪಲಕ್ಷಣವು. ಆಯುಧ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ದೇವಿಯಲ್ಲಿ “ ಮಹದ್ಭಯಂ ವಜ್ರ
ಮುದ್ಯತಮ್, ಭೀಷಾಸ್ಮಾದ್ವಾತಃ ಪವತೇ ” ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ
ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಕೋಶಃ ತತ್ರ ಅಸಿಲತಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೦. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಆಸ್ಥಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಕಿಯು. ಸರ್ವಾಶ್ರಯ
ವಾದ್ದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಆಸ್ಥಾನರೂಪದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭೂಮಿ
ಯಲ್ಲಿ ಚರಣವ್ಯಾಸ, ತಾಲಾದ್ಯನುಸರಣ, ಹಸ್ತಾದ್ಯಭಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾದ
ನಟನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನರ್ತನವೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ನರ್ತನವನ್ನು ಆಚರಿಸು
ವವಳು ನರ್ತಕಿಯು. ದೇವಿಯು ಹ್ರೀಂ ಬೀಜವರ್ಣ ವಾಚ್ಯಳಾಗಿ ಮಾಯಾ
ಸಂಬಂಧ-ಅಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯೋತ್ಪಾದನ ವ್ಯಾಪಾರಾನು
ಕರಣದಿಂದ ವಿಕಾರ್ಯ-ವಿಕಾರಿ ವಸ್ತು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರಿಂದಲೂ
ದ್ರಷ್ಟೃಜನರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಭೇದದಿಂದ ತೀವ್ರ-ಮಂದ-ಮಂದತರ
ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಭಕ್ತಿಗೆ ವಿಷಯವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ-ಅನ
ಭಿವ್ಯಕ್ತ ಇಷ್ಟುಫಲಗಳಿಗೆ ಸಾಧನಳಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಸ್ವಕೀಯ ಪುಣ್ಯಾದಿ ತಾರತ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಕತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ತ್ತಿಭೇದೇನ ತೀನ್ರನುಂದನುಂದತರಪ್ರೀತಿರೂಪಭಕ್ತಿವಿಷಯ
ತಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಾನಭಿವ್ಯಕ್ತೇಷ್ಟಫಲಸಾಧನತಯಾ ಸ್ವಕೀಯಪು
ಣ್ಯಾದಿತಾರತನ್ಮೇನ ಬುದ್ಧಿಶುದ್ಧಿಭೇದಾತ್ಪ್ರತಿಭಾತೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಮೃದಿಂದ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನರ್ತಕಿಯಂತೆ ತೋರುವಳು ಎಂದು
ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವಾಸ್ಥಾನಂ ತಸ್ಯ ನರ್ತಕೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫೭

ಹ್ರೀಂಕಾರಶುಕ್ತಿಕಾಮುಕ್ತಾಮುಣಿಹ್ರೀಂಕಾರಬೋಧಿತಾ
ಹ್ರೀಂಕಾರನುಯಸೌವರ್ಣಸ್ತಂಭವಿದ್ವಾಮಪುತ್ರಿಕಾ ||

೧೧. ಹ್ರೀಂಕಾರಶುಕ್ತಿಕಾಮುಕ್ತಾಮುಣಿಯೇ ನಮಃ

ಹ್ರೀಂಕಾರಶುಕ್ತಿಕಾಮುಕ್ತಾಮುಣಿಃ | ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಶುಕ್ತಿಕಾ ನೀಲಪೃಷ್ಠತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರಾ, ತಸ್ಯಾಃ ಮುಕ್ತಿಕೇನ ಮುಕ್ತಾಫಲಮಿನಾಭಿನ್ಯಜ್ಯಮಾನಾ-ಯಥಾ ಸ್ವಾತೀನುಹಾಸ ಕ್ಷತ್ರೇ ಸರ್ವದೇಶೇಷು ಮೇಘಸಂಘಾತ್ ಸತಜ್ಜಲಬಿಂದುಃ ಶುಕ್ತಿಕಾಂತಃ ಸತಿತಃ ಸಮುದ್ರದೇಶನಿಶೇಷೇ ಮುಕ್ತಾಕಾರೇಣ ಪರಿಣಮತೇ, ತಥಾ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣಾತ್ಮಕ ಹ್ರೀಂ ಬೀಜಾವಚ್ಛೇದೇನ ಮನೋಹರವಾಚಾನುಗೋಚರ ಸುಂದರತರಪರದೇವತಾಮೂರ್ತ್ಯಾ ಸರ್ವಗತಮಸಿ ಚೈತನ್ಯಂ ವಿಶಿಷ್ಯಾಭಿನ್ಯಜ್ಯತೇ | ತಥಾ ಚ ಮೌಕ್ತಿಕಾರ್ಥಿನಾಂ ಶುಕ್ತೃಃ

೧೧. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಚಿಪ್ಪಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಮುಣಿಪ್ರಾಯಳು. ಶುಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ನೀಲವರ್ಣದ ಪೃಷ್ಠಭಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಕಾರವುಳ್ಳ ಚಿವ್ವು. ಅಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಸ್ವಾತೀ ಮಹಾನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಕಲದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಘದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಜಲಬಿಂದುವು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಶುಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಅದು ಮುತ್ತಿನ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಹಾಗೆ ಸರ್ವಗತವಾದ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯವು ಸತ್ತ್ವಾದಿ ಗುಣತ್ರಯ ಸಮಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಹ್ರೀಂಕಾರದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಮನೋಹರವೂ, ವಾಚಾನುಗೋಚರವೂ ಮತ್ತು ಸುಂದರವೂ ಆದ ಪರದೇವತಾಮೂರ್ತಿ ರೂಪದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಕ್ತಾಫಲಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶುಕ್ತಿಯ ಉಪಾದಾನವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಪರದೇವತಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಕಾಂಕ್ಷಿಸು

ಪಾದಾನವತ್ ಪರದೇನತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರೇಪೂನಾಂ ಹೀಂಕಾರೋಪಾದಾನಮಾವಶ್ಯಕಮಿತಿ ಭಾವಃ |

೧೨. ಓಂ ಹೀಂಕಾರಬೋಧಿತಾಯೈ ನಮಃ

ಹೀಂಕಾರಬೋಧಿತಾ | ಸಿದ್ಧೇ ಪದಾರ್ಥೇ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿ ಸಂಬಂಧೇ ಸತಿ ಸ್ವತಃ ಏವ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿದರ್ಶನಾನ್ಮ ಜ್ಞಾನೇ ವಿಧಿರಪೇಕ್ಷಿತಃ ಕ್ರಿಯಾಫಲತ್ವಾಭಾವಾತ್ | ತರ್ಹಿ ನಿತ್ಯಾ ಪರೋಕ್ಷಧರ್ಮಾದಿಜ್ಞಾನವತ್ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮಾಭೇದಃ ವೇದೈಕದೇಶಹೀಂಕಾರೇಣೈವ ಬೋಧ್ಯತೇ, ಅಜ್ಞಾತಜ್ಞಾಪಕತ್ವೇನ ವೇದಸ್ಯ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಾಭ್ಯುಪಗಮಾತ್, ಪರಚೈತನ್ಯಸ್ಯ ಚ ಜ್ಞಾಯಮಾನಸ್ಯ ಪರಮಾನಂದರೂಪತಯಾ ಪುರುಷಾರ್ಥರೂಪತ್ವಾತ್ | ಅತಃ ಹೀಂಕಾರೇಣೈವ ಮೂಲಮಂತ್ರಾತ್ಮನಾ ಬೋಧಿತಾ ಜ್ಞಾಸಿತಾ | ಹಕಾರರೇಫೇಕಾರಾಣಾಂ ವ್ಯಸ್ತತ್ವದಶಾಯಾಂ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಾರ್ಥಕಾನಾಂ ಮೇಲನೇ ಹೀಂಕಾರಾತ್ಮನಾ ಪರಿಣಾಮೇ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಶ್ರೀತ್ರಿಪುರ

ವವರಿಗೆ ಹೀಂಕಾರೋಪಾಸನೆಯು ಅವಶ್ಯಕವು, ಎಂದು ಭಾವವು. ಹೀಂಕಾರ ಏವ ಶುಕ್ತಿಕಾ, ತಸ್ಯಾ ಮುಕ್ತಾಮಣಿಃ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೨. ಹೀಂಕಾರದಿಂದ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು. ಸಿದ್ಧವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ತಾನಾಗಿ ಜ್ಞಾನವು ಜನಿಸುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಯೆಯ ಫಲವು ಮಾತ್ರ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿತ್ಯಾಪರೋಕ್ಷ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನದಂತೆ ವೇದೈಕದೇಶವಾದ ಹೀಂಕಾರದಿಂದ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮಾಭೇದವು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಸ್ವವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವೇದವು ಅಜ್ಞಾತಜ್ಞಾಪಕವೂ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬೋಧ್ಯವಾದ ಪರಚೈತನ್ಯವು ಜ್ಞಾನ ವಿಷಯವಾದ ಪರಮಾನಂದರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥರೂಪವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂಲಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಹೀಂಕಾರದಿಂದ ದೇವಿಯು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಳು.

ಸುಂದರ್ಯಾಃ ತದರ್ಥತ್ವೇನಾದ್ವೈತಸ್ವರೂಪತಯಾ ಪ್ರತಿ
ಭಾನಾತ್ | “ ನಾನೋಽತೋಸ್ತಿ ದ್ರಷ್ಟಾ, ಇದಂ ಸರ್ವಂ
ಯದಯಮಾತ್ಮಾ, ಏಕ ಏನ ತು ಭೂತಾತ್ಮಾ ಭೂತೇ
ಭೂತೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಃ | ಏಕಧಾ ಬಹುಧಾ ಚೈವ ದೃಶ್ಯತೇ ಜಲ
ಚಂದ್ರವತ್ ” ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ | “ ಆತ್ಮಾ ವಾ ಅರೇ ದ್ರ
ಷ್ಟವ್ಯಃ, ತದ್ವಿಜಿಜ್ಞಾಸಸ್ವ, ಆತ್ಮಾನಂ ಪಶ್ಯೇತ್ ” ಇತ್ಯಾದಿ
ಲಿಜ್ಞೋಲೋಟ-ತನ್ಯಪ್ರತ್ಯಯಾನಾನುಹಾರ್ಥಕತಯಾ ನ
ವಿಧಿತ್ವನಿತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಃ |

೧೩. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಯಸೌ ವರ್ಣಸ್ತಂಭನಿದ್ರುಮ
ಪುತ್ರಿಕಾಯೈ ನಮಃ

ಹ್ರೀಂಕಾರಮಯಸೌ ವರ್ಣಸ್ತಂಭನಿದ್ರುಮಪುತ್ರಿಕಾ | ಸಿಂಗ
ಲಪೃಥ್ವೀರೇಣುಃ ಸುವರ್ಣಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಅನುಚ್ಛಿದ್ಯಮಾನ

ಹ + ರ + ಈ ಕಾರಗಳು ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರುವಾಗ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ವಾಚಕ
ಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಮೇಳನದಿಂದ “ ಹ್ರೀಂ ” ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಸಚ್ಚಿದಾ
ನಂದಸ್ವರೂಪಳಾದ ಮಹಾತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀ ದೇವತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು
ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಆ ದೇವಿಯನ್ನು ಅದ್ವೈತ ರೂಪದಿಂದ ಬೋಧಿಸುವುದು.
ಅದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ತತ್ತ್ವವೆಂದು “ ನಾನೋಽತೋಃ
ಸ್ತಿ ದ್ರಷ್ಟಾ, ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಯದಯಮಾತ್ಮಾ, ಏಕ ಏನ ತು ಭೂತಾತ್ಮಾ
ಭೂತೇ ಭೂತೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಃ | ಏಕಧಾ ಬಹುಧಾ ಚೈವ ದೃಶ್ಯತೇ ಜಲಚಂದ್ರ
ವತ್ ” ಮುಂತಾದ ಬಹು ಶ್ರುತಿವಚನಗಳು ಹೇಳುವುವು. “ ಆತ್ಮಾ ವಾ
ಅರೇ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ, ತದ್ವಿಜಿಜ್ಞಾಸಸ್ವ, ಆತ್ಮಾನಂ ಪಶ್ಯೇತ್ ” ಮುಂತಾದ ವಾಕ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಲಿಜ್ಞೋ-ಲೋಟ-ತನ್ಯ ಮುಂತಾದ ಪ್ರತ್ಯ
ಯಗಳು ವಿಧ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಾಧವಿರುವುದರಿಂದ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯ ದರ್ಶನಾರ್ಹ ಎಂದು
ಅರ್ಹಾರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥವಾಗುವುವು. ಹ್ರೀಂಕಾರೇಣ ಬೋಧಿತಾ
ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೩. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಸುವರ್ಣಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಹವಳದ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯಾಗಿರು
ವವಳು. ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪೃಥಿವಿಯ ರೇಣುವು ಸುವರ್ಣವು. ಇದು ಪೃಥಿವೀ

ದ್ರವತ್ವಸ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕತ್ವೇಽಪಿ ತೈಜಸಾಂತರೇ ಪ್ರದೀಪಪ್ರಭಾ
ದಾನದರ್ಶನಾತ್ । ಪದಾರ್ಥಾಂತರಸಂಯೋಗೇ ರಜತಾದಿನ
ದತ್ತಿಜೇಜಃಸಂಯೋಗಾತ್ ಭಸ್ಮಭಾವಾಪತ್ತೇಶ್ಚ । ಹೀರನುಣೌ
ಲೋಹಲೇಖ್ಯತ್ವಾಭಾವವತ್ತ್ವೇಽಪಿ ಸಾರ್ಥವತ್ವವದತ್ರ ಸಾರ್ಥ
ವತ್ವೇ ಬಾಧಾಭಾವಾತ್ ದ್ರವತ್ವಸ್ಯೋದಕಸ್ವಭಾವತ್ವೇನ
ತತ್ಕಾರ್ಯಪೃಥಿವ್ಯಾನುಪಿ ಉಪಲಂಭೋಪಪತ್ತೇಶ್ಚ । ತದ್ವಿ
ಕಾರಃ ಸೌವರ್ಣಶ್ಚಾಸೌ ಸ್ತಂಭಶ್ಚ । ಸೌವರ್ಣಸ್ತಂಭಸ್ಯ
ನನರತ್ನಮಂಡಪಭಾರವಾಹಿತ್ಯೇ ಸತಿ ತದಭಿನ್ನತ್ವೇನ ತದಲಂ
ಕಾರಭೂತತ್ವಸ್ಯೇನ ಸಾಧಾರ್ಮ್ಯಸ್ಯ ಹೀಂಕಾರೇಽಪಿ ಜಗದಾ
ಶ್ರಯತ್ವೇ ಸತಿ ತತ್ಕಾರಣತ್ವೇ ಸತಿ ತದಂತರ್ಭೂತತ್ವೇ ಸತಿ
ಪರಮಾನಂದಜನಕತ್ವಸ್ಯ ಸತ್ತ್ವೇನ ಹೀಂಕಾರಮಯ ಇತ್ಯ
ಭೇದೋಪಚಾರಃ ಪ್ರತೀಪಾಲಂಕಾರದ್ವ್ಯೋತನಾರ್ಥ ಇತಿ
ಜ್ಞಾತವ್ಯಮ್ । ಹೀಂಕಾರೇ ಉಪಮೇಯೇ ಮಯಶಬ್ದೇ
ನೋಪಮಾನಾಭೇದಕಲ್ಪನಾತ್ । ತಸ್ಮಿನ್ ವಿಚಿತ್ರಸಿಂಹಸ್ಯ

ಧಾತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವು. ನೈಮಿತ್ತಿಕವಾದ, ಅಗ್ನಿಸಂಯೋಗದಿಂದ ನಾಶ
ವಾಗದ ದ್ರವತ್ವವು ಸುವರ್ಣದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ದೀಪಪ್ರಭಾದಿರೂಪವಾದ ಮತ್ತಾವ
ತೇಜಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ಕಾಣದಿರುವುದರಿಂದ ಸುವರ್ಣವನ್ನು ತೇಜೋದ್ರವ್ಯ
ವೆಂದು ಸಾಧಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಅಗ್ನಿಸಂಯೋಗದಿಂದ
ರಜತಾದಿಗಳಂತೆ ಭಸ್ಮಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಲೋಹಲೇಖ್ಯತ್ವಲೋಹ
ದಿಂದಾಗುವ ಗೀರು ವಜ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಪೃಥಿವಿ ಯೆಂದು ಅಂಗೀ
ಕರಿಸುವಂತೆ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ದ್ರವತ್ವ ವೆಂಬ ಅಸಾಧಾರಣ ಧರ್ಮವಿದ್ದರೂ ಪೃಥಿವಿ
ಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ಜಲದ ಧರ್ಮವಾದ ದ್ರವತ್ವವು
ಜಲಕಾರ್ಯವಾದ ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಉಚಿತವಾದ್ದರಿಂದ ಪೃಥಿವೀ
ರೂಪವಾದ ಸುವರ್ಣದಲ್ಲಿ ದ್ರವತ್ವಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸುವರ್ಣದ ವಿಕಾ
ರವು ಸೌವರ್ಣವು; ಸೌವರ್ಣವಾದ ಸ್ತಂಭವು ಮಂಟಪದ ಭಾರವಾಹಕವೂ,
ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಅಭಿನ್ನವೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರ ಪ್ರಾಯವೂ, ಅಗಿರುವಂತೆ
ಹೀಂಕಾರವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆಶ್ರಯವೂ, ಕಾರಣವೂ, ಜಗದಂತರ್ಗತವೂ ಮತ್ತು
ಪರಮಾನಂದಜನಕವೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಂಕಾರವನ್ನು ಸೌವರ್ಣಸ್ತಂಭಾಭೇದ

ಧಾನರೂಪೇ ತತ್ಸಂಬಂಧಿತಯಾ ವಿದ್ವನ್ಮುಪುತ್ರೀನ ಪ್ರತೀ
ಯಮಾನಾ ವಿದ್ವನ್ಮೇನ ಪ್ರವಾಳೇನ ಕೃತಾ ಪುತ್ರೀಕಾ ಸಾಲ
ಭಂಜಿಕಾ । ಸೌವರ್ಣಸ್ತಂಭಶಬ್ದಃ ಉಪಲಕ್ಷಣಂ ಭಿತ್ತಾ
ದೀನಾನಾಂ, ಪ್ರಾಯಸ್ತ್ವದರ್ಶನಾತ್ ತದುಪಾದಾನಂ ಸ್ವತಃ
ಮನೋಜ್ಞಸ್ಯ ಸ್ತಂಭಸ್ಯಾತಿಶಯದರ್ಶನೀಯತಾಯೈ ।
ದುರ್ಲಭತರಪ್ರವಾಲಪುತ್ರೀಕಾ ಸ್ತಂಭಮಂಡಪಂ ತತ್ಸಾ
ಮಿನಂ ತದ್ವೇಶಂ ಚ ಪ್ರಕೃಷ್ಟೀಕರೋತಿ ತಥಾ ಶ್ರೀಪರದೇನ
ತಾಸಿ ರೂಢೈತದ್ವೀಜಾರ್ಥತಯಾ ತದವಚ್ಛಿನ್ನಾ ಸತೀ ತದಾ
ದೀನ್ ಸರ್ವಾನ್ ಭೂಷಯತಿ ಸಫಲೀಕರೋತೀತ್ಯರ್ಥಃ ।

ರೂಪದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ ಈ ಸಮಾಸ ಪದದಲ್ಲಿ ಮಯಶಬ್ದದಿಂದ ಅಭೇದವು
ತೋರುವುದು. ನಿಚಿತ್ರ-ಸಿಂಗಲವರ್ಣ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಆ ಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿ ಹವಳ
ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು. ಭಿತ್ತಿ ಮುಂತಾ
ದುವುಗಳಿಗೆ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಉಪಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಪ್ರಾಯಕವಾಗಿ ಸ್ತಂಭವು
ಪ್ರತಿಕೃತಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ಸ್ವತಃ ಸುಂದ
ರವಾಗಿರುವ ಸ್ತಂಭವು ಪ್ರತಿಕೃತಿಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದರ್ಶನೀಯವಾಗು
ವುದು. ದುರ್ಲಭವೂ ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಆದ ಹವಳದ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯು ಮಂಟಪ
ವನ್ನೂ, ಅದರ ಪ್ರಭುವನ್ನೂ ಆ ದೇಶವನ್ನೂ ಮಹತ್ತರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ
ರೂಢಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹ್ರೀಂ ಬೀಜಾಕ್ಷರಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯಳಾದ ಪದದೇವತೆಯು ಹ್ರೀಂ
ಕಾರಸಂಬಂಧಳಾಗಿ ಸರ್ವವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಸಫಲಮಾಡುವಳೆಂದು
ಅಭಿಪ್ರಾಯವು. ಸೌವರ್ಣವಿಕಾರಃ ಸೌವರ್ಣಃ ಸ ಚಾಸೌ ಸ್ತಂಭಶ್ಚ,
ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಸೌವರ್ಣಸ್ತಂಭಃ, ವಿದ್ವನ್ಮುಪುತ್ರೀಕಾ, ಸ್ರಂಭೇ ವಿದ್ವನ್ಮು
ಪುತ್ರೀಕಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫೮

ಹ್ರೀಂಕಾರವೇದೋಪನಿಷದ್ವ್ರೀಂಕಾರಾಧ್ವರದಕ್ಷಿಣಾ ।
ಹ್ರೀಂಕಾರನಂದನಾರಾನುನವಕಲ್ಪಕವಲ್ಲರೀ ॥

೧೪. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರವೇದೋಪನಿಷದೇ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರವೇದೋಪನಿಷತ್ । ವೇದ್ಯಂತೇ ಜ್ಞಾಯಂತೇ
ಸರ್ವೇ ಪದಾರ್ಥಾ ಅನೇನೇತಿ ವೇದಃ । ಜಾತ್ಯೇಕವಚನಂ ।
ಹ್ರೀಂತಾರ ಏನ ವೇದಃ ಜ್ಞಾಪಕತ್ವಾವಿಶೇಷಾತ್ । ತಸ್ಯ
ಉಪನಿಷತ್ ವೇದಾಂತಭಾಗಃ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥೋ ವಾ “ತದ್ವ್ರ
ಹ್ಮೋಪನಿಷತ್ ಪರಮ್” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ । ಕರ್ಮೋಪಾಸನಾ
ಜ್ಞಾನಕಾಂಡಭೇದೇನ ಚತ್ವಾರೋಪಿ ವೇದಾಃ ತ್ರಿಪ್ರಕಾರಾಃ ।
“ತಮೇತಂ ವೇದಾನುವಚನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವಿವಿಧಿಷಂತಿ”
ಇತಿ ವಾಕ್ಯೇನ ಜ್ಞಾನಸಾಧನತಯಾ ಕರ್ಮೋಪಾಸನಯೋಃ
ವಿನಿಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ । “ಅಂಧಂ ತಮಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯೇಸವಿ

೧೪. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ವೇದದ ಉಪನಿಷದ್ರೂಪಳು. ವೇದ್ಯಂತೇ
ಜ್ಞಾಪ್ಯಂತೇ ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಪದಾರ್ಥಜ್ಞಾನ ಸಾಧನವು ವೇದವು.
ಹ್ರೀಂಕಾರವು ವೇದರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವೇದದಂತೆ ಹ್ರೀಂಕಾರದ
ಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಕತ್ವವೆಂಬ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ವೇದಕ್ಕೆ ವೇದಾಂತ
ಭಾಗ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥರೂಪಳಾದ್ದರಿಂದ ಉಪನಿಷದ್ರೂಪಳು. “ತದ್ವ್ರ
ಹ್ಮೋಪನಿಷತ್ಪರಮ್” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಪರದೇವತೆಯನ್ನು ಉಪನಿಷತ್
ಶಬ್ದದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಕರ್ಮಕಾಂಡ-ಉಪಾಸನಾ
ಕಾಂಡ-ಜ್ಞಾನಕಾಂಡ ರೂಪವಾಗಿ ಮೂರಾಗಿ ವಿಭಕ್ತಗಳಾಗಿವೆ. ತಮೇತಂ
ವೇದಾನುವಚನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವಿವಿಧಿಷಂತಿ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಕರ್ಮ-ಉಪಾ
ಸನೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದೆ. “ಅಂಧಂ ತಮಃ ಪ್ರವಿ
ಶಂತಿ ಯೇಸವಿದ್ರಾಢ್ಯಮುಪಾಸತೇ । ತತೋ ಭೂಯ ಇವ ತೇ ತಮೋ ಯ ಉ

ದ್ಯಾನುಸಾಸತೇ | ತತೋ ಭೂಯ ಇನ ತೇ ತನೋ ಯ
ಉ ವಿದ್ಯಾಯಾಗ್ಂ ರತಾಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತ್ಯಾ ತದುಭಯೋಃ
ಸಂಸಾರಫಲಕತ್ವೇನ ನಿಂದಿತತ್ವಾಚ್ಚ, “ಆತ್ಮಾನಂ ಚೇದ್ವಿ
ಜಾನೀಯಾದಯಮಸ್ಮೀತಿ ಪೂರುಷಃ | ಕಿಮಿಚ್ಛನ್ ಕಸ್ಯ ಕಾ
ಮಾಯ ಶರೀರಮನುಸಂಜ್ವರೇತ್, ಆತ್ಮಕಾನು ಆಪ್ತಕಾನುಃ
ಇತ್ಯಾದಿ . ಶ್ರುತಿಭ್ಯಃ ಅದ್ವೈತಜ್ಞಾನೋತ್ಪಾದಕವೇದಭಾಗ
ಸ್ಯೋಪನಿಷತ್ಪಬ್ಧವಾಚ್ಯಸ್ಯ ಮೋಕ್ಷಫಲಕತ್ವೇನ ಫಲಪ್ರತಿ
ಪಾದನಾತ್ ತದುಭಯಪ್ರತಿಸಾದಕವೇದಭಾಗಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಶ್ರೇ
ಷ್ಠತ್ವಮ್ | ಲೋಕೇ ಸಾಧನಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಫಲಸ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವೇ
ನೋತ್ತಮತ್ವಪ್ರಸಿದ್ಧೀಃ | ತಥಾ ಚ ಪೂರ್ವಕಾಂಡದ್ವಯಾ
ರ್ಥಸ್ಯ ಜನ್ಯತಯಾ ತತ್ಪ್ರತಿಸಾದಕವೇದಭಾಗಸ್ಯೋಪನಿಷತ್ಪೇ
ಷತ್ಪ್ರವತ್ ಹೀಂಕಾರಸ್ಯಾಪಿ ಪರದೇವತಾಪ್ರಕಾಶಕತ್ವೇನ
ತಚ್ಛೇಷತ್ವಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಮುಕ್ತಮಿತಿ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮ್ |
ವೇದಾಂತೇಷೂಪನಿಷತ್ಪಬ್ಧಃತಜ್ಜನ್ಯತಾರೂಪಶಕ್ಯಸಂಬಂಧೇನ

ವಿದ್ಯಾಯಾಗ್ಂ ರತಾಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಚನವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕರ್ಮ-ಉಪಾ
ಸನೆಗಳನ್ನು ತಮಃ ಪ್ರಾಪಕವೆಂದು ನಿಂದಿಸಿದೆ. “ಆತ್ಮಾನಂ ಚೇದ್ವಿಜಾನೀ
ಯಾದಯಮಸ್ಮೀತಿ ಪೂರುಷಃ | ಕಿಮಿಚ್ಛನ್ ಕಸ್ಯ ಕಾಮಾಯ ಶರೀರಮನುಸಂ
ಜ್ವರೇತ್, ಆತ್ಮಕಾನು ಆಪ್ತಕಾನುಃ” ಇತ್ಯಾದಿ ವಚನಗಳು ಉಪನಿಷತ್ತೆಂಬ
ಅದ್ವೈತಜ್ಞಾನೋತ್ಪಾದಕವೇದಭಾಗರೂಪ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷಫಲ
ವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡು ಕಾಂಡಗಳಿಗಿಂತ ಜ್ಞಾನ
ಕಾಂಡವು ಪ್ರಶಸ್ತವು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಧನ ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಫಲವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ
ಕಾಂಕ್ಷಿತವಾದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವೇದದಲ್ಲಿರುವ
ಪೂರ್ವಕಾಂಡದ್ವಯದ ಅರ್ಥವು ಜನ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಉಪನಿಷತ್ತಿಗೆ ಕಾಂಡದ್ವ
ಯವು ಶೇಷವಾಗಿರುವಂತೆ ಪರದೇವತೆಯೆಂಬ ಉಪನಿಷತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕವಾದ
ಹೀಂಕಾರವು ಶೇಷವಾದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವು ವಿನಿಶ್ಚಿತವಾಗು
ವುದು. ಉಪನಿಷತ್ ಎಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೂಢಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವು.
ಶಕ್ಯಸಂಬಂಧವೆಂಬ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾಜನಕವಾದ ವೇದಾಂತಭಾಗವು

ಪ್ರವರ್ತತೇ । ಮುಖ್ಯಯಾ ವೃತ್ತಾ ತು ಬಹುವಿದ್ಯಾಯಾ
ಮೇವ । ತಥಾ ಹಿ ಉಪಶಬ್ದಃ ಸಮೀಪದೇಶಾರ್ಥಕಃ । ಬ್ರ
ಹ್ಮಣ್ಯಧ್ಯಸ್ತಮಾಯಾಸಮೀಪದೇಶಕಃ ತತ್ಪದಾರ್ಥಪ್ರತಿಬಿಂ
ಬಿತಮವಿದ್ಯೋಪಾಧಿಕಚೈತನ್ಯಂ ಜೀವಶಬ್ದವಾಚ್ಯಮುಪಶ
ಬ್ದಾರ್ಥಃ ಲಕ್ಷಣಯಾ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯತೇ । ನಿ - ಶಬ್ದಃ ಷಡ್
ಇತಿ ಪದಸ್ಯ ನಿಶೇಷಣಮ್ । ಸತ್ ಇತಿ ಪದಂ ಸದನಗತ್ಯ
ವಸಾದನೇಷು ಭವತಿ । ತಥಾ ಚ ಉಪಶಬ್ದವಾಚ್ಯೋ ಜೀವಃ
ಅವಿದ್ಯಾಂ ನಿಹತ್ಯ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪೇಣ ನಿಷೀದತಿ
ವರ್ತತ ಇತಿ ಉಪನಿಷದಿತ್ಯೇಕೋರ್ಥಃ । ಜೀವಃ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂ
ಪತ್ವೇನ ನಿಗಚ್ಛತಿ ಜಾನಾತೀತ್ಯನ್ಯೋರ್ಥಃ । ಜೀವಃ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸ್ವರೂಪೇಣ ಅವಸೀದತಿ ಪರಿಸಮಾಪ್ನೋತೀತಿ ತೃತೀ
ಯೋರ್ಥಃ । ಏವಮುಪನಿಷಚ್ಛಬ್ದಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾವಾಚಕ
ತ್ವೇನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಸ್ಯ ತದ್ವಾಚಕವೇದಭಾಗೇ ಲಕ್ಷಣವತ್ತೀತೃಪ್ಯು

ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾಗುವುದು, ಸಮೀಪದೇಶವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಉಪ ಎಂಬ
ಶಬ್ದವು ಲಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಸ್ತವಾದ ಮಾಯಾಸಮೀಪದೇಶದಲ್ಲಿ
ರುವುದೂ ತತ್ಪದಾರ್ಥದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬರೂಪವೂ, ಅವಿದ್ಯೋಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ
ದುದೂ ಮತ್ತು ಜೀವ ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞಾಂಕಿತವೂ ಆದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿ
ಸುವುದು. “ನಿ” ಎಂಬುದು “ಷಡ್” ಧಾತುವಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿಶೇಷ
ಣವು. “ಷಡ್” ಧಾತುವಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೊಂದುವುದು, ಸಮಾಪ್ತಿ
ಯಾಗುವುದು ಎಂಬ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಉಪಶಬ್ದದ
ಅರ್ಥನಾದ ಜೀವನು ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿಂದ ನಿಷಣ್ಣ = ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡವನು ಆಗುವನು. ಎಂದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅರ್ಥವು. ಜೀವನು
ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿಂದ ಅರಿಯುವನು ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವು. ಜೀವನು
ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿಂದ ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದುವನು ಎಂಬುದು ಮೂರನೆಯ
ಅರ್ಥವು. ಹೀಗೆ ಉಪನಿಷತ್ ಶಬ್ದವು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ ಎಂಬ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಾಚಕ

ಸನಿಷಚ್ಛಬ್ದವಾಚೋ ಭವತಿ | ತಥಾ ಚ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ
ವೇದಃ ತಸ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ ಪ್ರಧಾನಭೂತಾ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೇತ್ಯರ್ಥಃ |

೧೫. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧ್ವರದಕ್ಷಿಣಾಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧ್ವರದಕ್ಷಿಣಾ | ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಅಧ್ವರಃ ಯಜ್ಞಃ
ತಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ಸಮಾಪ್ತಿಸಾಧನಮ್, ದಕ್ಷಿಣಾಯಾಂ ದತ್ತಾ
ಯಾಂ ಯಜ್ಞಸಮಾಪ್ತಿದರ್ಶನಾತ್ | ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯಾಪಿ ಜಪಃ
ಯಜನಾತ್ಮಕತಯಾ ಅಧ್ವಾನಂ ರಾತಿ ಗಚ್ಛತೀತ್ಯಧ್ವರಃ
ಮಾರ್ಗಸಾಧಕ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ದಕ್ಷಿಣಾಪದಂ ಫಲವಾಚಿ ಋತ್ವಿ
ಗ್ವಾಪಾರಾಣಾಂ ದಕ್ಷಿಣಾಫಲತ್ವದರ್ಶನಾತ್ | ಹ್ರೀಂಕಾರಾ
ಧ್ವರಸ್ಯ ಹ್ರೀಂಕಾರಜಪಯಜ್ಞಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ಫಲಸಾಧನೀ
ಭೂತಪುರುಷಾರ್ಥರೂಪಾ | ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧ್ವರಸ್ಯ
ದಕ್ಷಿಣಾ ಪತ್ನೀ “ಮುಖಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ಪತ್ನೀ” ಇತಿ ವಚ
ನಾತ್ | “ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ತೇನಾಹಮಿಷ್ಟಃ ಸ್ಯಾಮಿತಿ ನೇ

ವಾದರೂ ಲಕ್ಷಣಾ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವೇದಭಾಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು.
ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ವೇದಃ ತಸ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ ಎಂದು ನಿಗ್ರಹವು.

೧೫. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಯಾಗಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣಾರೂಪಳು. ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು
ದಾನಮಾಡಲಾಗಿ ಯಜ್ಞವು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣೆಯು ಸಮಾಪ್ತಿ
ಸಾಧನವಾಗುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರದ ಜಪವು ಯಜನರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಅಧ್ವಾನಂ
ರಾತಿ ಗಚ್ಛತಿ ಎಂಬ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಗ ಸಾಧಕವಾಗುವುದು. ಋತ್ವಿ
ಜರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯು ಫಲರೂಪವಾದ್ದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಾಪದಕ್ಕೆ ಫಲ
ವೆಂದು ಅರ್ಥವು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಜಪಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಫಲಸಾಧನವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥ
ರೂಪಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣಾ ಎಂಬ
ಪತ್ನೀರೂಪಳು. ಯಜ್ಞಪತ್ನೀರೂಪವನ್ನು “ಮುಖಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ಪತ್ನೀ” ಎಂಬ
ವಚನವು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಲಕ್ಷಾರ್ಥವನ್ನು ವಿಷಯೀಕರಿಸಿದ
ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೆಯಂತೆ ಫಲರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಧಾನಳಾದವಳು,

ಮತಿಃ” ಇತಿ ಭಗವದ್ವಚನಾತ್ । ಹ್ರೀಂಕಾರಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಃ
ಜ್ಞಾನನೇವ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಧ್ವರಃ ಹ್ರೀಂಕಾರಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಃ
“ಪ್ರಧಾನಂ ದಕ್ಷಿಣಾ ಮುಖೇ” ಇತಿ ವಚನಾತ್ ದಕ್ಷಿಣಾ
ವತ್ ಫಲಭೂತತ್ವೇನ ಪ್ರಧಾನಭೂತೇತಿ ವಾ । ದೇವತೋ
ದ್ವೇಶೇನ ದ್ರವ್ಯತ್ಯಾಗೋ ಯಾಗ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ । ತ್ಯಕ್ತದ್ರ
ವ್ಯಸ್ಯ ಅಗ್ನೌ ಪುಕ್ಷೇಪೋ ಹೋಮಃ । ಋತ್ವಿಗುದ್ವೇಶೇನ
ವೇದ್ಯಾನುರ್ಥವಿಭಾಗೋ ದಕ್ಷಿಣಾ । ಅರ್ಥಿಭ್ಯಃ ವೇದಿಬಹಿ
ರ್ದೇಶೇಽರ್ಥವಿಭಾಗೋ ದಾನಮಿತಿ ತೇಷಾಂ ಭೇದಃ ।

೧೬. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರನಂದನಾರಾಮನವಕಲ್ಪಕವಲ್ಲಯೈಃ
ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರನಂದನಾರಾಮನವಕಲ್ಪಕವಲ್ಲರೀ । ನಂದಯತ್ಯಾ
ನಂದಯತೀತಿ ನಂದನಃ ಸ ಚಾಸೌ ಆರಾಮತ್ವ ತಥಾ ।
ದೇವೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನಂ ವಿಚಿತ್ರಸ್ವರೂಪತಯಾ ವಿಜಾತೀಯಾ

“ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ತೇನಾಹಮಿಷ್ಟಃ ಸ್ಯಾಮಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ” ಎಂಬ ವಚ
ನವು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯಜ್ಞರೂಪದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆ “ಪ್ರಧಾನಂ
ದಕ್ಷಿಣಾ ಮುಖೇ” ಎಂಬ ವಚನವು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ
ವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾಗ-ಹೋಮ-ದಕ್ಷಿಣಾ-
ದಾನವೆಂಬ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿ
ಯಬೇಕು. ದೇವತೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಯಾಗವು.
ತ್ಯಕ್ತ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು ಹೋಮವು. ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಋತ್ವಿ
ಜರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ದೇಯದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡುವುದು ದಕ್ಷಿಣೆಯು
ಮತ್ತು ಯಾಚಕರಿಗೆ ವೇದಿಯ ಹೊರಗಡೆ ಅರ್ಥದ ಹಂಚಿಕೆಯು ದಾನರೂಪ
ವಾಗುವುದು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಅಧ್ವರಃ, ತಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೬. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಸುಖಜನಕವಾದ ದೇವೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ
ಕಲ್ಪಲತಾಸ್ವರೂಪಳು. ದೇವೇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನವು ವಿಚಿತ್ರಸ್ವರೂಪವೂ,
ವಿಜಾತೀಯ ಪದಾರ್ಥ ಸಹಿತವೂ ಆಗಿ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ

ರ್ಥಕತ್ವಾತ್ | ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ನಂದನಾರಾಮಃ ಸುಖಕರ್ತೃ
ವಿಶ್ರಾಮಭೂಮಿಃ, ತಸ್ಯ ನನಾ ನೂತನಾ ಅತಿಕೋಮಲೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಲ್ಪಯತಿತಿ ಕಲ್ಪಕಾ ಕಲ್ಪಕಾ ಚ ಸಾ ವಲ್ಲರೀ
ಚೇತಿ ತಥಾ ದೇವೋದ್ಯಾನೇ ವಿದ್ಯಮಾನಾನಾಂ ವೃಕ್ಷಗುಲ್ಮ
ಲತಾತ್ಮಣಾದೀನಾಂ ಏತಲ್ಲೋಕಾತಿಶಾಯಿಪುಷ್ಪಫಲಾದಿಮು
ತ್ಪ್ತೇಸಿ ನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತಾಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ, ಕಲ್ಪವಲ್ಕ್ಯಸ್ತು
ಯಥಾಕರ್ಮ ಯಥಾಸೇವಾಮುಪಾಸಕಾನಾಂ ಸರ್ವಾರ್ಥ
ಪ್ರದಾನಶಕ್ತಿಮುತ್ಪ್ತೇನ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟತಾ | ತಥಾ ಬ್ರಹ್ಮ
ವಿಷ್ಣುರುದ್ರಾಣಾಂ ತದ್ವಾಚಕವರ್ಣಭೇದಾನಾಂ ಅನ್ಯೋನ್ಯ
ಸಂಬಂಧತಯಾ ಏಕತ್ರ ಪ್ರತೀಯಮಾನತ್ವೇನ ಚಿರಜೀವಿತ್ವ
ಫಲಾದಿಪ್ರದಾನೇನ ಆನಂದಕತಯಾ ಸಂಸಾರತಾಪಶಾಮಕ
ತ್ವೇನ ಜಿ ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ನಂದನೋಪಮಾ | ತತ್ರ ಸರ್ವಾರ್ಥ
ಪ್ರದಾತೃತ್ವೇನ ಕಾಮೇಶ್ವರಾಲಿಂಗಿತಕೋಮಲತರಸುಂದರ
ಮೂರ್ತ್ಯಾ ವಿಶಿಷ್ಟಪುರುಷಾರ್ಥಚತುಷ್ಟಯಕಲ್ಪನೇನ ಸಗು

ನಂದನಾರಾಮ ವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಸುಖಕರವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಾನ
ವಾದುದರಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ನಂದನೋದ್ಯಾನರೂಪವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲು ಅರ್ಹ
ವಾದುದು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವಿಯು ಹೊಸದಾಗಿಯೂ ಕೋಮಲವಾಗಿಯೂ
ಇರುವ ಕಲ್ಪಲತಾ ರೂಪದಿಂದ ಇರುವಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. “ಕಲ್ಪಯತಿ”
ಎಂಬ ವೃತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪ ವೆಂಬಶಬ್ದವು ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ದೇವೋ
ದ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ವೃಕ್ಷ-ಗುಲ್ಮ-ಲತಾ-ತ್ಮಣ ಮುಂತಾದುವು ಇಹ
ಲೋಕದ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಫಲ-ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ
ದ್ದರೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆಂದು ಗಣ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪಲತೆಯು ಕರ್ಮ-ಉಪಾಸ
ನಾದಿ ಸುಕೃತಾನುರೂಪವಾಗಿ ಉಪಾಸಕರಿಗೆ ಸರ್ವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ
ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನವಾದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವೋತ್ತಮವು. ಹ್ರೀಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಹಕಾ
ರಾದಿವರ್ಣಗಳು ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ರುದ್ರರನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಒಂದು ಶಬ್ದದಿಂದ
ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ತೋರುವುದರಿಂದಲೂ ಚಿರಜೀವನವಾದಿ ಫಲದಾನ
ದಿಂದ ಆನಂದಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರ ತಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯುವು
ದರಿಂದಲೂ ಹ್ರೀಂಕಾರವು ನಂದನರೂಪದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ.

ಐನಿಗುಣೋಪಾಸಕಾನಾಂ ತದ್ವೇನತಾತ್ಮನಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯೇನ
ಸಮಷ್ಟಿರೂಪತಯಾ ಸಾದೃಶ್ಯೇನ ನವಕಲ್ಪಕವಲ್ಲರೀತ್ಯುಚ್ಯತ
ಇತಿ ಭಾವಃ ।

ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಆಲಿಂಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ಕೋಮಲ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯಿಂದ
ವಿಶಿಷ್ಟ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತ ಸಗುಣ-ನಿಗುಣೋಪಾಸಕರಿಗೆ
ಆಯಾಯ ದೇವತಾತ್ಮ ಭಾವದಿಂದಲೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಸಮಷ್ಟಿರೂಪದಿಂದಲೂ
ಸರ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರದಾಯಕಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರದೇವತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಲತಾ
ಅಭೇದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ನಂದನಶ್ಚಾಸೌ ಆರಾಮಶ್ಚ, ಹ್ರೀಂಕಾರ
ಏವ ನಂದನಾರಾಮಃ, ಕಲ್ಪಯತೀತಿ ಕಲ್ಪಕಾ, ಸಾ ಚ ಸಾ ವಲ್ಲರೀ ಚ,
ಆರಾಮೇ ಕಲ್ಪಕವಲ್ಲರೀ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೫೯

ಹ್ರೀಂಕಾರಹಿಮವದ್ಗಂಗಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಾರ್ಣವಕೌಸ್ತುಭಾ ।
ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರಸರ್ವಸ್ವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಪರಸೌಖ್ಯದಾ ॥

೧೭. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಹಿಮವದ್ಗಂಗಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಹಿಮವದ್ಗಂಗಾ । ಹಿಮಾನಿ ಅಸ್ಮಿನ್ ಸಂತೀತಿ ಹಿಮ
ವಾನ್ ಶೀತಲಪರ್ವತರಾಜಃ । ಹ್ರೀಂಕಾರಸ್ಯ ಅನ್ಯತಾದಿಸಾಧ
ಕತಯಾ ಶೀತಲತಾ ಬೋಧ್ಯಾ । ತಸ್ಮಾದ್ಗಂಗೆನ ಸಾವನೀ
ಸರ್ವಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರದಾ ಮಂತ್ರದೇವತಾತ್ಮನಾಭಿವ್ಯಕ್ತೇ
ತ್ಯರ್ಥಃ ।

೧೮. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಾರ್ಣವಕೌಸ್ತುಭಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಾರ್ಣವಕೌಸ್ತುಭಾ । ಕೌಸ್ತುಭಃ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಜನ್ಮಸು
ಚತುರ್ದಶರತ್ನೇಷು ಯಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಸರ್ವಾಧಿಕಪ್ರಕಾಶಾದಿ
ಗುಣತಯಾ ; ತಥಾ ಪರದೇವತಾಸಿ ಅಸಾರಮಹಿಮಾಪರಿ

೧೭. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಗಂಗಾರೂಪಳು. ಶೀತಲ
ವಾದ ಪರ್ವತರಾಜನನ್ನು ಹಿಮಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಮವಾನ್ ಎಂದು ಕರೆಯು
ವರು. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಅನ್ಯತಸಾಧನವಾದ್ದರಿಂದ ಹಿಮಾಲಯದಂತೆ ಶೀತಲ
ವಾಗಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದೇವತಾರೂಪದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದಿ
ಸಕಲಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರದಳಾದ ದೇವಿಯು ಗಂಗೆಯಂತೆ ಸಾವನಳಾಗಿರುವಳು
ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏನ ಹಿಮವಾನ್, ತಸ್ಯ ಗಂಗಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೧೮. ಹ್ರೀಂಕಾರವೆಂಬ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನರೂಪಳು. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಪ್ರಕಾಶ-ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನವು ಉತ್ತಮವಾದುದು. “ಅತ್ರಾಯಂ ಪುರುಷಃ ಸ್ವಯಂ

ಚ್ಛಿನ್ನಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರವೇದ್ಯತ್ವೇನ ತನ್ನಿಷ್ಟನ್ನಾ ಸತೀ
 “ಅತ್ರಾಯಂ ಪುರುಷಃ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿಃ” ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ
 ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶತಯಾ ವಿದ್ಯೋತತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ । ಅತ್ರ
 ಕೌಸ್ತುಭಹೃದಯಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿತ್ವಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮತ್ವ
 ಸಕಲಸುಂದರತನುತ್ವಗುಣಾ ಇವ ನಿಷ್ಕೋಲಃ ಹ್ರೀಂಕಾರಾರ್ಣ
 ವವಿದ್ಯೋತನುನಹ್ರೀಂಕಾರದೇವತೋಪಾಸಕಸ್ಯಾಪಿ ನಾರಾ
 ಯಣಾಭೇದೇನ ಶ್ರೀಕಾಂತತ್ವಾದಿಧರ್ಮಾಃ ಸ್ವತಃ ಏವ ಸಿದ್ಧಾಂ
 ತೀತಿ ಕೌಸ್ತುಭಸದೇನ ಧ್ವನಿತಮಿತಿ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮ್ ।

೧೯. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರಸರ್ವಸ್ವಾಯೈ ನಮಃ ।

ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರಸರ್ವಸ್ವಾ । ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ಸ್ವಾನಿ ಚ
 ಧನಾನಿ ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟೈಶ್ಚರ್ಯಜನಕತ್ವಾದೀನಿ ತಾನಿ ತಥಾ ।

ಜ್ಯೋತಿಃ” ಎಂಬ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶರೂಪಳಾದ ಪರ
 ದೇವತೆಯು ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಮಂತ್ರದಿಂದ
 ವೇದ್ಯಳಾಗಿ ಸ್ಫುರಿಸುವಳು. ಕೌಸ್ತುಭವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿತ್ವ-ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮತ್ವ-ಸಕಲಸುಂದರತನುತ್ವ ಮುಂತಾದ
 ಗುಣಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹ್ರೀಂಕಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ದ್ಯೋತಿಸುವ
 ಹ್ರೀಂಕಾರದೇವತೋಪಾಸಕನಿಗೆ ನಾರಾಯಣಾಭೇದದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿತ್ವಾದಿ
 ಧರ್ಮಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ. ಎಂಬುದು ಕೌಸ್ತುಭಾಭೇದವರ್ಣ
 ನೆಯಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಗೂಢಾರ್ಥವು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಅರ್ಣವಃ, ತಸ್ಯ
 ಕೌಸ್ತುಭಾ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

೧೯. ಹ್ರೀಂಕಾರ ವೆಂಬ ಮಂತ್ರದ ಸರ್ವಸ್ವರೂಪಳು. ಮಂತ್ರವು
 ಹ್ರೀಂಕಾರ ರೂಪವೂ, ಹ್ರೀಂ ಎಂಬ ವರ್ಣಘಟಿತವೂ ಆಗಿದೆ. ಆ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ
 ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕಶಕ್ತಿರೂಪಳೂ ಸರ್ವಸಂಪದ್ರೂಪಳೂ ಆಗಿ ಪರದೇವತೆಯು
 ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊಂದುವಳು. “ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ತಾನಿ ಸ್ವಾನಿ ಚ” ಎಂಬ ವಿಗ್ರಹ
 ದಿಂದ ಅಣಿಮಾದ್ಯಷ್ಟೈಶ್ಚರ್ಯ ಪ್ರದಾಯಕತ್ವ ಮುಂತಾದ ಸಂಪತ್ತಿಯು

ಹ್ರೀಂಕಾರಘಟಿತೋ ಹ್ರೀಂಕಾರೋ ನಾ ತೇಷಾಂ ಸರ್ವಸ್ವಾ
ಸಕಲಸಂಪತ್ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕಶಕ್ತಿರಿತ್ಯರ್ಥಃ |

೨೦. ಓಂ ಹ್ರೀಂಕಾರಪರಸೌ ಖ್ಯದಾ ಯೈ ನಮಃ |

ಹ್ರೀಂಕಾರಪರಸೌ ಖ್ಯದಾ | ಹ್ರೀಂಕಾರಪರಾಃ ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರ
ಜಪಪರಾಃ, ಹ್ರೀಂಕಾರಘಟಿತಶ್ರೀವಿದ್ಯಾಜಪಪರಾ ನಾ |
ತೇಷಾಂ ಸೌ ಖ್ಯಂ ಚತುರ್ವಿಧಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿಜನ್ಯಾ
ನಂದಃ, ತದ್ವದಾತೀತಿ ತಥಾ ಹ್ರೀಂಕಾರಾಣಾಂ ವ್ಯಷ್ಟಿರೂ
ಪೇಣ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಾನಾಂ ತ್ರಿಮೂರ್ತೀನಾಂ ಪರಂ ಸೌ ಖ್ಯಂ
ಸಾಮರಸ್ಯಸುಖಂ ಏಕೀಭಾವನಾನಂದಂ ದದಾತೀತಿ
ನಾರ್ಥಃ | “ಯತ್ರ ನಾನ್ಯತ್ಪಶ್ಯತಿ ನಾನ್ಯಚ್ಛುಣೋತಿ ನಾನ್ಯ
ದ್ವಿಜಾನಾತಿ ಸ ಭೂನಾ | ಯತ್ರಾನ್ಯತ್ಪಶ್ಯತ್ಪಶ್ಯಚ್ಛುಣೋತ್ಯನ್ಯ
ದ್ವಿಜಾನಾತಿ ತದಲ್ಪನಮ್, ನಾಲ್ಪೇ ಸುಖಮಸ್ತಿ,” ಇತಿ “ಆ

ಸರ್ವಸ್ವ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಆ ರೂಪದಿಂದ ದೇವಿಯು, ಇರುವ
ಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಏವ ಮಂತ್ರಃ, ತಸ್ಯ ಸರ್ವಸ್ವಾ ಎಂದು
ವಿಗ್ರಹವು.

೨೦. ಹ್ರೀಂಕಾರ ಜಪಪರರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಅಥವಾ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪರಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರಮಂತ್ರದ
ಜಪವನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವವರು ಹ್ರೀಂಕಾರಪರರಾದವರು. ಅವರಿಗೆ
ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಆಗುವ ಆನಂದವು ದೇವಿಯಿಂದ ಲಭಿಸು
ವುದು. ಅಥವಾ ವ್ಯಷ್ಟಿರೂಪದಿಂದ ಹ್ರೀಂಕಾರ ವಾಚ್ಯರಾದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ
ದೇವಿಯು ಏಕೀಭಾವಾನಂದ ಅಥವಾ ಸಾಮರಸ್ಯವೆಂಬ ಪರಮಸೌಖ್ಯವನ್ನು
ಕೊಡುವಳೆಂದು ಭಾವವು. ಅಖಂಡಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಳಾದ ಪರಪೇವತೆಯು
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಅಂತಹ ಪರದೇವತಾ ರೂಪವಾದ ಮೋಕ್ಷವು ಲಭಿಸು
ವುದು. ಪರದೇವತಾ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬೇರೊಂದು ರೂಪವಾದ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯು
ನ್ಯಾಯವಿರುದ್ಧವಾದುದು. ಅಖಂಡಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ಫಲ

ನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದ್ವಾನ್ ಬಿಭೇತಿ ಕುತಶ್ಚನ” ಇತಿ
 “ಯದಾ ಹ್ಯೇವೈಷ ಏತಸ್ಮಿನ್ನದೃಶ್ಯೇನಾತ್ಮ್ಯೇನಿರುಕ್ತೇನಿಲ
 ಯನೇಽಭಯಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ವಿಂದತೇ | ಅಥ ಸೋಽಭಯಂ
 ಗತೋ ಭವತಿ, ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾತಿರ್ದಾರ್ತುಃ
 ಸರಾಯಣಮ್” ಇತ್ಯಾದಿ ಬಹುಶ್ರುತಿಭ್ಯಃ ಅಖಂಡಸಚ್ಚಿದಾ
 ನಂದಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪತಯಾ ಸೈವ ಫಲಂ ಭವತಿ | ಅನ್ಯಜ್ಞಾ
 ನಾದನ್ಯಫಲಪ್ರಾಪ್ತೇರಯೋಗಾತ್ | “ಬ್ರಹ್ಮ ವೇದ ಬ್ರ
 ಹ್ಮೈವ ಭವತಿ, ತರತಿ ಶೋಕಮಾತ್ಮವಿತ್, ಯೇನ ಮಾ
 ಮುಪಯಾಂತಿ ತೇ, ತೇಷಾಮಹಂ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ ಮೃತ್ಯು
 ಸಂಸಾರಸಾಗರಾತ್, ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಸನ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಪ್ಯೇತಿ” ಇ

ವೆಂಬುದಾಗಿ “ಯತ್ರ ನಾನ್ಯತ್ಪಶ್ಯತಿ ನಾನ್ಯಚ್ಛುಣೋತಿ ನಾನ್ಯದ್ವಿಜಾನಾತಿ
 ಸ ಭೂಮಾ | ಯತ್ರಾನ್ಯತ್ಪಶ್ಯನ್ಯಚ್ಛುಣೋತ್ಯನ್ಯದ್ವಿಜಾನಾತಿ ತದಲ್ಪಮ್,
 ನಾಲ್ಪೇ ಸುಖಮಸ್ತಿ, ಆನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದ್ವಾನ್ ನ ಬಿಭೇತಿ ಕುತಶ್ಚನ,
 ಯದಾ ಹ್ಯೇವೈಷ ಏತಸ್ಮಿನ್ನದೃಶ್ಯೇನಾತ್ಮ್ಯೇನಿರುಕ್ತೇನಿಲಯನೇಽಭಯಂ
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ವಿಂದತೇ ಅಥ ಸೋಽಭಯಂ ಗತೋ ಭವತಿ, ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ
 ಬ್ರಹ್ಮ ರಾತಿರ್ದಾರ್ತುಃ ಸರಾಯಣಮ್” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪ
 ಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ಫಲವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಲಭ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು
 “ಬ್ರಹ್ಮ ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ, ತರತಿ ಶೋಕಮಾತ್ಮವಿತ್, ಯೇನ
 ಮಾಮುಪಯಾಂತಿ ತೇ, ತೇಷಾಮಹಂ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರಸಾಗ
 ರಾತ್, ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಸನ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಪ್ಯೇತಿ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ವಚನಗಳು
 ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರದೇವತಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಮುಕ್ತಾ
 ನಂದ ಫಲವು ಪರದೇವತಾರೂಪನೇ ಆದುದೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಹ್ರೀಂಕಾರೇ

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಭಾಷ್ಯಂ

ತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಶತೇಭ್ಯಃ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಸ್ರಾಹ್ಮೇರೇವ ಪುರು
ಷಾರ್ಥಸ್ಯ ಪ್ರದಾತೃತ್ವಂ ಸಿದ್ಧಮ್ ||

ಇತಿ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಂ ನಿಧ್ಯಾಯಾಂ ಪಂಚದಶಾಕ್ಷರನಾಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಂ ||
ಹ್ರೀಂಕಾರವರ್ಣಪ್ರಕಾಶಃ ಪಂಚದಶಃ

ಇತಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯಸ್ಯ
ಶ್ರೀಗೋವಿಂದಭಗವತ್ಪೂಜ್ಯಪಾದಶಿಷ್ಯಸ್ಯ
ಶ್ರೀಮಚ್ಛಂಕರಭಗವತಃ ಕೃತೌ ಶ್ರೀಲಲಿತಾತ್ರಿಶತೀಭಾಷ್ಯಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

ಪರಾಃ, ತೇಷಾಂ, ಸೌಖ್ಯಂ ದದಾತಿ ಅಥವಾ ಹ್ರೀಂಕಾರೇಭ್ಯಃ ಪರಂ ಸೌಖ್ಯಂ
ದದಾತಿ ಎಂದು ವಿಗ್ರಹವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ನಾಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪಂಚದಶ ಪ್ರಕಾಶವು ಸಮಾಪ್ತವು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಸ್ತೋತ್ರಭಾಷ್ಯಾನುವಾದವು ಸಮಾಪ್ತವು.

॥ ಶ್ರೀ ॥

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಸ್ತೋತ್ರ ಫಲಶ್ರುತಿಃ.

ಇತ್ಯೇವಂ ತೇ ನುಯಾಖ್ಯಾತಂ ದೇವ್ಯಾ ನಾನುಶತತ್ರಯಮ್ ।	
ರಹಸ್ಯಾತಿರಹಸ್ಯತ್ವಾದ್ಗೋಪನೀಯಂ ತ್ವಯಾ ನುನೇ	॥ ೧ ॥
ಶಿವನರ್ಣಾನಿ ನಾಮಾನಿ ಶ್ರೀ ದೇವ್ಯಾ ಕಥಿತಾನಿ ಹಿ ।	
ಶಕ್ತ್ಯಕ್ಷರಾಣಿ ನಾಮಾನಿ ಕಾಮೇಶಕಥಿತಾನಿ ಚ	॥ ೨ ॥
ಉಭಯಾಕ್ಷರನಾಮಾನಿ ಹ್ಯುಭಾಭ್ಯಾಂ ಕಥಿತಾನಿ ವೈ ।	
ತದನ್ಯೈರ್ಗ್ರಥಿತಂ ಸ್ತೋತ್ರಮೇತಸ್ಯ ಸದೃಶಂ ಕಿಮು	॥ ೩ ॥

೧. ಮುನಿಯೇ! ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇವಿಯ ನಾನುಶ್ರತೀ ಸ್ತೋತ್ರ ವನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವೆನು. ನೀನು ರಹಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿರಹಸ್ಯ ವಾದ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶವಾಗದಂತೆ ಯತ್ನದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

೨. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನರ್ಣಗಳಿಂದ ಉಪಕ್ರಮವಾಗುವ ನಾಮಗಳು ಶ್ರೀ ಕಾಮೇಶೀ ದೇವಿಯಿಂದಲೂ ಶಕ್ತಿ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಮಗಳು ಶ್ರೀ ಕಾಮೇಶ್ವರನಿಂದಲೂ ಪರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

೩. ಶಿವ-ಶಕ್ತಿಯೆಂಬಿಬ್ಬರ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಮೊದಲಾಗುವ ನಾಮಗಳು ಅವರಿಬ್ಬರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಶ್ರೀ ಕಾಮೇಶ-ಕಾಮೇಶಿಯರಿಂದ ರಚಿತ ವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ನಾನೇನ ಸದೃಶಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಶ್ರೀ ದೇವೀಪ್ರೀತಿದಾಯಕಮ್ ।

ಲೋಕತ್ರಯೇಽಪಿ ಕಲ್ಯಾಣಂ ಸಂಭವೇನ್ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ

॥ ೪ ॥

ಇತಿ ಹಯಮುಖಗೀತಂ ಸ್ತೋತ್ರರಾಜಂ ನಿಶಮ್ಯ

ಪ್ರಗಲಿತಕಲುಷೋಽಭೂಚ್ಛಿತ್ತಪರ್ಯಾಪ್ತಿನೇತೃ ।

ನಿಜಗುರುನುಥ ನತ್ವಾ ಕುಂಭಜನ್ಮಾ ತದುಕ್ತಂ

ಪುನರಧಿಕರಹಸ್ಯಂ ಜ್ಞಾತುಮೇವಂ ಜಗಾದ

॥ ೫ ॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಅಶ್ವಾನನ ಮಹಾಭಾಗ ರಹಸ್ಯಮಪಿ ಮೇ ವದ ।

ಶಿವವರ್ಣಾನಿ ಕಾನ್ಯತ್ರ ಶಕ್ತಿವರ್ಣಾನಿ ಕಾನಿ ಹಿ

॥ ೬ ॥

ಉಭಯೋರಪಿ ವರ್ಣಾನಿ ಕಾನಿ ನಾ ವದ ದೇಶಿಕ ।

ಇತಿ ಪೃಷ್ಟ್ವಃ ಕುಂಭಜೇನ ಹಯಗ್ರೀವೋಽವದತ್ ಪುನಃ

॥ ೭ ॥

೪. ಶ್ರೀ ದೇವಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಲೋಕತ್ರಯಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಾಧನವಾದ ಸ್ತೋತ್ರವು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲ.

೫. ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಹಯಗ್ರೀವಗುರುವಿನಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಸ್ತೋತ್ರರಾಜವನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿ ನಾಶಹೊಂದಿದ ಸಕಲ ದುರಿತವುಳ್ಳ ವನಾಗಿ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು, ತರು ವಾಯ ತನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಂದಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಉಪದಿಷ್ಟವಾದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

೬. ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು; ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯೇ! ರಹಸ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಇದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸು. ವಿಶಿಷ್ಟಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವವರ್ಣಗಳು ಯಾವುವು? ಹಾಗು ಶಕ್ತಿವರ್ಣಗಳು ಯಾವುವು?

೭. ಗುರುವೇ! ಶಿವ-ಶಕ್ತಿ ಉಭಯವರ್ಣಗಳು ಯಾವುವು? ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಗಸ್ತ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ತವ ಗೋಪ್ಯಂ ಕಿಮಸ್ತೀಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾದಂಬಾನುಶಾಸನಾತ್ |

ಇದಂ ತ್ವತಿರಹಸ್ಯಂ ತೇ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಶೃಣು ಕುಂಭಜ

|| ೮ ||

ಏತದ್ವಿಜ್ಞಾನಮಾತ್ರೇಣ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಿದ್ಧಿಃ ಭವೇತ್ |

ಕತ್ರಯಂ ಹದ್ವಯಂ ಚೈವ ಶೈವೋ ಭಾಗಃ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ

|| ೯ ||

ಶಕ್ತ್ಯಕ್ಷರಾಣಿ ಶೇಷಾಣಿ ಹ್ರೀಂಕಾರ ಉಭಯಾತ್ಮಕಃ |

ಏವಂ ವಿಭಾಗಮಜ್ಞಾತ್ವಾ ಯೇ ವಿದ್ಯಾಜಪಶಾಲಿನಃ

|| ೧೦ ||

ನ ತೇಷಾಂ ಸಿದ್ಧಿಃ ಸಿದ್ಧಿಃ ಸಿದ್ಧಿಃ ಕಲ್ಪಕೋಟಿಶತೈರಪಿ |

ಚತುರ್ಭಿಃ ಶಿವಚಕ್ರೈಶ್ಚ ಶಕ್ತಿಚಕ್ರೈಶ್ಚ ಪಂಚಭಿಃ

|| ೧೧ ||

೮. ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಆಗಸ್ಯಮುನಿಯೇ ! ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಯು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಏನು ತಾನೆ ಇದೆ? ಅತಿ ರಹಸ್ಯವಾದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು.

೯. ಈ ರಹಸ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಶ್ರೀವಿದ್ಯೆಯು ಮಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಮಂತ್ರರಾಜದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕವರ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ಎರಡು ಹಕಾರಗಳು ಶಿವಾಕ್ಷರಭಾಗವೆಂದು ಕೀರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

೧೦. ಮಿಕ್ಕ ಅಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಕ್ತಿವರ್ಣಗಳು. ಹ್ರೀಂಕಾರವು ಉಭಯಾಕ್ಷರವೆಂದು ಕೀರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾ ಮಂತ್ರ ಜಪವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರು ಈ ರೀತಿಯ ಮಂತ್ರವರ್ಣ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವು.

೧೧. ಮಂತ್ರವರ್ಣ ವಿಭಾಗ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆಯು ಅಂತಹವರಿಗೆ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ಕಲ್ಪಗಳು ಕಳೆದರೂ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನನಚಕ್ವೆಶ್ಚ ಸಂಸಿದ್ಧಂ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಂ ಶಿವಯೋರ್ವಪುಃ	
ತ್ರಿಕೋಣಮುಷ್ಣಕೋಣಂ ಚ ದಶಕೋಣದ್ವಯಂ ತಥಾ	೧೨
ಚತುರ್ದಶಾರಂ ಚೈತಾನಿ ಶಕ್ತಿಚಕ್ರಾಣಿ ಸಂಚ ಚ	
ಬಿಂದುಶ್ಚಾಷ್ಟದಲಂ ಪದ್ಮಂ ಪದ್ಮಂ ಷೋಡಶಪತ್ರಕಮ್	೧೩
ಚತುರಶ್ರಂ ಚ ಚತ್ವಾರಿ ಶಿವಚಕ್ರಾಣ್ಯನುಕ್ರಮಾತ್	
ತ್ರಿಕೋಣೇ ಬೈಂದವಂ ಶ್ಲಿಷ್ಟಮುಷ್ಣಾರೇಷ್ವದಲಾಂಬುಜಮ್	೧೪
ದಶಾರಯೋಃ ಷೋಡಶಾರಂ ಭೂಗೃಹಂ ಭುವನಾಶ್ರಕೇ	
ಶೈನಾನಾಮುಪಿ ಶಾಕ್ತಾನಾಂ ಚಕ್ರಾಣಾಂ ಚ ಪರಸ್ಪರಮ್	೧೫
ಅನಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧಂ ಯೋ ಜಾನಾತಿ ಸ ಚಕ್ರವಿತ್	
ತ್ರಿಕೋಣರೂಪಿಣೇ ಶಕ್ತಿರ್ಬಿಂದುರೂಪಪರಃ ಶಿವಃ	೧೬

೧೨. ಶ್ರೀ ಚಕ್ರರಾಜವು ನಾಲ್ಕು ಶಿವಚಕ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಐದು ಶಕ್ತಿ ಚಕ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಒಂಭತ್ತು ಚಕ್ರಮಯವಾಗಿ ಶಿವದಂಪತಿಗಳ ಶರೀರರೂಪವಾಗಿರುವುದು.

೧೩. ಮತ್ತು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕೋಣ, ಅಷ್ಟಕೋಣ, ಎರಡು ದಶಕೋಣ, ಮತ್ತು ಚತುರ್ದಶಕೋಣ ವೆಂಬ ಐದು ಚಕ್ರಗಳು ಶಕ್ತಿ ಚಕ್ರಗಳೆಂದೆನಿಸಿರುವುವು.

೧೪. ಹಾಗು ಬಿಂದು, ಅಷ್ಟದಳಪದ್ಮ, ಷೋಡಶದಳಪದ್ಮ, ಮತ್ತು ಚತುರಸ್ಪಗಳೆಂಬುವು ನಾಲ್ಕು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶಿವಚಕ್ರಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

೧೫. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವ ಶಿವ-ಶಕ್ತಿ ಚಕ್ರಗಳ ಮೈಕಿ ತ್ರಿಕೋಣವೆಂಬ ಶಕ್ತಿ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬೈಂದವವೆಂಬ ಶಿವಚಕ್ರವು ಅನಿನಾಭೂತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಷ್ಟಕೋಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟದಲಪದ್ಮವೂ, ಎರಡು ದಶಕೋಣಗಳಲ್ಲಿ ಷೋಡಶದಳಪದ್ಮವೂ, ಚತುರ್ದಶಕೋಣದಲ್ಲಿ ಚತುರಶ್ರ ಅಥವಾ ಭೂಗೃಹವೂ ನಿತ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಶೈವ-ಶಾಕ್ತ ಚಕ್ರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ.

೧೬. ಈ ಪರಸ್ಪರವಾದ ಅನಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಯಾವ ಮಾನವನು ತಿಳಿಯುವನೋ ಅವನು ಶ್ರೀ ಚಕ್ರವಿಷಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವ

ಅವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧಂ ತಸ್ಮಾದ್ಬಿಂದುತ್ರಿಕೋಣಯೋಃ |

ಏನಂ ವಿಭಾಗಮಜ್ಞಾತ್ವಾ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಂ ಯಃ ಸಮರ್ಚಯೇತ್ ||೧೭||

ನ ತತ್ಪಲನುವಾಪ್ನೋತಿ ಲಲಿತಾಂಬಾ ನ ತುಷ್ಯತಿ |

ಯೇ ಚ ಜಾನಂತಿ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ಚಕ್ರವೇದಿನಃ ||೧೮||

ಸಾಮಾನ್ಯವೇದಿನಃ ಸರ್ವೇ ವಿಶೇಷಜ್ಞೋಽಪಿ ದುರ್ಲಭಃ |

ಸ್ವಯಂ ವಿದ್ಯಾವಿಶೇಷಜ್ಞೋ ವಿಶೇಷಜ್ಞಂ ಸಮರ್ಚಯೇತ್ ||೧೯||

ತಸ್ಮೈ ದೇಯಂ ತತೋ ಗ್ರಾಹ್ಯಮಶಕ್ತಸ್ತಸ್ಯ ದಾಪಯೇತ್ |

ಅಂಧಂ ತನುಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯೇಽವಿದ್ಯಾಂ ಸಮುಪಾಸತೇ ||೨೦||

ನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಶಕ್ತಿಯು ತ್ರಿಕೋಣರೂಪಳಾಗಿ ಇರುವಳು, ಶಿವನು ಬಿಂದು ರೂಪದಿಂದ ಇರುವನು.

೧೭. ಅದುದರಿಂದ ಬಿಂದು ತ್ರಿಕೋಣಗಳಿಗೆ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವು ಇರುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವಲ್ಲ.

೧೮ ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಪೂಜಾಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತವರು ಇರಬಹುದು.

೧೯. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞರಾಗಿರುವರು. ವಿಶೇಷಜ್ಞನಿಯು ಬಹು ವಿರಳನಾಗಿರುವನು. ವಿದ್ಯಾವಿಶೇಷವನ್ನು ಅರಿತ ಮಾನವನು ತಾನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಿಶೇಷಜ್ಞನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕು.

೨೦. ಅಂತಹ ವಿಶೇಷಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪೂಜಾಸತ್ಕಾರದಾನ ಮಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಂತಹವನಿಂದಲೇ ತಾನು-ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ವಿಶೇಷಜ್ಞನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿಸಬೇಕು. ದಾನಮಾಡುವುದಾದರೆ ವಿಶೇಷಜ್ಞನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಜ್ಞನಿಂದ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಿಸುವ ದಾನವು ಉತ್ತಮವಾದುದು “ಯಾರು ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಅಂಧ ತಮಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ”

ಇತಿ ಶ್ರುತಿರಸಾಹೈತಾನವಿದ್ಯೋಪಾಸಕಾನ್ ಪುನಃ |
 ವಿದ್ಯಾನೋಪಾಸಕಾನೇನ ನಿಂದತ್ಯಾರುಣಿಕೇ ಶ್ರುತಿಃ ||೨೦||
 ಅಶ್ರುತಾ ಸಶ್ರುತಾಸಶ್ಚ ಯಜ್ಞಾನೋ ಯೋಃ ಸ್ವಯಂಜ್ಞನಃ |
 ಸ್ವಯಂತೋ ನಾಪೇಕ್ಷಂತೇ ಇಂದ್ರನುಗ್ನಿಂ ಚ ಯೇ ವಿದುಃ ||೨೧||
 ಸಿಕತಾ ಇವ ಸಂಯಂತಿ ರಶ್ಮಿಭಿಃ ಸಮುದೀರಿತಾಃ |
 ಅಸ್ಮಾಲ್ಲೋಕಾದಮುಷ್ಮಾಚ್ಛೇತ್ಯಾಹ ಚಾರಣ್ಯಕಶ್ರುತಿಃ ||೨೨||
 ಯಸ್ಯ ನೋ ಪಶ್ಚಿಮಂ ಜನ್ಮ ಯದಿ ನಾ ಶಂಕರಃ ಸ್ವಯಮ್ |
 ತೇನೈವ ಲಭ್ಯತೇ ವಿದ್ಯಾ ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚದಶಾಕ್ಷರೀ ||೨೩||
 ಇತಿ ಮಂತ್ರೇಷು ಬಹುಧಾ ವಿದ್ಯಾಯಾ ಮಹಿಮೋಚ್ಯತೇ |
 ನೋಕ್ಷ್ಮೈಕಹೇತುವಿದ್ಯಾ ತು ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೨೪||

೨೦. ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರುತಿಯು ಅವಿದ್ಯೋಪಾಸಕರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿರುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಆರುಣ ಶ್ರುತಿಯು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವುದನ್ನೇ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅಂತಹ ಉಪಾಸಕರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದೆ.

೨೧ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಲಿ, ಮಾಡದಿರಲಿ, ಯಾಗಾದಿಸತ್ಯ ಮರ್ಗಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಲಿ, ಆಚರಿಸದಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮುಂತಾದ ದೇವತಾ ವಿಜ್ಞಾನವು ಇದ್ದು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳವರು ಈ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೨೨. ಮುಕ್ತೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯವಾದ ಇತರ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಧೂಳಿಯ ಚೂರುಗಳಂತೆ ಇಹ-ಪರಲೋಕಗಳಿಂದ ಸಂತತ ನಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವರು ಎಂದು ಆರಣ್ಯಕ ಶ್ರುತಿಯು ಹೇಳುವುದು.

೨೩. ಕಡೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದವನೂ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಶಂಕ ರನೂ ಆಗಿದ್ದವನಿಗೆ ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚದಶಾಕ್ಷರೀ ವಿದ್ಯೆಯು ಲಭಿಸುವುದು.

೨೪. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರುತಿಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಶ್ಲಾಘಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನೋಕ್ಷ್ಮಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾದ ವಿದ್ಯೆಯು ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ನ ಶಿಲ್ಪಾದಿಜ್ಞಾನಯುಕ್ತೇ ವಿದ್ವಚ್ಛಬ್ದಃ ಪ್ರಯುಜ್ಯತೇ |

ಮೋಕ್ಷೈಕಹೇತುನೇದ್ಯಾ ಸಾ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೈವ ನ ಸಂಶಯಃ

||೨೬||

ತಸ್ಮಾದ್ವಿದ್ಯಾವಿದೇನಾತ್ರ ವಿದ್ವಾನ್ ವಿದ್ವಾನಿತಿರ್ಯತೇ |

ಸ್ವಯಂ ವಿದ್ಯಾವಿದೇ ದದ್ಯಾತ್ ಖ್ಯಾಪಯೇತ್ತದ್ಗುಣಾನ್ ಸುಧೀಃ

||೨೭||

ಸ್ವಯಂ ವಿದ್ಯಾರಹಸ್ಯಜ್ಞೋ ವಿದ್ಯಾಮಾಹಾತ್ಮ್ಯನೇದ್ಯಪಿ |

ವಿದ್ಯಾವಿದಂ ನಾರ್ಚಯೇಚ್ಛೇತ್ ಕೋ ನಾ ತಂ ಪೂಜಯೇಜ್ಜನಃ

||೨೮||

ಪ್ರಸಂಗಾದಿದಮುಕ್ತಂ ತೇ ಪ್ರಕೃತಂ ಶೃಣು ಕುಂಭಜ |

ಯಃ ಕೀರ್ತಯೇತ್ ಸಕೃದ್ಭಕ್ತ್ಯಾ ದಿವ್ಯನಾಮ ಶತತ್ರಯಮ್

||೨೯||

ತಸ್ಯ ಪುಣ್ಯಮಹಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ಶೃಣು ತ್ವಂ ಕುಂಭಸಂಭವ |

ರಹಸ್ಯನಾಮಸಾಹಸ್ರಸಾತೇ ಯತ್ಫಲಮಿಾರಿತಮ್

||೩೦||

೨೬. ಶಿಲ್ಪಾದಿ ವಿಜ್ಞಾನಾತಿಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಮಾನವನಿಗೆ ವಿದ್ವಾನ್ ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞಾಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಸಾಧಾರಣಕಾರಣವಾದ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯು ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿರುವುದು. ಇದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾದುದು.

೨೭. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ಅಭಿಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾನ್, ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಯು ತಾನು ವಿದ್ಯಾವೇತ್ತನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಬೇಕು.

೨೮. ತಾನು ವಿದ್ಯಾರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಅರಿತವನಾಗಿ ಅಂತಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಿಶೇಷಜ್ಞನನ್ನು ಪೂಜಿಸದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಾವ ಜನರು ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು?

೨೯. ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯೇ! ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿರುವೆನು. ಪ್ರಕೃತ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳು; ಈ ದಿವ್ಯವಾದ ನಾಮತ್ರ ಶತೀಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ಮಾನವನು ಪುಣ್ಯವಂತನಾಗುವನು.

೩೦. ಅಗಸ್ತ್ಯನೇ! ಅವನ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ನಾನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತತ್ಫಲಂ ಕೋಟಿಗುಣಿತನೇಕನಾಮಜಸಾಧ್ವನೇತ್ |
 ಕಾಮೇಶ್ವರೀಕಾಮೇಶಾಭ್ಯಾಂ ಕೃತಂ ನಾಮಶತತ್ರಯಮ್ || ೩೧ ||
 ನಾನ್ಯೇನ ತುಲಯೇದೇತತ್ ಸ್ತೋತ್ರೇಣಾನ್ಯಕೃತೇನ ಚ |
 ಶ್ರಿಯಃ ಪರಂಪರಾ ಯಸ್ಯ ಭಾವಿ ನಾ ಚೋತ್ತರೋತ್ತರಮ್ || ೩೨ ||
 ತೇನೈವ ಲಭ್ಯತೇ ಚೈತತ್ ಸಶ್ಚಾತ್ ಶ್ರೇಯಃ ಪರೀಕ್ಷಯೇತ್ |
 ಅಸ್ಯಾ ನಾಮ್ನಾಂ ತ್ರಿಶತ್ಯಾಸ್ತು ಮಹಿಮಾ ಕೇನ ವರ್ಣ್ಯತೇ || ೩೩ ||
 ಯಾ ಸ್ವಯಂ ಶಿವಯೋರ್ವಕ್ತ್ರಪದ್ಮಾಭ್ಯಾಂ ಪರಿನಿಸೃತಾ |
 ನಿತ್ಯಂ ಷೋಡಶಸಂಖ್ಯಾಕಾನ್ ಪಿಸ್ತಾನಾದೌ ತು ಭೋಜಯೇತ್ || ೩೪ ||
 ಅಭ್ಯಕ್ತಾಂಸ್ತಿಲತೈಲೇನ ಸ್ನಾತಾನುಷ್ಣೇನ ವಾರಿಣಾ |
 ಅಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಗಂಧಪುಷ್ಪಾದ್ಯೈಃ ಕಾಮೇಶ್ವರ್ಯಾದಿನಾಮುಭಿಃ || ೩೫ ||

ನೀನು ಕೇಳು, ರಹಸ್ಯವಾದ ನಾಮಸಹಸ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ
 ಫಲಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲವೆ.

೩೧. ನಾಮ ತ್ರಿಶತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾದ ಒಂದು ನಾಮ ಜಪದಿಂದ
 ಅಂತಹ ಫಲವು ಕೋಟಿಗುಣಿತವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಈ ನಾಮ ತ್ರಿಶತಿಯು
 ಕಾಮೇಶ್ವರೀ ಕಾಮೇಶರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ರಚಿತವಾಗಿರುವುದು.

೩೨. ಇದನ್ನು ಇತರರು ರಚಿಸಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಂಗಡ ಹೋಲಿಸುವುದು
 ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಪರಂಪರೆಗೂ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳಿಗೂ
 ಭಾಗಿಯಾಗುವವನು ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭಕ್ತನಾಗುವನು.

೩೩. ಈ ನಾಮಶತತ್ರಯವು ಅಂತಹವನಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದು. ಇದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
 ಯಿಂದ ಅವನು ಶ್ರೇಯೋವಂತನೆಂದು ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಈ
 ನಾಮತ್ರಿಶತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವು?

೩೪. ಇದು ಕಾಮೇಶ್ವರಿ-ಕಾಮೇಶ ಮುಖ ಕಮಲಗಳಿಂದ ತಾನಾಗಿ
 ಹೊರಟಿರುವುದು. ಇದರ ಉಪಾಸನಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದಿಗುಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ
 ಹದಿನಾರು ಮಂದಿ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನಮಾಡಬೇಕು.

೩೫. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ನಿಮಂತ್ರಿಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತಿಲತೈಲ ಉದ್ವರ್ತನ

ಸೂಸಾಪೂಪೈಃ ಶರ್ಕರಾದ್ಯೈಃ ಪಾಯಸೈಃ ಫಲಸಂಯುತೈಃ |
 ವಿದ್ಯಾವಿದೋ ವಿಶೇಷೇಣ ಭೋಜಯೇತ್ ಸೋಡಶ ದ್ವಿಜಾನ್ || ೩೬ ||
 ಏವಂ ನಿತ್ಯಾರ್ಚನಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ಆದೌ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನಮ್ |
 ತ್ರಿಶತೀನಾಮುಭಿಃ ಪಶ್ಚಾದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನ್ ಕ್ರಮಶೋರ್ಚಯೇತ್ || ೩೭ ||
 ತೈಲಾಭ್ಯಂಗಾದಿಕಂ ದತ್ತ್ವಾ ನಿಭವೇ ಸತಿ ಭಕ್ತಿತಃ |
 ಶುಕ್ಲಪ್ರತಿಪದಾರಭ್ಯ ಪೂರ್ಣಮಾಸ್ಯವಧಿಕ್ರಮಾತ್ || ೩೮ ||
 ದಿನಸೇ ದಿನಸೇ ವಿಪ್ರಾ ಭೋಜ್ಯಾ ವಿಂಶತಿಸಂಖ್ಯಯಾ |
 ದಶಭಿಃ ಸಂಚಭಿರ್ವಾಪಿ ತ್ರಿಭಿರೇಕೇನ ವಾ ದಿನೈಃ || ೩೯ ||

ದಿಂದಲೂ ಉಷ್ಣೋದಕದಿಂದಲೂ ಅಭ್ಯಂಜನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕಾಮೇಶ್ವರೀ ನಾಮಗಳಿಂದ ಗಂಧಪುಷ್ಪಾದಿ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಬೇಕು.

೩೬. ಮತ್ತು ಸೂಪ, ಅಪೂಪ, ಶರ್ಕರಾ, ಪಾಯಸ, ವಿವಿಧ ಫಲಗಳನ್ನು ನಿವೇದನಮಾಡಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಹದಿನಾರುಮಂದಿ ದ್ವಿಜರನ್ನು ಭೋಜನಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೩೭. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿತ್ಯಾರ್ಚನ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶತೀನಾಮಗಳಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಬೇಕು.

೩೮. ಸಂಪತ್ತಿನಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸರ್ವವಿಧ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತೈಲಾಭ್ಯಂಗ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರತಿಪತ್ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಪೂರ್ಣಮಾಸರ್ಯಂತವಾಗಿ ನಿತ್ಯಾರ್ಚನವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.

೩೯. ಆ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಇಷ್ಟತ್ತು ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮೂರು ನೂರುಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನವು ಆಗುವುದು. ಅಥವಾ ಹತ್ತು, ಐದು, ಮೂರು ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪೂರ್ತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದು.

ತ್ರಿಂಶಚ್ಛಿಃ ಶತಂ ವಿಪ್ರಾಃ ಸಂಭೋಜ್ಯಾಸ್ತಿ ಶತಂ ಕ್ರಮಾತ್ |

ಏವಂ ಯಃ ಕುರುತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಜನ್ಮಮಧ್ಯೇ ಸಕೃನ್ನರಃ ||೪೦||

ತಸ್ಯೈವ ಸಫಲಂ ಜನ್ಮ ಮುಕ್ತಿಸ್ತಸ್ಯ ಕರೇ ಸ್ಥಿರಾ |

ರಹಸ್ಯನಾಮಸಾಹಸ್ರಭೋಜನೇಽಪ್ಯೇವಮೇವ ಹಿ ||೪೧||

ಆದೌ ನಿತ್ಯಬಲಿಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ಪಶ್ಚಾದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನಮ್ |

ರಹಸ್ಯನಾಮಸಾಹಸ್ರ ಮಹಿಮಾ ಯೋ ಮಯೋದಿತಃ ||೪೨||

ಸ ಶೀಕರಾಣುರತ್ನೈಕನಾನ್ನೋ ಮಹಿಮಾವಾರಿಧೇಃ |

ವಾಗ್ಧೇವೀರಚಿತೇ ನಾಮಸಾಹಸ್ರೇ ಯದ್ಯದೀರಿತಮ್ ||೪೩||

ತತ್ಫಲಂ ಕೋಟಿಗುಣಿತಂ ನಾನ್ನೋಽಪ್ಯೇಕಸ್ಯ ಕೀರ್ತನಾತ್ |

ಏತದನ್ಯೈರ್ಜಪೈಃ ಸ್ತೋತ್ರೈರರ್ಚನೈರ್ಯತ್ಫಲಂ ಭವೇತ್ ||೪೪||

೪೦. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮೂವತ್ತರಂತೆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅರವತ್ತರಂತೆ ಐದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದುನೂರರಂತೆ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರುನೂರು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ, ಮೂರುನೂರುಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸ ಬಹುದು. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಜನ್ಮಾಯುಷ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದುಸಲ ವಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು.

೪೧. ಅಂತಹ ಮಾನವನ ಜನ್ಮವು ಸಫಲವು. ಮುಕ್ತಿಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಅವನ ಕರಗತವಾಗಿರುವುದು. ರಹಸ್ಯನಾಮಸಹಸ್ರದ ಅರ್ಚನಾಂಗ ಭೋಜನ ದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು.

೪೨. ಆದಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಬಲಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿ, ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ರಹಸ್ಯನಾಮ ಸಹಸ್ರಸ್ತೋತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲವೆ.

೪೩. ಆ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವೂ ತ್ರಿಶತಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಮ ಮಹಿಮೆಯ ಬಿಂದುವಿನ ಒಂದು ಕಣವಾಗುವುದು. ವಾಗ್ಧೇವಿಯಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಮಸಹಸ್ರಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಫಲಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

೪೪. ಆ ಫಲವು ತ್ರಿಶತೀನಾಮಾವಳಿಯ ಒಂದುನಾಮ ಕೀರ್ತನದಿಂದ

ತತ್ಪಲಂ ಕೋಟಿಗುಣಿತಂ ಭವೇನ್ನಾನುಶತತ್ರಯಾತ್ |
 ವಾಗ್ಗೇನೀರಚಿತೇ ಸ್ತೋತ್ರೇ ತಾದ್ಯಶೋ ಮಹಿಮಾ ಯದಿ ||೪೫||
 ತಸ್ಮಾತ್ಕಾಮೇಶ ಕಾಮೇಶೀ ಕೃತೇಽಸ್ಮಿನ್ ಗೃಹ್ಯತಾಮಿತಿ |
 ಸಕೃತ್ ಸಂಕೀರ್ತನಾದೇವ ನಾನ್ಮಾನುಸ್ಮಿನ್ ಶತತ್ರಯೇ ||೪೬||
 ಭವೇಚ್ಚಿತ್ತಸ್ಯ ಪರ್ಯಾಪ್ತಿನೂನಮನ್ಯಾನಪೇಕ್ಷಿಣೇ |
 ನ ಜ್ಞಾತವ್ಯನಿತೋಽಪ್ಯನ್ಯನ್ನ ಜಪ್ತವ್ಯಂ ಚ ಕುಂಭಜ ||೪೭||
 ಯದ್ಯತ್ಸಾಧ್ಯತಮಂ ಕಾರ್ಯಂ ತತ್ತದರ್ಥಮಿದಂ ಜಪೇತ್ |
 ತತ್ತತ್ಪಲನವಾಪ್ನೋತಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಕಾರ್ಯಂ ಪರೀಕ್ಷಯೇತ್ ||೪೮||

ಕೋಟಿಗುಣಿತವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವುವು. ಇತರ ಜಪ, ಸ್ತೋತ್ರ, ಅರ್ಚನ ಮುಂತಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧನ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು.

೪೫. ಆದರೆ ತ್ರಿಶತೀನಾಮ ಪಾಠದಿಂದ ಆ ಫಲವೆಲ್ಲವೂ ಕೋಟಿಗುಣಿತವಾಗಿ ಲಭಿಸುವುದು. ವಾಗ್ಗೇವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

೪೬. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಾಮೇಶ-ಕಾಮೇಶಿಯರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಈ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹಿಮೆಯು ಇದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ತುತಸ್ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸು. ಈ ನಾಮ ತ್ರಿಶತೀಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಒಂದುಸಲಮಾತ್ರ ಕೀರ್ತಿಸುವುದೂ ಮಹಾಫಲದಾಯಕವಾಗಿರುವುದು.

೪೭. ಅದರ ಕೀರ್ತನವು ನಿಜವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಆಗ ಸ್ತೃಣೇ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದು, ಜಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ.

೪೮. ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವು ಯಾವುದು ಪ್ರಸಕ್ತವಾದರೂ ಅದ ಕೋಪ್ಯರ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೆ ಆಯಾಯ ಕಾರ್ಯದ ಫಲವು ತಪ್ಪದೆ ದೊರೆಯುವುದು, ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಯೇ ಯೇ ಪ್ರಯೋಗಾಸ್ತಂತ್ರೇಷು ತೈಸ್ತೈರ್ಯತ್ಸಾಧ್ಯತೇ ಫಲಮ್ |
 ತತ್ಸರ್ವಂ ಸಿದ್ಧ್ಯತಿ ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ನಾನುತ್ರಿಶತಕೀರ್ತನಾತ್ ||೪೯||

ಆಯುಷ್ಯರಂ ಪುಷ್ಪಿಕರಂ ಪುತ್ರದಂ ವಶ್ಯಕಾರಕಮ್ |
 ವಿದ್ಯಾಪ್ರದಂ ಕೀರ್ತಿಕರಂ ಸುಕವಿತ್ವಪ್ರದಾಯಕಮ್ ||೫೦||

ಸರ್ವಸಂಪತ್ತದಂ ಸರ್ವಭೋಗದಂ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯದಮ್ |
 ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಂ ಚೈನ ದೇವ್ಯಾ ನಾನುತತತ್ರಯಮ್ ||೫೧||

ಏತಜ್ಜ ಪಪರೋ ಭೂಯಾನ್ನಾನ್ಯದಿಚ್ಛೇತ್ ಕದಾ ಚನ |
 ಏತತ್ಕೀರ್ತನಸಂತುಷ್ಟಾ ಶ್ರೀದೇವೀ ಲಲಿತಾಂಬಿಕಾ ||೫೨||

ಭಕ್ತಸ್ಯ ಯದ್ಯದಿಷ್ಟಂ ಸ್ಯಾತ್ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪಾದಯತೇ ಧ್ರುವಮ್ |
 ತಸ್ಮಾತ್ ಕುಂಭೋದ್ಭವ ಮುನೇ ಕೀರ್ತಯ ತ್ವನಿದಂ ಸದಾ ||೫೩||

೪೯. ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೋ ಆಯಾಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಫಲವು ಯಾವುದೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ನಾನುತ್ರಿಶತಿಯ ಕೀರ್ತನದಿಂದ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು.

೫೦. ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ಕೀರ್ತನವು ಆಯುಷ್ಯ, ಪುಷ್ಪ, ಸತ್ಸಂತಾನ, ವಶ್ಯತೆ, ವಿದ್ಯಾ, ಕೀರ್ತಿ, ಮತ್ತು ಸುಕವಿತ್ವ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು.

೫೧, ಮತ್ತು ದೇವಿಯ ನಾಮ ತ್ರಿಶತೀಸ್ತೋತ್ರ ಕೀರ್ತನವು, ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಸಮಸ್ತಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು.

೫೨. ಮಾನವನು ಈ ಸ್ತೋತ್ರಜಪದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಅಶಿಸಬಾರದು. ಶ್ರೀಲಲಿತಾಂಬಿಕಾ ದೇವಿಯು ಈ ಸ್ತೋತ್ರ ಕೀರ್ತನದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗುವಳು.

೫೩. ಮತ್ತು ಭಕ್ತನ ಆಯಾಯ ಇಷ್ಟ ಫಲವನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರಕಿಸುವಳು. ಅಗಸ್ಯಮುನಿಯೇ! ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಇದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೀರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿರು.

ನಾಸರಂ ಕಿಂಚಿದಪಿ ತೇ ಬೋದ್ಧವ್ಯಂ ನಾನು ಶಿಷ್ಯತೇ |
 ಇತಿ ತೇ ಕಥಿತಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಲಲಿತಾಪ್ರೀತಿದಾಯಕಮ್ || ೫೪ ||
 ನಾನಿದ್ಯಾವೇದಿನೇ ಬ್ರೂಯಾನ್ನಾಭಕ್ತಾಯ ಹದಾ ಚನ
 ನ ಶತಾಯ ನ ದುಷ್ಟಾಯ ನಾನಿಶ್ವಾಸಾಯ ಕರ್ಹಚಿತ್ || ೫೫ ||
 ಯೋ ಬ್ರೂಯಾತ್ತ್ರಿಶತೀಂ ನಾಮ್ನಾಂ ತಸ್ಯಾನರ್ಥೋ ಮಹಾನ್ ಭವೇತ್ |
 ಇತ್ಯಾಜ್ಞಾ ಶಾಂಕರೀ ಪ್ರೋಕ್ತಾ ತಸ್ಮಾದ್ಗೋಪ್ಯಮಿದಂ ತ್ವಯಾ || ೫೬ ||
 ಲಲಿತಾಪ್ರೇರಿತೇನೈವ ಮಯೋಕ್ತಂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮುತ್ತಮಮ್ |
 ರಹಸ್ಯನಾಮಸಾಹಸ್ರಾದಪಿ ಗೋಪ್ಯಮಿದಂ ಮುನೇ || ೫೭ ||

೫೪. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನೀನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದ್ದು ಇಲ್ಲ. ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದ್ದು ಯಾವುದೂ ಅವಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸ್ತೋತ್ರವು ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

೫೫. ಇದನ್ನು ಅವಿದ್ಯೋಪಾಸಕ, ಭಕ್ತಿಶೂನ್ಯ, ವಂಚಕ, ದುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧಾರಹಿತ ಮುಂತಾದ ಅನಧಿಕಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ದಾನಮಾಡ ಬಾರದು.

೫೬. ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಅನಧಿಕಾರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅನರ್ಥವು ಸಂಭವಿಸುವುದು. ಹೀಗೆಂಬುದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಂಕರನ ಅಜ್ಞೆಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ನಿನ್ನಿಂದ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು.

೫೭. ಮುನಿಯೇ ! ಶ್ರೀಲಲಿತಾಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ನಾನು ಉತ್ತಮವಾದ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುವೆನು. ಲಲಿತಾಸಹಸ್ರನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೋಪನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವುದು.

ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀ ಸ್ತೋತ್ರಫಲಶ್ರುತಿಃ

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಹಯಗ್ರೀವಃ ಕುಂಭಜಂ ತಾಪಸೋತ್ತಮಮ್ ।
ಸ್ತೋತ್ರೇಣಾನೇನ ಲಲಿತಾಂ ಸ್ತುತ್ವಾ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀಮ್
ಆನಂದಲಹರೀಮಗ್ನಾ ಮಾನಸಃ ಸಮರ್ತತ

॥೫೮॥

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾ ತ್ರಿಶತೀಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್

೫೮. ಹಯಗ್ರೀವ ಮುನಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ವಿಯಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಈ ನಾನು ತ್ರಿಶತೀಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ತ್ರಿಪುರಸುಂದರೀ ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆನಂದ ತರಂಗಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಮಾನಸವುಳ್ಳವನಾದನು.

ಫಲಶ್ರುತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವು

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ ಮೈಸೂರು ಬ್ರಾಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

